

روش‌های نوین حفاظت شخصی

راهنمای جامع آموزش محافظین

نویسنده: پیتر کانستردین
مترجم: رضابریزبان

روش‌های نوین حفاظت شخصی
راهنمای جامع آموزش محافظین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

روش‌های نوین حفاظت شخصی

راهنمای جامع آموزش محافظین

نویسنده: پیترو کاستردین

مترجم: رضا تبریزیان

سرشناسه: کانستردین، پیتتر Consterdine, Peter

عنوان و نام پدیدآور: روش‌های نوین حفاظت شخصی (راهنمای جامع آموزش محافظین)

مؤلف: پیتتر کانستردین؛ مترجم: رضا تبریزیان

مشخصات نشر: تهران، انتشارات دیده‌بان، ۱۳۹۳

مشخصات ظاهری: ۵۰۰ ص. مصور(بخشی رنگی)، جدول

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

موضوع: محافظان شخصی

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۳ ۷۲۹/ک HV۸۲۹۰ رده‌بندی دیویی: ۳۶۳/۲۸۹ کتابشناسی ملی: ۳۵۶۲۵۰۹

انتشارات دیده‌بان

❖ عنوان کتاب: روش‌های نوین حفاظت شخصی (راهنمای جامع آموزش محافظین)

❖ مؤلف: پیتتر کانستردین

❖ مترجم: رضا تبریزیان

❖ ناشر: انتشارات دیده‌بان

❖ ویراستار علمی: جواد بزرگی

❖ ویراستار ادبی: آمنه اسماعیلی

❖ طرح روی جلد: رضا حسنی

❖ لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپ و نشر دانشگاه

❖ شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

❖ نوبت چاپ: اول، پاییز ۹۳

❖ قیمت: ۲۵۰۰۰۰ ریال

ISBN: 978-600-93837-8-8

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۳۸۳۷-۸-۸

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

آدرس: تهران، چهارراه پاسداران، انتشارات دیده‌بان، تلفن: ۲۳۱۱۲۳۳۱

فهرست مطالب

مقدمه ناشر	الف
مقدمه نویسنده	ج
فصل اول: امنیت شخصی	۱
آدم‌ربایی - پیشگیری و هوشیاری نسبت به آن	۹
تعقیب و مراقبت	۱۲
توجیه کارفرما	۲۰
توصیه‌های امنیتی خانه	۲۱
فصل دوم: تیم حفاظت شخصی	۲۵
طراحی و برنامه‌ریزی اقدامات حفاظتی	۲۸
محافظ شخصی	۳۹
تیم اسکورت شخصی	۴۳
تیم مقدم امنیتی	۴۷
تیم امنیتی محل سکونت	۵۰
پروتکل	۵۳
فصل سوم: فنون تروریستی	۶۱
فصل چهارم: تهدید و ارزیابی تهدید	۷۱
تهدید	۷۱
ارزیابی تهدید	۸۰

۸۵		مشخصات کارفرما
۸۹		فصل ۵- امنیت محل
۹۱		محل سکونت
۱۱۰		محل کار
۱۲۵		امنیت هتل
۱۳۷		مکان‌های عمومی
۱۴۷		فصل ۶- جستجوی پیرامونی
۱۵۲		دستورالعمل تجسس
۱۵۹		فصل ۷- امنیت در سفر
۱۵۹		کلیات
۱۶۲		عوامل عمومی سفر
۱۶۸		تدارکات پیش از حرکت
۱۷۳		فصل ۸- بازرسی و امنیت خودرو
۱۷۵		امنیت خودرو
۱۷۸		جستجو و بازرسی خودرو
۱۸۱		مراحل جستجو
۱۹۳		فصل ۹- دستورالعمل‌های سوار / پیاده شدن
۱۹۶		تمرینات
۱۹۸		یک خودرو با یک محافظ شخصی
۲۰۲		وظایف و روند کار با دو ماشین
۲۱۱		فصل ۱۰- شناسایی و انتخاب مسیر

♦ فهرست مطالب

۲۱۳	اصول کلی انتخاب و برنامه‌ریزی مسیر.....
۲۱۶	نقاط آسیب‌پذیر.....
۲۲۳	فصل ۱۱- دستورالعمل‌های اسکورت خودرو.....
۲۲۳	قوانین کلی.....
۲۳۰	دستورالعمل‌ها و کنترل کاروان.....
۲۳۲	تمرینات دو خودرویی.....
۲۴۵	فصل ۱۲- وظایف ضد کمین.....
۲۴۸	شناسایی حمله.....
۲۴۹	شش اشتباه مرگ‌بار.....
۲۵۳	فتون.....
۲۶۳	روش‌های کوبیدن با خودرو.....
۲۷۷	فصل ۱۳- وظایف و تمرینات حالت پیاده.....
۲۸۱	پوشش و حفاظت بدنی.....
۲۸۲	نمود ظاهری و فاصله‌بندی صحیح.....
۲۸۴	شناسایی مسیر.....
۲۸۸	واکنش در برابر حمله.....
۲۹۵	آرایش‌های نظامی برای محافظت بدنی.....
۳۰۵	فصل ۱۴- آشنایی با بمب و شناسایی آن.....
۳۰۸	مدیریت کلی بمب.....
۳۱۶	مواد منفجره.....
۳۲۳	اقدامات لازم در زمان مشاهده وسیله مشکوک.....

فصل ۱۵ - انتخاب اسلحه، به‌دست گرفتن و اختفای آن.....	۳۲۵
انتخاب تپانچه مناسب.....	۳۳۲
نحوه ایستادن weaver اصلاح‌شده.....	۳۳۴
انواع غلاف.....	۳۴۴
تیراندازی موقعیتی، چرخش‌ها و گردش‌ها.....	۳۶۱
زره بدنی (جلیقه‌ی ضد گلوله).....	۳۶۴
فصل ۱۶ - کمک‌های اولیه اورژانسی.....	۳۷۱
ارزیابی وضعیت مصدوم.....	۳۷۷
جراحت ناشی از جسم پرتابی.....	۳۸۱
کیف وسایل پزشکی.....	۳۸۵
وسایل گوناگون.....	۳۸۸
سوختگی‌ها.....	۳۹۰
اقدامات واکنش‌های فوری.....	۳۹۱
فصل ۱۷ - درگیری غیرمسلحانه و تمرینات آمادگی جسمانی.....	۳۹۵
خفه کردن، گلاویز شدن، تله‌ها، قفل‌های میچ و بازو.....	۴۰۷
دفاع در برابر تپانچه.....	۴۱۴
دستورالعمل‌های واکنش سریع و فوری.....	۴۱۵
خلع سلاح.....	۴۱۷
تمرینات آمادگی جسمانی برای محافظین شخصی.....	۴۲۹
تمرینات قدرتی.....	۴۳۴
هنرهای رزمی.....	۴۳۶

فصل ۱۸- تعقیب و مراقبت	۴۳۹
روش های تعقیب و مراقبت	۴۴۱
نقاط آسیب پذیر تعقیب و مراقبت	۴۴۳
آنچه باید جستجو کنید	۴۴۳
ضد تعقیب و مراقبت	۴۴۹
روش های مقابله الکترونیکی	۴۵۶
فصل ۱۹- راه اندازی و اداره اتاق عملیات	۴۷۱
توجیه نیروها	۴۷۶
سلسله مراتب و روند عملیات	۴۸۰
ماموریت	۴۸۳
فصل ۲۰- ارتباطات	۴۹۱
کلام آخر	۴۹۹

مقدمه ناشر

از منظر آموزه‌های اسلامی و دلایل عقلی، حفظ جان در مقابل خطرات و تهدیدات خصوصاً در مواردی که این خطرات جدی است، واجب و ضروری است. پیشرفت‌های صنعتی و فناوری و تحولاتی که در قرون اخیر در سطح جهانی به وقوع پیوسته، بسیاری از جنبه‌های زندگی بشر را از جمله حوزه امنیت را با دگرگونی و پیچیدگی خاصی مواجه ساخته که به هیچ‌وجه قابل مقایسه با زمان‌های گذشته خصوصاً زمان صدر اسلام نمی‌باشد. پیشرفت کمی و کیفی سلاح‌ها و تجهیزات نظامی و میزان بُرد و قدرت تخریبی آنان سبب می‌شود تا در زمینه دفاعی و حفظ امنیت مسئولین و نخبگان علمی نظام اسلامی، راهکارهای متناسب با زمان کنونی اتخاذ گردد تا جامعه و نظام اسلامی در مقابل تهدیدات و توطئه‌های همیشگی دشمنان اسلام که ترور مسئولین و نخبگان همواره از ارکان این توطئه‌ها بوده و می‌باشد، از مصونیت بیشتری برخوردار بوده و از آسیب‌هایی که متأسفانه در اوایل انقلاب و چندسال اخیر به دلیل کم‌توجهی یا عدم پیش‌بینی به‌موقع به این موضوع مهم باعث از دست دادن تعداد زیادی از بهترین نخبگان نظام گردید و جامعه اسلامی را از خدمات ارزنده و درخشان آنان محروم ساخت، بکاهد.

حذف فیزیکی شخصیت‌های مثبت در طول تاریخ همواره به عنوان یکی از روشهای غلبه، مطرح بوده و همین عامل از دیرباز موجب شده است تا نزدیکان و اطرافیان شخصیت‌های

بزرگ و برجسته نسبت به تامین امنیت و حساسیت نسبت به حیات چنین اشخاصی بی‌اعتنا نباشند. به استناد تاریخ ضربه‌ای که ممکن است یک نهضت از فقدان شخصیت‌های برجسته ببیند آن‌قدر سهمگین و خطرناک است که شاید موجب از بین رفتن آن نهضت گردد و چه بسا که چنین اشخاصی تا قرن‌های متمادی در آن سرزمین پدید نیایند و به همین لحاظ موضوع حفاظت از شخصیت‌های نامدار، همواره به عنوان یک نگرانی بزرگ در تمامی جوامع بشری وجود داشته است. در این واقعیت بزرگ هیچ تردیدی وجود ندارد که پیدایش نخبگان و شخصیت‌های عظیم و دوراندیش، امر ساده و مستمری نیست. بیداری در مقابل توطئه‌های دشمنان داخلی و خارجی و مقابله با دسیسه‌های اشرار و جاهلان، وظیفه تمامی افراد بیدار دل و آگاه و دلسوز اجتماع است و چه بسا غفلتی کوچک، خسارتی غیرقابل جبران پدید آورد که تا نسل‌ها تداوم یابد و تمام جهان را دستخوش آشوب و هرج و مرج قرار دهد. به عبارت دیگر نباید حفاظت از شخصیت‌ها و اماکن را فقط و فقط وظیفه منحصر به یک گروه و یا سازمان دانست، بلکه با عنایت به پیچیدگی‌های روش‌های تروریستی و اغواگرانه سیستم‌های دشمن (بویژه قدرت‌های استکباری و مداخله‌گر) هشیاری و بیداری همه‌جانبه تمامی آحاد مردم را در هر زمان و هر مکان ایجاب می‌نماید.

با توجه به رویکرد حائز اهمیت حفاظت شخصیت‌ها و نخبگان علمی کشور، کتاب حاضر بر آن است تا با بیان شیوه‌ها و اصول مهم در اصل حفاظت از شخصیت‌ها، در راستای ارتقاء کیفی این مهم کوشیده و اصول نوین این عرصه را بیان نماید.

مقدمه نویسنده

در طول دهه گذشته و به ویژه پنج سال گذشته، توجه و علاقه به شغل محافظت شخصی^۱، افزایش یافته است. رزمی کاران بازنشسته و بی کار، نیروهای مازاد ارتش و همچنین کارگران ساختمانی بازنشسته و اغلب مازاد، به امید کسب درآمد، جذابیت شغل جدید و داشتن اعتماد به نفس در آن [شغل]، همگی در دوره های آموزشی حفاظت شخصی^۲ شرکت می کنند. اما اغلب، اکثر این متقاضیان نیز برای این کار مناسب نیستند؛ همان گونه که نیروهای مازاد یک شرکت آب و فاضلاب ممکن است برای شرکت در دوره های فیزیک هسته ای مناسب نباشند. اما با این حال، هر کس احساس می کند که پتانسیل لازم برای محافظ شخصی شدن را دارد و هیچ کمبودی در باور و اعتماد به نفس خود احساس نمی کند. حتی بی مهارت ترین و نامناسب ترین افراد احساس می کنند که می توانند محافظین شخصی خوبی باشند. این مشکل ناشی از درک ناقص یا حتی کاملاً نادرستی است که نسبت به نقش یا [وظایف] محافظ حفاظت شخصی وجود دارد و این کتاب امیدوار است به نحوی این معادله را اصلاح کند و در عین حال راهنمای آموزشی جامعی را در اختیار کسانی قرار دهد که علاقه و توانایی حقیقی و مورد نیاز برای این کار را داشته باشند.

1- Bodyguard

2- Close Protection (CP)

پیشینه خدمت در ارتش، موفقیت در این حیطه را تضمین نمی‌کند. همان‌طور که در سال‌های اخیر، آموزش حفاظت شخصی به واحدهای ویژه مختلفی در ارتش محدود و معیارهای پذیرش یا نپذیرفتن سخت‌گیرانه‌ای که بدون شک مانع تغییر نوع خدمت بسیاری از سربازان به شغل حفاظت شخصی شده‌است، باید به همان صورت در محیط‌های حفاظت شخصی غیرنظامی هم اعمال شود. اما اغلب این روند در واقعیت به این صورت پیش نمی‌رود و معمولاً هرگونه پیشینه نظامی با اینکه ارتباطی با کار حفاظت شخصی ندارد، اما راه را برای فعالیت در این صنعت باز می‌کند. همچنین نگرانی دیگری ناشی از افزایش سازمان‌های کاذب شبه‌آموزشی وجود دارد که تبلیغات آنها به وضوح سعی بر احساسی نشان دادن و جذاب تر کردن جنبه‌های شغل حفاظت شخصی دارند؛ به‌طوری که در آنها به استفاده دائم از اسلحه ام.پی.۵^۱ و ماسک ضدگاز اشاره می‌شود. همچنین در کنار تأکید بر شور و هیجان این کار، نگرانی بیشتر در مورد افزایش تعداد افرادی است که در دوره‌های متوسطه آموزشی حفاظت شخصی شرکت کرده‌اند و احساس می‌کنند صلاحیت راه‌اندازی شرکت‌های آموزشی را دارند. افرادی که شخصاً در طی ۷ روز، آموزش دادم و آنها بلافاصله اقدام به تأسیس مدرسه‌های آموزشی کردند. در مورد شرکت‌هایی که اشتغال شما را تضمین می‌کنند با دید شک و تردید بنگرید. در تمام دوره‌های آموزشی که اجرا کرده‌ام، شاید تنها درصد کمی از شرکت‌کننده‌ها برای این کار ایده‌آل بوده‌اند و تضمین دادن برای شغل به افرادی که در دوره شرکت می‌کنند، دروغ محض است. این شرکت‌ها از وضعیت خود، آگاه هستند و اغلب با افرادی سر و کار دارند که اطلاعات کافی در اختیار ندارند و ناامید از تغییر شغل به دنبال هر شغلی هستند و اکثراً پس‌انداز اندکی دارند که به‌سختی به‌دست آورده‌اند و حال به‌راحتی آن را از دست می‌دهند. همچنین از شرکت، در دوره‌هایی که به‌جای حفاظت شخصی بیشتر بر اساس جنگ‌افزارهای ضدانقلابی^۲ اداره می‌شوند، خودداری کنید.

1- H & K MP5

2- Counter Revolutionary Warfare

دوره‌های حفاظت شخصی فقط به تیراندازی و رانندگی پرسرعت محدود نمی‌شوند، بلکه بیشتر کنفرانس‌های خسته‌کننده و دستورالعمل‌های کاری مفصل و پر از جزئیات در طیف وسیعی از موضوعات پیچیده نیز هستند. هر دوره‌ای که به‌سادگی فقط «عوامل هیجان‌انگیز» را به نمایش می‌گذارد، فقط به دنبال پول شما است.

برنامه آموزشی حفاظت شخصی انگلستان را در اصل واحدهای متخصص ارتش آغاز کردند و در ادامه توسط پلیس و گروه‌های حفاظت دیپلماتی پیشرفت و توسعه یافته‌است. به همین دلیل، این دوره‌ها بسیار رسمی، پر از جزئیات و کار با تابلوهای شماره‌گذاری‌شده و تحقیق بر روی این تابلوها است. پیش از چاپ این کتاب هیچ نشریه‌ای وجود نداشت که بهترین فنون آموزشی پلیس و ارتش را به صورت جامع گرد هم آورده و مورد قبول واقع شود و با توجه به محدودیت‌ها و الزاماتی که در نبود مقامات پلیس و عوامل گروه‌های ارتشی بر حفاظت اجرایی^۱ غیرنظامی تحمیل شده و اثر می‌گذارد، بتواند صلاحیت لازم را کسب نماید. در دنیای واقعی همواره بر لبه تیز توصیه و فشار آوردن به کارفرمایان خود هستیم که طبق روشی معین عمل کنند، و بیش از حد شدن این فشار موجب ازدست‌دادن موقعیت فعلی ما می‌شود. پلیس (به گفته خود آنها) خیلی به نمود ظاهری شخصیت‌های برجسته^۲ اهمیت نمی‌دهند؛ اما شاید این جنبه‌ای باشد که ما بیشترین اهمیت را به آن می‌دهیم. اغلب این مسئولیت‌ها برای پلیس با بی‌میلی انجام می‌شود و شرکت‌کنندگان در کل کار دستمزد اضافه‌ای دریافت نمی‌کنند و به همین دلیل اهمیت و احتیاط کمی را برای حفاظت، به کار می‌بندند. این مالیات‌دهنده‌ها هستند که صورتحساب را می‌پردازند.

در حیطه کاری حفاظت اجرایی، کارفرماها خریداران بسیار محتاطی هستند و رضایت آنها به هر آنچه انجام می‌دهید شرط مطلق است. در این کتاب بارها در مورد موضوعات مشخص به شیوه‌ای تحریک‌آمیز عمل کردم، اما در اغلب موارد در این کتاب، [این شیوه] من را در بیان

1- Executive Protection (EP)

2- VIP

موقعیت‌های حقیقی به وحشت می‌اندازد. حتی در کتابی با این حجم هم نمی‌توان به بسیاری از مطالب به‌صورت عمقی پرداخت؛ در صورتی‌که باید این‌گونه باشد. گاهی اوقات به‌جایی می‌رسید که دیگر نمی‌توان مطلب را از کتاب آموخت. نظریه، مفاهیم و روش‌های انجام کار که باید‌ها و نبایدهای کار را در بر دارند مفید هستند؛ اما آموزش، عمل‌کردن به این باید‌ها و نبایدهاست و شما باید تمام تمرینات و دستورالعمل‌ها را به‌صورت عملی انجام دهید. باید در واقعیت رانندگی کنید، تیراندازی کنید و آرایش قرارگیری در حالت پیاده را تمرین کنید و دریابید هنگامی‌که به‌عنوان عضو یک گروه حفاظت شخصی فعالیت می‌کنید با چه مشکلاتی روبه‌رو می‌شوید. کاری که سعی کردیم در این کتاب انجام دهیم این است که در این حوزه‌های کاری و مطالبی که امکان پرداختن به تمام جزئیات نیست، فقط به عناوین مطالب بسنده کنیم و باقی را به عهده خواننده بگذاریم تا در حوزه‌هایی که بیشتر علاقه دارد، به مطالعه و تحقیق بیشتری بپردازد.

محافظت از جان افراد هیچ‌گاه نمی‌تواند علم مشخصی داشته‌باشد. عوامل غیرقابل‌تخمین و خطرات بسیاری وجود دارند که نمی‌توان همه آنها را تضمین کرد. بنابراین مطالبی که در ادامه گفته می‌شوند بیشتر جنبه توصیه دارند، نه مجموعه‌ای از دستورات یا رهنمودهای واجب‌الاجرا؛ چراکه نتایج تلاش‌های بسیار در بهترین شرایط منجر به ایجاد یک روال عادی و روش‌هایی می‌شوند که برای مبارزه با خطرات بسیار بدیهی و آشکار طراحی شده‌اند و اغلب این روال عادی توسط عامل حفاظت شخصی، اجرا می‌شود. همان‌طور که در این کتاب خواهید دید تنها تغییراتی که مجاز هستند، تغییرات در سهم‌بندی و اولویت‌بندی تهدید است. اما تلاش محافظ همیشه باید کامل و بی‌نقص باشد، در غیر این صورت، تمام اقدامات بیهوده خواهد بود. به عبارت دیگر، گاهی اوقات محافظتی که برای افراد برجسته در نظر گرفته می‌شود، حفاظت حداقلی است، اما تلاش و عملکردی که ما برای اجرای آن حفاظت انجام می‌دهیم همیشه ۱۰۰ درصد است.

در این کتاب سعی شده تا فصل‌ها به گونه‌ای قابل فهم مرتب شوند. تمام کارهای یک فرد برجسته^۱ به طور کلی در دو چیز خلاصه می‌شود: ساکن یا متحرک. اگر در حال حرکت باشد یا پیاده راه می‌رود یا در خودرو، سوار بر هواپیما، قطار یا کشتی و قایق است. اگر در حالت ساکن باشد معمولاً یا در منزل خود یا شخص دیگری حضور دارد یا در دفتر کار، هتل، رستوران و کافه، سالن تئاتر، سینما یا در مکان‌های عمومی دیگر و به عبارت دیگر در مکانی «مستقر» است. این دسته‌بندی سه عامل اصلی را برای کل مسئله در اختیار ما قرار می‌دهد:

امنیت شخصی

امنیت موقعیت

امنیت در سفر

باقی موارد در حقیقت منطق اجرایی فعالیت‌هاست که گروه حفاظت شخصی سازمان‌دهی می‌کند و برای اجرای وظایف حفاظتی خود آن را به کار می‌بندد. به این ترتیب مسئولیت به سه حوزه کلی تقسیم‌بندی می‌شود:

- وظایف گروه اسکورت^۲ که کارفرما^۳ را همراهی و امنیت محل سکونت و محل کار او را تأمین می‌کنند.

- عملکرد مرکز نظارت و فرماندهی

- پیشگیری‌های امنیتی

در این کتاب به وظایف و نقش تمام افرادی که در این سه بخش فعالیت دارند به تفصیل پرداخته خواهد شد، اما در هنگام یادگیری کاربرد تمرینات و آموزش‌های عملی، بیش از اندازه

1- VIP

2- Escort Section

۳- در متن لاتین برای شخصی که مورد حفاظت قرار می‌گیرد کلماتی از قبیل Client, Principal, Executive, Boss و غیره استفاده شده که برای سهولت در درک مطلب برای تمام این موارد از "کارفرما" استفاده شده است.

خود را درگیر جزئیات کم‌اهمیت نکنید. این کتاب نمی‌تواند تمام مشکلات روزمره و زندگی واقعی را دربرگیرد. مهارت اصلی یک محافظ در به‌کارگیری ابتکار عمل شخصی و ادغام آن با مفاهیم آموزش‌دیده و تمرین‌شده است. همیشه همه‌چیز را در نظر داشته‌باشید. اگر این کتاب را در ایالات متحده یا دیگر نقاط دنیا مطالعه می‌کنید، ممکن است با اصطلاحاتی رو به رو شوید که برای شما ناآشنا هستند؛ اما به‌هرحال، تشابهاتی را بین نقش‌ها و وظایفی که هر عضو از تیم حفاظت شخصی ایفا می‌کند، در آینده خواهید یافت.

و اکنون در چهارمین چاپ، کتاب «روش‌های نوین حفاظت شخصی» در تمام قاره‌های جهان به فروش رسیده و در موارد بسیاری برای کاربرد غیرنظامی و حتی سازمان‌های رسمی حفاظت شخصی نیز به‌عنوان «راهنمای آموزشی» به کار گرفته شده است. در این ویرایش، با اینکه برخی موارد اضافه شد، اما سعی بر این بود که مطالب عملی بیشتری به مطالب افزوده نشود. در عوض سعی کردیم تا توضیحات بیشتری را در مورد مسائل موجود ارائه دهیم و بتوانیم دستورالعمل‌ها و شیوه‌های عملی را هرچه بیشتر به شرایط دنیای واقعی نزدیک کنیم.

با تقدیم احترام

پیتر کانستردین

فصل اول

امنیت شخصی

شاید برای شروع، تعریفی از «امنیت شخصی» مفید باشد. تعریف زیر به خوبی تمام مفاهیم را خلاصه می‌کند:

«هدف امنیت شخصی کاهش احتمال وقوع آدم‌ربایی، ترور یا هرگونه جرم و تبهکاری از طریق به‌کارگیری اصول و شیوه‌های عملی مشخص در زندگی عادی روزمره است.»

در ادامه به سه اصل برجسته می‌پردازیم، اما پیش از آن باید مضمون امنیت شخصی را در مفهوم صحیح خود قرار دهیم. تعریف ارائه‌شده به اصول و شیوه‌های عملی اشاره کرد که این موضوع همواره با سردرگمی همراه است. البته این سردرگمی در مورد فهم این اصطلاحات و واژه‌ها نیست، بلکه برای چگونگی توصیف امنیت شخصی است؛ چراکه امیدواریم خوانندگان بتوانند بین اصول و شیوه‌های عملی تمایز قائل شوند.

اغلب وقتی مقالات و یادداشت‌های آموزشی را، چه در حیطه غیرنظامی و چه نظامی، مطالعه می‌کنید، ابتدا با عنوان امنیت شخصی مواجه می‌شوید و از میانه‌های صفحه اول با بایدها و نبایدهای چیدمان مبلمان دفتر کار و ملاحظات امنیتی افراد خانواده و امنیت خودرو مواجه می‌شوید، که به نظر ما این نقطه آغاز سردرگمی است.

«امنیت شخصی» وقتی برای عنوان مطلب انتخاب شود، همانند تابلوی مشخصاتی است که تمام جنبه‌های زندگی روزمره شما و زندگی کارفرما و همین‌طور چگونگی انجام تمام وظایف و دستورالعمل‌ها را نشان می‌دهد. این دستورالعمل‌ها که در فصل‌های آینده به تفصیل به آنها خواهیم پرداخت، شیوه‌های عملی کار هستند که در آنها ملاحظات اجرایی در موقعیت‌های ثابت و همین‌طور وظایف و شیوه‌های عملی در حرکت، چه به صورت پیاده و چه به گونه‌های دیگر، مورد بحث است.

اما به اصول مطالب باز می‌گردیم. سه اصل کلی هستند که موضوع را در بر می‌گیرند و در واقع منبع اصلی هستند و تمام جنبه‌های کاری و روزمره زندگی ما از آنها نشأت می‌گیرند. این سه اصل عبارتند از:

- این خود فرد است که مسئولیت امنیت خود را به عهده دارد.
- تدابیر امنیتی می‌بایست متناسب با نوع تهدید باشند.
- اساس امنیت شخصی مطلوب، هوشیاری دائمی است.

مسئولیت امنیت فردی

اگر کتابچه‌ای با عنوان امنیت شخصی از مرکز پلیس متروپولیتن یا سفارت ایرلند شمالی مطالعه کنید، خواهید دید که این اصل در صفحه اول کتابچه آورده شده است. این اصل تردیدناپذیر و غیرقابل تغییر است: «شما و کارفرمایان شما به یک میزان مسئول امنیت خودتان هستید.» تمام مفهوم امنیت در واقع یک سازش و توافق است و در زمینه حفاظت شخصی این موضوع سازش و تعادلی بین الزامات امنیتی و مطالبات یک زندگی تقریباً طبیعی و ایجاد آن برای یک شخصیت مهم است. برخی احساس می‌کنند که باید رفتار خود را به گونه‌ای تغییر دهند که امنیت را به بهترین شکل ایفا کنند، اما این مسئله یک موضوع کاملاً شخصی و مسئولیت خود فرد است که تا چه حد خود را با شرایط وفق می‌دهد. یک تعریف دقیق وجود دارد که می‌گوید اگر کارفرمایی را که مسئول حفاظت از او هستید در یک معدن پنهان کنید و او در همان مکان زندگی و کار کند، باز هم شانس شما برای حفاظت از او ۷۵

درصد است. ما در بخش آدم‌ربایی و پیش‌گیری از آن و هوشیاری نسبت به آن، به جنبه مفهومی این اصل خواهیم پرداخت.

امنیت متناسب با نوع تهدید

با ارزیابی تهدید می‌توانید شرایط لازم و الزامات نیروی انسانی و تجهیزات را برآورده کنید و تهدید را طبقه‌بندی و منابع خود را تثبیت‌نمایید و امیدوار باشید که منابع مالی کافی برای فراهم کردن آنها را در اختیار دارید. این مسئله به ما نشان می‌دهد که این اصل بیش از اصول دیگر مورد مناقشه است؛ چراکه در دنیای واقعی تهدیداتی که علیه کارفرما به کار می‌روند در جاهایی اعمال می‌شوند که کارفرما برای راه‌کارهایی که از نظر حرفه‌ای راه‌کار صحیح هستند، توان مالی پرداخت نداشته یا تمایلی به استفاده از این راه‌کارها ندارد. در این کتاب مطالب زیادی راجع به آرایش اسکورت «اغراق‌شده و پرزرق‌وبرق» و «بدون خودنمایی و کم‌زرق‌وبرق»^۱ خواهید خواند و در اکثر موارد در دنیای حقیقی، صرف‌نظر از تمام ارزیابی‌های انجام‌شده و الزاماتی که شما را در استفاده از آرایش اغراق‌آمیز و جلب توجه به‌عنوان عامل بازدارنده در محافظت ملزم می‌کند، لازم است که از روش بدون جلب‌توجه برای محافظت استفاده کنید. این موضوع به‌وضوح خطر بزرگی است؛ اما خطری که خواسته‌های کارفرما بر شما تحمیل می‌کند. طبق تعریف، کاهش نمود ظاهری اسکورت، میزان حفاظت را کاهش می‌دهد. اما روی دیگر سکه، موضوع خیلی ساده است. به‌خصوص درباره کسانی که به‌تازگی با حفاظت شخصی آشنا شده‌اند، بیش از اندازه مشتاق هستند و هر کاری را به‌عنوان خطر رده اول در نظر می‌گیرند.

۱- اصطلاح Low-profile و High-profile، با این مفهوم که گروه اسکورت به صورت پنهان عمل کنند و فقط به‌عنوان همراه کارفرما به نظر بیایند، یا به‌شکلی عمل کنند که حضور آنها به‌عنوان گروه حفاظتی مشخص باشد و به چشم بیاید. در متن به ترتیب بیشتر عناوین بدون جلب توجه و خودنماییانه به‌جای این دو اصطلاح استفاده خواهند شد و در کل با عنوان نمایش ظاهری به کار خواهند رفت.

در اکثر موارد این افراد به همان اندازه افرادی که مسائل دیگر برایشان عادی شده و نسبت به همه موارد بی‌اهمیت برخورد می‌کنند، در کار مشکل ایجاد می‌کنند و به‌واقع در نظر من، این جنبه آخر است که ماهیت حفاظت شخصی را توصیف می‌کند.

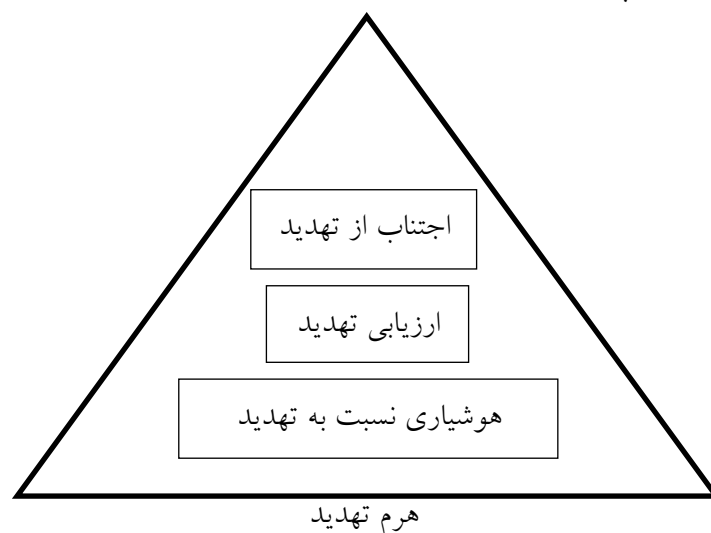
هوشیاری دائمی

در اغلب موارد در این حوزه، صرف‌نظر از اینکه افراد محافظ شخصی هستند یا شخص کارفرما، نمی‌توانند همواره به‌طور یکسان عمل‌کنند. حتی برای افراد آموزش‌دیده هم دشوار است که همواره هوشیار باشند. تکرار یک روال عادی هر روزه چه برای خود فرد باشد چه به‌عنوان شغل، به‌زودی تبدیل به عادت می‌شود و در نتیجه بود و نبود آن برای شخص فرقی نمی‌کند.^۱ هوشیار ماندن و نسبت به همه‌چیز آگاهانه برخورد کردن، مهارتی است که با تمرین و آموزش به دست می‌آید و کاری نیست که صرفاً بخواهید آن را انجام دهید و به‌طور سحرآمیز اتفاق بیفتد. وقتی با خود می‌گویید که باید هوشیار باشید تنها یک رفتار آگاهانه است و جلوی ذهن شما قرار می‌گیرد، اما به‌محض اینکه فکر دیگری وارد ذهن شما شود در چند ثانیه، چند دقیقه، چند ساعت و حتی چند روز ذهن شما را به خود درگیر می‌کند. نتیجه اینکه هر فعالیت آگاهانه‌ای بی‌دوام است. باید روشی به کار گرفته شود که در آن فرد بتواند هوشیاری خود را به‌گونه‌ای تربیت دهد که تبدیل به فعالیتی ناخودآگاه و یا نیمه‌خودآگاه شود، اما در عین حال همواره آماده و در اصطلاح «در حال گارد» باشد. اگر قرار باشد فردا شما را در جنگلی رهاکنند، حتماً هوشیار خواهید بود چراکه مسلماً جنگل جای مناسبی برای ماندن نیست. موقعیت‌های مختلف از طریق خطرات بدیهی، هوشیاری شما را برمی‌انگیزند؛ اما در زندگی عادی روزمره این اتفاق رخ نمی‌دهد. بنابراین به روشی نیاز دارید که همواره شما را «روشن» و هوشیار نگاه دارد.

۱- شخص اصطلاحاً خاموش یا switched-off می‌شود.

دستورالعمل‌های امنیتی بدون رویکرد ذهنی و طرز فکر صحیح و مناسب در ذهن افرادی که مسئول امنیت هستند کاری بیهوده است و باین‌حال این دستورالعمل‌ها اغلب توسط افراد به‌قدری عادی می‌شوند که قابل‌پیش‌بینی و مشهود است و دیگر تأثیر بازدارنده یا پیشگیرانه نخواهند داشت. ما در کار خود با **تهدید** مواجه هستیم و این در شغل ما اساس کار را تشکیل می‌دهد و لازم است که از ۳ جنبه به آن بنگریم:

۱. هوشیاری نسبت به تهدید
۲. ارزیابی تهدید
۳. جلوگیری و اجتناب از تهدید

مورد دوم و سوم در واکنش به مورد اول و کاملاً مرتبط با اصل اول این هرم هستند. ارزیابی، یک تابع است و زمان تعیین‌کننده آن است. اگر زمان کافی در اختیار نباشد نمی‌توان ارزیابی را انجام داد. اگر برای ارزیابی خطر، فقط کسری از ثانیه زمان داشته باشید، واکنش مناسب رخ نمی‌دهد. بلکه منجر به نوعی ناتوانایی حرکتی یا اضطراب و آشفتگی می‌شود، که معمولاً

نداشتن توان حرکتی رخ می‌دهد. فقط زمانی می‌توان تهدید احتمالی را ارزیابی کرد که به واسطه هوشیاری و شناخت به موقع تغییری در محیط فعلی، که تغییر مطلوبی به نظر نمی‌رسد، زمان کافی در اختیار داشته باشید. این خطر احتمالی می‌تواند به شکل یک تصادف ساده در مسیر پیش رو، خودروهای پارک شده در محل، عملیات تعمیر جاده‌ای که در نقشه شناسایی مسیر مشخص نشده، یا افرادی باشد که مشکوک به نظر می‌رسند. در نظر گرفتن این موارد همان هوشیاری است و این گونه هوشیاری در سطح نیمه خودآگاه عمل می‌کند.

سال‌ها پیش یک مربی آمریکایی تپانچه جنگی با نام 'تف کوپر'، روشی با کدهای رنگی ابداع کرد که یک ماتریس یا الگوی تجسمی به کارکنان امنیتی ارائه می‌کرد تا بتوانند همزمان از روشی برای تطبیق خود با تغییر سطح تهدید بهره ببرند و هم پس از درک تغییر در تهدید، به طور خودکار واکنش‌های مناسب را نسبت به آن اعمال کنند. امروزه از این روش به عنوان مرجع بصری استفاده می‌کنیم و چهار حالت را برای «وضعیت» در نظر می‌گیریم: سفید، زرد، نارنجی و قرمز.

وضعیت سفید، یا «خاموش» وضعیتی است که ۹۵ درصد مردم، ۹۵ درصد زمان خود را در آن می‌گذرانند و به گفته ما در عوالم خود سیر می‌کنند. این افراد غافل از نزدیک بودن خطرات احتمالی به خود و کاملاً بی‌توجه به محیط اطراف حرکت می‌کنند. این افراد زمانی که حمله‌ای اتفاق می‌افتد وحشت می‌کنند و از جا می‌پرند و زمانی برای بازپایی خود از این وضعیت نخواهند داشت.

محافظین شخصی آلدو مورو^۲ نتوانسته بودند در مقابل حمله ضاربان با اسلحه شلیک کنند و در حقیقت اسلحه آنها در حالی پیدا شد که روی ضامن قرار داشت.

وضعیت زرد به عنوان مبنایی برای تجسم هوشیاری نیمه خودآگاه و نیمه آگاهانه به کار می‌رود که در واقع باید ۱۰۰ درصد مواقع در این وضعیت قرار داشته باشیم. در این وضعیت ما دائماً در

1 -Teff Cooper

2- Aldo Moro

حالت «روشن» یا گوش‌به‌زنگ قرار داریم و نسبت به محیط اطراف و خطرات احتمالی و تغییراتی که ممکن است رخ دهد کاملاً هوشیار هستیم، و در حقیقت بخشی از نیمه‌خودآگاه شما همواره در حالت گارد قرار دارد. در این حالت آرامش داریم اما همواره هوشیار هستیم. اگر نگاهی دیگر بر هرم تهدید بیندازید این بخش به حوزه هوشیاری مربوط می‌شود.

وضعیت نارنجی حالتی است که در بدترین شرایط به واسطه مشاهده تغییراتی در محیط اطراف ما، به وجود می‌آید. در این حالت باید ارزیابی و بررسی‌های مختلفی انجام دهید و هوشیاری که همان وضعیت زرد است زمان لازم را برای ارزیابی مشکل احتمالی و اعمال واکنش مناسب با آن فراهم کند. در نظر داشته باشید که در اینجا مسئله چند ثانیه فرصت برای عملکرد مطرح است و در این شرایط باید از مجموعه‌ای از واکنش‌های تمرین شده که اقدامات سریع و بلافاصله هستند، استفاده کنیم و برای به کار افتادن این واکنش‌ها و حذف فرآیند تصمیم‌گیری، به **محرك انگیزشی** نیاز داریم. هنگامی که یک خودرو، فرد یا موقعیتی را تشخیص می‌دهیم که نابه‌جا یا مشکوک به نظر می‌رسد، وارد وضعیت نارنجی می‌شویم. این حالت آخرین فرصت برای ارزیابی است که در هرم نیز مشخص شده است.

وضعیت قرمز، وضعیتی است که مشاهدات شما به عنوان محرك عمل کرده و تصمیم‌گیری را حذف می‌کند. تصمیمات در واقع کارهایی هستند که بعد از صبحانه به آنها فکر می‌کنیم و موقع ناهار به نتیجه می‌رسیم. در موقعیتی که ورق برگشته و شرایط تغییر می‌کند و می‌بایست به سرعت عمل کرد، جایی برای تصمیم‌گیری باقی نمی‌ماند. این واکنش ممکن است فرار یا قرار و مبارزه باشد، اما امیدوار باشید که با هوشیاری می‌توانید آگاهی کافی و به موقع و زمان کافی را برای فرار، برای خود فراهم کنید.

حفاظت شخصی شرایط لحظه‌ای است. در واقع «وضعیت» است و آن وضعیت هوشیاری مداوم است. اینکه چگونه بتوانید به این هوشیاری مداوم دست پیدا کنید بحث دیگری است و ما فقط می‌توانیم به طور خلاصه به آن بپردازیم.

از طریق تمرین کار تفسیری می‌توان به هوشیاری «نیمه‌خودآگاه» دست پیدا کرد. رانندگی تفسیری^۱ که اساس تمام تمرینات رانندگی فنی و پیشرفته را تشکیل می‌دهد، نه تنها در مورد رانندگی، بلکه در همه جنبه‌های زندگی روزمره چه در حال پیاده، چه در خانه و محل کار کاربرد دارد. تا هر زمان که لازم باشد باید هر کاری که می‌کنید، هر کاری که دیگران اطراف شما انجام می‌دهند، هر چه که می‌بینید، چگونگی و دلیل هر کاری که انجام می‌دهید و اینکه نسبت به شرایط پیرامون خود چه واکنشی نشان می‌دهید را با صدای بلند به زبان بیاورید. با این کار تمام جنبه‌های هر آنچه که می‌بینید و احساساتان به شما می‌گوید را به زبان می‌آورید و پس از مدت‌زمان قابل توجه و مشخص می‌توانید به زبان آوردن آنها را متوقف کنید، اما در عین حال در میابید که آن گفتگوها به صورت نیمه‌خودآگاه ادامه پیدا می‌کند. اکنون عادت به هوشیاری شکل گرفته و دیگر آن را از دست نمی‌دهید. یک گفتگوی نیمه‌خودآگاه در پس زمینه خودآگاه شما مدام ادامه دارد و همین عامل شما را در وضعیت زرد، روشن و هوشیار نگاه می‌دارد. به تغییرات توجه می‌کنید، افراد را ارزیابی می‌کنید، عادی بودن اوضاع را مورد بررسی قرار می‌دهید، به موارد نابه‌جا و بی‌مورد توجه می‌کنید و به این ترتیب بخش خودآگاه و هوشیار مغز شما آگاه می‌شود و دیگر در خواب عمیق به سر نمی‌برید.

تمام آدم‌ربایی‌ها و ترورهای موفق فقط و فقط به خاطر یک دلیل نهایی رخ می‌دهند و آن **عنصر غافلگیری** است. اگر غافلگیر شوید مهارت‌های نظامی، رانندگی سریع و گریزنده، هنرهای رزمی و تمرین‌های واکنشی همه بی‌ارزش و بیهوده می‌شوند، چراکه در هنگام غافلگیری زمانی برای تیراندازی، رانندگی، مبارزه یا فرار وجود ندارد و شما هنوز متوجه نیستید که چه اتفاقی در حال رخ دادن است. هوشیاری تنها مهارتی است که زندگی شما را نجات می‌دهد.

۱- نوعی روش تمرین رانندگی که طی آن راننده هر آنچه در اطراف و در آینه می‌بیند اعم از خودروها، افراد، اشیاء و غیره و همین‌طور رفتار آنها و نحوه حرکتشان را با جزئیات توضیح می‌دهد.

آدمربایی؛ پیش‌گیری و هوشیاری نسبت به آن

امنیت در واقع اطمینان از این است که تمامی حلقه‌های زنجیره به یک اندازه نیرومند هستند. درکل، این حلقه‌ها نیروی انسانی، دستورالعمل‌ها، تجهیزات و روش‌ها هستند. اگرچه در حفاظت اجرایی حلقه اصلی، شخص کارفرما (مدیر اجرایی) یا فرد مورد حفاظت است که باید مسئولیت بسیاری از کارها را خود به عهده بگیرد و نقش فعالی در حفاظت خود بازی می‌کند. او در واقع منبع اصلی حفاظت خود به‌شمار می‌رود. اما اغلب، این افراد در همان حد دستورات آموزشی که به‌عنوان فنون و شیوه‌های حفاظت از خود به آنها آموخته‌اید، باقی می‌مانند و فراتر از آن نمی‌روند. باید بدون اینکه از لحاظ ذهنی یا حتی فیزیکی، خلالی در زندگی روزمره آنها ایجاد شود، این افراد را به شیوه‌ای متعادل از خطر آگاه ساخت. همان‌طور که در بحث سازش اشاره کردیم، تدابیر مؤثر ضدتعقیب و مراقبت، پرهیز از روال عادی و تکرار، پرورش هوشیاری همگی باید با شیوه زندگی کارفرما منطبق باشد. فقط تجربه به کمک مشاور امنیتی حرفه‌ای خواهد آمد تا بتواند برنامه‌ای را برای راهبردهای محافظت از خود ارائه دهد که ترس بیش از اندازه در فرد ایجاد نکند، و درعین حال تضمین کند که درک درستی از جدی بودن شرایط در او ایجاد می‌شود.

همان‌طور که می‌دانیم، عموماً آدمربایی یا ترور پس از مدت زیادی تعقیب و مراقبت مفصل به وقوع می‌پیوندد. انتخاب قربانی منوط به عوامل بسیاری است و زمانی که قربانی انتخاب شد، نیاز به اطلاعات و جزئیات از تمام جنبه‌های زندگی شخص مورد نظر افزایش می‌یابد و برای تکمیل شدن نقشه حمله، اطلاعات لازم است.

به این منظور، حجم کار قابل توجهی از سوی سازمان‌های تروریستی برنامه‌ریزی می‌شود، (در فصل ۳ در بخش «فنون تروریستی» به آنها می‌پردازیم) که اغلب تعقیب و مراقبت قربانی احتمالی، در تمام ساعات شبانه‌روز، در منزل، در محل کار، معابر عمومی و در حرکت صورت می‌گیرد تا نقطه‌ای را به‌دست بیاورند که به اعتقاد خود، می‌توانند قربانی را در شرایط

ناآماده و بی‌حفاظت غافلگیر کنند. بنابراین یک قربانی آسیب‌پذیر طعمه‌ای است که تروریست‌ها بتوانند با روش‌های ساده به او حمله‌کنند و بی‌خطر بگریزند. معمولاً چنین اهدافی، ابزارهای امنیتی مختصری دارند، اما مهم‌تر اینکه نسبت به خطر ناآگاه هستند و از اینکه روزها و شاید هفته‌ها زیر نظر قراردارند کاملاً بی‌اطلاع هستند. این قربانی نسبت به وجود خطر هشیاری ندارد تا زمانی که دیگر دیر شده‌است و هر تدبیر امنیتی هم به کار گرفته‌شود تأثیر و کاربرد قابل‌توجهی نخواهد داشت.

بنابراین کارفرما باید راهبردهایی برای حفاظت از خود، اعضای خانواده خود و کارمندانش در محیط منزل، در حال حرکت، در دفتر کار و معابر عمومی به کار ببندد. کارفرمایی با جایگاه [ویژه] و یا وضعیت مالی برجسته، همیشه آسیب‌پذیر است، اما احتمال آسیب‌پذیری در حال حرکت و نزدیک محل سکونت بیشتر است.

محدود کردن اطلاعات

همان‌طور که اشاره کردیم، تروریست‌ها برای طرح نقشه و اجرای آن و حمله، نیاز به اطلاعات دارند و در نتیجه راهبرد حفاظتی اصلی برای کارفرما، خانواده و کارمندانش، باید بتواند انواع اطلاعات زیر را محدود و کنترل کند:

۱. الگوهای حرکتی، عادت‌ها و شیوه کلی زندگی او و خانواده‌اش.
۲. طرح‌های کاری و مسافرتی کارفرما، برنامه سفرها و نوع وسیله سفر.
۳. نقشه ساختمان و جزئیات منزل و دفتر کار کارفرما.
۴. وقایع مربوط به سازمان یا مؤسسه‌ای که کارفرما در آن مشغول به کار است، مسئولیت‌های او، همکاران او و فعالیت‌های سازمان یا مؤسسه‌ای که در آن فعالیت دارد.
۵. جزئیات تدابیر و دستورالعمل‌های امنیتی کارفرما و خانواده او، اقدامات جاری امنیتی و اقداماتی که در آینده برنامه‌ریزی می‌شوند.

الگوها و عاداتها

علی‌رغم محدود کردن اطلاعات ذکرشده، به احتمال زیاد کارفرما، اعضای خانواده‌اش و حتی اعضای گروه حفاظت شخصی الگوهای رفتاری و عاداتی را به کار می‌گیرند که اطلاعات حیاتی را برای طراحی و اجرای حمله در اختیار تروریست‌های آموزش‌دیده قرار می‌دهد. روال عادی و تکرار روزانه، تبدیل به الگوهای عادی می‌شوند. هرچه یک فعالیت ضروری‌تر باشد، احتمال تبدیل شدن آن به یک الگوی آشکار بیشتر است. و همین الگوست که عنصر اساسی در طراحی مهاجمان می‌شود. چنین الگوهایی عبارتند از:

۱. زمان و مسیر سفرهای روزانه کارفرما در رفت و برگشت به محل کار
۲. الگوی خرید، ملاقات با دوستان، رساندن فرزندان به مدرسه، برداشتن آنها از مدرسه و فعالیت‌های اجتماعی همسر کارفرما
۳. اطلاعات به‌دست‌آمده از منابع داخلی و خارجی درباره ماهیت مؤسسه برای هماهنگی‌های آینده
۴. به‌دست‌آوردن اطلاعات کامل از حیطه فعالیت‌های پیشگیرانه (توسط تروریست‌ها)، با مشاهده الگوها

تعقیب و مراقبت

- مهاجم، آدم‌ربا، قاتل یا جنایتکار که سعی بر مشاهده و زیر نظر گرفتن الگوهای رفتاری کارفرما و خانواده او را دارد، معمولاً یکی از روش‌های مراقبتی زیر را به کار می‌گیرد:
۱. یک وسیله نقلیه که لزوماً اتومبیل نیست و در زمان‌های مختلف شبانه‌روز در اطراف خانه گشت می‌زند و از جلوی خانه عبور می‌کند.
 ۲. یک وسیله نقلیه که در امتداد خیابان، دور از خانه با زاویه پارک کرده‌است و سرنشینان آن قابل مشاهده هستند.
 ۳. ون‌های خالی در موقعیت‌های مشابه
 ۴. گشت‌زنی در اطراف محل سکونت یا محل کار از روش‌های دیگری است که عبارتند از:
 - الف. یک یا دو نفر سوار بر موتورسیکلت
 - ب. ترکیبی از زن، مرد و کودک
 - ج. زنی به همراه کالسکه کودک
 ۵. اگر در سمت دیگر، پارک یا فضای باز وجود داشته‌باشد، یا جایی باشد که محل سکونت یا دفتر کار در تیررس باشد، یکی از موارد زیر ممکن است:
 - الف. تمام ترکیب‌های خانوادگی و فعالیت‌هایی که در بالا ذکر شد.
 - ب. زوج‌های چرخشی
 - ج. گروه‌های دسته‌جمعی یا مهمانی‌های کوچک
 ۶. تعمیرکاران (که ظاهراً کاری از پیش نمی‌برند).
 ۷. تماس‌های تلفنی مرتب در طول شبانه‌روز با خانه یا محل کار که تماس‌گیرنده در آن سوالات بی‌خطر یا سؤال شخصی در مورد محل فعلی یکی از اعضای خانواده می‌پرسد.
 ۸. فروشندگان دوره‌گرد، تحقیقات، مبلغین مذهبی خانه به خانه

۹. تعقیب کردن با خودروهایی با شماره‌های مختلف و تعقیب کردن اعضای خانواده در حال پیاده‌روی.

با توجه به موارد اشاره شده، می‌توانید کارفرما را نسبت به متداول‌ترین روش‌های تعقیب و مراقبت توجه کنید که او اعضای خانواده و کارکنانش با کمک شما بیاموزند که به هر نوع الگو یا تغییر ناگهانی در محیط اطراف خود دقت کنند و متوجه فعالیت‌های دائمی و اغلب آشکار محیط (در صورتی که فرد بداند باید به چه مواردی دقت کند) بشوند که سعی دارند حرکات، عادت‌ها و موقعیت‌های آنها را زیر نظر بگیرند. به کارفرمای خود آموزش دهید که شرح افراد و خودروهای عبوری و شماره پلاک آنها را یادداشت کند و هر مورد مشکوکی را به شما و پلیس اطلاع دهد.

مشاهده و زیر نظر گرفتن یک الگوی رفتاری ساده‌ترین کار است و اطلاعات لازم برای طراحی نقشه را فراهم می‌آورد. پیش‌گیری از آدم‌ربایی و ترور ایجاب می‌کند که تا حد امکان الگوهای روزانه را هرچه بیشتر تغییر دهید و متنوع‌سازید. باید کارفرما را متقاعد کنید که تغییر مسیر رفتن به محل کار و برگشت از آن ضروری است، همسر او را متقاعد کنید که عادت‌های اجتماعی و خرید خود را تغییر دهد و برای بردن و آوردن فرزندان از مدرسه از مسیرهای مختلفی استفاده کند. ایجاد تغییر و تنوع در این الگوها، برنامه‌ریزی دقیق را برای مهاجمان اگر غیرممکن نکند، دشواری می‌سازد که کارفرما و خانواده او چه موقع در کجا قرار دارند.

احتمال دارد که شما همیشه در کنار کارفرمای خود نباشید. اغلب این‌گونه است که شما کارفرمای خود را در سفرهای خارجی همراهی می‌کنید، اما در قبال کارفرمای خود وظیفه دارید زمانی که در کنار او نیستید، مطمئن شوید که او مطابق اصول اساسی امنیت شخصی عمل می‌کند. برخی دیگر از رهنمون‌های کلی که می‌توانید به او ارائه دهید عبارت است از:

۱. اگر امکان استفاده از خودروهای سازمانی را دارد، او را به استفاده از آن ترغیب کنید.
۲. در هنگام پیاده‌روی تا حد امکان همراه داشته‌باشد و او را از پیاده‌روی در شب منصرف کنید.

۳. مرتب از رستوران، باشگاه، مکان تفریحی و یا دیگر مکان‌های عمومی تکراری استفاده نکند.
۴. پلیس را از هرگونه تهدید یا تهدیدات احتمالی که می‌تواند از فعالیت‌های تجاری یا عمومی ناشی شود، آگاه کند. جزئیات را برای خانواده خود و تا حد امکان برای همکاران اصلی و کارمندان قابل اعتماد خود، توضیح دهد.
۵. به اعضای خانواده و همکاران تجاری خود توصیه کنند که اطلاعات مربوط به خود و خانواده‌شان را در اختیار هیچ غریبه‌ای قرار ندهند.
۶. در پاسخ به استعلام‌های نشریه‌های مختلف از قبیل راهنماهای تجاری و بازرگانی، ثبت آمار یا طرح‌های پژوهشی، از ارائه اطلاعات شخصی غیرضروری به مسئول جمع‌آوری اطلاعات خودداری کنند.
۷. روش‌های اشاره و علامت‌دادن ساده و مؤثری را قرار دهند که وقتی از آنها استفاده می‌کنند همکاران تجاری، راننده، اعضای خانواده (و قطعاً محافظ شخصی، در صورتی که حضور داشته باشد) را مطلع کند.
۸. به کارفرمای خود پیام‌زید که از پذیرفتن قرار ملاقات با افراد غریبه در مکان‌های از پیش تعیین شده یا ناشناخته خودداری کند.
۹. اطمینان حاصل کنید که روشی برای ردیابی کارفرما به کار گرفته شده است تا خانواده و همکاران در تمام مدت، از مکان او آگاه باشند و طبق زمان تقریبی محاسبه شده، از هر نقطه‌ای که عبور می‌کند، اقدامات لازم به کار گرفته شوند. این کار باید برای اعضای خانواده کارفرما هم اجرا شود.
۱۰. تمام شماره تلفن‌ها را به خاطر داشته باشند. دفتر کار، منزل، پلیس و شرکت خدمات امنیتی.

۱۱. چند کلمه رمز ساده تثبیت کنند و از آنها برای تأیید شرایط استفاده کنند. کارفرما، خانواده او و همکاران تجاری او می‌توانند از این کلمات رمزی استفاده کنند. لازم است که این کلمات هر از چند گاهی عوض شوند.
۱۲. نشریه مؤسسه که ترفیع‌های شغلی و اسامی عوامل اجرایی را اعلام می‌کند، نباید نشانی محل سکونت آنها را اعلام کند و همچنین نباید از برنامه سفرهای آتی یا دیگر فعالیت‌های او مطلبی ارائه دهند که حضور کارفرما در مکان و موقعیت مشخصی را نشان می‌دهد.
۱۳. همچنین نشریه باید بدون عکس منتشر شود و یا در صورت داشتن عکس، نباید او را در دفتر یا محل کار نشان دهد و در تمامی تصاویر از پس زمینه خنثی استفاده شود.
۱۴. او را متقاعد کنید که از تابلوی نام بر در دفتر کار یا روی میز کار خودداری کند.
۱۵. روش «سیاست میز کار تمیز» را در او تشویق کنید، در نتیجه هیچ گونه اطلاعاتی حتی پس از چند ساعت برای کسی که چندین بار به اتاق رفت و آمد می‌کند در دسترس قرار نداشته باشد.
۱۶. محل پارک مشخص به همراه نام مشخص شرکتی یا نام شخص یا موقعیت شغلی او برای او تعیین نشده باشد و خودروی خود را در محل پارکینگ عمومی پارک کند.
۱۷. مدیران اجرایی ارشد موقع کار نباید تنها بمانند.
۱۸. اسناد مربوط به سفر را روی میز رها نکنند.
۱۹. رستوران را با نام خود رزرو نکنند.
۲۰. از سفر در شب خودداری کنند.
۲۱. در صورت امکان فعالیت‌های اجتماعی خود را متنوع سازند، به این ترتیب که یک هفته در میان انجام دهند.

خلاصه

اطلاعات درباره قربانی عنصری حیاتی برای آدم‌ربایی محسوب می‌شود و اساس هر نوع نقشه حمله موفق را تشکیل می‌دهد. بخش مهم دیگر در فعالیت مهاجم این است که قربانی، هدف خود را در شرایط بدون محافظت (بدون گارد) به چنگ بیاورد. کارفرماها می‌توانند انواع فنون و راهبردهای پیشگیرانه را برای بی‌نتیجه‌ساختن نقشه آدم‌ربایی به کار بندند و در نتیجه یک حمله موفق را از بین ببرند.

یکی از اصلی‌ترین راهبردهای پیشگیرانه، محدود کردن و کنترل اطلاعاتی است که در زیر به آنها اشاره می‌شود:

۱. الگوهای رفتاری و حرکتی
 ۲. طرح و برنامه سفر و نوع و روش آن
 ۳. نقشه ساختمانی خانه و محل کار
 ۴. جزئیات تدابیر امنیتی کارفرما، خانواده و منزل او
 ۵. مسئولیت‌ها و وظایف شخص کارفرما
- اجتناب از الگوهای رفتاری، استفاده از آرایش خفیف و بدون جلب توجه، هوشیاری درباره روش‌های مراقبتی مهاجمین، هوشیاری دائمی نسبت به احتمال وقوع حمله و طراحی فضای قابل دفاع در خانه و محل کار برخی از راهبردهای مهم هستند که باید با کارفرما و خانواده او تمرین شود تا در برابر این نوع جرایم به‌عنوان حفاظت کارآمد به کار گرفته شوند.
- در ادامه به برخی از بایدها و نبایدهای کلی اشاره می‌شود که باید برای کارفرمای خود توضیح دهید تا در زمانی که تنها سفر می‌کند یا در خودرو به همراه راننده خود قرار دارد، آنها را اعمال کند. در دنیای حفاظت شخصی شخصی (غیرنظامی) شما تمام ساعت شبانه‌روز را در کنار کارفرما نمی‌گذرانید، بلکه اغلب زمانی که او به خارج از کشور سفر می‌کند یا در برخی از ملاقات‌های به‌خصوص، او را همراهی می‌کنید. وقتی به مبحث دستورالعمل‌های کلی وسیله

نقلیه می‌پردازیم این مسائل در امنیت شخصی به ما مربوط می‌شود و تکرار بخشی از آنها اجتناب‌ناپذیر است، اما برای جا انداختن مطلب اهمیت دارند.

۱. او باید ماشین غیرقابل طبقه‌بندی و بدون مشخصه سوارشود. (که همیشه کار آسانی نیست). در صورت امکان، در کشور خارجی، ماشین متعارف همان کشور را انتخاب‌کند و در صورت امکان، شماره پلاک آن باید همانند شماره شهروندان بومی آن‌جا باشد.
۲. مرتب ماشین خود را عوض‌کند، به‌خصوص اگر ماشین‌های سازمانی در اختیارش باشد.
۳. مسیرهای رفت‌وآمد به محل کار و خیابان‌های فرعی اطراف را به‌خوبی بشناسد.
۴. مسیرهای رفت‌وآمد به محل کار را تا حد امکان با حداکثر انعطاف‌پذیری تغییردهد. زمان و نوع جابه‌جایی را طبق نقشه امنیتی هماهنگ‌شده، تغییردهد.
۵. همواره مخزن سوخت خودروی کارفرما باید بیش از نصف، پر باشد.
۶. به او و راننده او بیاموزید که هوشیار و مراقب حالت‌های مختلف کمین باشند که عبارتند از: کامیونی که مسیر را مسدود کرده‌است، تصادف‌ها، تعمیرکارانی که مشغول به کار به نظر می‌رسند یا در موقعیت نامناسبی نسبت به محل تعمیر قرار گرفته‌اند، ماشین‌ها یا کامیون‌هایی که پارک شده‌اند و عده زیادی در کنار آنها هستند، فعالیت‌های غیرمعمول از قبیل عملیات عمرانی در خیابان در ساعت نامتعارف، موتورسوارانی که [افرادی را] ترک خود سوار کرده‌اند و در تعقیب هستند.
۷. «هوشیار برانید»؛ هوشیاری باید فراتر از حد کاپوت ماشین باشد؛ در واقع فراتر از نوک بینی خود را ببیند، حواسشان به دو یا سه ساختمان جلوتر و محدوده دید، ۳۶۰ درجه باشد.
۸. فاصله کافی برای مانور را حفظ‌کند. در صورت امکان از خط نزدیک به وسط جاده استفاده‌کند.
۹. برای پنچرگیری لاستیک ماشین در مکانی امن توقف‌کند.
۱۰. همواره با سرعت معمول و قابل کنترل رانندگی‌کند.

۱۱. همواره با نگاه مداوم در آینه‌های بغل و آینه پشت خودرو، نسبت به خودروهای پشت سر و در تعقیب خود، هوشیار باشد.
۱۲. به‌خصوص هنگام نزدیک شدن به خیابان‌های فرعی، خروجی‌ها ورودی‌ها، مسیرهای کنارگذر و زیرگذرها با احتیاط حرکت کند، چراکه این مکان‌ها نقاط اصلی برای آدم‌رباها هستند.
۱۳. اگر مورد حمله واقع شد، از ماشین خارج نشود. باید از ماشین به‌عنوان یک سپر استفاده کرد و اگر راننده آموزش دیده باشد می‌توان از آن به‌عنوان وسیله فرار استفاده کرد.
۱۴. بهترین دفاع در برابر کمین یا عملیات آدم‌ربایی، هوشیاری و در نتیجه قدرت شناخت و شناسایی موقعیت‌های پرخطر احتمالی است. راننده یا شخص کارفرما باید خود را با تمرین‌های پرورش دهد که همیشه و در همه حال هوشیار و گوش‌به‌زنگ باشد و اگر به موقعیت خاصی مشکوک است، درخواست کمک کند.
۱۵. اگر گمان کرد که تحت تعقیب قرار گرفته است، باید به پاسگاه پلیس مراجعه کند. از قبل، محل تمامی پاسگاه‌های پلیس موجود در مسیر را یاد بگیرد. اگر امکان داشت به سمت محل‌های شلوغ حرکت کند.
۱۶. همیشه درها قفل و پنجره‌ها بسته یا حداکثر ۵ سانتی‌متر باز باشند.
۱۷. در صورت امکان در محل‌های خلوت و متروک رانندگی نکند، زیرا آدم‌رباها می‌توانند کمین‌های غیرمنتظره در این مناطق ترتیب بدهند.
۱۸. تا حد امکان، با تنظیم سرعت رانندگی، از ایستادن پشت چراغ راهنمایی خودداری کند.
۱۹. در رانندگی فاصله مناسبی را با خودروی جلویی به‌خصوص کامیون‌ها رعایت کند تا اگر وسیله نقلیه روبه‌رویی ناگهان توقف کرد، فرصت و فضای کافی برای گریز وجود داشته باشد و محاصره نشود.

۲۰. اگر خودروی او راننده دارد، باید علامت‌هایی را از قبل بین خود و راننده هماهنگ کرده باشد. توصیه می‌شود که در مکان‌های پرخطر، کارفرما روی صندلی جلو ماشین نشسته و آرایش خفیف به کار برده و جلب توجه نکند.
۲۱. به محض رسیدن به محل کار، مستقیم به سمت پارکینگ امن حرکت کند.
۲۲. از رانندگی در شب خودداری کند، اما در مواقع ضروری، سعی کند هنگام رانندگی تنها نبوده و یک همراه داشته باشد و نیز از رانندگی در مناطق دورافتاده و حومه شهر اجتناب کند.

توجیه کارفرما

در کنار تمام دستورالعمل‌ها و تعالیم حین حرکت، باید کارفرما را از عوامل حفاظتی مناسب یک وسیله نقلیه آگاه کنید.

۱. او را عادت دهید که هر بار قبل از سوار شدن، خودرو را بازرسی کند. مواردی از قبیل:
 - الف. شواهدی مبنی بر اینکه کسی وارد خودرو شده است.
 - ب. لوله اگزوز مسدود شده است.
 - ج. ماده‌ای که به دیواره لاستیک چسبیده است.
۲. هرگاه که امکان دارد، خودرو را بدون مراقبت و قفل نشده پارک نکند.
۳. روی بدنه ماشین نام شرکت، لوگو یا نشان دیگری وجود نداشته باشد.
۴. ماشین را در پارکینگی که قفل و آژیر خطر دارد پارک کرده و هیچ‌گاه آن را در خیابان رها نکند و اگر امکان آن نیست، همواره ماشین را زیر تیر چراغ برق خیابان پارک کند.
۵. ماشین را در پارکینگ‌های عمومی پارک کند و نه در قسمت اختصاصی که نام یا جایگاه سازمانی کارفرما بر روی آن نوشته شده است.
۶. در کاپوت و همچنین در باک بنزین باید قفل داشته باشند.
۷. دزدگیر و متوقف‌کننده خودرو^۱ باید روی ماشین نصب شده باشد.
۸. تعمیرات و سرویس ماشین باید توسط سازمان یا توسط تعمیرگاه محلی که سابقه کاری آن کاملاً مورد بررسی قرار گرفته است، انجام شود.
۹. هیچ‌گاه هیچ کلیدی، به‌جز سوئیچ ماشین را به پارکینگ یا تعمیرگاه تحویل ندهید.
۱۰. مرتب از یک پمپ بنزین استفاده نکنید.
۱۱. هیچ‌گاه بسته‌ها و کاغذها را در ماشین رها نکند، ماشین را در حالت تمیز (بدون هیچ وسیله اضافه)، ترک کنید تا بتوانید هر شیء غیرعادی را شناسایی کنید.

۱۲. پیش از خروج از پارکینگ و بازگشتن به آن بررسی کنید که آثاری از ورود به زور به پارکینگ وجود نداشته باشد.

۱۳. از آژیر خطر به همراه چراغ‌های خطر در مواقع اضطراری و حمله استفاده کنید.

توصیه‌های امنیتی خانه

اگر کارفرما و خانواده او در محلی زندگی می‌کنند که زمین و فضای باز (حیات) نداشته و سطح تهدید آن در حدی نیست که به تیم امنیت مستقر در محل سکونت (RST)^۱ [نیاز] باشد، در نتیجه خط اول دفاعی آن در خانه، خودشان هستند.

سطح تهدید ممکن است در حدی باشد که فقط ساعت‌های کاری را در کنار کارفرما بگذرانید یا به دلیل یک مشکل خاص، تهدید زودگذر و موقتی باشد. در این شرایط شما بیشتر نقش مشاور امنیتی دارید و فهرستی از بایدها و نبایدها را برای امنیت خانه و خانواده در اختیار او قرار می‌دهید. فهرست زیر کامل و جامع نیست اما بیشتر موقعیت‌ها را دربرمی‌گیرد:

۱. هنگامی که در سفر هستید تحویل روزانه کالاها از قبیل روزنامه، شیر و غیره را لغو کنید. ترتیبی دهید تا خانه شما مرتب بررسی شود و هر نامه‌ای که از جعبه پست بیرون مانده است، برداشته شود.

۲. با مشاهده اولین نشانه از بروز اتفاقی غیرمعمول درخواست کمک کنید، با پلیس یا فوریت‌های پلیسی کشور خود تماس بگیرید.

۳. تلفن‌ها را دور از پنجره یا درهای شیشه‌ای قرار دهید که از بیرون در تیررس نباشند.

۴. به تمام اعضای خانواده و کارکنان خود پیاموزید که هنگام پاسخ به تلفن، چگونه احتیاط را رعایت کنند.

۵. از تماس گیرنده بخواهید تا نام و شماره تماس خود را بگوید و با آنها تماس بگیرید.

۶. هنگام ورود به اتاق‌ها در هنگام شب، همواره قبل از روشن کردن چراغ، پرده‌ها را بکشید.

۷. از پرده‌های توری استفاده کنید که در روز امکان دیدن داخل خانه از بیرون وجود نداشته باشد.
۸. از بهترین زبانه‌ها، قفل‌ها و زنجیرها استفاده کنید. روی درها قفل‌های زبانه‌دار نصب کنید.
۹. استفاده از سیستم آژیر خطر کامل که درعین حال با سبک زندگی خانواده سازگار باشد.
۱۰. دکمه خطر (که در مواقع اضطراری به کار می‌اندازید) همیشه در محلی در دسترس [یا] در اتاق خواب نصب شود.
۱۱. در شب محیط بیرون را دائم روشن نگه‌دارید و از حسگرهای مادون قرمز^۱ که با حضور شخص چراغ را روشن می‌کنند، استفاده نکنید زیرا به راحتی از کار می‌افتند.
۱۲. همیشه در اتاق خواب تلفن همراه با خود داشته باشید.
۱۳. همیشه شب‌ها هنگام بازکردن در و جواب دادن به مراجعین پشت در، مطمئن شوید که شخص مراجعه کننده زیر نور و شما در تاریکی قرار دارید.
۱۴. باید این امکان وجود داشته باشد که با سیستم دوربین مدار بسته یا چشمی، شخص پشت در را شناسایی کنید. ترجیحاً چشمی روی در نصب نباشد و بهتر است که در صورت امکان از پنجره مجاور در استفاده کنید.
۱۵. تمام مسیرهای ورودی به خانه و پارکینگ خانه را روشن نگه‌دارید و چراغ‌ها را دور از دسترس قرار دهید.
۱۶. هر شب به طور منظم، تمام درها و پنجره‌ها را بازدید کنید و از قفل بودن آنها مطمئن شوید.
۱۷. به دوستان خود توصیه کنید که ملاقات سرزده نداشته باشند.
۱۸. در صورت امکان سطل زباله را در فضای محصور داخلی قرار دهید.

1- PIR: Passive Infrared Sensor

۱۹. نگهداری از سگ را در نظر داشته باشید. سگی که در حال پارس کردن باشد یکی از بهترین روش‌های اولیه هشداردهنده و البته بازدارنده است.
۲۰. اطمینان حاصل کنید که پرستاران کودکان با تمام دستورالعمل‌ها، پاسخ دادن به تماس‌ها، مراجعه‌کننده‌ها و غیره آشنایی دارند.
۲۱. نوع رفتار، لباس و لوازمی که ملاقات‌کننده به همراه دارد را زیر نظر بگیرید. (کتی که روی دست گرفته است، کیف دستی، چمدان) که بی‌مورد و مشکوک نباشند.
۲۲. تمام شماره‌های اضطراری را در دسترس و کنار تلفن نگاه دارید.
۲۳. اگر تلفن قطع شد هوشیار و آماده باشید. از تلفن دیگری (تلفن همراه) استفاده کنید و شرایط را فوراً گزارش دهید.

نبایدها

- هیچ‌گاه روی کلیدها برچسب و علامت نچسبانید چون قابل تشخیص می‌شوند. در صورت نیاز برای خود کدهای رنگی قرار دهید.
 - هنگامی که در خانه نیستید چراغ‌های خانه را خاموش نکنید.
 - کودکان را در اتاق‌های خواب طبقه پایین نگذارید.
 - اجازه ندهید که فرزندان به تلفن یا مراجعه‌کنندگان پاسخ دهند. هنگامی که به سن کافی رسیدند چگونگی تماس با فوریت‌های پلیسی را به آنها بیاموزید.
 - اجازه ندهید که فرزندان نامه‌ها را بازکنند.
 - هیچ‌وقت کلیدها را زیر پادری، داخل گلدان، یا جاهای دیگر مخفی نکنید.
 - هنگام بازکردن در خانه و پاسخ به مراجعه‌کننده در شب، چراغ سالن را روشن نکنید.
- به خاطر بسپارید که حمله زمانی موفقیت‌آمیز خواهد بود که شما را غافلگیر کند. همیشه پیش

از اقدام، فکر کنید:

۱. آیا یک روال عادی و تکراری را دنبال می‌کنم؟

۲. در زمان حمله بیشتر از کدام نقطه آسیب‌پذیر هستم؟

فکر خود را وارونه کنید و سعی کنید خود را زیر نظر و مراقبت گرفته و روشی برای حمله طراحی کنید. خود را جای مهاجم گذاشته و به موقعیت خود از دید مهاجم بنگرید. چگونه می‌توانند حمله‌ای را آغاز کنند و شما در واقع چگونه با آنها همکاری می‌کنید؟

یک ابزار مناسب: یک آینه تلسکوپی با چراغ قوه‌ای که روی آن تعبیه شده‌است و به راحتی در کیف دستی قابل حمل است و برای معاینه سریع و باعجله در شرایطی که تهدید کمی وجود دارد به کار می‌رود. اما آینه‌ها نمی‌توانند جایگزین زیر ماشین رفتن و بررسی دقیق شوند.

فصل دوم

تیم حفاظت شخصی

با توجه به تعریف لغوی «تیم» عنوان این فصل تا حدی گمراه‌کننده است، زیرا در موارد بسیاری، تیم فقط به یک نفر اطلاق می‌شود، که در سطح پایین حفاظت کاربرد دارد. در اغلب موارد، اگر سطح تهدید پایین و یا کارفرما توان پرداخت برای ارائه راه‌حل مناسب را نداشته‌باشد، آنگاه یک نفر تلاش می‌کند تا حد امکان تمامی جنبه‌های موجود را همانند یک تیم زیر پوشش قرار دهد. این فرد می‌تواند محافظ شخصی، راننده، پزشک، مکانیک، مدیر برنامه‌ها و مشاور امنیتی تمام‌عیار باشد. در سوی دیگر اگر سطح تهدید جدی باشد، با توجه به اقتضاء تهدید، تعداد نفرات تیم ممکن است به بیش از ۷۰ نفر برسد که وظایف حفاظتی اصلی به ۲ تیم یا حتی ۳ تیم همسان محول می‌شود تا در هنگام تغییر نوبت کاری، جایگزین یکدیگر شوند و درعین حال تمرینات تیم به‌صورت مداوم ادامه‌داشته‌باشد. این سطح از حفاظت معمولاً در فضای غیرمعمول حفاظت شخصی از شخصیت‌های نظامی یا دولتی دیده می‌شود. البته با این حال، خانواده‌های سلطنتی زیادی در خاورمیانه هستند که دو یا سه خانه مسکونی دارند و ۳۰ تا ۴۰ نفر در آنها مشغول به کار هستند و مشغول شدن به کار حفاظت در آنجا غیرمتداول نیست.

تیم اسکورت برای حرکت از محل سکونت آماده هستند.

عموما وظایف مشخصی وجود دارند که فرد باید به درستی به جا آورد. «فعالیت حفاظتی» تابعی از دو عامل اصلی است: تهدید و توانایی، رضایت کارفرما برای پرداختن و فراهم کردن شرایط لازم و ضروری امنیتی. رده اول^۱ که به احتمال قوی در واقعیت فقط در سطح آژانس‌های دولتی به کار گرفته می‌شود و در آن به جز پلیس و نیروهای مستقل امنیتی یا نیروهای کنترل جمعیت تقریباً به ۷۵ نفر نیرو نیاز است و در بهترین شرایط یک تیم فرماندهی شامل یک فرمانده، دو جانشین فرمانده و یک نفر سر رشته‌دار^۲ است.

واحدهای اسکورت نزدیک که احتمالاً ۳ دسته هستند و هر کدام سه تیم ۴ نفره را شامل می‌شوند، یعنی در هر زمان ۱۲ نفر در حال خدمت هستند، سه تیم راننده ویژه^۳ یعنی در هر زمان ۴ نفر در حال خدمت هستند، ۲ خودروی ویژه و ۹ خودروی اسکورت. این آرایش بهترین حالت را برای ۳ شیفت کاری در ۲۴ ساعت شبانه‌روز ارائه می‌دهد.

1- Cat.1: category 1

2- Quartermaster

3- VIP

این نمونه ساختاری نظامی است، اما برنامه‌ریزی بیشتر برنامه‌های غیرنظامی - بازرگانی بر اساس همین سازمان‌دهی، انجام شده است.

تهدید رده دوم در سیستم نظامی سابق تقریباً نیمی از این افراد و دو شیفت کاری ۱۲ ساعته در شبانه‌روز وجود دارد. به تعداد نفرات ذکر شده یک نفر دکتر، یک افسر رابط، یک نفر مسئول علامت‌های مخصوص، یک مسئول تسلیحات و یک نفر مکانیک هم اضافه می‌شود. اما در واقعیت در شغل حفاظت شخصی معمولاً خیلی از وظایف دو برابر می‌شوند؛ مثلاً جانشین فرماندهی^۱ نقش QM یا سر رشته‌دار، راننده مسئولیت مکانیک و رهبر تیم PES و وظیفه رابط و حتی محافظ شخصی را نیز ایفا می‌کند.

از این پس از اصطلاحات فنی، مخفف‌ها و اختصارها استفاده می‌کنیم و لازم است که برخی از این واژگان را توضیح دهیم.

TL- رهبر یا سرپرست تیم (سرتیم)^۲

BG- محافظ شخصی^۳

PES- تیم اسکورت شخصی^۴

RST- تیم امنیتی محل سکونت (مستقر در محل سکونت)^۵

SAP- تیم مقدم امنیتی^۶

پیش از پرداختن جداگانه به هر یک از این اصطلاحات، لازم است نگاهی به مقدار منابع لازم برای انجام هر عملیات بیندازیم.

1- 2 I/C:second in command

2- Team Leader

3- Bodyguard

4- Personal Escort Section

5- Residence Security Team

6- Security Advance Party

طراحی و برنامه‌ریزی اقدامات حفاظتی

«در هنگام طراحی و ساماندهی حفاظت از یک شخصیت مهم، اولین ملاحظات آنست که باید در نظر گرفته شود معمولاً این است که به چند نفر نیروی انسانی نیاز است و چه نوع سازمان‌دهی و تجهیزاتی مورد نیاز است؟» پاسخ به این سؤالات را عوامل زیر تعیین می‌کنند:

- سطح و ماهیت تهدید
- میزان اهمیت شخص برجسته (شخصیت)^۱
- شیوه زندگی و شرایط شخص برجسته
- مقبولیت یک محافظ شخصی از لحاظ سیاسی
- منابع موجود، نیروی انسانی، تجهیزات و منابع مالی

اهداف حفاظتی

باید فرد را در برابر موارد زیر حفاظت کنید:

۱. **مصدومیت غیرعمد:** تصادفات وسیله نقلیه، حوادث ناگهانی، فوریت‌های پزشکی و مشکلات پزشکی خاص
۲. **موقعیت‌های خجالت‌آور:** کنترل رسانه‌ها، موقعیت‌های عمومی، موقعیت‌های کاری، زندگی خصوصی، مسائل خانوادگی و غیره
۳. **حملات بین‌المللی:** تهدید جنایی، حملات اتفاقی، حملات سازمان‌دهی شده، آدم‌ربایی جنایی یا تروریستی
۴. **تسهیل مدیریت:** در سطحی متداول‌تر، تیم حفاظت شخصی باید روان و بدون مشکل انجام‌شدن تمام ملاقات‌ها و موقعیت‌هایی که کارفرما در آن قرار می‌گیرد را تضمین کند.

برای این کار اعضای تیم باید نیروی استدلال خود را به کار بگیرند. این موضوع برای ما متداول و عادی است اما از دید کارفرما، نشان از برنامه‌ریزی صحیح شما دارد و بهترین فرصتی است که می‌توان از به خطر افتادن امنیت جلوگیری کرد.

محلی در صحرای آفریقای شمالی، خودروهای شرکتی که توسط رانندگان داخلی واژگون شده‌اند. اتفاقی معمول که یکی از بزرگ‌ترین خطرات فیزیکی محسوب می‌شود.

شرح جزئیات عملکرد یک محافظ شخصی یا بادی گارد

«راهبردی بیندیشد و تاکتیکی به کار بگیرد.»

میزان کارایی عملیات حفاظت شخصی به نوع افراد و نحوه سازمان‌دهی و عملکرد آنها بستگی دارد. حفاظت شخصی اساساً شغل کسل‌کننده و تکرار روزمره است که با سازمان‌دهی ناکارآمد، ملال‌آورتر هم خواهد شد.

در ادامه جنبه عملیاتی حفاظت شخصی به‌طور خلاصه بیان می‌شود:

۱. برنامه‌ریزی:

- جمع‌آوری اطلاعات
- تمهیدات لجستیک و امنیتی پیشرفته
- ۲. اتاق عملیات (اتاق نظارت، مرکز فرماندهی):
- هماهنگی ارتباطات
- تبادل اطلاعات
- هماهنگی بین نیروها
- مدیریت لجستیک
- مدیریت و سرویس تجهیزات ویژه

همان‌طور که در جای دیگر توضیح داده شده است، این روزها در شغل حفاظت شخصی، با به‌کارگیری درجه ۱ تا ۷، روش سابق برای درجه‌بندی تهدید را آسان کرده‌ایم که در آن درجه ۱ بالاترین و درجه ۷ پایین‌ترین سطح است. عموماً ما فقط با ۳ درجه آن سروکار داریم و در فصل ۴ «تهدید و ارزیابی تهدید» به آن خواهیم پرداخت. اما پیش از آن به بخش‌های مختلف وظایف و مسئولیت‌های تیم حفاظت شخصی نگاهی می‌اندازیم. در ابتدا برخی از اصول حفاظت شخصی را به‌طور خلاصه بیان می‌کنیم و سپس به چگونگی عملکرد تیم حفاظتی می‌پردازیم.

محافظان شخصی در مفهوم «حلقه داخلی» از «حلقه‌های حفاظت» محسوب می‌شوند. کامل‌ترین سطح ممکن در حفاظت با رعایت موارد زیر امکان‌پذیر می‌شود:

مشاهده

با چشمان خود شرایط پیرامون فرد ویژه و برجسته را ارزیابی کنید و در صورت نیاز به شیوه سازمان‌دهی شده و آموزش‌دیده نسبت به رخدادها واکنش سریع نشان دهید.

پوشش بدنی

الف. بدن خود را سپر فرد ویژه کرده و از او محافظت کنند. (بنابراین «گیرنده گلوله» هستند.)
ب. بدن دیگران را محافظ و سپر قرار دهند. به این معنی که افراد دیگر را به دقت با آرایش مناسب دورتادور کارفرما قرار می دهند.

حفاظت به وسیله پوشش بدنی دورتادور؛ فقط ساعت‌ها تمرین می‌تواند یک تیم اسکورت هماهنگ را به وجود آورد.

حفاظت اصولی

کار خود را به دقت و به خوبی انجام دهند. این عنصر به کسانی که نسبت به کارفرمای شما سوءنیت دارند، می‌فهماند که تیم اسکورت شخصی او کاردان، مراقب و هوشیار هستند.

پرهیز از تکرار روزانه

از عادت‌ها و تکرارهای روزانه اجتناب کنند که زندگی روزمره کارفرما را مختل نکند. پرهیز از تکرار امکان طراحی نقشه از پیش تعیین شده را برای آدم‌ریا و تروریست‌ها سلب می‌کند.

شناسایی و برنامه‌ریزی

شناسایی کارآمد از شرایط، برنامه‌ریزی و دستورات صریح و موجز.

مرور امنیت

دستورالعمل‌های امنیتی همواره باید مرور شوند و همیشه بازخوردها و انتقادات سازنده اعضای تیم را دریافت کرد. اعضای جدید را باید به ارائه ایده‌های جدید تشویق کرد.

ارتباط با کارفرما و دیگران

محافظین شخصی باید در تمام اوقات، در ارتباط با مقامات و کارفرمای خود مؤدب، اما درعین حال راسخ و جدی باشند. محافظ‌ها باید از خود اطمینان داشته و درعین حال همیشه تا حد نیاز سیاست‌مدار نیز باشند.

امنیت عملیاتی

در همه حال باید به دقت مراقب امنیت در عملیات باشید. عملیات باید دائماً نظارت شوند تا یکی از اعضای تیم حفاظت شخصی، سهواً اطلاعات را فاش نکند؛ به عنوان مثال استفاده از تلفن همراه باید به حداقل برسد.

مدیریت

مستندسازی، ارزیابی، آموزش مجدد کارکنان و غیره.

زنجیره دستورات

به فصل ۱۹ رجوع کنید.

آموزش و تمرین دائم

۱IADها یا تمریناتی که برای بالا بردن سرعت واکنش به کار می‌روند. این تمرینات باید در شرایط فرضی وقوع انواع اتفاقات احتمالی، چه به صورت پیاده و چه سوار بر خودرو، دائماً تمرین و تکرار و کارهای عملی (که دستورالعمل مشخص دارند) دائماً تمرین شوند. تیم اسکورت شخصی و محافظ شخصی همچنین باید در رانندگی ماهرانه، مهارت کسب کنند، کار

با سلاح‌ها را خوب بدانند و کمک‌های اولیه و در صورت امکان، مهارت‌های پزشکی پیشرفته را به‌خوبی آموزش دیده‌باشند.

تمرین‌های مختلف باید مرتب تکرار شوند. این تمرین‌ها معمولاً تمرین‌های همراه با خودنمایی هستند که [انجام آن] همراه با ریسک بوده و ساختاری بیش‌ازحد معمول دارند. اجرای صحیح دستورالعمل‌های بدون جلب توجه و خفیف از بقیه موارد دشوارتر هستند.

آمادگی جسمانی

داشتن اندامی متناسب و سالم برای هر عامل حفاظت شخصی بسیار حیاتی و به سود خود محافظ و دیگر اعضای تیم است. محافظ باید آمادگی و تناسب اندام بالایی داشته‌باشد.^۱

هوشیاری ذهنی

تمام عوامل حفاظت شخصی باید از درجه هوشیاری بیش از میانگین برخوردار باشند. همه عوامل باید بتوانند به صورت نیمه خودآگاه تمام جزئیات محیط اطراف خود را در نظر و به آنها توجه داشته باشند و نسبت به مجموعه گسترده‌ای از رویدادهایی که ممکن است بی‌مورد و نابه‌جا به نظر بیایند، حساسیت داشته باشند. باید باور داشته باشند که احتمال وقوع حمله، در همه حال وجود دارد و این موضوع را به خوبی درک کنند که زمانی که احساس امنیت بیشتری می‌کنند، در معرض خطر بیشتری قرار دارند؛ چراکه در این حالت، وضعیت آماده‌باش ذهنی آنها غیرفعال می‌شود.

ترتیب رویدادها

اطلاع از وظایف، ارزیابی تهدید، ارتباط اولیه، تمهیدات اولیه، درک درست، اعلام آماده‌باش، دستور عملیات، شناسایی‌های تیم، ارتباط نهایی، اجرای عملیات.

تجهیزات مورد استفاده در اقدامات حفاظتی

۱. تجهیزات نیروهای حفاظتی:

الف. مدارک شناسایی

ب. وسایل ارتباطی و هشداردهنده

ج. سلاح گرم (طبق قوانین هر کشور)

د. تجهیزات سفر و مدیریتی

۲. تجهیزات عملیاتی کلی:

الف. حمل و نقل، خودروها، سفر هوایی و غیره

ب. وسایل ارتباطی دائمی و همراه

ج. جعبه لوازم عملیاتی پزشکی، تجسس و غیره

- د. تجهیزات فنی و پادکارهای الکترونیکی^۱، کشف مواد منفجره
۳. تجهیزات حفاظتی کارفرما:
- الف. سیستم‌های آژیر هشداردهنده دائمی و همراه
- ب. تعقیب و مراقبت دائمی و همراه
- ج. روشنایی و موانع فیزیکی
- د. زره یا جلیقه، ساختمان و خودروهای ضدگلوله

آژیر هتل به تعداد همه افراد ویژه؛ هر فرد ویژه یک آژیر دارد که وقتی آن را فعال کند، از طریق «جعبه» ای که نشان داده شده، به پی جویی که در پایین مشخص شده است، فرستاده می شود و به طور همزمان، چراغ آبی رنگ روی جعبه نیز چشمک زن شده و آژیر به صدا در می آید. و پی جو^۲ با استفاده از رنگ های مختلف نشان می دهد که کدام یک از افراد ویژه، آژیر خود را به صدا درآورده است.

1- ECM: Electronic Counter Measures

2- Pager

بهترین روش نجات جان یک فرد برجسته در هنگام وقوع حمله، این است که او را از محل حادثه دور و به مکان امنی که از پیش تعیین شده، منتقل کنید. نقشه عملیاتی همیشه باید بر این فرض طراحی شود که حمله‌ای به وقوع خواهد پیوست. همچنین فرض اولیه باید به گونه‌ای باشد که ترک موقعیت بدون دشواری انجام شود؛ اما درعین حال باید احتمالات را در نظر بگیرید و آماده باشید که در صورت وقوع موارد زیر طبق تمرین‌های انجام شده، عمل کنید:

۱. فرد ویژه، ممکن است مجروح یا کشته شود. نقشه اصلی باید ادامه یابد، اما مقصد به بیمارستان تغییر پیدامی‌کند. در این شرایط ماشین پلیس یا آمبولانس بهترین گزینه برای ترک محل است.

۲. یکی از اعضای تیم حفاظت شخصی مجروح یا کشته شود.

۳. عاملی مانع از فرار و ترک محل حادثه شده است. در این شرایط باید تا زمانی که مانع از سر راه برداشته شود یا تهدید به کلی از بین برود، پوشش را تأمین کنید و ادامه دهید.

۴. در هنگام سفر با خودرو، خودرو از حرکت ایستاده است. باید خودروی دیگری در دسترس داشته باشید تا امکان ترک موقعیت وجود داشته باشد و درعین حال، نقشه احتمالی جایگزین هم داشته باشید تا در صورت نیاز اجرا شود.

این وظیفه شما است که موارد زیر را در ارتباط با فرد ویژه، هرچه بیشتر کنترل کنید:

- دسترسی
- آسیب‌پذیری
- برنامه‌ها
- مسیرها
- عادت‌ها
- منش و رفتار
- آگاهی و هشاری

همکاری کارفرما

این مورد بدیهی به نظر می‌رسد اما اغلب نتیجه خلاف انتظار است. اعضای تیم حفاظت شخصی توسط هیئت‌مدیره یک شرکت و از طریق مشاوران آن منصوب می‌شوند. وظیفه محافظت از مدیر اجرایی ارشد معمولاً با بی‌میلی و ناراضایتی از سوی آنها پذیرفته می‌شود. در زیر رهنمودهایی ارائه شده است که می‌توانید برای برقراری ارتباط در تمام زمینه‌ها از آنها پیروی کنید:

۱. با کارفرما مصاحبه و رضایت او را برای محافظت از او کسب کنید و روش‌های مقدماتی حفاظتی و روش‌های جایگزین و در صورت نیاز، نحوه سازش در این زمینه را برای او توضیح دهید.
۲. در مورد هرگونه تهدید آشکار از او اطلاعات کسب کنید.
۳. پسرها و ناپسندهای او (رجوع به خصوصیات شخصیتی)، شیوه زندگی او و غیره را مشخص کنید.
۴. از حرکات و فعالیت‌های او برنامه زمانی تهیه کنید و لزوم توجه هرچه بیشتر به این مسائل را برای او توضیح دهید.
۵. سوابق پزشکی، گروه خونی او و غیره را به دست آورید.
۶. برای رسیدگی به امنیت خانه و محل کار او، از وی مجوز کسب کنید.
۷. مطمئن شوید که از خطرات موجود نسبت به خود و خانواده‌اش آگاهی کامل دارد (سپس به توضیح حفاظت شخصی پردازید).

راهنماهای آموزشی حفاظت شخصی پلیس، در بیان جایگاه عوامل حفاظتی طوری اغراق می‌کنند و بسیار مطلوب به نظر می‌رسد، به نحوی که آنها بین زندگی روزمره و امنیت تمایز مشخصی قائل هستند و تمایل چندانی برای توافق و سازش (تغییر نوع زندگی خود) ندارند. آنها به وضوح اظهار می‌کنند که برای آنها هدف از حفاظت، نجات جان و سلامت افراد است نه حفظ اعتبار افراد و وظیفه پیشخدمتی، دستیاری یا رانندگی را بر عهده ندارند. بسیار خوب! اما

در حیطه تجاری و غیرنظامی، اغلب برای دوام شغل خود مجبورید برای هر سازشی خود را آماده‌کنید و انعطاف بیشتری به خرج دهید. هر کسی که شما را منصوب می‌کند درحقیقت با رضایت خود آن شغل را می‌پذیرید و هر زمان می‌توانید از آن کارکناره‌گیری و آن فرد را بدون محافظت رها کنید، هرچند توافقی باشد. ما می‌دانیم که در کتاب چه نوشته شده است، اما این گفته‌ها تفاوت‌های ظریف ویژگی‌های شخصیتی فردی که با او سروکار دارید را دربرنمی‌گیرد. یک تیم رسمی حفاظت شخصی، پشتوانه «انتصاب» را به‌دنبال خود دارد و می‌تواند فراتر از ملاحظات امنیتی، راسخ و محکم برخورد کند و خطوط روابط همچنان شفاف باقی‌بمانند. تکرار می‌کنیم که می‌توانید راسخ و محکم باشید، اما باید انعطاف‌پذیر باشید. در مواقعی شما صرفاً بیش از یک محافظ شخصی هستید و آن نقش یا وظیفه دیگری که به شما می‌دهند، به نحوی یک نوع سازش است. به‌طور خلاصه شغل حفاظت به تمام موارد زیر بستگی دارد:

۱. همکاری کارفرما
۲. ارزیابی دقیق تهدید
۳. نقشه و برنامه‌ریزی منظم
۴. منابع مناسب با تهدید
۵. استفاده بهینه از منابع

رهبر یا سرپرست تیم

اگر بودجه اجازه بدهد، تیم حفاظت شخصی، یک نفر به‌عنوان رهبر تیم دارد که وظیفه او ارتباط با «منصوب‌کننده» یا همان شرکت یا مؤسسه‌ای است که کار حفاظت برای آنها انجام می‌شود (مشاوران حقوقی)؛ اما اغلب جایگاه و نقش رهبر تیم را محافظ شخصی ایفای می‌کند.

محافظ شخصی

به طور کلی، به تمام افراد حاضر در تیم، افسر حفاظت^۱ گفته می‌شود، اما معمولاً این اصطلاح زمانی شنیده می‌شود که با تیم‌های حفاظت شخصی سازمان‌های دولتی یا ارتشی سر و کار داشته باشید. ما به طور کلی به هر یک از افراد، با نام اعضای تیم اشاره می‌کنیم و در زمان نیاز، وظایف آنها را توضیح می‌دهیم. اصطلاح محافظ شخصی که آن هم پس از سال‌ها سازمان‌دهی ارتشی برای این جایگاه تعیین شده است، به فردی اطلاق می‌شود که نزدیک‌ترین فرد به شخص ویژه و در کنار او است. اگرچه او نیز عضوی از تیم اسکورت شخصی محسوب می‌شود، اما عموماً به محافظ شخصی، جدا از بقیه افراد تیم اشاره می‌کنیم. نقش او، دستورالعمل‌ها و وظایف و اقدامات او در مواقع اضطراری متفاوت از دیگر اعضای تیم است. او مرکز هر کدام از انواع «حلقه‌های حفاظتی» است و اگر بقیه مجموعه تیم اسکورت تکمیل باشد و آنها به عنوان «کمر بند خارجی» (که در واقع حلقه بیرونی پوشش را تشکیل می‌دهند و درگیری به عهده آنهاست) عمل کنند، نقش محافظ شخصی درگیری و مبارزه نیست. بلکه وظیفه او پوشش بدنی بی‌درنگ برای فرد ویژه است و با تلاش بدنی و دستورات شفاهی محکم و اکید، فرد مورد حمایت را به مکان امن منتقل می‌کند. او می‌بایست به تیم اسکورت خود تکیه کند که هم با مهاجم درگیر و هم مانع عملکرد آنها شوند و در عین حال، خود، پوشش بدنی لازم را مثل «لایه بیرونی» بدن کارفرما اعمال کند. محافظ شخصی برای انجام وظایف و تعالیم خود می‌بایست سعی کند که به اندازه یک دست با کارفرما فاصله داشته باشد یا حتماً در فاصله خیلی نزدیک باشد که بتواند به سرعت خود را به او نزدیک کند. محافظ شخصی باید رابطه کاری خوبی با کارفرما و در صورت امکان با اعضاء خانواده او برقرار کند.

این بدان معنا است که محافظ شخصی باید تا حدی دم‌دمی مزاج باشد تا بتواند خود را با هر محیط تجاری و اجتماعی وفق دهد و اصطلاحاً هم‌رنگ جماعت شود. به این ترتیب با استفاده از

1- Protection Officer: PO

توافق‌نامه محافظ شخصی، وظایف بسیاری به او محول خواهد شد که در فصل بعدی به آن خواهیم پرداخت. محافظ شخصی، فردی برای تمام موقعیت‌ها است. برخی از عوامل باتجربه حفاظت شخصی، هیچ‌گاه سازش را نمی‌آموزند و نمی‌توانند آرامش خود را حفظ کنند و با درخواست‌های مختلفی که از آنها می‌شود، خود را وفق دهند.

محافظت سطح پایین

بعضی مواقع به دلایل زیر، مسئولیت حفاظت فقط به یک نفر محافظ شخصی سپرده می‌شود:

- تهدید به وضوح مشخص نشده است.
- تهدید اولویت خیلی کمی دارد.
- تهدید به سطح پایین‌تری افت کرده است.
- تهدید به جای یک فرد، سازمان را هدف قرار داده است.

در بخش «طراحی و برنامه‌ریزی فعالیت حفاظتی» به ملاحظه جنبه‌های مختلفی می‌پردازیم که به ما امکان می‌دهد تجهیزات و نیروی انسانی مورد نیاز را انتخاب کنیم.

دو عکس موجود در این صفحه نوع عملکرد محافظ شخصی یک نفره را نشان می‌دهد. در این حالت محافظ شخصی بدون بهره‌بردن از یک تیم اسکورت بزرگ، باید به‌تنهایی هم پوشش بدنی لازم را ارائه و برای دفاع شلیک‌کند تا بتواند کارفرما را به یک سرپناه منتقل کند. در صورتی که تیم PES کامل وجود داشته‌باشد، تنها وظیفه محافظ شخصی، اعمال پوشش بدنی و اجتناب از درگیری با مهاجمین است.

به غیر از رهبر تیم (البته در شرایطی که شخص دیگری به‌جز محافظ شخصی این نقش را ایفا می‌کند)، محافظ شخصی درباره برنامه سفر و کاری کارفرما با خود او یا منشی او ارتباط خواهد داشت و در عمل «با کارفرما زندگی خواهد کرد.» حتی شاید لازم باشد به‌گونه‌ای رفتار کند که جلب‌توجه‌نکند و تشخیص شغلی که به عهده دارد در نظر افراد آموزش‌نندیده امکان‌پذیر نباشد. اگر از یک نفر در خیابان بپرسید که محافظ شخصی نخست‌وزیر بریتانیا را توصیف کند، هیچ نظری در این باره ندارد، اما تقریباً هر شب او را در تلویزیون می‌بیند. محافظ شخصی باید بتواند بین رفتار توأم با آرامش و اعتماد به نفس نسبت به کارفرمای خود و صمیمیت بیش‌ازحد، تعادل برقرار کند. با اینکه کاری بسیار سخت و حتی غیرممکن است.

او باید بتواند در بسیاری از موضوعات با اعتماد و متقاعدکننده صحبت کند، اما در غیر این صورت، زمانی که او را مخاطب قرار دهند به هیچ سؤال لفظی^۱ یا سؤالی که مستقیم از او پرسیده نشده باشد، پاسخ نمی‌دهد. در عین حال باید بداند که اگر اطلاعات مرتبط، مناسب و دقیقی در مورد موضوع یا بحث خاصی دارد که می‌تواند بر تصمیم‌گیری تأثیر بگذارد و منجر به حفظ امنیت و سلامت کارفرما شود، باید بحث را قطع و اطلاعات خود را ارائه کند. در آخرین شغلی که در کشور روسیه داشتم، یک راننده روس تبار همراه من بود که زبان انگلیسی را بسیار خوب می‌دانست، اما به شکل خجالت‌آوری خود را در هر مکالمه‌ای دخالت می‌داد، با اینکه خطاب به او نبود. برخی اوقات این کار به قدری ناراحت‌کننده بود که کاری جز برخورد شدید با او را در پی نداشت. «مشغولیت بیش از حد» برای محافظ شخصی مرگ است و او نیز مانند بقیه افراد تیم باید بداند که چه زمانی «زین تو ببرد».

۱- که در اصل جوابی را به دنبال ندارد و فقط برای بیان موقعیت استفاده می‌شود.

تیم اسکورت شخصی (PES)

بقیه افراد تیم اسکورت افرادی هستند که سخت‌ترین کار را دارند. مسئولیت آنها حفاظت شخصی از کارفرمایشان است و می‌دانند که عوامل بازدارنده قابل‌رویت، یکی از عوامل اصلی پیش‌گیری از حملات تروریستی یا آدم‌ربایی است، اما با این‌حال، بدون شک در حیطه کار غیرنظامی، وظیفه آنها عدم جلب‌توجه و دور از چشم بودن است. با این شرایط باز هم یک تروریست کاملاً آموزش‌دیده، می‌تواند «تیم حفاظتی» را تشخیص دهد، اما در واقع تیمی که قادر است پوشش مناسبی برای کارفرمای خود پیاده‌کند و در عین حال حضور خود را خیلی به نمایش عموم نگذارد، بیشتر او را می‌ترساند و از حرکت باز می‌دارد تا تیمی که تماماً نمایان بوده و با عینک‌های آفتابی ظاهر می‌شوند و اندام‌های درشت را جایگزین تمرین و دستورالعمل‌های کاربردی کرده‌اند.

تیم اسکورت محافظت را از طریق هوشیاری و مشاهده پیاده می‌کند. آنها دائم با استفاده از حس بینایی و دیگر حواس خود، تغییرات محیطی اطراف خود را ارزیابی می‌کنند و آماده هستند تا در مواقع نیاز واکنش نشان دهند. وظایف آنها شامل پوشش بدنی برای شخص ویژه و سپر قراردادن بدن خود یا افراد دیگری است که به‌دقت در نزدیک و اطراف کارفرما مستقر شده‌اند. به‌هر حال، مهم‌ترین سلاح آنها رویکرد منظم و سامان‌دهی شده در اجرای دقیق و مناسب کار است. این رویکرد باعث می‌شود کسانی که نسبت به کارفرمای شما سوءنیت دارند، توجه خود را به‌جای دیگری معطوف کنند. این عامل بازدارنده همان حرفه‌ای‌گرایی است.

اگر بتوانید کارفرما را با افرادی مسلح به سلاح ام.پی.۵^۱ احاطه کنید، بازدارندگی تا حدی آسان‌تر هم خواهد شد، اما برخلاف آنچه در عکس‌های مجله‌های نظامی می‌بینید، حفاظت شخصی نوین در حقیقت این‌گونه نیست. محافظ شخصی معمولاً حتی در خارج از کشور و اغلب به‌درستی، مسلح نیست.

تیم مشغول در روسیه. مؤلف این کتاب اولین نفر از سمت چپ است. خودروی ویژه یک شورلت تقویت شده و خودروی پشتیبانی تیم اسکورت در پشت آن قرار دارد. برای تیم مقدم امنیتی از یک خودروی «لادا» قدیمی استفاده کردیم.

در مورد آرایش اغراق آمیز و خودنمایی و آرایش خفیف و جلب توجه نکردن، سخن گفتیم. تقریباً تمام دستورالعمل‌هایی که در «راهنمای آموزشی رسمی» مطالعه می‌کنیم از اقدامات لازم در زمان پیاده تا سوار و پیاده شدن^۱، همگی از نوع اغراق آمیز و خودنمایانه هستند. آنها به گونه‌ای طراحی شده‌اند که حضور را به نمایش بگذارند. اما در حیطه حفاظت اجرایی غیرنظامی، کارفرما به کلی با چنین نمایش آشکار از حضور افراد مخالف است؛ هرچند به صورت حرفه‌ای اداره شده باشد. در نهایت اغلب مواقع باید از روش تعقیب و مراقبت استفاده کنید، به شکلی که دائم چشمتان به فرد ویژه باشد، بدون اینکه خودش از همراهی تیم اسکورت آگاه باشد و متوجه حضور آنها شود.

دستورالعمل‌هایی که در زمان سوار کردن کارفرما به خودرو و پیاده کردن او از خودرو باید توسط 1- Embus/Debus تیم حفاظتی رعایت و اجرا شوند.

در مجموع اگر بخواهیم به [تعریف] تیم اسکورت اشاره کنیم، تیمی است که از طریق دستورالعمل‌های کارآمد عمل می‌کند. تکرار می‌کنیم که چنین دستورالعمل‌هایی در شغل حفاظت شخصی وجود دارد:

«راهِبردی اندیشیده شود و تاکتیکی به کار گرفته شود.»

اما در ۹۹ درصد مواقع در حیطه حفاظت اجرایی، لازمه کار این است که این دستورالعمل‌ها بدون جلب توجه به کار گرفته شوند که هم موجب آشفتگی و خجالت کارفرما نشوند و هم زندگی روزمره او را مختل نکنند. همین‌طور که به حوزه‌های مشخصی از مهارت‌ها و دستورالعمل‌ها نگاه دقیق‌تری می‌اندازیم، شیوه نگارش این کتاب را به گونه‌ای بهبود می‌دهیم که با واقعیت کاربردی آنها مطابقت داشته باشد.

عضویت در تیم مانع از این نمی‌شود که هر یک از اعضا در همه حال از ابتکار فردی خود بهره ببرند. هر عضوی باید عادت کند که همیشه و همه جا در حال جستجو، همواره هوشیار و مراقب باشد.

باید عادت کند که همیشه با چشمان خود در حال تجسس و به دنبال کشف هرگونه حرکت غیرعادی، مرموز یا رفتارهای غیرمعمول باشد. او باید بتواند بلافاصله واکنش نشان دهد و اگر خطری مشاهده کرد که نیاز به پوشش دارد، پوشش لازم را اعمال کند. نباید منتظر دستورات رهبر تیم بماند، زمانی برای این کار وجود ندارد و رهبر تیم هم ممکن است در موقعیتی نباشد که متوجه آن خطر شود که عامل حفاظتی مشاهده کرده است.

لباس

محافظ شخصی درحالی که همیشه نوعی لباس می‌پوشد که مشابه فرد ویژه باشد (به قرارداد مراجعه کنید)، نسبت به بقیه افراد تیم اسکورت استثنا محسوب می‌شود، چون آنها برای کاهش جلب توجه لباس معمولی می‌پوشند. در بخش «وظایف و اقدامات در حالت پیاده» به این موضوع خواهیم پرداخت که چه درجه‌ای از پوشش در خیابان به قدری عادی است که به عملیات تعقیب و مراقبت شبیه می‌شود و در چنین شرایطی است که اعضای تیم اسکورت باید

هم‌رنگ جماعت شوند و حتی شلوار جین و تی شرت بپوشند. در حیطه غیرنظامی، شرایطی که شخص ویژه در آن قرار می‌گیرد، کاملاً متفاوت است با آنچه در حوزه نظامی، پلیس، پلیس امنیت سیاسی انگلستان یا تیم حفاظت دیپلماتیک (DPG^۱) اتفاق می‌افتد. در موارد ذکر شده تیم اسکورت حضور برجسته و آشکارتری از خود به نمایش می‌گذارد و همراهی بیشتری با کارفرما دارد، از این‌رو نوع لباس پوشیدن نیز باید مشابه و مطابق با آن رویداد مشخص و همچنین لباس کارفرما باشد.

طرز رفتار

محافظ شخصی و دیگر اعضای تیم اسکورت باید به سرعت تفاهم و درک مناسبی از وظایف و مسئولیت‌های یکدیگر پیدا کرده و خود را با آن سازگار کنند. محافظ شخصی باید پیش از هر چیز مشخص کند که چه انتظاراتی دارد و از چه روش‌هایی باید این انتظارات برآورده شوند. اغلب نظرات او برخلاف دستیاران، همکاران و مشاوران کارفرما خواهد بود که سعی دارند در کار مداخله کنند یا پیشنهادهای مخالف بدهند. با چنین مداخلاتی باید کاملاً مؤدبانه اما محکم و راسخ برخورد و آنها را به گونه‌ای برطرف کند که به دیگران نشان دهد محافظ شخصی، تشکیلات فرمان‌بردار هیچ‌کس نیست. او فقط مسئول امنیت کارفرما است.

با اشاره به این موضوع، محافظ شخصی باید تلاش بسیاری برای افزایش روابط خود با دیگران داشته باشد. هنگامی که کمکی صمیمانه دریافت می‌کند، تشکر کند و مطمئن شود که در ابتدای امر با کسانی که روی کارفرما نفوذ دارند، رابطه خوبی برقرار کرده است، حتی اگر آن شخص شغل دفتری کم‌اهمیتی داشته و مسئول هماهنگی سفرها باشد. اسامی تمام کسانی که مساعدت می‌کنند را در دفتر یادداشت ثبت و زمانی را برای فرستادن پیام تشکر برای آنها صرف کند. با افرادی که وظیفه امنیت در محل‌های مختلف به آنها واگذار شده است، مثل مدیران دفتری، مدیران کارخانه و مسئول امنیتی، رابطه خوبی برقرار کند.

تیم مقدم امنیتی (SAP)^۱

برای اطمینان از اینکه تیم حفاظت شخصی در کار خود پیشتاز است، لازم است جوانب را از پیش، هم خوش‌بینانه و هم واقع‌بینانه بسنجید. این کار وظیفه تیم مقدم امنیتی یا SAP است. تیم SAP همان‌طور که از نامش پیداست، وظیفه‌اش این است که پیش از تیم اصلی و جلوتر از آنها حرکت کند. اگر هزینه اجازه‌دهد، این تیم یک نفر بیشتر نخواهد بود؛ اما این تعداد از حداقل مورد نیاز برای اجرای صحیح کار هم کمتر است و معمولاً دو نفر مسئول این کار هستند که یک نفر راننده با یک نفر همراه است. این دو نفر وظایف زیادی دارند اما در بیشتر مواقع وظیفه اصلی آنها، اطمینان حاصل کردن از امن و بی‌خطر بودن مسیری است که کارفرما از آن عبور داده می‌شود و همین‌طور مقصدی که خواهد رفت. گاهی اوقات اگر موقعیت ایجاب کند و بودجه هم اجازه دهد، دو تیم SAP وارد عمل می‌شوند.

یکی از این دو تیم چندین ساعت زودتر از تیم اصلی حرکت می‌کند و وظیفه دارد همه مکان‌ها را جستجو و امنیت همه ساختمان‌های اطراف را تأمین کند.

تمام اعضای تیم باید روال یک جستجوی منظم را تمرین و یک «الگو» را برای شیوه جستجوی محل، برای خود انتخاب کنند. به عنوان مثال از بالا به پایین، چپ به راست و غیره (رجوع به بخش جستجو و تجسس). اگر محلی نیاز به بازرسی و تجسس اصولی و دقیق دارد، پس خطر یا تهدید زیاد است و جستجو باید توسط یک تیم تجسس اختصاصی واجد شرایط انجام شود. چنین وضعیتی در بخش غیرنظامی که «کم‌تهدید» محسوب می‌شوند کمتر رخ می‌دهد، به جز در مواردی که کارفرمای شما در کاری حضور دارد که افراد زیاد دیگری نیز در آن شرکت داشته باشند که نه تنها برجسته و ثروتمند هستند، بلکه خودشان «پر تهدید» طبقه‌بندی می‌شوند. امنیت و ایمن‌سازی محل رویداد معمولاً توسط پلیس انجام می‌شود و تیم

SAP در حقیقت نقش یک رابط را دارد که از ورود و عبور روان و بدون مشکل کارفرما اطمینان حاصل کند.

اما تیم دوم SAP چندین دقیقه جلوتر از تیم اصلی حرکت می‌کند. وظیفه آن، تضمین امن و بی‌خطر بودن مسیر و همچنین برقراری ارتباط مستمر با خودروهای ویژه است. آنها با استفاده از اطلاعات به‌دست‌آمده از عملیات شناسایی مسیر، مطمئن می‌شوند که هیچ خطر یا کمینی آنها را تهدید نمی‌کند و در سطح ساده‌تر، هیچ مشکل لجستیکی از قبیل عملیات تعمیر جاده یا حجم زیاد ترافیکی، موجب کندشدن یا توقف در حرکت خودروهای ویژه نمی‌شود. این تیم دائم با کاروان حرکتی در تماس است و اگر در حال بررسی مسیر باشند، ۵ تا ۱۰ دقیقه از کاروان جلوتر هستند.

اما اگر فقط یک تیم SAP داشته باشید، باید تصمیمی اتخاذ شود که چگونه از این تیم استفاده شود. به این معنی که از ساعت‌ها قبل به تجسس و ایمن‌سازی محل پردازد، یا فقط چند دقیقه جلوتر از کاروان حرکت کرده و امنیت مسیر را زودتر تعیین کند. عموماً با توجه به سطح تهدید، یک عامل متعادل‌کننده در کار وجود دارد که خود باعث می‌شود در اکثر عملیات حفاظت شخصی غیرنظامی، نیازی به جستجو و بازرسی کامل محل‌های مورد بازدید وجود نداشته باشد. اغلب، تیم SAP می‌تواند هم بررسی پیش از حرکت را در مسیر به‌خوبی انجام دهد و هم زمان کافی داشته باشد تا یک بررسی سریع و کلی در مورد کارکنان آن رستوران، کافه یا دفتر به عمل آورد یا حتی برای سهولت در عملیات پیاده‌کردن کارفرما از خودرو، اطلاعات عمومی مربوط به محل پارک ماشین روبروی سالن نمایش یا سینما را مخابره کند.

هر نوع نمایش و آرایشی که برای تیم اسکورت کارفرما لازم باشد، تیم SAP باز هم در قالب آرایش خفیف و بدون جلب توجه عمل خواهد کرد. اعضای آن همیشه و به‌ویژه در مقصد یا در مسیر باید مخفی باشند، چراکه حضور آنها در نگاه مراقب آموزش‌دیده، نشان از ورود قریب‌الوقوع یک فرد ویژه دارد. آنها باید در تمام مسیر و حتی زمانی که مراقب افراد و

خودروه‌های مشکوک هستند نیز مخفی باقی‌بمانند. در پی ورود کارفرما به مقصدی مشخص، وظیفه SAP این است که در محل باقی‌بماند و تیم PES را پشتیبانی کند، یا با سرعت به محل بعدی رفته و همین دستورالعمل‌ها را بار دیگر در آنجا پیاده‌کند. اگرچه تیم SAP جذابیت و هیجان نقش محافظ شخصی و تیم PES زیر نظرش را ندارد، اما [حضور آن] در مواقع بسیاری در عملیات حفاظت شخصی، اهمیت حیاتی دارد.

اغلب تخصیص بودجه لازم برای تهیه خودرو و نیروی انسانی مورد نیاز تیم SAP، با مشکل روبرو است؛ اما این تیم چشم و گوش تیم حفاظت شخصی هستند و همچنین می‌توانند عملیات ضدتعقیب و مراقبت را برای تیم انجام‌دهند. در فصل ۷ با عنوان «سفر» با جزئیات بیشتری به کار امنیت پیش از موعد خواهیم پرداخت. ما در واقع از نگاه «امنیت پیش از ورود» به وظیفه تیم SAP می‌پردازیم. در واقعیت کار پیش از موعد ممکن است از هفته‌ها پیش صورت‌گیرد، به‌ویژه اگر سفر خارجی در پیش باشد. سطح بررسی‌های امنیتی و برنامه‌ریزی‌های لجستیک، زمان قابل‌توجهی نیاز دارد و لازم است که به‌طور جداگانه به این موضوع بپردازیم.

تیم امنیتی محل سکونت (RST)^۱

«بهترین نوع امنیت این است که یک نفر در محل مستقر باشد.»

برخلاف طیف و دامنه رو به رشد تجهیزات شناسایی الکترونیکی و فیزیکی پیچیده و گران‌قیمت موجود در بازار، هنوز هم بهترین نوع امنیت برای محل سکونت، حضور نیروی انسانی در محل است. حتی برای مشتاق‌ترین محافظین شخصی نیز، این مبحث مستلزم کارآموزی طولانی‌مدت و اغلب کسل‌کننده است.

دوربین‌های مداربسته، میکروفون‌ها، حسگرهای تشخیص حرکت و غیره و غیره، همگی از ارزش کمی برخوردار هستند، چراکه قدرت انسان را در نظارت بر این تجهیزات و ارائه واکنش مناسب طبق دستورالعمل‌های آموزش‌دیده، ندارند. ارزیابی هنوز هم مختص افراد آموزش‌دیده است و هوش و بصیرت باید مثل حصار به کار گرفته شود. همچنین اغلب برای چشم تیزبین در طول روز و گوش تیز انسان در هنگام شب، هیچ جایگزینی وجود ندارد.

نقش تیم امنیتی محل سکونت «نظارت بر کمربند فیزیکی (انسانی) خارجی محل سکونت و ایجاد کمربند انعطاف‌پذیر داخلی» است که در نتیجه:

۱. امنیت تمام راه‌های ورود را تأمین کند.
۲. تمام خودروها و ملاقات‌کنندگان را در هنگام ورود و خروج به‌دقت بازرسی کنند.
۳. از ورود هرگونه دستگاه و مواد منفجره، وسایل جاسوسی الکترونیکی و تماس‌های ناخوشایند جلوگیری کنند.

اما قدم‌زدن در یک ملک بزرگ و احتمالاً زیر باران، هنگام شب و هر روز با نوبت‌های کاری ۱۲ ساعت، شکوه و جلالی به‌همراه ندارد. همچنان با انگیزه ماندن در این شرایط، کار سختی است و هشیاری به‌سادگی از بین رفته و فرد به‌زودی خسته و بیش از اندازه نسبت به محیط اطراف بی‌تفاوت می‌شود و فقط روزها را می‌گذراند و دستمزد بیشتری دریافت می‌کند.

1- Residence Security Team

همچنین به آسانی احساس می‌کند که فراموش شده و هنگامی که مجبور است در اصلی محوطه را برای بیرون رفتن همکاران بازکند، یا درحالی که کارفرما در مرسدس بنز خود مجهز به سیستم تهویه مطبوع نشسته است او را همراهی کند، اوضاع ناگوارتر می‌شود. اهمیت حفظ طرز برخورد مناسب در همه حال، در حوزه محل سکونت انکارناشدنی است. طرز برخورد صحیح، شما را هر روز مورد توجه قرار می‌دهد و اگر امیدوارانه بیندیشید، به وقت خود، از کار و عملکرد شما تقدیر به عمل می‌آید و نتیجه‌اش می‌تواند تغییر شغل شما به جایگاه و موقعیتی بهتر باشد.

کشیک روبروی دروازه اصلی؛ کار تیم امنیتی محل سکونت ممکن است طولانی‌مدت و خسته‌کننده باشد، حتی اگر در ظاهر خوب به نظر بیاید. هوشیار بودن در تمام اوقات کار دشواری است. هر خودرو شخصی ممکن است وارد و پس از ملاقاتش خارج شود.

موفقیت در [برقراری] امنیت محل سکونت نیز مانند بقیه بخش‌های عملیات حفاظت شخصی، این‌گونه برآورد می‌شود که هیچ اتفاق نامساعد و ناخوشایندی رخ ندهد. کار باید به‌گونه‌ای پیش رود که به سبب هشیاری شما و اینکه کار خود را به‌درستی انجام داده‌اید و به‌اندازه کافی بازدارنده بوده‌اید، اتفاقی پیش نیاید.

اغلب می‌توان یکنواختی کار را با سپری کردن مدتی از کار در اتاق عملیات برطرف کرد، اما باید دقت داشت که چه کسی مسئول شبکه ارتباطی بی‌سیم بین اعضا می‌شود. تیم امنیتی محل سکونت برخلاف تیم مقدم امنیتی و تیم اسکورت (اگر برنامه بدون جلب توجه باشد) هیچ‌وقت از لباس معمولی استفاده نمی‌کند. در اکثر مواقع اعضای آن همیشه با کت و شلوار و پوتین دیده‌می‌شوند. کت و شلوارهای سیاه و یک جفت کفش بزرگ و محکم، چراکه کارفرما ترجیح می‌دهد وقتی مهمان‌هایش از پنجره به بیرون نگاهی می‌اندازند با تیمی از افراد امنیتی مواجه‌نشوند که لباس‌های مختلف و مناسب برای مهمانی یا نقاشی ساختمان به تن دارند.

به دستورالعمل‌های عملیاتی استاندارد^۱ و اقدامات واکنش‌های سریع و فوری در فصلی که مربوط به امنیت محل سکونت است، به‌دقت می‌پردازیم. اما اجرای مؤثر امنیت محل سکونت و همچنین مدیریت کلی آن اغلب منوط به شیوه‌ای است که تیم محل سکونت در اداره و مدیریت کارهای خود برمی‌گزیند.

پروتکل

پروتکل عبارتست از به‌کارگیری توافق‌نامه مناسب که اغلب نبود آن، بیش از هر دلیل دیگری موجب می‌شود که محافظ شخصی یا دیگر اعضای تیم، موقعیت خود را از دست بدهند. پروتکل در مورد قراردادهایی است که رفتار مناسب را در طیف گسترده‌ای از مسائل مهم در حیطه‌های مختلف در بر می‌گیرد. اکنون تعریفی از جیم براون^۱ مدیرعامل Excel Security نقل می‌کنیم که به‌خوبی در اینجا کاربرد دارد:

«برای اینکه بتوانید مشابه با کارفرمای خود و مناسب با موقعیت‌های مختلف رفتار کنید، باید این موارد را رعایت کنید: لباس، بهداشت فردی، عادت‌ها و رفتار.»

متأسفانه اکثر مردم هیچ‌گاه جزئیات و نکات ظریف پروتکل را فرامی‌گیرند. آنها در همان حد که هستند باقی می‌مانند و جزئیات و ظرافت‌های رفتار و عرف اجتماعی را نادیده می‌گیرند، یا اینکه علاقه‌ای برای فراگیری آنها از خود نشان نمی‌دهند. در نتیجه قابلیت کارکردن در کنار فرد ویژه در آنها از بین رفته و فرصت‌های موجود برای ارتقا به موقعیت‌ها و مسئولیت‌های بهتر، برای آنها کاهش می‌یابد.

دوستانه و قابل معاشرت باشید. اگر کارفرما با شما سخن گفت، با او صحبت کنید. باید دوستانه برخورد کنید تا او احساس کند می‌تواند هر زمان با شما صحبت کند. رفتار شما در زمان خارج از خدمت نیز به همان اندازه مهم است. هیچ‌گاه از مشروبات الکلی استفاده نکنید. مسائل امنیتی را حفظ کنید و در مورد مسائل عملیاتی بحث نکنید و در هیچ دعوایی خود را دخالت ندهید.

لباس پوشیدن (کلی)

شما بنا به موقعیت لباس می‌پوشید و لباس شما باید هم مطابق کارفرما باشد و هم منطبق بر الزاماتی که موقعیت ایجاب می‌کند. هماهنگی مناسب درباره برنامه سفر و نوع لباسی که باید برای رویداد مشخصی بر تن کنید، از بروز اشتباهات خجالت‌آور جلوگیری خواهد کرد. از

1- Jim Brown

کارفرما بپرسید که برای مراسم چه لباسی می‌پوشد. برخلاف تصور شما ۹۹ درصد کسانی که به سالن تئاتر بولشوی^۱ در مسکو روسیه می‌روند، لباس غیررسمی می‌پوشند، اما اگر از کارفرما نپرسید که چگونه لباس خواهد پوشید، ممکن است بدون اینکه بدانید لباس بیش‌ازحد رسمی به تن کنید. اگر شک دارید، سؤال کنید.

محافظ شخصی یا اعضای تیم PES ملاحظات دیگری به غیر از شباهت لباس با کارفرما را نیز پیش‌رو دارند. ممکن است لازم باشد که PES بیرون از محل و در هر شرایط آب و هوایی بایستد و لازم است که بیش از کارفرما، خود را برای تطبیق با هر احتمال و شرایطی آماده‌کند. اگرچه استفاده از چتر برای مسیر بین خودرو تا داخل ساختمان مناسب باشد، اما برای ایستادن در کنار خودرو و منتظرماندن در شرایط بارانی احتیاج به وسایل بیشتری دارد.

کفش‌ها همیشه باید راحت و درعین‌حال بسیار محکم باشند، نمونه‌های خوش‌ساختی که از چرم ضخیم درست شده و به‌سختی فرسوده می‌شوند. کتی که روی لباس پوشیده می‌شود باید ضدآب یا در برابر باران بسیار مقاوم باشد. امروزه تقریباً در هر مراسم و موقعیتی از ژاکت‌های مومی استفاده می‌شود و به‌ندرت پیش می‌آید که مناسب آن مراسم نباشند. اگر تحرک زیاد باشد این ژاکت‌ها یک مشکل دارند آن هم مربوط به چگالی و تراکم آنهاست و نمونه‌های سنگین‌تر نیز برای نشستن در خودرو راحت نیستند. اغلب مجبور هستید که بلافاصله قبل از هر اقدامی کت را درآورید و در صندوق عقب خودرو بگذارید.

1- Bolshoi

لباس قانونی مسئولیت تیم امنیتی محل سکونت، کت و شلوار و پوتین است. از آنجایی که این افراد همیشه در دید هستند، باید همیشه آراسته باشند. تنها تغییر مجاز، اضافه کردن بارانی ضدآب و کفش‌های محکم است. چترهایی که در موقعیت‌های راهبردی در زمین کاشته شده‌اند، نعمت محسوب می‌شوند.

کت و شلوار ترجیحا باید تیره باشد، نه لزوماً مشکی رنگ، اما مثلاً سرمه‌ای. از پوشیدن پیراهن‌های رنگی و طرح‌دار خودداری کنید و از پیراهن سفید یا آبی استفاده کنید. از کراوات‌های غیرمعقول استفاده نکنید و مراقب باشید که لباس شما از لباس کارفرما رسمی‌تر و آراسته‌تر نباشد. کمی محافظه‌کارانه برخورد کنید؛ اما ظاهر شما همواره باید بدون نقص باشد. در طول روز می‌توان از شلوار خاکستری و کت‌های نظامی مثل لباس نیروی دریایی استفاده کرد. همیشه باید مراقب رنگ کفش و جوراب خود باشید. اگر نسبت به رنگ آن تردید دارید از کسی مشورت بگیرید. دوخت لباس‌ها نیز به همان اندازه مهم است؛ بلندی مناسب شلوار، دوخت و برش مناسب ژاکت‌ها و اندازه مناسب یقه پیراهن. کفش‌ها همیشه باید واکس زده باشند.

خلاصه

لباس‌ها باید:

- مناسب و مرتبط با کار باشند.
- برای کارفرما قابل قبول باشند.
- محتاطانه باشند.
- شایسته باشند.
- تمیز و اتو شده باشند.

عادت‌ها

سیگار نکشید، به خودتان مشغول نباشید، عادت‌های ضداجتماعی نداشته باشید (و موارد بسیار زیادی که می‌توان از این قبیل نام برد). فرد ویژه باید بتواند به کارکنان امنیتی خود افتخار کند، نه اینکه دائم نگران اتفاق بعدی باشد.

بهداشت فردی

لازم به ذکر نیست که بهداشت فردی یکی از مهم‌ترین شرایط لازم است. اگر نتوانید این موضوع را رعایت کنید در همه کار به مشکل برمی‌خورید. لباس‌ها باید مرتب تمیز شده و دائم باید به بهداشت فردی توجه داشته باشید. از مواد ضدتعریق بدون بو استفاده و از عطرها و خوشبوکننده‌های قوی پرهیز کنید.

آماده باشید. هر روز موقع حاضر شدن در محل کار، «کیف محافظ شخصی» مخصوص به خود را به همراه داشته باشید.

به عنوان مثال یک کیف مشکی سبک و نرم به همراه دسته و بند رو دوشی. از کیف‌های سخت استفاده نکنید؛ زیرا اغلب مجبورید کیف را در فضای کوچکی در صندوق خودرو جا دهید و اگر بخواهید کیف محکم و انعطاف‌ناپذیر و بزرگی را در صندوق جاده‌ای، برای هیچ‌کس خوشایند نخواهد بود. جدا از موارد دیگر، کیف باید حاوی وسایل زیر باشد:

- پیراهن اضافه (که پوشش پلاستیکی آن باز نشده باشد، یعنی نو باشد).

- لباس زیر اضافه
- جوراب اضافه
- کراوات اضافه
- مواد ضدتعیق
- مسواک و خمیردندان
- شامپوهای کوچک کیسه‌ای
- جعبه سوزن و نخ و چند سری دکمه

به این مجموعه یک سری وسایل مربوط به طول شب هم اضافه می‌شود که اگر به هر دلیلی لازم شد شب را سرکار بمانید یا حتی بیش از ۱۲ ساعت بیرون سرکار باشید، مفید واقع می‌شود. اگر ۱۴ ساعت یک پیراهن را به تن داشته‌اید به مشکل بر می‌خورید و همین اتفاق برای جوراب و لباس زیر هم می‌افتد. همچنین وقتی فعالیت بدنی داشته و عرق کرده‌اید، لازم است که لباس را عوض کنید و مطلوب‌تر این است که ابتدا حمام و سپس لباس را عوض کنید. مشکلات دیگری هم وجود دارد که باید آمادگی آن را داشته باشید. مثلاً ریختن مایعی روی پیراهن، افتادن دکمه‌ها، پارگی بند کفش. شما همیشه باید تصویر خوبی از خود ارائه دهید. پس هیچ‌گاه اشتباه نکنید. کیف خود را همیشه در هر کاری به همراه داشته باشید و همیشه جایی برای قراردادن آن پیدا خواهید کرد. یا در گوشه‌ای از اتاق کنترل یا در صندوق عقب خودرو می‌توانید آن را قرار دهید. همچنین می‌توانید تمام وسایل شخصی دیگر، از اسلحه گرفته تا وعده‌های کوچک غذا و غیره را نیز در آن قرار دهید.

می‌توانید تلفن همراه، باتری یدک و شارژر خود را در کیف نگه دارید. همچنین به عنوان رهبر تیم یا محافظ شخصی معمولاً دسته‌ای کاغذ و مستندات را همیشه باید به همراه داشته باشید و به سود شماست که جایی امن و قابل قبول و در دسترس برای نگهداری آنها داشته باشید. در همه حال یک دفتر یادداشت و خودکار همراهتان داشته باشید. اغلب دستورالعمل‌های جدید، شماره تلفن‌های جدید و مواردی از این دست به شما ابلاغ می‌شود و معمولاً این اتفاق در

خودرو می‌افتد و اگر در آن زمان دفتر یادداشت شما در کیف و در صندوق عقب خودرو باشد، قابل‌پذیرش نیست.

«دور شدن از خطر»، تمرین بخشی از وظایف ضدکمین خودرویی

رفتار

عاقلانه رفتار کنید. گفتگو با پیشخدمت، کارکنان رستوران یا ارتباط بیش‌ازحد با هم‌تیمی‌های جنس مخالف از نبایدها است. نگذارید عاملی منحرفتان کند. درحالی‌که صبح زود از قایق دیگری در حال شناکردن به قایق تفریحی کارفرما نزدیک می‌شوید، دستگیر نشوید. (این اتفاق قبلاً رخ داده است!)

در همه حال، رفتار صحیح و طبق عرف اجتماعی داشته باشید. رفتارهای سبک یا بیش از اندازه جدی نداشته باشید و بیاموزید که چگونه آرامش خود را حفظ کنید و چه زمان باید و چه زمانی نباید سخن بگویید. فراگیری تمام جزئیات و نکات ظریف یک روز کامل در کنار کارفرما سپری کردن و به‌کارگیری طرز رفتار و برخورد صحیح، اغلب غیرممکن است. در نهایت، شما یک کارمند هستید، اما کسی که بیش از اندازه خودمانی نمی‌شود و رفتار معقول را به کار می‌گیرد، بیش از بقیه به مقام‌های بالاتر دست می‌یابد و بیشتر به کارفرما نزدیک می‌شود.

بدانید که چه زمانی لازم است او را به حال خود گذاشته و در خلوتش تنها بگذارید و دریابید که دوست دارد با چه کسانی تنها باشد و هنگام ملاقات با آنها نمی‌خواهد شما را در اطراف و یا در کنار خود ببیند.

باید عرف‌های اجتماعی را بیاموزید. روش خطاب قراردادن دیگران، آشنایی با تمام جنبه‌های مهمانی شام رسمی، نوع لباس‌پوشیدن رسمی، بایدها و نبایدهای مذهبی و ناهنجاری‌های فرهنگی، که همگی نیاز به مطالعه دارد و باید به آنها پایبند باشید. بسیاری از افراد برجسته خارجی، به‌ویژه افرادی با فرهنگ خاورمیانه، به‌سادگی رنجیده می‌شوند و محافظ شخصی حتی متوجه نمی‌شود که اشتباهی مرتکب شده‌است، البته تا زمانی که مجبور می‌شود دنبال شغل دیگری بگردد!

«جلسه توجیهی» رهبران تیم در اتاق عملیات

هر بار اطلاعات بیشتری به‌دست می‌آید، «دستورات عملیاتی» دائم، به‌روز می‌شوند.

کارکنان حفاظت شخصی طبق معیارهای زیر انتخاب می‌شوند:

۱. هوش و قدرت قضاوت
۲. شیوه و ابتکار عمل
۳. سلامت بدنی، قدرت، چالاکی و غیره

۴. ظاهر و رفتار
۵. تجربه و پیشینه
- آموزش بر موارد زیر تمرکز دارد:
۱. مهارت‌های عملیاتی تیمی
۲. حفظ مهارت‌های فیزیکی
۳. حفظ مهارت استفاده از تجهیزات حفاظت شخصی
۴. تخصص فنی: امنیت ارتباطات، تجهیزات اقدامات متقابل الکترونیکی (ECM)^۱ و تجهیزات حفاظتی
۵. وظایف ویژه: رانندگی، پزشکی، جاسوسی، ضدتعقیب و مراقبت

بیروت سال ۱۹۹۵. با اینکه در آن زمان جنگ به پایان رسیده بود ولی احمقانه است که فکر کنید کسی که در آن جا مشغول است و با امنیت کامل کار می‌کند و تیرباران یهودیان در سال ۱۹۹۶ در جنوب لبنان، در ادامه حملات تروریستی علیه آنها، موضوع را روشن می‌کند

فصل سوم

فنون تروریستی

ما قصد داریم به این باور برسیم که یک عملیات حفاظت اجرایی و حفاظت شخصی که به خوبی اجرا و با حفظ هوشیاری و اجرای صحیح دستورالعمل‌ها انجام می‌شود، در برابر سازمان‌های تروریستی نقش بازدارنده را به خوبی ایفا خواهد کرد. احتمالاً در اکثر شرایط وضع به همین منوال است. اما اگر یک گروه تروریستی به دلیل مواجهه با یک گروه امنیتی حرفه‌ای و هوشیار، از اقدامات خود دست بکشد، هیچ‌گاه نخواهیم فهمید. شاید آنها توجه خود را به اهداف ساده‌تر معطوف کنند. بر این باوریم که استفاده از خودروهای پیشرو پشتیبان^۱، تقویت خودروی کارفرما، استحکام محل سکونت و محل کار، همگی در بهبود امنیت کارفرما سهم دارند. اگرچه هیچ یک از این‌ها به حفاظت از جان «آلفرد هرهاوزن»^۲، رئیس بانک Deutsche Banke که توسط حزب ارتش سرخ^۳ آلمان غربی به قتل رسید، کمکی نکرد. این گروه با اینکه گه‌گاه عملیات انجام می‌دادند، اما همواره عملیاتشان با موفقیت انجام می‌شد.

1- Lead and Follow
2- Alfred Herrhausen
3- Red Army Faction:RAF

آنها یکی از خطرناک‌ترین گروه‌های تروریستی جناح چپ آلمان بودند. این موضوع ما را ترغیب می‌کند که به یکی از عملیات آنها به صورت مطالعاتی بپردازیم و درس‌هایی از آن بیاموزیم.

آلفرد هرهاوزن، مدیر بزرگ‌ترین بانک آلمان، فردی بود که از مقام خود در بانک بزرگ‌تر و مهم‌تر بود. او اقتصاددانی ارشد و راهبرشناس صنعتی بود و دوست و مشاور صدراعظم «هلموت کول»^۱ به‌شمار می‌آمد. ترور او از لحاظ اهمیت چیزی از قتل رئیس‌جمهور کم نداشت، به‌طوری‌که دولت آلمان غربی برای ارائه اطلاعاتی که منجر به دستگیری تروریست‌ها شود، پاداشی معادل با دو میلیون پوند اختصاص داد.

به دلیل مقام و اهمیت او، یک تیم حفاظت شخصی دائمی به وی اختصاص داده شد، که روزانه در هنگام حرکت و جابه‌جایی، شامل یک خودرو پیشرو، یک خودرو پشتیبان پشت سر و یک مرسدس بنز ضدگلوله ۲۰۰ هزار دلاری که هرهاوزن بر آن سوار بود، می‌شد. اما RAF هیچ‌گاه از تدارکات امنیتی اهداف «محافظت‌شده» نترسید و از کار خود بازماند. از ۱۰ مورد حمله به افراد برجسته، ۶ مورد آرایش حفاظتی یکسان، متشکل از محافظ شخصی بوده است که خودروهای اسکورت یا خودروهای ضدگلوله داشتند. سه مورد از آنها توسط خودروهای کاملاً ضدگلوله و سه مورد دیگر توسط کاروان سه خودرویی جابه‌جا می‌شدند.

هرهاوزن در منطقه مسکونی مجللی در فرانکفورت زندگی می‌کرد و عادت داشت هر روز در زمان مشخصی خانه را ترک کند. انتخاب مسیر به منزل او گزینه‌های محدودی داشت و همه آنها به گذشتن از یک پارک ختم می‌شد. نزدیک به محل حادثه یک مسیر پیاده‌روی، محل ورزش و یک محوطه پارکینگ داخل پارک بود که پوشش وسیع تعقیب و مراقبت، برنامه‌ریزی و اجرای حمله را برای تروریست‌ها فراهم می‌کرد. خودروها در محل حادثه به دلیل وجود محل عبور دانش‌آموزان و ایستگاه اتوبوس، سرعت خود را تا حدود ۵۰ کیلومتر بر ساعت

1- Helmut Kohl

کاهش می دادند و در کنار مسیر هیچ خودرویی حق توقف نداشت. کمی بعد از ساعت ۸:۳۰ صبح روز حادثه، خودروی مرسدس ضدگلوله هرهاوزن، حدود ۲۵ متر در طول جاده پرتاب شده بود، زیرا ۱۰ کیلوگرم تی ان تی^۱ روی زین یک دوچرخه بچگانه با فاصله ۱ متر در کنار خودرو منفجر شد. انفجار یک گلوله افشان (بمب خوشه ای) را به سمت در عقب سمت راست خودرو منفجر کرد که از در رد شده و به صندلی عقب سمت راست ماشین نفوذ کرد؛ همان صندلی که هرهاوزن عادت داشت روی آن بنشیند. او به طرز مهلکی مجروح شده بود و کمی پس از انفجار بر اثر خونریزی جان خود را از دست داد. اگرچه راننده او به طرز معجزه آسایی، فقط اندکی مجروح شده بود.

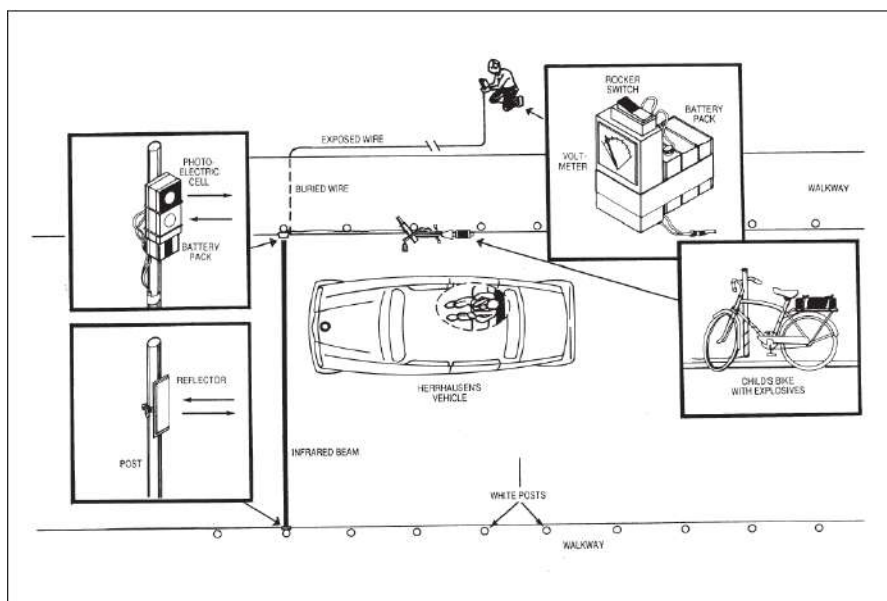

خودروی مرسدس ضدگلوله با وزن ۲۸ تن متعلق به هرهاوزن. محل حادثه پشت این عکس و سمت چپ تصویر است.

1- TNT

دستگاه انفجاری توسط یک باتری نوری فعال و به یکی از میله‌های سفید کنار خیابان، متصل شده بود. شعاع نوری که از آن ساطع می‌شد توسط آینه‌ای که روی میله در آن سمت خیابان وصل شده بود منعکس می‌شد. تروریست‌ها سرعت و طول خودرو و محل نشستن هدف را نیز در نظر گرفته و از پیش محاسبه کرده بودند که وقتی سپر جلوی خودروی ضدگلوله شعاع نور را قطع می‌کند، دوچرخه در چه نقطه‌ای باید منفجر شود.

در مسیر، خودروی پیشرو که حدود ۲۰۰ متر جلوتر از مرسدس در حرکت بود، از شعاع نور بدون خطر رد شده بود؛ زیرا بمب به وسیله یک سیم و توسط یکی از تروریست‌ها مسلح و او با لباس ورزش و یک دستگاه الکتریکی کوچک به همراه باتری در محل حاضر شده بود و پس از گذشتن خودروی اول از شعاع نور، یکی از اعضای تروریست‌ها با بی سیم به او خبر داده و او نیز بمب را مسلح کرده بود.

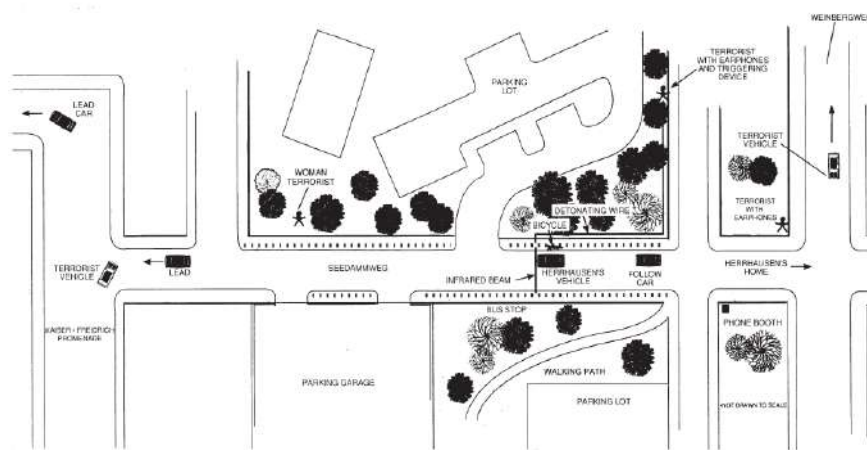
محل قرارگیری و نحوه مسلح و منفجر شدن بمب

پیچیدگی روش انفجار و مسلح کردن بمب بسیار منحصربه‌فرد بود. چند هفته قبل کارگران یک خط در کف خیابان حفر کرده بودند که سیم هادی را در آن قرار داده و آن را با سیمان پوشانده بودند. ادامه سیم که بدون پوشش بود در مسیر گذشتن از پارک در معرض دید بود و احتمالاً برای جلوگیری از شناسایی آن، صبح همان روز وصل شده بود.

این حمله بسیار با دقت و جزئیات طراحی شده بود و برای حزب ارتش سرخ (RAF) موفقیت بسزایی به‌شمار می‌آمد. این حمله نقاط قابل نفوذ بسیاری را در تدابیر امنیتی آشکار ساخت. خودروی پیشرو هیچ دستاوردی نداشت. خودرویی که جلوتر از خودروی اصلی حرکت می‌کرد وظیفه شناسایی مسیر و جزئیات آن را داشت و باید به دوچرخه‌ای که در مکانی نامربوط در یک جاده پارک شده است، مشکوک می‌شد.

به دلایل زیادی که می‌شناسیم، محل پارک انتخاب ایده‌آلی برای تروریست‌ها بود اما به همان اندازه نیروهای امنیتی نیز باید منطقه را شناسایی می‌کردند، زیرا محلی بود که به دلایل زیر، می‌توانست موجب نگرانی باشد:

- نزدیکی آن به محل سکونت
- محدودیت سرعت به دلیل شرایط ترافیکی
- راحتی در امکان تعقیب و مراقبت
- محل انبوه و درخت‌کاری شده
- جاده باریک با امکان:
 - فرار آسان پس از وقوع حمله
 - اختفاء آسان در قالب دونده‌ها، پیاده‌روها، زوجها و غیره در هنگام وقوع حادثه

نمای پلان از محل حادثه، مقیاس رعایت نشده را نشان می‌دهد.

این حادثه بسیاری از عناصر معمول در عملیات تروریستی را دربردارد، اما در سطحی بالاتر، البته اگر واژه عملیات برای چنین حادثه‌ی مهیبی با آن طراحی و پیچیدگی نوع حمله مناسب باشد. از این حمله می‌توان درس‌های زیادی آموخت و شاید مهم‌ترین آنها این باشد که یک سازمان تروریستی مصمم، هوشمندانه و با ابتکار عمل، در شرایط معین با دیدن یک «هدف مستحکم یا تقویت‌شده» از کار خود صرف‌نظر نخواهد کرد و آن را به‌عنوان یک چالش در نظر می‌گیرد. عوامل امنیتی نباید به‌دلیل دراختیارداشتن نیروی انسانی و منابع لازم، اعتماد به نفس و اطمینان کاذب داشته باشند. بلکه برای اجرای صحیح مشاهده و دیده‌بانی، ارزیابی و پرهیز از تمام اتفاقاتی که ممکن است پیش بیاید، هوشیاری دائمی و باور به این موضوع لازم است که همیشه امکان رخداد هر حادثه‌ای برای شما وجود دارد.

از دیدگاه عملیاتی دو نکته از این حادثه می‌توان آموخت:

الف. شناسایی تعقیب و مراقبت

ب. بررسی و تحقیق مسیر معین

اگر کسی به‌اندازه کافی با دقت و سخت‌گیرانه موقعیت را بررسی می‌کرد، متوجه عملیات تعقیب و مراقبت در محل می‌شد. جدا از عملیات کندن بخشی از جاده که توسط تروریست‌ها انجام شده بود، هفته‌ها کار تعقیب و مراقبت پر زحمت و طاقت‌فرسا صورت گرفته است. خودروی پیشرو که نادرست به کار گرفته شده بود، موجب احساس آسودگی اولیه می‌شد. درحالی‌که تیم به دنبال کمین‌های احتمالی بودند، متوجه حضور دو چرخه نشدند. همچنین روال عادی و تکراری خودروی پیشرو از قبل شناسایی شده بود و تروریست‌ها از خودرو به‌عنوان تایمر برای مسلح کردن بمب، استفاده کردند.

برای آشنایی کامل یک هنرآموز با فنون تروریستی، فقط ارزیابی و تشخیص نتایج یک حادثه کافی نیست و از بین خیل عملیات آدم‌ربایی و ترور، موارد زیر ارزش مطالعه بیشتری دارند:

۱. اقدام به ترور رئیس‌جمهور رونالد ریگان^۱ در واشنگتن، سال ۱۹۸۰ میلادی

۲. ترور کلنل شافرد^۲ و کلنل ترنر^۳ در تهران

۳. ترور آلدو مورو در ایتالیا

۴. ربودن هانس مارتین اشلیر^۴ در آلمان غربی

متأسفانه موارد بسیار دیگری هم برای مطالعه وجود دارند که برخی موفق بوده و برخی نبوده‌اند. این تفکر که شکست برخی از این موارد نتیجه اقدامات بازدارنده محافظین شخصی بوده است، موجب آرامش و تسلی هستند؛ اما متأسفانه در اکثر موارد موضوع این‌گونه نیست.

1- President Ronald Reagan

2- Col. Shaffer

3- Col. Turner

4- Hans Martin Schleyer

اکثر شکست‌ها منسوب به خود مهاجمین و به دلیل ناتوانی آنها در بی‌نقص انجام دادن کار و یا به دلیل نقصی است که خارج از کنترل آنها بوده است.

با استفاده از عنصر شگفتی و تعقیب و مراقبت‌های پنهانی، احتمالات به نفع تروریست‌ها تمام می‌شود.

از سال ۱۹۷۰ تا ۱۹۹۲ میلادی، وقایع تروریستی از ۲۹۸ مورد به ۵۴۰۰ مورد در سال ۱۹۹۲ رشد داشته که بالغ بر ۱۷۱۳ درصد افزایش، در فعالیت‌های تروریستی است. پراکندگی جغرافیایی تمامی اقدامات تروریستی در سال ۱۹۹۲ به شرح زیر است:

آمریکای لاتین: ۲۸ درصد

خاورمیانه: ۲۴ درصد

آسیا: ۱۹ درصد

اروپا: ۱۸ درصد

آفریقا: ۱۱ درصد

این آمار دیدی یک جانبه را نسبت به سطح خطرات جهانی ارائه می‌دهد. طبق «خلاصه وضعیت حوادث بمب‌گذاری»^۱ FBI، از سال ۱۹۷۵ تا ۱۹۸۴ نزدیک به ۱۰۱۰۰ مورد بمب‌گذاری داخلی در ایالات متحده گزارش شده است. به تفکیک ۷۱۰۰ مورد دستگاه انفجاری و ۳۰۱۹ مورد مواد آتش‌زا که منجر به کشته شدن ۲۷۹ نفر و ۱۶۰۰ مجروح شده است، در حالی که اعدادی که در ابتدای این قسمت ارائه شد، نشان از هیچ حمله تروریستی در ایالات متحده ندارد. به علاوه تعداد بسیار زیاد و رو به رشدی از جرایم سازمان‌دهی شده و باج‌گیری‌ها وجود دارد که با اعمال تهدید یا حتی اعمال خشونت عملی همراه است و اگر این موارد را به عنوان تروریسم داخلی در نظر بگیرید، مجموع آنها رقم بسیار بزرگی است.

در اینجا قصد داشتیم نگاهی اجمالی بر فنون تروریستی داشته باشیم، چراکه موضوع و تاریخچه آن، بسیار گسترده و هر هنرآموز حفاظت نزدیک، لازم است که در این حیطه تجربه بسیاری داشته باشد. حجم وسیعی از اطلاعات چه در زمینه تروریسم منطقه‌ای و چه در زمینه اتفاقات فردی، برای مطالعه موجود است و می‌توان به‌طور جداگانه در کنار این کتاب به آنها پرداخت.

فصل چهارم

تهدید و ارزیابی تهدید

بهترین محافظت برای کارفرما، آن محافظتی است که با کمترین دخالت در زندگی معمول کارفرما، سطح لازم امنیت را برای او به همراه آورد. رمز برقراری سطح درستی از امنیت، ارزیابی تهدید است.

تهدید

در دنیای حفاظت شخصی، اساس و پایه طراحی تمام اقدامات محافظتی و بازدارنده، از ارزیابی تهدید نشأت می گیرند. اگر گروه تروریستی خاصی شناسایی شده باشد، موقعیت فعلی، سیر تاریخی و روش شناسی یا شیوه کار (MO)^۱ آن گروه را تعریف و در نتیجه رده تهدید را مشخص می کند که ما کارفرما را در آن رده قرار می دهیم. زمانی که این دسته بندی آماده شد، ارزیابی به پایان نمی رسد و متوقف نمی شود، بلکه مبدأ یک ارزیابی پویای دیگر را فراهم می سازد که با به دست آوردن اطلاعات جدید دائم در حال تغییر است. ارزیابی تهدید ممکن است به گستردگی ثبات سیاسی یا اندازه کل کشور، یا بالعکس بسیار محدود و در

1- Modus Operandi

حدی باشد که تهدید فقط از جانب یک نفر به کارفرما تحمیل شده باشد. اما در هر یک از این دو حالت، بخش‌ها و جنبه‌های بسیاری وجود دارد.

چه کسی در خطر است؟

بدیهی است که به یاد صاحب‌منصب‌ها می‌افتیم. این افراد به‌طور نمادین با حکومت در ارتباط هستند و حمله به آنها، مثل حمله به وزیران ارشد دولتی، به‌ویژه آنهایی که مسئولیتی مهم یا در پست‌های حساس، به‌عنوان مثال دفتر ایرلند شمالی فعالیت دارند، درواقع حمله به کشور محسوب می‌شود. همه مقامات دولتی از جمله کارکنان و مقامات ارشد سفارت، یا مقامات غیرارشد نظامی، همچنین افسران ارشد پلیس، همگی در خطر هستند. افرادی که در بالا ذکر شد، همگی در دایره تشریفاتی پلیس و پلیس امنیت و تیم‌های حفاظت دیپلماتی و سلطنتی قرار دارند. مقامات پایین‌تر خارجی، صاحبان صنایع، مقامات اجرایی و مدیران ارشد شرکت‌ها و کارخانه‌ها یا افرادی که یک تهدید مشخص دارند، به‌طور معمول، در حیطه سرویس‌های حفاظت نظامی و دولتی قرار نمی‌گیرند و باید برای حفاظت شخصی خود و اطرافیان از مؤسسه‌های بازرگانی غیرنظامی استفاده کنند.

این افراد عموماً در معرض چه خطراتی هستند؟

شرکت‌های سهامی عام بزرگ مثل شرکت‌های سلطنتی و دولتی، نماد رفاه دولت ملی هستند و در رفاه ملی مشارکت دارند و ترور یا ربودن مالکان یا مدیران ارشد آنها از لحاظ تأثیر یا منفعت مالی، با حمله به خود حکومت برابری می‌کند.

دامنه دشمنان از گروه‌های تروریستی گرفته تا مجموعه وسیعی از گروه‌های دیگر که به‌طور خلاصه به عناوین آنها می‌پردازیم: آنارشیست‌ها (آشوب‌طلب‌ها)، مائوئیست‌ها، چپ‌گراها، راست‌گراها، ملی‌گراها و طرفداران گروه‌های جنایی و جامعه‌ستیز به‌علاوه شخص کارفرما. تبهکاران می‌توانند عضو انواع گروه‌های جنایی سازمان‌دهی شده باشند که روند رو به رشد داشته و یا باج‌گیر، فرصت‌طلب و یا افرادی باشند که به جاسوسی صنعتی مشغول هستند. اطلاعات پول‌ساز است و نداشتن اطلاعات، برتری نداشتن در بازار و محصولات، به کارفرما و

کسب و کار او صدمه می زند. این آسیب می تواند هم خود فرد و هم شرکت هایی که در مالکیت او هستند یا برای آنها کار می کند را تحت تأثیر قرار دهد.

انگیزه مهاجمین احتمالی

شناخت انگیزه یک مهاجم، می تواند اطلاعاتی را از چگونگی و نوع حمله بالقوه از سمت او، در اختیار ما قرار دهد:

- سیاسی
- مذهبی
- شهادت
- اختلالات روانی
- حس نارضایتی
- خصومت شخصی
- منفعت مالی
- رقابت

در این تصویر «جان میراندا»^۱، کارگری که از کار اخراج شده بود، پس از ۶ ساعت گروگان‌گیری اسلحه‌ای را روی سر یکی از همکاران قبلی خود نگه داشته است. پیش از گرفتن این عکس میراندا به سمت سرپرست پیشین خود شلیک کرده بود و در این عکس لوله اسلحه شات‌گان را به سر همکار خود گذاشته و انگشت خود را روی ماشه با چسب باندپیچی کرده است. او ۶۰ ثانیه شمارش معکوس را آغاز و تهدید کرد که پس از اتمام شمارش، گروگان را خواهد کشت. وقتی شمارش به عدد ۱۵ رسید، «تام مک نیل»^۲ یا همان گروگان، خود را از چسب‌ها رها کرد و لوله اسلحه را گرفت. میراندا دو بار شلیک کرد که به کسی اصابت نکرد، اما تیراندازهای پلیس شلیک کردند و او را از پای درآوردند.

آمار افرادی که به دلیل نارضایتی واقعی، یا توهم نارضایتی اقدام به انتقام‌گیری با استفاده از زور می‌کنند، روند رو به رشدی دارد. (به چاقویی که در جوراب پای راست او هست توجه کنید). تهدید می‌تواند خود را به انواع و روش‌های مختلف آشکار سازد.

1- John Miranda

2- Tom MacNeal

ترور

توسط شلیک گلوله (دوربرد، کم برد)

- بمب
- موشک و راکت
- چاقو
- زهر

اما معمولاً نزدیک به ۹۵ درصد از ترورهایی که در فواصل نزدیک رخ می‌دهد، توسط اسلحه کمری صورت می‌گیرد، اما نباید تنوع روش‌های مورد استفاده را نادیده گرفت.

آدم‌ربایی

آدم‌ربایی ممکن است برای یکی از مقاصد زیر صورت گیرد:

- برای مقاصد مالی
- سیاسی
- گروگان‌گیری

آدم‌ربایی از بقیه موارد خیلی پیچیده‌تر است و برای برنامه‌ریزی به زمان بیشتری نیاز دارد و به یک ارتش کوچک، به‌ویژه در بخش برنامه‌ریزی و مرحله شناسایی، احتیاج دارد. آدم‌ربایی عموماً شامل ۳ مرحله است:

۱. **ربودن:** گرفتن و بردن شخص، بدون خواست خود و اغلب این مرحله بیشترین خطر را برای مهاجمین به‌همراه دارد.
۲. **اختفا:** پنهان کردن افراد ربوده‌شده در مکانی مخفی. اغلب در شرایطی سخت که خود اثرات مخرب و ماندگاری بر روح و روان فرد قربانی می‌گذارد.
۳. **مطالبه:** که ممکن است به شکل اقدامات خاصی باشد؛ مثلاً: آزاد کردن زندانیان، اعطای حقوق سیاسی و یا برای پول، سلاح، امکانات فرار و غیره.

ترساندن

- تماس‌های تلفنی
- اعلان عمومی
- نشر اطلاعاتی که باعث ازبین‌رفتن آبرو و اعتبار شود.
- تعقیب و مراقبت مداوم و با جزئیات
- ارعاب و ایجاد وحشت

فعالیت‌های تبهکارانه

این بخش فهرست بلندبالایی دارد. در اکثریت قریب به اتفاق موارد، شخصی که هدف چنین حملاتی قرار می‌گیرد، بر دغدغه‌هایی که بر دوش مهاجمین سنگینی می‌کند، هیچ تأثیر نداشته یا تأثیر اندکی دارد. اما این جنایتکاران و آدم‌رباهای بالقوه، متوجه هستند که هر حادثه‌ای، حتی بسیار کوچک، توجه بسیار زیادی را از تمام حزب‌ها و گروه‌های مرتبط که هر یک دلیل خاص خود را برای ارتباط با آن ماجرا دارند، به سمت خود جلب خواهد کرد.

چگونگی دسته‌بندی تهدید بالقوه

همان‌طور که پیش‌تر هم گفته شد، سیستم قدیمی دسته‌بندی ۱ تا ۷، در اصل روشی برای تعیین نیروی انسانی مورد نیاز بود. این دسته‌بندی بر اساس مطالعه و اطلاعات جهانی و تجربه استوار بود و برخلاف تفکر عموم، مستقیم با خود تهدید ارتباطی نداشت، بلکه با سطح محافظت مورد نیاز آن مرتبط بود. به عنوان مثال برای رئیس‌جمهور یا پادشاه کشور، در کشوری آرام و امن که تهدید در آن کم است، شاید فقط درجه ۴ محافظت کافی باشد، که شامل هشت نفر و چهار خودرو است که به دو تیم دو خودرویی تقسیم می‌شوند. همین درجه ۴ ممکن است در کشور خارجی دیگری که میزان قابل توجهی از فعالیت‌های تروریستی در آن صورت می‌گیرد و به‌طور کلی سطح تهدید بالایی دارد، برای یک دیپلمات برجسته به کار گرفته شود.

شرایط جغرافیایی نه تنها در تعیین سطح تهدید، بلکه در برآورد میزان اقدامات و تلاش‌های حفاظتی لازم نیز اهمیت دارد. جدا نگه داشتن فرد در یک جزیره استوایی وسط اقیانوس هند،

حتی اگر تهدید زیادی برای شخص وجود داشته باشد، سطح متوسطی از منابع حفاظتی نیاز دارد. امروزه در دنیای تجاری به طور گسترده از روش درجه بندی «دسته یا رده تهدید» استفاده و به سادگی از درجات ۱ الی ۳ استفاده می کنیم؛ اگرچه گاهی اوقات لازم است که در این درجه بندی تهدید، انعطاف پذیری به خرج دهیم و در نتیجه سه طبقه بندی اصلی تهدید را به زیرمجموعه های کوچک تر به شرح زیر تقسیم کنیم:

رده اول:

الف) در معرض خطر مهم و قابل توجه

ب) گمان می رود حمله ای در شرف وقوع است.

رده دوم:

الف) در معرض خطر نسبی

ب) احتمال وقوع حمله را نمی توان نادیده گرفت.

رده سوم:

الف) تهدیداتی وجود دارد.

ب) احتمال جزئی برای وقوع حمله

این طبقه بندی را می توان به صورت زیر خلاصه کرد:

رده اول: «دیر و زود دارد، اما سوخت و سوز ندارد»

رده دوم: «زمان مهم نیست، احتمال دارد رخ دهد.»

رده سوم: «مورد توجه کسانی که تفکر بیمار و سوءنیت دارند»

منابع نیروی انسانی موجود برای برآوردن تلاش های حفاظتی، فقط تحت تأثیر هزینه ها هستند، به همین دلیل است که برخلاف دنیای تجاری، ما در کارهای دولتی تهدید را درجه بندی می کنیم، نه منابع را. بنابراین عموماً برای هر دسته، منابع مورد نیاز را به شرح زیر در نظر می گیریم:

رده اول:

الف) محافظ شخصی

ب) تیم اسکورت

ج) حداکثر محافظت از: محل سکونت (RST)، محل کار، مکان‌های مورد بازدید (SAP)، استفاده از استحکامات الکترونیکی و خودروهای ضد گلوله.

رده دوم:

الف) محافظ شخصی

ب) تیم اسکورت

ج) برخی از موارد گفته‌شده در رده اول.

رده سوم:

الف) بهتر است محافظ شخصی باشد.

ب) بازرسی معمول محل کار و سکونت

ج) بخش اسکورت در مواقع نیاز

اگرچه تمام ابزارهایی که در بالا ذکر شد، پاسخ هستند؛ پاسخی به سؤالات، مشکلات و خطراتی که در ارزیابی تهدید مشخص شده‌اند، اما موارد بالا مطلق نبوده و اغلب به این شکل نیستند. دارایی و توان مالی در مقایسه با خود تهدید، تأثیر بیشتری بر ترکیب جزئیات حفاظتی دارد. خانواده‌های سلطنتی خاورمیانه، حتی اعضای رتبه پایین یا آنهایی که از مسند قدرت کنار رفته‌اند، اغلب همچنان منابعی را که برای حفاظت از خود به کار می‌گیرند، با رده اول تهدید برابری می‌کند. این افراد توان پرداخت این امکانات را دارند و از زمان تولد هم این‌گونه بوده‌اند و انتظار دارند که همیشه همین گونه باشد و نگران حضور آشکار نیروهای امنیتی نیستند. در سوی دیگر، یک مدیر اجرایی ارشد در چنین شرایطی به دنیا نیامده و زندگی نکرده‌است و اغلب حضور نیروهای امنیتی برای او ناخوشایند و ناراحت‌کننده است و در بسیاری از مواقع،

سطح تهدیدی را که موقعیت جغرافیایی ایجاد می‌کند، نمی‌پذیرند. در این موارد، با وجود تهدید جدی، اقدامات حفاظتی «حداقلی» به کار گرفته می‌شود؛ چراکه قطعا استفاده از کمترین‌ها بهتر از هیچ است و مسئولیت شرکت یا تشکیلات را تا حدودی برآورده می‌سازد.

ارزیابی تهدید

اگر قرار باشد ارزیابی تهدید جامعی از خطرات سفر به روسیه و کارکردن در آنجا را جمع‌آوری کنید، آن ارزیابی باید شرایط سیاسی کلی و ثبات مداوم آن را در نظر بگیرد. که در نتیجه شرایط اجتماعی-اقتصادی که مردم در آن قراردارند و همچنین وضعیت جرایم عمومی خیابانی و همین‌طور جرایم سازمان‌دهی‌شده در این ارزیابی مورد بررسی قرارمی‌گیرند و مشخص می‌شوند.

چنین ارزیابی زمینه را برای بررسی مفصل‌تر و جزئی‌تر درباره یک منطقه، شهر یا حتی ناحیه به‌خصوص، تشکیل می‌دهد و حتی ممکن است در این بررسی‌ها یک گروه تبهکار سازمان‌دهی‌شده (OCG)^۱ مشخص، مورد نظر باشد که کارفرمای شما یا تشکیلات او را تهدید می‌کند. زمانی که تهدید احتمالی ارزیابی شد، آنگاه می‌توان تدابیر امنیتی مناسب و لازم را برای برطرف ساختن خطر به کار گرفت. در صورت امکان باید از تمام این خطرات شناخته‌شده همزمان باهم جلوگیری کرد، اما از آنجایی که در واقعیت، این کار امکان ندارد، باید تلاش‌ها را در جهت کاهش هر چه بیشتر چنین ریسک‌هایی متمرکز کرد. بدون ارزیابی تهدید مناسب نمی‌توان شرایط را درک کرد و هیچ تصویری از منابع و تلاش‌های حفاظتی مورد نیاز وجود نخواهد داشت و نمی‌توان زمان، مکان و چگونگی آشکار شدن و بروز تهدید را معین کرد. تعریفی بر ارزیابی تهدید، با توجه به اهمیت حفاظت شخصی عبارت است از:

«ارزیابی تمامی خطرات بالقوه و به‌کارگیری تدابیر امنیتی علیه آنها در جهت خنثی کردن آنها؛ یعنی پیشگیری قبل از وقوع»

در تعریف گفته‌شده منظور ما از «ارزیابی تمامی خطرات»، دقیقاً تمامی خطرات هستند. هدف ما فقط جلوگیری از یک عملیات ترور یا آدم‌ربایی نیست، هدف ما جلوگیری از هر آسیبی است که از هر جایی ممکن است برای کارفرما اتفاق بیفتد. این خطرات عبارتند از: آتش‌سوزی،

1- Organized Crime Group

دزدی، تصادف‌ها، بیماری، آزار و اذیت و غیره. باید مراقب سلامتی و رفاه کامل او از هر لحاظ و همچنین روند آرام و بدون مشکل زندگی روزمره او یا فعالیت‌های اجتماعی او نیز باشید مگر اینکه به غیر از این به شما دستور داده شده باشد. هر عاملی که به سلامت و آرامش کارفرما لطمه بزند، تهدید محسوب می‌شود و باید در ارزیابی تهدید به آن پردازید. اگر آب شهر حتی در هتل ۵ ستاره هم آشامیدنی نیست، ارزیابی تهدید باید مشکلات مربوط به آلودگی آب را دربرداشته باشد و توصیه‌های مطابق با آن به کارفرما داده شود.

اصول و قواعد مؤثر در آماده‌سازی ارزیابی تهدید به شرح زیر است:

- شفاف
- منطقی
- دقیق
- مرتبط و مفهوم
- و جامع باشد

بهتر است برای تنظیم کردن ارزیابی خود، آن را به موارد جداگانه تقسیم کنید. در دنیای امنیت تجاری، در اغلب موارد وظیفه ما مراقبت از افراد «ثروتمند و برجسته» است که هیچ تهدید شخصی مشخصی وجود ندارد؛ اما با توجه به جایگاه اجتماعی آنها یا با توجه به جایگاه مؤسسه یا شرکت آنها به عنوان نمادی از نظام سرمایه‌داری در کنار ثروت شخصی آنها، این افراد به اهدافی مطلوب برای گروه‌های تروریستی سازمان‌دهی شده، باندهای جنایی سازمان‌دهی شده و باج‌گیرها و سارقان فرصت طلب تبدیل می‌شوند.

اگر یک سفر پیشنهادی، کارفرمای شما را به کشور یا منطقه‌ای وارد کند که یک گروه مشخص در مرزهای آن به فعالیت می‌پردازند و پیشینه کارفرمای شما با سابقه شناخته شده برای اهداف مورد نظر آن گروه مطابقت داشته باشد، آنگاه توجه آن گروه نسبت به کارفرمای شما افزایش خواهد یافت. درحالی که همین اشخاص در سرزمین خود فقط هدف افرادی هستند که

انگیزه‌های مالی دارند و به دنبال منافع سیاسی نیستند، درحالی‌که خارج از کشور تبدیل به اهداف نمادینی می‌شوند که ترور یا ربودن آنها برای منافع سیاسی انجام می‌شود و اغلب با منافع مالی که از سازمان‌های بومی یا بین‌المللی تأمین می‌شود نیز همراه هستند.

اگر تهدید به واسطه جایگاه، ثروت یا مقام و شهرت «غیرمشخص» باشد، آنگاه باید خود را برای طیف وسیعی از تهدیدات آماده کنید. وقتی کارفرما خارج از کشور است، باز هم ممکن است پیشینه او با سوابق اهداف مورد نظر یک گروه تروریستی کاملاً مطابقت داشته باشد، که به اندازه قابل توجهی تفکرات و شیوه عمل شما را تغییر خواهد داد. [مثلاً، یک تهدید مشخص، سال‌ها پیش از سوی یک گروه تروریستی علیه شرکت، کارکنان یا مالکان آن اعمال شده است، حال که سفری به کشور خواستگاه این تهدید صورت می‌گیرد، آن تهدید قابل اجرا و محتمل می‌شود. پس در این حال، با سناریوی «دیر و زود دارد، اما سوخت و سوز ندارد» مواجه هستید که متفاوت از «زمانش مهم نیست، احتمال دارد رخ دهد آنگاه...» است که معمولاً اقدامات طبق آن به کار گرفته می‌شود.

تا حد امکان باید اطلاعات هرچه بیشتری جمع‌آوری کرد و نباید هماهنگی‌های امنیتی را زود به پایان رساند. یک «فهرست تهدیدات» تهیه کنید، اما به خاطر داشته باشید که باید بین تهدیدات و منابع توازن برقرار کنید و «امنیت باید متناسب با تهدید باشد» و سازش و تطابق بین امنیت و آسایش را رعایت کنید. مسئله این‌گونه است که به دلیل وجود یک تهدید مشخص، بر فرض در یک کشور خاص، اگر سفری به کارفرما پیشنهاد شود که چاره و انتخابی جز پذیرش آن ندارد، آنگاه شما برخلاف نظر خود، نمی‌توانید مانع او شوید و او را از این سفر بازدارید و فقط می‌بایست تلاش‌ها و اقدامات خود را مطابق با آن افزایش دهید و تقویت کنید.

بنابراین چه مواردی در ارزیابی تهدید شما وجود دارد؟ اگر کارفرمای شما به خارج از کشور سفر کند، آنگاه باید پیش از سفر، پیشینه سیاسی و اجتماعی - اقتصادی آن منطقه مورد ارزیابی قرارگیرد. اگر گروه‌های تروریستی خاص در آن منطقه فعالیت دارند، یا به همان اندازه اگر نرخ جرایم خیابانی سازمان‌دهی شده در آن منطقه زیاد است، می‌بایست چنین تهدیدی را

شناسایی کنید و بدانید که چگونه خود را نشان می‌دهد و بروز خواهد کرد. لازم است از اهداف قبلی و همین‌طور شیوه کاری آن گروه اطلاع پیدا کنید. شیوه کاری متداول آنها چیست؟ تیراندازی، بمب‌گذاری، آدم‌ربایی، ارباب یا باج‌گیری؟ اگر تیراندازی است، از فاصله نزدیک است یا دور؟ آیا سابقه داشته که قربانیان گروگان خود را به قتل برسانند؟ اگر بمب‌گذاری می‌کنند، روش متداول پیاده‌سازی آن چیست؟ پیش از تصمیم‌گیری در مورد الزامات حفاظتی، باید تمام این عوامل را تجزیه و تحلیل کنید. بدون در اختیار داشتن اطلاعات کافی از شخصی که قرار است از او محافظت کنید، ارزیابی تهدید، کامل نخواهد شد. او چگونه فردی است؟ چه کارهایی انجام می‌دهد؟ این‌ها سؤالات ابتدایی هستند که نیاز به پاسخ دارند و اگرچه پاسخی به آنها داده می‌شود، اما این اطلاعات کافی نخواهد بود. شما به هر نوع اطلاعات از کارفرمای خود احتیاج دارید، اما اغلب فقط اطلاعاتی در اختیار شما قرار می‌گیرد که شخص کارفرما، شرکت و یا مشاور ارشد او می‌خواهد که به آنها دسترسی داشته باشید.

این رفتار اغلب ناشی از نادانی است و حاکی از مجرمانه بودن مطالب نیست، و فقط مسئله این است که آنها ارتباط بین حجم اطلاعاتی را که به آن احتیاج دارید، متوجه نمی‌شوند. عدم آگاهی کامل از علایق و منافع تجاری و عقاید مذهبی کارفرما می‌تواند تبعات جدی در پی داشته باشد. اطلاعات لازم ممکن است به راحتی در دسترس شما قرار نگیرد و مجبور باشید برای به دست آوردن آنها تلاش کنید و مطالبی که از طریق منابع غیرمستقیم به شما می‌رسد، معمولاً بیشتر از اطلاعاتی که رسماً به شما داده شده‌اند، کاربرد دارند. همیشه مطمئن شوید که عاملی وجود ندارد که کارفرما را تهدید کند و خود او از آن باخبر باشد و شما با سرخوشی، از آن بی‌خبر باشید. حال به عناوین اطلاعاتی که در مورد کارفرما نیاز دارید، نگاهی می‌اندازیم. برخی از آنها را مستقیم درخواست کرده و برخی را به عنوان بخشی از روند کاری و افزایش روابط خود با کارفرما، به مرور، جمع‌آوری می‌کنید.

می‌توان برای جمع‌آوری مشخصات کارفرما از مدل اختصاری 7P استفاده کرد^۱ و عبارتند از: مردم، شخصیت، مکان‌ها، تعصب‌ها، تاریخچه و سلیقه فردی، عقاید مذهبی و سیاسی، شیوه زندگی کارفرما.

۱- هفت واژه که در انگلیسی با حرف P آغاز می‌شوند و عبارتند از:

People, Personality, Places, Prejudices, Personal History, Political & Religious Persuasions, Principal's Lifestyle

مشخصات کارفرما

برای استفاده از مدل 7P در جمع‌آوری مشخصات کارفرما باید تمام ارتباطها، تماس‌ها، اعضای نسبی و سببی خانواده، دوستان، آشنایان و غیره را مورد بررسی قرارداد.

مردم

هر یک از این روابط به دلایل متعدد می‌تواند عامل بروز مشکل باشد، به همان اندازه بسیاری از روابط ممکن است به دلایل متعدد رو به سردی بگذارد. از این رو باید هرچه بیشتر از افرادی که در دایره تأثیرگذاری کارفرما قرار دارند، اطلاعات بیشتری کسب کنید.

مکان‌ها

محل تولد، کار و زندگی افراد، همگی در ارزیابی تهدید از اهمیت برخوردار هستند. اطلاعات جغرافیایی نه بر کل تهدید، اما اغلب بر مخاطره‌های موجود، تأثیرگذار هستند.

شخصیت

در یکی از بخش‌های قبل، شخص کارفرما را در فهرست خطرات قراردادیم. عده خاصی از مردم با رفتارهای تحریک‌برانگیز و نوع برخورد اهانت‌آمیز، اغلب مشکل‌ساز می‌شوند. همچنین بسیاری از کارفرماها با درپیش گرفتن یک زندگی اجتماعی فعال، امنیت خود را به خطر می‌اندازند و از شما انتظار دارند که همه‌چیز را به حال اول برگردانید و همه مشکلات را حل و فصل کنید.

آیا کارفرما اساساً فردی معقول، قابل‌معاشرت و از لحاظ شخصیتی پایدار است؟ آیا بردبار است و درک درستی از خود نشان می‌دهد یا بسیار احساساتی است و به‌ویژه در تصمیم‌گیری‌های خود احساسی عمل می‌کند؟ نسبت به مسائل امنیتی هوشیار است یا خیر؟

تعصب‌ها

کارفرمایی که تعصبات قوی نژادپرستانه و مذهبی داشته‌باشد، همانند میدان مینی است که کافی است روی آن قدم بگذارید. محافظ شخصی باید مطمئن باشد که از هرگونه موقعیت و برخورد پرخطر اجتناب شده‌است.

تاریخچه فردی

اطلاعات ابتدایی از پیشینه کارفرما از قبیل نام، سن، محل تولد، وضعیت تأهل، ملیت پیشین و فعلی، محل‌های سکونت و خانه‌ها، زبان‌هایی که [با آن] صحبت می‌کند، وضعیت خدمت سربازی، پاداش‌ها، دستاوردها، شغل و سوابق شغلی، عنوان، فرزندان، فرزندان از ازدواج قبلی و غیره. اولویت‌های مذهبی و سیاسی، سابقه پزشکی، آمادگی جسمانی، بیماری مزمن، داروهای مصرفی، گروه خونی و غیره.

شیوه زندگی شخصی

مرد خانواده است یا مرد زن‌بارة، همسران او، دوستان، عادت‌های غذایی، عادت شرط‌بندی، فعالیت‌های ورزشی و سرگرمی‌ها. خود رانندگی می‌کند یا عادت دارد راننده داشته‌باشد؟ خود را وقف کار کرده؟ یا به مشروبات الکلی اعتیاد دارد؟ آیا برخلاف جایگاه بالایی که دارد سعی می‌کند جلب‌توجه نکند یا مدام به دنبال بزرگ‌نمایی جایگاه خود است؟ ذائقه غذایی او چگونه است؟ و غیره. هرچه از این جزئیات بیشتر اطلاعات داشته‌باشید، کار آسان‌تر خواهد بود.

در اینجا لازم است که بین تهدید و خطر یا ریسک، تفاوت قائل شویم. همان‌طور که در اصطلاح استفاده می‌کنیم، [نوع] تهدید را تفاسیر گسترده به دست آمده از «ارزیابی» آن، سطح کلی تهدید یا رده‌ای که شخص ویژه را در آن قرار می‌دهیم، در اختیار ما می‌گذارد. شهرت و موقعیت، ثروت، شیوه زندگی او یا حیطه فعالیت‌های تشکیلات او، همگی باهم موجب می‌شود که او در معرض تهدید، ولو از راه دور، قرار بگیرد. همین‌طور می‌توانیم تهدید را با یک نمونه مشخص و شناخته شده از تهدید دسته‌بندی کنیم؛ به عنوان مثال مورد سلمان رشدی^۱. سطح تهدید اغلب تغییر چندانی ندارد و همان رده تهدید هم سطح «اقدامات حفاظتی» شما را تعیین می‌کند.

1- Salman Rushdie

تهدیدی که نادیده گرفته شده است؛ مارتین لوتر کینگ^۱ لحظاتی پیش از ترور. او مثل خیلی از شخصیت‌های مردمی جنگال‌برانگیز، جز ظاهرشدن در ملأعام و امید به اینکه شرایط خوب پیش برود، چاره‌ای نداشت.

اما آن چیزی که دائم در حال تغییر است، خطر یا ریسک است. فرض کنید در حال حاضر از یک تاجر آمریکایی برجسته و ثروتمند محافظت می‌کنید که در حوزه‌های مختلفی فعالیت دارد. هیچ تهدیدی نسبت به او شناخته نشده است. اگر برخلاف توصیه‌ها، تصمیم بگیرید که به الجزایر سفر کاری داشته باشد، آنگاه خطر به بیشترین حد خود می‌رسد. تروریست‌های متعصب مذهبی مسلمان در الجزایر قسم خورده‌اند که تمام اتباع خارجی را به قتل برسانند و فهرستی بالغ بر صدها نفر قربانی خارجی و ده‌ها هزار نفر از مردم کشور خود را به قتل رسانده‌اند. حتی در مثالی خیلی معمولی و ملموس‌تر، رفتن به سفر تفریحی برای خرید، یا گذراندن یک شب تعطیل بیرون از خانه نیز می‌تواند خطری که کارفرما در معرض آن قرار می‌گیرد را کاهش یا افزایش دهد.

1- Martin Luther King

هوشیاری نسبت به شرایط

این عنوان به وضوح درک و شناخت مداوم شما را از اوضاع و شرایط پیرامون، در تمام ساعات روز توصیف می‌کند. به این معنی که دائم باید هوشیار باشید که هر تغییری در محیط اطراف می‌تواند خطرات تهدیدکننده رفاه و آسایش کارفرما را افزایش دهد و اگر شما به عنوان عامل امنیت شخصی، بتوانید تغییر شکل خطر را تشخیص دهید، به این معناست که کار خود را به بهترین شکل، انجام می‌دهید.

فصل پنجم

امنیت محل و موقعیت

این عنوان را برای این فصل انتخاب کردیم تا اگر موافق باشید، عناصر امنیت شخصی را از اصول ثانویه و دستورالعمل‌هایی که در برنامه‌ریزی و طراحی تلاش‌ها و اقدامات حفاظتی در جهت تأمین امنیت محل‌های مشخص تأثیرگذار هستند، جدا کرده باشیم. این محل‌ها عبارتند از:

۱. محل سکونت

۲. محل کار

۳. هتل

۴. مکان‌های عمومی

۵. رستوران و غیره

سه اصل امنیت شخصی هنوز هم در رأس کار قرار دارند و در موضوع اصلی این فصل جریان دارند. هیچ یک از ابزارهای امنیتی که قصد دارید در محل حاضر باشند، بدون رضایت کارفرما وجود نخواهند داشت. از همین رو کارفرما با بازگذاشتن دست شما در چارچوب «امنیت متناسب با تهدید» و اختیار معقولی که به شما می‌دهد، مسئولیت امنیت خود را به عهده می‌گیرد.

در قلب تمام ملاحظات و بررسی‌های امنیتی که برای هر یک از این مکان‌ها در نظر می‌گیریم، یک مفهوم برای همه مشترک است و آن فضای قابل دفاع و تعقیب و مراقبت طبیعی است. یا اینکه عبارت زیر در مورد محل سکونت بیان شده است، اما تا حدودی به تمام مکان‌های ثابت دلالت دارد:

«فضای قابل دفاع اصطلاحی جایگزین برای طیف وسیعی از سازوکارها، موانع حقیقی و نمادین و مناطق اثر به دقت تعیین شده و شرایط و فرصت‌های بهبود یافته برای تعقیب و مراقبت است که به گونه‌ای با یکدیگر ترکیب شده‌اند تا مکان یا محیطی را تحت کنترل ساکنان آنجا در بیاورند. فضای قابل دفاع یک محیط مسکونی است که توسط ساکنان آن برای افزایش طول عمرشان به کار گرفته می‌شود. در عین حال، امنیت دیگر اعضای خانواده، همسایگان و دوستان آنها را فراهم می‌سازد.»

اسکار نیومن - فضای قابل دفاع^۱

اگر در نقل قولی که آورده شد، به جای واژه ساکنین از کارگران یا شرکا و به جای محل مسکونی از دفتر کار یا هتل و غیره استفاده کنید، درمی‌یابید مفاهیمی که در آن اشاره شده است، به طور وسیعی در موارد دیگر هم کاربرد دارد و در ادامه به این می‌پردازیم که چگونه می‌توان موانع حقیقی و نمادین و مناطق اثر تعریف شده را حتی در معابر عمومی و دیگر مکان‌ها به وجود آورد.

کار را برای تروریست‌ها سخت و زندگی را برای کارفرما آسان کنید.

محل سکونت

درحالی که هنوز تعریف اسکار نیومن را به خاطر داریم، به جزئیات امنیت محل سکونت می‌پردازیم. در شرایط آرمانی اگر در انتخاب محل سکونت برای کارفرما می‌توانید نقشی داشته باشید، باید اصول اساسی مشخصی را به کار ببندید. اغلب در حیطه وظایف شما نیست که در تصمیم‌گیری نظری داشته باشید و اغلب در هر موردی باید با انتخاب‌ها و شرایط موجود به کار خود ادامه دهید؛ اما باین حال ایده‌آل‌های زیر را در ذهن داشته باشید:

۱. محل سکونت با محل کار مجاور باشد.
 ۲. حریم شخصی داشته باشد.
 ۳. دارای حصار و دیوارکشی شده و نگهبانی آن آسان باشد.
 ۴. از نقاط مرتفع اشراق نداشته باشد.
 ۵. ساختمان خانه چند طبقه باشد.
 ۶. دارای باند فرود بالگرد باشد.
 ۷. [ترجیحا در] محل داخل شهرک، حومه شهر، مناطق روستایی باشد.
- مورد آخر ذاتا مثل شمشیر دو لبه می‌ماند و جداسازی یا قرنطینه، سنگی است که هر دو لبه را تیز می‌کند.
- قرنطینه مزیت محسوب می‌شود زیرا مانع بسیاری از روش‌های تعقیب و مراقبت می‌شود که مهاجمین احتمالی در شهر آنها را به کار می‌گیرند و برای آنها کاربرد دارد و همچنین حریم شخصی مناسبی به همراه می‌آورد. در جامعه روستایی غریبه‌ها به راحتی به چشم می‌آیند و اگر ارتباطات محلی با ساکنین آن منطقه برقرار شود، هرگونه توجه بی‌مورد از سوی غریبه‌ها نسبت به کارفرمای شما، خانواده او، شیوه زندگی و دارایی‌های او، باید گزارش شوند. همچنین همکاری با نیروی پلیس محلی برای کمک در عملیات ضدتعقیب و مراقبت آسان‌تر است، زیرا آنها می‌توانند این کمک را به عنوان بخشی از کار روزانه خود انجام دهند، حال آن‌که در شهر

این کار نیاز به نیروی بیش از اندازه و کمکی پلیس دارد. همچنین در شهرها، افراد غریبه در بین جمعیت قابل تشخیص نیستند و به چشم نمی‌آیند.

اما هنگامی که حمله‌ای اتفاق می‌افتد، قرنطینه علیه محل سکونت، ساکنان آن و امنیت آن عمل خواهد کرد. مناطق روستایی از روشنایی مناسبی برخوردار نیستند و باعث انزوای آنها می‌شود. ساکنین برای پیروزشدن و جان سالم به‌دربردن باید به منابع و دستورالعمل‌های آموخته خود تکیه کنند. زیرا حتی اگر امکان درخواست کمک هم وجود داشته باشد، طول می‌کشد تا نیروی کمکی به محل برسد و بتواند کاری انجام دهد.

در شهر مشکل ترافیک و شلوغی وجود دارد، اما معمولاً انتخاب مسیر، ارتباطات خوب و خدمات روشنایی مناسب در شهر وجود دارد. در حومه شهر حجم ترافیک کم است اما مسیرهای جایگزین معدودی وجود دارد. در موقعیت‌های حومه و بیرون شهر، شما به‌طور بالقوه از مزیت هوشیاری و مراقبت همسایگان برخوردارید.

طرح‌ها و نقشه‌ها

گروه امنیت محل سکونت می‌بایست هرچه بیشتر و تا حد امکان تمام طراحی‌ها، رسم‌ها، نقشه‌ها و عکس‌های محل‌های مرتبط را به‌دقت و با جزئیات فراوان بررسی کرده باشند. گاهی اوقات لازم است که تیم بر روی نقشه‌های خود کار کرده و طرح‌های خود را آماده‌کند و زمانی که تکمیل شد، در بهترین حالت انتظار می‌رود که تمام یا برخی از موارد زیر را به شما نشان دهد:

۱. نقشه برق، نقاط روشنایی، کلیدهای برق (ازجمله شبکه اصلی)

۲. آذیرها

۳. نرده‌ها، حصارها و چراغ‌های امنیتی

۴. تلفن‌ها و خطوط سیم‌کشی تلفن

۵. فضاهای خالی در ساختمان

۶. گرمایش مرکزی
۷. آنتن‌های هوایی و کابل هم‌محور آنتن
۸. مخزن و لوله‌کشی آب، گاز و سوخت
۹. درها، پنجره‌ها و چارچوب‌ها (با رسم جهت بازشدن آنها)
۱۰. قفل‌های امنیتی
۱۱. دودکش‌ها و لوله‌های بخاری (قابل استفاده و غیرقابل استفاده)
۱۲. آسانسور و محور بالابر
۱۳. اتاق (های) امن، نوع در، دیوار و سقف
۱۴. نوع ساختمان
۱۵. محل فرود بالگرد
۱۶. زمین بایر و بی‌استفاده

نقشه‌های ساختمان باید به شکل‌های زیر تهیه شوند:

- نماهای کناری
- نمای روبه‌رویی
- نمای پشتی
- نمای پلان طبقات

تمام نقشه‌ها باید طبقه‌بندی «محرمانه» داشته باشند.

چنین نقشه‌هایی با جزئیات، باید برای محل سکونت، زمین‌های اطراف، محل کار، هتل و معابر عمومی تهیه شوند.

تغییرات پلان، تعمیرات و کارهای جدید که در آنها صورت گرفته نیز باید در نقشه لحاظ و نشان داده شوند.

چنین نقشه‌هایی به شما امکان می‌دهد که:

۱. به بهترین نحو گشت‌ها و پاس‌های خود را سازمان‌دهی کنید.
۲. با دوربین مداربسته زمین‌های بایر اطراف را پوشش دهید.
۳. چراغ‌ها و حسگرها را بشناسید.
۴. بازرسی و جستجوهای جامع و وسیعی را انجام دهید.
۵. به‌منظور اطلاع‌دادن به عاملان خدماتی خارج از خانه از جمله:
 - الف. پلیس
 - ب. آتش‌نشانی
 - ج. تیم ویژه بازیابی گروگان^۱

منابع مربوط

۱. اداره محیط‌زیست یا معادل آن
 ۲. دفتر شهر و روستا (دفتر شهرسازی)
 ۳. محل جمع‌آوری نقشه‌ها و نقشه‌های هوایی
 ۴. فروشگاه سازمان نقشه‌برداری^۲
 ۵. اداره معماری
 ۶. مهندسين معماری شهری
 ۷. دفتر معاملات ملکی
 ۸. مالک‌ها
- نقشه‌ها، طرح‌ها، رسم‌ها و اطلاعات قدیمی را از بین نبرید.
- هیچ‌گاه روی نقشه‌های اصلی نشانه‌گذاری نکنید.

1- Hostage Recovery Team (HRT)

2- HMSO در بریتانیا

انواع نقشه‌ها، رسم‌ها و پلان‌ها

۱. طرح اولیه نقشه‌بردارها^۱
۲. طرح ثانویه نقشه‌برداری محل و نقشه زمین^۲
۳. نقشه اولیه محل^۳
۴. رسم‌های مقیاس اولیه^۴
۵. مدل‌ها
۶. نقشه‌های تصویری^۵
۷. نقشه‌های ساختمانی مهندسی - معماری^۶
۸. عکس‌های هوایی

نقشه‌های مقیاس‌شده

۱. سیستم برقی
 ۲. گرمایش و سرمایش (تهویه)
 ۳. تجهیزات و مبلمانی که بخشی از ساختمان است.
 ۴. خطوط و شبکه‌های اصلی و غیره
- در امنیت تمام محل‌ها و موقعیت‌ها باید پنج جنبه مختلف را در نظر داشته‌باشید:

- محیط اطراف
- ساختمان
- دستورالعمل‌ها
- بایدها و نبایدها

-
- 1- Surveyors sketches
 - 2- Secondary survey sketch and ground plan
 - 3- Initial site plans
 - 4- First scale drawings
 - 5- Projections
 - 6- Engineers/Architects blueprints

• وظایف و اقدامات واکنشی سریع و فوری (IADها)^۱

دو مورد اول مربوط به رعایت نکات فیزیکی از قبیل ساختمان، روشنایی، آذیرهای خطر، دوربین‌ها، پنجره‌ها، درها و غیره است. جنبه‌های دیگر (موارد دیگر) نیز به دو مورد اول وابسته هستند، چراکه بدیهی است که دستورالعمل‌ها وابسته به نیازمندی‌ها و ابزاری است که در اختیار ما قراردارند، درواقع مشخصات فیزیکی ساختمان محل سکونت، زمین آن و حصار محیط اطراف آن. اغلب باید از شرایط نامناسب و نامطلوبی که امنیت فیزیکی آن ضعیف است بهترین استفاده را ببرید و با تمرین‌های روزانه و دستورالعمل‌های سخت‌تر ضعف آن را جبران کرده و شرایط را بهبود ببخشید. وقتی امنیت کارفرما و محل سکونت او را به عهده می‌گیرید، می‌بایست یک تحقیق کامل ترتیب‌دهید که شامل نقشه‌کشی مجدد کل زمین و ساختمان خانه است، تا بتوانید نقاط ضعف، زمین‌های بلااستفاده اطراف، پوشش گیاهی آن و مزایا و مشکلات احتمالی آن را مشخص کنید. آنگاه می‌توانید پیشنهادهای خوبی را برای اصلاح و بهبود وضعیت به کارفرما ارائه دهید. در ابتدا به ملاحظات مربوط به خانه و سپس به داخل خانه می‌پردازیم. هدف، ایمن‌سازی تمام راه‌های ورود و جلوگیری از ورود هرگونه مواد منفجره و وسایل جاسوسی و شناسایی مزاحمان است.

محل سکونت کارفرما ممکن است خیلی مجلل نبوده و ملک و زمین شخصی نداشته باشد و به شکل آپارتمان یا خانه‌های هم شکل کنار هم باشد که هر یک معایب و محاسنی دارند. نگهداری و حفاظت آپارتمان بسیار ساده‌تر است، درحالی‌که خانه‌های کنار هم مشکل دسترسی دارند، حال چه از سقف یا از طریق پشت‌بام‌های مجاور.

محیط پیرامونی

۱. دیوارهای خارجی حداقل ۲ متر
۲. هیچ چیز روی دیوارها نباشد که به بالا رفتن از دیوار کمک کند.
۳. هیچ مانعی روی دیوارها تیررس را از بین نبرد و مانع دید نشود.
۴. کنار دیوارها درختی وجود نداشته باشد که بالا رفتن را راحت و نقطه دیده بانی، بیرون دیوار ایجاد کند.
۵. در مسیر ورود فقط دو توقف وجود داشته باشد:
 - ورودی اصلی
 - ورودی دوم که قفل شده و محفوظ نگه داشته شده است.
۶. روبروی دروازه اصلی همیشه نگهبان وجود داشته باشد.
۷. اتاقک نگهبانی چراغ نداشته باشد.
۸. دروازه در تمام مدت بسته باشد.
۹. ابزار لازم برای بازرسی در دروازه اصلی فراهم باشد.

مسیر اختصاصی تا در اصلی

۱. [گذشتن] نگهبانهای آرام و بی صدا
۲. در صورت امکان در مسیر، مانع قراردهید.
۳. بوته های کنار جاده را تا بیرون شانه جاده هرس کنید.
۴. پارکینگ خودرو با ساختمان اصلی خانه، فاصله داشته باشد.

روشنایی و دوربین مدار بسته

۱. خانه کاملاً با چراغ روشن شده باشد.
۲. نور باید تمام نقاط کور داخلی کنار دیوارها را روشن کند.
۳. مطمئن شوید که نورها در هیچ زاویه ای سایه ایجاد نکرده و مسیری را تاریک نمی کنند.

۴. روشنایی باید طوری تنظیم‌شود که نقاط کور را برای پوشش دوربین مداربسته روشن‌کنند.

ساختمان

۱. [استفاده از] درها و چارچوب‌های قوی و مستحکم
۲. در صورت امکان، پنجره‌های ضدانفجار یا روکش‌دار و چندلایه بهترین انتخاب است.
۳. بوته‌هایی که در مجاورت خانه هستند را هرس کنید.
۴. [وجود] آذیر برای آتش‌سوزی و ورود متجاوز، الزامی است.
۵. برق اضطراری؛ یک مولد برق مجزا که بازدید شده و در جایی محفوظ نگه‌داشته‌می‌شود و داخل ساختمان اصلی قرارنگرفته‌است.
۶. از بهترین نوع قفل‌ها و زنجیرها استفاده‌کنید.
۷. اگر عملی و امکان‌پذیر است، روی پنجره‌های طبقه همکف نرده‌کشی شوند. به‌ویژه پنجره‌های پشتی یا آنهایی که در قسمت‌هایی از خانه هستند که به‌ندرت دیده‌می‌شوند.
۸. دریچه‌های فاضلاب و نورگیرهای سقفی یا زیر شیروانی ایمن شوند.
۹. جعبه فیوز مستحکم و استتار شوند.
۱۰. نردبان‌ها، ابزار و غیره در جای قفل‌شده نگهداری شوند.
۱۱. [استفاده از] شیشه‌های روکش‌دار و شیشه‌هایی که داخل خود شبکه سیمی دارند.
۱۲. نرده‌کشی داخلی انجام‌شود.
۱۳. از بیرون روی پنجره‌ها روکش مخصوص نصب‌کنید.
۱۴. از پرده استفاده‌کنید.
۱۵. مطمئن شوید که چراغ‌های داخلی، روی پرده‌ها و حائل‌ها سایه ایجاد نکنند.
۱۶. درهایی که نگهبان ندارند و در گوشه‌های خانه هستند و از آنها رفت‌وآمد زیادی صورت نمی‌گیرد، باید در برابر حمله استقامت داشته‌باشند.
۱۷. چراغ‌ها و روشنایی‌های اطراف ساختمان را در نقاط راهبردی قراردهید.

به خاطر داشته باشید: سه راه برای نفوذ به موانع وجود دارد، از بالا، از پایین و از میان.

تمام حصارها باید حداقل ۲ متر در زمین فرورفته باشند. برای محافظت زمینی، به‌ویژه شب هنگام که قابلیت دید نگهبانان به شدت کاهش می‌یابد، استفاده از سگ بسیار عالی است. اگر محل سکونت شما خانه شهری است و هیچ حیاط، باغ یا زمینی ندارد، یکی از «مناطق دفاعی» خود را از دست می‌دهید. هرگونه ورود و خروج به آن خیابان را باید به‌دقت و در صورت امکان با استفاده از دوربین مداربسته کنترل کنید. روشی مشابه با تونل هوا لازم است که افراد را قبل از ورود نگه‌دارید و به‌دقت مورد بازرسی قرار دهید. منتها در اینجا این روش باید بسیار عادی و بدون هرگونه جلب‌توجه صورت گیرد؛ به‌عنوان مثال می‌تواند به شکل یک بخش پذیرش با صندلی‌های انتظار در نظر گرفته شود.

آزیرها، حصارها و ابزارهای تشخیص متجاوز

آزیرها مثل شمشیر دو لبه هستند. شخص متجاوز می‌تواند از آن برای منحرف کردن نیروهای امنیتی استفاده و توجه آنها را به سمت خاصی جلب کند. آزیرها باید به‌صورت «غیرعامل» باشند. فقط نیروهای امنیتی باید بدانند که یک آزیر چه زمانی به کار افتاده است. مدل‌های قابل حمل ردیاب تشخیص متجاوز با نام سینتور^۱ محصول شرکت حسگر الکترونیک^۲، ابزار بسیار مفیدی است. یک مخروط حدوداً ۱۲ سانتی‌متری که با باتری کار می‌کند و قابل حمل است و مجهز به ۲ ردیاب اینفرارد یا مادون‌قرمز و غیرعامل است که در ارتفاع‌های متفاوت نصب می‌شود و تا فاصله ۴۰ متری و ۱۰ متر در عرض را پوشش می‌دهند. به محض شناسایی متجاوز، یک پیغام با فرکانس امنیتی مخابره می‌شود. این دستگاه برای نظارت بر زمین‌های اطراف و نقاط کور محیط پیرامونی بسیار مناسب است.

1- Sentor

2- Sensor Electronics Ltd.

امروزه حصارها بسیار هوشمند شده‌اند و تقریباً به غیر از چای دم‌کردن همه کار انجام می‌دهند! آنها قابلیت تشخیص بالایی دارند و به شما امکان می‌دهند که متوجه شوید متجاوز یک انسان است یا یک جانور. شناخت انواع روش‌های پیشرفته در حصارکشی محیط پیرامون و آشنایی با دستگاه‌های تشخیص متجاوز خوب است، اما به خاطر داشته‌باشید که با محل مسکونی و مستغلات آن سروکار دارید و مسئله امنیت یکی از مناطق مهم و حساس آسیب‌پذیر در میان نیست. حسگرهای زمینی و راداری بعید است که در حیطه کاری شما به کار بیایند، اگرچه در برخی از کشورها محل سکونت تبدیل به دژ نظامی می‌شود.

«بهترین نوع امنیت این است که یک نفر در محل مستقر باشد.»

باید روی اصول «دفاع عمیق» کار کنیم.

در حالت ایده‌آل، نقشه طبقات محل سکونت باید این‌گونه یا مشابه با این باشد:

طبقه آخر: پیشخدمت‌ها

طبقه میانی: شخص ویژه

طبقه اول: میهمانان

همکف: متصدی، اتاق عملیات و خدمات

همان‌طور که در جاهای دیگر هم گفته‌شد، اتاق عملیات را در جایی قرار دهید که از طبقه یا اتاقی که شخص ویژه در آن است، کاملاً دور باشد.

- فقط کارکنانی که سابقه خدمت طولانی داشته‌اند حق دارند وارد اتاق کارفرما یا به او نزدیک شوند.

- بازرسی و تعیین صلاحیت کارکنان، به‌ویژه در خارج از کشور باید مرتب انجام شود.

- پیشخدمت‌ها حق دسترسی به اسناد، تجهیزات یا سلاح‌ها را ندارند.

- هنگام صحبت با افراد تیم حفاظت شخصی در حضور پیشخدمت‌ها، با احتیاط صحبت کنید.

- نحوه چیدمان اتاق را برای افراد خانواده توضیح دهید. لازم است که چراغ‌ها و تلفن‌ها را در مکان‌های راهبردی قرار دهید.
- مطابق با سطح تهدید، پیشخدمت‌ها را توجیه کنید. (لازم است اصول اولیه اطفاء حریق، خروج اضطراری و غیره را بدانند).
- برای اعضای خانواده دستورالعمل‌ها و اقدامات امنیتی را شرح دهید زیرا باید اصول را بدانند

آستر ضدبمب برای پرده‌ها؛ جایگزینی کم‌هزینه‌تر به جای گزینه‌های گران‌قیمت است و نیز از لحاظ زیبایی از روکش‌دار کردن پنجره‌ها زیباتر است.

بایدها و نبایدهای عملی

- نامه‌ها و بسته‌های پستی باید تحویل نگهبانی شوند و داخل خانه آورده نشوند.
- تمام تماس‌های ورودی از طریق نیروهای امنیتی وصل شوند.
- پیک‌ها باید در تمام مدت همراهی شوند و زمان مراجعه آنها باید از قبل هماهنگ شده باشد و بسته آورده شده با سفارش مطابقت داده شود.
- هویت تمام فروشنده‌ها را بررسی کنید. هرگونه تغییر و جابه‌جایی در کارکنان را پیش از پذیرش فرد، با شرکت مربوطه هماهنگ کنید.

- بهتر است خشک‌شویی لباس‌ها در خانه انجام‌شود و اگر امکانش نبود، به‌جای اینکه از آنجا برای شما فرستاده‌شود، یک نفر را برای تحویل لباس‌ها بفرستید.
- با تمام بسته‌ها و ون‌های تحویل‌دهنده و حمل بار با احتیاط عمل کنید. دستورالعمل‌های مربوط به بمب را مدنظر داشته‌باشید، شعاع منطقه امن را به خاطر بسپارید و غیره.
- مجدداً تمام بسته‌ها و موارد تحویل گرفته‌شده را بررسی کنید.
- هیچ بار یا بسته‌ای که غیرمنتظره و از مقصد نامعلوم فرستاده شده را نپذیرید.
- اجازه‌ندهید که فروشندگان و پیک‌ها، کالایی را روی قرنیز پنجره یا پله‌های روبه‌روی در قرار دهند.
- به هرگونه تغییر در برنامه آبونمان روزانه از قبیل شیر یا نامه، مشکوک شوید.
- از مکاتبه‌کننده‌هایی که مرتب مکاتبه می‌کنند، بخواهید که نام و نشانی خود را روی پاکت‌ها بنویسند.
- همیشه تمام نامه‌های فرستاده و دریافت‌شده را ثبت کنید.
- **به خاطر داشته‌باشید: رازی که دو نیم شد (به کسی گفته شد)، پخش خواهد شد.**
- زباله‌ها را بسوزانید. زباله‌ها حاوی اطلاعات زیادی از کارفرما هستند.
- هیچ‌گاه شماره تلفن را به کسی ندهید.
- هنگام پاسخ به تلفن هیچ‌گاه خانه را معرفی نکنید.
- از کارت‌های شناسایی عکس‌دار و رنگی برای کارکنان استفاده کنید.
- تمام خودروها و ملاقات‌کنندگان را هنگام ورود و خروج به‌دقت بازرسی کنید.
- همانند امنیت محل کار باید از قبل مراجعه‌کنندگان در هر روز را مشخص کرده‌باشید.
- شماره پلاک خودرو، اطلاعات هویتی و عکس افراد را باید در اختیار داشته‌باشید.

- مراجعین همگی باید طبق قرار قبلی مراجعه کنند و همه آنها را باید تا اتاق پذیرش همراهی کنید. (شرایط فیزیکی این اتاق را می‌توانید از بخش «امنیت محل کار» استخراج کنید.)
- هنگامی که کارفرما مهمانی ترتیب داده‌است، زمانی است که همه باید دست‌به‌کار شوند؛ چراکه حجم کار بسیار است. فهرست میهمانان باید به‌دقت بررسی شود و هر میهمانی که ممکن است تهدید بزرگ‌تری با خود به‌همراه داشته‌باشد باید مورد «ارزیابی خطر» مجدد قرار بگیرد. میهمانان باید در محل‌های مشخص و مربوط به میهمانی نگهداری شوند و نباید اجازه گردش در کل خانه به آنها داده‌شود.
- همیشه باید سعی کنید تا دوستان نزدیک‌تر به کارفرما را شناسایی کنید که آزادی عمل بیشتر برای آنها مجاز است و رابطه نزدیک‌تری با کارفرما دارند. چنین افرادی اغلب بی‌خبر و بدون قرار قبلی، تماس برقرار می‌کنند.

کنترل کلیدها

در اتاق عملیات باید یک **جا کلیدی** وجود داشته‌باشد که روی قلاب هر کدام از کلیدها برچسب زده‌شده‌باشد و کاربرد آن را نشان‌دهد و باید به‌دقت کنترل‌شود. این جا کلیدی باید در یک قفسه قفل‌دار قرار بگیرد و کلید آن فقط در اختیار فرمانده اتاق عملیات باشد. جدول «ثبت کلید» تنظیم کنید و از وضعیت کلیدها در تمام اوقات آگاهی داشته‌باشید. کلیدها باید طبق یک ترتیب منظم نگهداری شوند و نباید برچسب آنها طبق سلیقه فردی باشد. هیچ‌گاه کلیدها را مخفی نکنید و تا حد امکان از هر کلید کمترین تعداد ممکن وجود داشته‌باشد.

اتاق امن

«پناهگاه»، «محل حفاظت»، «اتاق امن» یا هر آنچه که شما آن را می‌نامید، باید انتخاب، تقویت و مستحکم‌شده برپا شود. اتاق امن جایی است که در زمان حمله در شرایطی که امکان تخلیه به‌موقع اعضای خانواده به بیرون وجود ندارد، شخص ویژه و خانواده‌اش در آن پناه می‌گیرند. در انتخاب اتاق امن چند معیار ساده نقش دارند که عمده‌ترین آن استحکام است.

اتاق امن باید توان استقامت در برابر حمله تا زمان رسیدن کمک را داشته‌باشد. مکان محل سکونت با توجه به قرنطینه یا جدا بودن از بخش شهری، امکان نفوذ بالایی دارد. کمک‌رسانی به خانه‌ای در شهر چلسی فقط چند دقیقه طول می‌کشد، اما سریع‌ترین اقدام برای ملکی در اسکاتلند حدود یک ساعت زمان می‌برد و حتی آن واکنش نیز ممکن است به‌خودی‌خود برای کمک‌رسانی کافی نباشد.

انتخاب طبیعی و بدیهی برای این منظور، زیرزمین است. یک در آهنی، سقف تقویت و مستحکم‌شده و دیوارهایی با روکش مقاوم در برابر انفجار، منبع آب یا سیستم آب‌رسانی، امکانات دست‌شویی، دستگاه ارتباطاتی جداگانه (ممکن است تلفن همراه در زیرزمین کار نکند)، جعبه کمک‌های اولیه کامل نیز همیشه باید در اتاق امن نگهداری شود و یک آژیر متصل به مرکز پلیس هم در آنجا نصب شده و ماسک ضد گاز و اسلحه هم باید وجود داشته‌باشد. با اینکه زیرزمین مکان مطلوبی برای اتاق امن است، اما اغلب فاصله آن از اتاق ویژه، مانع استفاده از آن می‌شود. زمانی که برای رساندن خانواده به اتاق امن طول می‌کشد و مسیر پیچیده و احتمالا تاریک، شاید [رفتن به اتاق امن] انتخاب اول به‌شمار نیاید. در مطلوب‌ترین شرایط، اتاق امن نباید پنجره داشته‌باشد.

نیروهای امنیتی همچنین باید:

- ساکنین ملک‌های مجاور، به‌ویژه آنهایی که جدید هستند را بررسی کنند.
- املاک خالی از سکنه یا در حال ساخت و تعمیر اطراف را که به خانه و حیاط خانه کارفرما دید دارند، زیر نظر داشته‌باشید.
- با تمام کسانی که در خانه کار می‌کنند یا در تماس هستند، از جمله نظافتچی‌ها، پیک تحویل شیر، پستی‌چی‌ها و غیره آشنا شوید. مطمئن باشید که کارفرما کاملا دستورالعمل‌های کلی روزانه را فرا گرفته‌است؛ به‌ویژه در مورد تحویل نامه و بسته‌های پستی و همچنین دستورالعمل‌ها و اقدامات سریع در مواقع اضطراری.
- از روشن بودن چراغ‌های خیابان در همه اوقات اطمینان حاصل کنید.

اقدامات و دستورالعمل‌های اضطراری

۱. حمله

در هنگام حمله‌ای که همراه با ورود فیزیکی است، باید یک برنامه مقابله با آن داشته باشید، چه برنامه بازدارنده یا عقب‌نشینی. اگر قصد عقب‌نشینی و متفرق شدن را دارید باید یک جای امن، ون^۱ اضطراری و یک وسیله نقلیه را از پیش آماده داشته باشید.

۲. آتش‌سوزی

تمام ساکنین از پیش نسبت به دستورالعمل‌ها و اقدامات عملی توجیه شده‌اند، نسبت به آژیر «تله»^۲ هوشیار باشید. مسیرهای فرار را از پیش برنامه‌ریزی کرده‌باشید.

۳. تهدید یا حمله با بمب

دستورالعمل جستجو و بازرسی را از پیش مشخص کنید. به خاطر داشته‌باشید که تجسس و بازرسی وظیفه شماست، نه پلیس.

تلفن‌ها

- همه دستگاه‌های تلفن را دور از پنجره‌ها و پنجره کوچک کنار درها (که برای دیدن بیرون در استفاده می‌شوند) قرار دهید و از وجود یک تلفن اضافی در اتاق خواب مطمئن شوید. تلفن همراه گزینه بهتری است.
- اگر تلفن از کار افتاد، هوشیار و گوش‌به‌زنگ باشید. از تلفن جایگزین (همراه) استفاده کنید و موضوع را بلافاصله گزارش دهید.
- تمام شماره‌های اضطراری را دم دست و کنار تلفن‌ها قرار دهید.
- به اعضای خانواده و کارکنان پیاموزید که هنگام پاسخ‌دادن به تلفن احتیاط به خرج دهند. اطلاعاتی از قبیل مکان حدودی اعضای خانواده، زمان رسیدن و قرارهای آنها را نباید قبل از پرسیده شدن ارائه دهند.

1- RV (recreational vehicle)

۲- آژیر خطری که به‌طور مصنوعی به صدا در می‌آید و برای گمراه کردن نیروهای امنیتی به کار می‌رود.

- از تماس گیرنده‌ها بخواهید که نام و شماره خود را بگذارند تا با آنها تماس گرفته شود.
- اگر تماسی ناشناس یا تهدیدآمیز گرفته شد، باید اقدامات زیر را انجام دهید:
- تا حد ممکن تماس تلفنی را طول دهید.
- از صحبت‌ها نت‌برداری یا با دستگاه، صدا را ضبط کنید.^۱
- اگر تماس‌ها ادامه‌دار و دائمی هستند، شماره تلفن را تغییر دهید.
- اجازه ندهید که شماره شما در لیست کتاب راهنما ذخیره شود.

اتاق کنترل

کارکردن در املاکی که امنیت، یکی از ویژگی‌های همیشگی آنها باید باشد، باید یک اتاق کنترل ویژه ساخته شود. این اتاق باید نزدیک خانه و بیرون از ساختمان اصلی باشد و اگر چنین اتاقی صرفاً برای همین کار ساخته نشده است، آنگاه یکی از اتاق‌های داخل ساختمان اصلی را انتخاب کنید که برای این کار مناسب است.

به خاطر داشته باشید که اتاق کنترل ۲۴ ساعته فعال است و معمولاً مکان پر سروصدایی است، بنابراین نباید موقعیت آن به اتاق‌های افراد خانواده خیلی نزدیک باشد. با یک فاصله معقول از اتاق کنترل، یک محل استراحت با وسایل آشپزخانه لازم است که راننده‌ها، تیم اسکورت و نیروهای امنیتی محل سکونت، در آنجا استراحت کنند. این مکان باید در کنار اتاق عملیات باشد و تحت هیچ شرایطی نباید از اتاق عملیات به عنوان اتاق استراحت استفاده کرد. اتاق عملیات یک پست نظامی است. رفت و آمد دائم افراد باید در اتاق‌های طبقه همکف باشد. اتاق عملیات می‌بایست در جایی مستقر شود که تمام سیم‌کشی‌ها از ساختمان اصلی خانه و همین‌طور دوربین‌های مراقبتی اطراف خانه تا حد امکان دور از چشم باشند و جلب توجه نکنند. سعی کنید که اتاق عملیات برای غریبه‌ها قابل شناسایی نباشد، در نتیجه در استفاده از

۱- ر.ک فهرست تهدید بمب- ضمیمه ۲

آنتن‌های بزرگ روی سقف آن خودداری کنید. آنتن را در جای دیگری نصب کنید و از کابل هم‌محور بلندتر استفاده کنید.

توجه کارکنان

یکی از وظایف تیم امنیت محل سکونت، توجه کامل تمام کارکنان خانه از لحاظ امنیتی است که شامل توجه و توضیح اقدامات ضد تعقیب و مراقبت^۱ و فهرست افراد مشکوک نیز می‌شود.^۲

یک نسخه از فهرست زیر باید در اختیار همه کارکنان خانه قرار گیرد و توضیحات امنیتی هم آن را تکمیل کند. همه آنها باید مقید شوند که همیشه نسبت به همه چیز مشکوک باشند و لزوم این موضوع را بپذیرند که باید هر فعالیت یا درخواست غیر معمول را گزارش دهند.

- تمام درهای بیرونی را در طول روز بسته و قفل کنید.
- همه درهای بیرونی را در طول شب ببندید و قفل کنید.
- همه پنجره‌ها و کرکره‌ها بسته و قفل شوند و هنگام شب روی پنجره‌ها روکش یا چیزی شبیه پرده کشیده شود.
- از پذیرفتن غریبه‌ها، دست‌فروشان، بازرسان، مأموران سرشماری، یا محققانی که نمی‌شناسید خودداری کنید؛ حتی اگر یونیفرم مخصوص پوشیده و اسناد هویتی به همراه داشته باشند. به آنها بگویید که با شرکت استخدام‌کننده شما تماس بگیرند یا بلافاصله با مأموران امنیتی تماس بگیرید. در را برای این افراد باز نکنید.
- از پذیرفتن تعمیرکاران خودداری کنید، مگر در مواردی که کارفرما یا نیروهای امنیتی از پیش به شما گفته باشند.

۱- رک به «امنیت محل کار»

۲- رک ضمیمه ۱

- از پذیرفتن بسته‌ها خودداری کنید، مگر در مواردی که کارفرما به شما گفته باشد چنین بسته‌ای را تحویل بگیرید.
- از ارائه هرگونه اطلاعات پشت تلفن درباره اعضای خانواده خودداری کنید، مگر در مواردی که تماس‌گیرنده را می‌شناسید و از دوستان است.
- هرگونه تماس ناشناس، تهدید یا مشاهده هر مورد غیرمعمول نزدیک به خانه را باید بلافاصله به کارفرما یا نیروهای امنیتی گزارش دهید.
- شماره پلاک هر خودروی مشکوکی که نزدیک خانه پارک شده است را یادداشت کنید.
- اگر هر بسته یا شیء ناشناس را در خانه یا روی زمین مشاهده کردید، آن را رها کنید و بی‌درنگ به کارفرما یا مأموران امنیتی گزارش دهید. اگر هیچ یک در دسترس نبودند، آنگاه با پلیس تماس بگیرید.

هنگام ترک محل سکونت

۱. زمان و مسیر خروج از خانه را تغییر دهید. پشت تلفن رمزی صحبت کنید.
۲. خیابان را بررسی کنید و به دنبال هر مورد غیرمعمول از قبیل افراد، خودروها، اشیا و هرچیز غیرعادی باشید.
۳. هر بار از خروجی‌های مختلف از قبیل درهای پشتی، پله‌فرار، خروج اضطراری و غیره استفاده کنید.
۴. قبل از خروج، درهنگام خروج و پس از آن، از همه کارکنان برای مشاهده و دیده‌بانی اطراف بهره ببرید.
۵. همیشه پیش از خروج، وسایل ارتباطی خود با دیگران را امتحان کنید. این کار را به گونه‌ای انجام‌دهید که جلب توجه‌کند و اگر کسی مراقب شما است، متوجه شود که «حرکتی» در پیش است.

بازدیدها و سرکشی‌های محل سکونت

هر از گاهی، کارفرما برای اقامت کوتاه‌مدت یا شاید برای چند روز به دیگر محل‌های سکونت خود مراجعه خواهد کرد. نکات زیر را به خاطر داشته‌باشید، اما بسیاری از آنها به راحتی میسر نخواهند شد و مشکلاتی را در برخورد با اهالی خانواده و آن خانه به همراه خواهد داشت و در نتیجه باید عاقلانه به کار گرفته شوند.

- شناسایی از پیش در صورت امکان
- انتخاب مسیر با احتیاط
- بازرسی و ایمن‌سازی اتاق کارفرما
- تعیین صلاحیت و بازرسی کارکنان خانه
- نظارت بر ملاقات‌کنندگان و میهمانان (در صورت نبودن نیروهای امنیتی در آن خانه)
- امکانات و محل استراحت برای محافظ شخصی و تیم اسکورت
- ارتباط با پلیس محلی
- دستورالعمل و شیوه‌های عملی را با تیم امنیتی محل سکونت آن خانه هماهنگ کنید.

محل کار

اطلاعات حاکی از آن است که احتمال وقوع حمله در محل کار کارفرما بسیار کم و بعید است و به‌طور کلی شاید امن‌ترین مکان، برای او به حساب بیاید.

برای پذیرش این باور حقایق بنیادین وجود دارد، اما از نگاه تمام نیروهای امنیتی، به‌اندازه کافی موارد استثنا موجود هست که بتوان این قانون را تکذیب کرد. ترور «جان گاندی»^۱ مدیر بخش آمریکایی در استانبول، یکی از این اتفاقات است. گاندی برای یک شرکت آمریکایی با نام VBR کار می‌کرد که در استانبول نیز دفاتری داشت. در ۲۲ مارس سال ۱۹۹۱، سه تروریست از گروه "Dev Sol"، زنگ دفتر VBR را زدند. آنها درخواست ملاقات با مدیر را داشتند و منشی وقتی دید که یکی از آنها لباس پلیس بر تن دارد، آنها را پذیرفت. ابتدا با مدیر نماینده بخش ترک، وارد گفتگو شدند و خواستند بدانند که آیا هیچ فرد آمریکایی در دفتر حضور دارد یا خیر؟ که گاندی را مشاهده کردند و او را به دفتر خودش بردند. او را به صندلی دفتر بستند و سه بار به او شلیک کردند؛ دو گلوله به ناحیه سر و یک گلوله هم به سینه او.

حمله در ماه رمضان اتفاق افتاد و زمانی بود که سرایدار دفتر برای نماز رفته بود و تعداد کارکنان در کمترین مقدار خود بود. آنها هیچ‌وقت دستگیر نشدند و نشان دادند که توان نفوذ به یک بخش «مستحکم و تقویت‌شده» و ضربه‌زدن به یک نهاد تجاری خارجی را دارند.

در کل با توجه به حجم زیاد کارمندان و دشواری‌هایی که تجربه ثابت‌کرده است که در نفوذ به لایه‌های مختلف موجود در ترکیب و آرایش دفاتر به‌طور معمول وجود دارد، معمولاً تروریست‌ها از هرگونه اقدامی در محیط کار اجتناب می‌کنند. عوامل زیادی وجود دارند که ممکن است با مشکل مواجه‌شوند و قطعاً افراد زیادی هستند که حتی به‌طور تصادفی ممکن است در کار مداخله کنند. احتمال نفوذ به محیط کار یک فرد برجسته به‌وسیله یک بسته یا نامه حاوی بمب، یا تخریب و ویرانی گسترده توسط یک ماشین بمب‌گذاری‌شده در فاصله نزدیک،

1- John Gandy

بسیار بیشتر است. در دنیایی که هیچ چیز بی عیب و نقص نیست، شما به عنوان تیم امنیتی اغلب در شرایطی قرار می گیرید که محل سکونت و محل کار از پیش تعیین شده اند و شما باید شرایط موجود را بپذیرید و در جهت «مستحکم و تقویت» کردن آن و بهبود دستورالعمل ها تلاش کنید، و با نواقص احتمالی موجود در انتخاب ساختمان و مکان دفتر کار کنار بیایید.

در شرایط ایده آل شما هم سهمی در انتخاب مکان، ساختمان و ترکیب و چیدمان محل کار (به ویژه در مورد اتاق ویژه) دارید. مادامی که در روسیه فعالیت می کردم، امکان این را داشتم که در انتخاب مکان چند دفتر کار، تمام این عوامل را پیاده کنم و در نظر بگیرم، که یک استثنا محسوب می شود و نه یک قاعده. اگر در هر یک از مراحل انتخاب، ساخت یا تجهیز کردن مکان، حق انتخاب یا نقش تأثیرگذاری دارید، مثل همیشه همه موارد را در نظر بگیرید. دفاتر کار پیشنهادی باید به راحتی قابلیت عملیاتی شدن را داشته باشند و اگر موارد را چه از لحاظ ماهیت توصیه های شما که محدودیت هایی را به همراه می آورد و چه از لحاظ هزینه ای که تحمیل می کند، بیش از اندازه در سطح عالی در نظر بگیرید، آن وقت آنها به جنبه های مهم توصیه های شما توجه کمتری نشان خواهند داد.

اگر نقش تأثیرگذاری دارید، ملاحظات زیر را در نظر داشته باشید تا به شرایط مطلوب دست پیدا کنید:

۱. محل کار نزدیک محل سکونت باشد.
۲. مسیرهای دسترسی مناسب، به این معنی که تنوع انتخاب مسیر برای پرهیز از تکرار، وجود داشته باشد.
۳. حملات «دوربرد»^۱ احتمالی را ارزیابی کنید. ساختمان نباید حداقل تا فاصله یک کیلومتری از هیچ زمین بلند، ارتفاع یا ساختمانی اشراف داشته باشد.
۴. باید ساختمانی را انتخاب کنید که بتوانید نظارت کل آن را بر عهده بگیرید.

۵. اگر چنین امکانی وجود نداشت، تلاش کنید که نظارت کل طبقه به عهده شما باشد و برای این کار طبقه‌های بالا را در نظر داشته باشید. (همین‌طور در انتخاب هتل، به این معنا که برای بالا رفتن باید از تمام طبقات عبور کنید.) بنابراین در صورت امکان، یک آسانسور شخصی داشته باشید و یا از یک دسترسی جداگانه از ساختمان اصلی استفاده کنید.
۶. توان ممنوع‌الورود و خروج کردن ساختمان را در شرایط اضطراری داشته باشید.
۷. باید راه‌های ورود و خروج مختلفی وجود داشته باشد و استفاده از راه‌پله‌ای که به طبقات دیگر راه ندارد، به راه‌پله یا آسانسور همگانی ترجیح دارد.
۸. محل سوار و پیاده‌شدن فرد در خودرو باید کاملاً روشن باشد و از هیچ مکانی [به آن] مشرف نباشد.
۹. در حالت ایده‌آل، خودروی ویژه باید در پارکینگ شخصی نگهداری شود و در غیر این صورت، نگهبان از آن محافظت کند.
۱۰. اگر ساختمان متعلق به شماست، حصارکشی، دیوارها و روشنایی مناسب محیط پیرامون را در نظر داشته باشید. بخش‌ها و ورودی‌های پشتی به حدکافی روشنایی داشته باشند.
۱۱. پارکینگ نباید هم‌جوار ساختمان محل کار باشد و تمام خودروها باید بازرسی شوند و همه افراد پیش از ورود به ساختمان مورد بازرسی قرار گیرند.
۱۲. ساختمانی را که پارکینگش در زیرزمین آن قرار دارد، انتخاب نکنید. (حملات اسلام‌گرایان افراطی در مرکز تجارت جهانی (برج‌های دوقلو) نشان داد که انفجار یک خودروی بمب‌گذاری شده در این مکان چه خسارتی به جای خواهد گذاشت.)
۱۳. اگر در ساختمان ساکنین مختلفی وجود دارند، سعی کنید طبقه شما کمترین امکانات مشترک را با دیگر طبقه‌ها داشته باشد تا امنیت افزایش یابد. سعی کنید که تمام وسایل رفاهی از قبیل آسانسور، دست‌شویی، ورودی‌ها و وسایل آشپزخانه در طبقه شما یا حداقل زیر نظر شما باشند.

۱۴. امنیت اولیه را در محوطه، ساختمان‌ها و فضای دفتر برقرار و تمام پارکینگ‌ها را کنترل کنید.
۱۵. کنترل دسترسی عمومی^۱. درهای ورودی قفل برقی داشته باشند و توسط یک نفر نگهبان یا مسئول پذیرش کنترل شوند.
۱۶. برای شناسایی تمام مراجعه‌کنندگان از یک سیستم نشان‌گذاری موقت استفاده کنید و به‌دقت تمام مراجعات را ثبت کنید.
۱۷. در صورت امکان یک راهروی فلزیاب^۲ در مسیر ورودی قرار دهید.
۱۸. شبکه‌های آهنی برای پنجره‌های طبقه همکف کاربرد خوبی دارند.
۱۹. سیستم ضدسرقت جامع. کار را زیاد پیچیده نکنید، برای این منظور یک نگهبان بسیار خوب است.
۲۰. در محل ورودی دوربین‌های مداربسته به‌همراه دستگاه ضبط کننده^۳، نصب کنید که قابلیت مانیتور و ضبط کردن تصویر همه کسانی را که از محل کنترل دسترسی عمومی عبور می‌کنند، داشته باشد.
۲۱. در حالت ایده‌آل (و البته منابع مالی فراوان)، می‌بایست محلی برای فرود بالگرد در نظر گرفته شود.
۲۲. در صورت امکان یک راهروی جداکننده بین دو در قفل‌شده در نظر بگیرید که مراجعه‌کنندگان در مسیر ورودی بین این دو در قرار بگیرند و یک نگهبان یا مسئول پذیرش، مسئول بازکردن یکی از این درها باشد. در بهترین حالت، نگهبان یا مسئول پذیرش باید پشت شیشه ضدگلوله یا نشکن باشد.

1- Public Access Control(PAC)

2- WTMD: walk-through metal detector

3- VCR

۲۳. یک سیستم «آژیر بی‌صدا» باید بین نگهبان یا مسئول پذیرش و اتاق کنترل امنیتی نصب‌شود تا در زمان‌های اضطراری آن را فعال و دفتر ویژه را آگاه‌کند. این سیستم می‌تواند به یک زنگ یا چراغ چشمک‌زن وصل‌شود. اگر ورودی محل کار مستقیم از خیابان است، ورودی اصلی ساختمان^۱ اهمیت بسیاری دارد؛ چراکه زمان را به نفع خود به تعویق می‌اندازد و از ورود افراد با سوءنیت جلوگیری می‌کند.
۲۴. برای نظارت بر خیابان و همین‌طور محل کنترل دسترسی عمومی از دوربین‌های مداربسته استفاده کنید.
۲۵. اگر در طبقه همکف مستقر هستید، توجه کنید که پنجره‌ها را کوچک‌تر کرده و دیوارها را تقویت کنید تا آسیب احتمالی انفجار بمب و خطری که کارکنان را تهدید می‌کند، کاهش‌دهید.
۲۶. سعی کنید که از وجود یک منبع برق پشتیبان اطمینان حاصل کنید.
- الف. منابع انرژی هر روز باید بررسی‌شوند و بخشی از وظایف روزانه و دستورالعمل‌های معمول باشند.
- ب. فقط به شرکت‌هایی که تأیید صلاحیت شده‌اند و نیز کارکنان آنها، اجازه دسترسی به منبع برق را بدهید.
۲۷. در این مورد هم سیستم تهویه باید دائم بازرسی شود تا از هرگونه نفوذ یا پخش کردن گاز جلوگیری شود.
۲۸. اتاق پست را دور از اتاق ویژه و بخش‌های حساس دیگر از قبیل اتاق‌های رایانه و جعبه تقسیم تلفن قراردهید. از دستگاه‌های «تضعیف انفجار» در اتاق پست استفاده کنید، از جمله «صندوق بمب»^۲ که هرگونه وسیله مشکوک را در آن قراردهید.

1- Sally Port

2- bomb bin

اتاق ویژه (VIP)

مجدداً اگر در انتخاب محل و ساختمان دفتر کار یا اتاق ویژه، تأثیرگذار هستید، آنگاه موارد زیر را در نظر داشته باشید.

۱. دفتر کار ویژه، باید در مرکز ساختمان یا وسط طبقه باشد. این کار خطر تک‌تیراندازی و استراق سمع از فاصله دور را برطرف می‌سازد. البته اغلب، قانع کردن کارفرما برای انتخاب دفتری که هیچ‌گونه نمای بیرون و نور طبیعی ندارد، بسیار دشوار است.
۲. اگر دفتر مجاور، دیوار خارجی ساختمان است، آنگاه باید در سمتی واقع شود که مشرف نبوده و در سمت پارکینگ ماشین‌ها نباشد.
۳. در بهترین حالت، یک واحد کامل را که شامل چندین اتاق یا دفتر است برای کارفرما نیاز دارید که دارای یک اتاق انتظار، دفتر منشی، اتاق کنترل امنیتی و تمام تجهیزات دست‌شویی به‌همراه یک دست‌شویی جداگانه مخصوص، بیرون از دفتر ویژه است. و اغلب، یک آشپزخانه با تمام تجهیزات و یک اتاق غذاخوری نیز در واحد وجود دارد.
۴. دسترسی به این واحد باید محدود به کارکنانی باشد که مجوز ورود به آن را دارند و نه شخص دیگری.
۵. اتاق منشی شخصی و همین‌طور اتاق کنترل امنیتی نیز باید در کنار دفتر ویژه و هر دو به دفتر ویژه، ورودی داشته باشند. اتاق انتظار مراجعین نباید دسترسی مستقیم به دفتر ویژه، داشته باشد و باید از اتاق منشی عبور کند. همیشه سعی داشته باشید که نقاط حفاظتی را به‌دقت ایجاد کنید.
۶. «اتاق امن»: فرد ویژه باید از اتاق خود دسترسی سریع به یک مکان یا اتاق امن مستحکم و ایمن داشته باشد. این مکان می‌تواند حمام شخصی یا محل استراحت او باشد. اتاق امن باید بیش‌ازحد معمول مستحکم شده باشد و دیوارهای آن نباید از نوع پارتیشن‌های پیش‌ساخته باشد، بلکه دیوار آجری به‌همراه شبکه‌های استحکام‌دهنده در بین لایه‌های

آجر باشد. محصولی به نام سکوریلاث^۱ از شرکت اکسپیمنت^۲ برای این کار بسیار مطلوب است. در ورودی این اتاق باید از جنس تقویت‌شده به همراه یک زبانه قفل قدرتمند یا یک اهرم پشت در باشد. داخل این اتاق امن، یک روش ارتباطی هم باید وجود داشته باشد؛ به عنوان مثال: تلفن همراه اختصاصی. اگر امکان ایجاد یک اتاق امن جداگانه وجود ندارد، آنگاه باید تمام تلاش‌ها در جهت ایمن‌سازی و مستحکم کردن دفتر اصلی ویژه صورت گیرد.

۷. اگر دفتر پنجره دارد، از پنجره‌های روکش‌دار نشکن مثل مای‌لار^۳ استفاده کنید که در انفجار از خرد شدن و پرتاب تکه‌های شیشه جلوگیری می‌کند. دقت کنید که هیچ محصولی به غیر از محصولات شرکت آچی‌داتکس^۴ در جای دیگر وجود ندارد. این شرکت پوشش‌های پلاستیکی بالستیک تولید می‌کند که دیوارها را در برابر آسیب انفجار خارجی مقاوم می‌سازد. این محصول یک پوشش دیواری با ضخامت ۲ میلی‌متر است و با سیمان آکرلیک به گچ داخلی دیوار می‌چسبد. یکی از کارکردهای آن حفاظت فضای داخلی ساختمان از آسیب انفجار است.

۸. یک «آذیر بی صدا» بین دفتر ورودی عمومی و دفتر ویژه و اتاق کنترل برقرار باشد.

۹. یک دکمه یا دکمه‌های اضطراری روی میز کارفرما و در دفتر او نصب شوند.

۱۰. می‌توانید برخی از ابزارهای امنیتی لازم که در فصل امنیت محل مسکونی فهرست شده‌اند یا تمام آنها را در اینجا نیز به کار ببرید.

۱۱. اتاق پست را نزدیک به واحد ویژه مستقر نکنید.

1- Securilath

2- Expament

3- Mylar

4- Achidatex

چیدمان و ترکیب مبلمان، اتصالات، لوله‌کشی‌ها و لوازم برقی باید به‌گونه‌ای باشد که از عملکرد مراجعه‌کننده‌ای که سوءنیت دارد جلوگیری و حفاظت از کارفرما را تسهیل کند. در زیر برخی از بایدها و نبایدهای ضروری آورده شده‌اند:

۱. صندلی‌های مراجعه‌کنندگان در اتاق ویژه باید صندلی‌های راحت، نرم و کم‌ارتفاع باشند و نسبت به میز کار کارفرما زاویه داشته باشد. این چیدمان هرگونه حرکت ناگهانی را دشواری می‌سازد.
۲. هیچ جسم سنگینی روی میز کار کارفرما وجود نداشته باشد، چراکه ممکن است به‌عنوان اسلحه از آن استفاده شود. در مورد بقیه اجسام داخل اتاق نیز همین قاعده را رعایت کنید.
۳. میز کار کارفرما باید بسیار محکم و تا حد امکان ابعاد بزرگی داشته باشد، به‌ویژه از گودی مناسب و عرض زیادی برخوردار باشد. این ترکیب مانع از این می‌شود که فردی بتواند به سرعت روی آن رفته یا دور میز بچرخد.
۴. صندلی کارفرما باید از نوع گردان و با ابعاد بزرگ باشد. هم قسمت جلویی میز کار و هم پشت صندلی را تا حد نیاز و با توجه به تهدید می‌توان تقویت و مستحکم کرد. اغلب اوقات به نفع کارفرما و وجهه او نیست که در طول جلسات یک محافظ شخصی در دفتر او حضور داشته باشد؛ اما اگر در دفتر حضور داشتید آنگاه خودتان می‌توانید از هرگونه حرکت به سمت کارفرما جلوگیری کنید.
۵. هیچ‌گاه در صندلی‌های راحتی لم‌ندهید و همیشه روی صندلی بلند با پشتی صاف بنشینید.
۶. بین میز کار کارفرما و صندلی مراجعه‌کنندگان وسیله‌ای مثل یک میز کوتاه قرار دهید.
۷. استفاده از اتصالات و تجهیزات نصب‌شده در اتاق ویژه در کمترین مقدار خود باشد که در مواقع نیاز، تجسس و بازرسی ساده‌تر انجام شود.
۸. در صورت امکان بین اتاق کنترل و دفتر ویژه از یک آینه دوطرفه استفاده کنید.

دستورالعمل‌ها

با اینکه جنبه‌های مختلف نظارتی و فیزیکی محیط اطراف، چه به‌صورت الکترونیکی و چه به‌صورت استفاده از نیروی انسانی، در نظر گرفته‌شده و اجراشده‌اند، باز هم نیاز است که انواع دستورالعمل‌های امنیتی اجرا شوند.

ما برای هر یک از موارد زیر دستورالعمل‌های جداگانه داریم:

- مراجعه‌کنندگان
- بسته‌های پستی و نامه‌ها
- تماس‌های تلفنی
- نظافتچی‌ها، کارمندان و غیره
- بازرسی کارکنان

این دستورالعمل‌ها با آنچه در زمینه محل سکونت به کار گرفته می‌شود تفاوت چندانی ندارند. اما ملاحظات لازم است که باید مدنظر قرار بگیرند.

معمولاً تفاوت اصلی در حجم مراجعه‌کنندگان، نامه‌ها و تماس‌های تلفنی است که با دفتر کار در ارتباط هستند. به‌ویژه در مورد تماس‌ها که برای نیروهای امنیتی، بررسی تمام تماس‌های گرفته‌شده با دفتر کار غیرممکن است؛ اما همانند مرسولات، حداقل کار نیروهای امنیتی، تفکیک تمام تماس‌ها و بسته‌هایی است که مستقیم به دست کارفرما می‌رسند و باید آنها را بررسی کنند.

تیم مقدم امنیتی باید به دفتر کار برود و آنجا را تمیز و نشانه‌هایی از هرگونه داخل شدن یا ورود دستگاه خاص را جستجو کند. یک برنامه پاک‌سازی منظم باید تدوین شود که قابل پیش‌بینی و از پیش تعیین‌شده نباشد؛ به‌عنوان مثال سه شنبه اول هر ماه.

مراجعه‌کنندگان

دستورالعمل‌ها بسیار مشابه با آن چیزی است که در محل سکونت استفاده می‌شود و اغلب محل سکونت به‌عنوان محل کار یا شعبه‌ای از محل کار، مورد استفاده قرار می‌گیرد. تصمیم‌گیری به شیوه دستورالعمل‌های لازم در برابر مراجعه‌کنندگان با توجه به تهدید کلی و خطر موقعیت انجام می‌شود.

در شرایطی که تهدید بالا است، خودروی مراجعه‌کننده مورد تفتیش و بازرسی قرار می‌گیرد. لازم است برای بازرسی ساکنین، عکس‌هایی از پیش تعیین‌شود، تمام کیف‌ها و همچنین خودروها جستجو و بازرسی شوند و برخی اوقات بازرسی بدنی هم لازم است که می‌تواند توسط ابزار الکترونیکی انجام شود.

در همه اوقات کارکنان را سرپرستی کنید. به اتفاقات نابه‌جا و بی‌ربط مشکوک شوید؛ به‌عنوان مثال: ترکیدگی لوله آب در فصل تابستان.

شاید لازم باشد مراجعه‌کننده را مادامی که داخل ساختمان است و در تمام لحظات همراهی کنید. همیشه سعی کنید که همه مراجعه‌کنندگان طبق قرار ملاقات قبلی مراجعه کنند، اگرچه در واقعیت به‌خصوص در رابطه با دوستان و شرکای تجاری نزدیک، هیچ‌گاه این امکان وجود ندارد. مطمئن باشید که:

«مراجعه‌کنندگان هر آنچه را که با خود آورده‌اند، همراه خود می‌برند.»

بازرسی و تجسس

با توجه به حجم زیاد نامه‌ها و بسته‌های پستی، باید برای استفاده از تجهیزات بازرسی داخل مرسولات بمب‌گذاری‌شده، ملاحظات لازم را به کار بگیرید. هزینه لازم برای چنین تجهیزاتی را فقط سطح تهدید یا خطر توجیه می‌کند، به‌ویژه اگر دفتر شرکت خارج از کشور و در منطقه‌ای پرخطر واقع شده باشد. جایگزین کم‌هزینه‌تر آن استفاده از اسپری است. انواع اسپری پودر و گاز در بازار هستند که به سرعت رد و اثر جزیی هرگونه مواد منفجره در نامه‌ها و بسته‌های پستی را نشان می‌دهند. باز هم اگر نیروهای امنیتی قادر به بررسی تمام مرسولات

نیستند، آنگاه باید آموزش‌های لازم به کارکنان دفتر داده‌شود که در بسته‌های مشکوک، به‌دنبال چه علائمی باشند. بخشی از توضیحات در زیر آمده‌است:

دستگاه بازرسی و شناسایی داخل وسایل مشکوک؛ این وسیله چاشنی یا عامل انفجار هرگونه مواد منفجره را تشخیص می‌دهد و قابلیت بازرسی بسته‌های پستی تا اندازه دفترچه تلفن را دارد.

امنیت فعالیت‌های تجاری

تعریف زیر بسیار مناسب است:

«فرآیند جلوگیری از انتشار اطلاعات رقابتی و مخالف احتمالی درباره مدیران شرکت، شیوه‌های کاری، قابلیت‌ها و تمایلات، از طریق شناسایی، کنترل و محافظت نقاط آسیب‌پذیر شرکت که مستعد سوءاستفاده خصومت‌آمیز هستند.»

- در محل سکونت هم یک دستگاه کاغذ خوردکن نصب کنید.
- مطمئن شوید که روش «میز کار تمیز» رعایت می‌شود و به آن پایبند هستید.
- یک یا دو گاوصندوق یا قفسه برای اطلاعات مهم و حساس نصب کنید.
- به‌طور منظم در اتاق ویژه، «پاک‌سازی الکترونیکی» انجام دهید.

- چاپ مطالب مختلف در مطبوعات را محدود کنید و سوءاستفاده زیاد از اطلاعات و خصوصیات شرکت را متوجه شوید، به‌ویژه هنگامی که خارج از کشور و در فضایی نه‌چندان دوستانه قرار گرفته‌اید.
- اجازه‌دهید که اطلاعات سفرهای کاری کارفرما در اختیار هیچ‌کسی به غیر از مشاور شخصی او قرار بگیرد.
- نباید هیچ‌گونه دسترسی رایانه‌ای به مقدمات و هماهنگی‌های سفر وجود داشته باشد.
- روی میز کار، روی در اتاق و پارکینگ ماشین نباید اسم کارفرما نوشته شود.
- کلیدها باید کنترل شود.

شناسایی عملیات تعقیب و مراقبت و گزارش کردن آن را به کارکنان بیاموزید.

- لازمه هوشیاربودن و توجه به پرسه‌زدن افراد را در محوطه‌های مشترک، به‌ویژه در ابتدا و انتهای هر روز کاری و زمان ناهار، به کارکنان القا کنید. آنها باید بیاموزند که هرگونه ارائه اطلاعات را به تحقیقات غیرضروری یا افرادی که به‌نظر می‌رسد اطلاعات کمی از ماهیت شغل مربوطه دارند، محدود کنند.
- آنها باید نسبت به تحقیقات غیرحقیقی و غیررسمی، تماس‌گیرنده‌هایی که از گفتن نام و شماره خود خودداری می‌کنند، همین‌طور در مورد مراجعه‌کنندگان و تماس‌گیرنده‌هایی که به دانستن ملیت مدیر ارشد و مدیرعامل علاقه بیشتری از خود نشان می‌دهند، با هوشیاری رفتار کنند.
- کارکنان را توجیه کنید که موارد نامناسب و نابه‌جا را در نظر بگیرند و در واقع در نقش سیستم هشداردهنده اولیه عمل کنند. همانند وظایف کارکنان در محل سکونت، در اینجا نیز کارکنان باید با مشاهده هر فردی که یادداشت‌برداری می‌کند یا با دست علامت‌هایی را نشان می‌دهد یا از دوربین عکاسی، دوربین دوچشمی، عدسی‌های دوربین، دوربین

فیلم‌برداری، تلفن ماشین و یا بی‌سیم موج‌کوتاه در داخل دفتر یا در نزدیکی آن استفاده می‌کند، مشکوک شوند و به سرعت گزارش دهند.^۱

اقدامات

۱. یک برنامه مقابله با آتش‌سوزی پیاده کنید.
 ۲. یک طرح و نقشه مقابله با تهدید بمب پیاده کنید که حاوی «دستورالعمل جستجوی بمب» باشد. افراد مشخصی را انتخاب و مسئولیت این کارها را به آنها واگذار کنید. روی دستگاه تلفن‌های معین، امکان ضبط صدا را نصب کنید که بتوانید تماس تهدیدآمیز و باج‌گیری‌ها را دوباره بازبینی و گوش کنید. تمام تهدیدات بمب و هرگونه تماس تهدیدآمیز را ثبت کنید.
 ۳. طرحی برای کشف دستگاه‌های انفجاری مشخص کنید.
- باز هم اشاره می‌کنیم که موارد گفته شده، با دستورالعمل‌ها و اقداماتی که برای محل سکونت به کار گرفته می‌شوند، تفاوت چندانی ندارند.

۱- ر.ک ضمیمه ۲، «فهرست گزارش فعالیت‌های مشکوک»

ضمیمه ۱:

فهرست مشخصات تماس تهدیدآمیز بمب

عین کلام گفته شده در تهدید را ثبت کنید:

فردی که تلفن را پاسخ می دهد باید این سؤالات را پرسد:

چه زمانی انفجار رخ می دهد؟

مکان آن کجاست؟

بمب از چه نوعی است؟

این بمب چه شکلی است؟

چرا این کار را می کنید؟

شما چه کسی هستید؟

اگر انور باید سعی کند موارد زیر را تشخیص داده و تعیین کند:

صدای پشت خط: مرد زن بچه (دور آن خط بکشید) سن:

برانگیخته بلند آرام (دور آن خط بکشید) از خود بیخود شده:

زبان تماس گیرنده لهجه:

توضیحات

صدای پس زمینه

صدای بچه ها هواپیما ترافیک دستگاه تایپ دستگاه موسیقی (دور آن خط بکشید)

صداهای دیگر

صدای واضح سیگنال های تلفن:*

*توجه: بعضی اوقات می توان تلفن راه دور را از تلفن داخلی، و همچنین تماس از تلفن عمومی را از روی صدای سیگنال های آن ها تشخیص داد. اگر این اطلاعات موجود بود باید به آن ها توجه کرد.

شبهه به این تماس را داشته اید؟

بله/ خیر

لطفاً توضیح دهید:

تاریخ

زمان تماس

مدت زمان تماس

شماره تماس گیرنده

شخص پاسخ دهنده

ضمیمه ۲:

فهرست گزارش فعالیت‌های مشکوک	
مظنون	
قد:	وزن:
جنسیت:	رنگ مو/ بلندی مو:
نژاد/ ملیت:	
نوع لباس (کلاه، کت، شلوار، پیراهن، کفش، غیره):	
ویژگی متمایز (عینک، سبیل، ریش و غیره):	
لنگان راه رفتن:	اثر زخم:
علائم دیگر:	ماه‌گرفتگی یا شبیه آن:
نوع فعالیت	
زمان مشاهده:	مکان:
مظنون در حال انجام چه کاری بود؟	
هرگونه استفاده از دوربین عکاسی، دوربین دوچشمی، دوربین فیلم‌برداری، بی‌سیم موج کوتاه، ضبط صوت یا دستگاه‌های دیگر، یادداشت‌برداری، نقشه‌کشی / طراحی، یا اشاره با دست؟	
خودروها	
مدل و سال:	رنگ:
شماره پلاک:	۴در/ ۲در / غیره:
تعداد سرنشین:	اگر محل را ترک کرده، مسیر حرکت آن:
اطلاعات دیگر	
آیا شخص دیگری فرد مظنون، فعالیت یا خودروی او را دیده است؟	
بله/ خیر اگر جواب مثبت است، چه کسی؟	
مشخصات کامل گزارش دهنده (به همراه امضا)	

امنیت هتل

اگر در لندن مشغول به کار هستید، هماهنگی و ترتیب نیازمندی‌های امنیتی شما با مشکلات کلی مواجه است.

مدیریت و کارکنان هتل با لزوم امنیت شخصی برای افراد برجسته آشنا هستند و ارتباط با مدیر هتل و افسر ارشد امنیت هتل، به سرعت برقرار می‌شود و همکاری خوبی از سمت آنها صورت می‌گیرد.

عکس هتل پیتز^۱، مادرید

امنیت اقامت کوتاه

اگر هتل جایی است که کارفرما شب را در آن سپری می‌کند، محل سکونت به شمار می‌آید. به عنوان عامل حفاظت اجرایی، در مقایسه با منزل اغلب باید بیرون از فضای هتل فعالیت کنید.

1- Pitz

از آنجایی که امنیت هتل را زیرمجموعه «امنیت موقعیت» در نظر می‌گیریم، کارهای زیادی هست که باید پیش از اقامت در هتل انجام شود. اگر فرصت این را دارید که کارها را پیش از اقامت در هتل انجام دهید، آنگاه **فهرست مقدمات هتل** به شما کمک خواهد کرد.

به عنوان بخشی از مقدمات کار، فردی که مسئول این کار شده است، باید در ابتدا خود را به مدیر هتل و هتل‌دار ارشد معرفی کند. یک فهرست جامع از تمام نیازمندی‌ها و شرایط لازم را تهیه کند. لازم است هماهنگی‌های خوراک اعضای تیم را انجام دهید، به‌ویژه اگر قرار است در اتاق کنترل ۲۴ ساعته فعالیت کند.

در صورت امکان اگر لازم است ساعت سرویس‌دهی به اتاق^۱ افزایش یابد. در غیر این صورت، میان‌وعده‌هایی به شکل ساندویچ و نوشیدنی از قبل تهیه شود تا در زمان قطع سرویس‌دهی از آنها استفاده شود. در برخی هتل‌ها می‌توان از مزایای آشپزخانه بهره‌مند شد و تا حد امکان انعطاف‌پذیری به خرج داد، حتی تا حدی که نیروها با نیروهای امنیتی خود هتل غذا بخورند. حضور یک فرد برجسته در هتل، هم تصویر خوبی از هتل ارائه می‌دهد و هم منافع آن را بالایی برد و اقامت بدون مشکل او در هتل، این مزایا را برای آینده هتل تأمین می‌کند. بعضی از هتل‌ها به عنوان هتل‌های «ایمن» شناخته شده هستند که در انتخاب آنها تأثیر می‌گذارد و در خارج از کشور باید هتل‌هایی را که امنیت آنها بیشتر از میانگین است، در ارزیابی تهدید مدنظر داشته باشید. به‌ویژه انتخاب هتل از لحاظ امنیتی منوط به ارزیابی است، اما خیلی از مواقع شما در انتخاب هتل در «عمل انجام شده» قرار می‌گیرید.

بنا به دلایل زیادی از قبیل راحتی، نوع غذا، محیط، آسایش و غیره ممکن است انتخاب شخصی کارفرما با انتخابی که شما از منظر امنیتی دارید متفاوت باشد. گاهی اوقات وظیفه حفاظت از یک تاجر خارجی را دارید که هتل از قبل اقامت او را رزرو کرده است. اتاق‌ها از قبل اختصاص داده شده‌اند و فرصت هماهنگی طبق نظر شما وجود ندارد.

اما همیشه باید سعی داشته باشید که اگر خیلی دیر نشده، مقدمات و اقدامات لازم را دوباره طبق نظر خود هماهنگ و مرتب کنید.

یک شرکت امنیتی خوب همواره سعی دارد که تا حد ممکن وظایف مدیریتی و سازمان‌دهی شده بیشتری را در اختیار خود گرفته و به عهده بگیرد. بخش امنیتی در همه حال باید از لحاظ مالی، از بخش اصلی مستقل باشد. برای آنها کارت اعتباری تهیه شود که در خارج از کشور بتوانند به سرعت هماهنگی‌های لازم را انجام دهند و لازم نباشد که در مواقع نیاز از قبیل کرایه خودرو یا آماده‌سازی مقدمات سفر که خود مستلزم صدور صورت حساب جداگانه هستند، دائم متوسل به شرکت شوند.

نکات قابل توجه

معایب هتل

- دسترسی ورود و خروج راحت برای عموم [که در این صورت] شما هیچ کنترلی نخواهید داشت.

- هیچ کنترلی روی کارکنان وجود ندارد.

- در صورت امکان، کنترل اندکی روی مأموران امنیتی ساختمان دارید.

مزایای هتل

- مدیریت آسان، [سرویس‌دهی] وعده‌های غذایی، خشک‌شویی و غیره.

به‌طور گسترده، امنیت هتل خود به چهار حوزه وسیع تقسیم می‌شود:

۱. محیط اطراف هتل

مشابه با روند انتخاب محل کار، باید اشراف از ساختمان‌های مجاور را مدنظر داشته باشید، به‌ویژه اشراف روی ورودی اصلی و نقاط سوار و پیاده‌شدن و همچنین بخش‌های عمومی و سالن غذاخوری. شاید لازم باشد برای سوار و پیاده‌شدن از یک ورودی ثانویه استفاده کنید.

۲. امنیت کلی

در حالت ایده‌آل، ترجیح می‌دهیم که هتل را به‌عنوان یک «منطقه حفاظت‌شده» تلقی کنیم که نظارت سختی بر ورود و خروج آن اعمال می‌شود. اما در عمل این اتفاق برای تیم حفاظت شخصی غیرممکن و برای پلیس نیز تقریباً غیرممکن است؛ چراکه هتل اساساً دسترسی آزاد دارد و برای انجام کار باید به مأموران امنیتی مستقر در خود هتل اعتماد کرد. امنیت داخلی هتل‌ها همواره در حال بهینه‌سازی هستند. هتل‌های بهتر، آسانسور را به کارت‌خوان مجهز کرده‌اند که برای جابه‌جایی با آن، وقتی که وارد شدید و قبل از اینکه دکمه آسانسور را بزنید و طبقه را مشخص کنید باید از کارت ورودی اتاق خود استفاده کنید. این روش کاملاً بی‌نقص نیست، اما قطعاً بهینه‌سازی مهمی است که دسترسی آزاد عموم را به طبقات محدود می‌کند. دسترسی به طبقات از پله‌ها نیز محدود به افرادی می‌شوند که کارت به‌همراه دارند.

در صورت امکان، یک نفر را مسئول مراقبت و نگهبانی افراد مشکوک قرار دهید. (که معمولاً کمبود نیروی انسانی این امکان را نمی‌دهد.) متأسفانه در برخی از کشورها، تعداد این افراد تقریباً با تمام کسانی که به‌نحوی از هتل استفاده می‌کنند، برابری می‌کند. در واقعیت باید فضای «حفاظت‌شده» را کوچک‌تر کرد و شعاع این فضا را از اطراف هتل به داخل هتل کاهش داد. می‌توان از یک نفر در مکانی راهبردی استفاده کرد که با اتاق عملیات ارتباط بی‌سیم داشته‌باشد. حضور یک نفر در پذیرش [مفید است] با اینکه نمی‌تواند به غیر از افرادی که به‌وضوح تبهکار هستند، افراد دیگری را شناسایی کند، اما می‌تواند زمانی که فرد ویژه بدون اطلاع قبلی و بدون اینکه شما را در جریان بگذارد هتل را ترک می‌کند، او را شناسایی کند و مفید واقع شود.

قطعاً پیش از خروج از هتل یکی از اعضای تیم PES باید در ورودی هتل مستقر شود و هر اتفاق مشکوک یا غیرمعمول را شناسایی کند.

باید اطلاع کسب کنید که چه کسی اتاق‌های مجاور را اشغال کرده‌است و همچنین با کارکنان هتل رابطه خوبی برقرار کنید تا بتوانید از اطلاعات مفید در داخل هتل باخبر شوید.

همیشه سطح فعالیت اتاق‌های نزدیک به خود را با کمک پیشخدمت طبقه، بررسی کنید. [آگاه باشید که] سر و صدای دیروقت در شب هنگام، نشان از یک مشکل دارد. صبح‌ها و پیش از هر خروج، سرتیم باید از آمادگی تمام خودروها، راننده‌ها و اعضای تیم اطمینان حاصل کند. لازم است که پیش از هر خروج نیم‌ساعت زمان را به توجیه و توضیحات نهایی اختصاص دهد و همه افراد را از تغییرات برنامه روزانه مطلع سازد. اگر با نیروهای امنیتی خارجی کار می‌کنید، مطمئن شوید که زمان لازم برای ترجمه توضیحات وجود دارد. خیلی وقت‌ها زمان پرداختن به جزئیات را ندارید.

۳. امنیت اتاق ویژه

«تیم مقدم» با همکاری مدیر امنیتی هتل باید واحدی را انتخاب کند که با توجه به ترکیب و چیدمان آن بهترین دفاع طبیعی را ارائه دهد. همیشه این تضمین وجود ندارد که بهترین اتاق برای فرد ویژه در نظر گرفته شود و تفاوت‌ها به خاطر تفاوت در علایق شخصی است. در برخی هتل‌ها، یک طبقه جداگانه به نام طبقه ویژه^۱ اختصاص یافته است که رزرو هماهنگی‌ها و تدارکات سریع و جداگانه دارد. این امکان، کار را بسیار ساده‌تر می‌کند و محافظت از این طبقه به عنوان محیط پیرامونی در داخل هتل، بسیار راحت‌تر خواهد بود.

۴. قوانین کلی برای انتخاب سوئیت

- در ارتفاعی نباشد که بتوان اشیا را به سمت آن پرتاب کرد. این یعنی در طبقه دوم یا سوم به بالا باشد.
- اما در عین حال، طبقات بسیار بالا را نیز انتخاب نکنید، چراکه زمان حرکت با آسانسور طولانی می‌شود و بارها در مسیر توقف می‌کند.
- از انتخاب اتاق بالاتر از طبقه ششم خودداری کنید؛ زیرا در هنگام آتش‌سوزی و موارد اضطراری ترک ساختمان آسان باشد.

- اتاق نباید از داخل خیابان و همین‌طور از ساختمان‌های مجاور اشراف داشته‌باشد.
- در مجاورت اتاق هیچ بالکن و همین‌طور راه‌های دسترسی خارجی دیگر مثل خروجی اضطراری وجود نداشته‌باشد.
- اتاق باید در انتهای راهرو قرار گرفته‌باشد تا بتوان از ورود همه به غیر از کارکنان هتل جلوگیری کرد. در شرایط ایده‌آل، اتاق‌های ویژه، نیروهای امنیتی و بقیه اعضا باید در کنار یکدیگر باشند.
- مشخص کنید که در بالا، پایین و دورتادور اتاق شما چه چیزهایی قرار دارند.
- از اتاق‌هایی که سقف کاذب دارند اجتناب کنید. پنهان کردن مواد منفجره یا وسایل جاسوسی در این سقف‌ها بسیار آسان است.
- اتاق ویژه نباید کنار یا روبروی راه‌پله‌ها و آسانسور باشد.
- در شرایط مطلوب اتاقی را انتخاب کنید که هیچ درِ رابطی به اتاق‌های دیگر، راهروها و یا قسمت‌های خدماتی نداشته‌باشد.

هتل مارکوپولو در آلمانی قزاقستان که طبقات بالکن‌دار دارد. طبقات دورتادور ساختمان هستند و به همین دلیل انتخاب موقعیتی تأثیری ندارد. در این هتل اتاق‌های ویژه مناسبی وجود دارد که درهای ضدگلوله و محکمی دارند.

دستورالعمل‌ها

- اتاق پیش از سکونت باید کاملاً بررسی و ایمن شود. هیچ‌کس حق ورود به آن را ندارد مگر اینکه یکی از اعضای تیم او را همراهی کند. برای پاک‌سازی می‌توانید از وسایل الکترونیکی استفاده کنید و هم از سگ‌های جستجوگر بهره ببرید.
- تمام درهای موجود در سوئیت را قفل کنید و کلیدها را بردارید و سعی کنید ورود و خروج کارفرما را به یک در محدود کنید. باید مطمئن شوید که او فقط می‌تواند از یک در خارج شود. در صورت نیاز می‌توانید کنترل در را به صورت برقی به اتاق کنترل وصل کنید.
- استفاده از یک سیستم مراقبت و آژیر خطر قابل حمل را در نظر داشته باشید. این دستگاه را می‌توانید در یک کیف بزرگ حمل کنید و مجموعه کاملی از دوربین مداربسته، حسگرهای مادون قرمز و آژیر تماس در شب را فراهم می‌کند. دکمه اضطراری برای اتاق ویژه و حسگرهای دود نیز باید تهیه شوند.
- اگر اتاق‌های کناری خالی شدند، سعی کنید آنها را با اعضا و نیروهای امنیتی پر کنید.
- تمام کلیدها باید در اتاق کنترل نگهداری شوند و کلید یا کارت در اصلی باید در اختیار مأمور حفاظتی باشد که از سوئیت محافظت می‌کند.
- همان‌طور که می‌دانید با توجه به «ارزیابی تهدید» و «خطر جغرافیایی»، [برنامه‌های حفاظت] می‌توانند کاملاً متفاوت از هم باشند. حفاظت از سوئیت باید ۲۴ ساعته انجام شود، حتی زمانی که فرد ویژه در اتاق حضور ندارد. هیچ یک از کارکنان هتل یا تعمیرکاران نباید به تنهایی وارد اتاق شوند.
- در صورت امکان، تمام تماس‌ها باید از طریق اتاق کنترل وصل شوند.
- اطمینان حاصل کنید که پنجره‌ها دید مستقیم ندارند و شب‌هنگام پرده‌ها کشیده می‌شوند.

امنیت داخل هتل

اغلب مجبور هستید که به شخص ویژه آزادی عمل دهید و بگذارید هر زمان که مناسب دید در هتل گشت‌بزنند. ممکن است بخواهد از امکانات هتل استفاده کند و اینکه کسی او را همراهی کند یا خیر، کاملاً به تهدید و خطر موجود و البته ترجیح شخصی کارفرما بستگی دارد. کارفرمایی که تهدید کمی برای او وجود دارد، اما در شهری پرخطر و در هتلی با امنیت کم اقامت دارد، باید در تمام اوقات همراهی شود. اغلب کافی است بدانید که کارفرما قصد انجام چه کاری را دارد، به‌ویژه هنگام وعده‌های غذایی. لازم است بدانید که چه زمانی برای صرف غذا و با چه کسی می‌رود، آنگاه می‌توانید از پیش عمل کنید. او شما را می‌بیند و شما هم می‌توانید از سلامت او آگاه شوید. می‌توانید یک میز برای او رزرو کنید که هم برای او مناسب باشد و هم الزامات لازم را برای شما رعایت کند. هنگام مراقبت از او در محیط و فضای هتل حساسیت به خرج دهید. قوانین مربوط به نوشیدنی‌های الکلی را به‌خاطر داشته‌باشید و نوشیدنی که سفارش می‌دهید خواص مشروبات الکلی و تأثیرات آن را به‌همراه نداشته‌باشد. پس از صرف غذا با او ارتباط برقرار کنید.

زودتر از او غذای خود را تمام کنید، در سالن منتظر او بمانید به‌گونه‌ای که برای خروج از رستوران از کنار شما عبور کند، آنگاه می‌توانید جزئیات مسائل را با او مطرح یا برنامه کاری روز آینده را با او هماهنگ کنید. در برخی تجربه‌های شغلی خود، پیش آمده که در هتل دیگر، متفاوت از هتلی که کارفرما در آن حضور داشته، اقامت کرده‌ام. در شهری مثل لندن این موضوع مشکلی ایجاد نمی‌کند، مخصوصاً وقتی نیروهایی هستند که به‌صورت ۲۴ ساعته در محل حضور دارند یا محل به‌وسیله مراقبت تصویری و با استفاده از دوربین‌ها که به اتاق عملیات متصل و ۲۴ ساعته فعال هستند، کنترل می‌شود. اما اگر در خارج از کشور هستید، و نیروی کافی برای پوشش ۲۴ ساعته را در اختیار ندارید، آنگاه باید به شخص کارفرما و عملکرد عاقلانه او اعتماد کنید. هنگامی که انجام وظیفه نمی‌کنید و در محل حضور ندارید، هیچ نظارتی

بر کارفرما و فعالیت‌های او، اعم از خوب یا بد ندارید. در چنین شرایطی باید او را از خطراتی که ترک کردن اتاق یا هتل برای او به همراه دارد را برای او توضیح دهید. اگر اتاق شما جدا از اتاق کارفرما است، حتی در برخی اوقات ممکن است اتاق شما در طبقه متفاوتی باشد، آنگاه موارد امنیت شخصی را برای او توضیح دهید. او باید در اتاق را کاملاً قفل کند و شما نیز داخل اتاق و روی درها آژیر نصب کرده یا نوعی وسیله ارتباطی برای او تهیه کنید که با شما در ارتباط باشد. او را توجیه کنید که پس از مستقر شدن در اتاق از اتاق سرویس استفاده نکند و تحت هیچ شرایطی در را به روی مراجعین غیرمنتظره باز نکند. گوه پشت در وسیله مفیدی است که هم شما و هم کارفرما می‌توانید از آن استفاده کنید.

اتاق کنترل

در شرایط مطلوب و ایده‌آل به‌ویژه در مواقعی که اقامت طولانی مدت دارید، نیروهای امنیتی احتیاج به اتاق عملیات دارند، که اغلب این اتاق، اتاق محافظ شخصی و یا سرتیم است. اما در صورت امکان، رعایت موارد زیر بسیار مطلوب است:

- اتاق کنترل روبروی در سوئیت کارفرما و بین محل رفت‌وآمد درون هتل و اتاق کارفرما واقع شده باشد.
- حداقل دو نفر نیروی امنیتی و در صورت نیاز یک محافظ شخصی خانم در محل حضور داشته باشند.
- ارتباط از داخل سوئیت باید به‌خوبی برقرار شود و در کشورهای جهان سوم که ممکن است ارتباط ماهواره‌ای از طریق سیستم تلفن هتل امکان‌پذیر نباشد، باید از تجهیزات ارتباطی ماهواره‌ای قابل حمل استفاده کرد.
- ارتباط بین اتاق ویژه و اتاق کنترل را در نظر داشته باشید.
- هرگونه بسته و محموله دریافتی با هر ماهیتی باید برای بازرسی به اتاق کنترل برود و از طریق آن به سوئیت تحویل داده شود.
- در صورت امکان، تخت‌ها را خارج و میز و صندلی برای اتاق درخواست کنید.

- از تابلوی اعلانات یا تخته استفاده کنید.
- دفترچه تلفن محلی داشته باشید.
- نقشه‌های حاوی مسیر به نقاط مختلف را داشته باشید.
- میزی در سالن ورودی (به عنوان نقطه ایست بازرسی) وجود داشته باشد.
- نگهداری سوئیچ همه خودروها و یدک آنها الزامی است.
- نقشه مسیرهای خروج اضطراری را داشته باشید.
- شماره تلفن‌های ضروری روی دیوار نصب شده باشند.
- برنامه کاری روزانه تدوین شده باشد.
- نمودارهای لازم تهیه شده باشد.
- مسئولیت‌ها و وظایف محوله اعضا مشخص شده باشد.

ابزار

- ابزار آذیر قابل حمل
 - ابزار مراقبتی قابل حمل
 - جعبه کمک‌های اولیه
 - جعبه فرم‌های شرکت
 - بی‌سیم‌ها و شارژر، باتری‌های یدک
 - آداپتورها
 - چراغ‌قوه‌ها
 - کیسول‌های اطفاء حریق (قابل حمل)
 - لپ‌تاپ و چاپگر قابل حمل
 - دستگاه دورنگار قابل حمل
- هنگامی که اعضای تیم برای صرف شام، شناکردن یا تمرین‌های دیگر، خارج از اتاق هستند، می‌توان از اتاق کنترل به عنوان «اتاق امن» استفاده کرد.

قبل از اینکه مسئولیت اقلامی را به عهده بگیرید باید در پاکت گذاشته و مهر و موم شده باشند و تمام کیف و چمدان‌ها قفل شده باشند. احتمالاً مسئولیت نگهداری یا پنهان کردن اسناد حساس به عهده شما باشد؛ به‌ویژه زمانی که اعضای هیئت‌مدیره در هتل جلسه داشته باشند. اطمینان حاصل کنید که سوابق و اسناد در جای امنی هستند و یا در صورت نیاز به پنهان کردن، به‌درستی از بین رفته‌اند. نگذارید که کاغذها تلنبار شوند.

در بسیاری از کشورهای جهان سوم، پیش از اینکه نظافتچی‌ها بیایند، در انتهای هر روز، یک گودال کوچک را انتخاب کنید و همه اسناد را در آن بریزید و بسوزانید. این کار بیشتر در مورد مکان‌های ثابت مثل دفاتر کارفرما در نقاط دورافتاده کاربرد دارد و نه در مورد هتل.

کلیات هتل‌ها

- همه خروجی‌های اضطراری و تجهیزات ضدحریق (یا کمبود آنها) را شناسایی کنید.
- در صورت نیاز، چیدمان مبلمان داخل اتاق را تغییر دهید. به‌ویژه محل تلفن در اتاق را تغییر دهید.
- سعی کنید تا پارکینگی ایمن برای خودروهای ویژه هماهنگ کنید، این کار ممکن است در خود هتل ممکن نباشد. در خارج از کشور باید مکان ایمن و حفاظت‌شده‌ای را پیدا کنید که کمی از هتل فاصله دارد.
- حدود را به‌وضوح هم برای شخص کارفرما و کارکنان او هم برای کارکنان هتل مشخص کنید.
- حمل چمدان‌های ویژه را محدود کنید. اگر کارکنان هتل حمل آنها را به عهده گرفتند، حتماً یک نفر را همراه آنها بفرستید.
- سفارش وعده‌های غذایی باید از منوی موجود انتخاب شوند.
- ایجاد محدودیت معمول درباره اطلاعات، از مهم‌ترین کارهاست. هیچ یادداشت، کاغذ، یا اسناد مربوط به سفر را در اتاق کنترل و در سوئیت رها نکنید.

- روزانه اتاق را برای پاک‌سازی وسایل جاسوسی جستجو کنید. اگر امکان دارد از یک دستگاه دستی شاخص شدت سیگنال و ابزارهای کوچک برای جستجوی فیزیکی استفاده کنید.

فهرست کاملی از تمام هزینه‌ها به‌ویژه انعام‌ها تهیه کنید. اتاق حفاظت شخصی می‌تواند هزینه‌های قابل‌توجهی را به بار آورد. به‌ویژه اگر سفرهای روزانه در پیش باشد. مواردی از قبیل غذای بسته‌بندی شده برای اتاق، تهیه می‌شود. قراردادی را از پیش برای هزینه‌ها معین کنید که چه کسی مسئول پرداخت آنها در کوتاه‌مدت است.

مکان‌های عمومی

رستوران

در ادامه قوانینی کلی بیان می‌شوند که باید از آنها آگاه باشید. سعی کنید و از کارفرما بخواهید که برای رفتن به رستوران از مسیرهای مختلفی استفاده کند. بهتر است به جای استفاده از یک رستوران همیشگی و در زمان مشابه، مثلاً هر شب، از مکان‌های مختلف و متنوع استفاده کند و همچنین اگر محل رستوران در منطقه پرخطر قرار دارد، او را از رفتن به آنجا منصرف کنید. این مسئله به‌ویژه در خارج از کشور مصداق دارد.

- هیچ‌گاه در رستوران، میز را به نام کارفرما رزرو نکنید. (در برخی از رستوران‌ها گفته می‌شود که اگر اسم ارائه‌دهید، نمی‌توانید میز را رزرو کنید).
- تیم مقدم امنیتی از پیش رستوران را شناسایی کرده‌باشد، باید ورودی‌ها و خروجی‌ها، نقشه دست‌شویی‌ها، مشکلات سوار و پیاده‌شدن و پارکینگ را شناسایی کنید. نوع عملکرد و حضور در محل مهم است و باید به‌گونه‌ای باشد که با احتیاط انجام‌شود و موجب جلب‌توجه زیاد نشود.
- میز کارفرما باید در محلی ایمن باشد، و در مسیر دست‌شویی‌ها یا در مسیر خروجی و نزدیک پنجره نباشد.
- نحوه لباس‌پوشیدن خود را در نظر بگیرید. آن‌قدر وقت ندارید که منتظر بمانید و ببینید که کارفرما چه نوع لباسی را انتخاب کرده‌است. خوب است که رستوران را بشناسید، اگر نمی‌شناسید از تطابق نوع لباس خود با آن مطمئن شوید.
- تیم اسسکورت و راننده‌ها که وظیفه دارند بیرون بمانند، باید مطمئن شوند که هیچ توجه بی‌موردی را به خود جلب نمی‌کنند. تجمع‌نکنند، در خودروها نشینند، محمحللی مشرفی را برای استقرار پیداکنند و در صورت نیاز لباس‌های معمولی بپوشند.

- محافظ شخصی و اعضای تیم اسکورت اگر در میز دیگری غذا می‌خورند همیشه باید یک بخش (پیش‌غذا- غذای اصلی- دسر) از غذای کارفرما جلوتر باشند و معمولاً این بدان معنی است که آنها یک بخش از غذای خود را حذف‌کنند. به پیشخدمت توضیح‌دهید که باید جلوتر از کارفرما غذای خود را میل‌کنید و در نتیجه صورت‌حساب شما باید در وقت مناسبی برایتان آورده‌شود.
- همیشه آمادگی این را داشته‌باشید که نه‌تنها صورت‌حساب میز خود، بلکه در صورت نیاز صورت‌حساب میز کارفرما را نیز پرداخت‌کنید. ارتباط و تدارک از پیش و دستورالعمل‌های کلی، عناوین موارد مورد نیاز برای مدیریت تمام کارها را از پیش برای شما مشخص می‌کند.
- هیچ‌گاه با کارفرما سر یک میز ننشینید، مگر اینکه از شما دعوت شده‌باشد. در رستوران‌های بسیار رسمی، معمولاً این امکان وجود ندارد که محافظ شخصی به‌تنهایی و روی میز دیگری غذا بخورد و در چنین شرایطی معمولاً کارفرما توجه محسوسی از خود نشان می‌دهد و شما را برای پیوستن به جمع خود دعوت می‌کند. معمولاً در این رستوران‌ها بار هم وجود دارد که می‌توانید در آن مستقر شوید، وقایع را زیر نظر بگیرید و درعین حال، محتاطانه خارج از مرکز توجه قرار بگیرید و قبل از حرکت نیز غذای خود را تمام کرده‌باشید.
- باید بین خود و کارفرما یک «روش ساده ابتدایی» را هماهنگ‌کنید که نشان‌دهد او آماده حرکت است. شما ممکن است دو یا پنج دقیقه زمان لازم‌داشته‌باشید که از مرتب بودن اوضاع مطمئن شوید و اگر لازم است که خودروها کمی دورتر پارک شوند، قبل از اینکه کارفرما سر میز بنشیند، توجهات و آگاهی لازم در زمان حرکت را برای او توضیح‌دهید.
- همواره ارتباط نامحسوس خود را با اعضای تیم اسکورت و با خودروها حفظ‌کنید.
- در صورت امکان، افراد تیم اسکورت که در خودرو هستند را با افراد داخل رستوران جابه‌جا کنید که از سطح جلب‌توجه کاسته‌شود و نامحسوس بمانند.

مهمانی شام رسمی

- از نوع لباس مناسب و مطابق با آن مهمانی اطمینان حاصل کنید.
 - با هماهنگی قبلی اغلب می‌توانید میزی را رزرو کنید که در فاصله نزدیکی از شما قرار دارد و درعین حال جایی است که می‌توانید تمام درها را زیر نظر داشته باشید.
 - فهرست میهمان‌ها را بررسی کنید و در صورت نیاز مراقب باشید که کارفرما در نزدیکی شخصی که ذاتا احتمال افزایش خطر برای کارفرما را دارد، ننشیند. (یک میهمانی شام صنفی، بی‌خطر به نظر می‌رسد؛ مگر اینکه با سلمان رشدی مواجه شوید که در کنار کارفرمای شما نشسته است).
- توجه: میهمانی‌های رسمی شام، ممکن است بخشی از یک مراسم ویژه و به‌خصوص دیدار عمومی باشد.

دیدارهای عمومی و حضور در ملاعام

کارفرما ممکن است به دلیل جایگاهش یکی از شرکت‌کنندگان در چنین مراسمی باشد یا به علت مقام و مهارت خود، مرکز توجه باشد. چنین مراسمی عبارت است از مراسم رسمی افتتاحیه، مراسم اهدا جوایز، سخنرانی‌ها و برخی موارد بازدیدها. مشکل شما در این مواقع این است که برای چنین رویدادهایی تبلیغات عمومی صورت می‌گیرد و افرادی که «سوءنیت» دارند می‌توانند در بین جمعیت پوشش و استتار مناسبی پیدا کنند. در اغلب اوقات کارفرمای شما به‌عنوان میهمان به مراسم دعوت نشده است، اما شما همواره باید «هوشیاری از موقعیت» را حفظ کنید. کارفرمایی که سطح تهدید پایینی دارد، با شرکت در یک مراسم عمومی، خود را در معرض خطر زیادی قرار می‌دهد؛ به‌ویژه اگر مسائل ستیزه‌جویانه سیاسی مطرح باشد. یا در مجمع عمومی سالانه شرکت کارفرما یا شرکت‌های دیگر، احتمال می‌رود که مشاجره و اختلاف نظر بین سهام‌داران به‌وجود بیاید. جلسه انحلال تشکیلات، با حضور بستانکاران نیز چالش‌های جدی دربردارد.

تدارکات اولیه

- با پلیس و دیگر «نیروهای خودی» از قبیل مباحران و مأموران امنیتی مراسم ارتباط داشته و هماهنگ باشید.
- برای بررسی موشکافانه فهرست میهمانان و برنامه مراسم، با میزبان هماهنگ باشید تا در نتیجه بتوانید برای اجرای امنیت مطلوب تأثیر و نفوذ لازم را داشته باشید.
- زمان تقریبی ورود و خروج را تخمین بزنید.
- با مسئول امنیت حاضر در محل به‌عنوان مثال مدیر کارخانه، مدیر دفتر یا افسر امنیتی ارتباط داشته باشید.
- دستورالعمل‌های آنها برای مقابله با تهدید بمب را مشخص کنید.
- افرادی را که قرار است با کارفرما در تماس باشند یا به او معرفی شوند را توجیه کنید.
- اگر نظارت کامل ندارید، حداقل سعی کنید که در بررسی و تعیین صلاحیت کارکنان و نیروهای امنیتی تأثیرگذار باشید.
- از فراهم‌بودن وسایل پذیرایی، نه‌تنها برای شخص کارفرما، بلکه برای تمام تیم اطمینان حاصل کنید.
- هماهنگی‌های لازم برای خودروها را انجام دهید- پارکینگ، امنیت کلی و نقاط قوت و ضعف محل‌های پیشنهادی برای سوار و پیاده‌شدن- ممکن است لازم باشد هنگام خروج، از خروجی دیگری برای عملیات سوارشدن استفاده کنید.
- تحقیق و بررسی مفصلی از ساختمان ترتیب دهید و سعی کنید تا درک تاکتیکی مناسبی از آن مکان عمومی به‌دست‌آورید.
- ارتباط بی‌سیم را در ساختمان و اطراف آن به‌ویژه ارتباط با تیم اسکورت و خودروهای پارک‌شده بررسی کنید. ممکن است لازم باشد به تلفن همراه متوسل شوید.
- موارد امنیتی مناسبی را برای تریبون سخنرانی فراهم کنید.

- از پیش سعی کنید که اتاق مناسبی را شناسایی کنید که در طول چندین ساعت مراسم از آن به عنوان اتاق کنترل استفاده کنید.

پیش از ورود به محل

- تیم مقدم امنیتی در مسیر حرکت کند و شرایط امنیتی مسیر را گزارش دهد.
 - ساختمان‌ها و محیطی که اهمیت «تاکتیکی» دارند، به عنوان مثال موقعیت‌هایی که امکان تیراندازی از راه دور را فراهم می‌کنند، جستجو و [آنها را] ایمن کنید. (عملیاتی که معمولاً توسط نیروهای پلیس انجام می‌شود).
 - امنیت مراسم از طریق تدابیر و روش‌های مؤثر امنیتی اجرا شود. به عنوان مثال جستجوی کیف‌های دستی، کیف‌های مردانه و بازرسی اتاق رخت‌کن و دست‌شویی‌ها.
 - تمام ملاحظات امنیتی به کار گرفته و فعال شوند.
 - بررسی نهایی وسایل ارتباطی بین اعضا انجام شود.
- اگر کارفرما در مراسم، سخنرانی دارد یا توجه زیادی را به خود جلب می‌کند آنگاه موارد زیر را نیز باید مشخص کنید.

امنیت تریبون سخنرانی

وقتی که یک فرد برجسته، روی صحنه و پشت تریبون سخنرانی است، بسیار آسیب‌پذیر است. (به عنوان مثال پرنس چارلز^۱ و مالکوم ایکس^۲) کارفرما ممکن است برای سخنرانی یا اهدا جوایز روی صحنه رفته باشد یا فقط یکی از افراد مهم حاضر روی صحنه باشد که نقش غیرفعالی را ایفا می‌کند. لازم است که شما موارد زیر را هماهنگ کنید؛ اما باز هم ممکن است تأثیرگذاری و نفوذ شما در مسائل محدود باشد.

1- Prince Charles

2- Malcolm X

محل نشستن

اگر مرکز توجه مراسم، کارفرمای شما باشد، احتمالاً در مرکز صحنه یا سکوی برنامه قرار می‌گیرد. در صورت امکان صندلی کوتاه‌تری برای او در نظر بگیرید و صندلی‌های کناری را توسط اعضای تیم اسکورت اشغال کنید. محکم کردن صندلی‌ها از پشت نیز مفید خواهد بود. شاید بخواهید یک نفر از اعضای تیم اسکورت را پایین صحنه در طرفین صحنه مستقر کنید و همچنین اگر سطح تهدید یا خطر موجود ایجاب می‌کند، تریبون را مستحکم کنید.

کنترل حضار

سعی کنید که فاصله مناسبی بین صحنه و محل نشستن حضار وجود داشته باشد. به این معنی که صندلی‌ها را عقب‌تر ببرید و اگر صندلی‌ها ثابت هستند، ردیف جلو یا چند ردیف جلویی را خالی نگه دارید. اگر مراسم تقدیر یا اهدای جوایز است، ردیف‌های بعد توسط افرادی اشغال می‌شود که باید روی صحنه بروند. این ردیف و احتمالاً ردیف بعد از آن باید تا نیمه پر شود که هر کسی که روی صحنه می‌رود از یک طرف خارج شده و روی صحنه برود و از سمت دیگر وارد ردیف شده و بر یکی از صندلی‌های خالی بنشیند. با این کار ردیف‌ها متراکم نمی‌شوند و کار را برای مهاجمی که قصد دارد بدون جلب توجه حرکت کند، سخت‌تر می‌کند. بقیه اعضای تیم اسکورت را نیز باید در انتهای ردیف، پشت حضار و در نقاط راهبردی دور حضار مستقر کنید. به گونه‌ای که قادر باشند در لحظات اولیه از حرکت مهاجم جلوگیری کنند. در هنگام بروز حمله، محافظ شخصی باید صرفاً مراقب کارفرما باشد و پوشش بدنی لازم را برای او فراهم کند. محافظ شخصی باید او را از صحنه خارج کند و به اتاق امن از پیش تعیین شده یا به سمت خودروها انتقال دهد. وظیفه محافظ در اینجا مبارزه نیست و باید هرگونه درگیری را به تیم اسکورت واگذار کند.

سالن تأثر و سینما

بلیت برای تمام نفرات رزرو کنید به گونه‌ای که یک یا دو نفر از اعضای تیم اسکورت پشت سر کارفرما و در هر یک از طرفین ردیف صندلی‌ها، یک نفر از اعضای تیم نشسته باشد.

اگر این امکان نبود و شما بیش از دو نفر هستید که به سینما می‌روید آنگاه کل ردیف را رزرو و یکی از اعضای تیم اسکورت را در انتهای ردیف مستقر کنید که از آمدن افرادی که قصد نشستن روی صندلی‌های خالی را دارند جلوگیری کند و خود شما نیز در انتهای دیگر ردیف در کنار کارفرما بنشینید. نگذارید کارفرما در وسط ردیف بنشیند، چراکه اگر لازم باشد او را به سرعت از سالن بیرون ببرید، از آن جایی که وسط ردیف نشسته‌است، این کار ممکن نیست و شما برای خارج شدن از ردیف صندلی‌ها ممکن است تعادل خود را از دست بدهید و به سختی بیرون بیایید.

- به در خروج اضطراری نزدیک باشید. برخی از سالن‌های قدیمی، به‌ویژه خارج از کشور، مثل تله‌های آتش هستند.
- یک چراغ‌قوه کوچک باتری‌دار همراه داشته باشید.
- اگر می‌توانید یک اتاقک یا یک اتاق خصوصی را هماهنگ کنید تا در زمان استراحت بین فیلم، برای صرف نوشیدنی از آن استفاده کنید. با یکی از اعضای تیم اسکورت هماهنگ کنید که پیش از زمان استراحت نوشیدنی‌ها را سفارش دهد تا نگران صف نباشید.
- لازم است شناسایی کاملی از محل داشته باشید که در انتهای برنامه چگونه می‌توانید خودروها را تا نزدیک در خروجی بیاورید. شاید پیاده شدن از خودروها در هنگام ورود به مکان عمومی آسان باشد، اما سوار شدن در زمانی که همه افراد باهم مکان را ترک می‌کنند تبدیل به کابوس می‌شود. شاید بهتر باشد به جای اینکه در میان ازدحام جمعیت سوار خودروها شوید و در حالت ثابت آسیب‌پذیری بیشتری متوجه شما باشد، چند قدمی را تا خودروها پیاده بروید. حتی وقتی پیاده هستید، در حالت حرکت وضعیت شما بهتر از حالت ایستاده‌است.
- در صورت امکان، مکان را زودتر از بقیه ترک کنید یا صبر کنید تا از ازدحام کاسته شود.
- از جمعیت و ازدحام یا «فشار» مردم اجتناب کنید.

با مدیریت سینما یا تئاتر ارتباط برقرار کنید. شیوه عملکرد آنها را در هنگام تهدید بمب تعیین کنید.

در سال‌های گذشته برخی از مراکز خرید بزرگ و سینما، تهدیدات بمب را دریافت کرده‌بودند، بدون اینکه هیچ اقدامی در جهت آن انجام‌دهند. معنی این موضوع این نیست که شما نباید در چنین شرایطی قرار بگیرید، بلکه باید پافشاری کنید که در چنین شرایطی مراتب را به شما اطلاع‌دهند.

مراکز خرید و فروشگاه‌های بزرگ

وقتی مسئول محافظت از مقامات اجرایی متوسط یا خانواده‌های سلطنتی کوچک‌تر خاورمیانه هستند، خرید کردن آن‌چنان خطر یا ریسک را افزایش نمی‌دهد. همچنین در فروشگاه‌های بزرگ و معتبر، می‌توانید از مزیت نیروهای امنیتی فروشگاه نیز بهره ببرید؛ چه نگهبانانی که لباس مخصوص بر تن دارند و چه مأموران لباس شخصی فروشگاه.

مشکل اصلی شما در فروشگاه‌های بزرگ این است که ممکن است در مسئولیت خود شکست بخورید. فقط کسری از ثانیه طول می‌کشد که کارفرما را در بین جمعیت گم کنید. مادامی‌که کارفرما روبروی پیشخوان ویتترین مغازه‌ها و به‌ویژه در آسانسورها و قسمت‌های پرازدحام حرکت می‌کند تا جای ممکن، نزدیک به او حرکت کنید. این توصیه شاید بدیهی به نظر برسد اما برای عملیات در فروشگاه‌های بزرگ و شلوغ باید چهارچشمی و یا حتی دقیق‌تر عمل کنید. در مغازه‌های تکی درحالی‌که شناسایی ابتدایی از محل لازم است، اما نیازی نیست که در تمام مدت در مغازه در کنار کارفرما بمانید. از فرصت استفاده کرده و با تیم اسکورت و پشتیبان ارتباط برقرار کنید، به‌ویژه اگر پیش از عزیمت برای خرید جزئیات بیشتری از برنامه روزانه پیش رو، در اختیار شما قرار گرفته‌باشد. در مورد خرید داخل شهر مشکل اصلی شما خودروها هستند. چنان‌که آنها باید در اطراف محدوده کلی شما گشت‌بزنند و امکان برقراری تماس با آنها چه به‌صورت حضوری و چه به‌صورت رادیویی باید تا حد امکان وجود داشته‌باشد.

با اینکه افراد حاضر در فروشگاه را بررسی کرده‌اید، اما همیشه این انتخاب را دارید که داخل مغازه بمانید، یا همان‌طور که پیش‌تر گفته شد، بیرون منتظر بمانید. اگر خارج از فروشگاه ایستاده‌اید و شخص دیگری وارد فروشگاه شد، آنگاه دوباره داخل فروشگاه شوید تا زمانی که از افراد تازه‌وارد مطمئن شوید.

سعی کنید با نقشه کلی تمام فروشگاه‌هایی که می‌روید آشنایی داشته باشید.

فصل ششم

جستجوی پیرامونی متعلقات خانه

مقصود، همواره جستجو [برای] ایمن‌سازی محیط پیرامون محلی است که کارفرما از آنجا بازدید می‌کند. اما در واقعیت معمولاً تیم مقدم امنیتی دسترسی و زمان محدودی دارد و شرایط لازم را برای تجسس مکان‌های اطراف ندارد. مثل همیشه شرایط لازم توسط [نوع] تهدید به شما تحمیل می‌شود و دیگر جنبه‌ها نیز اغلب با این واقعیت ساده خلاصه می‌شوند که در حفاظت غیردولتی، آن مقدار همکاری که به‌عنوان مثال با پلیس صورت می‌گیرد، برای شما وجود ندارد. اگر قرار باشد یک سیاست‌مدار در هتل مستقر شود یا در نشستی عمومی شرکت کند، در محل سخنرانی جستجوها و ایمن‌سازی اولیه را انجام دهید. اگر تمایل داشته باشید می‌توانید از کمک‌های تخصصی یک واحد پشتیبانی یا حتی بخش بازرسی با سگ‌های نگهبان بهره‌مند شوید.

اما باز هم مسئله نحوه اجرای جستجوی ساختمان است. اگر هم منابع لازم و هم آزادی عمل کافی داشته باشیم و آنگاه با توجه به دستورالعمل‌های حفاظت شخصی به جستجو بپردازیم، چگونه می‌توانیم کار را به‌درستی و با موفقیت انجام دهیم و چگونه می‌توانیم آنچه را در توان داریم در واقعیت نیز به کار ببندیم؟

از منابع داخلی برای جستجو کمک‌بگیرید، به‌عنوان مثال از سرایدار یا مسئول تأسیسات برای جستجوی موتورخانه یا زیرزمین، از لوله‌کش برای لوله‌ها و از برق‌کار برای سیم‌کشی و غیره کمک‌بگیرید. اگر نتوانستید این افراد را در محل پیدا کنید، از اعضای تیم بپرسید که آیا کسی در گذشته شغل دیگری داشته‌است که در این زمینه‌ها سر رشته داشته‌باشد که بتوانید به‌سرعت موارد غیرطبیعی را با کمک آنها شناسایی کنید.

جستجو باید به شکل یکی از موارد زیر باشد:

- متمرکز: محدوده جستجوی متمرکز و شدید^۱ (ISZ)
- معمول: محدوده جستجوی معمول و عادی^۲ (RSZ)
- محدوده‌ها و مناطق دیگر

ISZ

این بخش شامل دفتر کار شخصی کارفرما یا بخش‌های خیلی مهم در محل سکونت می‌شود. در حالت ایده‌آل این کار باید در مورد اتاق‌های مجاور نیز انجام شود و روی نقشه ساختمان‌ها با رنگ قرمز نشان‌گذاری شوند و از آنجایی که جستجو بازرسی زمان‌بر است، محدوده ISZ را در حداقل نگاه دارید.

RSZ

جستجوی بقیه قسمت‌های ساختمان‌ها و زمین‌ها. پس از اتمام جستجو، تمام مستغلات و محیط پیرامونی باید توسط موارد زیر ایمن شده‌باشند:

- حضور فیزیکی
- موانع فیزیکی
- دوربین مداربسته
- آژیرهای الکترونیکی

1- Intensive Search Zone

2- Routine Search Zone

درجات یک جستجو

الف) جستجوی شدید و متمرکز: به عنوان مثال ISZ و همچنین بازرسی در شرایط تهدید جدی.

ب) جستجوی معمول: سطح معمولی جستجو در شرایط سطح تهدید کم و متوسط.

ج) جستجوی کوتاه و سریع: بهترین اقدام ممکن در زمان محدود.

در هر یک از این شرایط باید موارد زیر را جستجو کنید:

- وسایل و مواد منفجره یا تله‌های انفجاری
- سلاح‌ها
- افراد ناخوشایند (حضور بی‌مورد افراد)
- تجهیزات جاسوسی و مراقبتی
- برای این کار به موارد زیر نیاز دارید:
- چشم‌هایتان!
- چراغ‌قوه
- نقشه‌ها و نمودارها (که در مرحله شناسایی و توجیه نیروها به شما کمک می‌کند).
- طناب
- نوار پلاستیکی
- آچار و پیچ‌گوشتی
- سیم‌چین
- آینه
- لباس کار
- روبان رنگی
- مهر و موم یکبار مصرف
- استفاده از نردبان (در صورت امکان)
- یک فرد آشنا به محل یا مورد جستجو

به‌علاوه با توجه به نوع کاری که باید انجام‌دهید، ممکن است به ردیاب بخار و گاز، فلزیاب و تجهیزات شناسایی قطعات و دستگاه‌های جاسوسی الکترونیکی (NLJD) و همچنین استفاده از سگ‌ها نیاز پیدا کنید.

جعبه‌ابزار کامل جستجو

اگر تیم به‌صورت مرتب عملیات جستجو و تجسس را انجام می‌دهد، افراد مشخصی باید برای این کار آموزش‌دیده و تخصص پیدا کنند.

تیم جستجو باید نسبت به مسائل زیر توجه‌باشند:

۱. شیوه عملکرد
۲. حوزه‌های مسئولیتی
۳. زمان مجاز برای جستجو
۴. افراد دیگر درگیر در کار، افراد فنی و سگ‌ها
۵. زمان ورود افراد ویژه به محل

۶. هرگونه اطلاعات مرتبط دیگر

- تهدید
- جاسوسی و MO
- وضعیت کنونی

باید برای انجام عملیات یک ترتیب خاص وجود داشته باشد و معمولاً در سه مرحله است:

۱. شناسایی و برنامه‌ریزی
۲. جستجو
۳. ایمن‌سازی فیزیکی در ادامه جستجو

سردسته تیم جستجو

توجه داشته باشید که تیم جستجو می‌تواند متشکل از یک نفر باشد، اما در حالت مطلوب این

تیم باید شامل دو نفر به همراه یک سرتیم باشد که وظایف زیر را به عهده دارد:

- بر ترتیب کارها نظارت و تضمین کند که تمام قسمت‌ها پوشش داده شده‌اند.
 - نتایج را ثبت کند.
 - عملیات جستجو را مشاهده کند و مطمئن شود که به شیوه‌ای صحیح انجام گرفته است.
 - کشفیات را پیش از هر چیز به رهبر اصلی تیم حفاظت شخصی گزارش دهد.
- در شرایط ایده‌آل بهتر است که اعضای تیم جستجو لباس‌های راحتی بر تن داشته باشند که بیشترین امکان تحرک را برای آنها فراهم آورد.

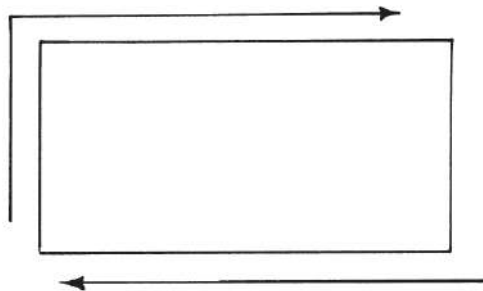
دستورالعمل جستجو

اگر مناسب دیدید، باید از فضای بیرونی آغاز کنید. اگر قرار است طبقه دوازدهم یک هتل را جستجو کنید، این موضوع کاربرد ندارد، مگر اینکه از جایی اشراف یا احتمال جاسوسی از فاصله دور وجود داشته باشد.

حالت مطلوب این است که دو تیم ۲ نفره وجود داشته باشد که به صورت قطری و هر دو تیم در یک جهت، اطراف ساختمان مشغول باشند که در صورت مواجه شدن با هر موردی، فقط دو نفر در معرض [خطر] قرار بگیرند.

اعضای تیم باید موارد زیر را بررسی کنند:

- بوته‌زارها
 - باغچه‌ها
 - مسیر ورودی خودرو
 - دریچه‌های کف خیابان
 - خروجی‌های هوا و دستگاه‌ها، به عنوان مثال تهویه هوا
 - لوله‌های ناودان
 - خاک کنده شده و تغییر شکل یافته روی زمین
 - خودروهای مشکوک و به ویژه آنهایی که به محل ویژه در داخل ساختمان نزدیک‌تر هستند.
 - پنجره‌ها و حصارهای فلزی
 - جستجوی دقیق ورودی
 - از پنجره‌ها داخل را نگاه کنید و میزان دید داخل از بیرون را امتحان کنید.
- پس از جستجو، این محوطه و به خصوص بخشی که به محل اقامت فرد ویژه نزدیک‌تر است، باید حفاظت شود.

روش جستجو
۱. فضای بیرونی

فضای داخلی

پس از آن نوبت جستجوی فضای داخلی است. در شرایطی که منابع محدود است، در اکثر مواقع مجبور هستید که جستجو را اولویت‌بندی کنید. اگر زمان و نیروی انسانی محدودی دارید، آنگاه با استفاده از نقشه‌ها و آگاهی از محل ویژه و بخش‌هایی که از آن بازدید صورت می‌گیرد، بخش‌های اولویت‌بندی‌شده را با رنگ دیگری مشخص کنید.

قرمز: مهم‌ترین بخش‌ها که وجود یک ماده منفجره را نشان می‌دهد که حتما منجر به مرگ می‌شود.

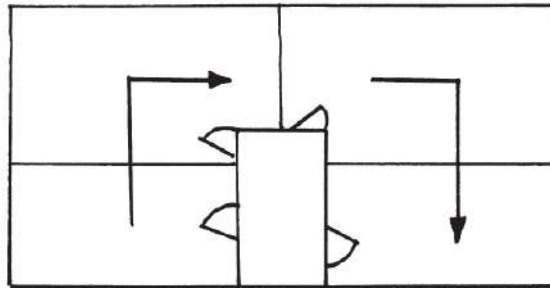
زرد: ترجیح بر این است که این قسمت‌ها هم جستجو شوند.

سبز: همه بخش‌های باقی‌مانده و قسمت‌های دیگر.

جستجو باید با همراهی کسی انجام‌شود که تمام قسمت‌های ساختمان و متعلقات آن را می‌شناسد.

مراقب باشید که کجا قدم می‌گذارید، هر چیزی را چگونه به دست می‌گیرید و درست ببینید، فقط نگاه نکنید.

راهنما باید قفل درها را باز کند. اگر اتاق در طبقه همکف باشد این امید هست که بتوانید درها را از بیرون بررسی کنید. آنگاه اگر توانستید وارد قسمتی شوید که منبع تغذیه انرژی در آن قرار دارد، برق را بررسی کنید. البته در عمل این کار همیشه میسر نیست.

روش جستجو

۲. فضای داخلی

اصولی و قاعده‌مند عمل کنید

در جستجوی اتاق فرقی ندارد که طبق چه الگویی عمل می‌کنید، از هرکسی که همراه شماست بخواهید طبق همان الگو عمل کند. به عنوان مثال:

۱. از محل مشخصی شروع به کار می‌کنید.

۲. کف یا زمین اتاق

۳. از کف تا ارتفاع نیم تنه

۴. از نیم تنه تا ارتفاع سر و چشم‌ها

۵. از ارتفاع سر تا سقف

در صورت امکان از دو تیم ۲ نفره استفاده کنید که مثلاً در جهت عقربه‌های ساعت، دورتادور اتاق کار کنند.

- دیوارهایی که اتصالات برق و پرده دارند.
- سقف‌هایی که اتصالات برق و روشنایی دارند.
- مبلمان و تمام وسایل برقی

این موارد را بازرسی کنید: (به‌ویژه در روش ISZ)

پانل‌ها، چارچوب درها، پنجره‌ها و هرگونه آثار آسیب یا دست‌کاری. کف‌پوش‌ها و پوشش دیوارها، قاب عکس‌ها و هر وسیله دیگر مثل میز کار را بررسی کنید. به خاطر داشته‌باشید وسایل جاسوسی می‌توانند به شکل اتصالات، ماشین حساب، خودکار، خودکار تزئینی و به شکل دیگر وسایل دفتری ساخته‌شوند. می‌توانید وسایل بررسی‌شده را با ربنان رنگی علامت‌گذاری کنید یا روی آنها برچسب شماره بچسبانید. تمام مبلمان را جابه‌جا کنید، پشت قاب عکس‌ها را نگاه کنید، تمام چراغ‌ها و همین‌طور وسایل برقی را روشن کنید و تمام قفسه‌ها و کف‌پوش‌ها را در صورت امکان بررسی کنید، و همه دسترسی‌ها و راهروها به اتاق‌های دیگر را جستجو کنید.

اگر به دنبال انسان می‌گردید استفاده از آینه برای جستجوی فضاهای خالی در سقف کاربرد مناسبی دارد. اما اگر به دنبال اشیاء کوچک تر هستید باید خودتان بالا بروید.

اگر سطح تهدید زیاد است، می‌بایست فضای زیر کف‌پوش را نیز جستجو کنید. در کار حفاظت شخصی غیرنظامی، احتمال وقوع این اتفاق (پنهان‌شدن چیزی زیر کف‌پوش) بسیار بعید است.

شما باید جستجو و بررسی مشابهی را البته با در نظر گرفتن تهدید و محدودیت زمان، برای تمام اتاق‌هایی که احساس می‌کنید لازم است بازرسی شوند، انجام دهید و سپس اتاق را ایمن‌سازی کنید. اگر توان حفاظت از تمام اتاق‌ها را ندارید، اتاق‌ها را قفل کنید و مسئولیت کلیدها را بر عهده بگیرید. از مهر و موم‌ها و آب‌بندی‌های یک‌بارمصرف برای پنجره‌ها، درها، تلفن‌ها و اتصالات و پریزها استفاده کنید که در صورت شکستن و باز شدن، دوباره به هم متصل نشوند و در نتیجه دست‌کاری و به‌زور وارد شدن را نشان دهند. وقتی جستجوی تمام اتاق‌ها به پایان رسید، برق را وصل و دستگاه‌های برقی را بررسی کنید. در صورت نیاز، چیدمان مبلمان را به حالت قبل برگردانید، به‌عنوان مثال میز کار، صندلی‌ها و تلفن را از تیررس پنجره دور کنید.

اگر با وسیله مشکوکی برخورد کردید، به آن دست نزنید و کارهای زیر را انجام دهید: تأیید، پاک‌سازی، قرنطینه و نظارت (روش 4C^۱)

تأیید: این کار توسط یک مجمع تصمیم‌گیرنده انجام نمی‌شود. به کسی که در محل حضور دارد، اعتماد کنید. اگر سرتیم هستید و یکی از اعضای تیم شما اعتقاد دارد که یک دستگاه انفجاری را پیدا کرده‌است، حرف او را باور کنید.

به خاطر داشته‌باشید: «نگاه اول آزاد است؛ اما سعی نکنید برای بار دوم نگاه کنید، چون ممکن است به قیمت جان شما تمام شود.»

مورد کشف‌شده را گزارش کنید، اما در شعاع ۲۵ متری آن، از بی‌سیم استفاده نکنید. شخصی که وسیله انفجاری را پیدا کرده باید دور از آن قرار بگیرد و برای پلیس و افراد خنثی‌کننده، شرایط آن را توضیح دهد و اگر طرحی از آن بکشد به این توضیحات کمک خواهد کرد.

پاک‌سازی: محل را تا فاصله ایمن و مجاز تخلیه کنید. به خاطر داشته‌باشید که نیم پوند (حدود ۲۳۰ گرم) مواد منفجره به‌خودی‌خود کشنده نیست، اما شیشه‌هایی که به‌صورت ترکش پرتاب می‌کند، کشنده هستند. درها و پنجره‌های اتاقی که مواد منفجره در آن قرار دارد را باز کنید. بمب‌گذاری ارتش جمهوری‌خواه ایرلند، در شهر منچستر تفکر همگان را نسبت به «فاصله ایمن» تغییر داد. این حادثه که یک کامیون بمب‌گذاری‌شده بود در فاصله بیش از ۴۰۰ متری هم مجروحانی به‌همراه داشت، و بر ماهیت عجیب و ویژه و مسیرهایی که انفجار یک بمب در پیش می‌گیرد، تأکید دوباره‌ای داشت.

قرنطینه: با پلیس تماس بگیرید. به تیم اصلی ویژه اطلاع دهید که اگر در مسیر هستند تغییر مسیر دهند و بازگردند و اگر هنوز راه نیفتاده‌اند، حرکت خود را به تعویق بیندازند. شرایط را در دست بگیرید تا مقامات در صحنه حاضر شوند.

۱. ۴ کلمه که در زبان انگلیسی با حرف C آغاز می‌شوند و عبارتند از: Confirm, Clear, Cordon, Control

وسیله‌ای که مشکوک به نظر می‌رسد را می‌توان با به‌کارگیری نیروی عقل تأیید کرد که آیا این وسیله کاملاً نابه‌جا و مشکوک است؟ برای این کار باید از یکی از افراد یا کارکنانی استفاده کنید که با نقشه اتصالات و تجهیزات آشنایی دارد تا دلایل متقاعدکننده‌ای برای مشکوک‌بودن آن وسیله داشته باشد.

لازم است که تیم ضدتروریسم از موارد زیر آگاهی داشته باشد:

- اندازه وسیله
- سیم‌های خروجی از بمب (نقشه یا طرح ساده‌ای از آن همیشه کمک خواهد کرد).
- زمان دقیق کشف آن
- نشانه‌های مشخص و متمایزکننده
- خطرات نزدیکی به آن
- تمام درها برای آوردن چرخ‌دستی باز باشد.
- چراغ‌ها در اتاقی که بمب کشف شده است، روشن باقی‌بمانند.

در نظر داشته باشید که برای موارد مشکوک از روکش ضدبمب (پتوی ضدبمب) استفاده کنید. اگرچه بعضی وقت‌ها کار را برای افراد خنثی‌کننده بمب دشوار می‌کند

فصل هفتم

امنیت در سفر

کلیات

با توجه به شیوه و روال طبیعی زندگی افراد برجسته و ثروتمند، سفر یکی از ویژگی‌های معمول در زندگی اکثر این افراد است. مهم‌ترین جنبه حفاظت از یک فرد ویژه، آماده‌سازی مقدمات است و در تدارک برای سفر و به‌ویژه سفر خارج از کشور شما بیش از همیشه کارهای زیادی برای آمادگی مقدمات و تدارک سفر در پیش دارید. تدارکات و آمادگی مناسب به شما امکان می‌دهد که شرایط را خود رقم بزنید، نه اینکه همیشه مجبور به واکنش در برابر بحران‌ها باشید. سفرها عموماً به سه دسته اصلی طبقه‌بندی می‌شوند:

سفرهای روزانه: معمولاً این سفر بین منزل و محل کار است. در این دسته می‌توانید سفرهای منظم هفتگی را که ممکن است ماهیت تجاری، اجتماعی یا ورزشی داشته باشند، منظور کنید.

سفرهای اتفاقی یا یکباره: به این معنی که ممکن است در بازه زمانی ۵ دقیقه تا ۲۴ ساعت قبل از حرکت، از سفر مطلع شوید. این سفر ممکن است یکباره و کاملاً برای گروه ناآشنا یا آشنا باشد، اما سفری است که به‌ندرت اتفاق می‌افتد. با توجه به زمان باید سعی کنید که برنامه‌ریزی و شناسایی را انجام دهید.

موارد خاص یا ویژه: این سفر ممکن است مثلاً از منزل به مقصد فرانسه باشد. معمولاً این سفرها از قبل، حتی از یک سال قبل یا بیش از آن برنامه‌ریزی شده‌است. احتمالاً این سفرها به اطلاع عموم هم می‌رسند و نیازمند برنامه‌ریزی و ارتباطات قابل‌توجهی است. حتی ممکن است به محل ناشناخته‌ای سفر کنید.

مورد اول و سوم از موارد گفته‌شده، توجه و اهمیت بیشتری را از دیدگاه امنیتی به‌همراه دارند: روند قابل‌پیش‌بینی و طبق روال همیشگی در مورد اول و عمومیت موضوع و زمان کافی برای برنامه‌ریزی دشمن در مورد سوم. سفر اتفاقی یا ضرب‌العجل، درعین‌حال که بیشترین مشکلات لجستیک و مدیریتی را به‌همراه دارد، اما معمولاً کم‌خطرترین نوع سفر است. اگر شما پیش از وقوع آن از سفر مطلع نباشید، قطعاً طرف مقابل یا دشمن هم از آن بی‌اطلاع است.

فرودگاه آلماتی قزاقستان، در انتظار فرود یک هواپیمای شخصی آن طرف آن کوه‌ها، کشور چین قرارداد. لجستیک در چنین مناطقی کابوس به‌شمار می‌رود.

۱. اطلاعاتی از سفرهای پیشین به این منطقه را جمع‌آوری کنید.

۲. اطلاعات مربوط به سفر آتی را جمع‌آوری کنید:

- برنامه پیشنهادی سفر
- فهرست رسمی میهمانان
- حمل‌ونقل زمینی (و در صورت لزوم هوایی)
- محل اسکان در هتل
- شرایط ویژه سلامتی
- تقریحات برنامه‌ریزی‌شده
- بودجه و مقدمات تسویه‌حساب
- رسانه‌ها

۳. برای هماهنگی تماس‌های مقدماتی را برقرار کنید:

- رابط‌ها
- هتل‌ها
- حمل‌ونقل
- پلیس (RSO)
- خدمه پرواز (چارت‌ر)

محل اسکان خود را از پیش هماهنگ و تأیید کنید.

در ادامه این فصل به مفهوم هر یک از این موارد خواهیم پرداخت و سپس نیازمندی‌ها و اصول لازم برای ترتیب‌دادن یک سفر جاده‌ای را به تفصیل شرح خواهیم داد، اما پیش از آن لازم است که به برخی از عوامل عمومی سفر بپردازیم.

عوامل عمومی سفر

جزئیات حرکت

- زمان‌بندی رفت و برگشت
- آخرین و اولین زمان‌ها
- پایانه و شماره پرواز، شماره سکوی قطار، روند گمرک، لزوم صدور ویزا، خودروهای موجود، دستورالعمل پشتیبان و جایگزین در صورتی که پرواز لغو شده یا تأخیر داشته‌باشد و موارد مشابه درباره قطار مدنظر قرار گیرند.

حریم خصوصی کارفرما

در صورت امکان، تضمین کنید که حریم خصوصی کارفرما حفظ شود. برای این منظور یک کوپه کامل را فراهم کنید.

امنیت چمدان‌ها

با اینکه نمی‌خواهید آنها را حمل کنید، اما اغلب مجبور به این کار هستید. در هر حال، باید مطمئن شوید که در تمام لحظه‌ها چمدان زیر نظر شما است، مگر اینکه مطمئن شوید که در انبار هواپیما قرار گرفته‌است. تعداد اجزای آن را بشمارید و همه را شناسایی کنید. در همه حال چمدان را ردیابی کنید. اگر نیروی انسانی لازم در اختیار داشتید، یک نفر از اعضای گروه را نه برای حمل چمدان، بلکه برای بررسی چمدان در هنگام بارگیری و پیاده‌شدن، اختصاص دهید.

تدارک تسهیلات برای شخص ویژه

اگر سالن انتظار ویژه وجود دارد و روند گمرک ویژه باید طی شود، کارها را زود انجام دهید تا راهی ایمن را برای کارفرما در زمان رفت و برگشت تأمین کنید. حتی در سالن انتظار ویژه نیز کنار کارفرما بنشینید و جای خود را ترک نکنید، مگر اینکه یکی از اعضای تیم اسکورت بلافاصله جایگزین شما شود.

محل استراحت، نوشیدنی‌ها و میان‌وعده غذایی

سعی کنید که کابین، کوپه یا اتاق مجاور کارفرما را در اختیار بگیرید. با خدمه و پیشخدمت‌ها هماهنگ کنید که ابتدا به شما مراجعه کنند. کارفرما باید در اتاق یا کوپه خود را قفل کند و به هیچ‌کس جز شما پاسخ ندهد. در راه‌آهن سن‌پترزبورگ در مسکو، حتی این کار هم کافی نخواهد بود؛ چراکه آنها پیش از شروع سرقت داخل کوپه گاز پخش می‌کنند و در راه به کل از جا در می‌آورند.

امنیت با نمایندگی‌های استقبال رسمی

با تمام نمایندگی‌های خارج از مجموعه که می‌توانند هم در زمینه امنیت سفر و هم بدون مشکل سپری‌شدن سفر با شما همکاری کنند، در ارتباط باشید. مسافرت مملو از مشکلات لجستیک بوده و هرگونه کمک و همکاری افزون بر عملکرد شما، مهم و باارزش است. مأموران امنیتی در کشورهای خارجی از آنچه در کشور انگلستان وجود دارد، تأثیرگذاری بیشتری در فرودگاه‌ها دارند. دستورالعمل‌ها و راه‌های میان‌بر در کشور خود را بشناسید.

ترتیب دادن خدمات ترجمه مطمئن

بهترین انتخاب برای شما این است که یکی از اعضای گروه، توانایی در زبان داشته باشد. در صورت نبود چنین فردی، از مترجمی استفاده کنید که توسط یک شرکت امنیتی شناخته شده در داخل، به شما پیشنهاد یا استخدام شده است. اغلب شرکت یا سازمان کارفرما یک مترجم داخلی استخدام می‌کند. اگر می‌توانید بدون اطلاع کارفرما، او را بررسی کنید و مطمئن شوید که «ارتباطاتی» با جای دیگر ندارد.

ارز

ارز خارجی و مقداری دلار آمریکا به همراه داشته باشید. اغلب در کشورهای پیشین بلوک شرق، واحد رایج برای پرداخت کرایه تاکسی دلار آمریکا است و آنها هیچ‌وقت پول را تبدیل نمی‌کنند.

واکسیناسیون

اطمینان حاصل کنید که در صورت نیاز، همه اعضای گروه واکسینه شده‌اند و در برابر خطرات بیماری‌های بومی مصون هستند.

ویزا

بررسی نهایی ویزاها را انجام دهید که همگی صحیح و معتبر باشند.

اتاق‌ها و خانه‌های امن

اگر اتفاقی رخ دهد یا تهدید بروز حادثه وجود داشته باشد، به کجا می‌روید؟ اطمینان حاصل کنید که همه اعضای گروه و شخص ویژه از محل ملاقات‌ها، وسایل ارتباطی و غیره اطلاع دارند. مسافران دیگر را بررسی کنید. چه کسانی با شما هم سفر هستند؟ آیا خود آنها مورد تهدید جداگانه‌ای قرار دارند که خطر محیطی را برای کارفرمای شما افزایش می‌دهد؟ آیا روش مسافرت شما ایمن و بی‌خطر است؟ به عنوان مثال راه آهن مسکو به سن پترزبورگ. اگر احساس خطر می‌کنید، توجیه یک روش جایگزین، آسودگی خیال شما را افزایش می‌دهد. در تمام مدت به کارفرما نزدیک باشید.

ارتباطات

لازم است که بین سرتیم، اعضای تیم، پایگاه و فرد ویژه، ارتباطات خوب و قابل اطمینانی برقرار باشد. نباید روابط به گونه‌ای باشد که اگر احساس سرگردانی می‌کند، احساس خود را به شما نگوید و شما نیز باید از تمام جنبه‌های سفر از قبیل هماهنگی‌ها، زمان‌بندی‌ها و موارد قابل انتظار آگاهی داشته باشید. این عادت را در کارفرما و دیگر مسئولان سازمان یا تشکیلات او ایجاد کنید که همیشه شما را در جریان آخرین تغییرات برنامه سفر قرار دهند، حتی اگر تغییرات در مرحله پیشنهاد هستند. آنگاه شما می‌توانید درک بهتری از موقعیت داشته باشید.

قطار

اگر با قطار سفر می‌کنید، سعی کنید تا جایی که بودجه اجازه می‌دهد صندلی‌های هر دو طرف کارفرما را در اختیار بگیرید. اگر کوبه‌ای باقی مانده، حداقل یک کوبه را اشغال کنید و کارفرما را

کنار پنجره بنشینید. از مکان و زمان توقف‌های برنامه‌ریزی‌شده بین راه، آگاه شوید. محافظ شخصی و تیم اسکورت باید دید مناسب و دائمی بر کوپه شخص ویژه و در حالت توقف قطار، بر سکوی ایستگاه داشته‌باشند. از آن جایی که معمولاً نام مسافری بیرون در کوپه نوشته می‌شود، اطمینان حاصل کنید که کوپه شخص ویژه با نام‌های جعلی رزرو شده‌باشند.

سفر هوایی

هنگام سوارشدن به هواپیما، پشت سر کارفرما و در هنگام پیاده‌شدن در جلوی او حرکت کنید و پیاده شوید. همان‌طور که گفته‌شد در بسیاری از هواپیماهای کوچک شخصی، چمدان‌ها زودتر وارد قسمت عقب هواپیما می‌شوند و هنگام پیاده‌شدن نیز آخر از همه تخلیه می‌شوند. استفاده از یک خودروی جداگانه برای حمل چمدان‌ها را در نظر داشته‌باشید که منتظر بارگیری در خودروی اصلی حمل چمدان‌ها نشوید و حرکت کارفرما به تعویق نیفتد. به خاطر بسپارید که شخص ویژه که وارد هتل شده و چمدان‌هایش به دستش نرسیده‌باشد، بسیار ناراحت خواهدشد. در پرواز، درست پشت سر کارفرما بنشینید و تا حدامکان چمدان‌های بیشتری را با خود نگه‌دارید. کارهای مفصل و زیادی را در فرودگاه‌ها باید از پیش انجام‌دهید، حتی اگر با خطوط هوایی چارتر مسافرت می‌کنید. از موارد زیر آگاهی لازم به‌دست‌آورید:

- مدت زمان عملیات
- قسمت ویژه هواپیما
- مکان دست‌شویی‌ها و غیره
- تعیین شیوه رزرو جا و زمان لازم برای این کار
- تعیین نقاط سوار و پیاده‌شدن در نزدیک‌ترین جای ممکن به پایانه اصلی
- اگر پیش از ورود زمان انتظار زیادی پیش‌بینی می‌کنید، مناسب‌ترین و ایمن‌ترین پارکینگ را انتخاب کنید.
- مراتب لازم برای حمل سلاح گرم را انجام‌دهید.
- هرگونه شرایط ویژه لازم را برای صندلی فراهم کنید.

- یکی از اعضا مسئول نگهداری گذرنامه همه افراد باشد.
 - یک نفر مسئول بررسی چمدان‌ها باشد.
 - اولویت در گذشتن از گمرک؛ آیا می‌توانید مجوز این کار را بگیرید که زودتر از بقیه از گمرک بگذرید؟
- اگرچه به جزئیات شناسایی مسیر در فصل‌های بعد خواهیم پرداخت، اما لازم است که نگاهی کلی به «پیش‌اقدامات» بیندازیم.
- پیش‌اقدامات امنیتی** که همکاران آمریکایی آن را با این اصطلاح می‌شناسند، تدارکات و بازدیدهای پیش از موعد است که برای هماهنگی‌های سفر انجام می‌شود و اگر بودجه اجازه‌دهد شامل مراحل زیر است:
۱. پیش از پیش‌اقدامات (مرحله برنامه‌ریزی)
 ۲. پیش‌اقدامات سفر (هماهنگی نهایی)
 ۳. اقدامات پیش از بازدید (درست قبل از رسیدن کارفرما که در واقع وظایف گروه تیم مقدم امنیتی است).
- هدف مراحل بالا عبارت است از:
- جلوگیری از هرگونه غافلگیری
 - احتمالات برنامه‌ریزی شده
 - جلوگیری از خطرات و قرار گرفتن در موقعیت‌های آسیب‌پذیر
- در واقعیت مرحله ۲ و ۳ با یکدیگر ترکیب می‌شوند، به‌ویژه اگر بازدید از کشورهای خارجی و هزینه سفر زیاد باشد، فرصت انجام هر یک از پیش‌اقدامات، غنیمت است.
- هدف اجرای پیش‌اقدامات عبارت است از:
۱. هماهنگی و ترتیب‌دادن تمام تسهیلات و اتاق‌ها
 ۲. هماهنگی وسیله نقل و انتقال

۳. هماهنگی رویدادهای ویژه
 ۴. ارتباط با پلیس و نیروهای امنیتی
 ۵. ارزیابی خدمات اضطراری و تخلیه محل
 ۶. روابط عمومی در تمام موارد بالا
- باید به خاطر داشته باشید که در مرحله تدارک و آماده‌سازی، گاهی مجبور هستید که هویت کارفرما را فاش کنید که برخلاف خواسته شماست و در واقع مجبور به نوعی سنجیدن هستید. سطح تهدید و خطر و همچنین لزوم فاش نمودن هویت کارفرما را ارزیابی کنید. پیش‌اقدامات به موارد زیر بسط پیدامی کنند:
۱. آماده‌سازی و تدارکات پیش از بازگشت
 ۲. وظایف اولیه و نقشه‌برداری موقعیت
 ۳. هماهنگی‌های نقل و انتقال
 ۴. خدمات اورژانسی

تدارکات پیش از حرکت

الف. جمع‌آوری اطلاعات

- برنامه کاری، تاریخ‌ها، زمان‌ها، نوع سفر یا بازدید
- فهرست میهمانان، عناوین و تعداد
- بودجه و هماهنگی‌های مربوط به صورتحساب
- شرایط ویژه لازم برای شخص ویژه
- شرایط ویژه پزشکی لازم
- تسهیلات و شرایط لازم پیشنهادی برای نقل و انتقال
- تهیه تجزیه و تحلیلی بر خطر و ارزیابی تهدید مقدماتی
- تعیین طبقه‌بندی تهدید و خطر
- شرایط ویزا، مصون‌سازی پزشکی، زبان و غیره (اگر سفر خارج از کشور است).

ب. تماس‌های تلفنی با:

- رابط‌های اصلی (افراد ویژه یا شرکت‌های امنیتی)
- محل اسکان: هتل و محل سکونت
- نقل و انتقال: زمینی، هوایی و غیره
- پلیس یا حفاظت: پاسگاه محلی و در خارج از کشور RSO (در ایالات متحده)، افسر ارشد امنیتی (در انگلستان)
- کرایه خودرو
- مکان‌های مهم و اصلی درگیری

شما باید سعی کنید که هماهنگی‌های لازم را با تمام موارد بالا انجام دهید. اما اگر سفر خارج از کشور است، معمولاً به این شکل است که از داخل کشور با آنها تماس بگیرید و اسامی و تعداد نفراتی را که لازم است در محل با آنها ملاقات و صحبت کنید، مشخص کنید.

ج. برای تسريع در کارهايتان، برنامه سفرتان را تدوين کنید.

- وظايفتان را اولويت بندي کنید؛ مانند زمان و [شناسايی نوع] تهديد
- برنامه تحقيقات و بررسي های خود را آماده کنید؛ مانند هتل و غيره
- فهرستی از تمام سؤالات، تحقيقات، اطلاعات مورد نیاز و غيره تهيه کنید.

وظايف اوليه در هنگام ورود

الف. از زمان به نحو احسن استفاده کنید.

در فرودگاه

هرچه می توانید بيشتر اطلاعات جمع آوری کنید، هوشيار باشيد و با شرايط فيزيکی و توپوگرافي^۱ محل كاملاً آشنا شويد.

- به عنوان مثال: نقشه ها، مسيرها، نقشه های محلی و محل های مورد علاقه
- توپوگرافي کلی فرودگاه، پارکينگ، قسمت تحويل چمدان ها، سالن انتظار فرودگاه و محل های ورود

- محل تحويل مدارک

- شرايط کرایه ماشين

در آخر یک شناسايی مسير و اقدامات تيم مقدم امنيتی برای فرودگاه در پيش داريد، در نتيجه از فرصت استفاده و در اولين بازديد هرچه بيشتر اطلاعات جمع آوری کنید. در هنگام حرکت به دليل محدوديت زمانی، فرصت اين کار را نخواهيد داشت.

در زمان انتقال به هتل، مراقب موارد زیر باشيد:

- ترافیک و مشخصه های اصلی محیطی
- مسيرها، وضعيت آنها، زمان طی شده در مسير (برای جهت يابی از نقشه استفاده کرده و مسيرهای جایگزین را جستجو کنید).

۱- Topographie: نقشه برداری از موقعيت طبيعي، محلی، یا ناحیه ای با شرح چگونگی آن.

- توپوگرافی کلی
- اگر سوار تاکسی هستید، سؤالات خود را در مورد حجم ترافیک و زمان آن، زمان و فواصل مسیرها، مناطق جرم‌خیز و غیره مطرح کنید.

هنگام ورود به هتل

- انجام تشریفات و مراحل پذیرش
 - مشاهده و بررسی شرایط کلی
 - بررسی لابی هتل، خدمات، راه‌پله‌ها و آسانسورها
 - بررسی پارکینگ و تراکم خودروها در آن
 - بررسی ورودی و خروجی‌ها
 - بررسی تسهیلات امنیتی چمدان‌ها
 - تعیین خدمات دفتری و اداری داخل هتل
 - بررسی خروجی‌های اضطراری، مسیرها و دستورالعمل‌ها
- اگر از پیش تدارکات را به‌خوبی فراهم کرده‌باشید، تا حد زیادی به استقرار سریع و به‌موقع کارفرما کمک خواهد کرد. پس از مراحل پذیرش، با توجه به میزان تهدید، یک جستجوی سریع و مختصر انجام دهید و اتاق او را ایمن‌سازید. سپس کلید اتاق را در اختیار بگیرید و هنگام ورود او به هتل، مستقیم و بلافاصله او را به اتاق خود ببرید. این کارها تنها زمانی امکان‌پذیر است که شما پیش از رسیدن گروه اصلی در محل حاضر شده‌باشید.

ب. در تماس باشید

ابتدا با دفتر تماس بگیرید.

- تغییرات جدید و به‌روزرسانی‌ها را (قبل از انجام هر کاری) اطلاع دهید.
- تغییرات در دستورات کلی را اطلاع دهید.
- به هر یک از رابط‌های اصلی، مترجم، رهبر تیم امنیتی محل، ورود خود را اطلاع دهید.

ج. هماهنگی‌ها و اولویت‌های تحقیق و بازرسی محل

- تماس‌بگیرید و تمام هماهنگی‌ها و فرارها را تأیید کنید. (در کشورهای جهان سوم و بلوک شرق پیشین، اکثر این کارها بی‌نتیجه هستند و خود را برای مواجهه با آن آماده کنید.)
- اولویت‌های خود را مشخص و فهرستی برای خود تهیه کنید.

د. آشنایی با منطقه

- با محیط اطراف خود آشنا شوید. همه نقاطی که طبق برنامه باید در آنها توقف کنید را مکان‌یابی کنید.
- نیازمندی‌های مالی از قبیل پول نقد مورد نیاز یا خریدهای محلی لازم را مشخص کنید و تأیید لازم برای هزینه‌ها را کسب کنید. (به‌عنوان مثال در بسیاری از کشورها، نقشه‌ها قیمت قابل توجهی دارند.)

تحقیقات محلی و مکانی^۱

حمل و نقل

خدمات اورژانسی

در اینجا نمی‌توانیم بیش‌ازحد بر اهمیت «پیش‌اقدامات» تأکید کنیم. برای یک سفر دو روزه که در آن بیش از هشت مقصد برای بازدید و دو مراسم شام در نظر گرفته‌شده، لازم است که ۳ الی ۴ روز از پیش، در آن کشور اقدامات لازم را انجام دهید. در برخی از کشورها اگر بادقت عمل نکنید، هماهنگ کردن خودروهای مناسب و سالم، به‌راحتی یک روز را به خود اختصاص می‌دهند.

بازدید از محل‌ها باید به‌دقت و مفصل انجام‌شود و در صورت امکان باید در همان ساعتی از روز انجام‌شود که قرار است در تاریخ اصلی به آنها مراجعه کنید. باید تمام مسیرها و ورودی‌های صحیح را شناسایی کنید، که اغلب با آنچه در نشانی پستی در برنامه سفر مشخص

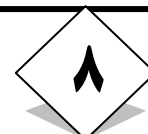
۱- ر.ک محل سکونت، هتل در فصل ۵

شده، متفاوت است. باید با مراتب گذشتن از قسمت امنیتی، طبقه‌ای که باید از آن بازدید شود و محل دقیق دفتر کار یا محل بازدید، کاملاً آشنا باشید. از حجم آسانسورها اطلاع داشته‌باشید و از همه مهم‌تر، نحوه اجرای عملیات پیاده‌شدن^۱ است، به این معنی که نقطه پیاده‌شدن چقدر از محل فاصله دارد و در روز چگونه انجام می‌شود. اگر شناسایی شما در روز یکشنبه است (روز تعطیل) کاملاً متفاوت با روزهای غیرتعطیل است، به‌ویژه اگر در مناطق مرکز شهر و صبح روز اول هفته باشد.

شناسایی محل بازدید صبح روز یکشنبه (روز تعطیل) و صحبت با محافظین امنیتی درباره امکان استفاده از این محل به‌عنوان نقطه پیاده‌شدن در روز دوشنبه

اگر دفاتر کار در طول مرحله شناسایی تعطیل باشند، باید با مأموران امنیتی آنها صحبت کرده و تا حد امکان از طرح و آرایش داخلی دفتر و غیره اطلاعات کسب کنید. نمی‌توانید خیلی به جزئیات پردازید. بارها و بارها اطلاعات را بررسی کنید. اگر جزئیاتی را اشتباه کرده‌باشید، وقتی در روز عملیات روند پیاده‌شدن را انجام می‌دهید، این واقعیت برای شما گران تمام خواهد شد.

فصل هشتم

بازرسی و امنیت خودرو

در اغلب موارد، بهترین شیوه برای جابه‌جایی کارفرما استفاده از ماشین است؛ اما از جهاتی وقتی با خودرو سفر می‌کنید، بیشتر آسیب‌پذیر هستید. مطالعه فنون تروریست‌ها نشان می‌دهد که بیشترین حملات آنها زمانی بوده‌است که افراد ویژه، سوار بر خودرو و شاید در فاصله چندمتری خانه یا محل کار خود بوده‌اند. اغلب هنگام سفر با خودرو یک حس امنیت کاذب دست می‌دهد، اما در حقیقت، در محیطی قرار دارید که آزادی عمل بسیار محدود است و به دلیل نبود قدرت مانور، انتخاب‌های کمی برای واکنش وجود دارد و پوشش شما یک پوسته نازک است و عوامل زیادی، توانایی شما را در واکنش نشان‌دادن از بین می‌برند. اعتماد به خودرو، حتی خودروهای ضدگلوله، حس کاذبی از امنیت است.^۱

خاصیت ضدگلوله‌بودن در برابر سلاح‌های مدرن، از قدرت دفاعی کمی برخوردار است. نبود خطوط امنیتی متشکل از نیروی انسانی، تجهیزات و سیستم‌ها که با یکدیگر هم‌پوشانی دارند، سفر با خودرو را تبدیل به کاری می‌کند که به‌صورت بالقوه خطرناک است. روند حرکتی یک خودرو یا یک کاروان حرکتی را می‌توان با یک طرح و نقشه به‌راحتی مختل کرد و گزینه‌های

۱- ر.ک فنون تروریست‌ها- فصل ۳

گریز از آن هم اغلب محدود است. تکرار روال همیشگی و عادت که در اکثر سفرهای با خودرو شایع است، بزرگ‌ترین خطر محسوب می‌شود و روال همیشگی فرد ویژه در سفر با خودرو است که او را توصیف می‌کند. او برای سفرهای روزانه و رفت و برگشت به محل کار و همین‌طور برخوردهای عادی اجتماعی، به‌طور مشخص از یک ماشین استفاده می‌کند و اغلب، یک خودروی مورد علاقه خود دارد که بیشتر شخصیت خود او و اطرافیانش را نشان می‌دهد.

در شرایط مطلوب همه راننده‌های امنیتی باید محافظین شخصی آموزش‌دیده باشند و در صورت امکان، نباید از راننده‌های معمولی استفاده کرد و اگر انتخاب دیگری ندارید، سعی کنید که آموزش‌های لازم شیوه‌های رانندگی و تمرین‌های شرایط اضطراری را به او آموزش دهید. اما متأسفانه حسی که یک رانندگی معمولی ایجاد می‌کند، با حسی که آموزش رانندگی فنی و حرفه‌ای به شما می‌دهد، یکسان نیست. پس از هفته‌ها، ماه‌ها و حتی سال‌ها تمرین کردن دقیق و پرزحمت ماشین و اجتناب از ایجاد کوچک‌ترین خراش روی آن، برای راننده معمولی غیرقابل‌باور است که از گران‌بهاترین دارایی خود به‌عنوان پیشران جنگی استفاده کند. آدم‌ربایی پرنسس آنه^۱ به‌وضوح استفاده نابخردانه از راننده‌هایی را نشان می‌دهد که آموزش‌های لازم را برای رانندگی گریز ماهرانه عملیاتی ندیده‌بودند.

1- Princess Anne

امنیت خودرو

اگر خانه را ترک کردید و در خودروی خود منفجر شدید، نشان از حماقت محض دارد. حتی احساس امنیت و در پناه بودن در محل سکونت هم نوعی بلاهت ذهنی است و یک خودرو، با بهترین اقدامات هم، زمانی که استفاده نمی‌شود، باز هم باید ایمن‌سازی و در صورت امکان، از آن محافظت شود؛ حتی زمانی که در حیاط یا زمین محل سکونت پارک شده‌است. دستورالعمل‌های امنیتی مورد نیاز برای خودرو با توجه به سطح تهدید به‌دست‌آمده از ارزیابی تهدید تعیین می‌شود. در تهدید رده اول لازم است که خودرو در یک پارکینگ اختصاصی نگهداری و در آنجا قفل شود و پارکینگ مجهز به آژیر خطر باشد و ۲۴ ساعته از آن محافظت شود. در واقعیت معمولاً این امکان نیست، چراکه در عملیات غیرنظامی سطح تهدید معمولاً بین رده دوم و سوم است. منابع، نیروی انسانی و شرایط، امکان پیاده‌سازی تمام عناصر امنیتی را نمی‌دهد. اما با این حال، نداشتن تلاش لازم برای فراهم کردن امنیت لازم برای خودرو مطابق با سطح تهدید، نشان از بی‌دقتی و اهمال‌کاری دارد.

یک ردیاب مواد منفجره پیشرفته که با باتری کار می‌کند. این ردیاب با قابلیت تشخیص گاز و نمونه‌برداری ذره‌ای، محصول Allens، برای مصارف نظامی و غیرنظامی، از جمله مواد منفجره PETN و RDX مناسب است.

نگهداری خودرو در پارکینگ اختصاصی، محافظت از آن و ایمن‌سازی

در تمام راهنماهای آموزش حفاظت شخصی می‌خوانید: هر خودرویی که بدون مراقبت برای هر مدت‌زمانی رهاشود حتی اگر فقط برای چند ثانیه باشد، پیش از استفاده باید بازرسی و ایمن‌سازی شود. در واقعیت، شما به سطح تهدید رجوع می‌کنید و بازرسی ممکن است یک جستجوی سریع و مختصر باشد که تنها دو دقیقه زمان می‌برد، اما اگر تهدید ایجاب کند، بازرسی ممکن است دو ساعت یا بیشتر به طول انجامد و قطعات خودرو همگی کاملاً باز شوند، که این گزینه آخر فقط در شرایطی اتفاق می‌افتد که شما به دنبال تهدید رده اول باشید که معمولاً در حیطه کاری تیم حفاظت تشریفاتی از ارتش یا خدمات دولتی است و حتی در آن شرایط هم، این سطح از بازرسی و تجسس بعید است، زیرا اگر دلایلی دارید و بر این باور هستید که خودرو مشکوک است، به‌سادگی آن را از دور خارج می‌کنید و خودروی دیگری را در اختیار می‌گیرید.

بسیاری از دستورالعمل‌های عمومی امنیتی خودرو، در فصل مربوط به امنیت شخصی مطرح شده‌اند که در توضیحاتی که باید به کارفرما بدهید به آنها اشاره شد. بسیاری از آنها در مورد خود شما هم کاربرد دارند، به‌ویژه آن دسته که در مورد امنیت عمومی خودرو بیان شده‌است. در فعالیت‌های تروریستی برای جاسازی مواد منفجره، زمان عامل حیاتی است. یک ماده منفجره که قادر است کل خودرو، به‌علاوه بخش زیادی از محیط اطراف خودرو را ویران کند، تنها در چند ثانیه جاسازی می‌شود و به همان نسبت نیز سریع کشف می‌شود. اگر زمان به نفع تروریست‌ها باشد، آنگاه برای کشف آن، جستجو و بازرسی مختصر کارساز نخواهد بود. تروریست‌ها توانایی خرید، اجاره یا سرقت خودروی مشابه با خودروی هدف را دارند که می‌توانند هم روش‌های نفوذ و هم نحوه پنهان کردن مواد منفجره در آن را تمرین کنند. چاشنی انفجاری ممکن است با فشار، شیب، حرکت، گرما یا حتی ماده شیمیایی فعال شود. دستگاه‌های انفجاری به سه تیم مشکل‌ساز اصلی تقسیم‌بندی می‌شوند:

۱. مواد منفجره‌ای که به سرعت جاسازی می‌شوند، چه تکیه داده‌شوند و چه به شکل تعادلی جاسازی یا سریع و بدون دقت کار گذاشته‌شوند.
 ۲. مواد منفجره‌ای که طی زمان خاصی جاسازی و به‌خوبی پنهان شده‌است.
 ۳. ماشین بمب‌گذاری‌شده: یک دستگاه انفجاری که زمان زیادی برای جاسازی آن صرف شده‌است و به‌گونه‌ای است که کل خودرو را تبدیل به یک بمب می‌کند که متمایز از خودرویی است که مواد منفجره صرفاً در آن کار گذاشته‌شده‌است.
- به خاطر داشته‌باشید که مواد منفجره ممکن است به شکلی فریبنده و آشکار کار گذاشته‌شوند. به‌عنوان مثال: یک جعبه خوراکی و بسته‌های به ظاهر بی‌خطر مشابه که به‌سادگی حاوی مواد منفجره هستند.
- اگر خودرویی برای تعمیر یا سرویس فرستاده‌شود، سعی کنید یک نفر را به‌همراه آن بفرستید و یا اگر خودروی جدیدی را تحویل گرفتید، بازرسی کامل خودرو لازم است. هیچ‌گاه خودرو را به پارکینگ ناشناس نفرستید. خودرویی که در طول شب، خارج از پارکینگ اختصاصی و در محوطه محل مسکونی پارک شده‌باشد، حتی اگر محوطه خانه توسط تیم امنیت محل سکونت محافظت شود، باید هر روز صبح توسط راننده جستجو و بازرسی شود. چنین جستجویی می‌تواند سریع و مختصر باشد و در چند دقیقه انجام‌شود، چراکه قطعاً سطح تهدید پایین است که خودرو بدون محافظ و در محیط باز رها شده‌است. راننده هیچ‌گاه نباید بازرسی روزانه را از روی عادت انجام یا کاری روزمره و عادی جلوه‌دهد.
- برای یک تروریست تنها چند ثانیه زمان لازم است که وقتی از کنار خودرو می‌گذرد و به ظاهر می‌ایستد تا بند کفش خود را ببندد، دستگاه انفجاری را در خودرو کار بگذارد. دستگاه منفجره‌ای که با آهن‌ربا محکم به بدنه چسبیده و کار گذاشته‌می‌شود و اندازه آن فقط دو در سه اینچ است و برای نابودکردن ماشین و سرنشینان آن کافی است.

جستجو و بازرسی خودرو

جستجوی خودرو نیز همانند جستجوی اتاق باید منظم و طبق اصول باشد. در صورت امکان، راننده باید از کمک یک نفر دیگر بهره ببرد. موضوعی که قصد توضیح آن را داریم، بازرسی کامل خودرو بدون نیاز به بازکردن قطعات آن است. این جستجو بسیار جامع و مناسب است و این جستجو نیز در زمانی انجام می‌شود که خودرو بدون مراقبت رها شده‌است. دقت، جزئیات و درجه این جستجو همگی بستگی به شرایط متناسب با تهدید دارد و ممکن است از دو دقیقه تا یک ساعت به طول انجامد.

چه زمانی نیاز به بازرسی خودرو است؟

- روزانه قبل از استفاده از خودرو
- پس از سرویس یا تعمیر شدن
- پس از اینکه مدتی بدون مراقبت رها شده‌باشد.

در جستجوی چه هستید؟

- دستگاه‌های انفجاری ابداعی
 - بریدگی سیم ترمز
 - شل بودن مهره‌های چرخ خودرو
 - شکر داخل باک بنزین
 - روغن کلاچ، ترمز و غیره مناسب باشد. به‌عنوان مثال مایع داخل موتور تخلیه شده‌باشد.
 - آسیب دیدگی لاستیک‌ها (لاستیک زاپاس را به خاطر داشته‌باشید).
 - رادیاتور
- خودرو و محیط پیرامون آن را باید به شیوه‌ای هوشیارانه به چند بخش تقسیم کنید و مسئولیت هر یک از آنها را به اعضای جستجوکننده، اختصاص دهید.

در شرایط مطلوب، حداقل دو نفر برای جستجو و بازرسی لازم است و اگر نیروی انسانی کافی وجود دارد، می‌توانید از خدمات نفر سوم هم به‌عنوان سرتیم جستجو استفاده کنید که مراحل کار را هماهنگ و تمام بخش‌های جستجو را پس از به‌تمام رسیدن، ثبت می‌کند. بقیه افرادی که نقشی در بازرسی ندارند باید فاصله ایمنی را رعایت کنند. به خاطر داشته باشید که در حین عملیات بازرسی نباید از تجهیزات رادیویی و بی‌سیم استفاده کرد. تمام بی‌سیم‌ها خاموش باشند. ساعت مچی زنگ‌دار و پی‌جوها را از محل دور کنید.

برخی از تجهیزات ابتدایی برای جستجو:

- آینه
- چراغ قوه
- چسب نواری
- انواع پیچ‌گوشتی: دو سو و چهارسو
- انبردست
- ابزار ماشین
- لباس کار

بعضی از جعبه‌ابزارهای پیچیده و حرفه‌ای بازرسی شامل تجهیزات مین‌یاب، snifter، دستگاه اشعه ایکس و کاوشگر^۱ نیز هستند. مثل همیشه بودجه و سطح تهدید مقدار ابزار لازم را تعیین می‌کند. جامع‌ترین تولیدکننده تجهیزات در انگلستان شرکت P.W. Allen & Co است. پیش از آغاز کار مهم است که دلیل جستجو را مشخص کنید.

- آیا این بازرسی بخشی از روال روزانه است؟
- آیا خودرو بدون مراقبت رها شده که با توجه به تهدید، موجب نگرانی شده است؟

۱- لوله‌های انعطاف‌پذیری که سر آنها دوربین و چراغ نصب شده و برای جستجو استفاده می‌شوند: Illuminated Probe

- آیا دلیل خاصی برای مظنون‌شدن وجود دارد؟ اگر این‌طور است باید با پلیس تماس بگیرید.
- آیا سفری که در پیش دارید نوع خاصی از دستگاه انفجاری را می‌طلبد؟ به‌عنوان مثال: چاشنی فشارسنج در منطقه کوهستانی یا تپه زار
- جزئیات بازرسی قبل و جزئیات زمان آخرین سرویس خودرو

مراحل جستجو

محیط پیرامون

به خاطر داشته باشید مواد منفجره ممکن است از خودرو فاصله داشته باشد، اما توسط خودرو فعال شود. نشانه کنده شدن خاک، جای پا، رد لاستیک روی خاک و هرگونه نشانه استفاده از اهرم یا جک را جستجو کنید. محل پارک ماشین، پارکینگ اختصاصی، درها، محیط پیرامونی نزدیک، دریچه‌های فاضلاب، زمین‌های زراعی، پرچین‌ها و جوی‌ها را بررسی کنید. هر نفر باید از سمت مخالف خودرو به صورت قطری کار خود را آغاز و مدار حرکتی سمت خود را کامل جستجو کند. باید به دنبال لکه‌های روغن یا مایع و یا تکه‌های شیشه خرد شده، تکه‌های کاغذ نو، چسب، نخ یا تکه‌های سیم بگردید. روغن‌ریزی یا اثر لاستیک را بررسی کنید که نشان از جابه‌جایی خودرو به عقب یا جلو دارد تا بتوانند سویچ‌های فشارسنج را زیر چرخ‌ها قرار دهند.

اگر نیروی انسانی کافی در اختیار دارید، یک سرتیم جستجو برای هماهنگی بازرسی منصوب کنید. سرپرست در عملیات جستجو دخالتی ندارد بلکه قسمت‌های جستجو شده را ثبت می‌کند و تضمین می‌کند که در مراحل جستجو هیچ بخشی جا نیفتاده است. او همچنین باید وجود مواد منفجره را تأیید کند. سرپرست باید با فاصله مناسبی از خودرو مستقر شود.

بدنه خودرو

به رنگ بدنه، کروم روی بدنه، آینه‌ها، سپرها، قالیاق‌ها، پنجره‌ها، درپوش فیلتر، اتصالات چراغ‌ها به دقت توجه کنید. باید به دنبال نشانه‌هایی از کوبیدگی، ورود به زور، کثیفی، لک روغن، اثرانگشت و غیره باشید. هنگام معاینه و بازرسی به هیچ وجه به خودرو دست نزنید. همچنین مراقب درهایی که کاملاً بسته نشده‌اند، باشید. هنگام معاینه بدنه، داخل خودرو را نیز مشاهده کنید. دقت کنید که از قرقه کمربند ایمنی سیم آویزان و کلیدی در خودرو نباشد که روی وضعیت «روشن» قرار گرفته باشد.

چرخ‌ها و زیر گلگیرها

مجدد بدون دست زدن به خودرو، وجود بریدگی در لاستیک‌ها و لوله‌های ترمز را بررسی و دقت کنید که هیچ شیء تیزی وارد لاستیک‌ها نشده و مهره‌های روی چرخ‌ها شل نشده باشند. بدون اینکه از دست خود برای لمس کردن استفاده کنید که ممکن است منجر به از جا بیرون پریدن کلید یا دکمه‌ای شود، به دقت قوس داخلی گلگیر در بالا و پشت چرخ‌ها را بررسی کنید. یک دستگاه انفجاری با آهن ربا به راحتی در قوس داخلی گلگیر پنهان می‌شود. برای جلوگیری از این مورد، گلگیرها را کاملاً گریس کاری یا عایق کاری کنید.

زیر خودرو

کل شاسی، میله گاردان، محفظه موتور، تمام طول لوله آگزوز و بخش داخلی محفظه چرخ‌ها را بررسی کنید. باید به دنبال وسیله‌ای بگردید که به سینی کف، لوله آگزوز و یا بالای باک بنزین متصل شده باشد. به دنبال اثر نشت روغن، بریدگی لوله‌ها، حسگرهای گرمایی نزدیک آگزوز و به طور کلی هر مورد غیرعادی باشید. زیر خودروی خود را بشناسید. دفعه بعد که خودرو را بر سرایشی قراردادید، از پلاروید استفاده کنید. همچنین تا حد امکان، هرچه بیشتر کف خودرو را آب بندی کنید. با اینکه برای جستجوی سریع و مختصر، به ویژه زمانی که می‌خواهید خودروی مراجعه کنندگان را به سرعت بررسی کنید، آینه‌ها بسیار سودمند هستند، اما استفاده از آنها شما را تنبل می‌کند، چراکه برای بازرسی خودرو لازم است که خود زیر خودرو بروید. از فنرها،

کمک‌فرها و جعبه‌دنده غافل نشوید و مواردی از قبیل سیمی که بین قطعات متحرک و به یک دستگاه وصل شده‌است را بررسی کنید. به‌خصوص در هنگام بررسی قسمت زیر صندلی راننده و صندلی‌های سرنشینان با احتیاط عمل کنید.

اگر تهدید ایجاب می‌کند، برای جستجوی زیر خودرو، خودتان باید زیر خودرو بروید. آینه‌ها برای جستجوی سریع، مثلاً هنگام ورود به محل سکونت، مناسب هستند، اما برای جستجوی صحیح، آینه به کار نمی‌آید. همیشه در اتاق عملیات لباس کار لازم برای انجام بازرسی داشته باشید. نیروی امنیتی نباید با لباس خود یا روی زمین خیس زیر خودرو برود. لباس کار را در خودرو جا نگذارید.

توجه: در اینجا، عوامل متعددی در تعیین ترتیب روند جستجو مؤثر هستند. در بعضی مراحل لازم است که باطری را جدا کنید و این کار یک منشأ فکری دارد و در نتیجه در هر مرحله که هستید، باید به قسمت بعدی که معمولاً محفظه موتور است بروید و کار را در آنجا ادامه دهید. روش بازکردن کاپوت خودرو نیز تا همین حد مهم است، زیرا معمولاً کاپوت از داخل خودرو باز می‌شود و برای همین (چون هنوز به داخل خودرو نرسیده‌اید) باید بازکردن کاپوت را در ترتیب مراحل بالاتر آورده و زودتر انجام دهید.

قربانی ترتیب‌های از پیش تعیین‌شده‌ای که درباره آنها مطالعه کرده‌اید، نشوید. از عقل و تفکر خود استفاده کنید. در این نمونه ما طبق ترتیب زیر کار خود را آغاز می‌کنیم و فرض بر این است که برای بازکردن کاپوت باید به داخل خودرو دسترسی داشته باشیم و شخصا قبل از بررسی بقیه قسمت‌های خودرو، تمایلی به کارکردن با صندوق خودرو ندارم، چراکه برای بررسی صندوق باید لاستیک یدک را بیرون آورید که خود باعث برهم خوردن تعادل خودرو می‌شود.

صندوق

(با فرض اینکه به‌طور مستقل باز می‌شود)، همه وسایل را از صندوق خارج کرده و کل فضای صندوق را بررسی کنید. وضعیت لاستیک یدک را بررسی کنید. اگر خودرو بدون مراقبت رها شده است، لازم است که در صندوق را از دور باز کنید. به دقت اطراف باک و وضعیت عاج و باد لاستیک‌ها را بررسی کنید و مطمئن شوید که هیچ بریدگی روی بدنه لاستیک وجود ندارد. هنگام بلندکردن در صندوق دستورالعملی را انجام دهید که در مورد بازکردن کاپوت خواهید خواند.

فضای داخلی

از پنجره‌های خودرو کاملاً داخل خودرو را مشاهده و بررسی کنید که مورد مشکوکی وجود نداشته باشد. (بنابراین همیشه باید داخل خودرو را تمیز و مرتب نگه دارید.) به آرامی در را باز کنید و همزمان مراقب سیم‌های متصل شده احتمالی باشید و همزمان همکار شما باید از پنجره در مقابل داخل را نگاه کند. این قسمت یکی از خطرناک‌ترین نقاط است. از یک نوار پلاستیکی برای حس کردن و درعین حال از قدرت بینایی خود هم استفاده کنید. وقتی که در کاملاً باز شد، قسمت لولای در را با دقت بیشتری معاینه کنید. همین ترتیب باید برای هر چهار در به کار گرفته شود. در ابتدا مطمئن شوید که از چراغ‌های داخلی خودرو (زیر درها یا بالای درها روی سقف) هیچ سیمی کشیده نشده است. در این مرحله هیچ کلیدی را نزنید. اگر نسبت به درهای جلو حس خوبی ندارید از درهای عقب کار را آغاز کنید.

از روش key in-knee in برای کنترل در استفاده کنید.^۱ توصیه می‌شود برای این کار از کفپوش‌های کف ماشین استفاده نکنید، اما اگر این کار را کردید، باید با دقت آنها را خارج کنید. تا زمان اتمام بازرسی درها را باز بگذارید.

درها باید با دقت باز شوند. به محض اینکه در را به آرامی باز کردید، از یک نوار پلاستیکی برای بررسی وجود سیم‌ها استفاده کنید. نفر دیگر تیم باید از پنجره سمت مقابل خودرو، داخل را نگاه کند و به دنبال سیم‌های احتمالی باشد.

یک نفر به سمت جلو دیگری به سمت عقب خودرو، به طور منظم کار را از کف خودرو به سمت بالا ادامه می‌دهند. در نظر داشته باشید که در آن واحد فقط یک نفر مشغول باشد. زیر کفپوش‌ها، زیر و داخل صندلی، دستگیره در، زیرسیگاری، جیب‌ها و روکش داخلی در، پدال‌ها، هواکش‌ها، دستگاه پخش و رادیو، بلندگوها، آفتاب‌گیرها، طبق عقب، طاق شیشه

۱- پس از بازکردن در، آن را با زانوی خود کنترل کنید.

عقب، تودوزی و هر بخش دیگری که غیرعادی به‌نظر می‌رسد و ممکن است برای پنهان‌سازی از آن استفاده‌شده‌باشد. سپس یک جستجوی کامل از فضای داخل انجام‌دهید. تا زمانی که مطمئن نشدید که چاشنی فشارسنج کار گذاشته‌نشده‌است، برای معاینه قسمت‌های دیگر روی صندلی‌ها ننشینید.

جستجوی جامعی از فضای داخلی. به صندلی‌ها تکیه‌نده‌ید و مراقب‌باشید که کاملاً طبق ترتیب دقیق جستجو را انجام‌دهید. سرتیم جستجو باید از کارت‌های جستجوی خودرو استفاده‌کند و مطمئن شود که تمام بخش‌ها مورد بازرسی قرارگرفته‌اند.

زمانی که کاپوت از داخل خودرو باز می‌شود، باید با فشار آن را به سمت پایین نگه‌دارید و نگذارید که فتر، آن را به بالا براند. می‌توانید از نوار پلاستیکی استفاده‌کنید و همزمان که یک نفر در کاپوت را به آرامی بلند و نفر دیگر با چشم داخل را نگاه و جستجو‌کند که سیمی وجودنداشته‌باشد.

کاپوت

در کاپوت را تحت فشار آزاد کنید به این معنی که یک نفر کاپوت را به سمت پایین نگه می‌دارد و همکار او دستگیره کاپوت را می‌کشد. سپس درحالی که همکاری در کاپوت را به آرامی بلند می‌کند، با چشم‌های خود به جستجوی سیم‌های متصل احتمالی یا موارد دیگر می‌پردازد. او باید از یک نوار پلاستیکی برای لمس هر سیم یا مانعی که زیر در کاپوت ایجاد شده است، استفاده کند و اگر در کاپوت حالت فنری ندارد، در این مرحله باید مانع از بسته شدن آن شود. وقتی متقاعد شدید که مشکلی نیست، می‌توانید در کاپوت را بالا بیاورید. عموماً توصیه می‌شود که در این مرحله باتری را جدا کنید، اما باید در نظر داشته باشید که ممکن است دستگاه انفجاری با قطع شدن مدار فعال شود. مراقب باشید و اطمینان حاصل کنید که هیچ سیمی وصل نیست و یا از قطب‌های باتری قطع نشده است. [این کار] ساده‌تر از آن است که به نظر می‌رسد. محفظه موتور را به آرامی جستجو کنید، به ویژه قسمت‌هایی را که برق کشیده می‌شود. به عنوان مثال باتری، استارت و همچنین فضاهایی که بین بدنه خودرو ایجاد شده است. مخزن شیشه‌شور را به دقت جستجو کنید. (دانه‌های خشک، برنج) کاپوت را پس از تمام شدن کامل جستجو باز بگذارید.

جستجوکننده‌ها باید دقت داشته باشند که به چرخ‌ها و داخل قوس گلگیر دست‌نزنند، زیرا ممکن است قطعه‌ای که روی چرخ تکیه کرده از جای خود بیرون بیفتد. قالب‌ها را بردارید و مهره‌های چرخ را بررسی کنید که شل نشده باشند.

حال می‌توانید معاینه و بررسی کامل محفظه موتور را آغاز کنید. خودرو خود را بشناسید. می‌توانید سیم‌های ناشناخته و بیگانه را شناسایی کنید؟ اتصال و رابط‌های کلاچ، ترمز و پدال گاز و همین‌طور میله فرمان را بررسی کنید. کاربراتور، فیلترهای هوا، پانل‌های دسترسی، جعبه‌فیوزها، لامپ‌ها و باله‌ها و نیز رادیاتور و به‌ویژه فن آن را بررسی کنید. به‌خاطر داشته‌باشید که برخی از فن‌ها وقتی مایع داخل رادیاتور به دمای خاصی می‌رسد، به‌صورت الکتریکی به کار می‌افتند. حتی می‌توانید خودرو را با یک «یدک‌کش بلند» آزمایش کنید تا چرخ‌ها بچرخند و میل‌لنگ به حرکت دربیاید. اگر هنوز مطمئن نیستید از یک سرایشی استفاده کنید. به‌طور قطع، یک چاشنی فشارسنج پیدا خواهید کرد.

با محفظه موتور خودروی خود آشنا باشید. اگر این‌گونه نباشد ممکن است وسیله‌ای که پنهان‌شده را مشاهده کنید اما در نظر شما مشکوک به نظر نرسد. هنگام جداکردن باتری مراقب‌باشید، یک مدار قطع‌شونده، موجب انفجار دستگاه انفجاری می‌شود.

بررسی‌های نهایی

درها را باز بگذارید، موتور را روشن کنید، تمام تجهیزات برقی از قبیل راهنماها، چراغ‌ها، برف‌پاک‌کن‌ها، بوق، بخاری، رادیو را بررسی کنید. یک دور آزمایشی با خودرو رانندگی و همه دنده‌ها از جمله دنده‌عقب را امتحان کنید. ترمزها را آزمایش کنید و به صدای موتور گوش دهید.

آیا صدا طبیعی است؟ زمانی این بررسی‌ها را انجام دهید که کمترین تعداد نفرات در نزدیکی خودرو قرار داشته باشند.

در زمانی که یک وسیله مشکوک کشف شد، آنگاه روش C۴ را در پیش بگیرید: تأیید، پاک‌سازی، قرنطینه و نظارت.^۱

خودروی کارفرما باید به موارد زیر مجهز باشد:

۱. آژیر، سیستم لرزاننده و ایموبلایزر
۲. سیستم پی‌جوی بی‌سیم
۳. قفل کاپوت، صندوق، باک بنزین و مهره چرخ‌ها
۴. پولاروید کردن محفظه موتور و زیر خودرو
۵. پوشش فایبرگلاس برای کل کف
۶. شبکه فلزی داخل اگزوز

اگر بررسی‌ها و معاینه خودرو را به‌طور مرتب انجام می‌دهید، یک «فهرست معاینه خودرو» تهیه کنید. این فهرست شامل مدل، سال ساخت، نوع بدنه، درها، عدد شاخص، محل و تاریخ، روز و ساعت است. در این فهرست مراحل جستجوی قسمت‌های معین شده، آورده می‌شود و قسمت‌های مختلف جستجو تشریح می‌شود. این فهرست ابزار مناسبی است که می‌توان هوشمندانه از آن استفاده کرد. ممکن است بخشی از خودرو که مخصوص آن مدل و سال ساخت است، در تشریح قسمت‌های به‌خصوص جستجو جا افتاده باشد. ابتکار عمل را به افراد ماهر بسپارید. به خاطر داشته باشید هنگام گزارش‌دهی در هر جستجویی، چه جستجوی خودرو چه ساختمان، هیچ‌گاه مکانی را «امن» گزارش نکنید، بلکه اعلام کنید: «جستجو شد، اما موردی یافت نشد.» به خاطر بسپارید: «نیافتن شواهد، دال بر وجودنداشتن نیست.»

بررسی مختصر

در مواقعی که سطح تهدید پایین و زمان شما اندک است، به‌ویژه مواقعی که خودرو مدت‌زمان کمی رهاشده‌است، آنگاه می‌توانید «جستجوی مختصری» انجام‌دهید و قسمت‌های زیر را جستجو کنید:

- محیط پیرامون
- بخش بیرونی خودرو (بدنه خودرو)
- چرخ‌ها و گلگیرها
- زیر خودروها

کارت جستجوی خودروها		
۱. پشت سپرها/ لبه سپرها	- آهن‌ربایی	- شتاب‌سنج / زمانی
۲. زیر قوس گلگیرها	- آهن‌ربایی	- شتاب‌سنج / زمانی
۳. لاستیک‌ها و قالباق‌ها	-	- فشارسنج / الکتریکی / زمانی
۴. فنرها و کمک‌فنرها	-	- کلیدپوش - پول (فشاری-کشانی)- الکتریکی
۵. دنده	-	- کلید پول / الکتریکی
۶. اگزوز	-	- گرمایی
۷. کاپوت	-	- فشارسنج / الکتریکی
۸. بدنه موتور	- با سیم متصل شده به کوئل، موتور استارت، دینام	- الکتریکی
۹. باتری	- پشت یا زیر باتری	- الکتریکی

کارت جستجوی خودروها		
۱۰. فیلتر هوا/ بخاری	-	- شتاب سنج / فشار هوا / گرمایی
۱۱. لوله کشی / رادیاتور	-	- گرمایی
۱۲. فن / چراغ‌ها	-	- الکتریکی
۱۳. ستون فرمان / سوئیچ / ترمزها	-	- فشار سنج / پوش - پول
۱۴. صندوق	-	- فشار سنج / الکتریکی
۱۵. کف پوش / لاستیک زاپاس	-	- شتاب سنج / زمانی
۱۶. باک بنزین	- دور، زیر و داخل باک	- شتاب سنج / شیمیایی / زمانی
۱۷. درها	-	- فشار سنج / الکتریکی
۱۸. صندلی‌ها، زیرپایی	- زیر آنها	- فشار سنج / زمانی
۱۹. کنسول داشبورد	- زیر و پشت تمام کلیدها / بخاری / دریچه‌های هواکش / داشبورد	- الکتریکی / کلید پول
۲۰. دستگیره‌ها / کمربندهای ایمنی	-	- الکتریکی / فشار سنج / شتاب سنج

فصل نهم

دستورالعمل‌های سوار و پیاده‌شدن^۱

کلیات

یک کارفرما بیشتر سفرهای خود را با ماشین انجام می‌دهد و در دو حالت بیشترین آسیب‌پذیری را دارد و آن هم هنگام سوارشدن بر خودرو و پیاده‌شدن از خودرو است. در این حالت، تیم، حفاظت نسبی و قدرت مانور خود را از دست می‌دهد و باید به سرعت آرایش مناسب را گرفته، از یک شیوه حرکتی به شیوه دیگر تغییر حالت دهد و درعین حال با توجه بیش‌ازحد و ناخوشایند احتمالی از سمت مردم و خبرنگاران مواجه شوند.

برای مقابله با تهدید در هنگام سوار و پیاده‌شدن، مجموعه‌ای از تمرین‌ها و وظایف تعریف شده‌اند که خطرات ناشی از حمله یا آزار و اذیت را به حداقل می‌رسانند. اصول اولیه زیر باید رعایت شوند:

۱. عجله نکنید.
۲. فاصله صحیح بین اعضای تیم را رعایت کنید.
۳. فاصله بین خودروها، در زمان توقف، نهایت ۳۰ سانتی‌متر باشد.

1- embus/debus

- اما برای اینکه فضای کافی برای مانور داشته باشید، بهترین حالت این است که راننده تیم اسکورت بتواند چرخ‌های خودرو ویژه را ببیند.
- ۴. هوشیاری و مشاهده تمام محیط پیرامون
- ۵. پوشش بدنی در تمام لحظات
- ۶. در صورت امکان، خودروها در فاصله نزدیک از در ورودی - خروجی توقف‌کنند.
- ۷. هنگام سوارشدن به خودروها، همیشه از روش «به پشت واردشدن» استفاده کنید، یعنی برگشته و با پشت خود وارد خودرو شوید و بنشینید تا از گیرکردن پاها به در خودرو جلوگیری کنید و همچنین هنگام سوارشدن، تا لحظه آخر نسبت به اطراف دید داشته باشید و همه جا را زیر نظر بگیرید.
- ۸. انعطاف‌پذیر باشید.
- ۹. تمام اصول امنیت در حرکت را رعایت کنید. تا زمانی که همه داخل ماشین هستند، شیشه‌ها بالا و درها قفل باشند و فقط در دقیقه آخر باز شوند.

شرایط ایده‌آل:

- راننده پشت فرمان منتظر بماند.
- موتور خودرو روشن باشد.
- خودرو داخل دنده باشد.
- ترمزدستی پایین باشد.
- پای راننده روی پدال ترمز باشد.
- در خودرو تا زمانی که کارفرما وارد ساختمان می‌شود بازبماند.
- ۵ تا ۱۰ دقیقه قبل از حرکت، خودروها در محل حاضر شوند.

ملاحظات زیر را باید در نظر بگیرید:

- تهدید و شیوه کاری سازمان‌های تروریستی

- عادت‌های رفتاری کارفرما از قبیل ترجیح در جای نشستن و غیره
 - توقف‌های طبق برنامه و خارج از برنامه
 - وظایف هنگام پیاده‌روی
 - در صورت امکان سعی کنید در سمت موافق خیابان توقف کنید.
 - از شیوه جایگزین استفاده کنید.
 - هنگام رسیدن به مقصد تماس بگیرید. (به صورت رمزی)
 - در زمان توقف، امنیت لازم را برای خودروها فراهم کنید.
 - از پیشخدمت‌ها و کارکنان دفتری به عنوان چشم و گوش خود بهره ببرید.
- حرکت از خودرو به سمت خیابان باید تا حد امکان با سرعت و البته بدون عجله و شتاب‌زدگی انجام شود. به طور کلی اگر به عنوان تنها محافظ شخصی عمل می‌کنید، اجازه دهید که ابتدا کارفرما وارد ساختمان شود و هنگام خارج شدن از ساختمان برعکس عمل کنید. اگر با در ورودی گردان مواجه شدید از در کناری استفاده کنید که معمولاً موجود است. اگر آن در قفل بود، داخل اتاق گردان، پشت سر کارفرما و در هنگام خروج جلوی او حرکت کنید. هنگام پیاده شدن، پیاده‌ها و ساختمان‌های مجاور را به سرعت بررسی و مرور کنید.
- محافظ شخصی و تیم اسکورت تا زمانی که کارفرما وارد خودرو و در خودرو بسته شود، پوشش بدنی را برای او فراهم می‌کنند.

تمرینات

تمرینات سوار و پیاده‌شدن به دو دسته تقسیم می‌شود:

سمت درست یا موافق

این حالتی است که محل قرارگیری ساختمان نسبت به موقعیت خودرو به شکلی است که کارفرما می‌تواند از همان سمت [ورودی] ساختمان از خودرو پیاده‌شود و لازم نیست از خیابان ردشود یا دور خودرو بچرخد و یا هر دو به‌صورت همزمان. امیدوار باشید که کارفرما در همان صندلی بنشیند که شما ترجیح می‌دهید.

سمت نادرست یا مخالف

حالتی که کارفرما باید یا از خیابان ردشود یا دور خودرو بچرخد. در اصل ۲ یا ۳ حالت مختلف برای سوار و پیاده‌شدن از سمت مخالف وجود دارد. به خاطر داشته‌باشید که کارفرما باید در صندلی عقب سمت راست^۱، پشت محافظ شخصی بنشیند. به این معنی که هنگام پیاده‌شدن از سمت درست، کارفرما بلافاصله پیاده‌شود و در مسیر خود به سمت ساختمان قرارگیرد. ترجیح شخصی کارفرما به این معنی است که برخلاف میل و تلاش ما، او همیشه پشت راننده می‌نشیند. حتی اگر خودرو در سمت موافق ساختمان متوقف‌شود و شما اصرار کنید که در عقب سمت پیاده‌رو را بازکنید، باز هم کارفرما مجبور است از سمت دیگر صندلی، خود را به سمت در حرکت‌دهد یا اینکه به‌جای آن، از در سمت خیابان پیاده‌شود. این اتفاق پیش می‌آید و مخصوصاً زمانی که عقب خودرو یک نفر همراه، کنار کارفرما و سمت شاگرد نشسته‌است، میل به پیاده‌شدن از سمت خیابان (سمت راننده) بیشتر هم می‌شود.

یکی دیگر از حالت‌های مختلف در سمت مخالف، توقف در خیابان یک‌طرفه است، که خودرو را در سمت چپ خیابان پارک کنید و ساختمان مورد نظر نیز در سمت چپ خیابان

۱- با توجه به اینکه فرمان خودرو در انگلستان سمت راست و در ایران سمت چپ خودرو قرار دارد، برای آسانی در درک مفاهیم، جهت‌ها مطابق با آنچه در ایران وجود دارند در ترجمه تبدیل شده‌اند.

قرارداشته‌باشد. باز هم در اینجا برای پیاده‌شدن باید روی صندلی جابه‌جا شود یا از در سمت خیابان پیاده‌شود. شاید انتخاب دیگری نیست و مجبورید در سمت مخالف ساختمان مورد نظر (آن طرف خیابان) توقف‌کنید و ممکن است با یکی از حالت‌های سمت مخالف (در سمت خیابان) یا سمت موافق (در سمت پیاده‌رو) مواجه شوید، اما در هر کدام از این حالت‌ها، انتخاب‌های مشخصی خود را نشان‌می‌دهد و پیش روی شما قرارمی‌گیرند.

اغلب اتفاق‌می‌افتد که کارفرما برای رعایت ادب اجازه‌می‌دهد که همراهش ابتدا سوار و آنگاه دور خودرو چرخیده و از سمت دیگر (در سمت راننده) سوار خودرو شود که واقعا این حالت، مشکل‌ساز خواهدبود.

اگر کارفرما صندلی سمت راننده را ترجیح‌می‌دهد، آنگاه باید هماهنگ‌کنید که چه کسی در را بازخواهدکرد. اغلب از آنجا که کارفرما تمایلی ندارد که منتظر بماند تا شما خودرو را دور بزنید و در را برای او بازکنید، برخلاف دستورالعمل صحیح، این کار را راننده انجام‌می‌دهد.

حال اگر به‌جای یک خودرو، دو یا حتی سه ماشین داشته‌باشید این مراتب پیچیده‌تر هم می‌شوند. برای ساده‌کردن مسائل، ما فقط به دستورالعمل‌ها و گزینه‌های مختلف یک و دو خودرو می‌پردازیم. تشریح روند کار برای تمام احتمالات ممکن و همین‌طور ترکیب‌های مختلف نیروی انسانی، امکان‌پذیر نیست و در تمام کارهای حفاظت شخصی، شناسایی مناسب نقاط سوار و پیاده‌شدن، حداقل می‌تواند دید و دانش مناسبی به شما بدهد که چگونه کارها را به بهترین نحو هماهنگ‌کنید. اگر شناسایی محل ممکن نبود، سعی کنید که درک مناسبی از نقشه داشته‌باشید و از نیروی عقلانی خود برای انجام‌دادن کارها به نحو احسن بهره‌برید.

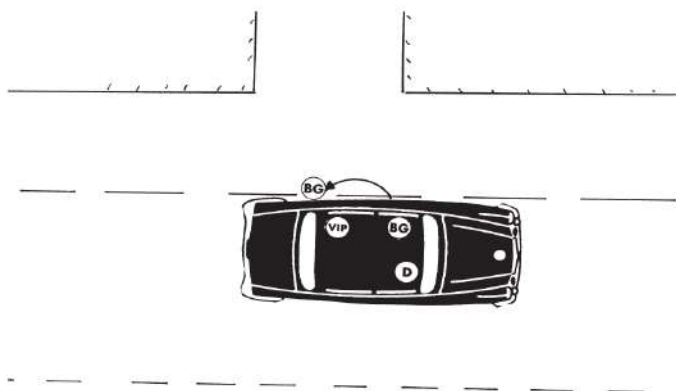

سوار شدن (embus) از سمت موافق موقعیت‌هایی که در عمل در آنها قرار می‌گیرید، هیچ‌گاه مشابه با آنچه در تمرین‌ها انجام داده‌اید، نیستند.

پیاده‌شدن از سمت موافق^۱

یک خودرو با یک محافظ شخصی^۲

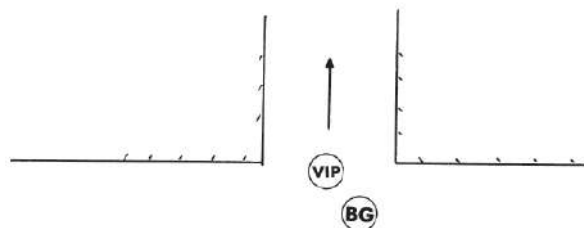
۱ الف. ورود

۱- BG مخفف محافظ شخصی، D مخفف راننده و VIP همان کارفرما یا فرد ویژه است.

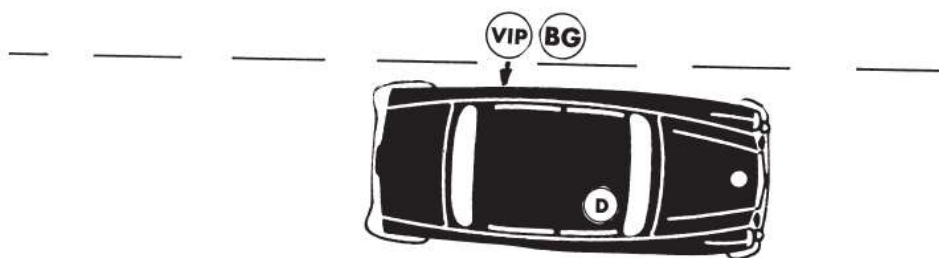
۲- همان‌گونه که عنوان گردید در این کتاب خودروها انگلیسی هستند و به همین جهت راننده (با علامت D) در سمت راست قرار دارد.

ساختمان شدن

دري که فرد ويژه (VIP) از آن پياده مي‌شود در صورت امکان بايد دقيقاً در راستاي ورودی ساختمان باشد. درها تا زمانی که امکان دارد قفل می‌مانند و به منظور حفاظت هرچه بیشتر تا هر زمانی که امکان دارد، فرد ويژه در خودرو باقي می‌ماند تا هنگامی که محافظ شخصی در را برای او بازکند. اگر فرض را بر این بگیریم که ساختمان مورد نظر محل امنی است، آنگاه کارفرما می‌تواند جلوتر حرکت و محافظ شخصی از پشت سر او را دنبال کند و مراقب هرگونه خطری از پشت سر و دو طرف باشد.

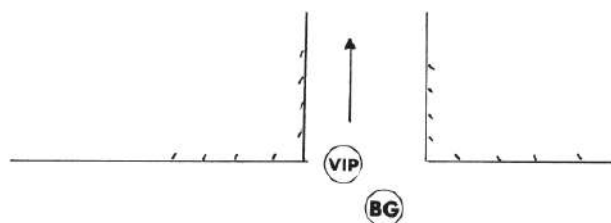
شکل ۱ ج. سوار شدن از سمت موافق

در این حالت احتمال خطر از روبه‌رو وجود دارد و محافظ شخصی هنگام خروج از ساختمان جلوی کارفرما حرکت می‌کند و در واقع عکس دستورالعملی است که در صفحه پیش به آن اشاره شد. اما همچنان [محافظ شخصی] نسبت به خطرات اطراف هوشیار عمل می‌کند، در را برای کارفرما باز می‌کند، و در خودرو باید تا لحظه آخر توسط قفل مرکزی، قفل مانده باشد. سپس از محکم بسته شدن در خودرو اطمینان حاصل می‌کند و به سرعت سوار خودرو می‌شود. ابتدا به پشت وارد خودرو می‌شود، می‌نشیند و درها قفل می‌شوند و خودرو به راه می‌افتد.

پیاده شدن - سمت مخالف یک خودروی شخصی به همراه یک محافظ شخصی

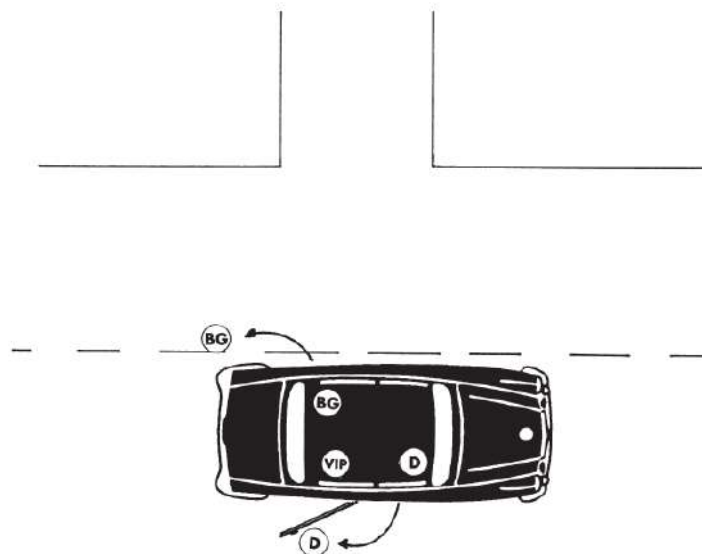
روش پیاده شدن را از پیش برنامه‌ریزی کنید. اگر می‌دانید که باید در سمت مخالف خیابان پیاده شوید، سعی کنید از پیش تصمیم بگیرید که کارفرما از دری که به سمت ساختمان مورد نظر است (سمت خیابان) پیاده می‌شود یا از در سمت مخالف (سمت پیاده‌رو) و از پشت خودرو دور می‌زند. شرایط ترافیکی همیشه تأثیرگذار هستند و اغلب راه ایمن‌تر این است که کارفرما از در سمت پیاده‌رو از خودرو خارج شود، به خصوص که این کار به شما امکان می‌دهد که خودتان در را کنترل کنید. پس از آن موقعیت قرارگیری محافظ شخصی و کارفرما همانند قبل است. در این نمونه، عقب خودرو باید در راستای ورودی ساختمان قرار بگیرد.

هنگام سوارشدن دستورالعمل را به‌طور عکس انجام دهید، اما در نظر داشته‌باشید که کارفرما از سمت خیابان وارد خودرو شود. هنگام برگشتن به خودرو خطرات ترافیکی اهمیت کمتری دارند و از آنجا که همیشه در شرایطی قرار می‌گیرید که کارفرما در «سمت نادرست» (پشت راننده) می‌نشیند، با مشکل مواجه می‌شوید. نه تنها سوار و پیاده‌شدن سمت موافق، تبدیل به سمت مخالف می‌شود، بلکه شما همیشه برای بازکردن در هنگام پیاده‌شدن، در سمت نادرستی نسبت به او قرار دارید.

باید در نظر داشته‌باشید که از راننده برای بازکردن در استفاده کنید. نباید اجازه دهید که کارفرما خود در را به سمت خیابان باز کند، اما به ندرت هم پیش می‌آید که او منتظر بماند تا شما این کار را انجام دهید. به عنوان محافظ شخصی باید عقب خودرو سمت شاگرد منتظر بمانید تا او پیاده شود. یا هنگامی که راننده در را باز می‌کند خود را به موقع به در عقب سمت راننده برسانید.

شکل ۳.

وظایف و روند کار با دو ماشین

افزودن یک خودروی پشتیبان پشت سر خودروی اصلی، انعطاف‌پذیری بیشتر و استحکام عمیق‌تری فراهم می‌کند. دستورالعمل‌هایی که به آنها می‌پردازیم، برای شرایطی است که خودروی اسکورت پشت سر خودروی ویژه توقف می‌کند، اما این روش هم یک روش قطعی نیست. ممکن است لازم باشد در کنار خودروی اصلی، جلوی آن یا با زاویه از آن توقف کند.

شاید لازم باشد که خودروی پشت سر، از خودروی ویژه سبقت بگیرد و خود را زودتر به مقصد برساند تا پیش از رسیدن خودروی ویژه و توقف، نفرات در محل حاضر باشند (اگر موقعیت ایجاب کند)، در شرایط بسیار کم‌خطر، خودروی پشت سر می‌تواند جدا شود و به پارکینگ یا محلی دور از خودروی کارفرما حرکت کند تا از میزان جلب توجه بکاهد، پس باید انعطاف‌پذیر باشید. اگر سطح تهدید پایین است، حتی شاید لازم نباشد که افراد تیم PES از خودروی خود پیاده شوند. از نیروی عقلانی خود و برنامه‌ریزی مناسب در کنار شناسایی خوب استفاده کنید.

به خاطر داشتن این موضوع مهم است که این ترکیب‌ها و آرایش‌ها و وظایفی که به آنها می‌پردازیم توسط تیم‌هایی توصیه شده‌اند که نوع تهدید برای آنها ایجاب می‌کرده است که از شیوه خودنمایی استفاده کنند. اما باید به خاطر داشته باشید که حفاظت شخصی تجاری یعنی جلب توجه نکردن^۱.

ابتدا به وضعیتی می‌پردازیم که در خودرو پشتیبان به غیر از راننده فقط یک نفر عضو تیم PES حضور دارد.

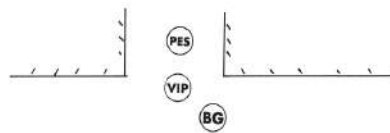

عملیات سوار شدن با دو خودرو - سمت مخالف

اگر سوار شدن سریع اتفاق بیفتد، همان‌طور که در تصویر می‌بینید، می‌توانید از خیابان بهترین استفاده را ببرید. اگر خیابان، شلوغ باشد کمی راه را خواهید بست، اما حداقل می‌توانید خودروها را کاملاً پشت سر هم نگه دارید.

پیاده شدن - سمت موافق - دو خودرو - یک محافظ شخصی - یک عضو PES

ابتدا عضو PES از خودرو پشتی به سمت ساختمان حرکت می‌کند، ولی نباید در مسیر کارفرما قرار بگیرد.

مرحله ۳

داخل شدن

مرحله ۲

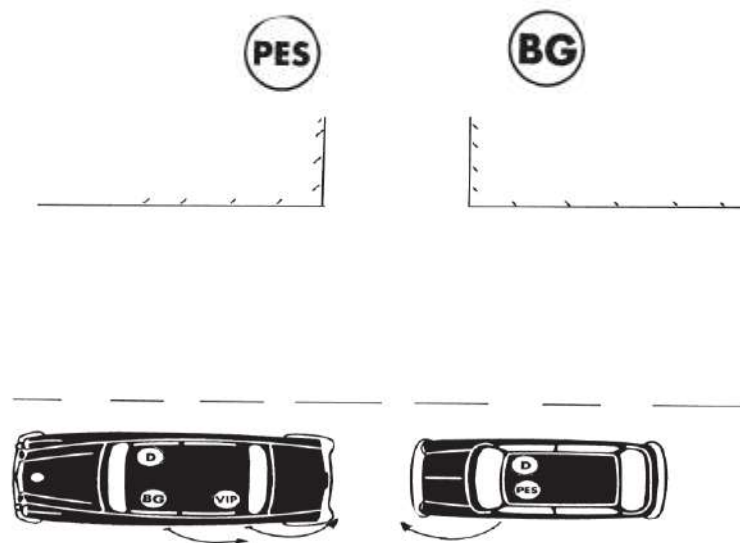
در مسیر

مرحله ۱

ورود به محل

برای سوارشدن، همین دستورالعمل را برعکس اجرا کنید و از موقعیت و آرایش صحیح خود برای سوار خودرو شدن مطمئن شوید و مسیر کارفرما را قطع نکنید. در اینجا محافظ شخصی در سمت چپ فرد ویژه قرار می‌گیرد.

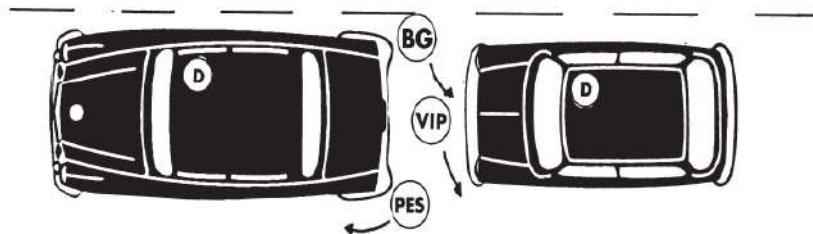

در مسیر

الف. پیاده‌شدن - سمت مخالف - دو خودرو - یک محافظ شخصی - یک نفر عضو PES هنگامی که فقط یک نفر محافظ شخصی و یک نفر عضو PES حضور دارند، روش زیر رضایت‌بخش خواهد بود. پس از خارج شدن از خودرو موقعیت قرارگیری اسکورت در مسیر و همین‌طور هنگام ورود به ساختمان مشابه حالتی است که برای سمت موافق در صفحه قبل نشان داده شد.

برای سوارشدن، دستورالعمل را برعکس اجرا کنید. اگر خیابانی که از آن عبور می‌کنید خیابان کوچکی است، در یک خط پشت سر هم قرار بگیرید و از بین خودروها حرکت کنید. در بقیه شرایط در مسیر، مشابه دستورالعمل پیاده‌شدن آرایش بگیرید. در حضور عضو تیم PES،

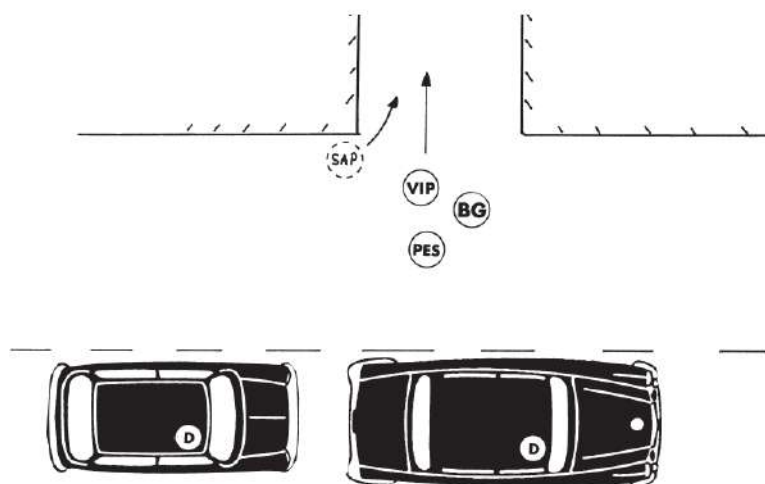
محافظ شخصی می‌تواند موقعیت معمول خود را حفظ کند و هنگامی که عضو PES اول از ساختمان خارج می‌شود او پشت سر کارفرما حرکت کند. هنگام داخل و خارج شدن از خودرو سمتی که رو به ساختمان است مدنظر است.

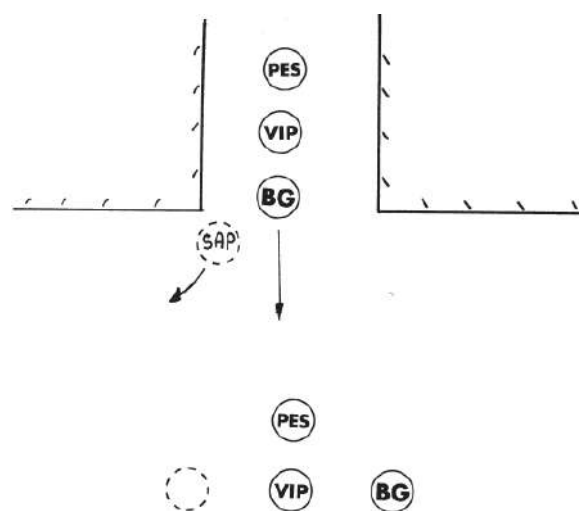
پیاده‌شدن - سمت موافق - دو خودرو - یک محافظ شخصی - دو عضو اسکورت - یک عضو تیم مقدم امنیتی (SAP)

احتمالا یک تیم SAP در مقصد حضور دارد که در حالت ساده شامل یک راننده و یک نفر عضو SAP است. اگر زودتر وارد عمل نشوند یا جلب توجه نکرده باشند، آنگاه می‌توان از آنها در عملیات سوار و پیاده‌شدن استفاده کرد. عضو SAP تا زمان بازگشت، بیرون منتظر می‌ماند.

مرحله ۱ الف. رسیدن به محل ورود به ساختمان

مرحله ۱ ب. سوارشدن - سمت موافق

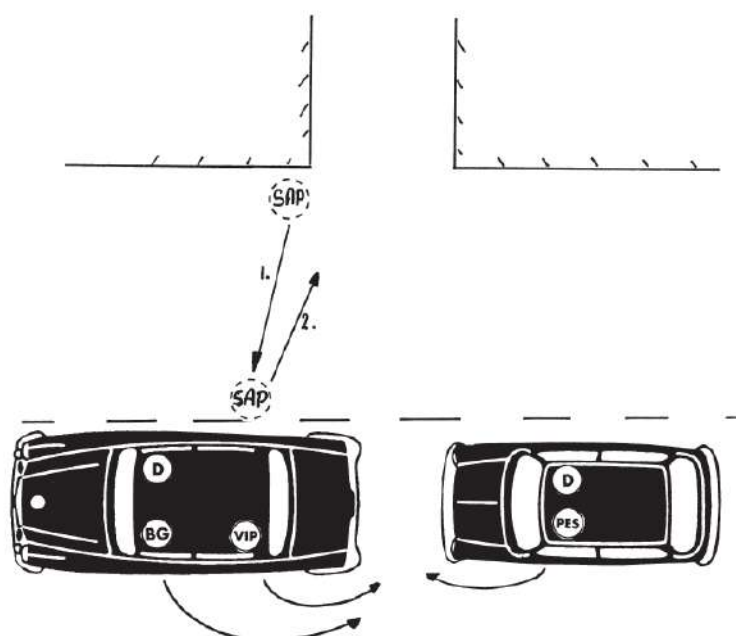
خروج

در مسیر

پیاده‌شدن - سمت مخالف به همراه یک نفر عضو SAP

در زمان پیاده‌شدن در سمت مخالف خیابان، عضو SAP از کنار ساختمان به سمت خودرو حرکت می‌کند و در سمت خیابان خودروی ویژه را پوشش می‌دهد. هنگامی که تیم اصلی پیاده و وارد پیاده‌رو شدند، او پیش افتاده و جلوتر از بقیه وارد ساختمان می‌شود.

۱ الف.

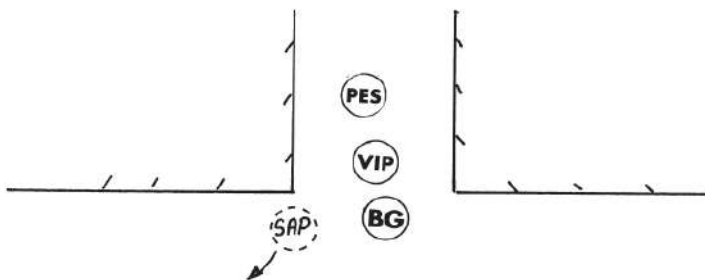

توجه: زمانی که عضو SAP به خودرو می‌رسد، احتمالاً زمانی است که کارفرما روی صندلی‌ها جابه‌جا می‌شود تا از در سمت پیاده‌رو پیاده شود. اگر این گونه شد، عضو SAP باید آمادگی این را داشته باشد که خود، در را باز کند و بقیه اعضای تیم اسکورت نیز مطابق آن عمل کنند.

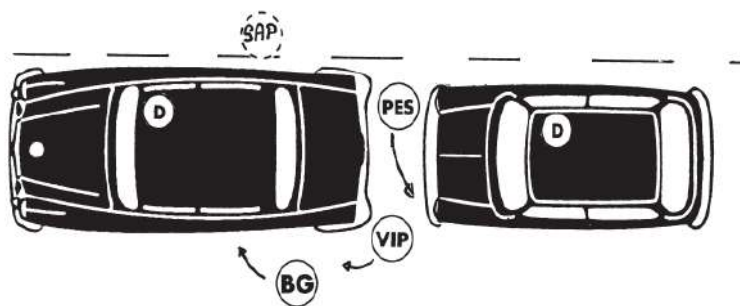
سوارشدن - سمت مخالف

عضو SAP پیش از همه پیاده‌می‌شود و برای ارائه پوشش به سمت در خودرو ویژه می‌رود که به سمت ساختمان است.

۱ ب.

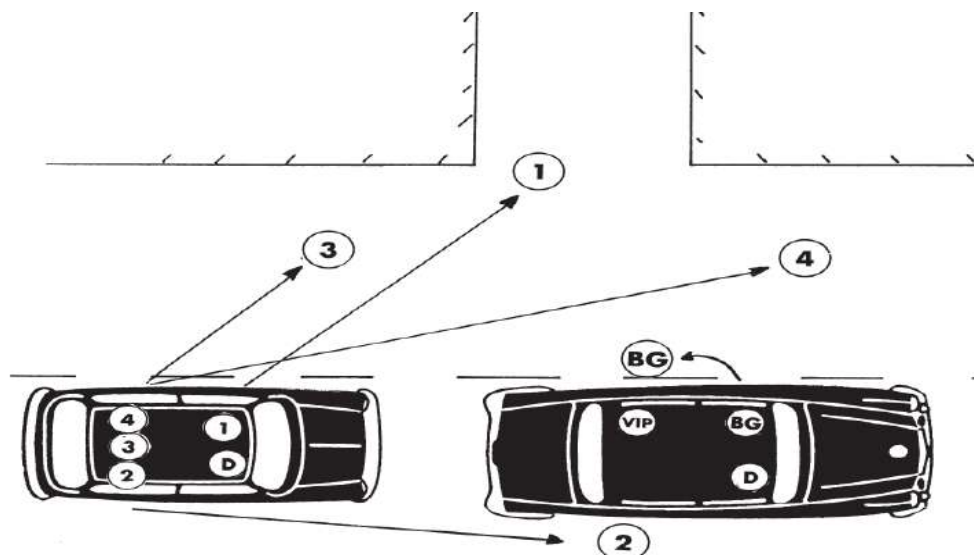
مرحله ۱ - خروج

مرحله ۲ - سوارشدن

همانند عملیات سوارشدن در سمت موافق، عضو SAP پشت سر منتظر می‌ماند. مواردی اتفاق می‌افتد که مادامی‌که او پشت سر منتظر می‌ماند، عضو دیگر تیم SAP جلوتر حرکت می‌کند. در این شرایط می‌تواند به تیم در حال حرکت PES پیوسته و تعداد نفرات را افزایش دهد.

پیاده شدن - سمت موافق - دو خودرو - یک محافظ شخصی - ۴ نفر عضو اسکورت

این شیوه یک مانور خودنمایی کلاسیک و موزون است که برای پوشش بدنی دورتادور استفاده می‌شود. نفر شماره ۲، پنجره و در عقب را پوشش می‌دهد و نفر شماره ۳ و ۴ به‌طور مؤثر، چپ و راست را زیر نظر دارند که برای کمک به پوشش بدنی دورتادور کارفرما نزدیک‌تر می‌آیند و محافظ شخصی نیز به سمت ساختمان حرکت می‌کند. فاصله بین افراد به نوع نمایش و حجم رفت‌وآمد عابران بستگی دارد. رهبر تیم یعنی نفر شماره ۱، همان‌طور که در بالا نشان داده شده است، می‌تواند به سمت در ورودی ساختمان یا به طرف در خودروی ویژه برود و او را تا ساختمان اسکورت کند. اگر مورد دوم را انتخاب کند، محافظ شخصی می‌تواند جلوی تیم حرکت کند.

عملیات سوارشدن نیز به‌سادگی عکس این دستورالعمل است.

توجه کنید که هنگام پیاده شدن، پس از پیاده شدن کارفرما، در خودرو ویژه را پشت سر خود نبندید، چراکه در واقع راه فرار خود را بسته‌اید. هنگامی که به سلامت وارد ساختمان شدید، راننده یا یکی از اعضای تیم اسکورت در را خواهد بست. مراقب باشید مادامی که در باز است، فرد غیرمجازی وارد خودرو نشود.

فصل دهم

شناسایی و انتخاب مسیر

پیش زمینه کلی

با اینکه بنا به طیف گسترده‌ای از شرایط، کارفرما هم در زمان حرکت و هم زمانی که در جایی مستقر است، نسبت به آدم‌ربایی و ترور آسیب‌پذیر است، اما شواهد حاکی از آن است که هنگام حرکت خطر بیشتری او را تهدید می‌کند. آمارها متفاوت است اما بین ۵۰ تا ۸۰ درصد از آدم‌ربایی‌ها زمانی رخ می‌دهد که قربانی در خودرو یا نزدیک خودروی خود و احتمالاً نزدیک به محل سکونت یا محل کار است.

بنابراین مهم این است که سفر از هر نوعی که باشد، یکی از ابتدایی‌ترین فنون پیشگیری، تغییر مسیر و زمان سفر کارفرما است. تغییر مسیر نیازمند درک درست و آگاهی از جایگزین‌های موجود و شناختن مزایا و معایب آنها است و از پیش برنامه‌ریزی کردن برای چندین مسیر مزایایی در بر دارد:

۱. این کار، یعنی هماهنگ کردن الگوهای پیشگیرانه در مسیر و مدیریت زمان و خودرو در کل برنامه حفاظت را آسان‌تر می‌کند.

۲. کارفرما با کل منطقه موجود بین دفتر کار و خانه آشنا می‌شود و مکان‌های امن، پلیس، آتش‌نشانی، اورژانس‌ها، خیابان‌ها و جاده‌های فرعی را می‌شناسد، برای مواقعی که تنها است و نیاز به فرار دارد.

همان‌طور که در ابتدای این فصل گفته شد، در خودرو یک حس امنیت کاذب به وجود می‌آید. در محل کار یا سکونت برای کارفرما امنیت دقیق و عمیقی را برقرار می‌کنید و یا از دستگاه‌های پیچیده و مزیت حضور چندین نفر در محل بهره‌می‌برید و اکنون خود را در یک کاروان خودروهای تقویت‌نشده و غیرقابل‌انعطاف می‌یابید که تحت سلطه محدودیت سرعت، شرایط ترافیکی، آب و هوا، عملیات جاده‌ای و خطرات طبیعی و نه‌چندان طبیعی دیگر قرار دارد. هنگامی که در حرکت هستید، در واقع خطر افزایش می‌یابد و سعی بر این است که با انبوهی از برنامه‌ریزی‌ها، انتخاب دقیق مسیر و شناسایی آن خطرات افزایش‌یافته را خنثی کنید.

سفرها عموماً به سه دسته اصلی تقسیم می‌شوند:

۱. روزانه

۲. اتفاقی یا یکباره

۳. ویژه یا موارد خاص

اصول کلی انتخاب و برنامه‌ریزی مسیر

- از روال عادی پرهیز کنید. (در تمامی جنبه‌ها)
 - بر زمان‌بندی دقیق اصرار بورزید.
 - مسیری را انتخاب کنید که حداکثر سرعت ایمنی در آن مجاز باشد. (توجه: کوتاه‌ترین مسیر همیشه مطمئن‌ترین مسیر نیست.)
 - اصل محدودیت دسترسی به اطلاعات را به کار بگیرید، به غیر از افرادی که لازم است آن اطلاعات را بدانند.
 - خودروی متناسب با سفر انتخاب کنید.
 - مسیرهای جایگزین را پیش‌بینی کرده باشید.
 - برای اجرای کار، نفرات و خودروهای کافی در اختیار داشته باشید. اگر می‌توانید افراد و خودروها را از قبل در اختیار بگیرید، از هر دو خودرویی که باید در روز برنامه به کار گرفته شوند، استفاده کنید. این کار برای افراد فرصتی ایجاد می‌کند که مشکلات احتمالی در رابطه با کنترل کاروان حرکتی را درک کنند.
- در این فصل فقط به دو مورد اول می‌پردازیم. در هر یک از این موارد، دستورالعمل‌هایی را که باید برای هر یک به کار بگیرید تا حد زیادی مشابه یکدیگرند. تنها تفاوت این است که در این موارد، اغلب زمان کمی در اختیار و انتخاب‌های جایگزین محدودی دارید. اما وقتی به «مراحل برنامه‌ریزی» یک سفر ویژه می‌نگریم، عوامل بسیاری را پیش روی ما می‌گذارد که باید مورد بررسی قرار بگیرند و باید هر کدام را که در واقعیت قابل اجرا است، به کار ببریم.

مرحله اول: انتخاب مسیرها

همیشه نقشه را بررسی کنید. در حالت مطلوب سریع‌ترین و عریض‌ترین مسیر با کمترین نقاط آسیب‌پذیر را انتخاب کنید. همواره مطمئن باشید که نقشه شما با جدیدترین عکس‌های هوایی به‌روز و یا مسیرها توسط رایانه انتخاب شده است.^۱

مرحله دوم: شناسایی مسیر

بررسی دقیق مسیر، هم مسیر اصلی و هم جایگزین. سریع‌ترین مسیر لزوماً کوتاه‌ترین مسیر نیست. مسیر را به چند بخش تقسیم کنید و زمان هر بخش را مشخص کنید. برای شناسایی مسیر از خودرویی مشابه با خودروی اصلی استفاده کنید که در روز اصلی مورد استفاده قرار می‌گیرد و همان طوری برانید که قرار است در روز حرکت رانندگی کنید، که از لحاظ زمانی با برنامه مطابقت داشته باشد. شناسایی را در ساعت مشابه و جهت مشابه با حرکت در روز اصلی انجام دهید.

مرحله سوم: برنامه‌ریزی

این مرحله شامل تمام جزئیات زیر است: نقاط سوار و پیاده شدن، مسیر انتخابی، نقاط آسیب‌پذیر، محل‌های امن جستجو شده، نیروی انسانی موجود، تهیه کارت‌های شناسایی مسیر، نقشه مسیر مستقیم، جدول زمانی مسیر و غیره.

مرحله چهارم: سازمان‌دهی امنیتی

از نیروها و عاملان بیرون سازمانی استفاده کنید. خطوط را گزارش کنید و از شماره‌های مستعار استفاده کنید. همین‌طور از نیروی واکنش سریع (QRF)^۲.

مرحله پنجم: سفر

باید طبق همه زمان‌بندی‌ها عمل کنید و به نقاط آسیب‌پذیری که از پیش شناخته شده‌اند، توجه داشته باشید.

۱- برنامه Auto-route Express

2- quick reaction force

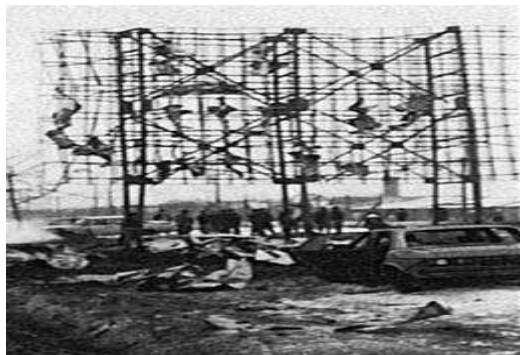

در انتظار ترک محل؛ در این مرحله به تمام مواردی که قابل برنامه‌ریزی هستند و تمام موارد نامطلوب و غیرمنتظره باید اندیشیده و ارزیابی شوند و احتمال وقوع آن مورد بررسی قرارگیرد و برای آن آمادگی داشته باشید. توضیحات کامل باید به همه افراد داده‌شود و نسبت به تمام اقدامات واکنش‌های سریع توجیه باشند.

پس از درک ابتدایی از نقشه و موقعیت، شناسایی مسیر عنصر حیاتی در سفرها است. حال تا حد امکان، هرچه بیشتر به ویژگی‌هایی می‌پردازیم که می‌توانند بر ایمنی و موفقیت کلی سفر تأثیر بگذارند.

نقاط آسیب‌پذیر

۱. ترافیک سنگین
۲. چراغ‌های راهنمایی، چراغ قرمز و ماشین‌های پارک‌شده
۳. مناطق کاملاً تاریک و بدون روشنایی
۴. میدان‌ها و چهارراه‌ها
۵. مناطق و مکان‌های مشرف
۶. ساختمان‌های بلند
۷. تونل‌ها، پل‌ها و کانال‌ها
۸. مسیرهای باریک و تقاطع راه‌آهن
۹. درختان و پوشش گیاهی انبوه
۱۰. سرایشی‌ها
۱۱. لبه‌های بلند، پیچ‌های تند و جاده‌های باریک
۱۲. مناطق بی‌قانون، جرم‌خیز و با سابقه تروریستی
۱۳. مناطق حاوی مواد قابل‌اشتعال
۱۴. خیابان‌های یک‌طرفه
۱۵. نقاط کور تجهیزات بی‌سیم
۱۶. مکان ورود و بازگشت
۱۷. تابلوهای بزرگ تبلیغاتی

بیلورد تبلیغاتی، یا در واقع بقایای آن، که پشت آن یک خودروی فیات^۱ برای حمله به اتوبوسی حامل یهودیان در مجارستان پنهان شده بود.^۲

اطلاعات افزوده

۱. مسافت دقیق
۲. مدت زمان داخل مسیر و شناسایی مسیر در زمانی مشابه با زمان پیشنهادی سفر (به عنوان مثال ساعت شلوغی)
۳. مکان های امن، پلیس، آتش نشانی، آمبولانس، مکان های نظامی
- اسامی و مطب های پزشکان داخل مسیر را در اختیار داشته باشید. تمامی شماره تلفن ها را بدانید. از نوع و محدوده خدمات رسانی امکانات موجود در بیمارستان مطلع باشید؛ از قبیل محدوده خدمات رسانی اورژانس و غیره.
۴. نقاط کور تجهیزات بی سیم و نقاط کور آنتن موبایل
۵. تلفن های عمومی سکه ای و کارتی. باجه های تلفن شرکت های مختلف
۶. تسهیلات خدمات و پشتیبانی

1- Fiat Tipo

۷. تسهیلات بازیابی
۸. از رویدادهای بومی اطلاع داشته باشید. (مثلا: جشن‌ها، نمایشگاه‌ها، مراسم و تظاهرات)
۹. اطلاع از تعمیرات جاده‌ای در دست اقدام و مسیرهای انحرافی
۱۰. اطلاع از بار سنگین حرکتی و ترافیکی
۱۱. پیش‌بینی آب و هوا
۱۲. نقاط مطلوب سوار و پیاده‌شدن و خطراتی که به‌همراه دارند، مشکلات این مکان‌ها و ساعت‌های شلوغی آنها
۱۳. پارکینگ واقع در هر مقصد
۱۴. مکان‌های مورد نظر در مسیر
۱۵. شرایط آب و هوایی

در زمان انجام یک عملیات، این اردوگاه اعتراضی، پایگاه تظاهرات بزرگی در یکی از شهرهای اروپایی بود. لازم است از زمان برگزاری تظاهرات آگاه باشید. اغلب مثل همین عکس، خود تظاهرکنندگان هم اطلاع دقیقی از زمان آن ندارند.

شاید بهتر باشد که به مورد شماره ۳ با جزئیات بیشتری پردازیم، زیرا به حجم زیادی از جزئیات در مورد منابع بیمارستانی احتیاج دارید:

- امکانات موجود در تمام بیمارستان‌های واقع در مسیر یا نزدیک به مقصدها را به تفصیل شرح دهید.
- مسیرهای منتهی به بیمارستان‌ها از تمام مقصدهای برنامه‌ریزی شده
- اطلاع از مکان دقیق بخش اورژانس آنها و محدوده خدمات‌رسانی اورژانس

انتخاب بیمارستان

- خصوصی، دولتی، درمانگاه ارتش
 - بخش اورژانس شبانه‌روزی
 - آیا بخش شوک عصبی و روحی روانی دارد؟
 - مرکز سوانح سوختگی
 - متخصصان حاضر در بیمارستان
 - باند فرود بالگرد
 - دست‌شویی‌های ویژه و اتاق‌هایی برای نیروهای امنیتی
- همچنین باید بدانید که خدمات‌رسانی آمبولانس‌های بومی به چه شکل است:
- خصوصی
 - عمومی
 - داوطلبانه
- در برخی از کشورهای بلوک شرق پیشین، سوار آمبولانس شدن احتمالاً مساوی با مرگ است.
- از زمان واکنش (زمان رسیدن آمبولانس به محل) اطلاع داشته باشید.

به غیر از سفرهای روزانه، عادی و تکراری، بقیه سفرها موضوع دستور عملیاتی ویژه هستند.^۱ برای دستور حرکت لزوماً باید شرایط آب و هوایی را در نظر گرفته شود. می‌توانید وظیفه شناسایی مسیر را به اعضای تیم مقدم امنیتی و یا راننده‌های پیشنهادی تیم اسکورت و راننده خودروی اصلی محول کنید. آنها نیز می‌توانند از کمک نهادها و نیروهای بیرونی مثل AA استفاده کنند که خدمات مسیریابی «مسیر ایده‌آل» یا برنامه‌های رایانه‌ای از قبیل Express Autoroutr را ارائه می‌کنند، که می‌توانند مسیر به‌روز شده‌ای را انتخاب و جایگزین‌هایی برای آن ارائه کنند.

مسیر را به قسمت‌های ۱۵ تا ۲۰ مایلی (تقریباً معادل ۲۵ تا ۳۵ کیلومتری) تقسیم و میانگین سرعت برای هر بخش را محاسبه کنید. سعی کنید زمان مسیرها مطابق با برنامه‌ای باشد که طبق آن عمل می‌کنید و همیشه برای موارد غیرمترقبه که مشکل‌ساز هستند، برنامه‌ای آماده داشته باشید.

پس از جمع‌آوری اطلاعات باید آنها را با شکلی متقاعدکننده در گزارش شناسایی مسیر نشان دهید. در ادامه نمونه‌ای از نمایش خطی (کروکی) شناسایی مسیر را خواهید دید. یک نسخه A۵ از آن باید روی دیوار اتاق عملیات چسبانده شود و نسخه‌های A۴ و A۵ آن نیز به همراه نقشه مسیری که باید طی شود در هر ماشین وجود داشته باشد. سادگی نمایش خطی در این است که مسیری که در طول چندین کیلومتر، چندین پیچ و گردش دارد را همچنان می‌توان به صورت یک خط نشان داد.

ملاحظات امنیتی کلی

ملاحظات امنیتی برای هر ۳ نوع سفر متفاوت است. همان‌طور که در فصل پیش گفته شد، خطر مرتبط با سفر ویژه یا موارد خاص، به دلیل اطلاع‌رسانی عمومی پیش از سفر است. خطر مهم‌تر که فزاینده هم هست، تکراری و عادی شدن الگوهای زمان‌بندی و مسیر است که در سفرهای

روزانه یا مسافرت‌های منظم با آن مواجه می‌شوید. سفری که از دیدگاه امنیتی کمترین مشکل را به همراه دارد سفرهای اتفاقی هستند که هیچ‌گونه روال همیشگی و الگویی در آنها قابل تشخیص نیست و هیچ اعلامی از پیش صورت نگرفته یا بسیار ناچیز است. این اصل را بپذیرید که زمانی که کارفرما در حرکت است بیشترین خطر متوجه اوست و شما می‌توانید با عملیات شناسایی دقیق و مفصل این خطر را به مقدار فراوانی کاهش دهید. در تمام موقعیت‌های حقیقی حتی در نقشه‌هایی که به بهترین شکل طراحی شده‌اند، وقوع حادثه‌ای پیش‌پاافتاده که مانع از پیش‌رفتن کارها طبق برنامه می‌شود، بسیار محتمل است. اگر همه موارد را هم برنامه‌ریزی کرده باشید اما برای موارد احتمالی آمادگی نداشته باشید، به احتمال قوی با مشکل مواجه خواهید شد. احتمالات به شما این امکان را می‌دهند تا در هنگام از دست دادن خودروها، قطع شدن ارتباطات و تغییر در برنامه سفر که در آخرین لحظات به شما ابلاغ می‌شوند، انتخاب‌های دیگری داشته باشید. در ادامه خواهیم گفت که اتکای بیش‌ازحد به تجهیزات ارتباطی، هنگامی که از کار می‌افتند به‌ناچار شما را به مشکل می‌اندازند. تجربه نشان داده‌است که هر زمان به آنها نیاز دارید، این اتفاق رخ می‌دهد و از کار می‌افتند.

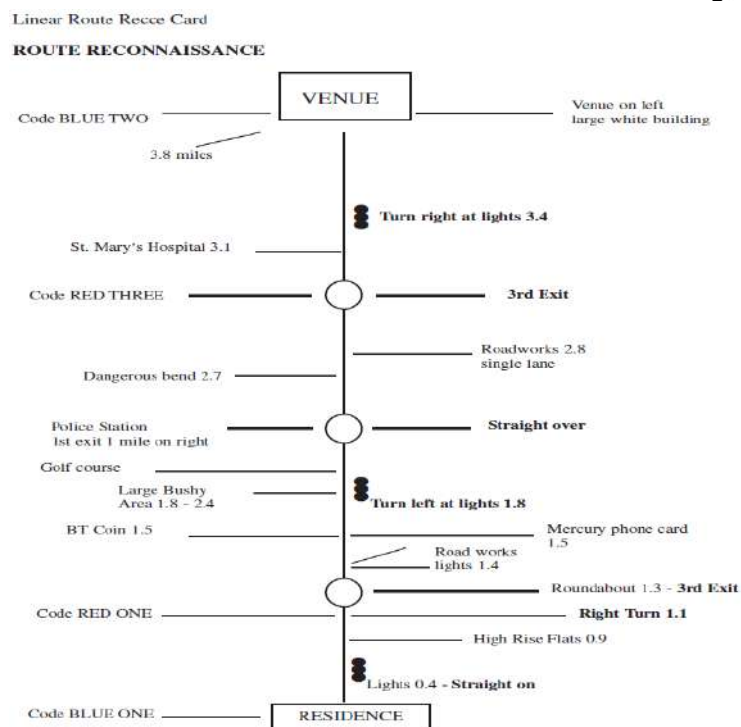
شناسایی محل مورد نظر در روز یکشنبه (روز تعطیل)؛ شرایط محیطی و ترافیکی مطلوب برای عملیات پیاده‌شدن، اما در روز عملیات هیچ‌چیز آن گونه که انتظار دارید نیست، مگر اینکه شناسایی را در زمان و شرایط مشابه با آنچه در روز عملیات وجود دارد، انجام دهید که احتمال آن بسیار بعید است. تصویر بعد را مشاهده کنید.

واقعیتی از صبح روز دوشنبه (اول هفته)، تجلی هرج و مرج؛ مراحل پیاده‌شدن در واقع در خط سوم خیابان انجام‌شد. در اینجا سعی کردیم خودروی کارفرما را به خط دوم حرکت دهیم. باید برای هرساکنی متر حرکت بکنید تا بتوانید برای اجرای مراحل سوارشدن، خودروها را با ترتیب درست پارک کنید.

برگه خطی شناسایی مسیر (کروکی)

شناسایی مسیر

فصل یازدهم

دستورالعمل‌های اسکورت خودرو

پیش از حرکت کردن و همین‌طور در طول مسیر باید به دستورالعمل‌های استاندارد و فهرست معمول باید‌ها و نبایدها توجه کافی داشته باشید. راننده‌ها باید محافظین شخصی آموزش‌دیده باشند که از مهارت‌های پیشرفته رانندگی برخوردار باشند و دوره‌های رانندگی تدافعی و تهاجمی تعقیب و گریز را گذرانده باشند.

قوانین کلی

- شناخت خودروها
- انتخاب خودروها
- توجه تمام سرنشینان
- زمان‌بندی دقیق

لازم است برای پافشاری بر زمان‌بندی‌های دقیق نهایت تلاش خود را بکنید. ساعتی را که کارفرما می‌خواهد در آن به محل مشخصی وارد شود، تعیین کنید. طبق شناسایی انجام‌شده از آن زمان به عقب برگردید و زمان مناسب را برای حرکت از مبدأ اعلام کنید. راسخ عمل کنید. دیر حرکت کردن موجب سراسیمگی همه افراد می‌شود و تنش ایجاد می‌کند و منجر به عملکرد

ضعیف کاروان حرکتی خواهد شد و اگر مجبور شوید سرعت را تا حدی افزایش دهید که نامطمئن باشد، سلامت فرد ویژه را به خطر می‌اندازید.

اگر از ما پرسیدند که سفر چقدر به طول می‌انجامد و چه زمانی محل را ترک می‌کنید، همیشه برای خود یک حاشیه در نظر بگیرید و در جواب کمینه و بیشینه زمان را مشخص کنید. کمینه (حداقل) زمانی است که برای حرکت ترجیح می‌دهید و بیشینه (حداکثر) زمان، زمانی است که ممکن است باعث تأخیر شما در قرار ملاقات و منجر به افزایش غیرقابل قبول سرعت در مسیر شود. با توجه به اطلاعات موجود و با آگاهی از عواقب آن، تصمیم با آنهاست که چه زمانی راه بیفتند.

انتخاب خودرو

اغلب شما به عنوان عامل اجرایی بر انتخاب تأثیرگذار نیستید، اما در حالت مطلوب باید به موارد زیر دقت کنید:

- فرمان هیدرولیک و دنده اتوماتیک
- قفل مرکزی و قفل صندوق
- تهویه هوا
- سیستم رینگ پشتیبان^۱
- خودرو با امور معمول متناسب باشد.
- قدرت خوب نسبت به وزن خودرو
- قابل اطمینان بودن
- بیش از اندازه خودنمایی نکند و به چشم نیاید، به عنوان مثال رنگ یک دست تیره داشته باشد.

با توجه به سطح تهدید و منابع موجود، باید موارد زیر را در نظر داشته باشید:

۱- زمانی که لاستیک خودرو پنجر شود یا بترکد، این رینگ به خودرو قابلیت می‌دهد که به مسیر خود ادامه دهد.

- سیستم حفاظتی مانع از متوقف شدن موتور
- تقویت بدنه، ترجیحا از جنس کولار سبک یا مشابه آن
- باک بنزین ضدانفجار
- سیستم فیلترکننده کامل هوا

اطمینان حاصل کنید که مناسب‌ترین خودرو را برای سفر انتخاب کرده‌اید، به‌عنوان مثال برای سفر در شرایط جوی بد و برفی از خودروی چهارچرخ محرک و در تابستان از خودروی مجهز به تهویه هوا استفاده کنید.

راننده باید با خودرو، سازوکارهای موجود در آن و ویژگی‌های کنترل خودرو آشنایی کامل داشته‌باشد و رانندگی در هر شرایطی را بداند و با ویژگی‌های آن خودرو هنگام ترمز شدید در سرعت آشنا باشد. به‌علاوه در کنار رانندگی باید یک مکانیک خوب باشد و کمک‌های اولیه را به‌خوبی بداند.

راننده را به سرنشین‌ها معرفی و آنها را توجیه کنید که او از سرنشینان می‌خواهد تمام موارد مشکوک را گزارش کنند و در مواقع اضطراری اقدامات لازم را انجام دهند. مطمئن شوید که مراحل حرکت همیشه دنبال می‌شوند (خودروها در صورت نیاز جستجو شده و ایمن‌سازی شوند).

۱. قبل از حرکت موتورها گرم شوند.
۲. درست پیش از حرکت، باید فضای بیرون محل سکونت را بررسی کنید که خودرو یا افراد مشکوکی حضور نداشته‌باشند.
۳. راننده باید تمام تجهیزات از قبیل کمربند ایمنی، فرمان و آینه‌ها را برای راحتی خود تنظیم کند.
۴. همه درها و صندوق را قفل کنید.
۵. پنجره‌ها بسته‌باشند یا بیش از پنج سانتی‌متر باز نباشند.
۶. سان روف (سقف متحرک خودرو) بسته باشد.

۷. شخص ویژه در صندلی عقب پشت محافظ شخصی در جهت مخالف راننده نشسته‌باشد.
 ۸. ارتباطات بی‌سیم را بررسی کنید؛ فقط نه درست پیش از حرکت که منجر به آگاهی دشمن شود.
 ۹. مطمئن شوید که زمان لازم برای انجام تمام بررسی‌های پیش از حرکت را دارید، به‌عنوان مثال POL (بنزین، روغن و...)، چراغ‌ها، ترمزها، راهنما، لاستیک‌ها و غیره.
 ۱۰. راننده‌ها باید با دستورالعمل‌های بی‌سیم و نحوه استفاده از تجهیزات کاملاً آشنا باشند و بتوانند در زمان قطع ارتباط از تلفن استفاده‌کنند. ارتباط باید بین تمام خودروها و محل مبدأ و مقصد برقرار باشد.
 ۱۱. اگر سفر از نوع روزانه است خودروی تیم مقدم امنیتی حدود سه دقیقه جلوتر از خودرو ویژه حرکت‌کند.
 ۱۲. جعبه کمک‌های اولیه باید داخل خودرو و نه در صندوق عقب خودرو باشد. همچنین در خودرو باید یک اهرم، پتک، جعبه‌ابزار کامل و یک جعبه‌ابزار مخصوص جستجو وجود داشته‌باشد. حداقل دو دستگاه ماسک تنفسی به‌همراه کپسول آتش‌نشانی و مجموعه‌ای از ابزار یدکی (حباب چراغ‌ها، تسمه، کتاب راهنما با نقشه و کابل باتری به باتری) در خودرو موجود باشد.
 ۱۳. راننده همیشه باید خودرو را تمیز و مرتب نگه‌دارد و مطمئن باشد که تمام تجهیزات در هر زمانی قابل‌استفاده و در دسترس هستند.
 ۱۴. برگه شناسایی مسیر باید در خودرو موجود باشد و راننده از موقعیت مکان‌های امن، ورودی و خروجی‌های بزرگراه آگاهی کامل و درک خوبی از نقشه داشته‌باشد. در زمان وقوع حمله، زمانی برای مطالعه نقشه یا برگه شناسایی مسیر نیست.
- به خاطر داشته‌باشید: وقتی سوار بر خودرو باشید، آسیب‌پذیر هستید.

در مسیر

۱. راننده باید کمربند ایمنی خود را ببندد. همواره در مورد نقش محافظ شخصی و بستن کمربند ایمنی بحث وجود دارد، اما لازم است که از قوانین آگاه باشد و بستن کمربند ایمنی توجه بی‌مورد را به خود جلب نکند. کارفرما نیز همیشه باید کمربند ایمنی را ببندد.
۲. با حداکثر سرعت مطمئنه برانید و شرایط جوی و جاده و قابلیت‌های خودرو را در نظر بگیرید. به شرایط ترافیکی و رانندگی توجه داشته باشید.
۳. راننده‌ها باید نسبت به خودروها و موانعی که ممکن است مسیر خودرو را مسدود کنند همواره هوشیار باشند. در زمان توقف، همیشه نقشه‌ای برای گریز داشته باشند؛ از قبیل خارج شدن از مسیر و رفتن از میان زمین‌های کناری، تغییر خط و رانندگی مارپیچ، خیابان‌های فرعی و دورزدن و دنده عقب حرکت کردن با سرعت.
۴. امن‌ترین موقعیت: امن‌ترین وضعیت رانندگی در مسیر با توجه به خطرات بالقوه و بالفعل در مسیر است.
- الف. راننده باید سعی کند همیشه دید مناسب را برای خود حفظ کند، که می‌توان دید [کافی] را با کمی انحراف، افزایش دهد و برای خود ایجاد کند.
- ب. اگر خودروی جلویی ناگهان ترمز کرد، بتواند خودرو را بی‌خطر متوقف کند.
- ج. راننده باید مسافت ترمزگرفتن خود را طولانی‌تر کند تا راننده خودروی پشتیبان زمان بیشتری برای واکنش داشته باشد.
- د. اگر این کار خطری در بر نداشته باشد، می‌تواند سبقت بگیرد و از کنار ماشین روبه‌رویی به موقعیتی جلوتر برود.
۵. پدال گاز را حس کنید. توانایی راننده در استفاده دقیق از پدال گاز برای تغییر سرعت خودرو مطابق با شرایط ترافیکی و جاده‌ای، اهمیت ویژه‌ای دارد.
۶. راننده باید در تمام مدت به نرمی حرکت کند.

۷. هنگام دورگرفتن سر پیچ‌ها، راننده باید با توجه به جهت پیچ، به موقع از داخل یا خارج پیچ حرکت کند تا هرچه سریع‌تر درون پیچ را ببیند و پایداری خود را حفظ و سعی کند جاده پیچ‌دار را هرچه بیشتر به مسیر مستقیم تبدیل کند.
۸. راننده باید با چشم خود، چند صدمتر جلوتر را زیر نظر داشته باشد یا با استفاده از هوش خود مسیر جاده را پیش‌بینی کند. به این معنی که از دنبال کردن ردیف درختان یا تیرهای چراغ‌برق یا دکل‌های کابل‌کشی برق و تلفن، مسیر را حدس‌بزنند. او باید نسبت به خطراتی از قبیل وجود مانعی در جاده مثل آجر، الوار، گودی، عابران، خودروهای منحرف‌شده یا هر مورد غیرمعمول هوشیار باشد. عملکرد او در آموزش «رانندگی گزارشی»^۱ تضمین می‌کند که او در همه حال هوشیاری ۳۶۰ درجه خود را حفظ می‌کند.
۹. راننده نباید به خطوط خیابان یا محدوده جلوی کاپوت خیره شود زیرا منجر به «هپنوتیزم جاده‌ای» می‌شود و هوشیاری خود را ازدست می‌دهد. این حالت در مسافت‌های زیاد در بزرگراه اتفاق می‌افتد.
۱۰. راننده نباید اجازه دهد که حس امنیت کاذب در او ایجاد شود و همواره در حال هوشیاری باقی‌بماند. سلامت تمام افراد به یک یا دو نفر بستگی دارد: به راننده‌ها.
۱۱. راننده‌ها در هنگام رانندگی نباید در گفتگوها شرکت کرده، سیستم صوتی را روشن کنند و فعالیتی داخل ماشین حواس آنها را پرت کند.
۱۲. هنگامی که منتظر هستید، حواستان باشد و توجهتان بیهوده به اطراف جلب نشود. هیچ‌گاه خودرو را ترک نکنید؛ مگر اینکه از سرتیم دستور گرفته باشید. اما به همان نسبت اگر خودرو پارک شده است، نباید طولانی مدت داخل خودرو بنشینید و درعین حال خودرو را

۱- Commentary driving یا رانندگی گزارشی روشی در آموزش رانندگی است که هرنجو در حین رانندگی، هر آنچه را که می‌بیند از قبیل خودروها، افراد، اشیاء و غیره و همین‌طور رنگ، نوع، شکل و نحوه عملکرد آنها اعم از ثابت یا متحرک بودن و تمام خصوصیات آنها را با صدای بلند شرح می‌دهد تا به‌طور ناخودآگاه نسبت به همه عناصر محیطی هوشیاری پیدا کند.

- بدون توجه رهان کنید، بلکه اگر امکان ایستادن در کنار خودرو را ندارید، مکانی را پیدا کنید که خودرو در میدان دید شما قرار داشته باشد.
۱۳. در خودرو را برای سرنشینان باز نکنید مگر اینکه وظیفه راننده و محافظ شخصی را با هم به عهده داشته باشید و یک خودرو بیشتر در کار نباشد.
۱۴. گذشتن از مرزها: وقتی خارج از کشور سفر می‌کنید باید برنامه‌ریزی‌های مؤثر از پیش انجام شده باشد، تا روند سریع کاروان بدون تأخیرهای غیرضروری تضمین شود. همه تشریفات اداری، پاسپورت‌ها و سلاح‌ها باید به دقت بررسی شوند. شناسایی مراحل گذشتن از مرز ضروری است.
۱۵. همیشه از محل دقیق خود اطلاع داشته باشید، به این ترتیب در صورت نیاز می‌توانید با اعلام دقیق محل، درخواست کمک کنید.

دستورالعمل‌ها و کنترل کاروان

درست مانند هر یک از خودروها، برای کاروان هم چند قانون کلی وجود دارد که باید به‌دقت و به‌درستی به آنها پایبند باشید و باید آنها را پیش از پرداختن به وظایف کاروان یا بخش‌های دیگر بررسی کنیم، بخشی که معمولاً آن را با نام رانندگی ماهرانه یا در اصطلاح Tac Driving می‌شناسیم.

اگر خودروی اسکورت خودروی اصلی را همراهی می‌کند، آنگاه ملاحظات دیگری نیز باید به کار گرفته شود. خودروهای اضافی تا ۵ یا ۶ نفر دیگر از اعضای خانواده، همکاران سازمانی یا افراد مرتبط را در بر می‌گیرند که کارفرما را همراهی می‌کنند.

به‌هرحال:

۱. خودروی «پشتیبان» تیم اسکورت توجهش فقط به خودروی ویژه است و نه خودروی دیگری.
۲. راننده نیز باید همانند دیگر اعضای تیم از ارزیابی تهدید و روش کار دشمن اطلاع داشته‌باشد و بداند که انتظار چه اتفاقاتی را داشته‌باشد.
۳. خودروهایی که در عملیات دخیل هستند، در اینجا خودروی ویژه و خودروی پشتیبان تیم اسکورت، باید عملکردی مطابق با هم داشته‌باشند.
۴. راننده خودرو ویژه باید قبل از دورزدن‌ها و توقف‌ها علامت‌دهد تا راننده خودروی پشتیبان قادر باشد زودتر یک خط از خیابان را برای خودروی اصلی محفوظ و جایگیری صحیح را برای خودروی اصلی فراهم کند.
۵. راننده تیم اسکورت باید دائم خودروی اصلی را زیر نظر داشته‌باشد، دورزدن‌ها و توقف‌های بدون علامت آن خودرو را پیش‌بینی کند، وقتی ترافیک سنگین است به آن نزدیک شود و در ترافیک سبک از آن فاصله بگیرد. حداکثر فاصله بین این دو هیچ‌گاه و در هیچ شرایطی نباید بیش از ۵۰ متر باشد، اما نزدیک‌ترین فاصله آنها از هم را شرایط

- تعیین می‌کند. باید به قدری نزدیک شود که از قرارگرفتن خودروی دیگر بین این دو خودرو جلوگیری کند، اما همیشه فضای کافی برای مانور باقی‌بگذارد.
۶. دستورالعمل خطوط رانندگی به خودروی اسکورت دستور می‌دهد که همیشه با کمی انحراف متمایل به داخل خیابان یا متمایل به پیاده‌رو حرکت کند.
۷. خودروی تیم اسکورت باید همه خودروهایی که از پشت سر نزدیک می‌شوند را پیش از اینکه از آنها عبور کند، بررسی کند و زیر نظر بگیرند.
۸. بین خودروها باید با کمترین استفاده از کلمات رمز، ارتباطی مؤثر برقرار باشد.
۹. راننده خودرو ویژه هنگام رانندگی، در همه حال باید نه فقط شرایط خود، بلکه شرایط خودروی پشتیبان را هم در نظر بگیرد. سلامت افراد داخل خودرو به چگونگی عملکرد راننده خودروی ویژه بستگی دارد و نباید با یک حرکت خودخواهانه آنها را در معرض خطر قرار دهد.
۱۰. راننده خودرو ویژه نباید سعی در منحرف کردن یا ترساندن دیگر راننده‌ها داشته باشد. درست است که حق تقدم با اوست، اما اگر دیگر وسایل نقلیه این را نمی‌پذیرند، ثابت کردن خلاف آن ارزش خطر کردن را ندارد.
۱۱. نباید اجازه دهید که ماشین دیگری بین خودروی اصلی و اسکورت قرار بگیرد.
- همه راننده‌ها باید از دستورالعمل‌ها و وظایف کاروان و اقدامات لازم در هنگام گرفتارشدن در کمین آگاه باشند.

تمرینات دو خودرویی

در شغل حفاظت شخصی غیرنظامی، اگر منابع امکان یک خودروی تیم مقدم امنیتی و یک خودروی QRF را فراهم کنند، نعمت محسوب می‌شود. اما اغلب فقط از مزایای خودروی تیم اسکورت به عنوان پشتیبان بهره‌مندی شوید. همان‌طور که به طور اجمالی در نکات عمومی تیم اسکورت مطرح شد، این خودرو، یک خودروی پشتیبان، پشت سر خودروی اصلی است که مزایای زیر را فراهم می‌کند:

۱. محافظت از عقب کاروان و بررسی تمام خودروهای سبقت‌گیرنده عبوری، تا حدی که می‌توانند مانع از سبقت‌گرفتن خودروهای عبوری از کاروان شوند.
۲. ایجاد فضا، فراهم کردن پوشش در ترافیک سنگین
۳. عملیات ضد تعقیب و مراقبت به طور دائم
۴. واکنش فوری در برابر وقایع
۵. در صورت نیاز خودروی تیم اسکورت می‌تواند جاده را پشت سر کاروان مسدود کند و همچنین اگر تهدیدی از روبه‌رو ظاهر شد، آن سمت را ببندد.
۶. اصولاً تهدید از هر سمتی که نزدیک می‌شود، خودروی تیم اسکورت می‌تواند خود را بین آن تهدید و خودروی ویژه قرار دهد.
۷. می‌تواند در زمانی که خودروی ویژه خراب شده یا در جریان حمله از بین رفته‌است، انتقال اورژانسی را انجام دهد و اگر بدترین اتفاق هم در مسیر رخ دهد، نیروی انسانی افزوده را فراهم می‌کند.

موقعیت خودروی تیم اسکورت همیشه پشت سر خودروی ویژه است و این موقعیت قرارگیری نشان می‌دهد که وظایف دو خودرویی که در ادامه گفته می‌شود به این منظور ایجاد شده‌اند که «خودروی اسکورت کامل‌ترین حفاظت را برای خودروی ویژه فراهم آورد». کاروان همیشه باید «فضای کافی برای مانور و حرکت» را برای خود حفظ کند.

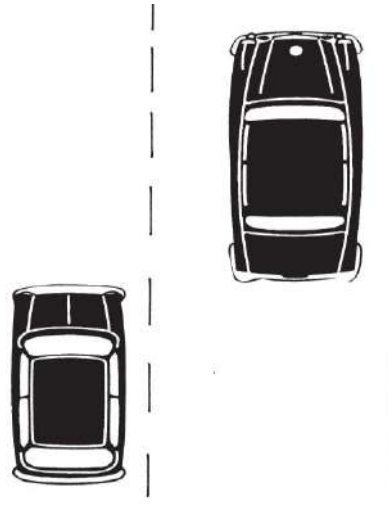
مادامی که به دستورالعمل‌های کاروان «از روی کتاب» می‌پردازیم، همواره به خاطر داشته باشید که به‌عنوان کاروان حرکتی «غیررسمی» غیرنظامی، رفتارکردن فقط طبق دستورالعمل‌های گفته‌شده، معمولاً باعث سردرگمی و خشمگین‌شدن افراد در موقعیت‌های واقعی می‌شود. جلب توجه ناشی از این رفتار و بوق‌هایی که برای خودروی شما زده می‌شوند، توجه بی‌مورد به کارفرما و شرمندگی را برای او به‌همراه دارد. اگر استفاده نکردن از راهنماها خطر تصادف را برای شما افزایش می‌دهد، عاقلانه عمل کنید. دنیای واقعی در کار غیرنظامی با تشریفات دولتی تفاوت دارد.

یک کاروان حرکتی ۷ خودرویی شامل یک ون حمل چمدان‌ها و ۲ موتورسیکلت اسکورت پلیس (که در تصویر مشخص نیستند). هرگاه کاروانی با این تعداد خودرو داشتید، تنها نگرانی اصلی شما این خواهد بود که خودروی پشتیبان PES و خودروی کارفرما را در کنار هم حفظ کنید. فراموش نکنید که اگر چمدان کارفرما نیز در ون حمل چمدان‌ها قرار دارد، آن خودرو نیز باید همراه شما حرکت کند.

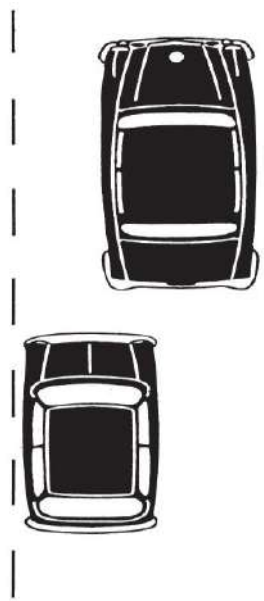
شکل ۱- دو خودرو- خودروی ویژه (VIP) و پشتیبان PES'

خودروی PES برای دید بهتر، با کمی انحراف متمایل به وسط خیابان حرکت می‌کند. این موقعیت در بیشتر مسیرهای مستقیم استفاده می‌شود.

شکل ۲- مسیر یک طرفه دوباند

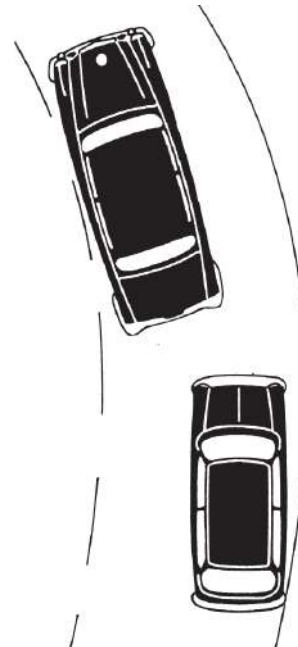
خودروی PES برای بررسی خودروهایی که از پشت سر می‌آیند به‌طور مؤثر جاده را مسدود می‌کند، آنگاه کنار می‌کشد و اجازه عبور به آنها می‌دهد. از این کار سوءاستفاده نکنید. بدون داشتن چراغ آبی روی سقف ماشین، با این کار به سرعت دیگران را به مرز جنون می‌رسانید.

۱- با توجه به اینکه در انگلستان فرمان خودروها در سمت راست قرار دارند و در کشور ما در سمت چپ، برای درک بهتر آموزش‌ها، جهت‌ها و تصاویری که در ادامه آورده می‌شود، وارونه شده‌اند تا با شرایط ترافیکی کشور ایران هماهنگی داشته باشند.

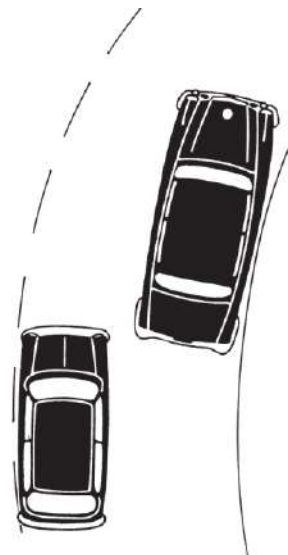
شکل ۳- پیچ به سمت چپ

خودروی PES برای دید بهتر کمی متمایل به وسط خیابان می‌شود. خودروی ویژه باید بین دو خط یا کمی متمایل به خارج خیابان (سمت جدول) باشد.

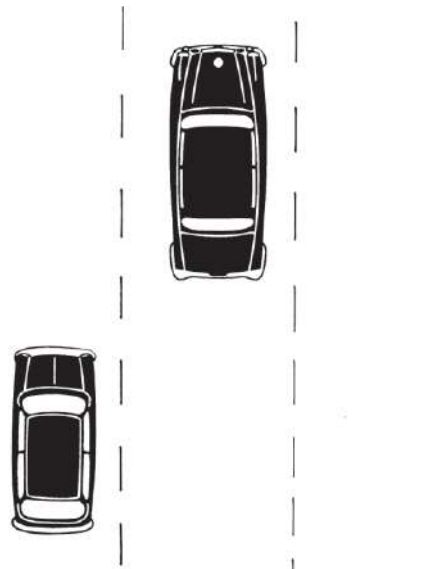
شکل ۴- پیچ به سمت راست

خودروی PES کمی متمایل به خارج خیابان است تا زودتر دور و داخل پیچ را ببیند. خودروی ویژه نیز کامل در بین خطوط یا کمی متمایل به وسط خیابان است. خودروی ویژه نباید بیش از اندازه به داخل خیابان متمایل شود، به‌ویژه در پیچ‌های بسیار تند که ممکن است خودرو را در خطر انحراف از مسیر و تصادف‌ها با خودروهایی که از روبه‌رو می‌آیند قرار دهد.

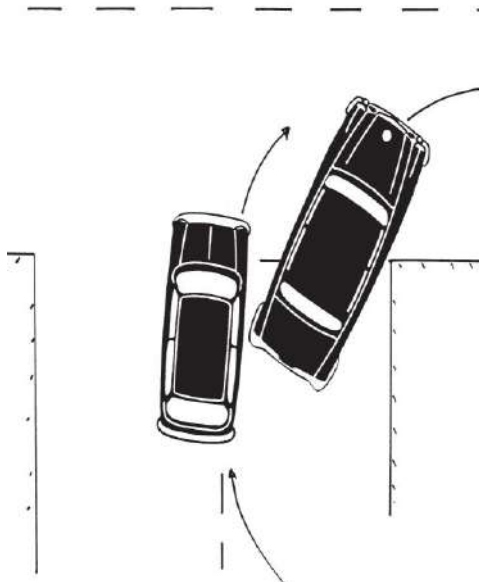
شکل ۵- بزرگراه

خودروی PES خط سرعت را اشغال می‌کند تا خودروهایی که از پشت سر می‌آیند را بررسی‌کند و پس از بررسی کنار کشیده و اجازه عبور می‌دهد. این خودرو اجازه نمی‌دهد که خودروی دیگری وارد کاروان شود.

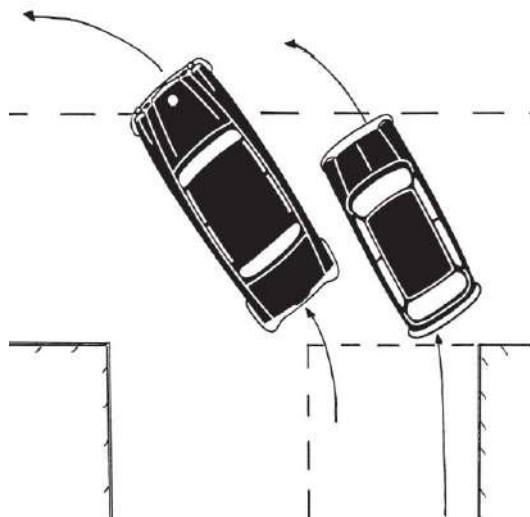
شکل ۶- گردش به راست در تقاطع

خودروی PES باید سعی کند تا حد امکان پوشش از سمت چپ را هرچه بیشتر برای خودروی ویژه فراهم و در واقع مسیر را از آن خود کند. این کار در خیابان‌ها باریک عملی نیست، چراکه موقعیت PES بیش از اندازه مسیر را برای خودروهایی می‌بندد که از خیابان اصلی گردش به راست دارند و می‌خواهند وارد خیابان فعلی (خیابانی که شما از آن وارد خیابان اصلی می‌شوید) شوند.

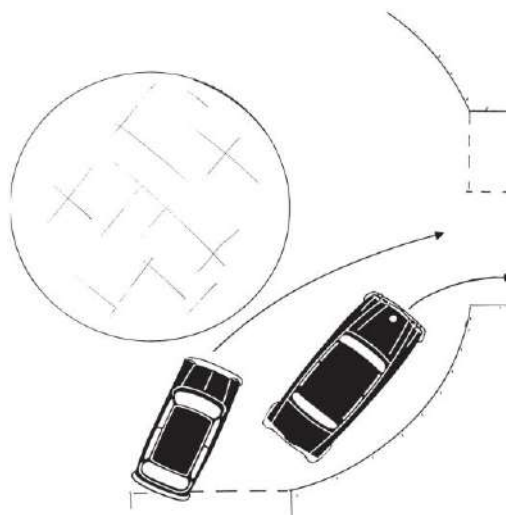
شکل ۷- گردش به چپ

در صورت امکان خودروی PES باید جاده را از سمت راست ببندد تا خودروی ویژه وارد خط شود. متأسفانه این کار نیز اختلال در رفت‌وآمد ایجاد می‌کند. هنگام خروج از یک مسیر باریک باید به نوعی به وظایف مربوط به سازش برسید زیرا احتمالاً دو ماشین در کنار یکدیگر در خیابان جا نمی‌شوند.

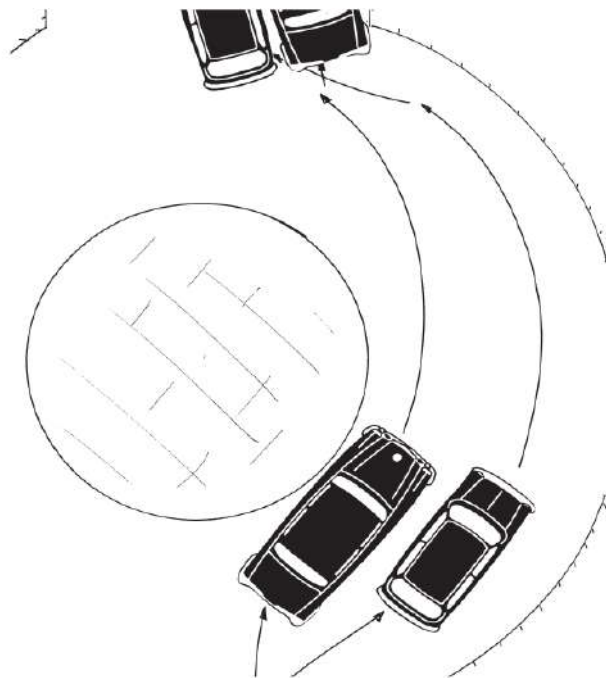
میدان‌ها

شکل ۸ الف- اولین خروجی سمت راست

اگر به راست گردش می‌کنید، خودروی PES باید از سمت چپ خودروی ویژه محافظت را اعمال کند و پس از اینکه هر دو از میدان خارج شدند پشت سر خودروی اصلی حرکت کند.

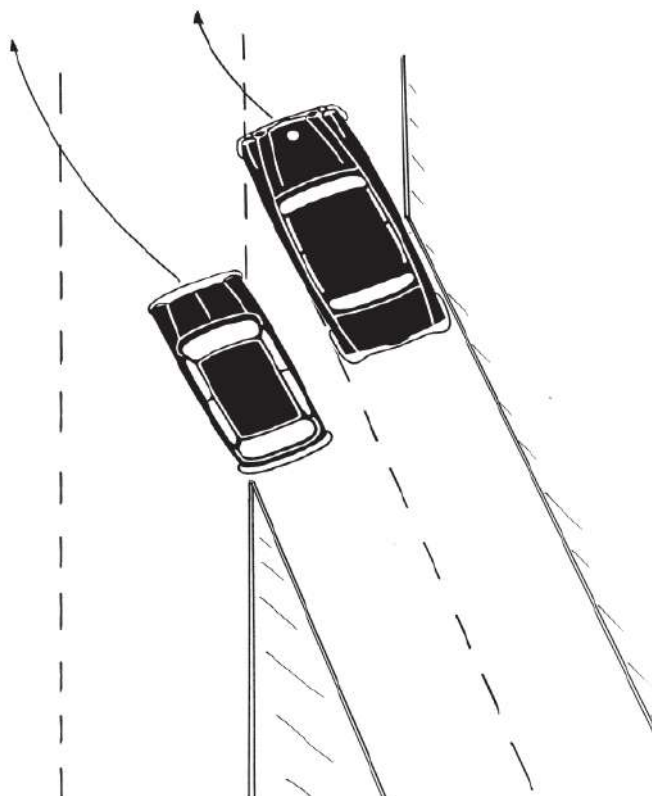
شکل ۸ ب- خروجی از چپ یا ادامه مسیر مستقیم

هر دو خودرو به صورت دوباند و در کنار هم به میدان نزدیک می‌شوند و در نقطه انتهایی هنگام ورود به میدان جابه‌جا می‌شوند و به‌طوری که خودروی ویژه به سمت وسط خیابان و خودروی PES به سمت کنار خیابان متمایل می‌شوند. اکنون خودروی ویژه از داخل و نزدیک به مرکز میدان دور می‌زند که طبق آیین‌نامه رانندگی در میدان برای خروج یا ادامه مسیر مستقیم تعریف شده است؛ اما خودروی PES از خط بیرونی و دورتر از مرکز میدان و چسبیده به

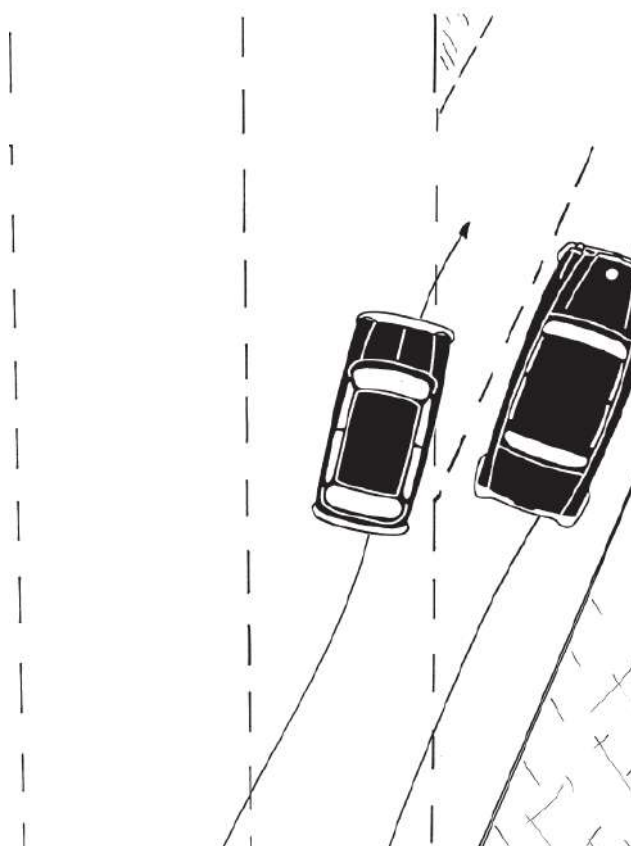
خودروی ویژه در طول مسیر حرکت می‌کند تا به خروجی برسند و در آن نقطه خودروها دوباره جابه‌جا می‌شوند و به وضعیت عادی دستورالعمل کاروان بازمی‌گردند. خودروی PES در برابر حمله‌ای که از هر کدام از ورودی‌ها وارد می‌شود، پوشش مناسب را برای خودروی ویژه فراهم می‌کند.

شکل ۹- ورود به بزرگراه

خودروی PES در مسیر ورودی به بزرگراه از خط سبقت حرکت می‌کند و زودتر وارد بزرگراه می‌شود تا راه را برای ورود خودروی ویژه، از آن خود کند. پس از ورود به بزرگراه، هر دو خودرو در وضعیت عادی بزرگراه قرار می‌گیرند.

شکل ۱۰- خروج از بزرگراه

خروجی را بشناسید. خودروی ویژه وارد خروجی شده و همزمان خودروی PES وارد باند کندرو و سپس وارد خروجی می‌شود و آنگاه به حالت عادی بازمی‌گردد و مسیر پشت سر را مسدود می‌کند.

خلاصه‌ای برای رانندگی تاکتیکی

سرعت: حداکثر سرعت مطمئنه با توجه به شرایط جوی و جاده‌ای و توانایی شما در رانندگی [تعریف می‌شود]. سرعت بالا در برخی شرایط باید بسیار به‌دقت و فقط توسط افراد آموزش‌دیده در سطوح بالا مورد استفاده قرار گیرد.

- طبق قوانین حرکت کنید.
- با قابلیت‌های خودرو کاملاً آشنا باشید.

فضا برای حرکت (کنترل کاروان)

طوری گیر نیفتید که از حرکت بازمانید. به‌طور معمول موقعیت خودروی اسکورت پشت سر خودروی ویژه است تا بتواند:

- پوشش مناسب از خودروهای سبقت‌گیرنده را فراهم کند.
- در ترافیک سنگین فضای حرکت و پوشش را فراهم کند
- عملیات ضدتعقیب و مراقبت به‌صورت دائم
- واکنش فوری به اتفاق‌ها

حداکثر فاصله ۵۰ متر باشد؛ اما در ترافیک سنگین این فاصله را کم کنید. فضای لازم برای حرکت را از بین نبرید و آن قدری نزدیک‌نشوید که خطر تصادف به وجود آید.

کاروان ۳ خودرویی در یک شهر اروپایی؛ حفظ کردن ۲ خودرو در کنار هم بسیار دشوار است و نگاه‌داشتن ۳ خودرو در کنار هم شبیه کابوس است.

خودروهای اضافی

بسته به سطح تهدید، جایگاه شخص ویژه و منابع موجود، موارد زیر ممکن است افزوده شوند:

- موتورسواران پیش‌رو
- خودروی پشتیبانی، خودروی تشریفات و ون حمل چمدان
- اسکورت پلیس
- مراقبت هوایی (بالگرد)

شیوه اجرایی

- خودروی PES باید کمی نسبت به ماشین ویژه انحراف داشته باشد.
- پشتیبان باید مسیر روبه‌روی خودروی ویژه را ببیند.
- پشتیبان باید به خودروهای پشت کاروان دید و بر آنها نظارت داشته باشد.
- از همه خطرات جلوگیری کنید. نگذارید رانندگان دیگر یا عابران شرایط را به شما تحمیل کنند. شما مسئولیت‌هایی به عهده دارید که آنها ندارند.
- دستورالعمل‌های بزرگراه‌ها: ورود، سبقت و خروج
- دستورالعمل‌های میدان‌ها
- دستورالعمل‌های تقاطع‌ها، چراغ‌های راهنمایی، ترافیک سنگین و غیره

شناسایی مسیر^۱

تغییرات مرزی

- گمرک
- کنترل گذرنامه
- زمان‌بندی سوار و پیاده شدن
- سلاح‌ها

- تغییرات ایجادشده در اسکورت‌ها به واسطه پرواز

ارائه توضیحات ابتدایی پیش از اجرای عملی آن

ارتباطات

- خودرو با خودرو
- خودرو با مبدأ و مقصد
- خودرو با مراقبت هوایی
- خودرو با پلیس و ارتش
- کلمات رمز و اسامی مستعار

مشاهده و هوشیاری

این مورد کلید تمامی موارد است.

فصل دوازدهم

وظایف ضد کمین

همان‌طور که در بخش فنون تروریستی مشاهده کردید، کمین یکی از معروف‌ترین فنونی است که اغلب در مناطق شهری و روستایی بسیار موفقیت‌آمیز به کار گرفته شده است. کمین عملیات نظامی ایده‌آلی است که برای مهاجمان هرگونه مزیتی اعم از غافلگیری، انتخاب محل کمین، زمان و قدرت تیراندازی را به همراه دارد و اگر شرایط مطابق میل آنها نباشد می‌توانند عملیات را متوقف کنند و منتظر زمان دیگری باشند.

در واقع آنچه به شدت به موفقیت مهاجمان کمک می‌کند، عنصر غافلگیری است. همان چندین ثانیه اول است که اهمیت دارد. برای یک راننده خوب ۵ ثانیه طول می‌کشد تا از کمین بگریزد، اما اگر آن ۵ ثانیه به دلیل غافلگیری و سراسیمگی از دست برود، فرصت فرار برای همیشه از بین می‌رود. وقتی که حمله آغاز می‌شود احتمالات به نفع تروریست‌ها است و در آغاز حمله انتخاب‌ها و گزینه‌ها کاهش می‌یابند. باید این خطر را به رسمیت بشناسید. بیشترین کمین‌های ضدخودرو در مسیر محل کار اتفاق می‌افتد، اگرچه ظاهراً این آمار در حال تغییر و جابه‌جایی با حملاتی است که در مسیر بازگشت از محل کار صورت می‌گیرند.

افراد اغلب تغییر در روال همیشگی کار و تغییر مسیر را ساده می‌انگارند، اما در حقیقت برخلاف اراده قوی، در موارد زیادی پیدا کردن مسیر جایگزین برای محل سکونت یا محل کار غیرممکن است. تا زمانی که از این نقطه گذرن کنید و از این فضا دور نشوید، جایگزین‌ها خود را نشان نمی‌دهند. موضوع دیگر اینکه علت موفقیت مدیران اجرایی این است که بیشتر و طولانی‌تر از دیگران کار می‌کنند و افراد قاعده‌مندی هستند و از این‌رو راضی کردن آنها برای اینکه زمان‌های خود را تغییر دهند، اگر غیرممکن نباشد، مشکل بزرگی محسوب می‌شود. اگرچه باید با هر چه در توان دارید تلاش کنید، اما معمولاً واقعیت بر شما پیروز می‌شود.

اگر یک بازنگری به عناصر امنیت شخصی داشته باشیم، هرم تهدید کاملاً با شرایط لازم برای رانندگی تعقیب و گریز همخوانی دارد. «تمرکز و مشاهده» عناصر هوشیاری هستند. این حالت نیمه‌خودآگاه ذهن، معمولاً حاصل هفته‌ها «رانندگی گزارشی» است که بدون آن هیچ حالتی از هوشیاری کامل، دائم و نیمه‌خودآگاه در راننده به وجود نمی‌آید. اگر تمرین آموزش‌های تفسیری نباشد، گفته‌های خود شخص مبنی بر اینکه همیشه هوشیار و گوش‌به‌زنگ خواهد بود، فایده‌ای نخواهد داشت. ذهن راننده هم مانند بقیه افراد منحرف می‌شود، به‌ویژه وقتی به دلیل سپری کردن یک روز رانندگی روزانه، ذهن او بی‌حس شده باشد. ذهن آگاه حتی وقتی دستور گرفته که هوشیار باقی‌بماند، فقط برای مدت کوتاهی فرمان‌برداری می‌کند.

آن دسته از کسانی که نمی‌توانند دوره آموزش رانندگی تاکتیکی را پیدا کرده یا توان پرداخت هزینه آن را ندارند، باید در دوره رانندگی پیشرفته شرکت کنند. کار تفسیری بسیار گران‌بها است. اگر هوشیاری نباشد، زمانی برای ارزیابی هرچند مختصر وجود نخواهد داشت و در نتیجه زمانی برای جلوگیری وجود نخواهد داشت. این سه عامل تهدید یکدیگر را پشتیبانی می‌کنند. اگر اولی را به دست نیاورید، دو مورد دیگر را نیز به دست نمی‌آورید.

آموزش به راننده خود را دائم تکرار کنید و مهارت‌های او در مشاهده را آزمایش کنید و از او بخواهید تا رنگ، شماره پلاک و توصیفی از سرنشینان خودروهای عبوری ارائه دهد. از او

بخواهید که عابران پیاده را توصیف کند، آینه را بپوشانید و هر آنچه پشت سر خود رو است را از او سؤال کنید. همه این کارهای تا حدی ساده و به ظاهر پیش پا افتاده، به هوشیار نگه داشتن او کمک می‌کند. اگر راننده توجه خود را از دست بدهد و بی تفاوت شود، همگی در خطر هستید. علی‌رغم حداکثر تلاش شما، بعضی از موقعیت‌ها تقریباً غیرقابل دفاع هستند. حملات موشکی مثل حادثه به قتل رسیدن ساموسا^۱ که شاید فقط یک نفر در آن شرکت داشته باشد و همین‌طور بمب کنار جاده‌ای، اغلب قابل شناسایی نیستند.

فقط باید تکرار کنیم که اجازه ندهید آموزش‌ها فقط و فقط بر چگونگی رهایی یافتن از کیمین در هنگام بروز آن متمرکز شود. تمرین کنید که پیش از وقوع، نشانه‌های آن را تشخیص دهید.

1- Samosa

شناسایی حمله

- امکان پیش‌بینی (فکرش را هم نکنید!)
- غیرعادی بودن

الف. مسیر - غیرعادی بودن مسیر: مورد مشکوک در مسیر را تشخیص دهید. به عنوان مثال از پذیرفتن کامیون در روز دوشنبه به جای چهارشنبه خودداری کنید.

ب. رفتار - طبیعی نبودن هر رفتاری را تشخیص دهید. (از قبیل فعالیت غیرمعمول یا جریان‌نداشتن فعالیت‌های عادی)

در جریان آدم‌ربایی آلدو موررو^۱ در دهه هفتاد در ایتالیا، دست‌فروشان که معمولاً در محل حضورداشتند، در روز حادثه در محل حاضر نبودند. تمام حملات واقعی از نوعی استتار استفاده می‌کنند، ماهیت پشت آن پوشش حقیقی نیست، که همین باعث غیرعادی بودن آن می‌شود. اگر بتوانید این غیرعادی بودن را تشخیص دهید، می‌توانید به پوشش ظاهری آن نفوذ کنید. به عنوان مثال در جریان آدم‌ربایی هانس مارتین اشلایر^۲ در کلن در دهه ۱۹۷۰، کالسکه بچه‌ای که استفاده شده و خودرویی که خلاف جهت خیابان در حرکت بود و خیابان را مسدود کرد، شاید در بسیاری از کشورها غیرعادی به نظر نمی‌رسید، اما در آلمان به‌طور قطع، غیرعادی بود. مسئله خستگی ناشی از روزمرگی دائمی، به‌ویژه ناشی از سفرهای خودرویی منظم است. همیشه گرایش زیادی به بی‌تفاوت شدن وجود دارد و در نتیجه آن، هیچ موردی غیرعادی به نظر نمی‌آید. افراد آموزش دیده، بی‌تفاوت می‌شوند. شما نشوید.

1- Aldo Morro

2- Hans Martin Schleyer

شش اشتباه مرگ‌بار

۱. مغرور شدن

روال همیشگی مشابه هر روز، هوشیاری را کندی می‌کند.

۲. واکنش نشان‌ندادن

دقیقا همان چیزی است که تروریست‌ها می‌خواهند. آنها از زمان مرده ناشی از شوک و لختی، نهایت استفاده را می‌برند.

۳. در نظر نگرفتن راه خروج

فاصله را حفظ کنید تا قدرت مانور داشته باشید. معیار سودمندی که در اینجا به کمک شما می‌آید این است که همیشه بتوانید دو چرخ عقب خودروی روبه‌رو را ببینید. (در حمله به هانس مارتین اشلایر در سال ۱۹۷۷، هنگامی که کمین اتفاق افتاد، خودروی پلیس که پشت سر دو خودروی مرسدس متعلق به اشلایر حرکت می‌کرد، از پشت با خودروی وی برخورد کرد.)

۴. موقعیت خودرو

آگاهی‌نداشتن از مسیرهای اصلی و فرعی، خانه امن، پناهگاه‌ها و دنده‌ای که ماشین در آن قرار دارد در همه حال.

۵. مهارت‌ها

نداشتن مهارت‌های پایه

۶. ترس

در اکثر موارد افراد وحشت می‌کنند و آن روز با شکست مواجه می‌شود. وحشت‌زدگی به دلیل نبودن تمرین است و عملکرد نسبت به واکنش‌های شرطی می‌تواند خوب یا بد باشد.

وقتی به وظایف ضدکمین می‌پردازیم، این پیش‌فرض وجود دارد که برخی از مهارت‌های رانندگی را می‌دانید؛ از جمله توانایی ترمز کردن موزون^۱ در مواردی که خودرو ترمز ABS نداشته باشد.

«هدف از ترمز کردن، متوقف ساختن هرچه سریع‌تر خودرو، با حفظ فرمان‌پذیری است.»

ترمز کردن موزون جایگزینی برای تسلط بر مهارت تقریباً غیرممکنی با نام ترمز آستانه‌ای است. که در این مهارت این توانایی را به دست می‌آورید که از ۸۰ درصد حداکثر شدت ترمز در کسری از ثانیه استفاده کنید، به گونه‌ای که ترمزها قفل نکنند و فرمان‌پذیری از بین نرود. چنین مهارت‌هایی فراتر از توان بیشتر انسان‌ها است. در کمین‌های بسیاری دیده شده که چرخ‌های خودروی قربانی قفل شده، فرمان را از دست داده و با همان مانعی که سعی داشته‌است از آن عبور کند، برخورد کرده‌است. ترمز موزون همزمان با دورزدن می‌تواند منجر به موفقیت شود. امروزه با وجود خودروهای مدرن که در صدر بازار هستند و به‌طور استاندارد ترمز ABS دارند، ترمز کردن موزون به نظر غیرضروری می‌آید.

این شرایط هنگام کار کردن در انگلستان صدق می‌کند، اما به‌طور قطع، در کشورهای جهان سوم یا بلوک شرق پیشین، ممکن است نتوانید به خودرویی مجهز به ABS دست پیدا کنید. مهارت در رانندگی تفاوتی با مهارت در استفاده از سلاح یا مهارت در مبارزه بدون سلاح ندارد و باید فراگرفته شود و آموختن فنون رانندگی در سرعت بالا و عملیات گریز نیاز به آموزش‌های حرفه‌ای دارد که روزی جان شما یا کارفرمای شما را نجات دهد. اما به خاطر بسپارید که در فنون رانندگی در سرعت بالا، سرعت زیاد توانایی شما در اجرای دیگر عملیات گریز را کاهش و احتمال تصادف مرگ‌بار را افزایش می‌دهد.

۱- روشی برای ترمز کردن در خودروهایی که ترمز ABS ندارند که راننده در آن، به‌طور مداوم پدال ترمز را فشار داده و رها می‌کند تا هم خودرو را متوقف و هم از قفل شدن چرخ‌ها جلوگیری کند و فرمان‌پذیری خودرو را از دست ندهد.

تکرار می‌کنیم که نگذارید آموزش‌ها فقط و فقط روی نحوه رهایی یافتن از کمین پس از وقوع آن تمرکز یابند، بلکه تمرین‌کنید ۳۰ تا ۶۰ ثانیه پیش از وقوع کمین نشانه‌های آن را تشخیص دهید.

پیش از اینکه به دستورالعمل‌ها و فنون مشخص بپردازیم، لازم است مروری بر چند اصل پایه داشته باشیم:

۱. از شخص ویژه محافظت کنید. اگر حمله‌ای رخ داد، محافظ شخصی وظیفه دارد در هر شرایطی برای او پوشش بدنی فراهم کند. برای این کار معمولاً محافظ باید درحالی‌که فرد ویژه کف ماشین قرار می‌گیرد، روی صندلی او شیرجه برود. معمولاً باید از قبل پشت‌سری صندلی شاگرد را برداشته باشید.

۲. فرد ویژه را از خطر دور کنید.

۳. تمام اقدامات، سریع و تهاجمی انجام شوند.

۴. از شیوه‌های مناسب با شرایط استفاده کنید. هیچ‌گاه به کمین حمله نکنید، مگر اینکه به‌طور قطع لازم باشد.

۵. مراقب کمین‌های دومرحله‌ای و تله‌های فریب باشید.

وظایف ضدکمین به چند عامل بستگی دارد، اما در اصل این سه پیشامد گسترده، نوع شیوه‌های عملی را به ما تحمیل می‌کنند:

۱. به‌راه‌افتادن با تأخیر زیاد

۲. به‌راه‌افتادن نابهنگام

۳. طبق برنامه و سر وقت

به‌عنوان ضمیمه‌ای برای این سه سناریوی گسترده، باید موارد زیر را نیز در نظر گرفت:

۱. انسداد بخشی از مسیر

۲. انسداد کامل مسیر

۳. انسداد از جلو و عقب

جمع‌بندی سریع از وضعیت و واکنش مناسب به آن، منجر به ایجاد شیوه عملی درست می‌شود.

وظایف و شیوه‌های مناسب، به این بستگی دارند که یک خودرو وجود دارد یا چند خودرو. در اینجا به وظایف و دستورالعمل‌های هر دو حالت تک خودرو و چند خودرویی می‌پردازیم که خودروی اسکورت در آن نقش خودروی پشتیبان در پشت سر را ایفا می‌کند. در این کتاب به حالتی که یک خودروی پیشرو هم داشته باشیم نپرداخته‌ایم، به استثنای خودروی تیم مقدم امنیتی، که با توجه به نوع نمایش و اینکه گزینه هزینه‌برداری برای تیم حفاظت اجرایی غیرنظامی به حساب می‌آید، اغلب گزینه نامناسبی است. همچنین اغلب در حوادث واقعی مثل ترور هرهاوزن، خودروی پیشرو در عمل هیچ تأثیری در بهبود شرایط نخواهد داشت. به همراه وظایفی که به آنها می‌پردازیم، به چند نکته کلی باید اشاره کنیم:

به خاطر داشته باشید

- هدف مبارزه نیست، هدف گریختن است؛ اما برای فرار موفقیت‌آمیز اغلب به درجه زیادی از تهاجم واکنش‌های فوری تمرین شده، نیاز دارید.
- باید بدانید که به کجا فرار می‌کنید. یک پناهگاه از قبیل پلیس، آتش‌نشانی، آمبولانس یا پایگاه نظامی را در نظر داشته باشید.
- هیچ‌گاه خود را درگیر تعقیب و گریز با سرعت بالا نکنید، زیرا احتمال جراحت شدید یا شکست خود را افزایش می‌دهید.

فنون

در ۷۰ درصد از حملات، راننده مورد اصابت گلوله قرار می‌گیرد. از ۳۰ درصد باقی‌مانده که موفق به فرار شده‌اند، راننده بدون جراحت سالم مانده‌است. به‌عنوان راننده باید سر خود را پایین‌تر گرفته و در وضعیت خمیده بنشینید، اما به شکلی که هنوز توان کنترل خودرو را داشته‌باشید. تروریست‌ها تلاش می‌کنند که با ازبین‌بردن راننده خودرو را متوقف‌سازند. در این مواقع استفاده از یک چراغ چشمک زن قوی ۱۲ ولت که به فندک ماشین وصل می‌شود و نور درخشانی را ایجاد می‌کند، بر هدف‌گیری تک تیرانداز تأثیر می‌گذارد.

اگر از پشت سر برخوردی صورت گرفت، سعی کنید اثر ضربه را پیش‌بینی و ترمز کنید تا عقب ماشین از زمین بلند شده و از قفل‌شدن آن جلوگیری‌کند. (ماشین‌ها زمانی که خودروی دیگری به آنها کوبیده یا خود به ماشین دیگر می‌کوبند، منفجر نمی‌شوند. خودروهای جگوار، مرسدس و بی.ام.و مجهز به قطع‌کننده بنزین هستند.)

در هر مانور گریز، وزن ماشین باید در کمترین حد ممکن باشد. در رانندگی گریزی ضربه‌زدن‌ها بهترین نوع دفاع هستند. همیشه سعی کنید که اثر ضربه خودروی خود را کاهش‌دهید. یک برخورد به پهلوی خودرو کنترل و توان ادامه حرکتی شما را ازبین می‌برد. همیشه از برخوردهای با زاویه ۹۰ درجه دوری کنید. ماشین یک وسیله متوازن است و باید با تأثیرات انتقال وزن آشنا باشید و هنگام کشیدن ترمز دستی و دور زدن‌های شدید، از آن به نفع خود استفاده کنید.

حملاتی که به خودروهای در حال حرکت صورت گرفته‌است از یک یا دو الگو پیروی می‌کنند که می‌توان این‌گونه آنها را خلاصه کرد:

۱. برش در حالت توقف

۲. برش در حال حرکت

ابتدا به مورد اول می‌پردازیم

برش در حالت توقف (سد معبر)

هر سد معبری با کمک عملیات مراقبت، برنامه‌ریزی می‌شود؛ چراکه طراحان آن باید از مسیرها و زمان‌ها آگاه باشند. اگر به‌طور دائم نسبت به تشخیص عملیات تعقیب و مراقبت هوشیار باشید، نیازی به به‌کارگیری واکنش‌های سریع و آنی وجود ندارد.

اگر بدترین حالت اتفاق افتاد، همان‌طور که اشاره شد اقدامات شما به عوامل متغیری بستگی دارد که عبارت است از انسداد که ممکن است دیر، زود یا درست به‌موقع انجام شود و همچنین می‌تواند به‌صورت انسداد بخشی از مسیر و یا انسداد کل مسیر باشد و همچنین ممکن است مسیر مسدود شده را شما به‌موقع یا دیر و پس از موعد مناسب تشخیص دهید.

اقدامات عملی شما نیز می‌تواند دفاعی یا حمله‌ای باشد.

اقدامات دفاعی «فرار از سمت عقب» هستند، اما مراقب مسدود شدن مسیر از پشت سر باشید.

فنون حمله‌ای فنونی هستند که کوبیدن با خودرو در آنها ضروری است.

کوبیدن اگر به‌درستی انجام شود، می‌تواند مهاجمان را به‌شدت شوکه، گیج، کشته یا زخمی کند و عامل غافلگیری را به نوعی جبران کند. یک خودروی ۱۸۰۰ کیلوگرمی با سرعت ۱۶ کیلومتر بر ساعت ۱۶۰۰۰ ft/lbs انرژی تولید می‌کند. این انرژی از طریق خودروی مهاجمان به خود آنها منتقل می‌شود. خودرو حتی با آسیب قابل توجه در قسمت جلوی خود، باز هم قابل حرکت است.

به خاطر داشته باشید: دیر رسیدن یا زود رسیدن به محل ملاقات بهتر از هرگز نرسیدن است.

پس از روزمرگی اجتناب کنید.

برش در حال حرکت یا حمله در حال حرکت

اقدامات وظایف این بخش تهاجمی و اغلب متکی بر ضربه است. هیچ‌گاه پهلوی به پهلوی خودروی تعقیب‌کننده حرکت نکنید؛ زیرا احتمال قفل شدن و گیرکردن دو خودرو به یکدیگر را

افزایش می‌دهید. و با این کار به هدفی تمام‌عیار برای تیراندازی تبدیل می‌شوید و باید در برابر آن تاب بیاورید.

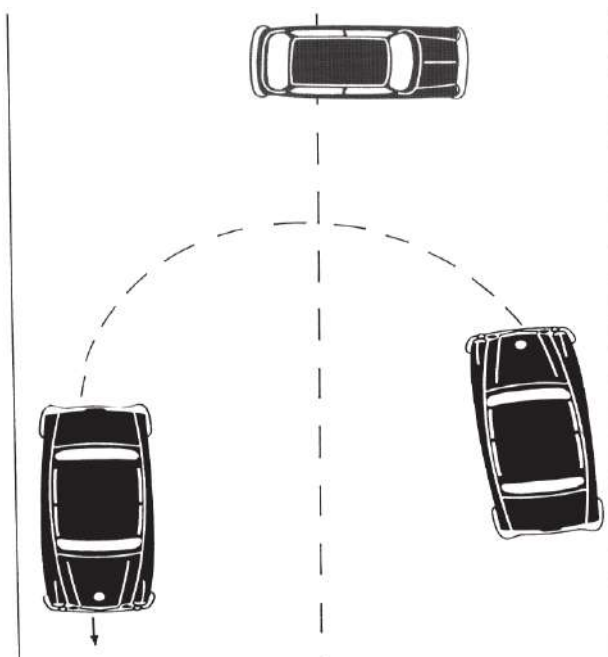
برای پیش‌بینی یک حمله، معمولاً باید بیش از اندازه به اتفاقاتی که در مسیر روبه‌رو رخ می‌دهد، تمرکز داشته باشید. و مهم است که همیشه یک نفر را موظف کنید که پشت سر را نگاه کرده و خطری را که از پشت سر، شما را تهدید می‌کند شناسایی و پیش‌بینی کند.

برای نجات جان خود پاتک بزنید

گاهی اوقات تنها امید شما برای نجات یافتن، پاتک یا حمله متقابل است. این کار را تهاجمی انجام دهید.

یک خودرو – تاکتیک دفاعی

۱. ترمزدستی کشیدن یا دورزدن «قاجاقی»

۵۰ تا ۶۰ کیلومتر در ساعت در زمین خشک

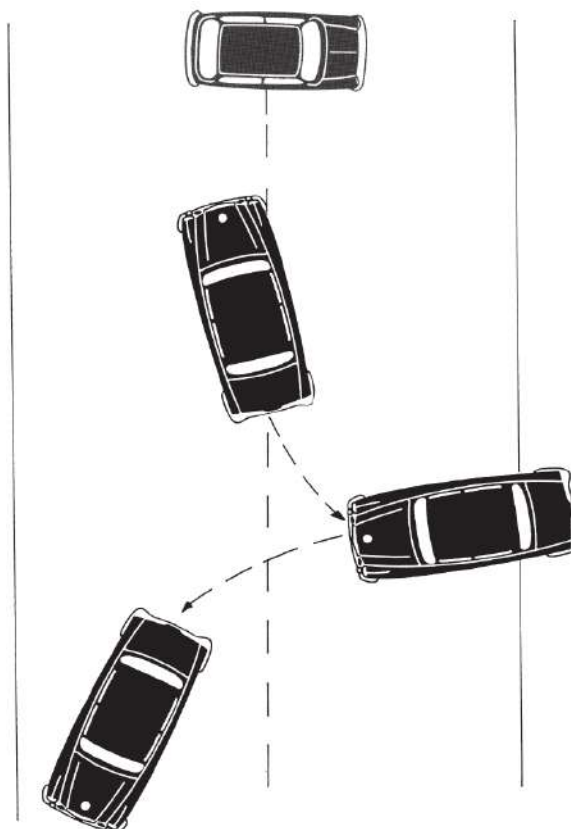
۳۰ تا ۴۰ کیلومتر در ساعت در زمین خیس

ترمز دستی را بکشید تا چرخ‌های عقب قفل شوند و ترمز دستی را بالا نگه‌دارید.

اشتباه معمول در این کار به‌کارگیری ترمز دستی در سرعت بالا است.

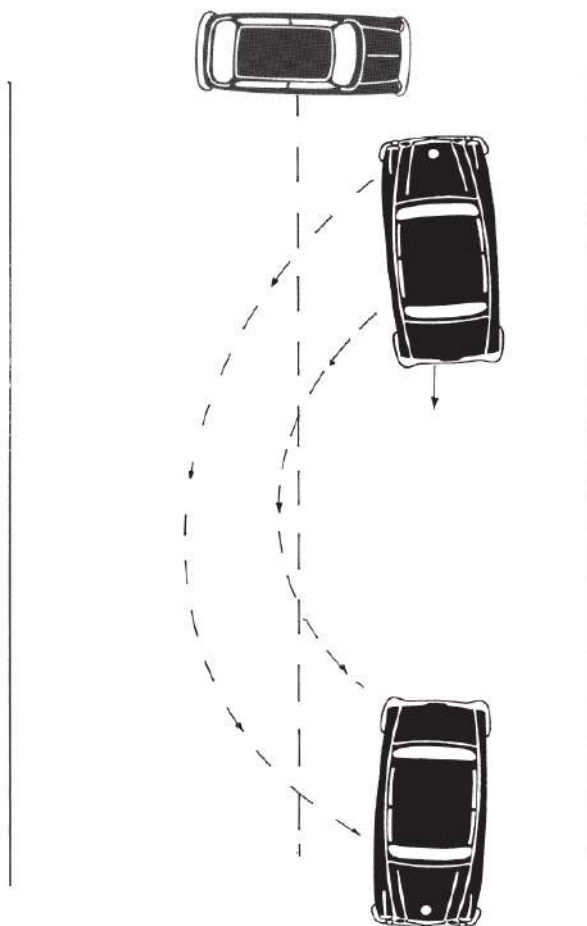
در خودروهای چهارچرخ محرک، ابتدا نیروی کامل را به‌دست آورید و سپس یک دور شدید و تیز بزنید.

۲- دور "Y" شکل

دور ۷ شکل یا سنگ‌چین به سمت عقب و سپس دور یک فرمان، در بین مانورهای گریز کمترین هیجان را به همراه دارد، اما نداشتن هیجان به نفع آن تمام می‌شود. هنگام دنده عقب گرفتن مراقب باشید که مانعی پشت سر شما قرار نداشته باشد و مسیر پشت شما مسدود نباشد.

۳- دور "J" شکل

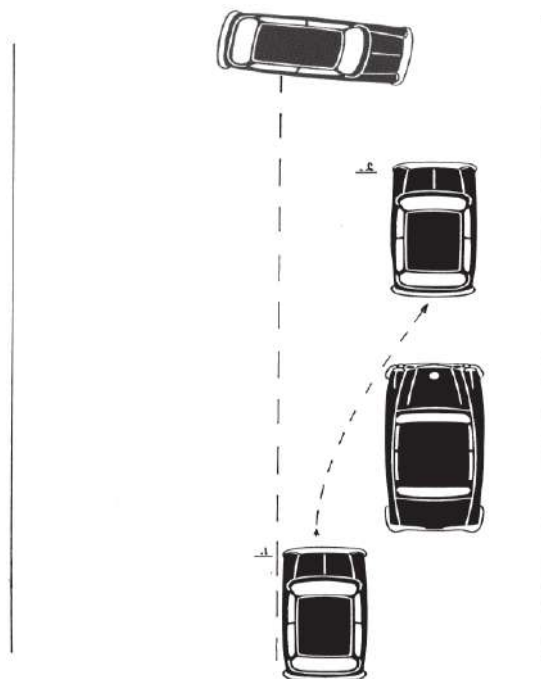
- همیشه بدانید که ماشین در چه دنده‌ای قرار دارد.
- آینه را نگاه کنید، بکسوات نکنید و سرعت را کاهش ندهید.
- درحالی که کف دستانتان به سمت پایین و انگشتان شست به سمت بالا هستند، هنگامی که سرعت دنده عقب به نقطه بحرانی ۴۰ کیلومتر بر ساعت رسید، فرمان را به شدت و با سرعت بچرخانید.
- وقتی دور زدید، به دنده سنگین بروید و سرعت بگیرید.

برخی از اشتباهات

- خودرو در دنده عقب نیست و اشتباهی به جلو حرکت می‌کند.
- آینه را نگاه نمی‌کنید، ناگهان مسیر پشت سر مسدود می‌شود.
- به سرعت لازم نرسیده، فرمان را با سرعت کافی نمی‌چرخانید.
- به موقع دنده را عوض نمی‌کنید و بیش از حد گاز می‌دهید و از مسیر خارج می‌شوید و همزمان بکسوات کرده و کشش خودرو را هدر می‌دهید.

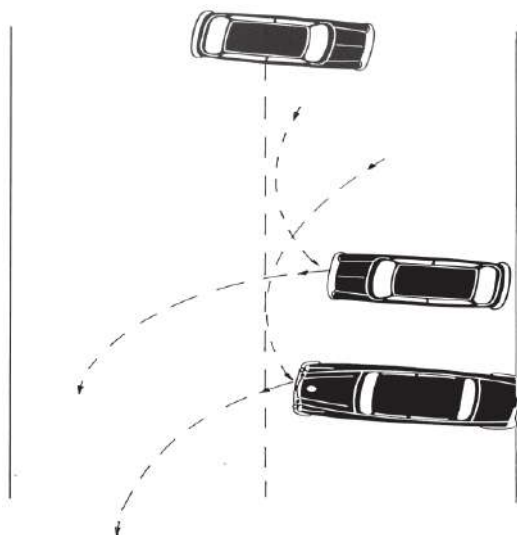
دستورالعمل دو خودرویی

۱ الف- اگر سد معبری مشاهده کردید، خودروی ویژه باید با بوق زدن یا هر علامت تعیین شده دیگری علامت دهد. علامت‌ها ممکن است دیداری یا شنیداری باشند. در این حال خودروی تیم اسکورت سرعت خود را زیاد و با شتاب به جلوی خودروی ویژه حرکت کند و اگر شرایط ایجاب کرد، تیراندازی کند، دود به راه بیندازد و درگیری با دشمن را گزارش کند. در شرایط مطلوب، هنگام سفر با خودرو باید یک دکمه اضطراری یا یک بوق مدل Klaxon با صدای بسیار بلند در خودروی ویژه تعبیه شود.

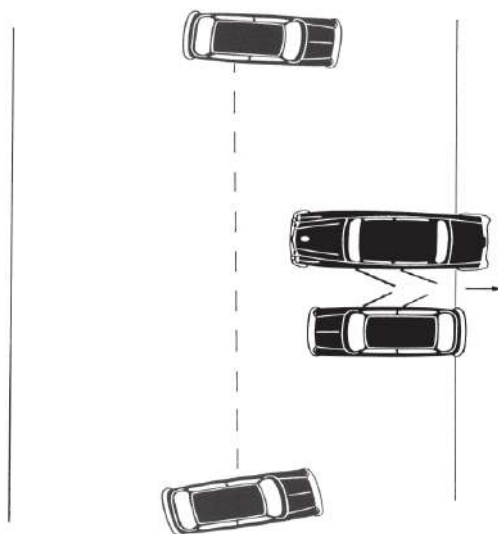

۱. ب. با دریافت علامت از پیش تعیین شده، هر دو خودرو طبق آنچه تمرین کرده‌اند دور می‌زنند و به سرعت در خلاف جهت حرکت می‌کنند.

- بکسوات نکنید.
- از حرکت نایستید.
- هنگام برگشتن مطمئن باشید که از آنچه در پشت سر شماست آگاهید.
- تلاش کنید که فاصله مناسب بین دو خودرو را حفظ کنید تا پس از تغییر مسیر، حرکت کردن غیرممکن نشود.

۲- انسداد مسیر از پشت و جلو

اگر مسیر از جلو و عقب مسدود شد، مانور نشان‌داده‌شده در شکل ۱ ب. بیهوده و لازم است پیاده شوید و فرار کنید.

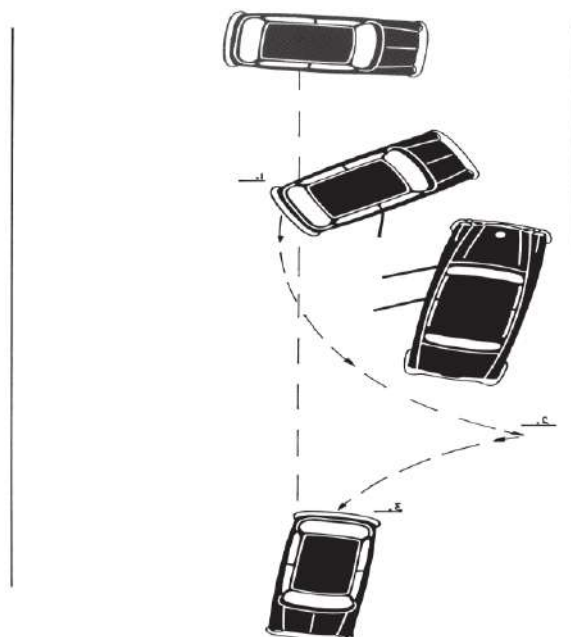
- مطمئن شوید که فاصله بین خودروها به قدری است که پوشش را به وسیله خودروها و درهای آنها ممکن می‌سازد.
- تیراندازی کنید.
- دود ایجاد کنید.
- همه افراد تیم اسکورت از ماشین خارج شوند و پوشش بدنی دورتادور را فراهم و از سمت عقب خودروها فرار کنند.

اگر مسیر جلو و عقب خودرو مسدود شد، خودروها باید به گونه‌ای آرایش بگیرند که زمانی که شخص ویژه از خودرو خارج شد، دورتادور او را محافظت کنند. اگر اقتضا کرد برای خنثی کردن دشمن تیراندازی کنند و دود به راه بیندازند و کل تیم از سمت عقب به طرف هر پوشش و جان‌پناه محکمی فرار کنند.

عکس اولی نحوه جای‌گیری خودروها را نشان می‌دهد، به شکلی که درهای هر دو خودرو در هم قفل شوند. هنگام گریختن، طبق عکس دوم، یک پوشش و سپر کامل بدنی برای کارفرما فراهم کنید.

۳- از کار افتادن خودروی ویژه (VIP)

اگر خودروی ویژه از کار افتاد، خودروی تیم اسکورت باید به موقعیت مناسبی حرکت و پوشش مناسب را ایجاد کند تا زمانی که شخص ویژه سوار ماشین شود.

- تیراندازی کنید.

- دود ایجاد کنید.

- درگیری با دشمن را گزارش کنید.

به نرمی با هر یک از روش‌های J شکل یا Y شکل دوربزنید. اگر خودروی تیم اسکورت با زاویه توقف کرده‌است، دور زدن Y شکل ایمن‌تر است.

روش‌های کوبیدن با خودرو

سد معبر

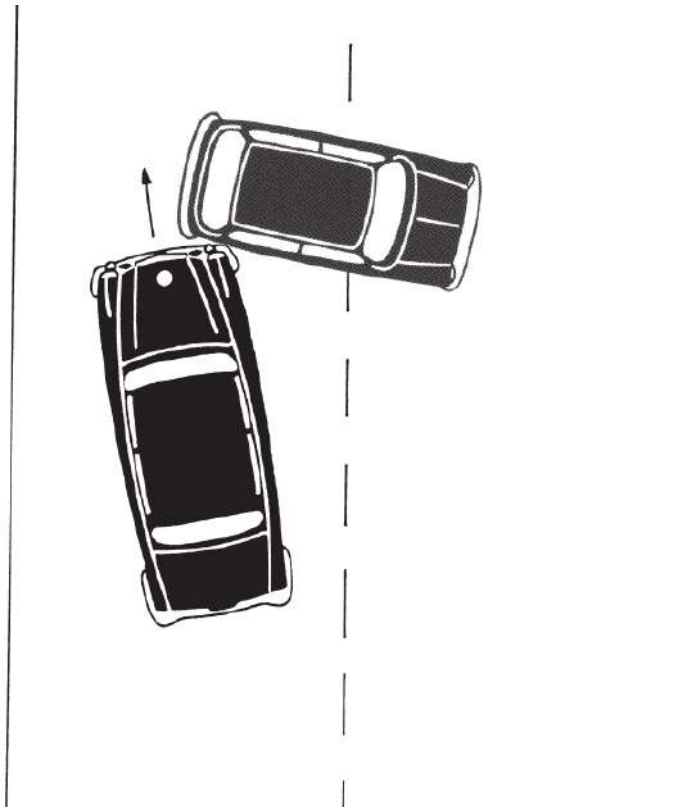
- سرعت را با استفاده از ترمزگیری موزون کم کنید، ترمز را قفل نکنید زیرا فرمان ماشین را از دست می‌دهید یا با وسیله مسدودکننده جاده برخورد می‌کنید.
 - دنده معکوس بکشید و سپس وقتی که در نهایت به اندازه طول ۱ تا ۲ ماشین با مانع فاصله دارید، ناگهان ترمز کنید.
 - نقطه‌ای را برای کوبیدن در نظر بگیرید (مثلاً گلگیر چرخ عقب) وقتی پس از ترمز شدید سپر خودروی شما بالا آمد، حرکت کنید.
 - پدال گاز را نگه دارید.
 - منحرف نشوید.
 - مستقیم به سمت هدف برانید.
- با این کار حتی بیشتر از آنچه برای جابه‌جا کردن و چرخاندن ماشین مسدودکننده، حول محور وزن موتور آن انرژی لازم است، نیرو به آن منتقل می‌کند. باید موجب سراسیمگی مهاجمان شوید و آنها را شوکه، کشته یا مجروح کنید و متوقف سازید.
- سعی کنید که خودرو را هل بدهید و به خارج از مسیر برانید.
 - قصد خود را آشکار نکنید.
 - دسته‌دنده را با دست نگه دارید تا از جای خود بیرون نپرد.
 - در طول مدت مانور، پدال گاز را نگه دارید.
 - انگشت شست را بیرون فرمان نگه دارید.
 - اگر گیرکردید، فرمان را مرتب تکان دهید تا خودروها از هم جدا شوند.
 - هدف را تغییر ندهید و به جای گلگیر چرخ عقب به سپر خودرو نکوبید، چراکه ممکن است به آن گیر کنید. به اکسل ضربه بزنید.

- هیچ‌گاه به پهلوی خودرو ضربه نزنید.
- هرچه سریع‌تر تماس چشمی را قطع کنید.
- به تعقیب و گریز با سرعت بالا متوسل نشوید.
- در شب از نوربالا استفاده کنید.

اگر در اثر غافلگیری کمین طبق غریزه ترمز کنید و چرخ‌ها قفل شوند، همه شیوه‌های عملی اعم از دفاعی و حمله‌ای بیهوده خواهد بود. حتی در برخی از مدل‌های گران‌قیمت نیز، ترمز ABS هنوز گزینه انتخابی محسوب می‌شود. اگر ترمزگیری موزون تبدیل به واکنش غریزی شما نشود، جان خود را از دست خواهید داد. وقتی چرخ‌ها قفل می‌کنند، می‌توانید فرمان را به هر سمتی که می‌خواهید بچرخانید، اما به هیچ سمتی نمی‌روید.

خودرویی با وزن حدود ۱۸۰۰ کیلوگرم، فقط روی ۲۱ اینچ مربع، معادل ۱۳۵ سانتی‌متر مربع مساحت لاستیک در هر گوشه از خودرو تکیه دارد. ترمزگیری موزون سرعت را خیلی زود کاهش می‌دهد. پنج ضربه خوب به ترمز، ۱۳ تا ۱۶ کیلومتر در هر ضربه از سرعت می‌کاهد، بدون اینکه ذره‌ای از فرمان‌پذیری کاهش یابد. از آن جایی که معمولاً در انگلستان با خودروهای مجهز به ABS رانندگی می‌کنید، هنگام سفر به خارج از کشور، به‌ویژه کشورهای جهان سوم، ممکن است با مشکل مواجه شوید. پس تمرین کنید.

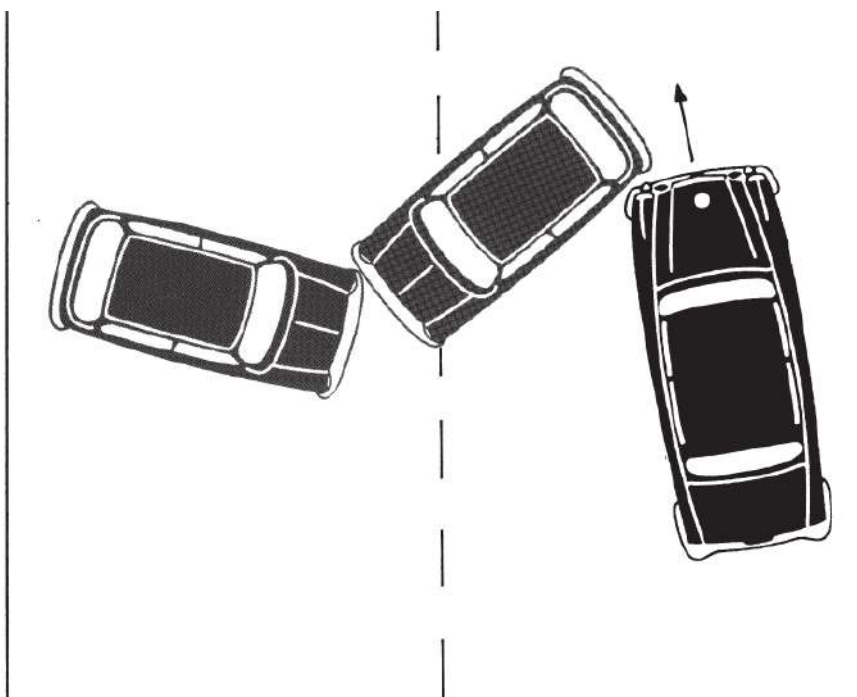
۴- کوبیدن- مانع تک خودرو

- با ترمزگیری موزون سرعت را کاهش دهید، چرخ‌ها قفل نشوند چون در غیر این صورت فرمان را از دست می‌دهید و با خودروی مسدودکننده برخورد می‌کنید.
- وقتی به فاصله معادل ۱ تا ۲ ماشین از مانع رسیدید، ناگهان ترمز کنید.
- نقطه را برای کوبیدن در نظر بگیرید (گلگیر چرخ عقب) وقتی پس از ترمز شدید سپر بالا آمد، حرکت کنید.
- پدال گاز را نگه دارید.
- منحرف نشوید.
- مستقیم به سمت هدف برانید.

مانع دو خودرویی

۵ الف.

هنگامی که دو خودرو مسیر را مسدود کرده‌اند، باید در مورد راه‌کار مناسب به سرعت تصمیم بگیرید. دو انتخاب در تصویر بالا و شکل ۵ ب. نشان داده شده است.

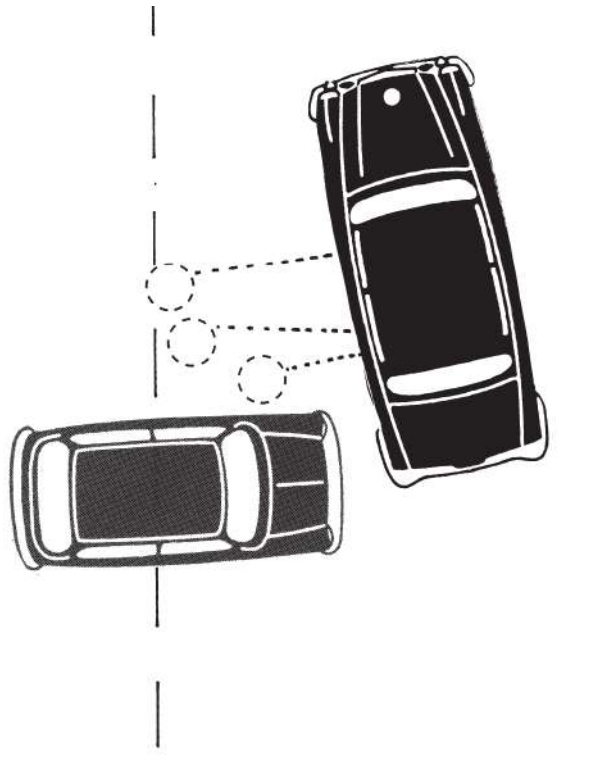
همان‌طور که در شکل ۵ الف می‌بینید، یک انتخاب این است که به پشت یکی از خودروها ضربه بزنید که آن را به سمت خودروی دیگر هل می‌دهد. دستورالعمل کوبیدن همان‌گونه است که قبلاً توضیح داده شد. اگر سمت عقب خودرویی که قصد کوبیدن به آن را دارید بسیار چسبیده به جدول پشت آن است، آنگاه مناسب‌تر این است که همانند شکل بعدی عمل کنید.

۵. ب.

همان‌طور که در شکل ۵ ب می‌بینید، انتخاب دیگر شما این است که با فشار به بخش میانی ضربه وارد کنید و هر دو خودرو را از جای خود حرکت دهید. این انتخاب به چند عامل بستگی دارد: آیا فاصله‌ای بین آنها وجود دارد؟ یا آیا آنها روبه‌روی یکدیگر توقف کرده‌اند؟ به این معنا که شما مجبور هستید به وزن بدنه موتور هر دو خودرو ضربه وارد کنید. یا در واقع با ضربه وارد کردن به آنها، هر سه خودرو را به هم فشرده و اصطلاحاً در هم جمع می‌کنید. در هر حال هر تصمیمی باید به سرعت گرفته شود.

شکل ۶-

تحت هیچ شرایطی سعی نکنید خودروی مسدودکننده را دور زده و از کنارش عبور کنید. با این کار پهلوی خودرو را در معرض تیراندازی قرار می‌دهید، در صورتی که قصد شما همیشه باید این باشد که با کوبیدن به خودروی مسدودکننده، سرنشینان آن را غافلگیر یا مجروح کنید. هرکسی که پشت خودروی مسدودکننده ایستاده باشد احتمالاً کشته شده یا به شدت مجروح می‌شود.

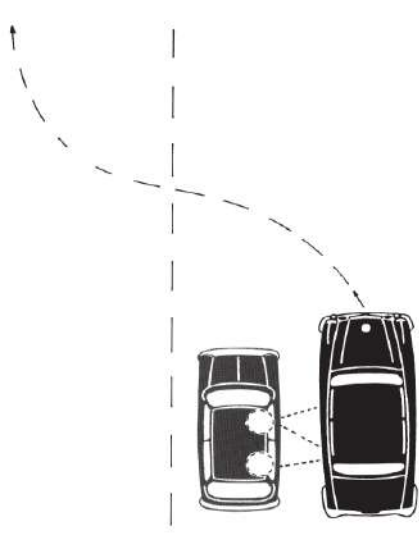
با سرعت ۳۵ کیلومتر بر ساعت هیچ شوکی به شما وارد نمی‌شود.

رانندگی پرسرعت و تیراندازی از خودروی در حال حرکت، یکی از بخش‌های جدایی‌ناپذیر آموزش‌های تیم اسکورت است.

حمله با خودروی در حال حرکت و برش‌های در حال حرکت

شکل ۷- تیراندازی در امتداد خودرو^۱

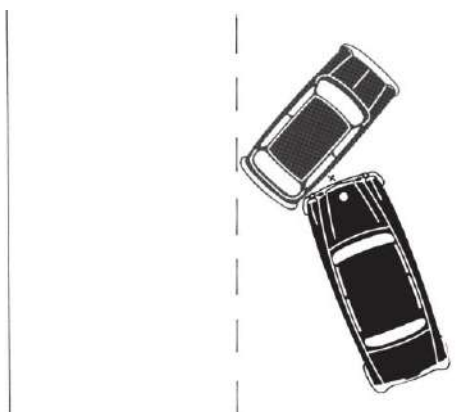
۱- تیراندازی در مسیری که خودرو به آن سمت حرکت می‌کند و بدون زاویه با بدنه خودرو و درست در امتداد خودرو و موازی با آن

اگر در تعقیب شما هستند، درگیر تعقیب و گریز پُرسرعت نشوید.

- پهلوی به پهلوی خودروی کناری حرکت نکنید، زیرا ممکن است به یکدیگر قفل شوید و میدان تیراندازی کاملی را در اختیار مهاجمان قرار می‌دهد.
- به صورت موزون ترمز کنید و تغییر مسیر دهید.
- در خیابان دوطرفه در صورت نیاز دوربرگردان بزنید.

همیشه نسبت به خودروهایی که چند سرنشین دارند مشکوک باشید. اگر با شرایطی مواجه شدید که امکان تیراندازی در امتداد خودرو وجود دارد، نباید به مهاجمان اجازه دهید که از تمام پنجره‌ها برای تیراندازی استفاده کنند. برای این منظور با سرعت به سمتی حرکت می‌کنید که کمترین قدرت تیراندازی را داشته باشند. همان‌طور که در شکل ۹ نشان داده شده است، اگر ترمز به‌تنهایی موجب جدا شدن تماس بین خودروی آنها و شما نشد، آنگاه ترمز سریع که با کوبیدن به خودروی دیگر همراه شود، احتمالاً تنها گزینه شما است. اگر ترمز سریع موفقیت‌آمیز بود، دور ۷ شکل یا ۸ شکل بزنید یا در صورت امکان به باند سمت مخالف بروید.

شکل ۸- برش در حال حرکت^۱ - تک خودرو

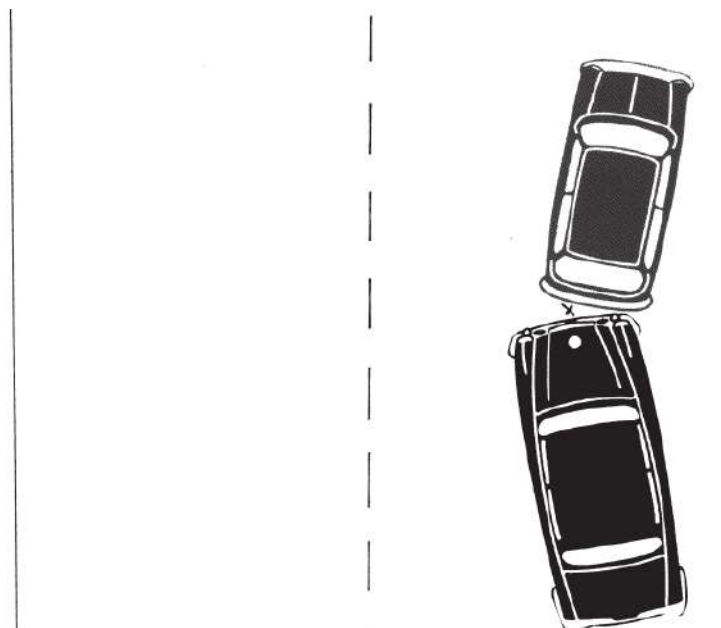
۱- زمانی که در حال رانندگی خودروی مهاجم با تغییر مسیر ناگهانی و فرمان به سمت خودروی شما، قصد متوقف کردن یا منحرف کردن شما از مسیر را دارد و در اصطلاح مسیر شما را ببرد.

وقتی با برش در حال حرکت مواجه شدید، بهترین گزینه کوبیدن به خودرو است. سرنشینان سر خود را پایین نگه دارند. محافظ شخصی در هر دستورالعملی شخص ویژه را پوشش می‌دهد.

بهترین نقطه برای کوبیدن پشت چرخ‌های عقب است و طبق فنون کوبیدن باید ضربه بزنی و هل دهید.

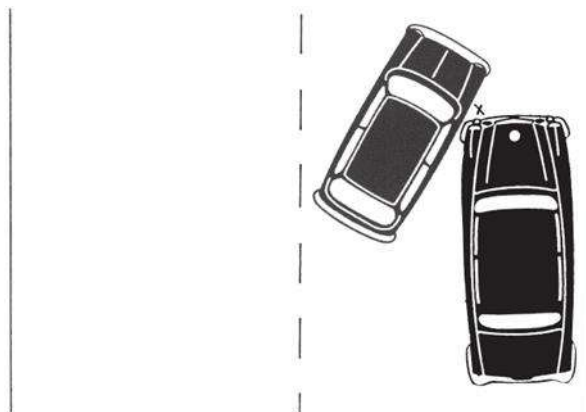
- پهلویه پهلوی رانندگی نکنید.
- به رانندگی ادامه دهید و تماس چشمی را قطع کنید. (به خودروی مهاجم نگاه نکنید).

شکل ۸ ب-

ضربه زدن به عقب خودروی قطع کننده مسیر، انتخاب مطلوبی نیست، اما اگر نتوانستید به موقع برش مسیر را پیش‌بینی کنید، چاره دیگری ندارید.

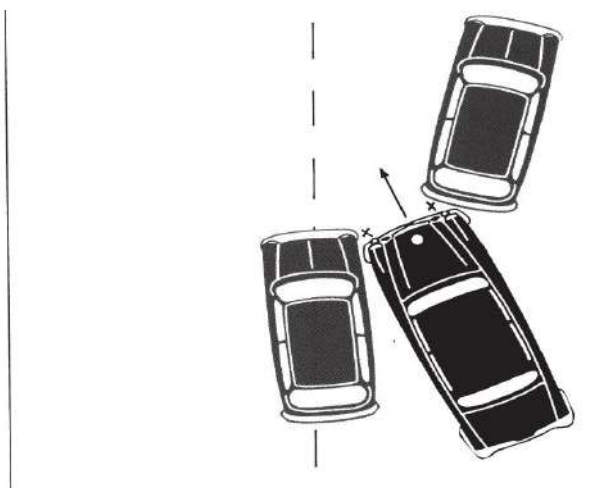
شکل ۸ ج -

ضربه‌زدن به ناحیه چرخ جلویی نامطلوب‌ترین نقطه برای ضربه است، چراکه ممکن است موجب قفل‌شدن خودروها در یکدیگر شود و میدان تیراندازی کاملی را برای مهاجمان فراهم آورد.

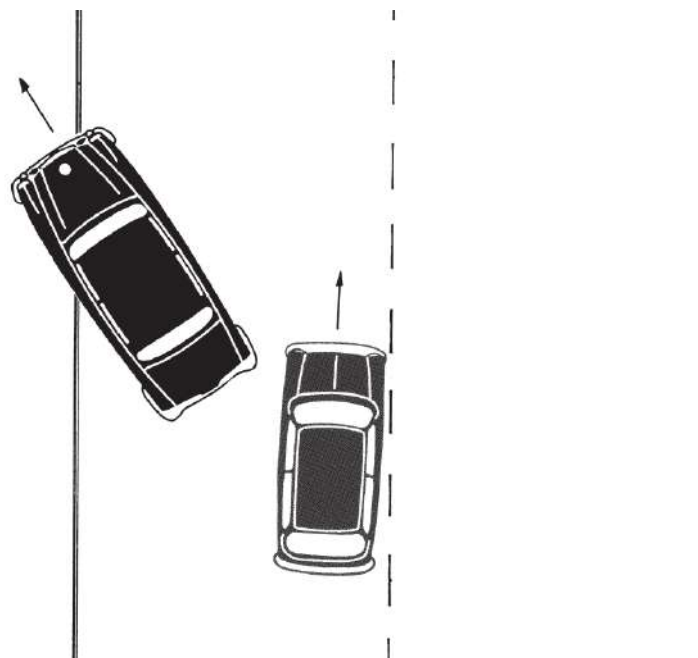
اگر خودروها در یکدیگر قفل شدند، فرمان را مرتب تکان دهید و سعی کنید تا شتاب بگیرید.

شکل ۹- مانع یا سد معبر غلطان- دو خودرو

اگر سمت کنار خیابان مسدود شده و نمی‌توانید روی جدول خیابان بروید و فرار کنید، تنها راه فرار شما از مانع غلطان دو خودرویی، کوبیدن به آنها است. در این شرایط باید به جلوی سمت راست خودروی کناری و عقب سمت چپ خودروی جلویی ضربه بزنید. اگر احساس می‌کنید که به هر یک از خودروها گیر کرده‌اید، گاز دهید و فرمان را بلرزانید.

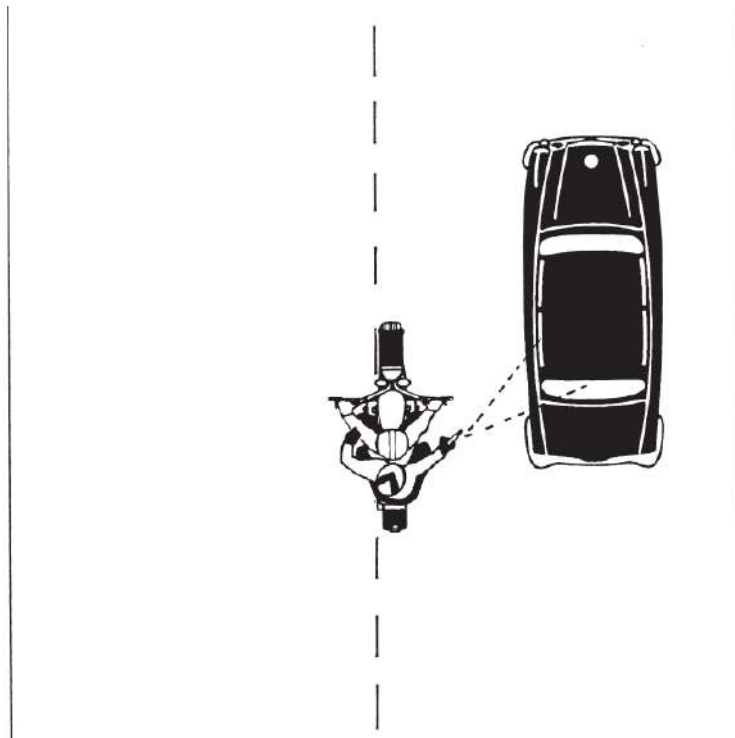
شکل ۱۰- پرش از جدول

برای فرار از موقعیتی که بالقوه خطرناک است، تنها گزینه پرش از روی جدول است. این کار ممکن است منجر به ورود شما به باند مقابل، شانه خاکی یا غیره شود. بالا رفتن از جدول نیازمند تمرین است اما روش گریز بسیار خوبی است. با سرعت کمتر از ۵۰ کیلومتر بر ساعت کنترل را از دست می‌دهید و در زاویه بیش از ۴۵ درجه، زاویه برخورد بیش‌از حد شدید است و اغلب منجر به ترکیدگی لاستیک می‌شود. با تمرین حتی می‌توان از عهده جدول‌های بلند هم

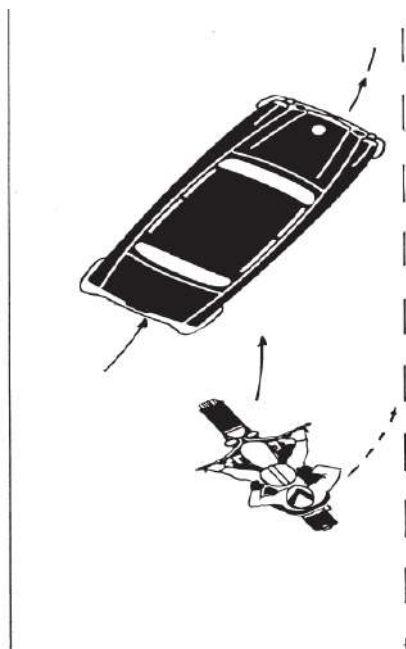
برآمد. با ۵۰ کیلومتر سرعت می‌توانید از جدول‌های بین ۱۵ تا ۳۰ سانتی‌متر هم بدون از دست‌دادن کنترل عبور کرد. پس از عبور از جدول مراقب زمین‌های کنار جاده باشید. می‌توانید برای فرار روش کوبیدن و عبور از جدول را با یکدیگر ترکیب کنید. بیش‌ازحد از ترمز استفاده نکنید زیرا بار بیش‌ازحد روی سیستم تعلیق و به چرخ‌ها، لاستیک‌ها و فرمان فشار وارد می‌کند.

شکل ۱۱ الف - حمله موتورسیکلت‌سوار

همان‌طور که در شکل می‌بینید اگر به موتورسوار اجازه دهید که در این موقعیت قرار بگیرد، موتورسواران می‌توانند هم از پنجره و هم پنجره کناری به داخل شلیک کنند.

شکل ۱۱ ب-

هدف‌گیری را برای او سخت کنید. برای این منظور باید سرعت را مدام تغییر داده و با زاویه تند تغییر مسیر دهید. این کار امکان تیراندازی به پنجره عقب را محدود می‌کند و احتمال تصادف را برای موتورسوار افزایش و او را در خطر حتمی قرار می‌دهد. شاید استفاده از موتورسیکلت در حملات یکی از متداول‌ترین روش‌های ترور در بسیاری از کشورهای آمریکای جنوبی است. در کشور بوگووتا، تقریباً تمام حملات توسط موتورسیکلت صورت می‌گیرد و تروریست‌ها اغلب نوجوان هستند. هوشیار باشید و مراقب خودروهای پارک شده با چندین سرنشین و موتورسیکلت‌های پارک شده به همراه ترک‌سوار باشید.

فصل سیزدهم

وظایف و تمرینات حالت پیاده

این مبحث که گاهی اوقات از آن با عنوان وظایف قدمی یا آرایش‌ها^۱ یاد می‌شود، مبحثی است که در حقیقت تیم اسکورت از آن کسب درآمد می‌کند. همواره مواقعی پیش می‌آید که کارفرما بنا بر انتخاب خود یا اقتضای شرایط مجبور است که از نیروهای امنیتی مربوطه در محل سکونت، محل کار یا خودروی خود جدا شده و پیاده حرکت کند. اولین قانون برای دستورالعمل‌های پیاده این است:

هر جا که امکان داشت با خودرو حرکت کنید.

شاید بخشی از زندگی حرفه‌ای او به‌عنوان یک سیاست‌مدار ایجاب کند که خود را نشان دهد، یا دلیل خیلی ساده‌ای برای آسودگی، آرامش اعصاب، تفریح یا مسائل کاری داشته باشد. آرایش‌های قرارگیری در حالت پیاده، ترکیبی از آرایش‌های تیم PES متناسب با شرایط به‌وجودآمده، واکنش‌ها و اقدامات سریع است به نوعی که با انواع تغییرات تهدیدآمیز و غیرقابل پیش‌بینی محیط، متناسب باشد.

پیاده‌روی با کارفرما به عنوان محافظ شخصی، شاید موردی است که در باطن بیشترین تضاد را بین امنیت و نوع نمایش ظاهری به وجود می‌آورد. کارفرما ممکن است نسبت به ظاهر شدن در ملاعام درحالی که اعضای تیم اسکورت او را احاطه کرده‌اند، حس پارانویا یا بدگمانی پیدا کند. حتی کارفرماهایی با ریسک زیاد از قبیل خانواده سلطنتی یا مدیران ارشد دولتی نیز خود را در محاصره حلقه تنگی از افراد ورزیده قرار نمی‌دهند. این کار اغلب برای ستارگان معروف خودپسند در دنیا کاربرد دارد؛ اما کارفرما می‌گوید: «مادامی که در محیط بیرون هستیم، نمی‌خواهم هیچ نیروی امنیتی را ببینم.»

نوع نمایش و حضور تیم اسکورت در انظار، فراتر از یک تیغ دوپلو است. درحالی که خودنمایی می‌تواند عامل بازدارنده البته برای فرصت‌طلبان غیرحرفه‌ای باشد، متأسفانه از آن جایی که خلاف کاران خیابانی در زمینه تعقیب و مراقبت زیرکانه و ماهرانه آموزش ندیده‌اند که متوجه شوند، شخصی که در ظاهر ثروتمند بودنش معلوم است، در اطراف خود چهار نفر یا بیشتر محافظ شخصی دارد، از این رو شیوه جلب توجه نکردن آنها را نمی‌ترساند؛ اما خودنمایی باینکه بازدارنده است، توجه را معطوف به کارفرما می‌کند و این توجه برای شما مطلوب نیست. شیوه جلب توجه نکردن توسط یک حرفه‌ای آموزش دیده قابل تشخیص خواهد بود که به دنبال شکاف یا فرصت‌هایی است که به واسطه شکاف در دستورالعمل‌ها یا اتکا به الگوها فراهم شده‌اند، الگوهایی که تبدیل به عادت و اعضای تیم گرفتار آنها شده‌اند. در فصل فنون تروریستی، می‌بینید که حتی یک تیم حفاظت حرفه‌ای که به خوبی سازمان‌دهی شده‌اند نیز هنوز نقش بازدارندگی ندارند، اما برای گروه تروریستی مصمم، چالش به حساب می‌آید.

آرایش‌های تیمی که به طور عادی، برای وظایف در حالت پیاده توضیح داده می‌شوند، برای تیم اسکورت فقط نقش راهنما دارند. این موارد حتمی نیستند، بلکه شرایط ایده‌آلی هستند که بخشی از الگوی سیال و مدام در حال تغییر را تشکیل می‌دهند. عضو تیم اسکورت در حالت پیاده مانند مایعی است که در لوله پر پیچ و خم در حال حرکت است.

با توجه به الگو و ماهیت همواره در حال تغییر خیابان‌ها، ترافیک، عابران پیاده، خطرات طبیعی و موقعیت اجتناب‌ناپذیر قرارگیری فروشگاه‌ها، هیچ وضعیت مطلقی وجود ندارد. محافظ شخصی برخلاف ترجیح شخصی یا جایگیری‌های توصیه‌شده، باید با شرایط همواره در حال تغییر که در اطراف خود و کارفرما به وجود می‌آید، خودش را وفق دهد.

حداقل دو محافظ شخصی باید کارفرما را همراهی کنند؛ اما در تهدید سطح پایین یک نفر می‌تواند نقش‌های مختلفی را ایفا کند که در آینده به این جنبه می‌پردازیم. حتی دو نفر هم به سختی می‌توانند قوس^۱ ۲۰۰ درجه‌ای را پوشش دهند (قوس‌ها باید هم‌پوشانی داشته باشند) تا در کنار هم کل ۳۶۰ درجه را دربرگیرند. پس از مدتی می‌آموزید که لازم نیست دائم به کارفرما نگاه کنید؛ مشکل شما او نیست! سرانجام می‌توانید حس کنید که او دقیقاً کجاست و از چشمان خود برای مشاهده و دیده‌بانی اطراف استفاده می‌کنید.

شما به عنوان عضوی از تیم اسکورت باید نسبت به علامت‌های سرپرست تیم یا محافظ شخصی آگاه باشید. این علامت‌ها می‌توانند اشاراتی با دست باشند که معمولاً از قبل هماهنگ شده‌اند و اگرچه خط‌مشی کلی برای کار در اختیار دارید، اما این دستورات مطلق نیستند و باید ابتکار عمل به خرج دهید. عضو تیم اسکورت ممکن است تنها فردی باشد که در لحظه خطر را مشاهده کند و باید آن را پوشش دهد، و این کار را ممکن است بدون رجوع کردن به هیچ‌کس دیگری انجام دهد. در همه حال باید اطمینان داشته باشد که خط دید او به چند قدم آن طرف‌تر محدود نمی‌شود. او باید همواره ساختمان‌ها و همچنین افراد را بررسی کند اما درعین حال حس غریزی خوبی هم درباره شناخت افراد در خود ایجاد کند. افسران پلیس این حس را ایجاد می‌کنند، پس شما هم می‌توانید.

۱- برای محافظت، محدوده دور کارفرما را یک دایره کامل در نظر بگیرید و هریک از اعضا وظیفه پوشش بخش یا قوسی از این دایره را بر عهده دارند و برای اطمینان از اینکه تمام محدوده ۳۶۰ درجه زیر پوشش قرار گرفته است، این بخش‌ها یا قوس‌ها باید با یکدیگر هم‌پوشانی داشته باشند.

همواره تعداد نفرات تیم اسکورت است که آرایش نظامی پایه را دیکته می‌کند. در حالت مطلوب، یک محافظ شخصی به همراه پنج نفر عضو تیم اسکورت آرایش‌های نامحدودی را در اختیار شما قرار می‌دهد. درحالی‌که یک محافظ شخصی و یک یا دو نفر مأمور حفاظتی دیگر، انتخاب‌های محدود و در نتیجه واکنش‌های عملی سریع و فوری محدودی خواهند داشت. ماهیت رویداد نیز به‌خودی‌خود آرایش نظامی را تعیین می‌کند. حفاظت از کارفرمایی که به بازی گلف مشغول است، با زمانی که در انتظار عموم حاضر می‌شود، دو مسئله کاملاً متفاوت خواهند بود.

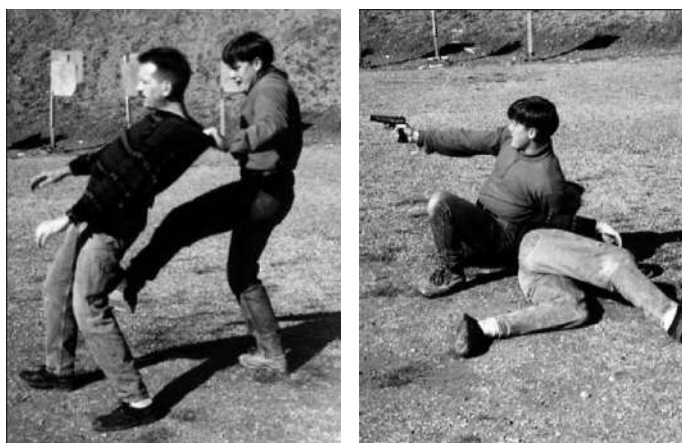
در کنار دستورالعمل‌ها، چند اصل ابتدایی و پایه وجود دارد که باید پیش از پرداختن به برخی از آرایش‌های نظامی ابتدایی، آن اصول را در نظر بگیرید.

تطبیق‌پذیری

همان‌طور که گفته شد، آرایش‌های نظامی باید انطباق‌پذیر و سیال باشند. تغییرات در مسیر باید به‌سادگی توسط تیم اسکورت اصلاح و پیاده شوند و اغلب حتی بدون برقراری ارتباط کلامی با یکدیگر صورت می‌گیرد. اگر اعضای تیم اسکورت مثل رقصنده‌ها جلوی دست و پای کارفرما باشند، مزاحم حرکت او می‌شوند و او را با مشکل مواجه می‌کنند. هر نفر باید قادر باشد که وقتی یکی از همکارانش نسبت به حادثه‌ای واکنش نشان می‌دهد، به‌طور غریزی، فاصله ایجاد شده را پر کند و جای او را بگیرد. همچنین عادت‌های کارفرما و به‌طور کلی پیش‌بینی ناپذیر بودن او در مقدار انطباق‌پذیری شما تأثیر می‌گذارد.

پوشش و حفاظت بدنی

نوع نمایش ظاهری درخواستی کارفرما هرچه باشد، هیچ‌گاه نباید امنیت را فدای نمود ظاهری بکنید. محافظ شخصی در هر جایی که هست باید به‌اندازه یک دست با کارفرما فاصله داشته یا در فاصله خیلی نزدیک باشد. بازهم نباید به‌گونه‌ای باشد که دائم در راه رفتن کارفرما اختلال ایجاد کنید و این هماهنگی فقط با گذشت زمان به‌دست می‌آید. هیچ کتابی منتشر نشده‌است که از چگونگی ایجاد تفاهم بین محافظ شخصی و کارفرما نکات دقیق و جزیی را ارائه‌دهد. اگر جلیقه ضدگلوله در دسترس بوده و بنا بر سطح تهدید لازم می‌شود، جلیقه بپوشید و در صورت امکان این کار را به شکلی انجام‌دهید که جلب‌توجه‌نکند. بسیار از افراد برجسته حس خوبی نسبت به پوشیدن جلیقه ندارند و به‌ندرت این کار را انجام می‌دهند.

برای اینکه بتوانید به‌سرعت کارفرما را روی زمین بخوابانید، تمرین دائم لازم است. فاصله صحیح، کشیدن روان و کنترل دائم، همگی برای واکنش‌نشان‌دادن سریع و حفظ کنترل لازم خواهد بود. وقتی که او را روی زمین خوابانید، تا حد امکان پوشش بدنی را هرچه بیشتر برای او فراهم و تیراندازی کنید. روی زمین خواباندن کارفرما آخرین سنگر و ترفند شماست، اما اگر سنگر محکمی در اطراف موجود نباشد، تنها انتخاب شما نیز خواهد بود.

نمود ظاهری و فاصله‌بندی صحیح

این مورد به محدودیت‌های وضعیت و شرایط اجرای در محل، نمایش ظاهری مورد نیاز و سطح تهدید بستگی دارد. کنترل فاصله بین افراد اغلب در دست یکی از اعضای تیم اسکورت و نه در دست محافظ شخصی است. او نقش واسطه و هماهنگ‌کننده بین محافظ شخصی و بقیه افراد تیم را دارد و دور از چشم شخص ویژه تغییر آرایش را به وسیله علامت‌های دیداری از پیش تعیین شده، علامت می‌دهد. نمایش ظاهری مورد نظر و تصویری که از کارفرما باید القا شود، نوع آرایش‌های نظامی را مشخص می‌کند. آرایش‌ها را به گونه‌ای تطبیق دهید که با تصویر ظاهری کارفرما تداخل نداشته باشند. به خاطر بسپارید که وظیفه حفاظت از او در برابر شرمندگی و خجالت‌زدگی را نیز به عهده دارید.

اگر محافظ شخصی راست‌دست است، معمولاً توصیه می‌شود که پشت سر و سمت چپ کارفرما و با فاصله یک دست از او بایستد. در شرایط اجرایی به ندرت پیش می‌آید که فرد در آن موقعیت باقی‌بماند و همواره در ذهن داشته باشید که شیوه‌های عملی کتاب‌ها توسط مراجعی ارائه شده‌اند که در اکثر مواقع محافظین شخصی مسلح را به کار گرفته‌اند. در دنیای غیرنظامی و شخصی، که در بیش از ۹۰ درصد مواقع شما مسلح نیستید، باید بسیار انعطاف‌پذیر عمل کنید تا بتوانید خود را در شرایطی قرار دهید که پوشش مناسب و غریزی را برای کارفرما فراهم کنید.

طرح و برنامه پوششی مناسب

حوزه مسئولیت همه اعضای اسکورت باید از پیش تعیین شده باشد، و با همدیگر هم‌پوشانی داشته باشند و این حوزه‌ها در کنار یکدیگر عبارتند از: مسئولیت‌های دیده‌بانی و مشاهده و تیراندازی. اعضای تیم اسکورت باید به شکل تیمی عمل کرده و در نتیجه باید دائم تاکتیک‌های تیمی را تمرین کنند. از خطرات طبیعی آشکار دوری کنید. سعی کنید فرد ویژه را به گونه‌ای هدایت کنید که وارد کوچه‌ها و مسیرهای بن بست نشود.

به‌ویژه در خارج از کشور او را از عبورکردن از خیابان‌های عریض و شلوغ منصرف کنید. در خوش‌بینانه‌ترین حالت این کار موجب جداشدن اعضای تیم از هم می‌شود، و عده‌ای در آن طرف خیابان معطل می‌مانند و اما در بدترین حالت نیز، این کار بسیار خطرناک است.

هوشیاری و گوش‌به‌زنگ بودن

این همان بخشی است که باعث کسب درآمد تیم اسکورت می‌شود. هر عضو تیم به شش جفت چشم نیاز دارد. یک جفت برای اطمینان از محل قرارگیری شخص ویژه در همه لحظه‌ها، یک جفت دیگر برای پیش‌بینی جهت حرکت کارفرما. یک جفت برای اعضای دیگر تیم و یک جفت برای مشاهده و دیده‌بانی هوشیارانه هر شخص یا خودروهای مشکوک و به‌طور کلی هر خطری که در «محدوده یا قوس مسئولیت» است. به خاطر داشته‌باشید که هوشیاری دائم، بنیاد امنیت شایسته است. هر عضو تیم اسکورت مسئول محدوده خود است، اما در همه حال حتی بدون نگاه‌کردن باید از موقعیت تیم و هسته اصلی شخص ویژه آگاه‌باشید. اگر اتفاقی در قوس یا محدوده عملیاتی یکی از اعضای تیم اسکورت رخ‌داد یا در شرف رخ‌دادن بود، او باید به بقیه تیم هشدار دهد و طبق شیوه‌های عملی آموزش‌دیده و قضاوت شخصی در نحوه به‌کارگیری آنها، با مشکل به‌مقابله بپردازد. همه قوس‌های عملیاتی باید با یکدیگر هم‌پوشانی داشته‌باشند تا ۳۶۰ درجه پوشش کامل را فراهم‌کنند.

شناسایی مسیر

نکات زیر در مورد مکان‌های امن با این پیش‌فرض ارائه می‌شوند که از چنین پناهگاه‌هایی از قبیل پاسگاه پلیس یا بیمارستان، اطلاع قبلی در اختیار دارید و اگر امکان داشت، تیم باید سعی کند از مسیری استفاده کند که از پیش شناسایی کرده‌اید. این کار در حالت پیاده به‌ندرت ممکن است، مگر اینکه کارفرمای شما از برنامه کاری جزئی و مفصلی پیروی کند که تیم شما فرصت تمرین بر آن را داشته باشند. در اکثر مواقع در حالت پیاده، برای رساندن کارفرما به یک سنگر محکم، فرصت‌هایی را ارزیابی می‌کنید که در لحظه به‌وجود آمده و به چشم شما می‌آیند؛ اما وقتی که رویدادهای از پیش هماهنگ شده و مشخصی را در پیش دارید، آنگاه باید شناسایی مفصلی را انجام داده باشید. فاصله زمانی بین مقصدهای مختلف حیاتی است، شناسایی نقاط کور دستگاه بی‌سیم و بسیار مهم‌تر از آن وقتی که پیاده هستید، تا چه حد می‌توانید خودروی سیار پشتیبان را به محل فعلی خود نزدیک کنید. شاید لازم شود خودرو از شما جلو زده، یا در صورت امکان سایه به سایه شما حرکت کند، اما پیش از ورود کارفرما به محل، باید بررسی کرده باشید که هر یک از این گزینه‌ها تا چه حد عملی هستند. برای آگاهی و برنامه‌ریزی از نقشه استفاده کنید.

مکان‌های امن

هر یک از اعضای تیم مادامی که پیاده است، باید مدام در جستجوی یک مکانی امن باشد. این مکان می‌تواند هر نوع حفاظ فیزیکی باشد. از یک دیوار کوتاه که می‌توان پشت آن پنهان شد و پوشش محکمی را فراهم می‌کند گرفته تا یک فروشگاه یا ساختمان دارای نیروهای امنیتی، پاسگاه پلیس، ایستگاه آتش‌نشانی یا بیمارستان موجود در مسیر. «برای هرگونه تغییر مسیر آماده باشید». در بیشتر شهرهای اروپایی، بانکی که مجهز به نگهبان است مکان امن مناسبی را فراهم می‌کند.

اگر شما توقف کردید، تیم اسکورت به مقابله بپردازد

در کنار دشواری‌های موجود برای تیم در عملکرد روان و آرایش‌های کارآمدی که با شرایط متغیر قابل انطباق هستند، تیم باید مجموعه‌ای از اقدامات واکنشی سریع و فوری را به‌خوبی تمرین کرده‌باشد.

این اقدامات واکنشی باید به‌صورت غریزی و غیرارادی باشند، به‌گونه‌ای که هر یک از افراد قابلیت کار تیمی با دیگر اعضای تیم را داشته‌باشند.

انحراف

مهم نیست که مسیر و برنامه تا چه حد کامل و دقیق برنامه‌ریزی شده‌است، همان‌طور که در بالا گفته شد اگر شرایط حکم می‌کند، برای هرگونه انحراف یا تغییر جهت آمادگی داشته‌باشید. این کار نیاز به اعتماد بسیار زیاد به سرپرست تیم یا محافظ شخصی دارد که در مقابل تهدید بارز، باید به‌صورت غریزی عمل کند. ۳ اصل مهم وجود دارد که باید در اصل به‌عنوان بخشی از اقدامات واکنشی فوری در نظر گرفته‌شوند.

۱. اقدام سریع و تهاجمی

شغل حفاظت شخصی در اصل ماهیت تدافعی دارد، چراکه در اغلب مواقع مهاجمان عامل غافلگیری را در اختیار دارند که منجر به بروز کنش و واکنش می‌شود. تیم اسکورت همیشه باید واکنش نشان‌دهد، مگر اینکه حمله در مراحل بسیار اولیه و خیلی زود شناسایی شود، منتها این واکنش باید سریع و تهاجمی باشد. قانون می‌گوید که نیروی به کار گرفته‌شده فقط باید به‌قدری باشد که برای خنثی کردن تهدید ضروری است، اما در بحبوحه کنش و واکنش چنین احتیاط و ظرافتی را بگذارید برای کتاب راهنما. تنها زمانی از واکنش‌ها جلوگیری کنید، که هیچ شکی از خنثی شدن تهدید نداشته‌باشید.

اگر تهدید نزدیک است واکنش باید به صورت ضدحمله و پاتک باشد و زاویه تیراندازی مهاجم را از بین ببرد. واکنش سریع و تهاجمی تنها عاملی است که باعث موفقیت می‌شود. آن عضو تیم اسکورت که از بقیه به تهدید نزدیک‌تر است (در واقع در جهت تهدید قرارگرفته)، به مقابله با آن می‌پردازد و بقیه افراد تیم پوشش بدنی برای فرد ویژه فراهم و او را به سنگر یا خودروی پشتیبان منتقل می‌کنند. شما درحالی‌که به سمت تروریست می‌دوید، باید همزمان به سمت او شلیک کنید.

فقط درزمانی که تهدید به شما نزدیک است به مقابله با آن بپردازید، اما اگر مهاجم با شما فاصله داشت آنگاه برخلاف آنچه در این تصاویر می‌بینید، دو عضو تیم اسکورت که به سمت تصویر هستند نیز پوشش بدنی را فراهم کرده و همزمان شلیک می‌کنند و می‌دوند و به‌همراه تیم اصلی عقب‌نشینی تاکتیکی می‌کنند.

۲. اولویت

اولویت کار با ادامه پوشش بدنی است. عضوی از تیم اسکورت که بی‌جهت خود را در درگیری دخالت می‌دهد، درحالی‌که عضو دیگری می‌توانست بهتر آن درگیری را به عهده بگیرد، اولویت اول خود را نادیده گرفته است. اولویت در کار همیشه با ارائه پوشش بدنی و کمک به انتقال سریع فرد ویژه از محل است. فرمان‌ها، دستورالعمل‌ها و علامت‌ها در چنین شرایطی همراه با سراسیمگی کاربردی ندارند. فقط عملکرد تیمی مناسب که نتیجه ساعت‌ها و روزها تمرین است می‌تواند منجر به پیروزی شود.

۳. اقدامات واکنشی صحیح

همانند آرایش‌های پایه، در اینجا هم با توجه به شرایط پیش رو، باید یک واکنش سریع و فوری مشخص برگزیده شود. با اینکه اساس واکنش تیم به شرایط موجود، تاکتیک‌هایی هستند که از قبل به‌خوبی تمرین شده‌اند، اما همواره خلاقیت فردی نیز نقش مهمی را ایفا می‌کند. این موضوع، به‌ویژه در دنیای حفاظت شخصی غیرنظامی، بیشتر مصداق دارد، چراکه تمرین منظم تیمی همیشه امکان‌پذیر نیست. در اکثر موارد به‌ندرت اتفاق می‌افتد که بودجه تدارک تیم حفاظتی، امکان شیف‌کاری مختلف را فراهم کند که در نتیجه زمان لازم برای تمرین تیمی ایجاد شود. کاری که در تشکیلات حفاظت شخصی دولتی یا نظامی انجام می‌شود. اغلب مواقع اعضای تیم، خود را در خیابان در وضعیت کاری می‌یابند، درحالی‌که فقط یک روز قبل باهم آشنا شده‌اند. در دنیای حفاظت شخصی غیرنظامی، تیم‌های دائمی و بلندمدت بسیار کمی یافت می‌شوند و اغلب هر یک از اعضا باید بدون شناخت قبلی، به ابتکار هم‌تیمی‌های خود در اقدام مناسب و مطابق با شیوه‌های عملی معقول اتکا کنند.

در واقع، هیچ‌کس در تیم حفاظت شخصی غیرنظامی نمی‌خواهد از همکاران خود سؤال کند که در هر یک از شرایط چه واکنشی نشان خواهد داد. ارتباط بین محافظ شخصی و راننده، با فرض اینکه او راننده معمولی نیست و راننده آموزش‌دیده امنیتی است، معمولاً رابطه خوبی است،

به‌گونه‌ای که الگوی کاری خوبی از دستورالعمل‌ها را به کار می‌گیرند. اما متأسفانه در بدنه اصلی تیم، توجه کمی به شیوه‌های عملی و اقدامات واکنشی سریع صورت می‌گیرد.

واکنش در برابر حمله

وظیفه تیم اسکورت و محافظ شخصی این است که بدون کاهش سطح حفاظت از کارفرما، حمله را مغلوب سازند. همواره باید به خاطر داشت که حمله ممکن است برای منحرف کردن تیم اسکورت به موقعیتی دیگر باشد، درحالی‌که فرد ویژه را در معرض حمله حقیقی قرار می‌دهد.

در ادامه، سناریوهای بنیادی حمله به‌همراه واکنش‌های مناسب و توصیه‌شده در برابر آنها آورده شده است:

۱. مزاحمت

عکاسی که به‌زور می‌خواهد عکس بگیرد، امضاگیرنده مصمم و مشتاق و غیره. با این افراد باید با دقت و مراقبت رفتار کرد تا منجر به شرمندگی، توجه نشریات یا اقدام قانونی نشود.

۲. حمله کلامی یا فحاشی

فحاشی ممکن است فقط آغاز یک هجوم جدی‌تر و شدیدتر باشد و تمایل به نادیده گرفتن آن، اغلب خطرناک است. به‌طور مطلوب، به شیوه زیر باید عمل کرد:

- تیم اسکورت باید به هم نزدیک‌تر شوند و حلقه حفاظتی را تنگ‌تر کنند. به این ترتیب آرایش دایره‌شکل ایجاد می‌شود.
- اگر فحاشی ادامه پیدا کرد یا فرد مهاجم تیم اصلی را دنبال کرد، آنگاه باید کارفرما را به محیط امنی انتقال داد. (سعی کنید که کارفرما را از میان جمعیت مخالف عبور ندهید، مگر اینکه چاره دیگری نداشته باشید.) بدیهی است که جلوگیری و ممانعت فیزیکی از شخصی که فحاشی می‌کند، کار نادرستی است.

۳. حمله فیزیکی غیر مسلحانه

این موضوع کمی دشوار است و احتیاج به انتخاب دارد، چراکه طبق اصل دفاع شخصی خوب، در وهله اول باید هر مهاجمی را مسلح تلقی کنید، مگر اینکه به‌طور قطع، از خلاف آن مطمئن باشید. در شرایطی که مطمئن هستید حمله غیرمسلحانه است، هریک از اعضای تیم بر اساس قضاوت شخصی واکنش مناسب را تعیین می‌کند و اگر هر کدامشان اولین نفر در مسیر حمله باشند، آنگاه وظیفه همان یک نفر است که قضاوت مناسب را انجام دهد. توضیحی که در ادامه آمده با فرض این است که یکی از اعضای تیم ارزیابی خود را انجام دهد و از غیرمسلح بودن مهاجم اطمینان دارد.

الف. آن عضو تیم اسکورت که از بقیه به مهاجم نزدیک‌تر است، به موضوع رسیدگی کند و به تیم اسکورت می‌پیوندد. (نحوه رسیدگی، به قضاوت فرد مورد نظر بستگی دارد.) شاید در همین حد کفایت کند که به‌سادگی مهاجم را دفع کند و به تیم بپیوندد.

ب. مادامی که این اتفاق رخ می‌دهد، دیگر اعضای تیم اسکورت حلقه اطراف کارفرما را تنگ‌تر می‌کنند و او را به محلی امن انتقال می‌دهند. برای رسیدگی و مقابله با یک مهاجم دو نفر یا بیشتر را اعزام نکنید، زیرا اگر برای منحرف کردن شما باشد، کارفرما بدون پوشش بدنی باقی‌مانده می‌ماند و در اکثر مواقع، وقتی سه نفر به مقابله با یک مهاجم می‌پردازند، موجب سردرگمی یکدیگر می‌شوند.

۴. حمله با پرتاب موشک

موشک‌ها هر ماهیتی که داشته باشند در بدترین حالت منجر به جراحت شدید می‌شوند و در غیر این صورت، دست‌پاچگی و آشفته‌گی فرد ویژه را در پی دارد. نزدیک به او حرکت کرده و او را به محلی امن منتقل کنید. با هیچ‌کس درگیر نشوید، زیرا ممکن است خواسته آنها همین باشد تا در نتیجه عامل آشفته‌گی را شدیدتر کنند.

۵. حمله با چاقو یا تیپانچه

الف. مثل قبل، حلقه را تنگ‌تر و دورتادور پوشش بدنی را فراهم کنید.

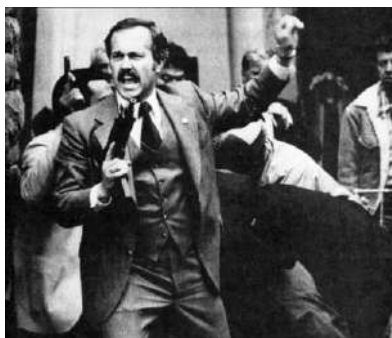
ب. آن عضو یا اعضای تیم اسکورت که به تهدید نزدیک‌تر هستند، اگر نتوانستند حمله را پیش‌بینی کنند باید برای درگیری با مهاجم، تصمیم‌گیری بگیرند. اگر اعضای تیم اسکورت مسلح هستند و حمله از پهلو به حلقه پوششی صورت می‌گیرد که با گوشه‌ها متفاوت است^۱، باید زاویه تیراندازی را بسته و به صورت تهاجمی درگیر شود.

واکنش تهاجمی می‌تواند در کسری از ثانیه مهاجم را به مدافع تبدیل کند و او را از هدف اصلی که تیراندازی به سمت کارفرما یا زخمی کردن او با چاقو است، به سمت تلاش برای بقا منحرف کند. اگرچه درگیری با مهاجمی که بیش از ۶ متر فاصله دارد، بیهوده است. در اینجا نیز آن اعضای تیم اسکورت که در مسیر بین مهاجم و کارفرما قرار گرفته‌اند، باید با مهاجم درگیر شوند و در همان حین، زاویه تیراندازی به سمت کارفرما را تنگ‌تر کنند، اما این تیراندازی به شکل دفاعی خواهد بود و همزمان به همراه دسته اصلی تیم اسکورت که کارفرما را از محل دور می‌کنند، به صورت نوسانی و با چپ و راست حرکت کردن به عقب برمی‌گردند. بهترین کاری که با اسلحه کمری می‌توانید انجام دهید، تیراندازی خنثی‌کننده است که در اینجا حجم آتش نیز اهمیت دارد.

«در برخورد با دشمن، هیچ طرح و نقشه‌ای باقی نمی‌ماند.»

کلازویتز^۲

۱- در اینجا از واژه box برای افراد دور کارفرما استفاده شده و در لایه انسانی مربع شکلی را اطراف کارفرما تصور کرده‌است که حمله می‌تواند از ضلع‌ها یا از گوشه‌های این مربع صورت بگیرد. اما برای روان‌تر شدن متن از حلقه حفاظتی یا حلقه پوششی در ترجمه استفاده شده‌است.

زمانی که حمله رخ می‌دهد، لحظه‌های بروز وحشت و آشفتگی بسیارند. حمله به رئیس‌جمهور پیشین رونالد ریگان، به‌وضوح لزوم خلاقیت فردی را به نمایش گذاشت. احتمال مؤثر واقع شدن فرمان‌ها و دستورالعمل‌های اکید، بسیار کم و بعید است. آنچه مهم است این است که تیم همچنان به‌واسطه تلاش‌های فردی، مؤثر واقع می‌شود. آنچه که هر یک از اعضا می‌بیند یا درک می‌کند، ممکن است برای همکارانش آشکار نباشد و او باید تا زمانی که کمی هماهنگی به تیم بازگردد، به‌تنهایی موفق شود. وظایف و دستورالعمل‌های تیمی فقط تابعی از مسئولیت‌های عملی فردی است.

۶. حمله با نارنجک

آنچه به سمت شما پرتاب می‌شود را تشخیص دهید و با صدای بلند فریاد بزنید: «نارنجک». کارفرما را روی زمین پرتاب کنید و تیم PES و محافظ شخصی پوشش بدنی کامل را برای او فراهم می‌کنند. دستورالعمل استاندارد مقابله با نارنجک را رعایت کنید. گوش‌ها را بپوشانید، دهان را باز کنید، پاها کشیده شده و به سمت نارنجک باشد. این موارد را در ذهن داشته باشید اما با توجه به ثانیه‌های اندکی که برای واکنش دارید، به‌دست آوردن نتیجه کامل دشوار است. اگر حمله را زودتر مشاهده کردید، باید از هر فرصتی برای درگیری با مهاجم به‌وسیله اسلحه گرم استفاده کنید. هنگامی که کارفرما را روی زمین می‌اندازید، مراقب شرایط فیزیکی او باشید و سن و سال او را در نظر بگیرید.

۷. حمله تک‌تیرانداز

حلقه را تنگ‌تر کنید. اگر امکان دارد و عملی است با دشمن درگیر نشوید، البته اگر همگی سلاح کمری دارید. اگر بتوانید موقعیت مهاجم را شناسایی کنید، تیراندازی خنثی‌کننده برای خنثی کردن حمله، چند ثانیه برای شما زمان ایجاد می‌کند که می‌توانید کارفرما را به یک سرپناه محکم انتقال دهید، اما فایده دیگری به همراه ندارد. مدام از انتقال کارفرما صحبت می‌کنیم که این کار صرفاً یک کار فیزیکی نیست. محافظ شخصی باید دستورات شفاهی بلند و قدرتمندی به کارفرما بدهد تا مسیر را به او نشان دهد یا به او کمک کند تا موقعیت را دریابد. در عمل، فرصتی برای روی زمین انداختن کارفرما برای شما به وجود نمی‌آید، منتها کارفرما باید از اقدامات احتمالی شما با توجه به شرایط پیش‌آمده، آگاهی داشته باشد.

۸. حمله با خودرو

بروز این اتفاق معمول و رایج نیست، اما باید دستورالعمل واکنشی سریع برای آن در نظر داشته باشید. شرایط جغرافیایی حکم می‌کند که آیا می‌توانید کارفرما را به سرپناه برسانید یا خیر. به وسیله سلاح درگیر نشوید، اما سعی کنید یک سنگر و پوشش محکم یا مکان امن بیابید.

هوشیاری و آگاهی از وضعیت

این همان عامل موفقیت است. سنجش مداوم خطر، درحالی‌که با تغییرات محیط شدت و ضعف می‌یابد، باید به یک عمل غریزی در تمام اعضای تیم تبدیل شود، اما لازم نیست که وارد مرحله پارانویا شود، همان‌طور که لازم نیست محافظ شخصی همه‌جا سایه‌به‌سایه کارفرما حرکت کند. اگر کارفرما وارد فروشگاه تک‌منظوره می‌شود، لازم است که همراه او داخل شوید؛ اما پس از اینکه وضعیت فروشگاه و بقیه افرادی را که در آن هستند، بررسی کردید، لازم نیست داخل منتظر بمانید. از فرصت استفاده کرده و با جانشین فرماندهی ارتباط برقرار کنید. شاید لازم باشد از فرصت استفاده کنید و از او بخواهید که خودروها را به محل مشخصی هدایت کند، به‌ویژه اگر برنامه پیاده‌روی مشخصی پیش رو نداشته باشید. سعی کنید هر آنچه را که می‌دانید یا پیش‌بینی می‌کنید برای اعضای تیم اسکورت توضیح دهید. کارفرما به این درک

خواهد رسید که چه موقع و کجا می‌تواند انتظار داشته‌باشد که وقتی برمی‌گردد شما را ببیند و چه موقعی و کجا این انتظارش برآورده نخواهد شد. به‌عنوان محافظ شخصی به خود اطمینان کافی داشته‌باشید و به کارفرمای خود بگویید که کجا می‌روید و قصد انجام چه کاری را دارید.

خودروی سیار پشتیبان

هر وقت تیم اصلی در حالت پیاده هستند، سعی کنید حداقل خودروی ویژه نزدیک و دم دست باشد تا در صورت نیاز، برای خارج کردن کارفرما از محل، در دسترس باشد. این کار بسیار ساده‌تر از آن به‌نظر می‌رسد که در واقعیت وجود دارد؛ چراکه به‌همراه داشتن یک خودرو، یا اگر تیم اسکورت به‌همراه دارید، به‌همراه داشتن دو خودرو که باید با سرعت گام‌های شما حرکت کنند، به‌ویژه در مسیر اصلی شلوغی در مرکز شهر و آن هم به احتمال قوی در یک مسیر یک طرفه، اغلب غیرممکن است. خودروها اغلب، امکان توقف کوتاه‌مدت و سپس حرکت کردن و رسیدن به تیم اصلی را نیز ندارند، به‌خصوص در مکان‌هایی که پارکینگ وجود ندارد و کل جریان به شدت سخت و نابسامان می‌شود.

اواخر که در مسکو مشغول به کار بودیم، راننده‌ای که برای خودروی ویژه داشتیم، اهل روسیه بود. گویا با این تصور که تیم اصلی در حالت پیاده به مسیر خود ادامه می‌دهند، بهتر دید که سرعت گرفته و از تیم اصلی عبور کند. متأسفانه، پس از اینکه او از ما عبور کرد، تیم اصلی بنا به موقعیت دورزده و مسیری که آمده بودند را پیاده برگشتند و او با مشکل مواجه شد. در آن حال، نه تنها هیچ خودرویی برای ترک اضطراری محل نداشتیم، بلکه اگر کارفرما در هر لحظه از ادامه پیاده‌روی منصرف می‌شد، هیچ خودرویی نداشت. راننده نیز مجبور بود مسیری طولانی را در مسکو طی کند تا برگردد و به ما بپیوندد.

اگر شرایط حکم می‌کند به راننده بگویید که با فاصله‌ای منطقی پشت سر شما منتظر بماند. اگر اتفاقی رخ داد، حتی اگر بیش از چند صدمتر با شما فاصله داشته‌باشد، می‌تواند در چند ثانیه، خود را به شما برساند که بهتر از این است که با سرعت ۶۰ کیلومتر بر ساعت، خلاف جهت ترافیک حرکت کند و مسیر رفته را بازگردد.

آرایش و صف‌آرایی در حالت پیاده، خمیرمایه همه اعضای تیم را محکم می‌زند. در عالم محافظت مقامات غیرنظامی، در ۹۹ درصد مواقع، کارفرما بر جلب توجه نکردن اصرار می‌ورزد. او نمی‌خواهد اعضای تیم اسکورت را در اطراف خود ببیند و اغلب باید کارها را به نحوی ترتیب دهد که حتی کارفرما از حضور بخش اسکورت به همراه خود اطلاع نداشته باشد.

بار دیگر باز هم در روسیه، در تیم خود اعضای روس تبار هم داشتیم که به گونه‌ای رفتار می‌کردند که گویی عملیات تعقیب و مراقبت را اجرایی کنند. این روند را در مورد دستورالعمل‌های خودرویی و صف‌آرایی در حالت پیاده، هم به کار می‌گرفتند. آنها سایه به سایه تیم اصلی، پنهانی حرکت می‌کردند که شامل کارفرما، من به عنوان محافظ شخصی و افراد خود کارفرما بود و در نتیجه به شدت خود را از کانون توجه دور نگه می‌داشتند.

تنها مشکل موجود حفظ هوشیاری نسبت به تهدیدات پیرامونی بود. توضیحی که به آنها داده شده بود، به طور پیش‌فرض، آنها را موظف می‌کرد که بدون در نظر گرفتن قوس‌ها و بخش‌های پیرامونی، فقط تیم اصلی را زیر نظر بگیرند، پس در هنگام توجه کردن اعضای تیمی که همراه شما خواهند بود اما قرار است دیده نشوند، اشاره به این موضوع را به خاطر داشته باشید.

رمز موفقیت در ترکیبی از تطبیق‌پذیری و حضور ذهن، نهفته است. در انگلستان گاهی تیم‌های حفاظتی در بازارهای شلوغ محلی گرفتار می‌شوند و در دوره‌های آموزشی که در این کشور برگزار کرده‌ایم بارها پیش آمده که یکی از اعضا که بقیه اعضای تیم را گم کرده‌است، پشت سر جا بگذاریم.

پایین نگه داشتن جلب توجه در حین مشاهده تهدید، پیش‌بینی تغییر مسیر و درعین حال رفتار کردن به گونه‌ای که شبیه دزدان خیابانی، منحرف‌ها و یا خیابان‌گردهای بیکار و مرموز نشوید، به خودی خود، موفقیت و هنر به‌شمار می‌آید و تعداد کمی محافظ شخصی خوش‌آتیه می‌توان یافت که قادر به مدیریت این کار هستند.

آرایش‌های نظامی برای محافظت بدنی

آرایش‌های نظامی در حالت پیاده که به آنها خواهیم پرداخت، از ارتش و پلیس به سلسله‌مراتب به دست ما رسیده‌است. اغلب این آرایش‌ها از تجربه‌هایی استنتاج شده‌اند که این افراد در هنگام اسکورت افراد مورد حمایت خود در پیاده‌روی‌های بسیار رسمی، دیدارهای عمومی و مکان‌هایی به دست آمده، که کارفرما باید در انظار عمومی دیده می‌شده‌است.

این آرایش‌ها از لحاظ ساختاری بسیار رسمی هستند، اما همان‌طور که در توضیحات خواهید دید، چنین آرایش‌هایی در واقعیت فقط نقطه آغاز هستند و شما می‌توانید با هر موقعیتی که مواجه شدید آنها را وفق دهید.

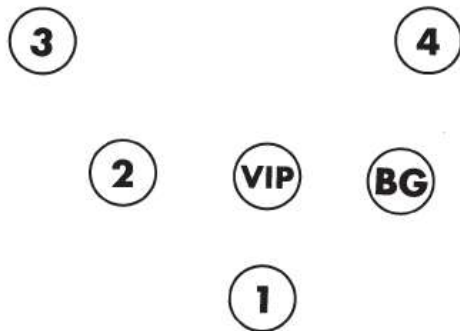
«جعبه یا حلقه باز» پوششی در عالم حفاظت شخصی غیرنظامی است و به این معناست که در واقع، یکی از اعضای تیم اسکورت در سمت دیگر خیابان باشد.

اگر کارفرما در یک دهکده روستایی مشغول خرید است و هیچ برنامه از پیش تعیین شده‌ای وجود ندارد، غیرممکن است که بتوانید همه اعضای تیم اسکورت را در یک پیاده‌روی باریک بگنجانید. این حلقه را می‌توان برای منطبق ساختن با محیط اطراف، تهدید، نمای ظاهری تیم و انعطاف‌پذیری مورد نیاز، بزرگ‌تر کرد. کارفرما ممکن است به دلایل کاری از یکی از فروشگاه‌ها دیدن کند و با اینکه شاید یک برنامه کلی وجود داشته باشد، اغلب باید تیم اسکورت را موظف کنید که خود را با آنچه در موقعیت مواجه می‌شوند، تطبیق دهند. اگر قصد داشته باشید که در شرایط واقعی، آرایش‌های زیر را دقیقاً دنبال کنید، به سمت نابودی قدم برمی‌دارید.

فقط نپذیرید، خود را وفق دهید.

آرایش‌های نظامی

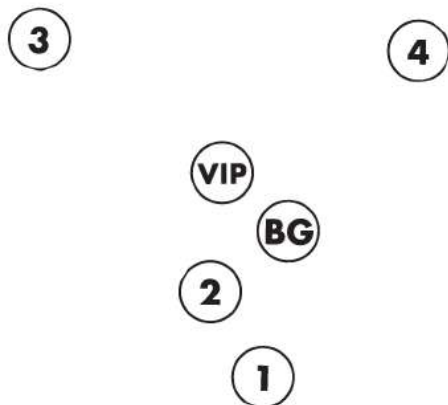
شکل ۱ الف شکل ۷ باز

یک محافظ شخصی (BG)، ۴ نفر

عضو تیم اسکورت (PES)

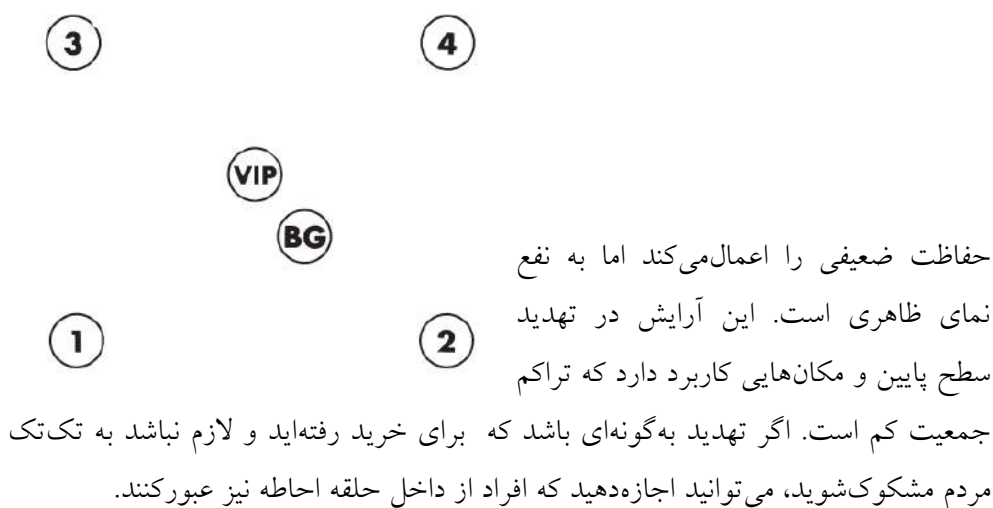
یک آرایش معقول و مناسب هم برای جلوه ظاهری و هم برای تطبیق‌پذیری. این آرایش را می‌توان به سرعت بست و تنگ‌تر کرد و PES شماره ۱ و ۲ با فاصله مناسبی از کارفرما قراردارند.

شکل ۱ ب یک نمونه از تغییر در آرایش

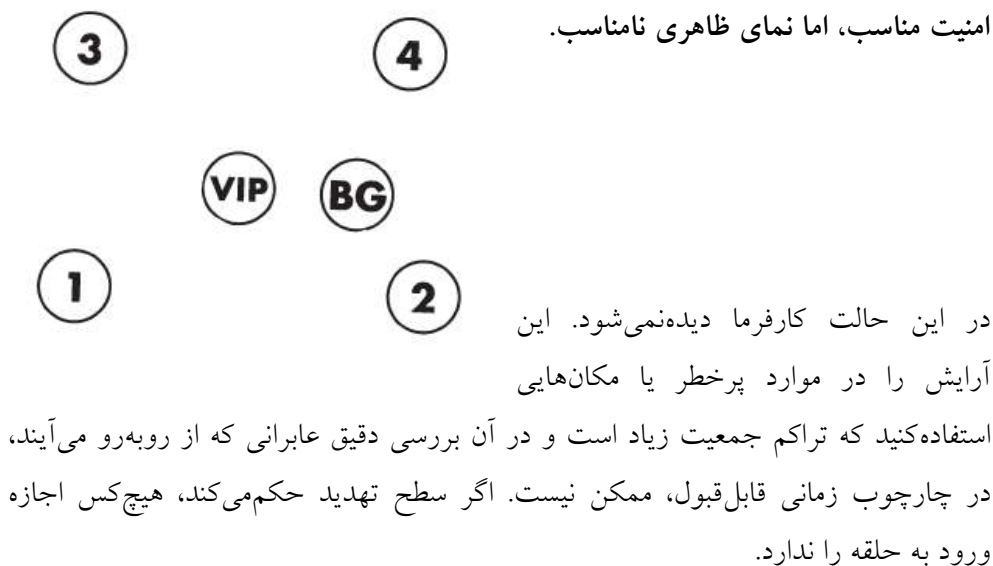
۷ باز را نشان می‌دهد.

شکل ۲- حلقه یا جعبه باز

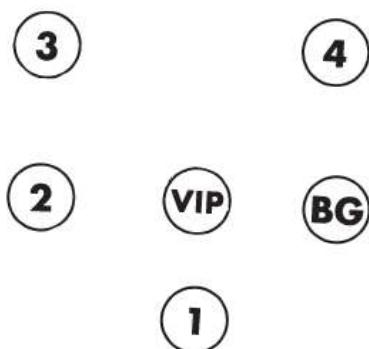

شکل ۳- حلقه بسته یا آرایش دایره‌ای

امنیت مناسب، اما نمای ظاهری نامناسب.

شکل ۴- دورتادور

مشابه با آرایش V شکل است، با این تفاوت که دو نفر عضو PES که در جلو قرار دارند نزدیک‌تر می‌آیند. این آرایش نیز نمود ظاهری خوبی ندارد اما در شرایط ازدحام مناسب است.

شکل ۵- تک مأمور حفاظتی

این تصویر موقعیت محافظ شخصی را در حالی نشان می‌دهد که او راست‌دست باشد؛ چراکه این موقعیت به او اجازه می‌دهد تا با فاصله یک دست به کارفرما برسد، پوشش بدنی را برای او فراهم کند و اسلحه خود را بیرون بکشد.

همان‌طور که در هر صفحه گفته شد، شرایط واقعی حکم می‌کند و

شما باید خود را با آن وفق دهید. اگر به همراه او در خیابان پیاده‌روی می‌کنید، این جایگیری احتمالاً به نظر می‌رسد و احتمالاً در کنار او راه خواهید رفت. شکل ۵ب را نگاه کنید. سمتی که انتخاب می‌کنید را تهدید احتمالی و همچنین منطق به شما حکم می‌کند. اگر کارفرما به ویتترین فروشگاه‌ها نگاه می‌کند و فروشگاه‌ها در سمت راست او قرار دارند، شما باید در سمت چپ باشید. همچنین ممکن است شخص دیگری همراه او باشد و از آن جا که احتمالاً او مشغول گفتگو است و شما طرف صحبت او نیستید، اغلب نمی‌توانید جایی در کنار او پیدا کنید و نیازی هم به این کار ندارید. بنابراین کمی عقب‌تر بروید، یا پیش بیفتید تا مردمی که به سمت شما می‌آیند، بررسی کنید.

شکل ۵ ب-

شکل ۵ ج-

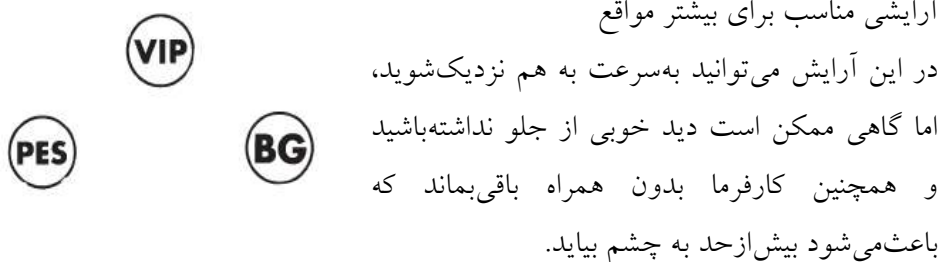
شکل ۵ د-

نکته‌ای که هیچ‌وقت در دستورالعمل‌ها آموخته نمی‌شود، «سرعت قدم برداشتن» است.

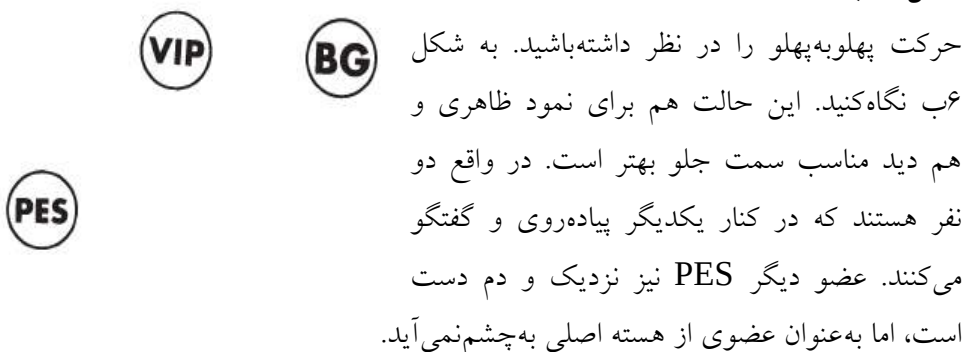
اگر کارفرمای شما و بر فرض دوست او گرم صحبت هستند و به آهستگی قدم می‌زنند، آنگاه باید پشت سر آنها حرکت کنید که دیگران اول از کنار شما عبور کنند. اما اگر طرف شما عجله دارد، آنگاه ازدحام جمعیت از روبه‌رو باشد، به همین منظور شما باید جلوتر حرکت کنید تا برای کارفرما فضا ایجاد کنید. آن‌قدر نزدیک او حرکت نکنید که احساس کند پایش به پای شما گیر می‌کند و سکندری می‌خورد.^۱

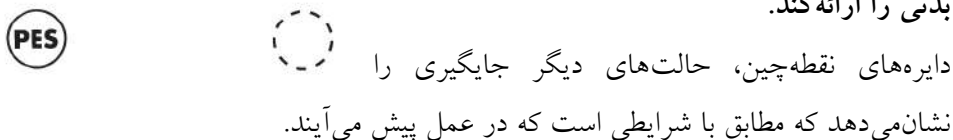
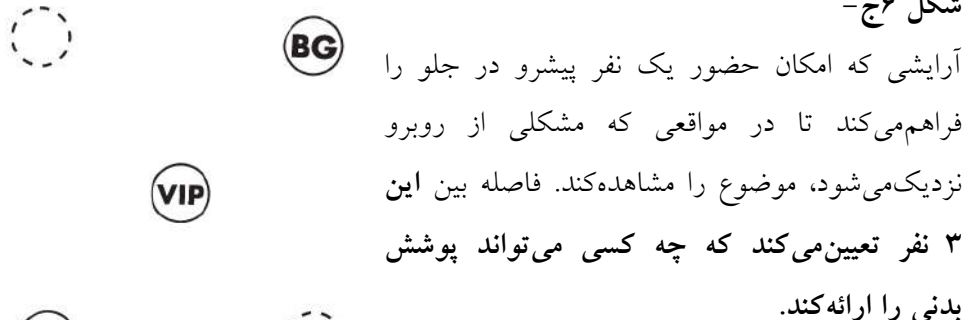
شکل ۶-

شکل ۶ ب-

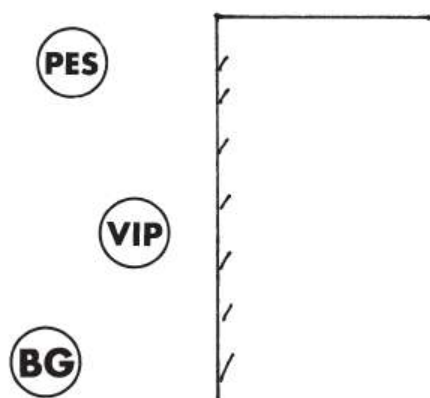

شکل ۶ ج-

شکل ۶-۶-

ویرایش دیگری در این حالت

اگر در یک سمت کارفرمای شما، پوشش یا حفاظتی سخت قرارداد، آنگاه هر دو عضو تیم اسکورت می‌توانند سمت باز (سمت مخالف) را پوشش دهند.

مراقب شکاف‌ها یا کوچه‌هایی که در سمت کارفرما قرارداد، باشید؛ به شکلی که عضو پیشروی تیم باید آنها را پوشش دهد.

شکل ۷-۷- سه عضو PES

آرایش نظامی کلاسیک

با اینکه سمت جلو باز است، اما می‌توان به سرعت پوشش مناسبی را فراهم کرد. اما افراد در این آرایش بسیار نزدیک یکدیگر هستند و جلوه ظاهری خوبی ندارد. اگر پیاده‌روی که در آن قدم می‌زنید پهن نباشد، آنگاه با مشکل مواجه می‌شوید.

شکل ۷ب -

این ویرایش یک نفر عضو PES در جلو به صورت پیشرو حرکت کرده و با توجه به شرایط فیزیکی در محل و همچنین احتمال بروز مشکلات، یکی از دو طرف را انتخاب می‌کند.

1

VIP

2

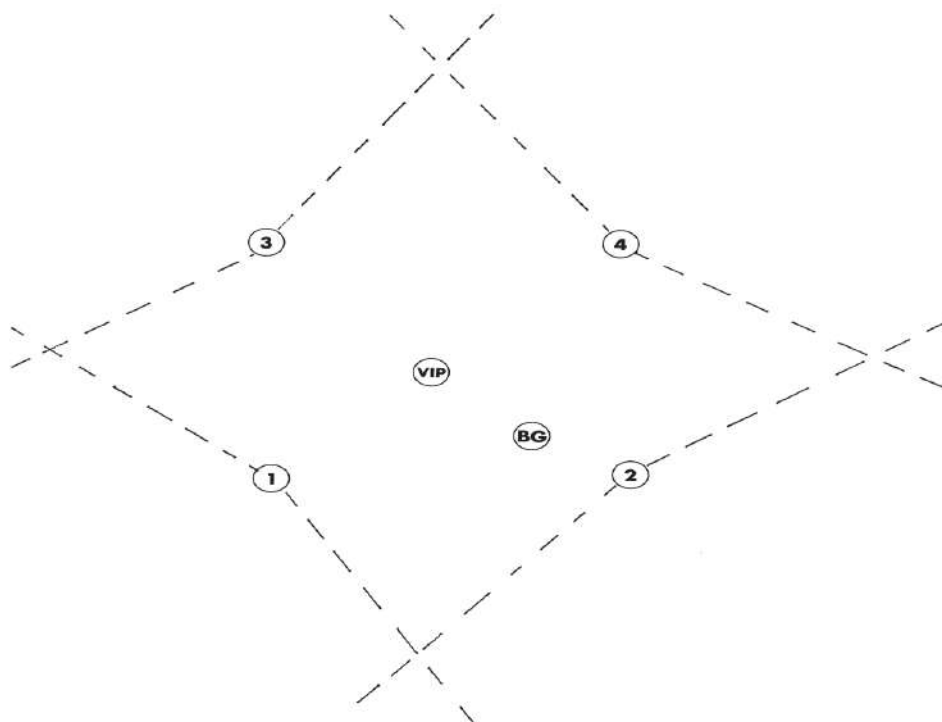
BG

لازم است که چند «سناریو» را تمرین کنید. مکان‌هایی که می‌شناسید از قبیل مراکز خرید، مسیرها، فروشگاه‌ها، سالن اجتماعات هتل‌ها، آسانسورها، راه‌پله‌ها، سالن تئاتر و غیره، در ذهن داشته باشید و آنگاه سعی کنید ورود روان و پیوسته تیم PES به همراه ۱، ۲ یا ۳ نفر و یک تیم کامل پنج نفره را تمرین کنید.

به‌زودی در می‌یابید که هیچ آرایشی بیش از چند ثانیه دوام نمی‌آورد و مدام باید به آرامی به موقعیت‌های تطبیق‌پذیر تغییر مکان دهید؛ اما به خاطر بسپارید که آرایش نظامی هرچه که باشد، قوس‌های حفاظتی هر یک از افراد باید در نهایت کل ۳۶۰ درجه را برای شما فراهم کند. این کار به‌وسیله تعداد اندکی از افراد تیم اسکورت کار ساده‌ای نیست؛ چراکه بدیهی است وسعت قوس پوشش هر نفر بیشتر می‌شود.

همچنین به خاطر داشته‌باشید که اگر به‌تنهایی مسئولیت دارید یا فقط یکی از اعضای تیم اسکورت شما را همراهی می‌کند، بدیهی است که سطح تهدید باید پایین باشد. [در این مواقع] یک جفت چشم نیز پشت سر خود داشته‌باشید.

شکل ۸- محدوده مسئولیتی و قوس‌ها یا دامنه‌های تیراندازی

همان‌طور که در جای دیگری در متن توضیح داده شد، آرایش محاصره کلاسیک برای نشان دادن قوس‌های تیراندازی و محدوده‌های مسئولیتی به کار می‌رود که به یکدیگر متصل شده‌اند. با حضور ۴ عضو تیم اسکورت، قوس‌ها به شدت عریض می‌شوند. به خاطر بسپارید که قوس‌ها باید با یکدیگر هم‌پوشانی داشته باشند. با اینکه آرایش‌ها از این ترکیب آغازین به حالت‌های دیگر تغییر می‌یابند، هر عضو تیم باید مراقب قوس یا محدوده خود باشد.

فصل چهاردهم

آشنایی با بمب و شناسایی آن

عکسی که در ابتدای فصل ۳ مشاهده می‌کنید، تأثیر مواد منفجره بر خودروی مرسدس تقویت‌شده با وزن ۲.۸ تن، متعلق به آلفرد هرهاوزن رئیس بانک Deutsche Bank را نشان می‌دهد، که در ۳۰ نوامبر سال ۱۹۸۹ به قتل رسید. فقط حدود ده کیلوگرم تی‌ان‌تی که روی یک دوچرخه بیچگانه کار گذاشته شده بود، خودروی مرسدس را حدود ۲۵ متر پرتاب کرد. دستگاه‌های انفجاری ابداعی (IED)^۱ در سراسر دنیا به رایج‌ترین روش حمله در بین تروریست‌ها تبدیل شده و در صدر فهرست اخاذان و تبهکاران قرار گرفته است. این دستگاه‌ها به این دلایل رایج و محبوب هستند که:

- نیازی به برخورد نزدیک ندارند.
- احتمال موفقیت آنها زیاد است.
- عمومیت دارد.
- ساخت آنها آسان است.

1- Improvised Explosive Device: دستگاه‌های انفجاری بهینه‌شده یا ابداعی

ارزش این را دارد که به توان مواد منفجره و آسیب‌هایی که وارد می‌آورند نگاهی بیندازیم. مواد منفجره موادی هستند که به محض منفجر شدن به سرعت به حجم زیادی از گاز منبسط تبدیل می‌شوند. وقتی این انفجار داخل بمب، نارنجک یا هر محفظه دیگر محبوس می‌شود، چنین فشارهایی محفظه را از هم گسسته و تکه‌تکه می‌کند و سرعت بسیار زیادی را در ترکش‌های حاصل از آن ایجاد می‌کند. انرژی باقی‌مانده نیز یک موج ضربتی انفجار و جانشینی هوا، باد انفجار ایجاد می‌کند. موج ضربتی حاصل از تراکم هوای پیرامونی بی‌شباهت به دامنه بزرگ امواج صوتی نیست. افزایش سریع فشار، رقمی بالغ بر صدها هزار پوند بر اینچ مربع است و موج انفجار به شکل توده از گاز فشرده‌ای که به سرعت منبسط می‌شود، از منبع انفجار به اطراف پراکنده می‌شود.

سرعت موج ضربتی بیش از ۳۰۰۰ متر بر ثانیه است، اگرچه بنا بر ماهیت و ترکیب ساخت خرج منفجره، این سرعت خیلی زود تا حد سرعت صوت افت می‌کند. امواج فشار انفجار نیز مانند امواج صوتی از روی موانع از جمله دیوار و اطراف آن جریان پیدامی‌کند و بر هر کسی که به اشتباه پشت آن مانع پناه گرفته باشد، تأثیر خواهد گذاشت. سطح فشار در زاویه ۹۰ درجه با مسیر حرکت روبه جلوی موج را «فشار ضمنی» می‌نامند. پس از عبور موج انفجار، یک مکش یا فشار منفی به دنبال دارد، که اگرچه قدرت آن بسیار کمتر از فشار مثبت است، اما ده برابر زمان آن طولانی‌تر است.

موج انفجار در مایعات یا جامدات به دلیل چگالی بیشتر ماده، سریع‌تر حرکت می‌کند. صدمات انفجار در آب شدیدتر و شعاع آن زیاد است. تماس مستقیم با پوشش زرهی در حین انفجار، صدمات جدی‌تری را در پی دارد. در مورد صدمات و جراحات انفجار، سه عامل فیزیکی دیگر وجود دارند که باید به درستی آنها را درک کنید. وضعیتی که «ورقه‌ورقه شدن» نام دارد از نیروهای برشی ایجاد شده روی بدن ناشی می‌شود. هنگامی که چگالی‌های مختلف اعضای بدن، به موج فشار واکنش‌های متفاوتی نشان می‌دهند، منجر به ایجاد یک نوع ضربان فشاری می‌شود که با عبور موج از روی بدن، این ضربان حباب‌های کوچک هوا را گرم می‌کند و متراکم می‌سازد.

حباب‌های گرم و متراکم‌شده، منبسط و منفجر می‌شوند و نیروی انفجاری ایجاد می‌کنند. همچنان که موج انفجار از روی بدن عبور می‌کند، آسیب ویژه‌ای در بافت بدن ایجاد می‌کند. پرده گوش که با فشاری معادل ۷۱ پوند بر اینچ مربع و ریه‌ها که با ۵۰۱ پوند بر اینچ مربع پاره می‌شوند، آسیب شدیدی خواهند دید. اگر فشار انفجار به اندازه کافی زیاد باشد، آسیب مشابهی را در حفره شکمی به وجود می‌آورد که به پارگی شدید منجر می‌شود. زیرا فشاری که بر شکم وارد می‌شود، شکم را به داخل رانده و فشار کوبشی ایجاد می‌کند که دیافراگم را به شدت بالا می‌برد و موجب پارگی ریه‌ها می‌شود.

باد انفجار

گازهای به سرعت منبسط‌شونده، جانشین حجم مساوی از هوا می‌شوند. این هوا با سرعت زیادی بلافاصله پشت موج انفجار حرکت می‌کند که فشار دینامیکی را ایجاد می‌کند. این جریان اگر کمی آن طرف‌تر از روی کسی عبور کند، انواع صدمات را ایجاد می‌کند. در فاصله نزدیک‌تر به انفجار، این عامل منجر به نقص عضو می‌شود. جنبش توده‌ای هوا در واقع عضو را از بدن جدا می‌کند. در نزدیکی محل انفجار امکان متلاشی شدن کل بدن وجود دارد. معمولاً دستگاه انفجاری به گونه‌ای ساخته می‌شود که موج انفجار آن حاوی ترکش‌های فلزی پرسرعت یا مواد آتش‌زا باشد. در بمب بنزینی^۱ PIRA که حدود ۴۵۰ گرم مواد منفجره به یک گالن (معادل ۳۷۰۰ سی‌سی) تقریباً یک ظرف ۴ لیتری بنزین متصل شده باشد، وقتی بیرون در یا دیوار گذاشته یا به توری فلزی بیرون پنجره متصل شود، ترکش‌های آتشی را تا فاصله ۱۰ تا ۱۲ متری پرتاب و ساختمان را کاملاً ویران می‌کند.

1- PIRA petrol bomb

مدیریت کلی بمب

۱. احتمال تهدید به بمب‌گذاری، یا بمب‌گذاری واقعی علیه کارفرما را در محل سکونت یا مکان‌های دیگر ارزیابی و تعیین کنید.
 ۲. آسیب حاصل از آن را برآورد کنید.
 - فیزیکی
 - روانی
 ۳. روش‌های پیشگیرانه مؤثر را برای کاهش احتمال وقوع حادثه طراحی کنید.
 ۴. شیوه‌های کنترل‌کننده و محدودکننده‌ای ایجاد کنید که در صورت وقوع حادثه چه به صورت واقعی و چه به صورت تهدید، آسیب‌های ناشی از آن را کاهش دهید.
- حتی انفجارهایی که در محیط‌های بسته از قبیل خودرو یا ساختمان اتفاق می‌افتند، از انفجار در محیط باز ویران‌کننده‌تر هستند.
- بمب یا دستگاه‌های انفجاری به شکل‌های بسیاری نمود می‌کنند:

۱. بمب بسته‌بندی‌شده

این بسته ممکن است از هر نوعی از جمله یک کیف دستی باشد. می‌توان آنها را در هر جایی داخل یا نزدیک خودرو یا ساختمان قرارداد، بدون اینکه خطرناک به نظر برسند.

۲. بمب آتش‌زا

شامل مواد قابل احتراق در بسته‌های کوچک مثل بسته سیگار یا جعبه نوار کاست است. این نوع بمب می‌تواند پستی صندلی را پرتاب و آسیب زیادی وارد کند.

۳. بمب خودرو

مقدار کمی مواد منفجره که روی بدنه یا داخل ماشین کار گذاشته شده است و به انواع روش‌ها منفجر می‌شود، خودرو و سرنشینان آن را نابود خواهد کرد. نوع بمب ممکن است مواد منفجره یا از نوع آتش‌زا باشد. ماشین‌هایی که مواد منفجره به آنها بسته شده است و در موقعیتی راهبردی رها شوند، ساختمان‌های بزرگ را ویران می‌کنند، یا اگر به درستی زمان‌بندی شوند

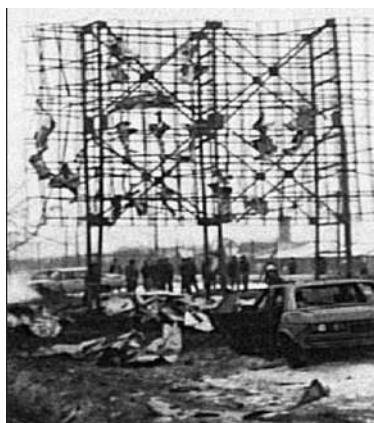
می‌توانند اهداف مشخصی را در کاروان حرکتی از بین ببرند. (شیوه معمول ترور توسط مافیای ایتالیا که در سال‌های اخیر علیه قاضیان پرونده‌های جنایی مورد استفاده قرار گرفته است).

۴. بمب بسته پستی یا نامه

مواد منفجره یا آتش‌زا به تعداد کم یا زیاد که توسط پست یا پیک‌های بسته‌های پستی تحویل داده می‌شوند و اثرات ویران‌کننده‌ای به همراه دارند.

۵. تهدیدات بمب‌گذاری

تهدید به بمب‌گذاری می‌تواند تأثیر جدی بر عملکرد یک مؤسسه تجاری و اطمینان کارکنان آن داشته باشد. با اینکه تجربه نشان می‌دهد اکثر تماس‌هایی که تهدید به بمب‌گذاری می‌کنند دروغی هستند، اما باید توجه‌های لازم برای ارزیابی تماس و اقدام مطابق با آن صورت گیرد. انفجار دستگاه انفجاری به‌جز حرکت در امتداد شعاع خود، به سمت بالا هم حرکت می‌کند و پنجره‌هایی که بالاتر از سطح زمین قرار دارند نیز شکسته و تلفات به‌بار می‌آورند. شیشه‌های معمولی وقتی که در معرض انفجار قرار می‌گیرند، شکسته و به قطعات باریک و بلند بسیار تیز تبدیل می‌شوند. این قطعات در سرعت بالا منجر به صدمات شدید یا حتی مرگ می‌شوند. به علاوه، موج انفجار قادر است به داخل ساختمان نفوذ کرده و شیشه‌های داخل اعم از نورگیر راهروها را شکسته و خرد کند. از آن جایی که راهروها معمولاً مسیر رفت و آمد و راه فرار هستند، نورگیرها و همین‌طور درهای شیشه‌کاری شده نیاز به محافظت دارند.^۱ از روکش نشکن یا در صورت امکان، از شیشه‌های چندلایه لمینت شده استفاده کنید که خواص پرتاب ترکش در آنها بسیار کم‌تر از شیشه‌های معمولی است. همچنین استفاده از ورقه‌های پلی کربنات روی شیشه کمک خوبی خواهد بود. همین‌طور پرده‌های توری یا پرده‌های سنگین و کلفت در محل سکونت یا محل کار کارفرما.

عکسی که مشاهده می‌کنید، قدرت تخریب بالقوه‌ای را نشان می‌دهد که یک خودروی بمب‌گذاری شده می‌تواند به‌بار آورد. این حمله علیه اتوبوسی حامل یهودیان شوروی در مسیر فرودگاه فری‌هگی^۱ در بوداپست صورت گرفت.

تروریست‌های فلسطینی این حمله را مرتکب شدند. یک خودروی فیات مدل تیپو حاوی ۲۰ کیلوگرم مواد منفجره خمیری که در صندوق آن جاسازی شده بود، توسط دستگاه بی‌سیم که در دامنه فرکانس ۴۰۰ تا ۵۰۰ MHz عمل می‌کرد، از فاصله ۴۵۰ متری منفجر شد.

بنا بر تهدیدهای مداوم بر حمله، یک خودروی پلیس جلوتر از اتوبوس و خودروی پلیس دیگری درست پشت سر اتوبوس حرکت می‌کردند. بمب حاوی ساچمه‌های فلزی بود و بیش از هر چیزی فقط به‌دلیل خوش‌اقبالی، نیروی اصلی انفجار به خارج از جاده هدایت شد. سرنشینان اتوبوس بریدگی‌ها و جراحات کوچکی برداشتند. دستگاه انفجاری نابهنگام و پیش از موعد منفجر شد. در این تصویر بقایای بیلبرد تبلیغاتی را مشاهده می‌کنید که خودروی فیات پشت آن پارک شده بود.

بقایای خودروی فیات

خودروی پلیس پیشروی اتوبوس

به خاطر داشته باشید اتاق کارفرما را در جایی تعیین نکنید که به محل پارک خودرو یا خیابان اصلی مشرف باشد. اتاق مرسولات پستی را در وسط ساختمان مستقر نکنید. اگر بسته‌ای مشکوک در محل کار، پیش از اینکه به اتاق مرسولات پستی برسد، بازرسی نشده باشد در واقع آسیب از پیش وارد شده است. حال اگر بسته در اتاق مرسولات کشف شده و اتاق مرسولات نیز وسط ساختمان قرار گرفته باشد، در واقع، بسته در وسط ساختمان قرار گرفته است. اثر انفجار در محیط بسته ساختمان، ویران کننده است و اثرات آن به اتاقی که در آن منفجر شده است، محدود نمی شود.

در کل، هیچ شرکتی از اینکه گیرنده هر نوع بمب آتش‌زا باشد احساس امنیت نمی کند. این ابزارها را به راحتی می توان از وسایل موجود در خانه ساخت، درحالی که پتانسیل تخریب آنها به نسبت اندازه‌ای که دارند، بسیار بیشتر است. اگرچه در زمان تألیف این کتاب، با توجه به آتش‌بس ارتش جمهوری خواه ایرلند، گزارش‌های کشف بسته‌های مشکوک در لندن تا ۸۰ درصد کاهش می یابد، اما بمب آتش‌زا حتی در اندازه نامه‌ای کوچک باز هم تهدید محسوب می شود؛ اما شیوع مواد آتش‌زا در فروشگاه‌ها و بسته‌بندی گوشت که توسط عناصر افراطی انجمن فعالان حیوانات^۱ مورد هدف قرار گرفته است، همچنان به قوت خود باقی است.

1- Animal Activists

دلیل جذابیت بمب به شکل بسته پستی یا نامه برای تروریست، باج‌گیر یا بزه‌کار این است که می‌تواند درحالی‌که از محل دور است اما به داخلی‌ترین حریم هدف موردنظر دسترسی یابد؛ حال شرکت باشد، سیاست‌مدار یا تاجر. دستگاه‌های انفجاری با توجه به مهارت در ساخت آن، به‌ویژه در زمینه فناوری باتری و تایمرهای الکترونیکی، این امکان را فراهم می‌کنند که عاملین آن، چندین هزار کیلومتر از محل انفجار دور باشند. بمبی که در هتلی در برایتون منفجر شد، سه ماه پیش از اینکه اعضای حزب محافظه‌کار برای اجلاس خود در آنجا حضور پیداکنند، جاسازی شده بود. اما این اتفاق حماقت افراد آموزش‌ندیده را در اجرای دستورالعمل‌های جستجو و بازرسی نیز نشان می‌دهد.

در هر دستگاه انفجاری ابداعی (IED)، موارد زیر را خواهید یافت:

۱. بخش برق و زمان‌بندی

۲. چاشنی یا منفجرکننده

۳. مواد منفجره یا مخلوط مواد آتش‌زا

و این موارد هم به‌صورت اختیاری وجود دارند:

۱. وسیله مسلح‌کننده

۲. وسیله ضد دست‌کاری^۱ (تله انفجاری)

برای فهمیدن موارد مورد نیازی که تروریست به دنبال آنهاست، یک کلمه مخفف قدیمی هست که به شما کمک می‌کند و این واژه در فارسی «ماه» است.^۲

م- مخفی کردن: تروریست باید مکانی را برای مخفی کردن یا تیراندازی داشته باشد.

الف- آغاز کردن: باید ابزاری برای آغاز کار داشته باشد.

ه- هدف: هدف باید در زمان مشخصی، در محل حضور داشته باشد.

1- Anti handling device

۲- در زبان انگلیسی واژه HIT به عنوان مخفف سه واژه Initiate, Hide و Target به کار رفته است.

استفاده از اصطلاحات فنی معمولاً موجب سردرگمی می‌شود، به‌ویژه وقتی این واژه‌ها وسیله ضد دست‌کاری و تله انفجاری هستند. فرض کنید بمبی که به‌گونه‌ای طراحی شده که با کنترل از راه دور فعال می‌شود، می‌تواند وسیله ضد دست‌کاری هم داشته‌باشد. این چاشنی برای این است که اگر دستگاه انفجاری پیش از زمان مقرر انفجار کشف شد، تماس ضربه را ثبت کند و تبدیل به تله انفجاری شود. اما اگر طراحی چاشنی به‌گونه‌ای باشد که توسط قربانی مورد نظر عمل کند و در نتیجه منفجر شود، عموماً به آن تله انفجاری اطلاق می‌شود. بنابراین دستگاه انفجاری می‌تواند تبدیل به تله انفجاری شود یا به‌خودی‌خود تله انفجاری باشد، که در هر دو حالت توسط قربانی به کار می‌افتد.

ضامن مسلح‌کننده نیز می‌تواند چاشنی بمب باشد. در بمب‌گذاری Pan Am، از سه سوئیچ ارتفاع‌سنج به‌عنوان چاشنی مسلح‌کننده، استفاده شده بود که در نهایت بمب را منفجر می‌کردند. ضامن اول در مسیر سفر به فرانکفورت و بعد به گاتویک، در ارتفاع‌های از پیش تعیین‌شده مسلح شدند و ضامن سوم در ارتفاع ۱۲۰۰۰ پایی مدار را تکمیل و بمب را منفجر کرد. بهتر است کمی جزئی‌تر به عناصر اصلی دستگاه انفجاری و روش‌های منفجر کردن آن بپردازیم.

بخش برق و زمان‌بندی

همان‌طور که در بمب‌گذاری برایتون نشان داده شد، قابلیت کنترل یک انفجار، ماه‌ها بعد و فقط در چند ثانیه یکی از مهلک‌ترین خواص بمب است. این خاصیت به بمب‌گذار امکان می‌دهد که هنگام حادثه کیلومترها دورتر از محل باشد و انفجار را به‌دقت زمان‌بندی کند. اما در حادثه بمب‌گذاری برایتون، باید حدس می‌زدند که مارگارت تاچر در کدام اتاق اقامت خواهد کرد. عنصر زمان به روش‌های متعددی قابل کنترل است.

- چاشنی فعال‌شده توسط تایمر
- چاشنی فعال‌شده توسط فرمان

- چاشنی فعال شده توسط عامل انسانی (قربانی)^۱

تایمر

- مکانیکی: از قبیل ساعت زنگ دار، ساعت مچی، شمع، ارتفاع سنج و غیره
- الکترونیکی: از قبیل تایمر تصویری و غیره
- شیمیایی: یک ماده شیمیایی است که به مرور تحلیل رفته و چاشنی را منفجر می‌کند.

عامل فرمانی

- سیم فرمان
- دورفرمان یا کنترل از راه دور
- چاشنی فعال شده توسط عامل انسانی (چاشنی تأخیری)

این چاشنی می‌تواند به روش‌های مختلفی فعال شود، از جمله بازکردن در ماشین، نشستن روی صندلی، روشن کردن خودرو، حرکت کردن ماشین، بازکردن بسته‌بندی، روشن کردن چراغ و غیره.

- ضد حمل (تله حمل یا جابه‌جایی) - چاشنی لرزه‌ای
- ضد شیب - کلید جیوه‌ای
- ضد باز شدن - میکرو سویچ، یا روشی که با سادگی تماس در آن ایجاد شود.
- چاشنی گرمایی یا نوری
- حساس به افزایش فشار و یا برداشته شدن فشار - حساس به کشش یا برداشته شدن کشش از روی آن
- الکتریکی از قبیل موتور ماشین، کلید برق و غیره
- فتوالکتریک یا نوری برقی

بخش برق

در اکثر موارد، برق لازم برای منفجر کردن چاشنی توسط باتری تأمین می‌شود. این باتری در بمب‌های آتش‌زا می‌تواند باتری کوچک ۱.۵ ولتی ساعت مچی یا باتری ماشین باشد که به انتهای سیم فرمان متصل شده‌است. باتری‌های مسطحی که در بسته‌های فیلم پولاروید مدرن استفاده می‌شوند، قدرتمند و قابل پنهان کردن هستند. فناوری باتری، ساخت مواد منفجره یا بمب آتش‌زا را به نسبت آسان ساخته‌است. اگر دستگاه انفجاری به صورت فرمانی منفجر شود، اندازه باتری خیلی مهم نیست. باتری ماشین کاملاً کفایت می‌کند. از دیگر منابع انرژی از قبیل مکانیکی، شیمیایی، نوری یا عامل انسانی می‌توان استفاده کرد.

چاشنی‌ها و مشتعل‌کننده‌ها

برای وارد کردن نیروی اولیه، به خرج اصلی یک چاشنی لازم است. چاشنی‌ها را می‌توان به صورت آماده از بازار خریداری یا به صورت دست‌ساز تهیه کرد. همه آنها الزاماً شبیه هم هستند به طوری که یک خرج منفجرکننده کوچک و یک لوله فلزی در میان آن قرارداد که به منبع برق متصل شده‌است.

انواع مختلفی چاشنی وجود دارد. برخی از آنها تأخیری هستند، مثل فتیله دیرسوز یا انواعی که از طریق واکنش شیمیایی کار می‌کنند، از قبیل تأثیر اسید روی یک فنر فلزی که سرانجام یک پیستون را به سمت چاشنی به حرکت درمی‌آورد.

مشتعل‌کننده‌ای که برای مخلوط آتش‌زا لازم است آن قدر پیچیدگی ندارد، در این حد که رشته داخلی یک لامپ از آن خارج و در مخلوط مواد آتش‌زا قرارداده می‌شود. وقتی که جریان از آن عبور می‌کند، رشته لامپ گداخته شده و مخلوط را مشتعل می‌سازد.

مواد منفجره

اهمال در تأمین امنیت عملیات عمرانی و استخراج معادن موجب شده تا مواد منفجره آماده‌ای از قبیل Quarex، Gelamix و Frangex به بازار بیایند. دینامیت‌های امروزی بسیار پایدار هستند و اغلب از عنصر ناپایدار سابق یعنی نیتروگلیسرین در آنها استفاده نمی‌شود. مواد منفجره تجاری نسبت به انواع نظامی دیرسوزتر هستند و انرژی به مراتب کمتری آزاد می‌کنند. اما اگر به‌دقت بسته‌بندی شوند و در محل مناسبی قرار گیرند، در دستان تروریست‌ها به‌اندازه مواد منفجره نظامی، ویرانی به‌همراه می‌آورند.

حمایتی که کشورهای بلوک شرق از سازمان‌های تروریستی می‌کنند، دسترسی آسان به چنین محصولاتی را برای آنها فراهم کرده‌است؛ موادی از قبیل Semtex (مخلوط PETN و REX) که در همه جا موجود است. مواد منفجره نظامی دیگر از قبیل PE4 نیز جای خود را در بین تروریست‌ها پیدا کرده‌اند. تی‌ان‌تی هم که هنوز به‌عنوان ماده منفجره نظامی سستی برای تخریب به کار می‌رود و معمولاً با ورق فلزی پوشانده می‌شود تا از نفوذ رطوبت به درون آن جلوگیری شود و گاهی اوقات یک چاشنی تعبیه‌شده در خود دارد. چاشنی‌های انفجاری متعددی، به‌ویژه چاشنی‌های شیمیایی یا چاشنی‌های ساده ضربتی، در اختیار تروریست‌ها قرار دارد.

اما تروریست‌ها بر حسب انتخاب استفاده از مواد منفجره خمیری یا PX را ترجیح می‌دهند. حمل این ماده بسیار مطمئن است و تا زمانی که چاشنی نداشته‌باشد، کاملاً بی‌خطر و درعین حال نرم و انعطاف‌پذیر است. این ماده را می‌توان بدون هیچ مشکلی اهر کرد و به شکل قالب در آورد و به هر شکلی دست‌کاری کرد. به‌علاوه بی‌بو و غیرسمی است. مواد خمیری در شکل‌های مختلفی عرضه می‌شوند و بیشتر آنها بر پایه RDX متداول است که با پلیمر خمیری ترکیب شده‌باشد. مواد منفجره دست‌ساز از قبیل ANFO، ANAL و مخلوط CO-OP همگی به‌سادگی و در تعداد بالا ساخته می‌شوند و بسیار هم کارآمد هستند. برای اینکه عملکردی برابر با مقدار متعادلی از مواد منفجره نظامی داشته‌باشند، باید تعداد زیادی از آنها که صدها کیلوگرم

وزن دارند، ساخته شود. اما اگر زمان و شرایط به نفع سازنده باشد، این مواد ویران کننده هستند. و نیروهای امنیتی ایرلند شمالی به خوبی با این موضوع آشنایی دارند.

مخلوط مواد آتشزا معمولا دست ساز است و از وسایل ساده خانگی از قبیل علف هرزکُش و شکر ساخته می شوند. نسبت مواد، درجه اشتعال یا انفجار را بر حسب دلخواه فرد تعیین می کند. بمب های آتشزا به کوچکی یک بسته سیگار می توانند در نهایت قدرت، منجر به تخریب کل ساختمان و خسارتی معادل میلیون ها پوند شوند.

مواد منفجره می توانند درجه بالا (HE) یا درجه پایین (LE)^۱ باشند. مواد منفجره درجه بالا، نسبت به درجه پایین قدرت انفجاری بیشتری دارند، به عبارت دیگر تأثیر خردکنندگی بیشتری دارند، درحالی که درجه پایین به منظور هل دادن و پرتاب کردن استفاده می شود.

مواد منفجره درجه پایین (LE)	مواد منفجره درجه بالا (HE)
باید در محفظه ای محبوس شوند.	احتیاجی به محفظه ندارند.
در حالت مرطوب عمل نمی کنند.	در حالت مرطوب و خیس مشکلی ندارند.
نسبت به اصطکاک و جرقه مستعد و حساس هستند.	نسبت به جرقه حساس نیستند.
از فلز عبور نمی کنند.	از فلز عبور می کنند.

مواد منفجره درجه پایین معمولا باروت سیاه، باروت بی دود و دست ساز هستند. مواردی از قبیل شوینده های قوی، کود شیمیایی، بنزین یا گازوئیل، پودر صابون، شکر، تینر و اسید باتری همگی ترکیبات ممکن برای مخلوط مواد منفجره درجه پایین هستند.

سوییچ مسلح‌کننده

اگر قرار است بمبی پیش از قرارگرفتن در محل مورد نظر مسافتی را طی کند و به آنجا منتقل شود، برای سهولت در جابه‌جایی بی‌خطر آن، به چاشنی مسلح‌کننده نیاز است. هر بمبی که با شیب یا لرزش، فعال و منفجر شود، به چنین وسیله‌ای نیاز دارد. بمب نامه‌ای باید در مراحل ساخت تا زمان مهر و موم کردن آن بی‌خطر باشد استفاده می‌شود. به همین منظور ضامن مسلح‌کننده از قبیل یک سنجاق یا سیم، که در زمان مهر و موم کردن خارج می‌شود. از این‌رو نیاز به سوراخ‌های کوچکی روی پاکت دارد که قضیه را در اصطلاح لو داده و بسته پستی یا نامه را مشکوک جلوه می‌دهد. سوییچ فشارسنج، نوع دیگری از ضامن مسلح‌کننده است که می‌تواند چاشنی خود بمب هم باشد. تک سوییچی که داخل بمب قرار می‌گیرد و مدار الکتریکی را تکمیل می‌کند.

چاشنی فعال شده توسط عامل انسانی (یا قربانی)

انفجار مواد منفجره توسط چاشنی‌هایی که همکاری قربانی لازم است. این تله می‌تواند یک ضامن افزایش فشار یا کاهش فشار ساده باشد که با استفاده از وسایل خانگی از قبیل تله‌موش یا گیره‌بند رخت ساخته می‌شود. در هر دو مورد به‌عنوان مثال در تله‌موش، با برداشته شدن فشار مدار شکل می‌گیرد و چاشنی مشتعل می‌شود، یا در مورد گیره لباس که زیر چرخ ماشین قرار می‌گیرد و وقتی خودرو به حرکت در می‌آید، فشار وارد شده و مدار تکمیل می‌شود. ضامن فشار را می‌توان به راحتی با استفاده از پادری حساس به فشار ساخت که بخش جدایی‌ناپذیر سیستم‌های دزدگیر هستند. یا اینکه با استفاده از یک ورق فویل نازک و لایه‌های اسفنج نرم، آن را درست کرد و داخل صندلی ماشین یا زیر پادری داخل اتاق کار گذاشت. میکروسوییچ را نیز می‌توان با قیمت ارزان تهیه کرد و در هر وسیله‌ای که قربانی ممکن است آن را باز کند، از جمله کتاب یا جعبه پستی کار گذاشت.

می‌توان از کلیدهای حساس به نور استفاده کرد، اما ایمنی در زمان ساخت توسط تروریست و مسلح کردن متعاقب آن، اغلب عواقب خطرناکی به همراه دارد. وسایل حساس به گرما را

می‌توان در لوله‌اگزوز خودروی قربانی قرارداد. کلید جیوه‌ای که در ترور نماینده مجلس آیری نیو^۱ از آن استفاده شده، بسیار ساده است و با قیمت اندکی از فروشگاه‌های لوازم برقی قابل خریداری است. جابه‌جایی جیوه در یک حباب شیشه‌ای کوچک، مدار را تکمیل و خرج را منفجر می‌کند. جدول زیر خلاصه مزایا و معایب روش‌های مختلف منفجرکردن را نشان می‌دهد.

روش انفجار	مزیت	ایراد
از راه دور	فرار آسان و زمان دقیق	ممکن است با پارازیت مسدود شود و از خط دید خارج شوند. بمب ممکن است توسط امواج رادیویی دائمی که خودروی دیگری منتشر می‌کند، نابهنگام و زودتر از موعد منفجر شود.
سیم فرمان	دقیق، قابل پارازیت انداختن	اغلب به راحتی تشخیص داده و یا به راحتی برحسب اتفاق قطع می‌شود.
تایمر	فقط کافی است تنظیم و محل را ترک کنید.	اغلب غیرقابل اطمینان است، هرچه مدت بیشتری تا زمان انفجار باشد راحت تر پیدامی‌شود.
تله انفجاری	توسط قربانی فعال می‌شود. تنظیم و محل را ترک کنید و یا پست کنید.	ساخت آن پیچیده تر و خطرناک تر است. (منجر به از بین رفتن اهداف خودی) برحسب اتفاق یا توسط فرد نادرست منفجر می‌شود.

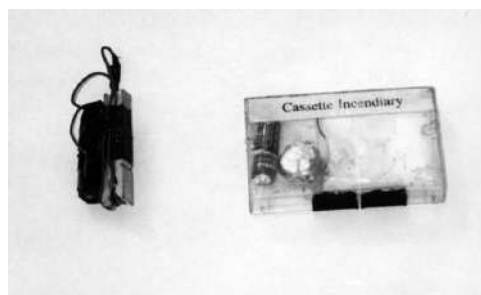
توجه: نامه حاوی مواد منفجره را می‌توان در پاکتی با ضخامت کمتر از ۷ میلی‌متر و توسط پست ارسال کرد. بسته‌ای با وزن ۱۰ کیلوگرم را می‌توان از طریق پست ارسال کرد. هم در محل سکونت و هم در محل کار باید روندی برای شناسایی و تجسس بسته‌های پستی توسط دستگاه ترتیب داد. خرید انواع فن‌آوری‌ها از دستگاه‌های اشعه ایکس گرفته تا فلزیاب‌های برجسته و آنالیزور بخارها، ارزش سرمایه‌گذاری دارد. همواره سه عامل تعیین‌کننده مقدار هزینه‌های مصرفی هستند:

۱- سطح تهدید

۲- خطر منطقه‌ای (جغرافیایی)

۳- منابع مالی موجود

یک ردیاب دستی انشعاب غیرخطی، که قیمت چندانی هم ندارد، در شناسایی بسته‌های پستی ارسالی کمک بسزایی می‌کند. نمونه‌ای از نوار کاست آتش‌زا، که تایمر، منبع برق و مخلوط آتش‌زا را نشان می‌دهد. این وسیله، روش مورد علاقه تیم خط مقدم آزادسازی حیوانات^۱ است. در سمت چپ عکس یک تله ساده با استفاده از گیره رخت‌فرو، به همراه منبع برق را مشاهده می‌کنید که برای مقاصد بسیاری، مناسب است.

بمب کنترل از راه دور؛ دستگاه کنترل از راه دور با دستگاه انفجاری که در یک جعبه بزرگ سیگار نصب شده است. با اینکه برد این دستگاه تقریباً چند ده متر است، اما باز هم سلاح تروریستی کارآمدی به شمار می آید.

شناسایی

- بسته بندی کوچک با نشان ها و مهرهای پستی غیرمعمول، مرسوله خارجی از مقصدی نامعلوم و پست ویژه
- دست خط ناشناس یا اشتباه تایپی یا غلط املائی به ویژه به زبان خارجی
- کتاب های کوچک دریافتی، به ویژه بدون درخواست قبلی
- در نشانی به جای اسم از عناوین استفاده شود.
- علامت های محدودکننده از قبیل محرمانه، شخصی و غیره
- هزینه پستی بیش از اندازه
- غلط املائی کلمات متعارف
- لکه های روغنی یا رنگ رفتگی
- نداشتن نشانی فرستنده
- وزن بیش از حد نسبت به اندازه
- پاکت ناهموار یا نامتقارن

- پاکت محکم، سخت یا سفت به دلیل وجود کارت یا ورق فلزی
- سیم یا ورق فویل نازک که بیرون زده‌اند یا از بیرون پاکت معلوم هستند.
- وجود سوراخ‌های کوچک یا جای سوزن
- استفاده بیش از حد از مواد محکم‌کننده از قبیل چسب کاغذی، طناب و غیره
- ناهنجاری و تغییر شکل ظاهری
- بوی غیرعادی، از قبیل بوی بادام تلخ یا آمونیاک
- هرگونه خاصیت ارتجاعی؛ اگر حالت ارتجاعی دارد اما خم نمی‌شود، مشکوک شوید و با دقت عمل کنید.
- روبروی نور نگه‌دارید و شکل اجسام داخل آن را ببینید.

اقدامات لازم در زمان مشاهده وسیله مشکوک

به خاطر داشته باشید که اثرات بمبی که داخل ساختمان است به مراتب شدیدتر از زمانی است که در فضای آزاد قرار دارد. برخی از بایدها و نبایدها عبارتند از:

- هیچ بسته مشکوکی را باز نکنید.
- بسته‌های مشکوک را دست‌کاری و بلند نکنید.
- هیچ‌گاه بسته مشکوک را خم نکنید.
- هنگامی که واکنش‌های سریع و فوری را انجام می‌دهید کارفرما را از محل دور کنید.
- وسیله را داخل آب نگذارید.
- اگر وسیله‌ای در ساختمان پیدا کردید، جای دقیق آن را به خاطر داشته و کامل توضیح دهید.
- از پذیرفتن بسته‌های غیرمنتظره خودداری کنید.
- اگر محل سکونت زمین باز دارد، یک قسمت از زمین و دور از ساختمان اصلی انتخاب کنید و بسته مشکوک را در آنجا قرار دهید. اگر نه، بسته را روی زمین صاف در نزدیک‌ترین اتاق به در ورودی ساختمان بگذارید. به خاطر داشته باشید، با اینکه انفجار مواد منفجره در فضای باز می‌تواند تا حد زیادی بی‌خطر باشد، اما همچنان پنجره‌ها ترکیده و تا فاصله زیادی پرتاب می‌شوند.
- بسته را نزدیک مواد قابل اشتعال قرار ندهید.
- محدوده امن را در کنار لوله گاز یا دیگر خدمات انتخاب نکنید.
- تا فاصله ۳۰ تا ۵۰ متری از بی‌سیم استفاده نکنید.
- هیچ شی‌ای روی آن قرار ندهید. (احتمال وجود کلید فشارسنج)
- بسته یا محموله را داخل ساختمان نیاورید.

- به خاطر داشته‌باشید، ممکن است تحویل محموله مشکوک فقط فریبی برای بیرون کشاندن فرد ویژه به فضای باز باشد.
(به فصل ۶ در مورد جستجوی ساختمان و اتاق مراجعه کنید.)
ذهن خود را شرطی نکنید که هر بسته مشکوکی فقط حاوی مواد منفجره یا آتش‌زا است. استفاده از روش ارسال مواد «آلوده» رو به افزایش است. این موارد می‌تواند از سنجاق گرفته تا تیغ، خرده‌شیشه یا سوزن متفاوت باشند. پاکت‌های بی‌خطر را نادیده‌نگیرید. این پاکت‌ها می‌توانند حاوی نامه‌ای تهدیدآمیز یا باج‌خواهی باشند. همواره پلیس را در جریان بگذارید، این نامه‌ها را نادیده‌نگیرید و دور نیندازید.

فصل پانزدهم

انتخاب اسلحه، به دست گرفتن و اختفای آن

به واقع، اگر بحث در مورد مبارزه غیرمسلحانه برای عوامل حفاظت شخصی به نوبه خود یک کتاب شود، رساله ای کامل درباره موضوع این فصل احتمالاً ۴ کتاب را پر خواهد کرد، اما در آخر کار به اندازه ۴ کتاب علم و بینش به دست نخواهیم آورد. هیچ موضوع دیگری وجود ندارد که تا این حد در مورد جنبه های متعدد کار، دیدگاه های مختلفی وجود داشته باشد و در اینجا سعی کرده ایم به این روند شیب متفاوتی بدهیم. در اینجا بر چگونگی انتخاب تپانچه تمرکز کرده ایم، اگرچه مختصری هم به نقش شات گان^۱ و سلاح های تمام خودکار پرداخته ایم. حمل اسلحه در حیطه کاری غیرنظامی، برای اکثر عاملان این بخش استثنا محسوب می شود و حتی از آن درصد کمی که اسلحه حمل می کنند، نیز عده کمی اسلحه خودکار با خود حمل می کنند. شات گان نیز به ویژه در املاک بزرگ به عنوان ابزاری استاندارد به شمار می رود. اگرچه هرکسی شات گان به دست نمی گیرد؛ مگر برای شکار خرگوش های منطقه. چشم اندازی که برای کل این فصل در نظر داریم در شرایطی است که مأمور عامل امنیتی، خارج از کشور باشد.

1- Shotgun

شیوه عملی محافظ شخصی تک نفره
به دست گرفتن سریع و استفاده دقیق از اسلحه، درحالی‌که فرد ویژه را روی شانه خود
انداخته و قلاب کرده‌اید، تا حدی چالش برانگیز است.
درعین حال باید مسیر را به سمت عقب طی کنید، بنابراین بیشتر دولا شدن به شما کمک می‌کند
که روی پشت خود، کنترل بیشتر بر کارفرما داشته باشید.

منظور از سلاح به طور مشخص تپانچه است. انواع گوناگونی از سلاح ممکن است در محل
مسکونی وجود داشته باشد و یا در خودرو حمل شوند، اما ما به بخش تپانچه آن
خواهیم پرداخت. به طور عمده، با دو نوع رولور^۱ یا تپانچه نیمه خودکار^۲ مواجه خواهیم شد و در
اینجا به مزایا و معایب هر دو خواهیم پرداخت. اما تنوع تپانچه هر قدر هم که باشد، به نقش آن
به خودی خود می‌پردازیم و برخی از باورهای غلط را در مورد آن برطرف می‌کنیم.

1- Revolver

2- Semi-auto Pistol

تپانچه در اصل سلاحی دفاعی است. دقت آن در فواصل بیش از ۷/۵ متر و زیر فشار شدید، ضعیف است و اگر واقع بین باشیم، با توجه به موقعیت‌هایی که در آنها باید از سلاح استفاده کنیم، فاصله بین ۳ تا ۴.۵ متر، برد مؤثر است. در جلسات آموزشی افرادی را مشاهده کرده‌ام که زیر فشار روانی و محدودیت زمانی، گلوله‌شان از فاصله ۱ متری به اهدافی به بزرگی یک انسان اصابت نکرده است. اگر در تمرین‌ها به صورت مصنوعی فشار القا شود، تأثیر بسیاری بر دقت خواهد داشت. فقط به آنچه قصد زخمی کردنش را دارید بیندیشید، به طرفش شلیک کنید و احتمال اینکه به هدف برخورد کند، وجود دارد. دائم با حجم زیادی از آمارهای مربوط به درگیری‌های به وسیله تپانچه روبه‌رو هستیم که در خصوص میانگین فاصله درگیری، تعداد گلوله‌های شلیک شده، نرخ و نسبت اصابت گلوله، ویژگی‌های پرکردن مجدد اسلحه و غیره ارائه می‌شوند. اما لازم است که منبع انتشار آنها را به دقت بررسی کنیم. همه ما برای تأیید روش تدریس مورد علاقه خود، این آمارها را نقل می‌کنیم، اما اکثر مواقع این آمارهایی که ارائه می‌کنیم از بدنه تاریخچه بسیار گسترده‌ای است که از تجربیات FBI و پلیس آمریکای شمالی به دست آمده است. با اینکه این تجربیات از جنبه‌های بسیاری مرتبط هستند، اما در بعضی حوزه‌ها نه این تجربیات هیچ ارتباطی با کار حفاظت شخصی دارند و نه تفکر پلیس انگلستان در استفاده از اسلحه گرم، با اینکه بر رویکرد بخش حفاظت شخصی در استفاده از سلاح گرم نیز تأثیر می‌گذارد. در هیچ یک از سوابق باهر اندازه‌ای، هیچ نمونه‌ای از حفاظت شخصی وجود ندارد که بتواند هر یک از این ادعاها را رد یا اثبات کند. به کارگیری شیوه‌ای عقلانی به همراه کار فکری و اندیشه بر سناریوهای احتمالی که فرد می‌تواند از پیش حدس بزند، و سپس مقایسه آنها با تجربیات دیگران در شرایط مشابه، شما را تا حدی پیش خواهد برد. پیش از اینکه به هر مطلب دیگری بپردازیم، ارائه کمی اطلاعات آماری می‌تواند فکر شما را برانگیخته و شرایط را برای مطالبی که در ادامه می‌خوانید، آماده کند.

خلاصه وضعیتی که FBI از افسران کشته شده خود منتشر کرده است، به همراه اطلاعات درگیری‌های مسلحانه پلیس، مشابه یکدیگر هستند. ۹۲ درصد کل درگیری‌های مسلحانه در

فاصله کمتر از ۶ متر، ۶ درصد بالای ۴۵ متر و به‌وسیله تک تیرانداز انجام‌شده و تقریباً تمام افسرانی که به قتل رسیده‌اند، در فاصله ۰ تا ۳ متری ضارب قرار داشته‌اند که نیمی از آنها در فاصله ۰ تا ۱.۵ متری کشته‌شده‌اند. در سال ۱۹۸۸ بیشتر تیراندازی‌های پلیس نیویورک^۱ در فاصله کمتر از ۲ متری و نسبت اصابت گلوله به‌طور شگفت‌انگیزی کم، یعنی ۱۱ درصد بود.^۲ گزارش FBI در سال ۱۹۹۲، از مأموران اعمال قانون که مورد حمله واقع شده و کشته شده‌اند، بازه زمانی ۱۰ ساله‌ای را دربرمی‌گرفت، که در آن ۶۵۰ مأمور توسط اسلحه گرم کشته‌شده‌اند که ۵۰۰ مورد آن توسط تپانچه بوده‌است. ۳۶۷ مورد در فاصله ۱.۵ متری یا کمتر کشته‌شده‌اند و با توجه به اینکه ۵۰۰ نفر از آنها با تپانچه از بین رفته‌اند، نزدیکی افراد در اکثر درگیری‌ها، کاملاً نگران‌کننده و وحشتناک است. بررسی بسیار مفصلی که خود پلیس نیویورک انجام می‌دهد و سالانه با نام «خالی کردن اسلحه گرم- گزارش حملات»^۳ منتشر می‌شود، حاکی از آن است که از سال ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۳ با تقریباً ۱۰۰۰ حادثه تیراندازی به‌عنوان سوابق موجود، ۵۲ درصد در تاریکی رخ داده و ۵۰ درصد موارد در فاصله کمتر از ۷ متر بوده‌اند. میانگین گلوله‌های شلیک‌شده از سوی مأموران، تنها ۴ گلوله و میانگین نسبت اصابت آنها فقط ۱۶ درصد بوده‌است.

این آمار تا چه حد مرتبط است؟

این آمار مربوط به افسران تعلیم‌دیده پلیس است که اغلب در واکنش به تماس مردمی با پلیس، عازم محل شده‌اند و خود را برای رویارویی با صحنه‌ای بالقوه خطرناک آماده می‌کنند. در این شرایط اسلحه را از غلاف بیرون کشیده و از لحاظ ذهنی خود را برای بدترین اتفاق آماده کرده‌اند. حتی با این حال، نسبت اصابت گلوله در فواصل مختلف، گاهی اوقات به اندازه طول برد یک مشت، بین ۱۰ تا ۱۶ درصد است. حال تصور کنید که اگر از محلی ناشناخته در

1- NYPD

۲- کتاب «چگونگی پرورش پلیس»^۲ نوشته رنجلین، ۱۹۹۱

3- Firearms Discharge - Assault Report

میان جمعیت با فردی روبه‌رو شوید که اسلحه به دست گرفته‌است و مرتب به سمت شما شلیک می‌کند، تیراندازی چقدر دشوار خواهد بود. در نتیجه، نسبت اصابت گلوله به ۲ درصد خواهد رسید؟ یا شاید میل غریزی به انداختن اسلحه و پناه گرفتن؟ دست‌پاچی در بیرون کشیدن اسلحه؟ نتیجه هرچه که باشد، باور کنید که با آنچه در آرامش در فاصله‌های دور تمرین می‌کنید، در هنگام درگیری واقعی کارگر نخواهد افتاد.

اسلحه Steyr TMP (تپانچه خودکار برد نزدیک)، یکی از بهترین سلاح‌های تمام‌خودکار موجود در بازار. اما اگر درجایی مشغول به کار هستید که دائم نیاز به اسلحه تمام‌خودکار دارید، مقدار دستمزد قرارداد خود را بازنگری کنید. احتیاجی به این شغل ندارید.

همیشه به‌عنوان عامل حفاظت شخصی این را به خاطر بسپارید که شما به وضعیت پیش‌آمده، واکنش نشان می‌دهید، از ابتدا مسئولیت مقابله با آن را به عهده ندارید. آنچه یک مأمور مخفی

مسلح از تیم ضدسرقت^۱ انجام می‌دهد، غیرقابل توصیف است. زیرا آنقدر سریع است که می‌تواند اسلحه را به سرعت کشیده و به طرف مقابل بگوید: «اسلحه‌ات را بنداز.» اما در شغل حفاظت شخصی شرایط متفاوت است. ابتدا به چند سال پیش بازمی‌گردیم و به چند مورد از تأثیرات بر حیطه کار با تپانچه می‌پردازیم.

در سال ۱۹۲۹ یکی از مأمورین ارشد^۲ از توپ‌خانه ساحلی ارتش ایالات متحده آمریکا^۳ کتابی با نام *تیراندازی با تپانچه به روش آمریکایی: راهنمای آموزشی برای تیراندازی دقیق با تپانچه‌های نوین*^۴ را منتشر کرد. این کتاب با اینکه در اصل راهنمای چگونگی تیراندازی به هدف بود، اما درعین حال، نظریه‌های پیشرفته‌ای در تیراندازی هنگام درگیری دربرداشت و تفکیکی که او در عناصر تیراندازی جنگی ارائه‌داد، هنوز هم مانند ۶۰ سال پیش مناسب است.

- تپانچه مناسب
- محل حمل قابل دسترس
- غلاف اسلحه مناسب
- مهارت در به دست گرفتن تپانچه
- نشانه‌روی دقیق و طبیعی
- خونسردی و خودداری در عمل

اگر به سال ۱۹۰۶ بازگردیم تا به درک درستی از مورد اول ذکرشده در بالا، یعنی «تپانچه مناسب» دست‌یابیم، باید به زمانی برویم و شاهد نشستی باشیم که اداره جنگ‌افزار آمریکا^۵ از سازندگان رولورها و سلاح‌های نیمه خودکار دعوت کرده بود تا برای شرکت در آزمایش‌های رقابتی، طرح‌های خود را ارائه‌دهند. در نتیجه، این آزمایش‌ها که بعدها در سال ۱۹۰۷ برگزار

1- Robbery Squad

2- Wm D Fraser

3- US Army Coast Artillery Corps

4- American Pistol Shooting: A Manual of Instruction in Modern Pistol Marksmanship

5- American Ordnance Department

شد، سواره نظام ۲۰۰ قبضه تپانچه ۴۵ میلی متری محصول شرکت کلت^۱ را تحویل گرفت. مقاومت قابل توجهی در برابر پذیرش این سلاح وجود داشت و از ادامه استفاده از رولور حمایت بیشتری می شد، به خصوص موفقیت انگلستان علیه بوئرها که مجهز به موزر^۲ نیمه خودکار بودند، به این موضوع دامن می زد؛ اما جذابیت سلاح نیمه خودکار غیر قابل انکار بود (همان گونه که در آن زمان بیان شده بود).

- لگد کمتر، افزایش دقت و کاهش حرکت دست هنگام شلیک و نشانه روی
- سهولت در پرکردن سلاح، به ویژه در هوای سرد و در حال حرکت
- گنجایش بیشتر برای فشنگ های داخل خشاب که از سیلندر هر رولوری بیشتر بود.

1- Colt

2- Mauser

انتخاب تپانچه مناسب

در سال ۱۹۰۷ ارتش در مورد دقت تپانچه‌ها همان تفکری را داشت که امروزه وجود دارد. آنها متوجه بودند که تپانچه آخرین سلاحی است که باید به آن متوسل شوند و فقط باید در شرایط بسیار اضطراری به کار گرفته شود. آنها دریافتند که هنگام استفاده از آن فاصله تا هدف و زمان درگیری هم معمولا کوتاه باشد. به این ترتیب، شرایط لازم را به شکل زیر خلاصه کردند:

- تأثیر قطعی (نیروی بازدارنده)
- سرعت به دست گیری
- ظرفیت مهمات
- دقت
- ایمنی

یکی از اصیل ترین طراحی‌های تپانچه از زمان برونینگ^۱

از نظر مؤلف بهترین تپانچه برای حفاظت شخصی، H & K P7 squeeze cocker است. مشکل این است که به دلیل ظرفیت بیشتر M۱۶، قبضه آن حتی برای دست‌های بزرگ هم حجیم است. همچنین هنگامی که در غلاف است، سر سلاح سنگین تر است. اگر بتوانید کمی از ظرفیت را قربانی کنید، آنگاه مدل PV M۸ انتخاب مطلوبی است.

1- Browning

آنها تپانچه را به عنوان «سلاحی برای حفاظت شخصی» می شناختند، که در دستان فرد مهارت دیده، خوش دست، دقیق، قابل اطمینان و ایمن و احتمال درآمدن ناگهانی خشاب در دستان فرد آموزش ندیده، آن را نسبت به رولور خطرناک تر می کرد.

اداره جنگ افزار در سال ۱۹۱۲، نشریه ای را با نام «راهنمای تپانچه خودکار» منتشر کرد و اگر تاریخ نگارش آن درج نشده باشد، فکرمی کنید که این مطلب دیروز نوشته شده است و موضوعی را منعکس می کند که ما به آسانی پذیرفته ایم، که همانا تپانچه آخرین سلاحی است که باید به آن متوسل شوید. در واقع آخرین انتخاب است، اما در نقشی که مدنظر ماست، بسیار مطلوب است. آنها به برد محدود این سلاح و همچنین برنامه و راه حل لازم برای دم دست بودن و به دست گرفتن آن در مواقع نیاز اشاره کرده اند.

جنبه جالب توجه این نشریه راهنما، تفهیم این موضوع است که کارکرد تپانچه لزوماً «به دست گیری و شلیک»^۱ است. همچنین بر «نواخت تیر بالا» و «تیراندازی سریع و بدون معطلی» تأکید داشتند. اما برنامه آموزشی پیشنهادی در این راهنما، به شدت بر پایه اصول مدرسه تیراندازی تعیین شده است که بر «شلیک آهسته» و تیراندازی هدف گرا، به عنوان مبنا و بنیاد تیراندازی جنگی تأکید دارد.

این تضاد در عملکرد تپانچه جنگی، از آن زمان تا به امروز ادامه داشته، تا جایی که اخیراً ذهن ارتش و پلیس را به خود مشغول کرده است که چگونه می توان در دوره های آموزشی به اثربخشی مناسب دست پیدا کرد. وضعیت سنتی ایستاده در هنگام دوئل که دست ها پایین و کنار بدن قرار دارند، مبنای تمام آموزش های تیراندازی با تپانچه شد. به دنبال آن دستورالعمل های رسمی آموزشی در «اصول تیراندازی» ارائه شدند. متأسفانه آن دسته از کسانی که در شرایط دشوار درگیری با تپانچه قرار گرفته اند، هیچ مجال و میدانی برای انتشار تجربیات عملی خود و دانش به دست آمده از آن را نداشته اند و صدایشان به جایی نرسیده است.

نحوه ایستادن Weaver اصلاح شده

با اینکه از جنبه‌های زیادی این حالت مطلوب نیست، اما باز هم مورد پسند است. تمرین مزایای عملی آن در گردش‌ها، چرخش‌های روی پاشنه، تیراندازی و حرکت همزمان، همگی باعث برتری این حالت ایستاده، نسبت به حالت باثبات‌تر متساوی‌الساقین^۱ می‌شوند.

مشکل اینجاست که موضع Weaver همواره شیوه اسلحه‌گرفتن دودستی را ایجاد می‌کند و تجربه نشان داده‌است که در درگیری مسلحانه، فشار روانی به‌طور غریزی، منجر به تیراندازی با یک دست می‌شود.

در غرب پیشین، تجربه، حلقه گم‌شده کسانی بود که اسلحه گرم به دست می‌گرفتند و اگرچه به‌ندرت صدایی شنیده می‌شد، اما الگوها شکل می‌گرفت. اما بارها اتفاق می‌افتاد که این الگوها توسط افراد دیگری شکسته می‌شد که تجربه و قدرت عزمشان بیش‌ازحد و انکارناپذیر بود. یکی از این دست افراد، ویلیام ایوارت فیربرن^۲ بود که در سال‌های آغازین این کشور، مأمور پلیس شهری شائگ‌های بود که در ایجاد اساسی‌ترین تغییرات در نحوه استفاده و آموزش

1- Isosceles

2- William Ewart Fairburn

تپانچه کمک‌های بسزایی کرد. توافق بین‌المللی در شانگ‌های^۱ اجتناب‌ناپذیر بود، شهری که در آن زمان به تنهایی بی‌قانون‌ترین شهر جهان بود و جرم و جنایت در آنجا همه‌گیر شده بود. تیم‌های خلاف‌کار سازمان‌دهی شده متشکل از آدم‌ربایان حرفه‌ای مجهز به آخرین سلاح‌های خودکار و نیمه‌خودکار، در خیابان‌ها پرسه می‌زدند و وقتی گیرمی‌افتادند از آنها استفاده می‌کردند. پلیس در مسیرهای پرپیچ‌وخم کثیف، بسیار تنگ و تاریک و پرجمعیتی که بین ساختمان‌های چینی وجود داشت، با تبهکاران چینی، کره‌ای و ژاپنی مبارزه می‌کرد که همگی در انواع ورزش‌های رزمی و استفاده از سلاح مهارت داشتند. متعهدماندن به قوانین مبارزه و پیروی از «اصول تیراندازی» در مقابله با چنین خشونت‌ی به‌کلی بی‌نتیجه و ناکارآمد بود.

CZ ۸۵ سلاحی که اگر فیریرن زنده بود، بی‌هیچ معطلی آن را یکی از بهترین تپانچه‌های آماده استفاده، می‌دانست که امروزه در دسترس است. طراحی این تپانچه بر مبنای برانینگ و یک تپانچه سستی است. اما از لحاظ اطمینان‌پذیری، دقت و قیمت یکی از بهترین‌ها است.

1- International Settlement in Shanghai

فیریرن به‌همراه دیگران مفاهیم مبارزاتی و سیستم‌های آموزشی را برای تپانچه، چاقو، چوب و مبارزه غیرمسلحانه ایجاد و ارائه کردند که سرانجام این روش‌ها به‌دلیل موفقیتی که کسب کردند، در جریان جنگ جهانی دوم به آموزش تکاورها و برنامه آموزشی نیروهای عملیات ویژه در SOE انگلستان (عامل اجرایی عملیات ویژه)^۱ و OSS آمریکا (دفتر سرویس‌های راهبردی)^۲ و همچنین نیروی دریایی آمریکا راه پیدا کردند. فیریرن اولین کسی بود که ایده «خانه مرگ»^۳ که در آن زمان «خانه مرموز» نامیده می‌شد و همچنین روش تیراندازی «ماشه چکانی دوتایی»^۴ به ذهنش خطور کرد. اما مهم‌تر از همه او یکی از جنبه‌های حیاتی آموزش را دریافت.

فیریرن از سال ۱۹۱۰ تا ۱۹۱۹، تقریباً همه پاسبان‌هایی که در حادثه تیراندازی حضور داشتند یا احتمال درگیری آنها وجود داشت را همراهی کرد. او با استفاده از این تجربیات، مشخص کرد که وقتی فرد هدف تیراندازی قرار می‌گیرد یا با چاقو تهدید شده یا در موقعیت تهدیدآمیزی قرار می‌گیرد، غرایز طبیعی وارد عمل می‌شوند. در نتیجه، آموزش‌های او در زمینه نحوه استفاده از تپانچه به هر دو بخش می‌پرداخت؛ شرایطی که درگیری در آن به وقوع می‌پیوندد و غرایز طبیعی. او می‌دانست که افرادش زیر فشار تیراندازی، از ترس دولا خواهند شد و کاملاً مشخص بود که در شرایط مختلف چگونه بدن خود را خم می‌کنند و بازوی آن دستی که اسلحه گرفته را دراز می‌کنند. او به‌گونه‌ای نیروها را آموزش می‌داد که این غریزه‌ها را اصلاح و منطبق سازد. او می‌دانست که افسران تحت آموزش او در شرایطی قرار خواهند گرفت که فقط لحظه‌ای کوتاه برای دیدن هدف وقت دارند، نور بسیار ضعیف و موقعیت بسیار ناپایداری

1- Special Operations Executives

2- Office of Strategic Service

۳- Killing House یا Mystery House ساختمان و تاسیساتی است که برای برنامه آموزشی نیروهای ضدتروریسم ترتیب داده شده‌ب ود و نیروها در آن روش‌های آزادکردن گروگان‌ها را از دست تروریست‌ها تمرین می‌کنند.

۴- Double Tap یا ماشه‌زنی دوتایی که تیرانداز در این روش، به سمت یک هدف دوبار هدف‌گیری کرده و با فاصله زمانی بسیار کوتاه، دوبار شلیک می‌کند، به شکلی که پس از شلیک اول مجدد نشانه گرفته و دوباره شلیک می‌کند و شلیک دوم معمولاً دقیق‌تر است.

خواهندداشت و اطراف آنها و همچنین زمانی که در حرکت هستند، سر و صدا و انفجارهایی رخ خواهدداد. در آموزش افراد برای جان سالم به‌دربردن از چنین شرایطی، اصول پذیرفته‌شده تیراندازی هیچ مبنا و جایی نداشت.

تمام این مطلب را این‌گونه خلاصه کردیم:

آن‌قدر تمرین کنید که به غریزه تبدیل‌شود

در طول سال‌ها تحت تأثیر مسابقات تیراندازی، از تیراندازی آرام گرفته تا رشته‌های رقابتی تپانچه کاربردی و مبارزاتی قرارگرفته‌ایم. تعالیم ارزشمند زیادی از فرهنگ «تپانچه کاربردی» به‌دست آمده، اما به همان اندازه لایه‌های ظاهری زیادی وجوددارند که هسته و عناصر اصلی اثربخشی را پنهان‌کرده‌اند.

فیریرن شیوه «تیراندازی برای ادامه حیات» خود را برای آموزش گسترش‌داد که طبق آن افراد به‌گونه‌ای آموزش می‌دیدند که به‌طور غریزی، دو بار پشت سرهم (ماشه‌کشی دوتایی) شلیک می‌کردند. بدون اینکه حتی سلاح‌ها را در مسیر خط دید خود قراردهند و در واقع نشانه‌بگیرند. فیریرن می‌دانست که هنگامی که فشار روانی وجوددارد، فرد به حریف خود نگاه می‌کند نه به مگسک سلاح و برای همین باید بیاموزد که تنظیم و همترازکردن سلاح را غریزی انجام‌دهد.

زیبایی موضع Weaver در این است که شخص به راحتی می‌تواند به دیگر مواضع تیراندازی تغییر حالت دهد و درعین حال، همان وضعیت به دست‌گیری سلاح و وضعیت بدنی قبلی مناسب با آن، بدون تغییر باقی‌بماند. اگر در فضای باز هستید حالت زانو زدن باید موقتی و کوتاه‌مدت باشد، به طوری که لحظه‌ای کوتاه روی زانو بنشینید و با ارتفاع کم شلیک کنید، دوباره بلند شده و محل را ترک کنید. روی پاشنه عقب خود ننشینید.

اگر از تهدید فاصله دارید یا پشت سنگر محکمی هستید، آنگاه می‌توانید در وضعیت تک‌تیراندازی زانو بزنید و روی پاشنه عقب خود بنشینید. در این عکس، وضعیت آرنج مشخص نیست، که باید محکم به داخل زانوی پای چپ فشار داده شود و هر دو دست به سمت هم فشار وارد کنند. آرنج را روی زانو استراحت‌ندهید، زیرا استخوان روی استخوان قرار می‌گیرد و به آسانی روی هم تکان می‌خورند و هیچ استحکامی ندارند. همان‌طور که زمانی بحث بر سر انتخاب بین تپانچه و رولور بود، در آینده‌ای دور که انسان با اسلحه لیزری تیراندازی می‌کند، بحث بر سر حالت ایستادن و چگونه به دست گرفتن سلاح است.

با اینکه انتخاب اسلحه در نهایت یک ترجیح شخصی است، اما به خاطر داشته باشید که در شغل حفاظت شخصی وقتی خارج از کشور هستید، برای انتخاب اسلحه در عمل انجام شده، قراری می‌گیرید و انتخابی ندارید و همان اسلحه‌ای را می‌گیرید که به شما داده می‌شود. در نتیجه، باید با انواع تپانچه‌ها و رولورها آشنایی داشته باشید. باید هرچه بیشتر با تفاوت‌های مکانیکی، مشخصات تیراندازی، پیاده کردن قطعات و مشکلات حمل سلاح‌های بیشتری آشنا شوید. وسوسه نشوید که فقط یک سلاح مورد علاقه شخصی داشته باشید. «قابلیت نشانه‌روی ذاتی یا طبیعی» در همه تپانچه‌ها متفاوت است و زمانی که به سرعت اسلحه را کشیده و سعی می‌کنید به هماهنگی طبیعی بین دست و چشم دست‌پیدا کنید، هر کدام از سلاح‌ها حس متفاوتی ایجاد می‌کنند.

کالیبر هم در واقع منوط به سلاحی است که به شما داده می‌شود، اما به طور عمده، سلاحی نیمه‌خودکار با کالیبر ۹ میلی‌متر به شما داده خواهد شد. برخلاف آنچه می‌خوانید، اسلحه ۹ میلی‌متری اگر سرعت بارگذاری خوبی در خشاب داشته باشید، فقط «متوقف‌کننده» (بازدارنده) است. درگیری‌های پلیس آمریکا نشان می‌دهد که فرصت‌های تعویض خشاب در درگیری‌های مسلحانه ناچیز است و اگرچه عملکرد پلیس نمی‌تواند کاملاً بر تفکر حفاظت شخصی تأثیر بگذارد، اما تمایل باید بر این باشد که تا حد امکان، از خشاب با ظرفیت هرچه بیشتر استفاده کنید، اما آموزش‌های سرعت تعویض خشاب را نادیده نگیرید. اگر می‌توانید حتماً خشاب‌های اضافه با خود به همراه داشته باشید.

برای بسیاری از افراد امکان نشانه‌روی طبیعی‌تر با اسلحه رولور، دقت بالاتری را برای آنها فراهم می‌کند، اما ظرفیت کم سیلندر آن، میل به انتخاب آنها را از بین می‌برد. مشکل تپانچه‌های نیمه‌خودکار از قدیم، ایمنی آنها است. برای اینکه بتوان به سرعت از تپانچه استفاده کرد، لازم است که تپانچه همواره در وضعیتی باشد که از آن با نام «وضعیت ۱» یاد می‌شود. وضعیت

مسلح و قفل^۱ که یک فشنگ در خزانه یا جان لوله قرارداد، چخماق یا چکش به عقب کشیده می‌شود و اسلحه روی ضامن است. در نهایت، حمل و استفاده از آن به اندازه یک رولور با ماشه دومرحله‌ای^۲ ایمنی دارد. اما همیشه پذیرش این موضوع برای مقامات مشکل است که می‌توان اسلحه‌ای را تمام روز بدون خطر در همین وضعیت مسلح، حمل کرد و بدون هیچ نگرانی آن را بیرون کشید و استفاده کرد. از این‌رو، انگیزه برای داشتن تپانچه‌ای «ایمن» از نظر مؤلف در واقع افراط و اضافه کاری است. منظور از افراط، استفاده از اهرم غیرمسلح‌کننده^۳ در تپانچه‌های با ماشه دومرحله‌ای است، که پس از قرارگرفتن فشنگ در خزانه، برای ایمن خواباندن چخماق و برگرداندن آن به حالت غیرمسلح به کار می‌رود.

دقتی که در تپانچه‌های سنتی با وجود ماشه‌کشی تک‌مرحله‌ای به دست می‌آمد، اکنون با وجود ماشه دومرحله‌ای از بین رفته است، زیرا برای شلیک اولین گلوله باید ماشه را محکم‌تر کشید و منجر به ضرب‌آهنگی متفاوت و البته آهسته‌تر در اولین ماشه‌کشی دوتایی می‌شود. در نظر ما فقط مدل H&K P7 squeeze cocker با پیشرفت ابتکاری خوبی در زمینه طراحی تپانچه همراه بود، از این‌رو که ساخت آن بر اساس برانینگ صورت گرفته بود. اسلحه‌های Glock به همراه ضامن ماشه نیز تا حدی این‌گونه هستند، اما اکثر سلاح‌های ماشه دو مرحله‌ای را می‌توانید دور بیندازید. پیشرفت‌های آنها به دلیل خواسته مقامات پلیس آمریکا و برای ایجاد ایمنی به وجود آمده‌اند، اما متأسفانه افسران پلیسی که به دلایل اقتصادی امکان تمرین با فشنگ‌های کافی را ندارند، این سلاح‌ها را ضعیف کرده است. این مسئله منجر به ساخت

1- Condition 1- locked and cocked

۲- Double Action یا ماشه دو مرحله‌ای، در این نوع تپانچه‌ها کشیدن ماشه دو عمل را انجام می‌دهد: ۱- فشردن ماشه تا نیمه راه باعث عقب‌رفتن چکش یا چخماق می‌شود. ۲- ادامه فشار بر ماشه چکش را می‌خواباند و گلوله شلیک می‌شود. در نتیجه احتمال شلیک اتفاقی سلاح بسیار کم است. در مقابل Single Action یا ماشه تک‌مرحله‌ای، ماشه فقط یک کار را انجام می‌دهد و آن خواباندن چکش است و پس از شلیک، عقب رفتن آلت متحرک روی سلاح است که چکش را دوباره به عقب حرکت داده و در وضعیت مسلح قرار می‌دهد.

3- decocking lever

سلاح‌هایی از قبیل تپانچه H&K با ماشه دومرحله‌ای شده‌است، که تپانچه‌ای است که فقط در حالت ماشه دومرحله‌ای کار می‌کند. اگر چنین پیشرفت‌هایی ادامه یابد، سرانجام شاهد وارد شدن سیلندر رولور داخل سلاح‌های نیمه خودکار خواهیم بود.

افزایش ایمنی تا حدی که باعث کاهش کاربری می‌شود. اسلحه H&K USP در بدترین شکل خود فقط دومرحله‌ای عمل می‌کند. در متن به پیشرفت‌هایی اشاره کردیم که به قدری مضحک هستند که بعید نیست در تپانچه، سیلندر اضافه کنند. خوب به نظر می‌رسد که با ساخت چنین سلاحی به آن جا هم خواهیم رسید. و این مسئله نمونه بارزی از افراط و اضافه کاری است.

حتی فیریرن هم با محدودیت‌هایی که مسائل اقتصادی منجر به عملکرد بی‌خطر شده بود، آشنایی داشت. به گونه‌ای که افسران چینی او برای گذراندن دوره آموزشی تیراندازی و قبول شدن در آن، محدودیت استفاده از فقط ۳۲ فشنگ را داشتند. و فیریرن از لحاظ ایمنی قادر نبود به افرادش اجازه دهد که سلاح مسلح و روی ضامن حمل کنند. حتی به آنها اجازه نمی‌داد که خودشان خشاب گذاری و درآوردن خشاب را انجام دهند و پس از اینکه غلاف را می‌بستند و پیش از اینکه ایستگاه کلانتری را ترک کنند، مأمور دیگری خشاب را برای آنها در اسلحه جامی زد. اسلحه در وضعیت ۳ حمل می‌شد و در صورت نیاز، بعد از کشیدن اسلحه، فشنگی وارد خزانه و چخماق مسلح می‌شد. فیریرن ایمنی را تا حدی سخت گرفته بود که غیرعملی باشد.

پس از نزدیک به ۳۰ سال، هنگام کارکردن با غلاف چرمی و درحالی‌که که تپانچه در وضعیت ۱ بوده‌است، هیچ‌گاه با مشکل ایمنی مواجه نشده‌ام. ایمنی تابعی از آموزش، تمرین صحیح و پیروی وفاداری درست نسبت به دستورالعمل‌های ایمنی است و خوشبختانه، در بخش غیرنظامی به غیر از پولی که در جیب خود داریم، هیچ مشکل اقتصادی دیگری ما را محدود نمی‌کند، باید سعی کنید تا جایی که می‌توانید در تمرینات فشنگ‌های بیشتری استفاده کنید.

حالت درازکش

اگر قرار است مدتی درجایی بمانید و سنگری هم ندارید، مجبور می‌شوید روی زمین درازبکشید. به خاطر داشته‌باشید که روی زمین دید عمودی خود را ازدست می‌دهید. حالتی که در تصویر نشان داده شده‌است، در مقابل حالتی که صاف روی شکم خود بخوابید، بیشترین تحرک‌پذیری و انعطاف‌پذیری در حالت‌های تیراندازی را برای شما امکان‌پذیر می‌سازد. حالت درازکش که در بالا نشان داده‌شد، بیشترین انعطاف‌پذیری را در حرکت برای شما ممکن می‌سازد. با صاف کردن و خواباندن پای خم‌شده خود روی زمین، و خم کردن پای صاف خود، به شکلی کارآمد می‌توانید در تمام محدوده بین ساعت ۵ تا ساعت ۷ به راحتی تیراندازی کنید.

همچنین متوجه می شوید که می توانید با ارتفاع بیشتری نسبت به سطح زمین شلیک کنید که اگر در حالت درازکش ابتدایی، متساوی الساقین باشید، شلیک از ارتفاع بالاتر برای شما دشوار خواهد بود.

ابتدا نگاهی به نحوه حمل سلاح می اندازیم.

انواع غلاف

نوع غلاف‌ها به موقعیت بستگی دارد. منظور این است که غلاف‌ها صرفاً وسیله حمل اسلحه نیستند، بلکه طراحی، محل قرارگیری و استفاده از آنها منوط به موقعیت‌های متفاوتی است که شاید لازم باشد کسی که غلاف را می‌پوشد، از روی لباس به سلاح دسترسی داشته‌باشد یا از زیر لباس. و همین نوع دسترسی را هم «موقعیت» حکم می‌کند.

فرد ممکن است ایستاده یا سوار بر خودرو باشد، لباس رسمی به تن داشته یا لباس عادی پوشیده باشد، کل روز را بی‌حرکت در جایی مستقر یا بسیار فعال باشد. حتی ممکن است در ساحل بوده و مایو شنا پوشیده‌باشد. شاید به‌دلیل شرایط لجستیک موقعیت، در نحوه اسلحه‌کشیدن، محدودیت داشته‌باشد و تمام این عوامل «تاکتیکی»، بازدارنده هستند و نوع غلاف مورد استفاده را مشروط می‌کنند. جوانب زیر لزوم استفاده و طراحی غلاف‌های مختلف

را حکم می‌کند:

• ماهیت سلاح

• امنیت

• سرعت

• اختفا

• لباس‌هایی که باید پوشیده‌شوند.

• راست‌دست یا چپ‌دست بودن

• ترجیح و پسندها یا ناپسندهای موجود

یک غلاف مناسب برای حفاظت شخصی

این نوع پهن و مسطح، محصول شرکت Gould & Goodrich با ۳ شکافی که روی خود دارد، برای حالت‌های مختلف بستن غلاف در جاهای مختلف مناسب است.

غلافی پرده دار و تقویت شده با بند چرمی که با انگشت شست باز می شود. این غلاف را می توان در سمت مسلط بدن^۱ و به صورت مورب، یا اگر شرایط ایجاب کند به صورت صاف (عمود بر زمین)، برای اسلحه کشیدن ضربداری پوشید. به طور کلی، ابزاری انعطاف پذیر است. این نکته حیاتی را باید در ذهن داشته باشید که این نوع غلاف اسلحه نیست که بیشترین تأثیر را بر سرعت اسلحه کشی می گذارد، بلکه جای پوشیدن و قرارگیری آن است. افسر پلیس با توجه به نقش علنی خود باید جلدی را برای پوشیدن انتخاب کند که امنیت و دسترسی آسان را به همراه داشته باشد. باید غلافی را انتخاب کند که بند بالایی داشته باشد، حافظ ماشه را بپوشاند و در طراحی خود فنرهای فلزی داشته باشد تا سلاح را محکم نگه دارد و به دست گرفتن آن را آسان کند.

در شغل حفاظت شخصی عامل دیگری هم باید مدنظر قرار گرفته شود و آن «اختفا» است. متأسفانه اختفا عامل بازدارنده ای برای دسترسی سلاح محسوب می شود. نیاز به مخفی کردن سلاح های کمری منجر به پیشرفت غلاف ها و امکان پوشیدن آنها در حالت های زیر شده است:

- پشت کپل
- پایین کمر
- زیر بغل
- داخل وسیله حمل کننده دیگری مثل کیف های زیپ دار کمری

وقتی لباس معمولی و غیررسمی پوشیده اید، غلاف کیف کمری ضروری است. بیرون کشیدن اسلحه ای با قبضه بزرگ از درون چنین غلافی نیاز به تمرین بسیار دارد، اما به تلاش کردنش می ارزد. پس از اینکه اثر خراش و سوختگی ناشی از کشیدن شدن دست روی نوارچسب های پارچه ای کیف بهبودیافت، آنگاه به اسلحه کشیدن ماهرانه و سریع دست پیدامی کنید.

این عکس حالت اسلحه‌کشی ضربدري را نشان می‌دهد. اما می‌توانید کیف را بیشتر به سمت راست بدن خود جابه‌جا کنید و در نتیجه سهولت در کوتاه و سریع کشیدن اسلحه را افزایش دهید. غلاف‌های کپلی را هم می‌توان روی کمر بند و هم داخل شلوار بست. این غلاف‌ها درکل برای پوشیدن در سمت مسلط بدن (سمتی که اسلحه را به دست می‌گیرید)، طراحی شده‌اند یا به‌صورت اسلحه‌کشی ضربدري استفاده شوند.

مزایا و معایب

غلاف بسته‌شده به قوزک پا

این غلاف در حیطه حفاظت شخصی کاربرد آن‌چنانی ندارد و بیشتر مورد استفاده پلیس‌های مخفی قرار می‌گیرد. اگر قرار است که فرد همواره در حالت نشسته باشد، آن وقت ممکن است این غلاف به‌کارآید.

غلاف شانه‌ای

مزایای این غلاف به‌کلی به موقعیت بستگی دارد. هنگامی که فعالیت خودرویی زیادی در برنامه گنجانده شده، این غلاف برای حمل اسلحه بسیار مطلوب است؛ چراکه نشستن مانع دسترس‌پذیری سلاح نمی‌شود. همچنین در برخوردهای اجتماعی خاص که حالت رسمی دارند و کت‌های بلند و دنباله‌دار پوشیده می‌شوند، غلاف کپلی توجیهی نداشته و فرد باید به غلاف شانه‌ای متوسل شود. در شرایط دیگر، جلد شانه‌ای برای حمل پنهانی اسلحه مناسب نیست.

طبق تعریف، با غلاف شانه‌ای از روش اسلحه‌کشی ضربدري استفاده می‌شود، اسلحه نیز در حالت عمودی یا افقی و البته به سمت سینه حمل می‌شود. تقریباً همیشه برای بستن غلاف،

یک بند محافظتی وجود دارد که با انگشت شست باز و بسته می‌شود.^۱ اما اگر تمرین کنید سرعت اسلحه‌کشی خوب خواهد بود. معایب اصلی این غلاف در اسلحه‌کشی ضربدری بروز می‌کند.

دو روش مختلف برای حمل اسلحه با غلاف شانه‌ای، عکس سمت چپ در حالت عمودی و عکس سمت راست در حالت افقی.

مورد دوم برای تپانچه‌های کوچک مناسب‌تر از سلاح نیمه‌خودکار با قاب کامل است. برای تقویت توان «نشانه‌روی و تیراندازی غریزی»^۲، باید پیوند بین چشم و نشانه‌روی ذاتی و طبیعی خود را هماهنگ کنیم. این کار مثل مشت‌زنی می‌ماند، به عبارت دیگر، وقتی به هدف ضربه می‌زنیم به مشت خود نگاه نمی‌کنیم، همین‌طور در طول مسیر هم مشت خود را دنبال نمی‌کنیم، بلکه به هدف نگاه می‌کنیم و هنگام استفاده از تپانچه نیز در هماهنگی بین چشم و دست اتفاق مشابهی می‌افتد. نشانه‌روی و مشت‌زنی به‌طور طبیعی در بدن ما هماهنگ شده‌اند، حال باید از آنها برای هم‌راستا کردن و تنظیم سلاح با بدن استفاده کنیم، بدون اینکه به

1- thumb break

۲- نشانه‌روی غریزی یا ذاتی یا طبیعی و تیراندازی پس از آن، روشی است که در آن نشانه‌گیری دقیق با سلاح از طریق شکاف درجه انجام نمی‌شود، بلکه از هماهنگی بین چشم‌ها و دست‌ها به‌دست می‌آید. چشم‌ها به هدف نگاه می‌کنند و دستی که اسلحه را گرفته به سمت هدف نشانه رفته و در راستای هدف قرار می‌گیرد.

اصول سنتی تیراندازی مراجعه کنیم؛ اصولی که طبق آن باید هر موقعیتی در اطراف را در لحظه اول با چشم هم‌راستا کرد. اما اگر اسلحه را برای پیدا کردن هدف به‌صورت دورانی حرکت و اصطلاحاً تاب‌دهیم، هماهنگی بین دست و چشم را از دست می‌دهیم و این اتفاق در اسلحه‌کشی ضربداری رخ می‌دهد، زیرا باید اسلحه را در یک مسیر قوسی شکل از غلاف به سمت هدف تاب‌دهید و سعی کنید که در زمان درست، تاب را متوقف کنید. اگر سلاح را بیش از اندازه تاب (حرکت) دهید آنگاه دست و سلاح از روی هدف رد شده و باید مسیر رفته را برگردید تا با هدف هم‌راستا شوند.

چنین تأخیری اگر فقط به‌اندازه کسری از ثانیه باشد، در کنار کاهش دقت همگی به حساب می‌آیند. بر خلاف اسلحه‌کشی از غلاف کپلی که تنظیم سریع و هم‌تراز کردن اسلحه به سمت هدف از آن، به نسبت آسان‌تر است. وقتی اسلحه را از جلد شانه‌ای بیرون می‌کشید باید صبر کنید که دستتان تا رسیدن به نقطه هدف تاب خورده و بچرخد و همچنین در اغلب موارد، دست باید به‌طور کامل کشیده باشد. درحالی‌که وقتی سلاح را از جلد پشت کمر بیرون می‌کشید، اگر موقعیت ایجاب کند تیرانداز می‌تواند از نزدیک بدن نیز به‌طور غریزی تیراندازی کند. در فواصل بسیار نزدیک که حتی می‌توان هدف را لمس کرد، دراز کردن و کشیدن کامل دست گزینه مناسبی نیست، چراکه ممکن است وقتی می‌خواهید سلاح را بیرون بکشید، (بر اثر مقاومت حریف) مسیر سلاح منحرف شود و سلاح از چنگ شما بیرون بیاید و دستی که قصد تیراندازی با آن را داشتید به سینه شما فشار داده‌شود که در نتیجه برتری شما در اهرم کردن سلاح، از بین می‌رود.

غلاف کپلی یا پشت کمری

این غلاف در انواع طرح‌ها، ترکیب‌ها و جنس‌های مختلف وجود دارد. از مدل قلاب‌دار گرفته تا متحرک روی کمر بند و به شکل عمودی یا «مورب مورد استفاده FBI» متفاوت هستند. با اینکه پوشیدن آنها برای مدت طولانی که در خودرو نشسته‌اید سخت و ناراحت‌کننده است، اما باز هم غلاف برگزیده‌است. بیرون کشیدن اسلحه به‌سرعت انجام می‌شود و اسلحه خیلی زودتر

از اینکه در موقعیت مطلوب نهایی برای شلیک قرار بگیرید، در راستای هدف قرار گرفته و آماده تیراندازی است. استفاده از این غلاف با توجه به نوع لباس از غلاف شانه‌ای بسیار پیچیده‌تر است، چون در این غلاف می‌توان با هر یک از دو دست به آسانی اسلحه را نرم و روان بیرون کشید، اما چه با دست مسلح خود اسلحه را بیرون بکشید و چه با دست ضعیف‌تر از پشت این کار را انجام دهید، تمرین در کنار زدن کت از روی اسلحه، موجب کسب مهارت در این کار می‌شود. از هنگام بیرون کشیدن اسلحه، می‌توان برای افزایش هماهنگی بین دست و چشم، اسلحه را در راستای هدف قرارداد و به هدف «مشت»^۱ زد.

اصطلاح مشت‌زنی را به عمد به کار برده‌ایم، چراکه حرکت مشت‌زدن لزوماً به ضربه‌ای ختم نمی‌شود که باعث افتادن و از بین رفتن نقطه هدف‌گیری شود. اصطلاح مناسب‌تر نشانه‌روی است. استحکام غلاف در هنگام بیرون کشیدن اسلحه اهمیت دارد و ساخت غلاف معمولاً به گونه‌ای است که کاملاً سفت و محکم است. و غلاف و کمر بند هیچ‌کدام نباید حرکت یا در اصطلاح بازی کنند. یک فنر، بند محافظ یا پیچ سفت‌کننده اسلحه را در طول حرکت و فعالیت محکم ثابت نگه می‌دارد و در عین حال، بیرون کشیدن نرم و روان و بدون محدودیت سلاح را ممکن می‌سازد.

نکات عمومی

اگر مجبور به حمل اسلحه هستید، توانایی خود را در استفاده از آن محدود نکنید. اگر پالتو به تن دارید دکمه‌های آن و همین‌طور دکمه‌های کت را باز بگذارید. مطمئن باشید که هیچ چیز از قبیل پیراهن گشاد مانع از بیرون کشیدن اسلحه نمی‌شود. توصیه می‌شود که با لباس‌های پشیمی بیرون نروید. روش‌های مختلف برای سنگین کردن جیب کت را امتحان کنید، زیرا وقتی کت را برای بیرون کشیدن اسلحه کنار می‌زنید، سنگینی آن به سریع‌تر کنار رفتن کت کمک می‌کند. به شخصه احساس می‌کنم که این کار موجب ایجاد اینرسی می‌شود، به خصوص اگر هنگامی که

۱- اشاره به غریزی بودن نشانه‌روی و شباهت آن با مشت‌زنی

دست را برای کشیدن اسلحه به پشت می‌برید، کت را در وسط راه قلاب کنید و (روی ساعد) نگاه دارید. دستکش به دست نکنید و در حمل وسایل مختلف از قبیل بسته‌های پستی، چمدان، دسته گل، هدایا و غیره دخالت نکنید.

گلوله‌گذاری مجدد

گلوله‌گذاری سریع را با هر دو نوع رولور و تپانچه تمرین کنید و گلوله‌گذاری سلاحی را که حمل می‌کنید به بهترین شکل ممکن انجام دهید. تعویض خشاب سریع و روان در اسلحه نیمه‌خودکار را می‌توان با سرعتی معادل شلیک یک گلوله انجام داد، درحالی‌که گلوله‌گذاری در رولور کمی پیچیده‌تر است، اما با تمرین می‌توان آنها را نیز به سرعت گلوله‌گذاری کرد. استفاده از گلوله‌پرکن‌های سریع برای رولور به‌ندرت پیش می‌آید، چون حمل آنها به‌راحتی حمل یک خشاب ۱۵ فشنگی تپانچه نیست.

اما شواهد حاکی از آن است که بارگذاری مجدد سلاح گزینه رایجی در درگیری مسلحانه نیست، اما این موضوع نباید مانع فرد شود که برای حمل ذخیره کافی مهمات و بارگذاری هرچه سریع‌تر گلوله‌ها، تمهیدی نیندیشد.

حالت ایستادن، به‌دست‌گیری اسلحه، هدف‌یابی

تمرین کنید تا غریزی عمل کنید.

فیربیرن نمونه بارز این کار بود و از طریق مشاهدات فردی خود از رفتارهای هنگام تیراندازی، به آن دست‌یافته‌بود و این رفتارها و اولویت‌های شخصی افراد خود را دسته‌بندی کرد. نتیجه‌گیری نهایی او این بود که «حالت ایستادن تابع فاصله است». او پیش از هر چیز به واکنش‌های غریزی افراد در تیراندازی‌ها علاقه‌مند بود و ملاحظه کرد که به‌طور عمده، حالت‌های مختلف غالب در ایستادن، نسبت به هدف «باز یا بسته» هستند و افراد در زمان تیراندازی با یک یا هر دو دست تیراندازی می‌کنند. فاصله بین افراد و دشمن باز هم عامل غالب بوده و اینجاست که با مشکلات ناشناخته مواجه می‌شوید.

حالت ایستادن

در طول سال‌های متمادی، حالت ایستاده‌ای که با نام Weaver شناخته می‌شود، با ویژگی‌هایی از قبیل زاویه‌دار بودن بدن و به دست‌گیری اسلحه به روش هل دادن یا کشیدن در جهت مخالف^۱، تأثیر خود را در بخش‌های مشخصی از تیراندازی با تپانچه جنگی حکم فرما کرده است. این حالت در شرایط دفاعی کاربرد بسیاری دارد و «تیراندازی در حرکت» را به خوبی فراهم می‌کند و تغییر حالت دادن به حالت‌های تیراندازی موقعیتی از قبیل حالت زانورده یا درازکش را آسان می‌کند. این حالت ایستاده، تغییر جهت و چرخش را، به عنوان مثال بسیار راحت‌تر از حالت مورد استفاده FBI یا همان Isosceles (متساوی الساقین)، امکان‌پذیر می‌سازد و در تمرینات هم به عنوان حالت ایستاده، تمرینی که اساس و پایه دستورالعمل‌ها است، بسیار مناسب عمل می‌کند. البته باید به خاطر داشته باشید که ابداع‌کننده این وضعیت ایستاده یعنی جک ویور^۲ که اهل کالیفرنیا بود، بیش از هر چیز تیرانداز مسابقه‌ای بود و استفاده مؤثر از این روش در مسابقات کنفدراسیون بین‌المللی تیراندازی کاربردی^۳ که توسط جف کوپر^۴ به شهرت رسید، امتیاز بیشتری برای این روش به ارمغان آورد، تا جایی که حتی اغلب فرصت و مجالی برای واکنش‌های غریزی و طبیعی‌تر در تیراندازی نمی‌گذارد.

چرندیات موجود راجع به حالت ایستادنی که لگد اسلحه را جذب می‌کند، یا بهترین بستر برای درگیری با دشمن و همچنین بیشتری انعطاف‌پذیری در حرکت را فراهم می‌سازد، باور نکنید. متأسفانه تمایل غریزی به خم شدن از ترس ناشی از تیراندازی، مانع استفاده از تحرک غریزی و حرکت‌های ذاتی دیگر می‌شود و در نتیجه از این دیدگاه، بحث خیلی به نفع حالت ایستاده

۱- pushing/pulling opposing grip: در این روش دستی که قبضه اسلحه را به دست گرفته است به سمت جلو هل داده می‌شود و دست دیگر یا دست پشتیبان، دست مسلط را محکم گرفته و به سمت مخالف فشار داده‌دهد و در واقع سلاح را به سمت بدن می‌کشاند و برآیند نیروی دو دست در جهت مخالف یکدیگر باعث ثبات اسلحه می‌شود.

2- Jack Weaver

3- Practical IPSC

4- Jeff Cooper

Weaver پیش نمی‌رود. حالت ایستاده Weaver با انواع شکل‌های ظاهری خود تاریخچه‌ای طولانی دارد و حتی گفته می‌شود که پیش از معرفی آن توسط جک ویور در مسابقات لیگ مبارزاتی جنوب غرب^۱ در دهه ۵۰ میلادی و بعد از آن، وجود داشته‌است. کتابی با نام «تیراندازی» نوشته جان هنری^۲ که در آن زمان، نماینده سلاح کلت بوده‌است، عکسی از وی را در سال ۱۹۳۰ نشان می‌دهد که در حالت ایستاده اصطلاحاً Weaver ایستاده‌است. بحث نوع ایستادن در واقع بحث فرعی است و مهم‌تر از حالت ایستادن، انتخاب نحوه تیراندازی است که با یک دست انجام‌شود یا دست دیگر هم تکیه‌گاه قراربگیرد و پشتیبانی کند؟ بحث اصلی این است.

این بحث هیچ‌گاه نتیجه‌گیری موفقیت‌آمیزی نخواهد داشت، چراکه هیچ راه حل صحیح یا ایده‌آلی وجود ندارد. هر آنچه در لحظه به کارآید، آمده‌است، به همین سادگی. مهم این است که افراد را به شیوه‌ای آموزش دهیم که واکنش‌های آنها هرچه بیشتر به واکنش‌های غریزی ذاتی نزدیک‌تر باشد. این نکته کوچکی است که ساعت‌ها و زمان‌ها برای آن تلف می‌شود تا کاری کنیم که «آب سر بالا برود».

به دست گرفتن سلاح

یک دستی و دو دستی

در شغل حفاظت شخصی به‌ویژه وقتی به عنوان تک محافظ شخصی نقش یک به یک را دارد و هیچ‌گونه پشتیبانی از تیم اسکورت ندارید، شاید لازم باشد دست ضعیف‌تر خود را به حالت دفاع روبروی خود بگیرید یا کارفرما را با آن نگه‌دارید، درعین حال با دست مسلط خود اسلحه را بیرون می‌کشید و حالا دو دست شما فعال است، پس نیازی به تمرین نیست. اما سناریو به این شکلی که گفته شد، پیش نمی‌رود و در موضوع اصلی بحث میل به تغییر دارد که همانا

1- South Western Combat League

2- John Henry Fitzgerald

واکنش‌های غریزی فرد در حین تیراندازی است، که اغلب منجر به تیراندازی فقط با یک دست یعنی دست مسلط می‌شود.

وقتی پیش از جنگ جهانی دوم به FBI اجازه دادند که برای تیراندازی از پشت سنگرها به هدف با فاصله ۲۵ تا ۵۰ متری، از تکیه‌گاه استفاده کنند، آنها تیراندازی با دو دست را به کار گرفتند. در حالت ایستاده متساوی‌الساقین یا *Isosceles*، تیرانداز می‌تواند هم با یک دست و هم با دو دست تیراندازی کند و هنگام تیراندازی یک دستی، می‌تواند به بدن خود زاویه داده و در آن حالت تیراندازی کند. این حالت امکان «خمشدن مبارزه‌ای» را فراهم می‌کند (واکنش غریزی زیر آتش تیراندازی)، اما تحرک را از بین می‌برد، به‌ویژه وقتی کامل در وضعیت تیراندازی با دودست قرار گرفته‌اید. در مقابل، حالت *Weaver* اصلاح شده که انعطاف‌پذیری بیشتری را در تیراندازی و تحرک به همراه دارد.

بدیهی است که تیراندازی با دو دست جایگاه خود را داشته و حامیانی دارد که شرایط لازم برای تیراندازی به روش «تصویر نشانه‌روی لحظه‌ای»^۱ را به «تیراندازی غریزی» ترجیح می‌دهند. به‌شخصه، فکر نمی‌کنم که این دو مکتب فکری خیلی مخالف یکدیگر باشند و باز هم باید گفت که این مبحث به شدت تحت تأثیر عنصر فاصله است. گرفتن اسلحه با دو دست، پایداری و ثبات و بنابراین دقت سلاح را افزایش می‌دهد، به‌ویژه در زمانی که چندین تیر شلیک می‌شود (ماشه‌کشی دوتایی) و همچنین احتمال درآمدن اسلحه از دست شما را کاهش می‌دهد.

به خاطر داشته باشید: شما زیر آتش گلوله قرار گرفته‌اید و مجبور به نشان دادن واکنش هستید. سرعت در بیرون کشیدن سلاح، هدف‌یابی و کشیدن ماشه باید طی حرکتی پیوسته و روان صورت بگیرد و تمرینات شما باید تا حد امکان هرچه بیشتر به غرایز طبیعی شما نزدیک باشد.

۱- *flash sight picture*: روشی در نشانه‌گیری که بین نشانه‌گیری دقیق با استفاده از شکاف درجه و خط نشانه، و نشانه‌روی غریزی از کنار کپل قرار دارد. در این روش اسلحه را روبروی صورت آورده و با چشم هم‌راستا می‌کنید اما دقتی را که در قراردادن هدف، خط نشانه و شکاف درجه به خرج می‌دهید را انجام نداده و فقط خط نشانه را روی هدف قرار می‌دهید و شلیک می‌کنید.

بیرون کشیدن اسلحه

چه در فاصله ۱ متری از هدف یا دشمن باشید و چه در فاصله ۱۰ متری، یک مورد همیشه ثابت است: سرعت در بیرون کشیدن اسلحه. در فواصل بیش از ۲۰ متر وقتی که سلاح بیرون آمد، ممکن است به اندازه کافی احساس آرامش بکنید که دودستی اسلحه را گرفته و در حالت Weaver یا Isosceles بایستید، نشانه‌گیری دقیقی با خط نشانه انجام دهید و گلوله‌ای شلیک کنید. در فاصله ۱ متری اما به محض اینکه سلاح از غلاف خارج شد و در مسیر هدف قرار گرفت، ماشه را می‌چکانید. تنها عاملی که روند هدف‌یابی و انواع به‌دست‌گیری سلاح و حالت‌های ایستادن را تحمیل می‌کند فقط فاصله است، اما اسلحه‌کشیدن در هر شرایطی باید سریع باشد. در بین همه انواع تمرین‌ها و مشق‌های نظامی، این تنها مورد است که می‌توانید ده هزار بار تمرین کنید بدون اینکه حتی ریالی برای شما هزینه داشته باشد. اسلحه‌کشیدن تمرینی خشک و بدون هیجان است که باید آن‌قدر تمرین کنید تا حالتان را به‌هم‌بزند. اسلحه‌کشیدن را در حالت ایستاده، در حین راه‌رفتن، در حالت خمیده، در حال افتادن، نشسته و در حال دویدن تمرین کنید.

بیرون کشیدن اسلحه در حالت ایستاده Weaver

اگر سلاح به صورت مخفی حمل می شود، باید کت را کامل از روی جلد یا غلاف کنارزنید. توجه کنید که انگشت اشاره بیرون غلاف قرار بگیرد و صاف و محکم باقی بماند تا موقعی که بتواند بدون مشکل ماشه را لمس کند.

صرف نظر از فاصله و همچنین سرعت و آهنگ نواخت تیرها، بیرون کشیدن اسلحه همیشه باید یکسان باشد و سریع. اما تا زمانی که نرم و روان نباشید، نمی توانید سریع و بادقت عمل کنید. پیش از اینکه سرعت را وارد کار کنید، آن قدر تمرین کنید که حرکتتان نرم و روان شود. اگر خیلی زود به سرعت دست پیدا کنید، عملکرد شما نامنظم و خشک خواهد بود. به افتادگی اندکی که شانه جلویی دارد دقت کنید، این کار کف قبضه را بهتر به دست هدایت می کند و اندکی فضای خالی بین کمر و قبضه ایجاد می کند که دست به راحتی می تواند در این فضا بلغزد. هنگام بیرون کشیدن اسلحه دو عامل بر دقت شما تأثیر می گذارند:

۱. به دست گیری ناقص و نادرست سلاح

۲. عملکرد خشک و نامنظم (ربات مانند) (اگر همچنان به بالابردن سرعت اصرار داشته باشید).

اگر هنگامی که اسلحه در غلاف است آن را ناقص یا نادرست به دست بگیرید، وقتی از غلاف بیرون می آید و شلیک می کنید، اوضاع بدتر خواهد شد. اگر در بیرون کشیدن سلاح روان عمل نکنید، عملکرد خشک و نامنظم، روند خودکار حسی بدن را مختل می کند، روندی که هماهنگی را بین مغز و دست و چشم برقرار می کند. بیرون کشیدن اسلحه را می توان به بخش های زیر تقسیم کرد:

- هدف یابی
- انگشت شست روی قسمت بالایی کشیده می شود و لبه کت را می گیرد، انگشت شست در واقع به مکان یابی کت کمک کرده و از آنجا که کوچک و نزدیک ترین انگشت به کت است، در واقع لبه کت را می گیرد. کت باید به سمت پشت پرتاب شود و اگر این کار

با قدرت زیاد انجام نشود، کت به راحتی به جای خود برمی‌گردد و روی قبضه سلاح را می‌پوشاند.

- زمانی که انگشتان کت را قلاب کرده و نگه می‌دارند، شانه جلویی کمی پایین می‌افتد و کپل در سمتی که تپانچه روی آن قرار گرفته است، کمی به عقب متمایل می‌شود که سلاح را به سمت دست هدایت می‌کند و همچنین باعث می‌شود که کت مدت زمان بیشتری پشت بدن‌تان بماند. این کار فقط در حالت Weaver عملی است. با این کار دست می‌تواند بین کمر و قبضه جای بگیرد.
 - بافت انگشت شست روی صفحه قبضه می‌افتد و انگشت اشاره هم به صورت کشیده و محکم به سمت پایین بیرون غلاف قرار می‌گیرد.
 - دست از بازو به سمت بالا کشیده می‌شود و اسلحه به صورت عمودی از غلاف خارج می‌شود و آنگاه تقریباً بلافاصله بازو درجا می‌چرخد و هم راستای هدف قرار می‌گیرد.
 - همان‌طور که اسلحه به سمت هدف جلو برده می‌شود، در نقطه‌ای مناسب اسلحه از ضامن درآورده یا اهرم مسلح‌کننده آن فشرده می‌شود و شلیک انجام می‌شود. نقطه یا لحظه مناسب برای درآوردن سلاح از ضامن بستگی به موقعیت دارد، به عبارت دیگر در موقعیت تمرینی قراردارید یا حقیقی.
- انتخاب نوع به دست‌گیری سلاح و حالت ایستادن، نقشی را در بیرون کشیدن اسلحه ایفای می‌کنند، اما شاخصه‌های تغییرناپذیر اسلحه کشیدن، سرعت و روان بودن این کار است. کار را در ابتدا آهسته شروع کنید، کل روند را به شکل یک کار نرم و روان ادامه دهید و وقتی حرکات شما خودکار و غیرارادی شد، آنگاه کم‌کم سرعت را چاشنی کار کنید. کت‌های یک تکه را می‌توان با دست ضعیف‌تر از پشت بدن به عقب کشید، اما اگر پشت کت چاک داشته باشد، این کار جواب نخواهد داد.

حرکت «جنبشی سریع»

در فاصله‌های کوتاه شاید لازم باشد که سلاح را کوتاه و سریع بیرون بکشید و به محض اینکه سلاح از غلاف خارج شد و به سمت هدف گرفته شد (نشانه‌رفت)، تیراندازی کنید. تنها نگرانی این است که در افراد این گرایش ذاتی وجود دارد که حتی اگر هدف نزدیک باشد، اسلحه را به سمت هدف جلو می‌برند. از یک لحاظ این میل بخشی از غریزه طبیعی است که می‌خواهید به شکلی صورت خود را بپوشانید. اسلحه‌کشی کوتاه، جای خود را دارد و باید آن را تمرین کنید.

در حین مرحله آموزش اسلحه‌کشی کوتاه، حضور کسی که بتواند محل قرارگیری اسلحه شما را بررسی کند، ضروری است. به محض اینکه سلاح از غلاف خارج می‌شود باید درجا بچرخد، به گونه‌ای که انگار یک پیچ به دسته سلاح و از طرف دیگر به دنده‌های شما متصل شده‌است، که دست و سلاح حول محور آن می‌چرخند. کف قبضه روی استخوان لگن تکیه می‌کند. در این موقعیت ثابتی که اسلحه دارد، بدن شما رو به هر سمتی که باشد، اسلحه همان سمت را نشانه خواهد رفت.

سرعت و دقت

این دو عامل اغلب در تضاد هستند و اغلب وقتی سرعت افزایش می‌یابد، به همان نسبت دقت کاهش می‌یابد. اما نمی‌توان بر اهمیت بسیار زیاد به کارگیری سریع اسلحه و استفاده از آن،

به‌اندازه کافی تأکید کرد. کاری که یک افسر پلیس انجام می‌دهد و به‌عنوان مثال در یک ون مخفی منتظر است، درحالی‌که با توجه به جزئیات یک عملیات دزدی اسلحه خود را بیرون آورده و چهره تبهکاران نیز شناسایی شده‌اند و عامل غافلگیری هم به نفع اوست، حالت ایستادن او و پشتیبانی مسلحانه‌ای که از او صورت می‌گیرد، هیچ یک را نمی‌توان با موقعیت حفاظت شخصی مقایسه کرد، اما این تأثیرگذاری را در دستورالعمل‌های آموزشی پلیس و همچنین تأثیر اصول پایه تیراندازی را می‌توان دید. در شغل حفاظت شخصی اولین چیزی که در درگیری باید بدانید این است که چه زمان ممکن است گلوله‌ای از شیشه خودرو وارد اتومبیل شود. در تدارک بسته آموزشی، منطقی فکرکردن و همه‌چیز را تحت شرایط بسته کلاس آموزشی دیدن و نادیده گرفتن «واقعیت و غریزه» بسیار آسان است.

اگر زیر آتش تیراندازی هستید و اولویت شما به‌درستی دورکردن فرد ویژه از محل است، لازم است که همزمان کاری کنید که متجاوز هم سر خود را پایین نگه‌دارد. برای این کار می‌بایست توجه او را از موضع حمله‌کننده به مورد حمله قرارگرفته تغییر دهید. باید به‌سرعت او را زیر آتش تیراندازی قرار دهید و یا اینکه اگر بتوانید در لحظات اولیه او را مورد اصابت قرار داده و متوقف سازید، بسیار ایده‌آل خواهد بود. اما تنها امید واقع‌بینانه شما در واقعیت «تیراندازی خنثی‌کننده» است. البته امکان دقیق‌بودن را نیز فاصله حکم می‌کند. اگر فقط یک تپانچه در اختیار دارید، احتمالاً فقط می‌توانید برای فرار خود کمی زمان بخرید. تا حد امکان هرچه سریع‌تر گلوله‌ها را شلیک کنید، دقت به خرج دهید، اما مهم‌تر از همه این‌ها، به‌طور غیرارادی و غریزی به‌سرعت وارد عمل شوید.

هدف‌یابی

این عنوان خود گویای مطلب است. فقط تصویری کلی از محل نگیرید، بلکه هدف خود را تعیین کنید. تیری که به سمت شما شلیک می‌شود، منبعی دارد. مورد هدف قرارگرفتن قبل از هدف‌یابی باعث ازبین‌رفتن هماهنگی چشم و دست می‌شود. سر می‌چرخد، چشم‌ها هدف را می‌یابند و همزمان با آن، دست مسلط به سمت اسلحه حرکت می‌کند. به‌دست‌گیری اسلحه در

این مرحله حیاتی است، چراکه به دست گرفتن ناقص و ضعیف و کم دوام در ادامه کار بهتر که نمی شود هیچ، بدتر هم خواهد شد. وقتی گلوله ها شلیک می شوند، به دلیل لگد اسلحه، گرفتن سلاح در دست بدتر و ضعیف تر هم خواهد شد. هدف از لحاظ دیداری تعیین شده و اسلحه هم بیرون کشیده شده است و مثل مشت به سمت هدف پرتاب می شود. در لحظه ای که لوله اسلحه به سمت هدف نشانه رفته است، می توان یک گلوله را شلیک کرد. برای اینکه بدن بتواند خود را با مغز هماهنگ کند، احتیاجی نیست که چشم، هم هدف و هم انتهای لوله را نگاه کند. هر دو چشم را باز نگاه دارید. زیر فشار روانی، دچار بینایی کانونی^۱ می شویم و اگر تا به حال در یک درگیری یا شرایط پر از فشار و پریشانی قرار گرفته باشید، این احساس را می شناسید. بنابراین بستن یک چشم، بینایی پیرامونی شما را باریک تر و محدودتر هم می کند که این کار توصیه نمی شود. اگر لازم است که برای کسب تصویر کاملی از هدف یک چشم خود را ببندید، پس باید هدف به قدری دور باشد که نتواند با تیراندازی شما را به دردرسر بیندازد. در فاصله هایی که احتمال درگیری زیاد است، حتی در لزوم نشانه گیری لحظه ای به وسیله شکاف درجه نیز تردید داریم. چون نشانه گیری با این روش به این معناست که پیش از اینکه از اسلحه، دیدی به هدف پیدا کنید، زمانی صرف کرده اید تا در حالت ایستاده کامل قرار بگیرید. حال وقتی دچار بینایی کانونی شوید، کانال باریکی از دید شما که شکاف سلاح باید در آن قرار گیرد و با هدف هم راستا شود، به این معناست که پیش از شلیک گلوله باز زمان بیشتری را از دست می دهید. هنوز هم مغز شما می تواند لوله سلاح را با هدف هماهنگ کند، بدون اینکه چشم ها نقشی در این فرآیند داشته باشند. منظور ما تیراندازی سریع و بی دقت از کنار بدن نیست، بلکه حالتی است که اسلحه جلوی بدن شما قرار گرفته است، منتها لزوما هماهنگی دیداری بین چشم ها و هدف را ایجاد نمی کند.

۱- tunnel vision: حالتی که شخص در آن بینایی پیرامونی خود را از دست می دهد و فقط مسیر روبرو را می بیند.

همان‌طور که پیش از این هم گفتیم در مبارزه لازم نیست نشانه‌گیری کنید که دست‌ها، پاها، آرنج دستان و هدف را دربرمی‌گیرد. به‌طور غریزی، روی هدف تمرکز می‌کنید و حتی می‌توانید بدن یک هدف مشخص را مورد اصابت قرار دهید درحالی‌که که به‌جای دیگری نگاه می‌کنید. به عبارت دیگر می‌توانید درحالی‌که به چشم‌های یک نفر نگاه می‌کنید به‌راحتی به بدن او شلیک کنید. همین اتفاق در مورد کار با تپانچه هم می‌افتد. به‌اندازه کافی به هدف نزدیک هستید که بتوانید با روشی غریزی به‌دقت به «مرکز حجم هدف» یا «مرکز توده هدف» تیراندازی کنید. اما آنچه برای خود من مناسب است، شاید در بین اولویت‌های شخصی بسیاری از افراد کاربردی نداشته‌باشد و اگر نتوانیم رفتارها و غریزه شخصی افراد را در نظر بگیریم، برخلاف اولین اصل آموزش عمل کرده‌ایم.

تیراندازی موقعیتی، چرخش‌ها و گردش‌ها

در سطح ابتدایی تیراندازی مبارزاتی در شغل حفاظت شخصی، لازم است که در موارد زیر مهارت کسب کنید:

دستورالعمل‌های ایمنی عادی^۱ (NSP): تا زمانی که شایستگی لازم برای به کار بردن ایمن و بی‌خطر سلاح در تمام شرایط را کسب نکرده‌اید، اجازه تمرین هرگونه روش عملی در فاصله‌های مختلف را ندارید. باید با هر سلاحی در همه حال، مثل سلاح پر برخورد کنید. سلاح را به سمتی نگیرید که قصد شلیک به آن را ندارید و در طول مدت زمان تیراندازی، همواره سلاح خود را به سمت پایین نگه دارید. وقتی در میدان تیر هستید، سلاح خود یا هر سلاح دیگری که روی میز قرار گرفته را به دست نگیرید. اگر سلاح خودتان در غلاف است، همیشه همانجا باقی خواهد ماند.

ایمن به کار گرفتن سلاح باید غریزی شود، اما نه تا آن حد غریزی که در کار کردن با سلاح هوشیاری خود را از دست دهید. همیشه باید نسبت به وضعیت دهانه لوله اسلحه هوشیاری آگاهانه داشته باشید و به خاطر بسپارید که «لمس ماشه مساوی با فاجعه» است.

باید در موارد پایه‌ای زیر مهارت لازم را کسب کنید:

- کار در حالت‌های ایستاده
- بیرون کشیدن سلاح
- تیراندازی با دست ضعیف یا غیر مسلط
- تیراندازی موقعیتی: به راست گرد، به چپ گرد، چرخش‌ها و گردش‌های ۱۸۰ درجه
- تمام موارد بالا را باید هم در حالت ثابت و هم در حال حرکت تمرین کنید.
- اسلحه‌کشی کوتاه و تیراندازی از کنار بدن
- محکم ضربه بزنید تا به نفع خودتان زمان بخرید.

- پوشش بدنی و به‌کارگیری اسلحه، با چند تهدید در جهت‌های مختلف در مراحل اولیه از یادگیری ارائه پوشش بدنی و تیراندازی خنثی‌کننده، تمایل به شلیک کردن در ارتفاع پایین است، به‌ویژه زمانی که می‌خواهید به محض خارج شدن اسلحه از غلاف، چند گلوله شلیک کنید. همیشه در فاصله‌های نزدیک، بدون اینکه تلاش آن‌چنانی برای تصحیح هدف‌گیری خود انجام دهید، گلوله‌ها به زانو اصابت می‌کنند.

همین‌طور که روند آموزش پیش می‌رود، موارد زیر باید در برنامه آموزشی گنجانده شوند:

- تیراندازی از خودروی در حال حرکت و تمرینات تیمی
- کار سنگری پیشرفته
- تیراندازی در نور کم و کار با «تپانچه و چراغ‌قوه»
- آزادسازی گروگان‌ها در سطح ابتدایی
- وظایف و تمرینات پیشرفته تیمی
- فنون پاتک
- استفاده از جلوه‌های ویژه

تمام موارد بالا را با تپانچه، شات گان و اگر خارج از کشور هستید، با مسلسل های کوچک^۱ تمام خودکار انجام دهید.

شروع آموزش با تمرین «ضربه زدن برای خریدن زمان» است. در برابر تمایل غریزی به ضربه زدن به صورت حریف، مقاومت کنید. اگرچه کسی که تصمیم به بیرون کشیدن اسلحه دارد، صرف نظر از هر اتفاقی به کار خود ادامه می دهد. به شانه او در سمتی که اسلحه قرار دارد ضربه بزنید و این کار را محکم انجام دهید. اگر کار را به درستی انجام دهید، تقریباً باعث چرخیدن حریف می شود. اگر حتی اسلحه را به دست گرفته باشد، با این ضربه سلاح از چنگ او به بیرون پرتاب می شود، اما در بدترین حالت (اگر سلاح از دستش خارج نشد)، کاملاً بدنش منحرف می شود و نمی تواند سریع شلیک کند که این مسئله برای شما زمان ذخیره می کند تا اسلحه را بیرون بکشید و تیراندازی کنید. به محض اینکه ضربه را وارد کردید، اسلحه را به دست بگیرید و به سرعت به سمت او شلیک کنید. در فواصل نزدیک و در برابر کسی که نسبت به شما برتری دارد و در حال حاضر برای درآوردن سلاحش اقدام کرده است، تنها راهی که برای شما شانس را به همراه دارد، ضربه زدن به حریف و خریدن زمان است. فکرش را نکنید که می توانید سریع تر از او اسلحه بکشید!

زره بدنی (جلیقه ضدگلوله)

زره بدنی ابزاری وظیفه محور است. زرهی که برای حفاظت در منطقه جنگی استفاده می‌شود با زرهی که مورد نیاز افسر پلیس است و آن هم با زرهی که یک نیروی حفاظت شخصی احتیاج دارد، متفاوت خواهند بود.

جلیقه با کاربردی همه‌منظوره وجود ندارد. جلیقه‌ای که برای محافظت در برابر طیفی از تهدیدهای میدان جنگ از گلوله‌هایی با سرعت دهانه‌ای بالا، گرفته تا ترکش و حتی گلوله‌های ضدزره لازم است، برای وظیفه حفاظت شخصی مناسب نخواهد بود. چنین جلیقه‌ای برای اینکه بتواند حفاظت همه‌جانبه را هرچه بیشتر ارائه دهد، یقه بلند و باله‌هایی روی کشاله‌های ران و ناحیه کمری دارد و به وسیله تعبیه صفحات فلزی یا سرامیکی، بسیار مستحکم شده است. این لباس به عنوان پوشش بیرونی پوشیده می‌شود و به دلیل نیازمندی‌های موجود در طراحی آن، بسیار علنی و آشکار است. در شغل حفاظت شخصی، شرایط لازم برای جلیقه به طور عمده، پنهان بودن آن است، چه توسط کارفرما و چه توسط اعضای تیم حفاظتی او پوشیده شود.

تاریخچه جلیقه ضدگلوله به ۵۰ سال قبل بازمی‌گردد. در جریان جنگ جهانی دوم بود که نیم‌تنه FLAK (توپخانه ضد هوایی) برای اولین بار به بازار آمد. از آن پس با پیشرفت‌های مواد نوین و پیدایش محصولات شغل محور، جلیقه نیز به طور عمده، به دو قسمت تقسیم شد: نرم و

سخت. جلیقه‌های سخت که از صفحات فلزی یا سرامیکی در آنها استفاده می‌شود، چه متشکل از صفحات روی هم قرار گرفته باشند و چه قالب بدن باشند، غیر قابل انعطاف و غیر کاربردی هستند و به سادگی آسیب می‌بینند. در سوی دیگر جلیقه نرم، به‌ویژه برای مقاصد ما، شرایط لازم را به همراه دارد. این ویژگی‌ها عبادتند از: سبک بودن، انعطاف‌پذیری، قابل اختفا و راحت بودن در مدت زمان زیادی که به تن می‌شوند. اما در مقابل گلوله‌های سرعت بالا مقاومت ندارند.

جلیقه‌های نوین باریک هستند و به تن می‌نشینند و هنگام پوشیدن تا حد قابل قبولی راحت هستند. این جلیقه مدل Basic V محصول Bodyshield که در عکس می‌بینید، ۶ لایه محافظتی دارد و قابل ارتقا است. ساخت شرکت سوئدی UP North Corp.

تهدید ممکن است از چاقو یا هر وسیله برنده دیگر گرفته تا گلوله‌های ۰.۳۸ میلی‌متری، ضدزره ۹ میلی‌متری، ۹ میلی‌متری SMG، گلوله‌های سرعت‌بالا و تفنگ‌های ضدزره متنوع باشد. برای سهولت در استانداردسازی طراحی در مقابل طیف گسترده‌ای از تهدیدها، استانداردهای بین‌المللی تهدید به کار گرفته می‌شوند. در انگلستان این استانداردها عبارتند از: HG1(class 2a)، HG2 (class 3a) و RFI (class 4a)، تهدیدات کلاس ۱ با فشنگ‌های LR۰.۲۲ و ۰.۳۸ و ویژه، در انتهای این فهرست هستند. هم‌اکنون مشخصات چاقو توسط شاخه توسعه علمی پلیس^۱ در وزارت کشور، در بخش دستورالعمل چاقو برای جلیقه‌های حفاظتی^۲ در سال ۱۹۹۳ معین شده‌است، که مقدار انرژی را که جلیقه لازم است جذب یا تحمل کند، بر حسب ژول محاسبه می‌کنند.

طیف گسترده تهدیدات احتمالی منجر به این شده است که اکثریت قریب به اتفاق جلیقه های ساخت تولیدکننده ها، از قطعات قابل تغییر کوچک ساخته شوند. جلیقه های ضدچاقو را می توان با اضافه کردن پوشش بالستیک تقویت کرد و برعکس این کار نیز امکان پذیر است که برای

1- PSDB

2- Stab Procedure for Protection Vests

حفاظت در برابر گلوله‌های سرعت‌بالا و ضدزره (ثاقب)، صفحه‌های فلزی و یا سرامیکی به جلیقه اضافه‌کرد. باید اعتراف‌کرد که اگر کارفرمایی دارید که لازم است جلیقه‌هایی با صفحه‌های فلزی به تن کند، پس سطح تهدید به مقدار قابل توجهی بیش از آن چیزی است که بیشتر تیم‌های حفاظت شخصی با آن سروکاردارند.

در شغل حفاظت شخصی، توصیه می‌کنیم که فقط از زره بدنی نرم استفاده کنید. شرایط همواره یکسان نخواهد بود اما استفاده از آن در بیشتر موارد، به‌عنوان مثال شرایط لازم برای جلب توجه نکردن، یک قانون به‌شمار می‌آید.

زره بدنی که در برابر ضربه بالستیک مقاومت می‌کند، در متوقف ساختن اجسام برنده کارایی ندارد. این بدان خاطر است که اگرچه گلوله‌ها و ساچمه‌ها با سرعت حرکت می‌کنند، اما سنگین وزن نیستند و به راحتی متوقف می‌شوند.

تپانچه‌ها به‌ویژه به دلیل لوله کوتاهی که دارند، به نسبت در سوزاندن خرج پیشران، ناقص عمل می‌کنند و این موضوع وقتی با فشنگ به نسبت سنگین همراه می‌شود، ضریب پرتابی کمی را ایجاد می‌کند. به عبارت دیگر، گلوله خیلی زود، سرعت اولیه خود را ازدست می‌دهد. در سرعتی بین ۲۳۸ متر بر ثانیه تا ۴۶۰ متر بر ثانیه که توسط سلاح‌های بزرگ‌تر مگنوم ایجاد می‌شود، گلوله‌های کم‌سرعت به آسانی توسط زره بدنی متوقف می‌شوند. در واقع این عملکرد توسط لایه‌های بافته شده از بافت آرامید (انواع کولار یا توارون)^۱ اتفاق می‌افتد که گاهی تا ۲۵ لایه است. وقتی گلوله با حرکت چرخشی خود با این بافت ظریف برخورد می‌کند، لایه‌های بافته شده را پاره می‌کند که گلوله را به دام انداخته و شتاب حرکت آن را به سرعت کاهش می‌دهند. فشار گلوله بر روی سطح کوچک محل اصابت، از طریق خود ماده به بخش بزرگ‌تری انتقال می‌یابد، اگرچه کبودی ناشی از ضربه همچنان مشکل محسوب می‌شود و معمولاً باید چاره دیگری برای آن اندیشید.

1- Aramid, kevlar, twaron

از سوی دیگر فشنگ‌های سرعت‌بالا با ضریب پرتابی بالایی که دارند، به راحتی در زره نرم نفوذ می‌کنند و باید به چنین زرهی صفحه‌های فلزی یا سرامیکی افزود. حملات با چاقو هم برای زره نرم مشکل‌ساز خواهند شد، زیرا بافت آن با نفوذ جسم برنده یا تیغه تغییر شکل نداده و مسیر آن را منحرف نمی‌کند، و تیغه با بریدن مسیر حرکتی به داخل نفوذ می‌کند. تعبیه پلاستیک یا لایه‌ای باریک از زره زنجیری مشکل را برطرف می‌سازد. ممکن است همیشه نوع تهدید مشخص نباشد، اما می‌توان گفت که اگر شرایط منطقه‌ای، کمی تقویت و استحکام را ایجاب می‌کند، در این صورت جلیقه ضدچاقو برای کارفرما به کار می‌آید.

عوامل بسیاری در طراحی جلیقه‌ها تأثیر دارند:

- قدرت متوقف‌کننده مؤثر
- اثر کیبودی ناشی از اصابت
- اختفاپذیری
- راحتی
- دوام و پایداری

آن جلیقه‌ای خوش‌ساخت است که وقتی زیر لباس‌های عادی پوشیده می‌شود، غیرقابل تشخیص باشد. در مورد استفاده از این جلیقه‌ها عاقلانه رفتار کنید. هیچ کارفرمایی جلیقه را برای طولانی مدت نخواهد پوشید.

سال‌های سال، جلیقه‌های «نرم» برخلاف انواع زره‌های سخت، از پشم‌شیشه و آرامید (به عبارت دیگر کولار) ساخته می‌شدند.

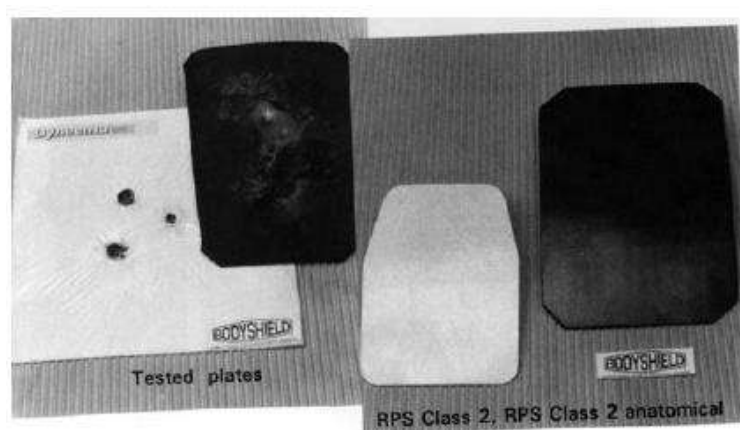
کولار ماده «شگفتی‌ساز» دهه ۸۰ میلادی، حال در تازه‌ترین پیشرفت‌ها، با همتای خود یعنی داینیما^۱ «فوق شگفتی» دهه ۹۰، مواجه شده است. داینیما نام تجاری ثبت شده برای ماده تولیدی شرکت DSM در کشور هلند است. داینیما از پلی اتیلن فوق‌العاده فرایمانه‌ای^۲ ساخته شده است و در بین تمام مواد موجود در دنیا بیشترین سختی را دارد. این ماده از آب سبک‌تر است، ۱۵ برابر بیشتر از فولاد کیفیت بالا، متراکم‌تر است، جذب انرژی فوق‌العاده زیادی دارد و پایدار است و به خاطر کولار، رطوبت مایعات و نور هیچ‌گونه تأثیر در آن ندارند.

داینیما را که به عنوان قوی‌ترین ماده جهان شناخته می‌شود، می‌توان در طراحی‌های مختلف به صورتی بافت که محصولات زرهی سبک و قابل انعطافی، به صورت مسطح یا در شکل‌های مختلف از آن، به دست‌آید. صفحه‌ای «بالستیک» برای در ماشین فقط ۴ کیلوگرم بر مترمربع وزن دارد و به راحتی داخل پانل در، نصب می‌شود و به هیچ تغییر شکلی نیاز ندارد. سرعت زیاد صوت داخل فیبر، به پخش شدن نیروی حاصل از ضربه در مساحتی وسیع‌تر کمک می‌کند و در

1- Dyneema

2- Ultra High Modular Polythene

نتیجه قابلیت طبیعی پخش نیروی ناشی از ضربه را در آن ایجاد می کند. برای مقاومت در برابر فشنگ های ضد زره، لازم است که جلیقه باز هم توسط صفحات سرامیکی یا فلزی مستحکم تر و تقویت شوند، اما استفاده از این ماده در طراحی جلیقه ها به عنوان یک ماده همه کاره و همه جانبه، باعث شده است که اکثر جلیقه های بالستیک و ضد چاقو، مخفی تر و کارآمدتر شوند. از آنجا که رقابت در تولید جلیقه های ضد گلوله افزایش پیدا کرده، قیمت جلیقه های باکیفیت تا حد قابل قبولی کاهش یافته است. در برخی از کشورهای جهان، استفاده از جلیقه ها برای اعضای تیم باید اجباری شود.

گزیده ای از صفحه های بالستیک از محصولات Bodyshield، یکی از بهترین و به صرفه ترین تولیدکنندگان جلیقه های ضد گلوله و دیگر تجهیزات حفاظت بالستیک

فصل شانزدهم

کمک‌های اولیه اورژانسی

در چند سال گذشته شرایط لازم برای کمک‌های اولیه در حیطه نظامی و غیرنظامی به یکدیگر نزدیک‌تر شده‌اند. ورود نیروهای پزشکی آمبولانس در این حیطه، که مهارت‌هایی بسیار بیشتر از کمک‌های اولیه ابتدایی دارند، بیشتر به نیروهای پزشکی میدان جنگ شباهت دارند، اگرچه از آنها مجهزتر هستند. این افراد در استفاده از داروها و سرم‌ها و به‌کارگیری دستگاه شوک الکتریکی قلبی یا دفیبریلاتور^۱ آموزش‌دیده و از لحاظ بالینی حضور آنها به تنهایی کفایت می‌کند.

باید بدانید وقتی که اتفاقی رخ می‌دهد چه کاری باید انجام دهید. از آنجا که احتمال ایست قلبی کارفرما ده برابر بیشتر از مورد اصابت گلوله قرارگرفتن است، این اتفاق ممکن است جلوی شما رخ بدهد و لازم است که اقدامی در این باره انجام دهید و باید صلاحیت انجام این کار را داشته باشید.

1- defibrillator

از جنبه‌های بسیاری، برای هرکسی که در تیم حفاظت شخصی فعال است و قصد دارد در بخش پزشکی تخصص یابد، این سطح از توانایی هدفی است که لازم است به آن دست‌یابند. متأسفانه، در حال حاضر در آموزش استانداردهای لازم، به‌طور رسمی از رسیدن کارکنان غیرمرتبط به آمادگی و کسب مهارت در زمینه خدمات پزشکی جلوگیری به عمل می‌آید، اما این مسئله نباید مانع از فراگیری دانش یا مهارت‌هایی شود که می‌توانند در شرایط حاد جان کسی را نجات‌دهند.

اینکه چگونه بر این مشکل غلبه می‌کنید به نبوغ و ابتکار شما بستگی دارد، اما راه‌ها و روش‌های بسیاری برای این کار وجود دارد. دردست‌داشتن یک برگه کاغذ که مهارت شما در کمک‌های اولیه را تأیید می‌کند شاید در محدوده مرزهای انگلستان و بیشتر کشورهای اروپایی اعتبار داشته‌باشد که در آنها دسترسی به منابع نگهداری و پزشکی حرفه‌ای احتمالاً فقط با یک تماس تلفنی امکان‌پذیر است، اما اگر در کشورهای جهان سوم یا حتی یکی از کشورهای بلوک شرق سابق مشغول به کار هستید، بستر ارتباطات و خدمات اورژانسی در سطحی از استاندارد قرار ندارد که بتوانید به آنها تکیه کنید.

در این شرایط می‌بایست به‌طور کامل به خود متکی باشید و کمک‌های اولیه ابتدایی کفایت نمی‌کند و منظور این است که هم از لحاظ مهارت و هم ابزار، کاملاً به خود متکی باشید.

عامل حیاتی، زمان واکنش است. به واقع، راهبردهای جدید اروپا در کنوانسیون احیا و نجات و اقدام در زمان تلفات و صدمات مبتنی بر اثربخشی فناوری، یا همان تلفن است. در شهر بروکسل به‌احتمال قوی، همیشه و در بیشتر منطقه‌ها تلفن سالم وصل پیدا خواهید کرد، اما در مرکز شهری مثل منچستر، لیدز یا کیو خواهید دید که پیدا کردن تجهیزات ارتباطی سالم که بتوانید با آن درخواست کمک کنید چقدر سخت خواهد بود. اگر در روسیه مشغول کار هستید، مطمئن باشید خارج از شهرهای مهم تلفن پیدا نخواهید کرد. وسایل ارتباطی در طول سال‌ها، در اختیار سرویس‌های امنیتی بوده‌است. هیچ‌گونه تلفن بی‌سیم تجاری وجود ندارد و تلفن همراه هم که در مراحل اولیه ورود خود به سر می‌برد، نهایتاً تا ۵۰ کیلومتر خارج از محدوده شهری جواب می‌دهد. در نتیجه در مناطق روستایی فقط و فقط خودتان هستید و اگر نتوانید کاری انجام دهید، شخص دیگری هم نمی‌تواند.

در یادگیری کمک‌های اولیه پیشرفته باید دست به کار شوید و کار عملی انجام دهید. به این معنی که کالبدشناسی عمومی را پیاده کنید.

همچنین ماهیت شغل حافظت نزدیک به گونه‌ای است که در شرایط بسیار سخت ممکن است با انواع جراحات‌ها و آسیب‌هایی مواجه شوید که معمولاً خارج از حیطه کمک‌های اولیه غیرنظامی هستند. جراحات ناشی از انفجار، اصابت گلوله و زخم‌های چاقو، همگی به حوضه پزشکی حفاظت شخصی تعلق دارند و پزشک حفاظت شخصی را در جایگاهی بین امدادگران کمک‌های اولیه غیرنظامی و پزشکان میدان جنگ قرار می‌دهد.

پزشک تیم باید بداند که چگونه:

- فشارخون را اندازه‌گیری کند.
- سرم وصل کند.
- لوله داخل مجرای نای^۱ را وصل کند.
- تزریق عضلانی و وریدی انجام دهد.
- اطلاعات کاربردی خوبی از داروها و نحوه مصرف آنها داشته باشد.
- توانایی مقدماتی بخیه کردن را داشته باشد.

این موارد در کنار درک خوبی از تمام شرایط لازم برای کمک‌های اولیه غیرنظامی قرار می‌گیرند. این فصل با توجه به فضای محدودی که دارد نمی‌تواند مثل دوره آموزشی عمل کند، اما امید است که بتواند محدوده علمی لازم در حیطه حفاظت شخصی را برای خود و برای کارآموز به نمایش بگذارد، درعین حال درک کلی از دستورالعمل‌های معین را در اختیار او قرار دهد. اما اشاره به عناوین مطالب موجود در کنوانسیون‌های پذیرفته شده ابتدایی در کمک‌های اولیه و همچنین آخرین دستورالعمل‌ها، ضروری به نظر می‌رسد. اهداف کمک‌های اولیه اورژانسی همچنان یکسان باقی می‌مانند.

- زنده نگه داشتن
- محدود کردن اثرات وضعیت فعلی، به عبارت دیگر جلوگیری از بدتر شدن جراحات‌ها

1- Endo-Tracheal

• کمک به بهبود

در طول سال‌ها، عبارت‌های زیادی ساخته شده‌اند که برای به‌خاطر سپردن اولویت‌بندی دستورالعمل‌ها باید از آنها استفاده کرد، به‌عنوان مثال عبارت قدیمی^۱ ۴B به ترتیب تنفس، خونریزی، شکستگی و سوختگی که اکنون با عبارت^۲ ABC یعنی مسیر جریان هوا، تنفس و گردش خون جایگزین شده است.

فرد آسیب‌دیده باید هرچه سریع‌تر از صحنه دور شود. آماده کردن فرد مصدوم برای خروج از محل حادثه از اهمیت حیاتی برخوردار است؛ از این رو که از وخیم‌تر شدن جراحات جلوگیری می‌کند.

چه مورد پسندتان باشد و چه نباشد، طبق آخرین «قوانین درگیری» در اکثر شرایط باید توسط تلفن با خدمات اورژانس تماس بگیرید. به‌درستی مشخص شده است که احیای قلبی ریوی اورژانسی (CPR) به همراه گردش خون اکسیژن‌دار به مصدوم، در اکثر شرایط معجزه نکرده و قلب را به کار نمی‌اندازد. معمولاً نارسایی قلبی فقط به وسیله استفاده سریع از شوک الکتریکی

۲- شامل ۴ واژه انگلیسی که همگی با حرف B آغاز می‌شوند و عبارتند از Breathing، Bleeding، Breaks و Burns

۱- سه واژه انگلیسی به ترتیب Breathing، Airways و Circulation

توسط دیفیریلاتور قابل‌بازگشت است و امروزه این دستگاه در اکثر آمبولانس‌ها وجود دارد. بنابراین بهتر است که هرچه سریع‌تر آمبولانس خبرکنید. CPR فقط کمی زمان برای بیمار می‌خرد تا دستگاه دیفیریلاتور به محل حادثه آورده و بیمار از صحنه خارج و به مرکز تخصصی منتقل شود. همه اعضای حفاظت شخصی باید عملکرد CPR را به‌طور کامل متوجه شوند. اجرای تنفس دهان‌به‌دهان و ماساژ قلبی باید به طبیعت غیرارادی در فرد تبدیل شود، چه به‌صورت تک نفره کار می‌کند و چه دونفره. تمرین دائم برای کل فرآیند CPR، ارزیابی جراحات‌ها، اقدامات اورژانسی و ادامه درمان باید بخش جدایی‌ناپذیر در روند آموزشی محافظ شخصی باشد.

ارزیابی وضعیت مصدوم

ارزیابی وضعیت مصدوم اولین شرط لازم است و باید از دستورالعمل زیر پیروی کنید:

- **دستکش به دست کنید.** اگر در جعبه ابزار خود هیچ وسیله‌ای هم نداشتید، حتما دستکش جراحی به همراه داشته باشید. خون این روزها ماده خطرناکی است.
- **خطر یا مخاطره چه برای خودتان و چه برای مصدوم ایجاد نکنید.** اگر کاری خطرناک است، انجامش ندهید.
- **واکنش:** مصدوم به هوش است؟ هوشیاری یا سطح بیهوشی او را تعیین کنید.
- **با او صحبت کنید و تکانش دهید.** برای اینکه سطح هوشیاری او را تعیین کنید یا مشخص کنید که به کدام یک از این موارد واکنش نشان می‌دهد:

تحریک کلامی

تحریک دردناک

یا اینکه واکنشی ندارد.

اگر مصدوم پاسخ‌داد، مطابق با عامل آن عمل کنید، اگر پاسخی نداد آنگاه بررسی ABC را انجام دهید.

۱. **بررسی راه تنفسی:** به عبارت دیگر راه تنفسی را بررسی کنید، باز کنید و در همان حال نگه دارید.

۲. **بررسی تنفس:** به عبارت دیگر ببینید، بشنوید و حس کنید. (بررسی ۵ ثانیه‌ای) توجه: قفسه سینه را نگاه کنید و به صدای نفس کشیدن گوش کرده و هوای بازدم را روی گوش خود حس کنید. اگر تنفس نداشت دو بار تنفس مصنوعی کامل و آرام انجام دهید.

۳. **بررسی گردش خون:** نبض را چک کنید. (بررسی ۵ ثانیه‌ای) اگر نبض نداشت CPR را شروع کنید. (مطابق با هر پروتکلی که دنبال می‌کنید).

اگر مصدوم بی‌هوش است و سابقه‌اش مشخص نیست، آنگاه پس از بررسی مجدد وضعیت تنفسی، لوله دهانی^۱ تنفس را در دهان او قرار دهید. با قراردادن گردن‌بند دور گردن، ستون فقرات را ثابت نگه‌دارید.

- علائم حیاتی^۲ را بررسی و یادداشت کنید؛ نبض، سرعت تنفس، رنگ، فشارخون، نسبت اکسیژن (واکنش گردش خون به رنگ‌پریدگی و نیشگون‌گرفتن)
- بررسی خون‌ریزی: بررسی سریع بدن برای پیدا کردن محل خون‌ریزی
- بررسی کامل بدن، بررسی کامل ستون فقرات، جیب یا کیف او را بگردید تا اگر سابقه یا علائمی دارد، آنها را پیدا کنید.
- جراحت‌هایی که خطر مرگ به همراه دارند را درمان کنید.
- شوک: اگر امکان دارد از شوک استفاده کنید.
- بازبینی: وضعیت علائم حیاتی را به‌روز کنید.
- خارج کردن مصدوم: اگر هنوز اقدام نکرده‌اید، مصدوم را برای خروج آماده و از محل خارج کنید.

فراهم کردن راه تنفسی اولین قدمی است که برای مصدوم بی‌هوش برمی‌دارید. در جعبه کمک‌های اولیه خود باید مجموعه خوبی از انواع لوله‌های دهانی با اندازه‌های

1- Geudal Airway

2- Visual Sin Baseline (VSB)

مختلف داشته‌باشید. اگر آموزش دیده باشید، همیشه باید لوله‌های تنفسی داخل مجرای هم در وسایل خود داشته‌باشید.

اگر در اروپا هستید، پس از ارزیابی باید از یکی از پروتکل‌های زیر پیروی کنید:

۱. مصدوم بی‌هوش، بدون نبض یا تنفس

- با ۱۱۵ تماس بگیرید. (۹۹۹ در انگلستان، ۹۱۱ در آمریکا)

۲. مصدوم بی‌هوش، بدون تنفس اما نبض دارد.

- ۱۰ بار تنفس مصنوعی بدهید.
- با ۱۱۵ تماس بگیرید.
- به تنفس مصنوعی ادامه‌دهید.

۳. مصدوم بی‌هوش، نبض و تنفس دارد.

- جراحاتی که خطر مرگ دارند را درمان کنید.
- مصدوم را در وضعیت ریکاوری قرار دهید.
- درخواست کمک کنید.

۴. مصدوم به هوش است، نبض و تنفس دارد.

- مناسب با وضعیت موجود عمل کنید.
- در صورت نیاز درخواست کمک کنید.

کار نظری تا حدی مناسب است، اما زمانی می‌رسد که لازم است عملی وارد کار شوید و تزریق انجام دهید. وقتی روی دست ضربه می‌زنید تا رگ را پیدا کنید، به روحیه تیمی پی می‌برید. سمت راست: توانایی سرم‌زدن بسیار ضروری است. در مواقعی که افت شدید مایعات بدن وجود دارد، سرم‌زدن مرز بین مرگ و زندگی است. اگر در جهان سوم هستید، سرم‌های وریدی به همراه داشته باشید.

در مواردی که چندین مصدوم وجود دارد، پیش از اینکه به ارزیابی یک مصدوم بپردازید، باید تشخیص دهید که اول از همه به سراغ کدام مصدوم بروید. در این زمان در وضعیت بسیار دشوار «ارزیابی خدمات پزشکی»^۱ یا تریاژ قرار می‌گیرید. تریاژ کلمه‌ای فرانسوی و به معنای غربال کردن است و روشی است که در جنگ جهانی اول ابداع شده و برای دسته‌بندی مصدوم‌ها بر اساس اولویت درمانی استفاده می‌شده است. این روش عملکرد، به گونه‌ای نیست که فقط یک بار انجام شود، بلکه فرآیندی مداوم است و افراد بی‌تجربه و آنهایی که قدرت تصمیم‌گیری ندارند، قادر به انجام آن نیستند. با اینکه تریاژ بیشتر مناسب میدان جنگ است، اما اولویت‌بندی مصدوم‌ها برای درمان هنوز هم در شغل ما آموزش داده می‌شود و در اصل پیام تریاژ این است که «کسی را نجات بده که شانس نجات دارد». با منابع محدود وسایل، سرم و نیروی انسانی، باید منابع خود را برای افرادی به‌کار ببرید که بیشترین شانس زنده ماندن را دارند.

جراحی ناشی از جسم پرتابی

جسم پرتابی هرآن چیزی است که می‌تواند باعث جراحی شود؛ از قبیل گلوله، ترکش‌های نارنجک، بمب، پوکه، جسم پرتابی فرعی مثل شیشه، سنگ، خرده و تراشه یا حتی لباس. آسیب ناشی از هر جسم پرتابی، محصول نوع بافتی است که با آن برخورد می‌کند و همچنین انرژی جنبشی اعمال‌شده، حاصل از برخورد آن با بافت است. این انرژی نیز خود، محصول حجم و سرعت است. هنگامی که جسم پرتابی توسط بافت متوقف می‌شود، انرژی آزاد می‌کند که موجب آسیب دیدگی می‌شود و هرچه جسم پرتابی توسط بافت سریع‌تر متوقف شود، آسیب وارد آمده بیشتر خواهد بود. این شتاب منفی به چگالی و قابلیت ارتجاعی بافت بستگی دارد. به عبارت دیگر، وقتی گلوله با شکم یا ران پا برخورد می‌کند، انرژی خود را سریع‌تر آزاد می‌کند و آسیب بیشتری را می‌رساند، در مقایسه با زمانی که به‌عنوان مثال از ریه عبور می‌کند که بافت آن تراکم کمتری دارد.

در اینجا فقط اندکی به آسیب ناشی از گلوله تمرکز خواهیم کرد و شما می‌بایست خودتان تفاوت بین اثر جراحی فشنگ‌های سرعت پایین (LV) و سرعت بالا (HV) را دریابید. فشنگ سرعت پایین با سرعت تقریبی ۳۳۵ متر بر ثانیه، معمولاً منجر به پارگی و شکستگی می‌شود. بافت بریده شده، خرد شده و از هم باز می‌شود. چنین اثراتی آن‌چنان جدی نیستند مگر اینکه اندام‌های حیاتی یا رگ‌های اصلی را مورد اصابت قرار دهند و در واقع چنین زخم و جراحی، با محل اصابت گلوله‌ای که از تپانچه شلیک شده، قابل مقایسه است. انرژی آن‌چنانی به بافت اطراف اعمال نمی‌شود و فقط شکافتن بخش کوچکی از بافت آسیب‌دیده (بریدن آن بخش) لازم است.

آسیب ناشی از گلوله‌های سرعت بالا کاملاً متفاوت است. گلوله سرعت بالا در عین حال که مسیر خود در داخل بافت را پاره می‌کند، گوشت جلوی خود را نیز فشرده می‌کند که به شکل موج ضربه دایره‌ای شکل به اطراف پراکنده می‌شود. سرعت این موج مشابه سرعت صوت در آب

یعنی معادل ۱۵۰۰ متر بر ثانیه است و اگرچه چنین موجی مدت‌زمان کوتاهی طول می‌کشد اما حداکثر فشاری معادل ۱۵۰۰ پوند بر اینچ مربع ایجاد می‌کند. همچنین اثر «حفره‌سازی موقتی» نیز وجود دارد، مشخصه‌ای که فقط در جراحات گلوله‌های سرعت‌بالا دیده می‌شود. بافت به‌شدت به سمت جلو و اطراف رانده می‌شود و حتی پس از عبور گلوله هم ادامه می‌یابد. تخریب در تمام بافت‌ها از قبیل عضله، کبد و مغز اتفاق می‌افتد و در اعضای بیرونی بدن، ناحیه شکمی، سینه و سر تأثیر جدی می‌گذارد. اندام‌های منسجم و یک‌دست بیشتر در معرض خطر هستند تا به‌عنوان مثال ریه‌ها.

حفره ایجاد شده می‌تواند تا ۴۰ برابر قطر گلوله باشد و اگرچه ظرف چند هزارم ثانیه به حداکثر اندازه خود می‌رسد، انرژی آزاد شده از آن منجر به آسیب شدید می‌شود. بافت‌های نرم تکه‌تکه شده، رگ‌ها قطع و استخوان‌ها خرد خواهند شد. یک خلأ آنی در زخم ایجاد می‌شود که آلودگی و کثافات را به داخل زخم می‌مکد، این ترکیبات آغشته به بافت‌های مرده و بقایای آن و باکتری‌ها هستند که موجب عفونت شدید زخم‌های گلوله‌های سرعت‌بالا می‌شوند. شما باید به‌سرعت همه عوامل موجود را ارزیابی و ماهیت جراحات را تعیین کنید که در اثر گلوله سرعت‌پایین است یا سرعت‌بالا. ظاهر ابتدایی زخم فریبنده است. اگر گلوله سرعت‌بالا در هنگام پرواز در مسیر پایدار باشد، در ظاهر زخم کوچکی ایجاد می‌کند که ممکن است باعث تشخیص اشتباه شود.

موارد زیر را مطالعه کنید:

- اصول احیای قلبی ریوی (CPR)، یک نفره و دونفره
- شناسایی مراحل بیهوشی

با نمودار مشاهده جمعیت امدادگران داوطلب^۱ آشنا باشید، که مدل اصلاح‌شده نمودار Glasgow Coma Scale است.

- بیاموزید که چگونه مصدوم را در وضعیت ریکآوری یا بهبود قرار دهید. (روش نوین)
- استفاده از مجاری تنفسی
 - داخل حلقی^۱
 - داخل نای-دهانی
- باید توانایی لوله‌گذاری داخل نای را داشته باشید و با موارد زیر هم آشنا باشید:
 - استفاده از اکسیژن
 - شوک و علت‌ها و عوامل آن و شناخت نشانه‌ها و علائم آن
 - سوختگی‌ها، سوختگی ناشی از مایعات و غیره
 - زخم‌ها و خونریزی‌ها
 - شکستگی‌ها: انواع آن و کشش عضو (برای جانداختن آن)
 - خفگی و انسداد راه تنفس و روش سوراخ کردن نای و لوله‌گذاری در آن^۲
 - مسمومیت
 - تأثیرات گرما و سرما
 - انتقال مجروح
 - بستن و باندپیچی کردن زخم
 - مصرف داروهای آنتی‌بیوتیک یا پادزیست
 - مصرف داروهای مسکن
 - تجدید مایعات بدن با سرم
 - درمان جراحات‌های خاص: شکستگی، خردشدگی، جای چاقو
 - بی‌نظمی قلبی
 - علامت‌گذاری مصدوم‌ها

1- Geudal

2- Tracheotomy, Cricoidotomy

- زایمان اورژانسی
- جراحات‌های عضلانی و مفصلی
- همه شرایط مختلف

کیف وسایل پزشکی

در بسیاری از عملیات خارج از محدوده، کیف وسایل پزشکی باید کامل و جامع باشد و به‌گونه‌ای جمع‌آوری شود که موارد لازم زیر را فراهم‌کند:

- حفاظت از خود: دستکش، محافظ صورت، ماسک تنفس مصنوعی و خارج‌کننده مخاط
 - درمان شوک
 - بازکردن و بازنگه‌داشتن راه تنفسی
 - کنترل خونریزی
 - تسکین درد
 - به‌کارگیری پانسمان استریل برای زخم
 - ثابت نگه‌داشتن شکستگی‌ها و غیره
 - کنترل عفونت
 - مراقبت اورژانسی از جراحاتی که برای درمان اولویت دارند؛ از قبیل بستن زخم‌های مکنده قفسه سینه، تخلیه مجراهای قفسه سینه
 - پرستاری اولیه
- کیف وسایل پزشکی هرچقدر هم جامع، باید به‌گونه‌ای باشد که برای یک نفر قابل‌حمل باشد. چیدمان آن باید به شکلی باشد که جهت‌یابی سریع در کیف و دسترسی آسان به وسایل مختلف را ممکن‌سازد. فهرست چاپی از اقلام داخل کیف باید موجود باشد. کیفی که در محل سکونت نگهداری می‌شود باید از کیفی که در خودرو یا توسط خود شخص حمل می‌شود، کامل‌تر باشد. در شرایط ایده‌آل ترجیح می‌دهید که موارد زیر را در بسته پزشکی خود داشته‌باشید:

۱. پانسمان

- پانسمان جنگی، در اندازه‌های مختلف (استریل)

- پانسمان سوختگی (استریل)
- گاز، بالشتک پانسمان، پانسمان جراحی (استریل)
- چسب زخم
- پنبه
- باند پانسمان (انواع مختلف)
- چشم‌بند

کیف وسایل پزشکی داخل خودرو تقریباً ۱۸ کیلوگرم وزن دارد. در بسته‌بندی اصلی، یک بسته داخلی قابل جدا شدن وجود دارد که برای حمل در حالت پیاده است. اگر پیاده هستید کیفی که در دست دارید، باید مناسب و ایمن باشد.

۲. داروها و سرم‌ها

- مسکن‌های تزریقی،^۱ syrette (مورفین یا جایگزین آن)
- مسکن خوراکی
- آرام‌بخش‌ها
- جایگزین‌های خون (خون مصنوعی)، الکترولیت‌های داخل رگی^۲
- قرص نمک
- داروهای بیهوشی
- آنتی‌بیوتیک‌ها
- مایع ضد عفونی‌کننده
- صابون جراحی

ماسک تنفس مصنوعی، سرم Hartmans، مجاری تنفسی، حنجره بین یا لارنگوسکوپ، لوله‌های درون نایی، آتل‌بادی^۳ و وسایل بسیار بیشتری باید در جعبه وسایل پزشکی کامل وجود داشته باشد.

۱- مواد آرام‌بخش زیرپوستی که در بسته‌بندی‌های تیوب شکل به همراه یک سوزن سرخود قرار دارند.

۲- از قبیل Hartman

۳- نوعی آتل از جنس پلاستیک و غیره که دریچه‌ای برای تخلیه هوا داشته و با پمپ هوای داخل آن خارج و وکیوم می‌شود.

وسایل گوناگون

- قیچی و کاترها
- مجراهای تنفسی: حلقی، نایی
- حنجره بین
- سنجاق: برای محکم کردن
- انواع سرنگ و سوزن
- کارت یادداشت و خودکار
- تجهیزات نشان‌گذاری روی پوست
- انبردست برای بریدن انگشتر
- سوزن و نخ بخیه
- ابزار بریدن نای
- چاقوی جراحی
- شمع و کبریت
- چراغ‌قوه و سوت
- کیف نجات
- آتل‌های بادی
- موچین
- دستکش یکبارمصرف
- محافظ صورت برای زمان CPR
- ماسک تنفس مصنوعی
- خارج کننده مخاط
- گوشی ضربان سنج و نبض سنج

تصویر بخیه زدن

گاهی اوقات تیم‌هایی که بسیار باهم هم‌بستگی دارند نیز با یکدیگر به‌صورت زنده و عملی تمرین نمی‌کنند.

بریدن نای

اصول این کار برای انسان و تمام موجودات یکسان است.

سوختگی‌ها

عوامل مختلفی موجب سوختگی می‌شوند. سوختگی‌ها بسیار عفونی و در برخی موارد به شدت دردناک هستند و اگر شدید باشند در گردش خون بدن اختلال ایجاد می‌کنند، در حدی که برای ایجاد شوک یا حمله کافی هستند.

سوختگی‌ها را می‌توان به سادگی به دسته‌های خشک، سوختگی با آب جوش، با برق یا در اثر قرار گرفتن در معرض سرمای شدید یا در معرض منابع پرتوهای شیمیایی طبقه‌بندی کرد. جراحات ناشی از حرارت، فارغ از عامل آن، منجر به مرگ سلولی و از بین رفتن مایعات بدنی می‌شود. از دست رفتن خون در گردش می‌تواند حتی در روز دوم سوختگی نیز به حداکثر خود برسد و در نتیجه حمله هایپوولمیک^۱ دست می‌دهد. سوختگی‌ها نیاز به درمان سریع و جایگزینی مایعات بدن دارند تا از بروز حمله جلوگیری شود.

تعیین وسعت سوختگی تا حد زیادی به دو عامل بستگی دارد: مساحت سطحی بدن یا وسعت سوختگی (BSA)^۲ و عمق سوختگی. عمق سوختگی به طور عمده، به سه دسته سطحی (روپوستی و بیرونی - درجه ۱)، کمی عمیق یا کمی از ضخامت بافت بدن (پوستی - درجه ۲) و سوختگی کامل یا تمام ضخامت (درجه ۳) دسته‌بندی می‌شود. تشخیص عمق سوختگی برای افراد غیرمتخصص دشوار است و در ابتدا ساده‌تر این است که ارزیابی را بر اساس وسعت سوختگی انجام دهند. و برای این کار قانون اعداد ۹ راهنمای سودمندی محسوب می‌شود. طبق این روش بدن به چندین بخش ۹ درصدی تقسیم می‌شود. به این ترتیب که جلوی بدن ۱۸ درصد، پشت بدن ۱۸ درصد، دست ۹ درصد، جلوی پا ۹ درصد، پشت پا ۹ درصد، سر ۹ درصد و غیره. سوختگی متوسط یا درجه ۲ با سطح ۹ درصد یا بیشتر منجر به بروز شوک می‌شود. هرچه عمق و سطح سوختگی بیشتر باشند، خطر عفونت نیز بیشتر می‌شود.

1- Hypovolaemic

2- Body Surface Area

اقدامات واکنش‌های فوری

- خطر را ارزیابی کنید.
- اگر خطری ندارد مصدوم را از منبع گرما یا منبع گرما را از نزدیک مصدوم دور کنید.
- شعله یا آسیب بیشتر را با آب جاری متوقف کنید. برای کمک به خنک‌شدن سریع‌تر، ممکن است لازم باشد، این کار تا ۱۰ دقیقه ادامه پیدا کند. مصدوم را بیش از اندازه خنک نکنید که دچار سرمازدگی یا هیپوترمی شود. باید مواد شیمیایی را بشویید و پاک کنید و این کار باید ۱۵ دقیقه به طول انجامد.
- ساعت مچی، جواهرات، کمربندها و هرگونه لباس تنگ را در بیاورید.
- محل سوختگی را با پانسمان استریل مخصوص سوختگی یا هر ماده تمیز دیگر که پرزدار نباشد یا سلفون‌های پلاستیکی آشپزخانه بپوشانید، منتها دو برش اولی را که از سلفون می‌کنید، به دور ببندازید.
- روی دست‌ها و پاها کیسه‌های پلاستیکی تمیز بکشید و توسط باندهای غیرچسبان یا لباس‌های خود بیمار، محکم کنید.
- نبض، مجرای تنفسی و تنفس بیمار را بازبینی کنید. سعی کنید که در همان لحظات اول هرگونه نشانه استنشاق دود را شناسایی کنید. به عنوان مثال ابروهای سوخته، وجود دوده در اطراف بینی و دهان و زبان قرمز و متورم.
- در سوختگی‌های سطحی ممکن است درد شدید باشد و اگر «خارج از محدوده» هستید، داروی مناسب مورفین و آن هم [تزریق] به صورت وریدی است.

نبایدها

- تاول‌ها را خراش نداده و یا نترکانید.
- به قسمت عفونی‌شده دست نزنید و در آن مداخله نکنید.
- هیچ لوسیون یا ماده چربی در محل سوختگی استفاده نکنید.

- هرچه را به محل سوختگی چسبیده، نکنید و همان‌گونه رها کنید.
 - از پانسمان چسبنده استفاده نکنید.
 - روی بیمار را نپوشانید که بیش از حد گرم می‌شود. این کار موجب عرق کردن و در نتیجه بیشتر از دست دادن مایعات بدن می‌شود.
- تأمین مایعات بدن در جلوگیری از بروز حمله ضروری است. اگر خارج از محدوده شهر هستید و از خدمات اورژانسی فاصله دارید، جایگزین مایعات وریدی را آغاز کنید، یا اینکه اگر وسعت سوختگی کمتر از ۱۵ درصد است و سرم وریدی از قبیل Hartmans یا Ringers در اختیار ندارید، محلول خوراکی نمک، جوش شیرین و آب جایگزین مناسبی است. خیلی کم پیش می‌آید که تیم حفاظت شخصی برای تزریق وریدی، محلول کلئید به همراه داشته باشد و معمولاً سرمی که بیشتر در اختیار دارند، الکترولیت‌ها هستند. دور کردن مصدوم سوختگی از محل، در لحظات اولیه، بسیار حیاتی است.

شوک

شوک یا حمله موجب مرگ می‌شود و هرکسی که خود را در شرایط کمک‌های اولیه اورژانسی می‌یابد، باید توانایی شناسایی علائم و نشانه‌های آن را داشته باشد و اقدامات پیشگیرانه را انجام دهد.

اگر هنوز متوجه نشده‌اید، شوک یک عبارت «فراگیر» است که انواع مختلفی را دربر می‌گیرد، از جمله شوک هیپوولمیک^۱، عفونی یا سپتیک، نارسایی شدید قلبی یا کاردیوژنیک و شوک وازوواگال^۲. نتیجه هر یک از این شوک‌ها، از کار افتادن چندین سیستم بیولوژیکی بدن و کاهش پمپ‌زنی قلبی است. این مسئله باعث وخیم‌تر شدن گردش خون در سلول‌ها می‌شود و مشکلات شدیدی را در متابولیسم سلولی کبد، کلیه‌ها، ریه و عضلات اسکلتی بدن به وجود می‌آورد.

۱- در اثر از بین رفتن مایعات بدن

هر زخم و جراحتهی، واکنش بدنی مشخصی را برمی‌انگیزد. درد، خونریزی یا ازدست‌دادن مایعات بدن، آسیب بافت بدن و سرانجام عفونت دست‌به‌دست هم می‌دهند و سیستم دفاعی بدن را به کار می‌اندازند. در جریان تطبیق پویای بدن با جراحی، دستگاه تنفسی و دستگاه قلبی عروقی بیش از همه تحت تأثیر قرار می‌گیرند. نتایج وقوع حمله یا شوک عبارتند از: نقص در گردش خون، کاهش فشار نبض، افزایش سرعت نبض، تغییرات رنگ پوست، سرد شدن سطح بدن، کاهش دمای بدن، تشنگی و بی‌حس شدن.

در برخی از بیماران چندین ساعت طول می‌کشد تا شوک به‌طور جدی شروع شود. درحالی‌که در برخی دیگر وقوع حمله به‌سرعت رخ می‌دهد. همان‌طور که بدن برای جبران مایعات ازدست‌رفته خون را به محل جراحی به جریان می‌اندازد، علائم به‌تدریج پیشروی می‌کنند. یک چرخه نادرست که خون به‌طور ناقص وارد قلب می‌شود و بازده قلبی ناقص و ناکافی است، همگی باهم باعث می‌شوند که اغلب شوک، غیرقابل‌بازگشت و در نهایت منجر به مرگ شود. شناسایی شوک، چه از طریق وسعت شهود جراحی باشد و چه از دست مایعات بدن، باید خیلی زود انجام شود. اندازه‌های اولیه فشارخون، نبض (سرعت، شدت، ترتیب)، واکنش گردش خون، رنگ، دمای پوست همگی باید گرفته‌شده و هرچه سریع‌تر ارزیابی شوند.

شروع حالت تشنگی و افزایش بی‌حسی را باید به‌عنوان آغاز شوک تلقی کرد و حالت‌هایی از قبیل حالت تهوع، استفراغ و عرق‌ریزی می‌توانند نشانه شوک باشند و با حالت ضعف یا سرگیجه و نفس‌نفس زدن‌های کوتاه و سریع همراه باشد. شوک شاید نشانه‌هایی چون نبض ضعیف روبه قطع شدن، پوست سرد با لک‌های خاکستری مایل به آبی کبود، واکنش کند پوست به نیشگون‌گرفتن با ناخن انگشت شست، تشنگی شدید و بی‌حسی کلی تا حدی که تقریباً وضعیت کما باشد، احتمالاً به این معنی است که دارید بیمار را ازدست‌می‌دهید و غیرقابل‌بازگشت خواهد بود.

شوک‌ها را باید توسط موارد زیر کنترل کرد:

۱. تسکین درد

۲. جایگزینی و تأمین مایعات بدن
 ۳. اطمینان و دلگرمی مداوم به بیمار از طریق ارتباط کلامی. تحریک ذهنی و دلگرمی دادن بسیار اهمیت دارد زیرا اغلب پیامدهای روانی، به‌اندازه عوامل بالینی در وخیم‌تر شدن اوضاع مؤثر هستند.
- مورفین را نباید به‌صورت عضلانی تزریق کرد، زیرا به‌دلیل کاهش میزان گردش خون جذب آن بسیار ضعیف است.
- اگر نوع جراحی اجازه می‌دهد باید پاهای مصدوم را بالا بگیرید که مقدار خون در اندام‌های حیاتی افزایش یابد. مصدوم را از سرما در امان نگه‌دارید و تمام لباس‌های تنگ و غیره را شل کنید. جریان هوای تنفسی پاک را در همه حال تأمین کنید و از ادامه ازدست‌رفتن مایعات بدن جلوگیری کنید. اگر احتمال استفراغ وجود دارد، بیمار را در حالت ریکاوری قرار دهید و در صورت تشنگی لب‌های او را مرطوب کنید. اجازه ندهید که مصدوم دود استنشاق کند.
- در شرایطی که جراحی شدید منجر به ازدست‌رفتن مایعات بدن چه به‌صورت داخلی و چه خارجی شده است، تزریق مایعات و سرم حیاتی است. قانون «همان مایعی را جایگزین کنید که مصدوم ازدست‌داده» زمانی درست است که با خودرو مصدوم را به بیمارستان صحرایی می‌رسانید، اما محلول‌های الکترولیتی مثل رینگر و هارتمن نشان‌داده‌اند که باعث افزایش محفظه مایع درون‌شبهه‌ای^۱ می‌شود و احتمال تجدید ثبات گردش خون را بالا می‌برند.
- اگر منبع اکسیژن در اختیار دارید، برای بیمارانی که اختلال دستگاه تنفسی از قبیل جراحی قفسه سینه به‌دلیل انفجار یا مسموم شدن با مونواکسید کربن دارند، منبع اکسیژن بسیار ضروری است. حضور یک امدادگر متخصص، یا پزشک در تیم حفاظت شخصی ضروری است، اما هرکسی که در شغل امنیتی دخیل است، باید در زمینه مهارت‌های کمک‌های اولیه پیشرفته، توان عملکرد بیش از میانگین داشته باشد.

1- Interstitial fluid

فصل هفدهم

درگیری غیر مسلحانه و تمرینات آمادگی جسمانی

شگفت‌آور است که عده‌ای هستند که به‌هیچ‌وجه هیچ‌گونه مهارت رزمی ندارند اما به آموزش‌های حفاظت شخصی، روی می‌آورند. این افراد هیچ‌وقت مشت‌زنی نکرده‌اند، کشتی نگرفته‌اند، جودو کارنکرده‌اند، هیچ هنر رزمی شرقی یا غربی را تمرین نکرده یا ورزش‌های مبارزه‌ای انجام نداده‌اند، اما همچنان فکرمی‌کنند که می‌توانند محافظ شخصی شوند. در ژاپن قدیم، شخص به‌دلیل مجموعه‌ای از هنرهای رزمی که داشت، محافظ شخصی می‌شد. تا حدی دیر به‌نظر می‌رسد که اول محافظ شخصی بشوید و بعد نگران آن باشید که اصلاً برای این کار مفید هستید یا خیر. وقتی مسئله عوامل اصلی به میان می‌آید، باید قادر به مبارزه کردن باشید و به خاطر داشته باشید که اگر هم اجازه مسلح شدن داشته باشید، این اتفاق به‌ندرت پیش می‌آید و به‌طور قطع، اگر در این کشور (انگلستان) کارمی‌کنید، هیچ‌وقت و حتی در خارج از کشور هم مسلح نخواهید بود. باید به مهارت‌های فیزیکی و غیرمسلحانه خود، تمرینات تهاجمی و آمادگی جسمانی خود متکی باشید.

حفاظت شخصی علم «شیوه‌های اجتناب‌ورزیدن» است، اما اگر در این کار موفق نشدید، باید مبارزه کنید و شاید مجبور شوید این مبارزه را برای حفظ جان خود و کارفرما انجام دهید.

باید دانش خوبی از مهارت‌های رزمی داشته باشید، دانش کافی نیست. مثل هر عملیات مهارت‌محور دیگر، باید تمرین کنید.

برای ایجاد تعادل با مطالبی که در بالا گفته شد، عده دیگری هم به همان اندازه شگفت‌انگیز هستند، رزمی‌کارانی که بر این باورند که فقط به دلیل مهارتشان، خواه‌ناخواه محافظین شخصی خوبی هستند. همین تفکر باعث می‌شود که این افراد گمان کنند که می‌توانند به خوبی از در ورودی ساختمان مراقبت کنند، تا زمانی که خودشان قربانی شیوه فریبده و تغییر قیافه یک مبارز خیابانی می‌شوند، که با این کار خود می‌تواند رزمی‌کاران حرفه‌ای بی‌شماری را کنار بگذارد و از آنها عبور کند. به واقع، رزمی‌کاران جوهر خوبی برای محافظ شخصی شدن دارند اما فقط در همین حد. موقع نگرهبانی در ورودی، برای اینکه در مبارزه غیرمسلحانه شیوه کارآمدی داشته باشید، باید تمام لایه‌های تکنیک‌ها و هنرها را کنار بگذارید، چراکه این فنون در مبارزات خیابانی جایی ندارند.

در دفاع شخصی، «پیچیدگی مساوی با مرگ» است وقتی به مبارزه غیرمسلحانه مرتبط با حفاظت شخصی می‌پردازیم، آگاهی از این مسئله ضروری است؛ چراکه در این حیطه بخش شخصی در دفاع شخصی اکنون گسترده‌تر شده و مسئولیت شما به دیگران از جمله کارفرما تعمیم پیدا کرده است.

در ابتدا به بحث هوشیاری و دو جنبه اصلی مورد بحث در آن بازمی‌گردیم: **کنش و واکنش**. در ۹۹ درصد مواقع که اوضاع درست پیش نمی‌رود، کنش بر واکنش غلبه می‌کند. ضاربى که می‌تواند آنقدر نزدیک شود که از فاصله یک دست ضربه یا چاقو بزند، پیروز خواهد شد و همین‌طور مهاجمی که مسلح به تپانچه است و بدون اینکه جلب توجه کند، در محدوده مناسب قرار می‌گیرد و شلیک می‌کند، از امتیاز غافلگیری برخوردار است. تقریباً همیشه، تیم حفاظت شخصی به حادثه‌ای واکنش نشان می‌دهد. «**هوشیاری دائمی**» تنها سلاحی است که می‌تواند تأثیر مثبتی بر شرایط داشته باشد و اگر توانایی ایجاد نوعی «**زمان‌بندی پیش‌بینی**» را

داشته باشید، از «بی حرکتی و قفل شدن به دلیل هراس و غافلگیری» که با هر حمله‌ای همراه است، جلوگیری می‌کند. اما اگر متوجه نزدیک شدن خطر نشوید، حریف همیشه از شما پیشی خواهد گرفت. شیوه دفاع شخصی در خیابان که در برابر زورگیر خیابانی به کار گرفته می‌شود، متفاوت از دفاع در شغل حفاظت شخصی است که در آن فردی نسبت به کارفرما سوءنیت دارد و حتی اگر محدود به فحاشی، توهین و اعتراض یا حمله شخصی هم باشد، اغلب شما را طرف صحبت قرار نمی‌دهد (درحالی‌که که زورگیر مستقیم با شما درگیر می‌شود)، که پیش از ضربه زدن فکر شما را به خود مشغول کند. اغلب به این صورت است که با یک «حمله هجوم آورنده» مواجه می‌شوید که کارفرما را هدف گرفته است، مهاجم برای رسیدن به هدف خود باید از شما عبور کند یا شما را دوربزند.

اگر قرار باشد دستورالعمل‌های پلیس را در مورد مبارزه غیرمسلحانه حفاظت شخصی ببینید، گمان می‌کنید که برای همه موقعیت‌ها راه حلی دارید. متأسفانه پیش‌فرض‌هایی که در این کتاب‌های راهنما آمده این‌گونه است که یک نفر زمان کافی برای ارزیابی موقعیت داشته و سپس خیلی با خونسردی، منطقی و کارآمد، مجموعه‌ای از راه‌های مقابله را برای کنترل شرایط به کار برده است. متأسفانه چنین درگیری‌هایی به جنجال و هرج و مرج ختم می‌شوند. فنونی که در تمرینات به خوبی عمل می‌کنند، به طرز غم‌انگیزی ناقص و ناکارآمد نشان می‌دهند و در عوض فنون نامنظم ساده و غیرماهرانه احتمالاً به کار می‌آیند. مجموعه‌ای از حرکات دفاعی از پیش تعیین شده در برابر حملات از پیش تعیین شده، در موقعیت واقعی که هیچ چیز طبق برنامه پیش نمی‌رود، فقط منجر به عدم انعطاف‌پذیری درونی می‌شود. ترتیب دادن یک مبارز خوب مثل کارکردن بر تابلوهای شماره‌گذاری شده آموزشی نیست. باز هم از کلازویتز نقل می‌کنیم که «در برخورد با دشمن هیچ طرح و نقشه‌ای دوام نمی‌آورد».

دستگاه سیم‌کش نشسته (قایقی نشسته) با وزنه‌های مناسب قدرت گلاویزشدن را افزایش می‌دهد.

شما در هر شرایطی باید موارد زیر را به کار بگیرید:

- قدرت
- سرعت
- وزن بدن
- حالت تهاجمی

هر ۴ جنبه به یکدیگر مرتبط و از نظر مؤلف تفکیک‌ناپذیر هستند. قدرت تابعی از «نیرومندی در حرکت» است. در واقع کاربرد حرکتی نیرو، استقامت است. با افراد زیادی برخورد داشتیم که اندامی عضلانی ورزیده داشته‌اند و ذاتاً نیرومند هستند، اما توان تولید قدرت در ضربه‌ها، لگدها و یا به‌کارگیری فنون کنترل‌شده را ندارند. اغلب مواقع فقط نیرومند بودن افراد، منجر به عدم توانایی در تشخیص این دو موضوع از یکدیگر می‌شود.

دقت در اندازه‌گیری قدرت در حین مبارزه، کاری بیهوده است. ضربات خود را اندازه‌گیری نکنید، زیرا به‌هرحال هیچ‌وقت ضربه شما کافی نخواهد بود. ترس، فشار روانی و ترشح آدرنالین همگی دست‌به‌دست هم می‌دهند و تلاش‌های شما را تا حد قابل‌توجهی تضعیف می‌کنند و آنچه را به‌عنوان حداکثر توان برخورد در خود باوردارید، کاهش خواهد داد.

وقتی قدرت را از دست بدهید، اگر بتوانید در آن لحظه ضربه خود را اندازه بگیرید، ۲۰ درصد کل قدرت خواهد بود که به احتمال قوی برای متوقف ساختن هیچ کس کافی نخواهد بود. از دیدگاه قانونی، اگر صادقانه خود را باوردارید یا کارفرما با جراحت شدید یا خطر مرگ مواجه شده است، آنگاه باید با حداکثر نیرویی که برای خنثی کردن حمله لازم است، واکنش نشان دهید. قدرت باید از به کارگیری صحیح فنون حاصل شود تا بتواند بیشترین جریان انرژی را به وسیله تکنیک، از انتقال جنبشی وزن بدن اعمال کند. برای پوشش این مبحث دو کتاب هم کفایت نمی کند، اما به بیان این جمله بسنده می کنیم که باید برای قدرت تمرین کنید.^۱ استفاده از کتاب راهنمایی که فقط جدولی از نکات ضربه زدن را در اختیار شما می گذارد و هیچ تفکر و استدلالی از قدرت لازم برای ناتوان کردن حریف به شما نمی دهد، وقت تلف کردن است. در برنامه آموزشی مشت زنی، لگد، ضربه ها و حمله های بدنی باید کار با کیسه بوکس، تمرین با حریف تمرینی و کار با ضربه گیرها گنجانده شود. باید از یک کیسه بلند استفاده کنید تا بتوانید پرتاب های قدرتی، جاخالی دادن و تعویض جا و همچنین با سر ضربه زدن را تمرین کنید. حتی گازگرفتن هم بخشی از کار است، به عنوان مثال اگر حریف، شما را گرفته و می خواهید از دست او خلاص شوید.

برای سرعت نیز هیچ جایگزینی وجود ندارد و اغلب، قدرت در واقع نتیجه ترکیب سرعت و وزن بدن است. هیبت بازیکنان فوتبال حرفه ای آمریکایی، با حدود ۱۱۵ کیلوگرم وزن، وحشت انگیز است. در حالی که سرعت آنها در طول زمین، نزدیک به قهرمانان دوی سرعت در المپیک است و می توانند به سرعت تغییر جهت دهند و مثل قطار پرسرعت با حریف برخورد کنند. شاید این صحنه مؤثرترین هنر رزمی باشد که می توانید به چشم ببینید.

۱- به ویدیوی منتشر شده از مؤلف این کتاب با نام های Powerstrike و Powerkick رجوع کنید؛ قابل دسترسی از انتشارات حفاظتی Protection Publications

تصویری از مؤلف این کتاب که در یک زمان ۲ دقیقه‌ای به ضربه‌گیر، ضربات لگد قدرتی می‌زند. ضربات پا در دفاع شخصی، به‌ویژه ضرباتی بالاتر از زانو، توصیه‌ نمی‌شوند، اما در برخی مواقع ضربات پر قدرت پا می‌تواند منجر به پیروزی شود.

اصول اولیه کار با کیسه‌های سنگین، توانایی مشت‌زنی، قدرت و تهاجم را پرورش می‌دهد. حالت تهاجمی مثل چسب عمل می‌کند که همه چیز را با هم محکم نگه می‌دارد و همین حالت، تهاجمی است که باعث موفقیت می‌شود. فنون عالی، بدون داشتن حالت تهاجمی، در برابر فنون متوسط با شیوه تهاجمی شکست‌ناپذیر، در رده دوم قرار می‌گیرند. منظور از حالت تهاجمی این است که می‌توانید با همان سرعتی که کلید چراغ را می‌زنید و چراغ روشن می‌شود، شما هم در زمان لازم واکنش آنی نشان‌دهید. این حالت، لحظه‌ای است و به هرگونه تهدید یا حمله مشاهده‌شده واکنش لحظه‌ای نشان می‌دهد. در کنش و واکنش، اولین واکنش شما حالت تهاجمی است که سرعت و تکنیک شما از آن به جریان می‌افتند. چنین حالت تهاجمی غیراحساسی، منطقی و کنترل‌شده است. حالت تهاجمی نباید برانگیخته، بی‌فکر و کورکورانه باشد. حالت اول یک واکنش تمرین‌شده است، اما حالت دوم نشانه عصبانیت و نداشتن کنترل است^۱.

۲- به مبحث Fit To Fight نوشته مؤلف همین کتاب از انتشارات Protection Publications مراجعه کنید.

نادیده گرفتن موضوع «ترس» در مبحث مبارزه غیرمسلحانه نادرست است. ترس را باید به چالش کشید تا حالت تهاجمی را به حرکت دریاورد. در هر کشمکش و مبارزه‌ای، همواره احساس ترس خواهید کرد، که معمولاً با ترشح آدرنالین همراه است، و این عامل تحریک‌کننده شما، برای فرار یا قرار است. از آن استفاده کنید و گرنه شما را نابود خواهد کرد. به خاطر داشته باشید، قربانیانی که از ترس شوکه می‌شوند، ترشح آدرنالین به همراه دارند و این همان عاملی است که باعث می‌شود رنگ آنها مثل گچ شود. اگر بدون معطلی از آدرنالین استفاده نکنید، باعث ناتوانی و ضعف شما می‌شود، پس منتظر نمانید و عمل کنید.

هنگامی که با «حمله هجومی» مواجه می‌شوید، باید با وزن خود ضربه سنگین وارد کنید. خود را درگیر ظرافت و دقت در ضربه زدن به نقاط آسیب‌پذیر نکنید.

دائم در کتاب‌های راهنما می‌خوانیم که برای جلوگیری از حمله‌های هجومی و ناگهانی باید به نقاط حیاتی ضربه وارد کرد. وقتی کسی در حال حمله است و ترس آدرنالین در وجودش جاری است و از لحاظ ذهنی خود را آماده کرده است و فقط یک فکر را در ذهن خود می‌پروراند و آن هم حمله به کارفرمای شما است، امکان ندارد بتوانید راحت و خونسرد به یکی از نقاط حساس و حیاتی او ضربه بزنید و او را در مسیر خود متوقف کنید. همچنین این افراد در چنین شرایطی تقریباً هیچ دردی احساس نمی‌کنند.

وقتی او به سمت شما حمله می‌کند یا مشت و لگدها را کنار می‌زند تنها راه حل، منحرف کردن او از مسیر خود یا زمین زدن او است. این کار به احتمال قوی تمیز و مرتب انجام نخواهد شد و در شرایط واقعی احتمالاً شما هم به همراه او خواهید افتاد و در این حالت، گلاویز شدن اجتناب‌ناپذیر است و شما باید پیروز شوید. در این شرایط، امیدوار باشید که باقی اعضای تیم کاری را که باید، به بهترین شکل ممکن انجام دهند و آن هم دور کردن کارفرما از خطر است. هر یک از اعضای دیگر تیم اسکورت که می‌بیند شما روی زمین افتاده‌اید و مهاجم را مهار می‌کنید، اگر به جای اینکه همراه کارفرما بماند، به شما کمک کند در کار خود

اهمال کرده‌است؛ هرچند تمایل شخصیش این باشد که بماند و به شما کمک‌کند. همیشه به خاطر داشته‌باشید، هر حمله‌ای ممکن است حمله فرعی بوده و فقط برای دورکردن نیروها باشد. تهدید را خنثی کنید و دوباره به تیم بپیوندید. اگر روی زمین افتاده‌اید و می‌توانید گلوی او را فشار دهید یا خفه‌اش کنید، این کار را انجام دهید، اگر خفه‌کردن یا فشار گلو را به‌درستی انجام دهید او ظرف چند ثانیه بی‌هوش خواهد شد. اما به خاطر داشته‌باشید که روی زمین افتاده و در نتیجه آسیب‌پذیر هستید و در چنین شرایطی باید هرکسی که در اطرافتان است را دشمن فرض کنید. وقتی روی زمین افتاده‌اید در خطر هستید، پس از هر چیزی از مشت و آرنج گرفته، تا سر و دندان‌ها برای هرچه بیشتر آسیب‌رساندن به دشمن استفاده کنید.

اگر توانستید مهاجم را زمین بیندازید و خودتان سرپا بمانید، آن وقت باید در چند ثانیه تصمیم بگیرید که کارفرما را پوشش دهید یا کار تهدید را به پایان برسانید. و این تصمیم در صورتی است که «اعتقاد صادقانه» داشته‌باشید که مهاجم به هجوم خود ادامه خواهد داد، آنگاه در آن لحظه شما بهترین کسی هستید که می‌توانید کار تهدید را تمام کنید و با ضربه پای خود، مهاجم را ازپادآورید. چنین اقدامی در این شرایط قابل توجیه است.

باید همیشه طوری تمرین کنید که به تأثیر و کارایی هرچه واقع‌گرایانه‌تر دست پیدا کنید.

«دفاع و سد کردن ضربه چرند است!»

در طول ۳۰ سال کار در هنرهای رزمی، حساب دفعاتی که ضربه را سد یا دفاع کرده‌ام از دستم دررفته‌است، اما ده‌ها هزار بار اتفاق افتاده‌است، اما وقتی صحبت از درگیری‌های خیابانی به میان می‌آید، فرصت دفاع کردن یا امکان آن بسیار ناچیز است. ممکن است یک واکنش غیرارادی غریزی که با دفع ضربه همراه است برای حفاظت انجام دهید، اما حرکت دفاعی و سدکننده طبق اصول هیچ‌وقت مؤثر واقع نمی‌شود.

آموزش نحوه دفاع کردن به افراد، فقط آنها را درگیر حرکات شطرنج‌وار هنرهای رزمی می‌کند. شخص مهارت دیده به‌طور غریزی، می‌داند که حریفش بیش‌ازحد انتظار و ماهر است یا خیر، وقتی تظاهر به مشت یا لگزدن می‌کند تا او را امتحان کند، اگر حریف بی‌تجربه باشد معمولاً

بیش از اندازه دفاع می‌کند و نشان می‌دهد که آن حرکات دفاعی را طی چند هفته از یک مربی مبارزات غیرمسلحانه آموخته‌است. نتیجه این می‌شود که او ضربه‌ای را دفاع می‌کند که نیازی به دفع کردن آن نیست و در ادامه با ضربه دوم یا ضربه بعدی از پادرمی‌آید.

رزمی‌کاران حرفه‌ای می‌دانند که اگر با حالت تهاجمی با حریف خود درگیر شوید، دچار مشکل نشده و اشتباه نخواهید کرد. اگر فعلاً حملات با چاقو را کنار بگذاریم، می‌توان گفت در «حرکات روبه‌جلو» خیلی با مشکل مواجه نمی‌شوید. عقب کشیدن از حمله شما را از لحاظ ذهنی و همین‌طور فیزیکی در شرایط نامساعدی قرار می‌دهد و شما را در برابر تغییر جهت حمله آسیب‌پذیر و انتخاب‌های شما را در انتخاب سلاح یعنی مشت، آرنج، زانو، لگد و سر محدود می‌کند. وقتی در حال عقب‌نشینی هستید، نمی‌توانید محکم ضربه بزنید، اگر در مسابقه باشید می‌توانید امتیاز بگیرید، اما در خیابان این کار جواب نمی‌دهد. مهم‌تر از آن، عقب‌نشینی و دفاع کردن حملات، شما را از لحاظ ذهنی در قالب دفاعی قرار می‌دهد که از این نادرست‌تر امکان ندارد.

باید به مهاجم نزدیک باشید. در بیشتر موارد به احتمال زیاد در فاصله یک دست قرار دارید و این فاصله اولین دستاویز شما است. ظرافت‌های دفع کردن ضربه را کنار بگذارید، **نزدیک شوید و ضربه بزنید**. بارها دیده شده‌است افرادی که دفاع کردن ضربه و ضدحمله را آموزش دیده‌اند، در برخورد با شرایطی که با شرایط تمرینی آنها مطابقت ندارد، دچار کمبود گزینه واکنشی می‌شوند. اگر کتاب‌های متداول آموزشی پلیس را در بحث محافظ شخصی و مبارزه غیرمسلحانه مطالعه کنید، خواهید دید که برای انواع ضربه‌ها یک ضربه بدل مناسب برای دفاع آن پیشنهاد کرده‌اند. وقتی کسی با سرعت دنده‌های حرفه‌ای به سمت شما هجوم می‌آورد، این **کارها بی‌فایده است**.

باید به خاطر داشته باشید که درد به‌تنهایی نمی‌تواند یک مهاجم را که از لحاظ روانی، روحیه گرفته و متعهد است، متوقف کند. یک آدم خشن و نیرومند که به احتمال زیاد مواد مخدر مثل

PCP هم مصرف کرده‌است، به‌ندرت حتی با فشنگ مگنوم که از تپانچه شلیک شده، متوقف می‌شود. پس گمان نکنید که ضربه‌زدن به نقاط حساس، او را متوقف می‌کند. یک راه این است که «مخ او را تکان دهید» و او را از پا درآورید یا از واکنش دستگاه عصبی مرکزی^۱ بهره ببرید و او را ناتوان سازید. چشم‌ها و گلو می‌توانند برای این کار اهداف خوبی باشند، اما افتضاح کار زمانی مشخص می‌شود که تمرینات خود را روی اهداف ثابت یا متحرک از پیش تعیین شده انجام داده باشید، اما در عمل اهداف همه‌جا در حال بالا و پایین رفتن هستند و ضربه‌زدن به آنها به شدت دشوار است.

به‌طور عمده، حمله‌ها یکی از انواع زیر یا ترکیبی از آنها است:

- لفظی
- هجومی
- چنگ اندازی و گرفتن
- ضربه‌زدن
- ابزار غیربرنده و کوبنده
- ابزار برنده

به مهاجمین مسلح بعداً خواهیم پرداخت.

با حملاتی که با ضربه‌زدن همراه هستند راحت‌تر از بقیه می‌توان دست‌وپنجه نرم کرد. به این فکر نکنید که حریف شما بی‌تجربه است یا ماهر و آموزش دیده، زیرا از آنجا که باید در کسری از ثانیه با موقعیت روبه‌رو شوید، نمی‌توانید حدسی بزنید که به‌اندازه کافی متقاعدکننده باشد و به کار شما بیاید.

آموزش دادن به افراد که ابتدا شرایط را ارزیابی کرده و سپس ضربه را سد کنند، یا اول ضربه را دفع کرده و سپس ضربه بدل بزنند، کاری بیهوده است و منجر به ایجاد فاجعه می‌شود.

1- Central Nervous System (CNS)

تمرینات متوسط نتایج متوسط به دنبال دارد. شخص باید اقدام واکنشی لحظه‌ای^۱ داشته باشد، که اگر تمام احتمالات را نه، ولی اکثر آنها را پوشش دهد.

انتخاب و تصمیم‌سازی، باعث مرگ و ایجاد مصدومیت است.

قصد کنایه و تخریب راهنماهای آموزشی حفاظت شخصی پلیس را نداریم، اما صحبت از دفاع کردن و ضربه زدن با تیغه پا^۲ به زانوی حریف، یا دفع مشت یک مشت زن ماهر و پس از آن ضربه با تیغه پا به زانوی او مضحک است. در واقع دارید بازی آنها را اجرا می‌کنید. همچنین در دستورالعمل‌ها آمده است که نباید به کسی که ضربات پای حرفه‌ای می‌زند نزدیک شد. و در این کتاب‌های راهنما توصیه می‌کنند که فاصله خود را با حریف حفظ و وسیله‌ای مثل صندلی پیدا کنید تا ضربات او را دفع کنید. در وسط خیابانی مثل آکسفورد، پیدا کردن چنین وسیله‌ای کمی مشکل است و همان‌طور که هر رزمی‌کار ماهری می‌داند، فاصله ایجاد کردن در مقابل کسی که در ضربات پا مهارت دارد، بدترین کاری است که می‌توانید انجام دهید؛ فاصله همان چیزی است که او می‌خواهد.

برای شکست دادن کسی که در ضربات پا مهارت دارد، باید:

- گارد دفاعی بگیرید.
- به او نزدیک شوید.
- مدام جابه‌جا شوید یا روی زمین با او گلاویز شوید.

از کیسه‌بوکس می‌توان برای تمرین انواع فنون از جمله ضربات سر استفاده کرد. در فواصل کوتاه و روی زمین ارزش یک ضربه سر خوب، غیرقابل محاسبه است. سال‌های بسیاری بود که پا عوض کردن در مسابقات هنر تکواندو ممنوع بود و دلیل این تصمیم این بود که این رشته

1- Instant Response Action (IRA)

2- sidekick

به‌شدت پامحور است و در نتیجه بسیار مستعد پا عوض کردن است. ضربات پا در تکراندو یکی از بهترین ضربات هستند و باید آنها را در نطفه خفه‌کنید. دوری کردن از این ضربات مشکل شما را حل نخواهد کرد. سبکی مثل تکراندو را نمی‌توان به راحتی یا به‌طور محسوس در شغل حفاظت شخصی به کار گرفت. اگر توصیه کتاب‌های راهنمای پلیس این است که وقتی حریف در ضربات پا مهارت ندارد به او نزدیک شوید، باید به شما بگوییم که این توصیه تقریباً در هرگونه حمله لگدزدن به‌ویژه لگدهای ماهرانه، همین قدر صادق است.

وجه ظاهری کارفرما را به خاطر داشته باشید.

گاهی وقت‌ها نمی‌توان از درگیری فیزیکی اجتناب کرد و اگر حمله‌ای به وقوع بپیوندد، فکر به عواقب و تردید در کار، آخرین چیزی است که باید به ذهنتان خطور کند. باید اقدام کنید، اما اگر برخورد با مهاجم را به تأخیر بیندازید و فقط او را گیج‌کنید، کار طولانی شود یا به دنبال وسیله‌ای مثل صندلی برای مبارزه باشید، هر ثانیه‌ای که پایان دادن کار را به تعویق می‌اندازید، تصویر ظاهری کارفرما بیشتر خدشه‌دار می‌شود. سال‌های سال ضربه‌ای با نام «ضربات پیشگیرانه» را آموزش داده‌ام که روی ضربه‌گیرهای پلی‌استیر فشرده تمرین می‌شد تا ضربه‌ای را که به حریف می‌زند، آزمایش کنیم. همچنین استفاده از شیوه «هر دو مفصل ران»^۱ که در تمام فنون مورد استفاده من، به کار گرفته می‌شود. من می‌توانم با یک سیلی حریف را بی‌هوش کنم؛ یک ضربه و تمام. حتی بیشتر افراد حاضر در این محدوده هم از وجود چنین فنی برای سیلی زدن بی‌اطلاع هستند. اگر صادقانه، جدی بودن و شدت حمله را باور دارید، حتی اگر شما درگیری را آغاز کرده و نفر اولی باشید که ضربه می‌زنید، توجیه قانونی وجود دارد. به شما اطمینان می‌دهم که اگر به شما سیلی بزنم، به زمین افتاده و روی زمین خواهید ماند.

۶- روشی با نام double hip که ضربه‌زننده در هنگام ضربه ابتدا نیم‌تنه پایین را خلاف جهت ضربه می‌چرخاند و سپس با وزن بدن و چرخش کمر در جهت موافق ضربه را وارد می‌کند که باعث افزایش قدرت ضربه می‌شود.

خفه کردن، گلاویز شدن، تله‌ها، قفل‌های مچ و بازو

اصل اول- مراقب باشید کسی گلولی شما را نگیرد، یقه شما را نگیرد، در تله نیفتید، دستانش را دور شما یا مچ دست شما را قفل نکند. من اهل شوخی نیستم، به واقع می‌گویم که مراقب باشید. هر کسی که بتواند تا این اندازه به شما نزدیک شده و این کارها را انجام دهد، هم قابل دیدن و هم قابل شناسایی است. **فقط نگاه نکنید، درست ببینید.**

اگر کسی که آگاهانه و با قصد مشخص، از پشت گلولی شما را گرفته یا بازویش را دور گلولی شما بیندازد، کار شما تمام است و هیچ توصیه‌ای برای شما نداریم جر اینکه به هم تیمی‌های خود تکیه کنید- همه چرنديات راجع به ضربه زدن به ناحیه زیر شکم، یا لگدزدن به عقب را فراموش کنید، چنین چیزی امکان ندارد. کسی که در گرفتن و گلاویزشدن مهارت دارد، این قسمت‌های بدن خود را از دسترس شما دور خواهد کرد و همان‌طور که شما در حال بی‌هوش شدن هستید، شما را زمین خواهد زد. گرفتن گلو و گردن از پشت سر اگر به درستی انجام شوند، ظرف چند ثانیه عمل می‌کنند. در کتاب‌های دفاع شخصی در مورد دفاع در برابر گرفتن گلو از روبه‌رو مطالبی می‌خوانید، اما صادقانه بگویم هرکسی که از روبه‌رو اقدام به گرفتن گردن شما می‌کند، عقل درستی ندارد. این فاسد نادان را از پادربیاورید.

اهمیت سرعت و سادگی در برخورد با مهاجمی که نمی‌دانید هم‌دست دارد یا خیر، یا دیدتان نسبت به او را از دست داده‌اید، بسیار حیاتی است. منظور از دید از دست‌رفته، از دست‌دادن بینایی پیرامونی است که در شرایط ترس‌آور و پرفشار به وجود می‌آید و بینایی کانونی ایجاد می‌کند و فرد فقط جلوی خود را می‌بیند. بر این باورم که در مواردی در تکامل اولیه بشر، این خاصیت به عنوان یک ویژگی فیزیولوژیکی برای متمرکز کردن ذهن او برای مقاصد خاص، به کار می‌رفته است، اما به هر حال شما را از دیدن تهدیدهای دیگر بازمی‌دارد.

تمرین روش «هر دو مفصل ران» برای اعمال نیروی عظیم در ضربات مشت فاصله کوتاه^۱ بیش از یک دلیل کافی وجود دارد که چرا نباید برای از بین بردن حریف زمان زیادی تلف کنید. وقتی کارفرما را از محل خطر دور می‌کنید، از پشت سر هم هدف گلاویزشدن و خفه کردن قرار می‌گیرد و ممکن است یک نفر شما را بگیرد و مهار کند. واکنش شما باید غریزی و آنی باشد و فکرشده نباشد. نمی‌توانید در آن واحد دو کار را انجام دهید. نمی‌توانید هم با حریف درگیر شوید و هم کارفرما را بگیرید؛ اگرچه به‌طور غریزی تمایل به هر دو کار را دارید. اگر بقیه افراد تیم اسکورت کارفرما را از محل دور می‌کنند، آنگاه کارفرما را رها کنید، زیرا مانع حرکت بقیه می‌شوید.

اگر در گلاویزشدن در حالت ایستاده مهارت خوبی دارید، حریف را پرتاب کنید. از سر خود استفاده کنید. با پشت سر به سمت عقب ضربه بزنید و از وزن خود استفاده کنید تا او را بیندازید و دست‌هایش را که شما را بغل کرده‌است، آزاد کنید. اگر انگشت او به‌دستتان آمد آن را بشکنید، اما با تمام این‌ها باید بدانید که اگر از پشت گلوی شما را گرفته یا بازو را دور گردن شما انداخته‌باشد، مشکلات بیشتری در پیش دارید. اگر حس می‌کنید که حالت خفگی

۷- به ویدیوی تبلیغاتی Powerstrike یا ضربه قدرتی در پایان این کتاب رجوع کنید.

ادامه دارد، بلافاصله باید با هردو پا محکم به زمین بکوبید تا مثل سکوی شروع مسابقه دو عمل کند و شما را به سمت عقب هل دهد.

قصد شما این است که حریفان را با سرعت ۱۰۰ مایل بر ساعت به هر چیزی، به ویژه به زمین بکوبید، که با این کار حس حفاظت از خود در حریف، تنها عاملی است که باعث می شود شما را رها کند. اگر احساس کند درحالی که شما روی او هستید با سرعت با زمین برخورد خواهد کرد، به احتمال قوی شما را رها خواهد کرد تا از برخورد خود به زمین دفاع کند. اما اگر به او اجازه دهید که شما را از پشت بگیرد و در وضعیت ایستاده باقی بماند، یا اینکه شما را به سمتی کشیده و تعادل شما را برهم بزند، کار شما تمام است. این یک واکنش لحظه ای است. باید آن قدر تمرین کنید که انداختن و تاب دادن وزن بدن، که بغل دودستی و محکم از پشت را از هم بازمی کند، به واکنش غریزی تبدیل شود و غریزه هل دادن و به زمین کوبیدن حریف را، در مواقعی که گردن شما را از پشت گرفته پرورش دهید. اگر می توانید خود را آزاد کنید و حریف را از بین ببرید.

آرنج: اگر از آرنج ها درست استفاده شود، یکی از بهترین سلاح های فاصله نزدیک هستند. دفاع کردن آنها غیرممکن و مثل این است که یک چماق کوتاه سنگین در دست داشته باشید. می توانید بیشتر هدف هایی را که با آرنج به آنها ضربه می زنید، از کار بیندازید. باز هم برای تولید ضربه شدید و سنگین از طریق انواع حملات آرنج، از روش هردو مفصل ران استفاده می کنیم.

مشت ها: که برد بیشتری را به شما می دهند و به احتمال زیاد، اغلب مواقع از آنها استفاده می کنید. مشت ها را می توان دفاع کرد و کسی که در گلاویز شدن مهارت دارد، در مواجهه با مشت زن خوب، خود را سریع به او نزدیک و فاصله را کم می کند، اما اگر می خواهید در درگیری خیابانی جان سالم به در ببرید، باید توانایی مشت زنی بسیار عالی داشته باشید. مشت زنی معمولاً اولین انتخاب شما است.

ضربات پا

نباید از این ضربات در خیابان استفاده کرد. اگر بتوانید به‌طور کارآمد، از پای خود استفاده کنید، پس زمان کافی را برای عقب‌نشینی به‌همراه کارفرما دارید. آنهایی که در ضربات پا مهارت دارند، می‌دانند که لگزدن در خیابان چقدر غیرعملی و خطرناک است و حتی اغلب یک فرد بی‌تجربه و بدون مهارت، به‌طور اتفاقی هم که شده، می‌تواند ضربه‌زن را وارونه‌کند و زمین بیندازد. ضربات پا جایگاه خود را دارند و ضربات زیر کمر و به زانوها و نقاط عصبی، به‌طور قطع کاربرد دارند. اما ضربات پا از پهلوی (با چرخش بدن) را فراموش کنید. اگر در لحظات ابتدایی در فاصله مناسب ضربات پا قرار گرفتید، ضربه را بزنید تا این امکان را برای شما فراهم کند که فاصله را کمتر کرده و در فاصله مشت‌زنی قرار بگیرید.

گلاویز شدن

شیوه کار را بدانید. اگر در ضربات پا یا مشت کم‌آوردید، تنها پناه شما گلاویز شدن است. دست‌به‌یقه شدن حتماً نباید در انتهای ضربه‌زدن باشد، بلکه وقفه‌ای است که توسط آن می‌توانید مهارت حریف را بی‌اثر و بی‌خطر سازید. باید گلاویز شدن در حالت ایستاده را مؤثر انجام دهید و اگر روی زمین افتادید نیز از خود مطمئن باشید. وقتی روی زمین افتاده‌اید، ضربه بزنید، گاز بگیرید، با سر و آرنج ضربه وارد کنید.

وسایل غیربرنده و کوبنده

اگر برای این ابزار فضا ایجاد کنید، مثل ضربه پا عمل می‌کنند و تا حد مرگ شما را مغلوب خواهند ساخت. ضربات این وسایل را دفاع نکنید؛ چراکه منجر به چند شکستگی شده و ضربات پا در مقابل این ابزار نیز منجر به چندین شکستگی در ساق پا خواهد شد. اگر امکان فرار ندارید چاره‌ای نیست جر اینکه (خودتان می‌دانید) حالت دفاعی گرفته و در لحظه تصمیم بگیرید. همان کاری را بکنید که حریف کمتر از همه انتظار دارد.

توجه: به این موضوع در بحث دفاع در برابر مهاجم مسلح خواهیم پرداخت، اما نظریه‌ای هست که فرض می‌کند: «هرچه سلاح بزرگ‌تر باشد، مهاجم به‌طور ناخودآگاه، حرف‌شنوی بیشتری از طرف مقابل انتظار دارد.» مهاجمی که چوب‌دستی در دست دارد، نه خیال این را دارد و نه انتظارش را، که مورد حمله قرار بگیرد. اگر بتوانید به‌محض اینکه حمله را مشاهده کردید، بی‌درنگ و بدون متوجه‌ساختن او واکنش نشان دهید، می‌توانید ناگهان به او حمله و او را غافلگیر کنید. وقتی در «شعاع حمله» قرار گرفتید باید حریف را نابود کنید. گازگرفتن، ضربه سر، چنگ انداختن، ضربات آرنج و استفاده از هر نوع سلاح ساختگی و بهینه، مجاز است و توصیه می‌شود. در حمله، با سرعت و شدت خود را به مهاجم بکوبید و اگر لازم بود با او روی زمین بیفتید و گلوی او را فشار دهید تا از حال برود. اگر بتوانید حریف را روی زمین انداخته و با تمام وزن بدن خود، روی او بیفتید، مبارزه به پایان خواهد رسید.

حملات با چاقو

اولین توصیه ما این است که در دنیایی که انتخاب آزاد است، درگیر نشوید، فرار کنید. متأسفانه این کتاب درباره دفاع شخصی خیابانی نیست و درباره حفاظت شخصی است، که اغلب انتخاب آزاد در آن جایی ندارد. شما در صحنه حاضر هستید و باید کاری انجام دهید. یک قانون کلی که اغلب در خیابان مصداق دارد این است که: «کسی که خود را نشان می‌دهد چاقو نمی‌زند و کسی که چاقو می‌زند خود را نشان نمی‌دهد.» این گفته تا حدی در عرصه دفاع شخصی مفید است، اما شاید خارج از موضوع مورد نظر ما باشد.

همان‌طور که در دیگر دسته‌بندی‌های مهاجمان تفاوت قائل نشدیم، در اینجا هم قصد نداریم بین چاقو به‌دست باتجربه و بی‌تجربه تفاوتی قائل شویم. چنین تفاوت‌هایی کاملاً چرند است. اینکه بگوییم در هر حال چگونه باید عمل کرد، کاملاً بی‌ارزش است. من معمولاً تمایزی بین چاقو به‌دست باتجربه و بی‌تجربه قرار نمی‌دهم، اما منظور من از باتجربه مبارزانی هستند که در

استفاده از چاقو حرفه‌ای هستند و هیچ‌وقت شخصی مثل جان استایرز^۱ یا فیریرن را در خیابان یا موقعیت حفاظت شخصی نمی‌بینید. در نتیجه می‌توانیم بقیه افرادی که چاقو به دست دارند را همگی در یک تیم جمع کنیم: تیم خطرناک!

نحوه به دست گرفتن تیغه توسط مهاجم و مشخصات فیزیکی چاقو در وهله دوم قرار می‌گیرند و حقیقتی انکارناپذیر درباره دفاع شخصی چاقو این است که بالاخره زخمی خواهید شد. مجموعه عکس‌هایی را که در مجله‌های هنرهای رزمی می‌بینید یا حرف‌هایی که از استاد رشته تایهو جوتسو^۲، یا آی‌کیدو و جوجیتسو در مورد استفاده از دفاع‌ها، دفع‌کردن‌ها، قفل کردن مچ دست، پرتاب‌ها، ضربه‌ها و ضربات پا که در خلع سلاح کردن مهاجم چاقو به دست می‌شنوید، همگی را فراموش کنید. دفاع کردن مؤثر نیست. آسیب‌زدن با تیغه به قدرت نیاز ندارد و بریدگی‌های سریع و خشن را نمی‌توان با سرعت کافی دفاع کرد. ضربات پا از یک کیلومتری دیده می‌شوند و در نتیجه پاها، بریدگی‌های عمیقی برمی‌دارند.

اگر مسلح هستید که اسلحه را کشیده‌اید، به او تیراندازی و او را متوقف کنید. اگر غافلگیر شدید، از او فاصله بگیرید و برای خودتان زمان بخرید تا بتوانید اسلحه را بیرون بکشید و شلیک کنید.

هرکسی که فیلم آموزشی پلیس آمریکا را با نام «نجات از سلاح‌های برنده»^۳ دیده باشد، واقعیت‌های دفاع در برابر چاقو و شرایط نامساعدی که در آن قرار می‌گیرد را متوجه خواهد شد. نسبت فاصله به زمان واکنش باعث می‌شود که برد مؤثر حملات چاقو به بیش از ۶ متر برسد. از هر سلاح ساختگی که می‌توانید در لحظه به کار بگیرید؛ از قبیل صندلی، چوب، چراغ‌قوه (مدل maglite یا مشابه آن) استفاده کنید. اگر سلاحی ندارید پس باید با آن روبه‌رو شوید. شیوه‌های آموزشی فعلی یعنی همان روش‌های دولتی (که بعدها توسط افرادی در

1- John Styers

2- Taiho Jutsu

3- Surviving Edged Weapons

انگلستان توسعه یافتند، افرادی از جمله دوست قدیمی من پیتر رابینز^۱ که نه تنها در روش مبارزه غیرمسلحانه ابداعی فیریرن با نام Defendu متخصص است، بلکه این سبک را زنده نگه داشته است) برای این مشکل راه حل هایی دارند، اما همان طور که گفته شد، بر این فرض نهاده شده اند که زخمی خواهید شد. اگر درگیری اجتناب ناپذیر است، پس حداقل سعی کنید عضو غیرحیاتی یعنی قسمت بیرونی ساعدتان زخمی شود. موقعیت گاردتان به شما امکان می دهد که به حریف نزدیک شوید، ضربه ها را رد کنید، اعضای حیاتی را حفاظت کنید و وقتی به او نزدیک شدید، بلافاصله با ضربه های پیاپی آرنج او را نابود کنید. ساعدهای شما صدمه خواهند دید، ولی در بخشی که هیچ شریان حیاتی وجود ندارد. باید این روش را تمرین کنید تا اثربخشی آن را به چشم ببینید. به نظر من، این تنها روشی است که احتمال دارد مؤثر واقع شود. شاید باطوم های ASP، کارآمدترین سلاح غیرکشنده باشند که برای حمل در تمام اوقات و در خارج از کشور مناسب هستند، و به ویژه برای دفاع در برابر چاقو بسیار خوب است. آن را می توان در طول روز بدون غلاف و بدون اینکه جلب توجه کند داخل بند شلوار حمل کرد. زمانی که در کشورهای مستقل مشترک المنافع (CIS)^۲ بودیم، من و همکارانم این باطوم را به عنوان سلاح اصلی خود حمل می کردیم.

1- Peter Robins

2- Commonwealth of Independent States

دفاع در برابر تپانچه

برای یک بیمار روانی تنها، یا فردی روان‌پریش که کینه‌توز است، اغلب بهترین گزینه سلاح، تپانچه یا رولور است. معمولاً این سلاح انتخاب مهاجم‌های تنها است و پیدا کردن تپانچه در سراسر دنیا دشوار نیست، اختفای آن راحت و در استفاده از آن در شرایط معین، حتی توسط افراد بی‌تجربه هم آسان است. سلاح‌های بلند مثل تفنگ لوله بلند از فاصله دور، انتخاب آدم‌کش‌های حرفه‌ای است. برای پرورش توانایی یک تیرانداز دقیق، مهارت‌های قابل‌توجهی لازم است و همان‌طور که در بخش‌های دیگر هم اشاره کردیم، دفاع در برابر آن تقریباً غیرممکن است. کسی که با تپانچه حمله می‌کند، یکی از این ۲ هدف اصلی دارد:

- کشتن

- آدم‌ربایی

به‌عنوان مثال برای هر کدام، می‌توان تلاش برای ترور پاپ پاول^۱ و تلاش برای آدم‌ربایی پرنسس آنه را نام برد. در هر دو مورد، مهاجم باید به‌قدری نزدیک می‌شد که یا به هدف‌گیری مؤثری دست‌پیدامی‌کرد یا شرایط مطابق با میل خود به دست می‌آورد. در شرایط تنش‌زا، احتمال اصابت گلوله تپانچه به هدف در فواصل بالای ۴.۵ متر بعید است، پس لازم است که نزدیک باشند.

بنابراین:

- گوش‌به‌زنگ باشید.

- هوشیاری دائمی داشته باشید.

- تماشاچیان را به‌دقت بررسی کنید که آیا نشانی از ناآرامی، تنش، حالت عصبی، تمرکز بیش از اندازه و ترس در آنها دیده می‌شود یا خیر؟ مراقب افرادی که به سمت شما می‌آیند و مشکوک به نظر می‌رسند، باشید.

دستورالعمل‌های واکنش سریع و فوری

- پوشش بدنی کارفرما را فراهم و او را از محل دور کنید.
- اسلحه را بیرون بکشید.
- برای متوقف کردن، تیراندازی کنید.

محافظ دست در برابر چاقو یا AKP

تصویر بالا: دستکش‌های محافظ چاقو محافظ دست در برابر چاقو محصول شرکت Bodyshield. این دستکش‌ها از کولار بافته‌شده که در پوست بره باکیفیت تعبیه شده است، ساخته شده‌اند. محافظ دست حتی ضربه قمه‌های سنگین و بزرگ را متوقف می‌کند.

با توجه به تعداد اعضای تیم، آن افرادی که به تهدید نزدیک‌تر هستند باید درگیر شوند. وظیفه تیم PES ایجاد پوشش بدنی برای کارفرما و دور کردن او از محل به وسیله زور و دستور است. اگر تروریست در فاصله نزدیک است، آن عضوی از PES که درگیر می‌شود باید با حالت تهاجمی درگیر شود و به مهاجم حمله کند. اعضا باید به سمت او تیراندازی کنند. سعی در فرونشاندن مهاجم، یک نتیجه جانبی دارد و آن منحرف کردن مهاجم از هدف اصلی خود یعنی تیراندازی به کارفرما، به دفاع از خود است. اگر فاصله خیلی زیاد است، آتش خنثی‌کننده مؤثر

را اعمال و پشت سر تیم اصلی عقب‌نشینی تاکتیکی کنید. هدف شما دور کردن شخص ویژه از منطقه خطر یا رساندن او به سرپناه محکم و در صورت وجودداشتن سرپناه، پنهان کردن کارفرما است.

خودروی پشتیبان همیشه باید در دسترس باشد، اما اغلب این امکان وجود ندارد که خودروها سایه‌به‌سایه شما حرکت کنند. اگر تروریست در لحظات اولیه شناسایی نشود و فاصله او هم نزدیک باشد، احتمال خلع سلاح کردن او یا جلوگیری از اولین شلیک او بسیار ضعیف است، اما ایده آل این است که اجازه تیراندازی دوم و سوم را به او ندهید.

آدمربایی

در تلاش به آدمربایی، استفاده از سلاح برای مجبور کردن فرد به همکاری است. تیراندازی به‌خصوص به کارفرما آخرین راه است؛ اگرچه تیراندازی به اعضای تیم حفاظت شخصی اولین مرحله از کار است. در بسیاری از موارد مبادرت به آدمربایی که در آنها برای خودروی فرد ویژه کمین گذاشته می‌شود، تمرکز قدرت آتش مهاجمین بر ازبین بردن سریع تیم حفاظت شخصی قرار دارد. در چنین شرایطی، پیشگیری از طریق دستورالعمل‌های مناسب و هوشیاری دائمی تنها سلاحی است که در اختیار دارید.

آدمربایی که تنهایی اقدام کند، پدیده‌ای بسیار نادر است، اگرچه مواردی وجود دارند که چنین اتفاقی رخ می‌دهد (بررسی تلاش برای آدمربایی پرنسس آنه). در بخش‌های پیشین به‌طور خلاصه، به «مجبور به همکاری و حرف‌شنوی کردن به وسیله شلیک گلوله» پرداختیم و لازم است که به زوایای آن دقیق‌تر بپردازیم. کسی که به‌زور اسلحه شما را مجبور به کاری می‌کند، به دلیل ماهیت موقعیتی که در آن قرار گرفته است، حالت تدافعی دارد و چارچوب ذهنی دفاعی را به خود گرفته است. این افراد خود را پشت آنچه به‌عنوان سپر روانی در نظر گرفته‌اند، یعنی همان اسلحه و تأثیرات آن، محفوظ نگه می‌دارند.

خلع سلاح

نقش کنش و واکنش در اینجا برعکس می‌شود. کنش به نفع و در اختیار تروریست است و تیم حفاظتی فقط می‌تواند واکنش نشان‌دهد؛ اما آدم‌ربا پس از اینکه افراد را غافلگیر می‌کند، مزیت کنش را ترک و اکنون با اتکای بیش‌ازحد به قدرت و ترسی که به‌طور فرض، سلاح تحمیل می‌کند، کنترل شرایط را در دست می‌گیرد. اینجا است که مزیت کنش و واکنش به اردوی مقابل تغییر مکان می‌دهد.

یک حمله و فن خلع سلاح غافلگیرکننده، مناسب و به‌سرعت برق، ممکن است باعث پیروزی شود. به خاطر داشته‌باشید کنش همیشه به واکنش غالب خواهد شد. نه دقیقا همیشه ولی تقریبا همیشه!

روانشناسی

وضعیت روانی آدم‌ربا به غافلگیری حمله کمک می‌کند. باور او همراه با ارباب مؤثر سلاحش، او را آرام و حس کاذب امنیت در او ایجاد می‌کند. او انتظار ندارد مورد حمله قرار بگیرد و فرض را بر این گذاشته که هرچه قدرت آتش آن بیشتر باشد، خلع سلاح کردن او مدت‌زمان بیشتری طول می‌کشد. می‌توانید برای به‌دست‌آوردن مهارت فنی در این کار تمرین کنید و اگر همیشه در تمرینات همکاران شما را تا آستانه تحملتان شکست می‌دهد، جای نگرانی نیست؛ زیرا او می‌داند که قرار است چه اتفاقی بیفتد و ضمنا نمی‌تواند شرایط روانی آدم‌ربا را شبیه‌سازی کند. در موقعیت حقیقی آدم‌ربایی، آنچه در برابر شما قرار گرفته، وضعیت برانگیخته و تحریک‌شده روانی آدم‌ربا است. شخص آدم‌ربا در لحظات ابتدایی حمله، بیشترین برانگیختگی را داشته و احتمال دارد در برابر کوچک‌ترین حرکت اشتباهی، تیراندازی کند، اما متأسفانه این مرحله همان زمانی است که شما باید ضربه بزنید. در این لحظه او احساس می‌کند که همه با او همکاری می‌کنند، اما مهم‌تر از آن، این لحظه شاید تنها نقطه‌ای باشد که می‌توانید واکنش نشان‌دهید، نه اینکه تصمیم بگیرید. تجربه نشان داده‌است که هرچه موقعیت گروگان‌گیری

طولانی‌تر شود، حتی افراد ماهر هم اراده کار را از دست می‌دهند. وقتی هر لحظه احساس کنید که ممکن است فرصت بهتری به دست آورید، شرایط به گونه‌ای پیش می‌رود که سعی می‌کنید تصمیم بگیرید. تا زمانی که سرانجام اراده هر اقدامی را از دست می‌دهید. مهم این است که با گذشت زمان، خودبه‌خودی یا غریزی بودن این اقدامات از بین نرود.

در انجمن مبارزاتی انگلستان^۱ یکی از اصول ما در آموزش، ایجاد «محرک‌های عمل» است. این اصل از سال‌ها کار در موقعیت‌های درگیری و نبرد به وجود آمده‌است که در آنها مشخص شده، تصمیم‌سازی علیه خود شخص عمل می‌کند. به قول معروف از هنری کارتیر برسون^۲ که شغلش عکاسی بود: «لحظه را تسخیر کن.»

اما منظور ما از یک آن، زمانی است که مهاجم در فاصله نزدیک قرار دارد. بیرون از شعاع اندازه یک دست، نمی‌توانید اقدامی انجام دهید. به خصوص در مقابل تپانچه لوله کوتاه که مثل تفنگ یا شات‌گان، لوله بلند ندارد و نمی‌توان از لوله به عنوان عامل اهرمی استفاده کرد.

نزدیک بودن

او را به خود نزدیک کنید. اگر در محدوده دسترسی شما نیست، باید او را طوری تحریک کنید که نزدیک‌تر بیاید یا خود شما به او نزدیک شوید. توانایی اجرای سناریوی ترس، سوء تفاهم، تردید یا همکاری نکردن و حرف‌شنوی از مهاجم، مثل راه رفتن روی لبه تیغ است. اما غلبه بر تپانچه برای شما غیرممکن است، مگر اینکه در فاصله نزدیک از هم باشید. اگر مهاجم به سمت شما نیاید و به شما نزدیک نشود، حتی ممکن است لازم باشد که برای «کم کردن فاصله» دستان خود را دراز کنید.

اهرم کردن

یک تپانچه به دست حرفه‌ای و ماهر می‌داند که اگر سلاح لوله کوتاه نزدیک به بدن گرفته شود، درآوردن آن از دستش غیرممکن می‌شود. مسافتی که دست باید در تلاش برای خلع سلاح

1- the British Combat Association

2- Henri Cartier Bresson

مهاجم طی کند، طولانی خواهد شد و حتی اگر بتوانید خود را به سلاحی که نزدیک بدن گرفته شده است برسانید، اهرم کردن آن در عمل غیرممکن است. اهرمی که به اجرای آن نیاز دارید، فقط زمانی ممکن است که کل دست و مچ دستتان کامل کشیده باشد. اسلحه‌ای که تا نزدیک صورت شما آمده باشد، برای حرکت شما ایده‌آل است. خوشبختانه در اکثر سرقت‌های مسلحانه، برتری با سلاح معمولاً به این معناست که اسلحه برای هل دادن رو به جلو نشان داده شده است و به عنوان ابزاری برای جلب اطاعت دیگران به کار می‌رود.

وضعیت سلاح

با وجود ترس و فشار روانی، باید به اندازه کافی آرام باشید تا اطلاعات معینی را که برای ادامه امنیت یا حفظ بقای شما لازم است، به کار ببندید. پیش از اینکه به اصول و فنون پایه در خلع سلاح مهاجم تپانچه به دست بپردازیم، به مجموعه‌ای از داده‌های اولیه نیاز داریم. اغلب با یکی از این دو گزینه مواجه می‌شوید: اسلحه رولور- چه در حالت ماشه تک مرحله‌ای و چه دو مرحله‌ای- یا تپانچه. اکنون با پیشرفت‌های نوین در فناوری تپانچه‌ها، می‌توانیم حالت ماشه دو مرحله‌ای تپانچه را نیز مورد بحث قرار دهیم.

بهترین سناریو با فاصله زیادی از بقیه سناریوها، این است که با اسلحه رولوری مواجه شوید که برای تیراندازی با آن در حالت ماشه دو مرحله‌ای، باید ماشه با فشار بیشتری کشیده شود و در تپانچه هم همین‌طور است. این کار در مقابل شلیک با اسلحه‌ای که از قبل مسلح شده است (ماشه تک مرحله‌ای)، دو برابر بیشتر طول می‌کشد و سه تا چهار برابر بیشتر نیرو لازم دارد. مطمئن باشید که اگر به دست حریف که اسلحه رولور با ماشه دو مرحله‌ای را به دست گرفته ضربه بزنید، اسلحه به‌طور اتفاقی شلیک نخواهد کرد. هیچ واکنش غیرارادی نمی‌تواند باعث شلیک شدن آن شود.

اما مهم‌تر از آن، وضعیت چکش ضارب یا چخماق است که موقعیت اولین ضربه دست شما را تعیین می‌کند. محکم چنگ زدن به اسلحه از قسمت بالای چخماق و در واقع، گرفتن بالای سیلندر در مورد رولور، از هر حرکتی که منجر به شلیک اسلحه شود، جلوگیری می‌کند.

سلاحی که مسلح شده‌است و فقط کشیدن ماشه را در یک مرحله لازم دارد، به این معناست که باید تیغه بین انگشت شست و اشاره یا انگشت کوچک خود را بین چخماق و سوزن آتش قرار دهید که بسیار دشوارتر است.

ضامن اسلحه را نگاه کنید

ترس وحشت در هر موقعیتی بر هر دو طرف تأثیر خواهد گذاشت و ممکن است هنوز اسلحه روی ضامن باشد. فشنگ‌های داخل جان لوله را نگاه کنید. آیا فشنگی در جان لوله هست؟ یا در سلاحی با ماشه دومرحله‌ای، لوله فشنگ‌خور بعدی خالی است؟ به هر حال باید جهت چرخش سیلندر را در انواع سازنده‌های رولور بشناسید.

در مقابل تپانچه، ضربه‌زدن با کف دست به روی جلوی لوله و قسمت بالایی سلاح، آلت متحرک سلاح را کمی به عقب هل می‌دهد و همین کار کافی است تا مانع عملکرد سلاح شود. اگرچه می‌توانید هم‌زمان سلاح را بگیرید و مطمئناً این روش یکی از گزینه‌های شما برای خلع سلاح است، اما در بین انتخاب‌هایی که دارید، گزینه اول محسوب نمی‌شود. بر حسب ضرورت، موارد لازم برای شناخت وضعیت سلاح و چگونگی عملکرد آن را نشان خواهیم داد. **تمرین کنید؛** تمام حالت‌های خلع سلاح را دائم و با تکرار زیاد تمرین کنید. جالب است بدانید که ضربه‌زدن به قسمت جلویی بالای آلت متحرک، در بعضی از سلاح‌های خودکار از قبیل نمونه Seecamps از مدل Colts Combat Commander کارساز نخواهد بود، که البته به احتمال قوی با این سلاح در مرکز شهر مسکو یا الجزایر مواجه نخواهید شد. این موارد را نباید از موضوع خارج و بی‌توجه رها کرد. در یک کوچه تاریک، حتی قادر به تشخیص تپانچه یا رولور بودن سلاح نخواهید بود و اگر سعی کنید که حتماً ببینید چه نوع اسلحه‌ای است، شما را از کار اصلیتان منحرف خواهد کرد.

اصول اولیه

باید بدن خود را در کسری از ثانیه یا کمتر از خط نشانه سلاح، کنار بکشید. به همین دلیل است که وقتی سلاح به سمت شما نشانه می‌رود، از یک لحاظ به‌طور عجیبی کار را راحت‌تر می‌کند، زیرا در این حالت با یک جابه‌جایی کوچک سرتان را از مسیر اسلحه خارج می‌کنید. برای کمک به انحراف نشانه‌روی سلاح، همزمان که بدن را به یک سمت حرکت می‌دهید، سلاح را به سمت مخالف حرکت دهید. عمل و عکس‌العمل «مساوی و در جهت مخالفی»^۱ که به کار می‌برید، یکدیگر را در این خصوص کمک می‌کنند. حرکت بدن بدون حرکت دست همراه آن، همیشه سنگین حس می‌شود.

توجه: وقتی اسلحه روبروی صورتتان است، ضربه‌زدن به دستی که سلاح را گرفته به این معناست که حرکت دست شما زیر خط دید حریف انجام شده‌است و توسط بازوی خود او پوشش داده می‌شود که در واقع دید او را کور می‌کند. کسری از ثانیه، قبل از اینکه ضربه را وارد کنید، به نقطه‌ای دیگر نگاه کنید. شما هدف‌گیری خود را از دست نمی‌دهید، اما این کار حواس حریف را پرت خواهد کرد.

هل دادن اسلحه برای حرکت دادن آن اولین بخش کنترل سلاح است. اگر به یک طرف اسلحه سیلی بزنید، فقط مشکل متفاوتی درست کرده‌اید. باید اسلحه را «منحرف و سپس کنترل کنید». بهترین کار این است که با دست دیگر در سمت مقابل، جلوی حرکت اسلحه را بگیرید. مطمئن شوید که در این کنترل، انعطاف‌پذیری را هم چاشنی کار کرده‌باشید که «قابلیت ضربه‌زنی» را فراهم می‌کند. اگر خیلی درگیر گرفتن اسلحه باشید، دچار مشکل خواهید شد و هیچ عضوی از بدن شما برای ازپای‌درآوردن او آزاد نخواهد بود. هرچند به خاطر داشته‌باشید: همیشه سرتان همراه شماست و ضربه سری که به‌درستی زده‌شود، با یک ضربه، کار حریف را تمام خواهد کرد.

بایدها و نبایدها

- در وضعیت تسلیم که «دست‌ها بالا» هستند، اگر می‌توانید، دست‌ها را بالاتر از ارتفاع سر خود بالا نبرید. اگر دست‌هایتان صاف رو به بالا باشد، فاصله ارزشمندی را از دست داده‌اید. اگر اسلحه روی شکم شما باشد، باید هر فرمانی را اطاعت کنید اما تا جایی که ممکن است دستان خود را پایین‌تر نگه‌دارید.
 - هیچ حرکتی را از پیش نشان‌ندهید. مزیت هنرهای رزمی، به‌خصوص در حرکات انفجاری این است که علائم لودهنده ندارند. این مزیت را با حرکت چشمان خود از دست ندهید. (با حرکت چشم باعث لورفتن حرکت بعدی نشوید.)
 - سعی کنید همیشه اسلحه در محدوده دید پیرامونی شما باشد. می‌توانید نگاه مختصری به اسلحه انداخته و وحشت‌زده به نظر برسید، که واکنشی طبیعی به نظر می‌آید. اگر در جایی خوانده‌اید که می‌گوید فقط باید به چشمان مهاجم نگاه کنید، زیرا با نگاه کردن به اسلحه بازی را خواهید باخت، این کار غیرطبیعی است. به شما اطمینان می‌دهم که باید به سلاح نگاه کنید. باید از وضعیت سلاح آگاه شوید.
- سعی کنید طبیعی رفتار کنید؛ حتی اگر وحشت‌زده هستید.

شگردها

به‌منظور تمرین، تیرانداز راست‌دست را فرض می‌کنیم، برای تیرانداز چپ دست همه این توالی را وارونه کنید.

مکانیک حرکتی مفاصل را مطالعه و درک کنید. حرکات معینی هستند که کنترل به شما می‌دهند، اما منجر به از بین رفتن کنترل حریف نمی‌شوند. نگذارید کار شبیه مسابقات کشتی شود. به‌طور ایده‌آل، اسلحه را باید به‌صورت اهرم به کار بگیرید و به‌گونه‌ای از دست او بیرون بکشید که از محکم گرفتن اسلحه عاجز شود و درد زیادی را در مفاصل انگشت‌ها و مچ دست خود متحمل شود. در هر موقعیتی هر شگردی را که ترجیح می‌دهید، یک موضوع را خیلی واضح به خاطر داشته باشید: کار را ساده انجام دهید.

به خاطر بسپارید که اولین اصل پایه این است که بدنتان را از مسیر تیراندازی کنار بکشید و اگر این کار با به دست آوردن اهرم کامل روی سلاح در تضاد است، اهرم کردن را فراموش کنید. مهم این است که بیرون از مسیر تیراندازی باشید تا از فشار اتفاقی یا غیرارادی روی ماشه در امان باشید و برای هر کاری که قصد انجام آن را دارید، برای خودتان زمان بخرید.

روبروی صورت

بهترین سناریو که اجرای آن آسان است. وقتی دستانتان را کنار سر خود بالا نگه داشته‌اید، کف دستتان فقط چندسانتی‌متر با اسلحه فاصله دارد.

- با کف دست چپ محکم به دستی که اسلحه را گرفته ضربه بزنید، درحالی که همزمان سرخود را به سمت چپ حرکت می‌دهید و بدنتان هم مطابق با آن جابه‌جا می‌شود.
- انگشتان دست چپ را محکم دور آلت متحرک بپیچید و باید تلاش کنید که با انگشت کوچک و انگشت کنارش، چخماق اسلحه را بگیرید.
- با فاصله بسیار کم، قبل از حرکت دست چپ، باید با دست راستتان به داخل میج دست راست او ضربه بزنید. هر دو ضربه یکی پس از دیگری در واقع، می‌توانند اسلحه را از دست او خارج کنند، اما در بدترین حالت اگر اسلحه از دست او خارج نشد، برای کسری از ثانیه لوله اسلحه ۹۰ درجه از روی شما می‌چرخد. تمام این اتفاقات در نیمی از ثانیه رخ می‌دهد.
- چرخاندن اسلحه به سمت او یا به سمت بالا را ادامه دهید. حرکت اگر به سمت بالاست، بدنتان کاملاً در وضعی قرار می‌گیرد که می‌توانید با آرنج دست راست به فک او ضربه بزنید و او را بی‌هوش کنید، بدون اینکه اجازه دهید میج او از دست راستتان خارج شود. با چرخاندن اسلحه به سمت او در واقع می‌توانید شلیک کنید، اما باید از سرخود استفاده کنید و به فک او ضربه بزنید.
- برای ضربات سر باید، سر خود را از قسمت بالای خط دید چشم، به صورت و در قسمت زیر چشم او بکوبید. هرگونه ضربه دیگری باعث بی‌هوش شدن خود شما می‌شود.

حالت‌های مختلف این سناریو

وضعیت‌های مختلفی وجود دارند که مثلاً اسلحه مرکز بدن شما را نشانه گرفته باشد و دست‌های شما در حالت‌های مختلفی باشند، یا اسلحه و مهاجم پشت سر ما و اسلحه پایین و پشت کمر شما، یا بالا و پشت گردن‌تان نگه داشته شده باشند. باید تمام سناریوها را به همراه همکاران برای خود تمرین کنید و درآورید، اما اصول ابتدایی خط تیراندازی، انحراف، کنترل و توانایی ضربه زدن را به یاد داشته باشید. فقط یک نکته اینکه زانوزدن به ناحیه پایین تنه را فراموش کنید. واکنشی که از آن انتظار دارید آنی و فوری نیست. افرادی را دیده‌ام که ضربه خوبی به زیر شکمشان اصابت کرده است، ولی قبل از اینکه پیام عصبی درد در بدنشان نمایان شود، صدمات زیادی زده‌اند. در ضمن در حملات زانو اغلب، کنترل بدن هم لازم است که در این مورد شما فقط بر روی اسلحه کنترل دارید.

هدف شما می‌تواند یا گلو باشد یا فک مهاجم، و برای نخستین گزینه می‌توانید آرنج یا سر را به عنوان سلاح انتخاب کنید. شما در محدوده گلاویز شدن قرار دارید و نمی‌خواهید به منظور زانو یا لگدزدن از این شعاع خارج شوید، زیرا امکان اهرم کردن سلاح را از دست می‌دهید. دغدغه اصلی شما کنترل بر اسلحه است. اگر کنترل را به دست بگیرید که چه بهتر، وگرنه باید دو دستتان روی آن باشد، مگر اینکه مثل توپ‌زن‌های بازی بیس‌بال به شدت سریع باشید. سر و آرنج، هردو سلاح‌های برد کوتاه مخربی هستند. از آنها استفاده کنید و این کار را بارها و بارها هم تکرار کنید، به تک‌ضربه بسنده نکنید.

پشت سر

وقتی اسلحه پشت شما را نشانه گرفته است، دغدغه اصلی شما این است که بفهمید اسلحه دقیقاً در کجا قرار دارد. بدون شک در کتاب‌های راهنما می‌خوانید که به شما توصیه می‌کنند یک نظر پشت سر را نگاه کنید. این شاید تنها گزینه شما باشد، اما ممکن است نیت شما را فاش کند و تضمینی نیست که وقتی سرتان را برمی‌گردانید، او اسلحه را حرکت ندهد یا عقب نکشد. در حقیقت برای اینکه بفهمید اسلحه در کدام دست قرار دارد این کار کافی نیست. باید قبل از

اینکه حرکتی بکنید اسلحه را در پشت خود احساس کنید. به این معنی است که اگر در حال راه رفتن هستید قدم‌ها را آهسته‌تر کنید یا بایستید و اگر ایستاده‌اید کمی به سمت عقب حرکت کنید- حتی شاید لازم باشد بچرخید و روبه‌روی مهاجم قرار بگیرید- اگر نتوانستید اسلحه را ببینید و یا حس کنید، کورکورانه عمل خواهید کرد و این حرکات در واقع علیه شما خواهد شد.

تمرین کنید تا یک مسئله را برای خود تثبیت کنید: **اولویت خود شما در چرخش**. از هر رزمی‌کار باتجربه بپرسید به شما خواهد گفت که برای لگزدن، یک پای مطلوب و یک سمت مطلوب دارند که با آن کار می‌کند و چرخش‌ها و تغییر جهت‌های مطلوب خود را روی آن سمت انجام می‌دهند. این بخشی از ساختار فیزیکی ما است، که روی یک پا بیشتر از پای دیگر تعادل داریم و اغلب این موضوع نوع توانایی و در نتیجه اولویت جهت چرخش ما را تعیین می‌کند. در یک طرف از بدن سریع‌تر و متعادل‌تر از طرف دیگر هستیم. اگر این موضوع در شما هم صدق می‌کند، پس باید چرخش‌ها و ضربه‌هایتان را روی آن سمت تمرین کنید و [بدانید] صرف‌نظر کردن از بقیه عوامل خیلی کار درستی نیست. وقتی کتاب راهنما را می‌خوانید، به یاد داشته باشید که اینها فقط راهنما و پیشنهاد هستند؛ **فقط نپذیرید، تطبیق دهید**. به خاطر داشته باشید، شما هستید که **کنش** را برمی‌انگیزید و بنابراین پیش از واکنش، کسری از ثانیه را از آن خود کرده‌اید. این زمان را با پیروی از توالی چیده‌شده که در کتاب‌ها خوانده یا تصاویر آن را دیده‌اید، هدر ندهید که این توالی‌ها پویا نبوده و برای شما مناسب نیستند.

استفاده از کیسه بوکس و میت‌ها (ضربه‌گیرهای تمرینی)

تمام ضربات کوتاه‌برد خود از قبیل آرنج، سر، ضربات هوک کوتاه را روی کیسه و یا هوک و جب^۱ (مشت کوتاه مستقیم) را روی میت و همچنین ضربات زانو را تمرین کنید. باید در تمام تکنیک‌ها، ضربه ویران‌کننده با برد کوتاه را پرورش دهید. زنانها فقط زمانی به کار می‌آیند که بخواهید پای مهاجم را از کار بیندازید. روش‌های حرکتی مرکب و مانورهای قفل کردن و سد کردن پیچیده را فراموش کنید. حرکات پیچیده فقط شما را به دردسر می‌اندازند.

مهارت ضربات «هوک و جب» را روی میت‌ها پرورش دهید. ضربات پیشگیرانه را تا سرحد مرگ، تمرین کنید تا حالتان را به هم بزنند. مهارت‌های شما در ازپادرآوردن حریف گسترش می‌یابد. روی ضربات آرنج از نزدیک کار کنید که در شگردهای خلع سلاح کاربرد دارند.

۱- hook and jab: ضربه مشت کوتاه و مستقیم دست جلو و پس از آن ضربه هوک دست عقب که آرنج کمی در آن قوس دارد و از کنار بدن به سر و صورت برخورد می‌کند.

تفنگ لوله بلند و شات گان

انواع خلع سلاح‌ها و سناریوهای خود را تمرین کنید؛ اهرم کردن با این سلاح‌ها بهتر اجرایی شود. تقریباً غیرممکن است که مهاجم به خاطر بسپارد که باید لوله تفنگ خود را نزدیک به بدنش نگه دارد. این کار غیرطبیعی است و تمایل مهاجم همیشه به جلو بردن اسلحه است. به یاد داشته باشید: به طور فرض، هرچه قدرت آتش اسلحه بیشتر باشد، عامل زمان در ارتباط با واکنش بیشتر به نفع شما است؛ چراکه قدرت آتش این چنینی حس امنیت کاذب بیشتری در مهاجم ایجاد می‌کند، به این ترتیب که انتظار ندارند کسی کاری به جز اطاعت دستورات آنها انجام دهد.

فنون و شگردهای خود را تمرین کنید تا در به دست آوردن اسلحه به حد مطلوب برسند. هر وقت کنترل کامل اسلحه را به دست گرفتید، ضربات سر و غیره را کنار بگذارید. تیراندازی کنید و حریف را متوقف سازید. حتی لحظه‌ای امکان تیراندازی را از نظر خود دور نکنید، زیرا احتمال دارد که مهاجم، اسلحه مخفی دیگری داشته باشد و درگیری احتمالی بعدی، خطر بسیار زیادی دارد. (اعتقاد صادقانه به مجرم بودن مهاجم)

در طول سال‌های متمادی، برای خلع سلاح افرادی که تفنگ‌های بلند دارند، شگردهای بسیاری ایجاد شده است که همگی شامل چرخش و گردش‌های زیاد و استفاده از اهرم کردن سلاح در روش‌های پیچیده خلع سلاح هستند. همه این روش‌ها به شدت متکی بر قدرت و به دست آوردن اهرمی، در حد عالی هستند. این شیوه‌ها خطرناک بوده و احتمال شکست آنها اغلب بیش از موفقیت آنها است. مزیت اهرم کردن از آن کسی است که اسلحه را به سمت شما نشانه گرفته است. اگر بخواهید درگیر حرکات خیلی پیچیده شوید، هدف خود یعنی ناتوان ساختن حریف را از یاد می‌برید. اگر سعی کنید به زور و کشمکش تفنگ را از دست کسی درآورید و او یک دستش را رها و با یک تپانچه به شما شلیک کند، کار شما بیهوده و بی‌معنی است.

قدرت عضلات پشت و شانه در تمرینات بسیار ضروری هستند. وقتی باید با کسی گلاویز شوید، به نیروی زیاد عضلات پشت نیاز دارید.

حرکات ابتدایی که در مورد دفع، کنترل و خلع سلاح کردن تپانچه به طور خلاصه اشاره کردیم، در مورد تفنگ‌های بلندتر اگر بهتر جواب ندهد، اما کاربرد دارند. تمام آنچه باید انجام دهید این است که اگر می‌توانید خط نشانه اسلحه را از روی خود دفع کنید و کنترل آن را به دست بگیرید که اسلحه تاب نخورد و دوباره به خط نشانه روی قبلی بازنگردد. به محض اینکه سلاح را به سمت بیرون تاب دادید، به سمت داخلی سلاح جابه‌جاشده و ضربه‌زدن را شروع می‌کنید. در مورد تفنگ لوله بلند وقتی در سمت داخلی سلاح قرار دارید، نسبت به وقتی که در برابر تپانچه مقاومت می‌کنید، امنیت بیشتری دارید. زیرا اگر نتوانید کنترل کامل تپانچه را به دست بگیرید، اندکی چرخش میچ دست مهاجم، می‌تواند تپانچه را دوباره به سمت شما نشانه‌برود. قرار است که او را از پا درآورید. درجایی که سرعت «انفجاری» و ضربه مهیب تکنیک‌های مختص فاصله کم نیاز است، کار را بیش از اندازه پیچیده نکنید. کسی که بی‌هوش شده، حتی اگر اسلحه هم به دست داشته باشد باز هم بی‌هوش است. آنچه می‌بینید که مربی مبارزات غیرمسلحانه با شاگردان مطیع خود انجام می‌دهد، خوب در واقع چرند است!

تمرینات آمادگی جسمانی برای محافظین شخصی

همیشه دیدگاه‌های محکم و متنوعی در مورد شرایط لازم برای شغل حفاظت شخصی بوده‌است که مثل همیشه محکم‌ترین آنها از سوی کسانی است که اندام متناسبی ندارند. چینی‌ها مثلی دارند که می‌گوید: «ارتشی را هزار سال نگه‌دار، شاید یک روز نبرد کرد». اگر می‌خواهید بپرسید که چرا باید تمرین کرد، شاید زمان آن رسیده که شغل خود را عوض کنید. این نگرش ذهنی است که بیش از همه اهمیت دارد. کسی که برای یک درصد احتمال درگیری، سخت و دائم در حال تمرین است، از عموم مردم متمایز است و نگرشی کاملاً متفاوت را نسبت به خود و دیگران به نمایش می‌گذارد. در حقیقت از جنبه‌های بسیاری، مزایای روانی تمرینات تناسب اندام به اندازه نتایج فیزیکی آن اهمیت دارد.

- افراد متناسب بهتر می‌توانند با موقعیت‌های تنش‌زا و پرفشار دست‌وپنجه نرم‌کنند؛ موقعیت‌های فرار یا قرار.

- کسانی که مدام و منظم تمرین می‌کنند احساس مثبت‌تری نسبت به ظاهر، سلامتی و کار خود دارند و بسیار کمتر احساس ناخوشی می‌کنند.

- تجربه نشان داده‌است افرادی که مرتب تمرین می‌کنند اعتبار و ارزش بالایی دارند. مشخص شده که تمرینات طولانی مدت، افسردگی را کاهش می‌دهد. کسانی که فعالیت و اندام متناسبی دارند کمتر دخانیات مصرف می‌کنند.

روی هم رفته، یک عضو سازگارتر، باثبات‌تر، شاید متعادل‌تر با ظاهری متناسب در تیم دارید. به‌طور قطع، یکی از تأثیرات جانبی تناسب اندام نمود ظاهری است. یک دست‌کت و شلوار ۲ میلیون تومانی بر تن یک فرد چاق و بی‌مصرف، دقیقاً نمود یک فرد چاق و بی‌مصرف است که کت و شلوار پوشیده‌است. در شغل محافظ شخصی، ظاهر هم به‌اندازه بقیه موارد مسئله

مهمی است. آنچه کارفرما می‌خواهد یک شخصیت خیالی همه‌فن‌حریف^۱ است که در نقش عضو تیم اسکورت او را احاطه کرده و وارد شهر می‌شود.

شاید پیروزشدن، همه‌چیز نباشد؛ اما تلاش استثنایی برای به پیروزی رسیدن مهم است. محافظ شخصی بودن اگر درست و صحیح انجام‌شود، شغلی تخصصی و طاقت‌فرسا است که نگرشی صحیح به تناسب اندام و تمرینات ورزشی، عضو جدایی‌ناپذیر آن است و باعث می‌شود که همیشه «هوشیار و بیدار» باشید و وقتی اوضاع سخت شد پناه بگیرید. اما تناسب برای چه؟ تناسب اندام، تیمی از موارد مختلف را پوشش می‌دهد. تناسبی که برای مسابقات ماراتون لازم است اگرچه ستودنی است اما برای محافظ شخصی کاربرد چندانی ندارد. اما آیا قدرت و مقاومت به‌تنهایی کافی است؟ هر تمرین تناسب اندامی باید مکمل شغل مورد نظر باشد و شغل محافظ شخصی در سخت‌ترین حالت خود، شغلی است که در شرایط پرتنش با اقدامات انفجاری مواجه می‌شود که با غافلگیری همراه است و باید با استفاده از قدرت، نیرو و استقامت، به روشی هماهنگ در مقابل آن عمل کرد و محافظ شخصی حتی فرصت آماده‌شدن و نفس‌گرفتن برای این کار را نخواهد داشت. حتی ممکن است لازم باشد مدتی طولانی شرایط پرتنش را تحمل کند، بنابراین باز هم وضعیت مناسب قلبی عروقی اهمیت دارد. همواره بر این اعتقاد بوده‌ام که وارد کردن عامل تنش و فشار روانی در روند تمرینات بسیار حیاتی است. به دوندۀ ماراتون اشاره کردیم که الزاما باید در فضای هوای کار خود را انجام دهد. در اصل این مسئله به این معناست که دوندۀ هیچ‌وقت در حالت کمبود اکسیژن قرار نمی‌گیرد، بلکه در طول تمرینات بلندمدت بدن خود را به‌گونه‌ای تمرین می‌دهد که مقدار بهره‌برداری آن از اکسیژن و مواد غذایی را به حداکثر برساند تا ماهیچه‌های در حال فعالیت را تغذیه کنند. به‌طور طبیعی، کسی که تمرینات هوازی می‌کند هیچ‌وقت مضطرب نمی‌شود- البته نه از آن جهتی که منظور ما است- اگرچه وقتی که دوندۀ ناگهان در مسابقه به

۱- Mr. Blobby: یکی از شخصیت‌های عروسکی کمدی انگلستان که قابلیت‌های زیادی داشته و حالت تهاجمی دارد.

اصطلاح «کم می آورد»، قطعاً درد می کشد و رنج بدی را هم تحمل می کند. حداقل ۲۰ دقیقه تمرین هوازی در هر جلسه و سه بار در هفته برای کسب نتیجه لازم است. در هر برنامه تمرین ورزشی، یک عنصر هوازی باید گنجانده شود، اما گاهی وقت ها این بخش هوازی می تواند محصول جانبی کار دیگری باشد، تمرینات مرتبطتری از قبیل مشت زنی، کشتی یا هنرهای رزمی.

نتیجه تمرینات هوازی، تمرینات بی هوازی هستند که ستون اصلی تمرینات محافظ شخصی را تشکیل می دهند و پیش از شروع مرحله تمرینی بی هوازی (بدون اکسیژن) که می تواند بسیار تنش زا و دردآور باشد، از تمرینات هوازی برای گرم کردن بدن استفاده می شود.

کول کردن در سرایشی

این تمرین به همراه دوی سرعت در شیب، یکی از بهترین تمرینات برای افزایش قدرت و استقامت عضلات پا است. شیب سرایشی باید به قدری باشد که در فاصله ۶۰ تا ۸۰ متری کار را به تمرین بی هوازی تبدیل کند.

دوهای سرعت در سرایشی چه با کول کردن همراه باشد و چه به تنهایی انجام شوند، بهترین تمرین ممکن برای افزایش قدرت پا هستند. برای این تمرین تلاش لازم است و ناگهان تبدیل شدن به حرکت بی‌هوازی، به این معناست که فقط حالت تهاجمی ذهن است که شما را در به پایان رساندن جلسه یا بخش تمرینی کمک می‌کند. طبق معمول مؤلف کتاب پشت سر بقیه در حال حرکت است تا بتواند از پشت هوای بقیه همراهان را داشته و آنها را تشویق کند. (!)

شیمی بدن به شکلی است که مدت کوتاهی می‌تواند بازدهی سطح بالا را داشته باشد. این توانایی می‌تواند در بلند کردن وزنه‌ها یا سعی و تلاش فراوان و با شدت تمام مثل دوی سرعت در سرایشی باشد. منبع این استقامت کوتاه مدت در عضلات، ماده‌ای به نام ATP در بدن است. ATP از یک واکنش شیمیایی با نام گلیکولیز در بدن تهیه می‌شود. این واکنش بدون نیاز به اکسیژن صورت می‌گیرد، چراکه بدن به دلیل تقاضای زیاد و شدید، قادر نیست با سرعت کافی اکسیژن را به انرژی تبدیل کند. متأسفانه محصول جانبی تمرینات سنگین بی‌هوازی، اسیدلاکتیک است که وقتی عضلات، دیگر توان عملکرد را ندارند آن حالت سنگینی و از کار افتادگی را در عضلات ایجاد می‌کند. اثر هوازی این اسید را دوباره به ATP تبدیل می‌کند.

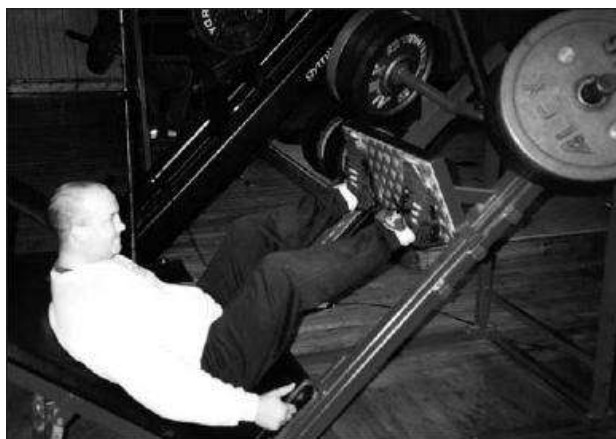
تمرینات بی‌هوازی در شغل محافظ شخصی، شغل محور یا وظیفه محور هستند. این تمرینات حرکات انفجاری، قدرت، نیرو و استقامت سنگین در کوتاه مدت را بهبود می بخشد. دو روش از بهترین روش های تمرینات بی‌هوازی، دوی سرعت در سراشیبی و کول کردن در سراشیبی است. این تمرینات باید در چند نوبت و به کمک یک نفر همراه انجام شوند.

هر نفر، همراه خود را روی کول خود گرفته و ۶۰ تا ۸۰ متر شیب را بالا می رود. وقتی مسیر تمام شد، به دقت نرم و آهسته به سمت نقطه آغاز می دوند. هر دو نفر همان مسافت را با سرعت تمام رو به بالا می دوند، در حالی که شخصی که بار اول نفر دوم را به دوش گرفته بود، جلوتر حرکت می کند. و اگر سرعتش افت کرد، نفر دوم او را از پشت تشویق و ترغیب کند. دوباره شیب را رو به پایین برمی گردند. این روند یک نوبت تمرین را تشکیل می دهد و اکنون جای نفری که کول کرده و بار دوم جلوتر دویده بود را عوض کنید. یک جلسه تمرین خوب تقریباً شامل ۶ نوبت برای هر نفر است. مسافت این تمرین باید تغییر کند که عامل تنش در این دوی سرعت افزایش یابد. قدرت پاها، طاقت و استقامت ذهنی و توان انفجاری حرکتی، بهبود خواهند یافت. برای پایان دادن جلسه تمرینی می توانید در زمین مسطح دوی سرعت انجام دهید و در حال حرکت زانوها را تا سینه بالا بکشید.

مثل تمام تمرینات آمادگی جسمانی، سرعت بازیابی و برگشتن بدن به حالت اولیه، معیار توانایی و پیشرفت است. با این تمرینات خیلی زود توان ادامه دادن، از بین می رود. زیرا اسیدلاکتیک تا مقدار زیادی افزایش می یابد. سعی کنید شیبی را انتخاب کنید که بتوانید بیش از یک کیلومتر را با سرعتی ملایم، به صورت نرم و آهسته بدوید و با این کار عضلات و مفاصل خود را گرم کنید، تنفس خود را تنظیم کنید و سپس قبل از آغاز حرکات سنگین، حرکات کششی انجام دهید. دویدن نرم و آهسته تا خودرو نیز هوازی بوده و امید است که اسیدلاکتیک را از بین ببرد.

تمرینات قدرتی

یکی دیگر از ضرورت‌های محافظ شخصی، تمرینات قدرتی است که قدرت بنیادی را نه تنها برای عضلات، بلکه برای بافت‌های متصل‌کننده از قبیل رباط‌ها و غضروف‌ها فراهم می‌آورد. تراکم استخوان‌ها، مقاومت در برابر ضربات و بهبود استقامت عضلانی تمامی جنبه‌های دیگر تمرینات را به هم متصل می‌کنند. حداقل ۲ و حداکثر ۳ جلسه تمرین، به همراه تمرینات دیگر کافی خواهد بود.

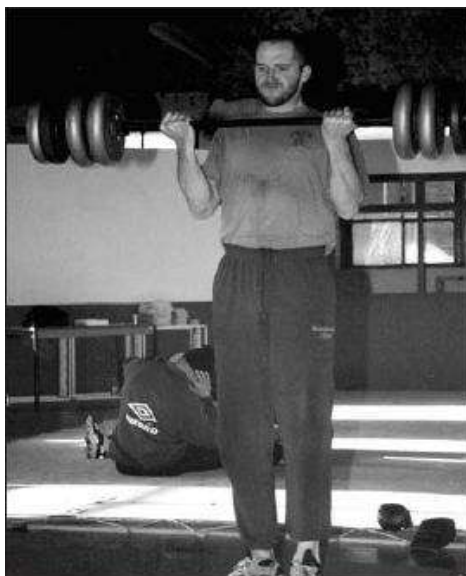
اگر زمان کافی ندارید، حرکات پایه و با وزنه‌های سنگین را کار کنید. اگر مشکل زانو دارید پرس پا جایگزین مناسبی برای اسکات^۱ است. حرکات پرس پا، جلو پا کشیده و پشت پا یا پشت ساق را به نوبت انجام دهید. قدرت پای خوب در هر سیستم مبارزاتی، حیاتی است.

دامنه مطالب این کتاب بررسی برنامه‌های ورزشی دقیق و بیان جزئیات آن را اجازه نمی‌دهد، اما اگر زمان کافی ندارید تمرینات اساسی سنگین را انجام دهید. تمرینات خود را در آن دو یا سه روز تمرین را به بخش‌های مختلف اصلی بدن یعنی سینه، شانه‌ها، پشت، دست‌ها و پاها

۱- squat یا بشین - پاشو

تقسیم‌بندی کنید. به‌عنوان مثال تمرینات عضلات پا و جلوی ران را با سرشانه و عضلات سینه در یک روز انجام‌دهید و عضلات عقب ران و پشت و دوقلوی ساق پا را برای روز دیگر بگذارید.

عضلات دوسر جلوی بازو و سه سر پشت بازو را می‌توان به ترتیب در روزهای عضلات پشت و سینه تمرین‌داد. زیرا هر کدام از آنها در جلسه قبل، به‌همراه عضو اصلی بدن (طبق برنامه آن روز) تمرین داده‌می‌شوند. عضلات شکمی را باید در هر جلسه تمرین‌داد. این عضلات یکی از مهم‌ترین مجموعه عضلات هستند و اگر تمرینات متوقف شوند، اولین بخشی هستند که تحلیل‌می‌روند.

کار با وزنه‌های سنگین

قدرت عضله دوسر بازو برای گلاویز شدن و گرفتن‌های محکم و همچنین در زمان گرفتن گلو و گردن از پشت بسیار ضروری است.

ممکن است بخواهید سرشانه را در همان روزی کار کنید که عضلات پشت را تمرین می‌دهید و عضله سه سر پشت بازو را در روز عضلات سینه تمرین‌دهید.

هنرهای رزمی

در بیشتر هنرهای رزمی، مشت‌زنی و کشتی، تمامی عناصر ذکرشده در بالا از جمله قدرت، استقامت، تمرینات هوازی (قلبی- عروقی) و بی‌هوازی حضوردارند. مزیت اصلی این ورزش‌ها این است که عناصر مبارزه‌ای آن برای محافظ شخصی یا عضو تیم حفاظت شخصی اهمیت حیاتی دارد.

همان‌طورکه پیش از این هم اشاره‌شد، بر این باوریم که بسیاری از هنرهای رزمی از واقعیت به دور هستند و آنچه به شکل هنر کارمی‌شود یا در مسابقات وجوددارد، اغلب در خیابان تأثیر ندارند. باوردارم که هر یک از اعضای تیم حفاظت شخصی باید توانایی مبارزه را داشته‌باشند، اما درعین‌حال به‌شدت معتقدم که هرکسی که مهارت مبارزاتی دارد، لزوماً محافظ شخصی خوبی نیست.

اغلب، تمرین‌کردن را سخت می‌بینیم، به‌ویژه اگر در شغلی مشغول باشیم. اما به همان اندازه این مشکل ناشی از نگرش ما است. کارها قابل‌برنامه‌ریزی هستند و بنابراین تمرینات را می‌توان ادامه‌داد و در دنیای ایده‌آل، تمرینات به هر شکل خود، به‌ویژه تمرینات آمادگی جسمانی را باید به‌عنوان بخشی از وظایف و دستورالعمل‌های تیم ادامه‌داد.

تمرین‌کردن، سرمایه‌گذاری ما بر خود ما است. هیچ‌کس دیگر این سرمایه‌گذاری را برای ما انجام‌نداده و نمی‌دهد.

یک شیب بلند مناسب را برای دوی سرعت و کول کردن انتخاب کنید. از این رو می توانید مسافت ها را به ویژه برای دوی سرعت تغییر دهید.

برنامه های آموزشی سودمند باید تنش و فشار را نیز به همراه داشته باشند.

فصل هجدهم

تعقیب و مراقبت

«تعقیب و مراقبت به مشاهده پنهانی مکان‌ها، افراد و خودروها به منظور کسب اطلاعات درباره هویت یا فعالیت‌های اهداف گفته می‌شود.»^۱

در فصل ۳ در بخش «آدم‌ربایی، محافظت و هوشیاری از آن» به نیاز تروریست‌ها به اطلاعات، انواع و اهداف آن پرداختیم و همچنین بررسی کردیم که چگونه باید کارفرما و خانواده‌اش را توجیه کنیم که در زندگی روزانه خود در خصوص فن‌های تعقیب و مراقبت آشکار و نیمه‌آشکار چه مواردی را جستجو کنند.

اما لازم است که به تعقیب و مراقبت و اینکه از چه راهی می‌توانیم تدابیر مقابله با آن را پیاده کنیم، نگاهی دقیق‌تر ببندیم.

متجاوزها به اطلاعات نیاز دارند

حمله به مدیران اجرایی یا اهداف برجسته و ثروتمند معمولاً فقط پس از مقدمات و آماده‌سازی دقیق صورت می‌گیرد. انتخاب قربانی به عوامل زیادی بستگی دارد. وقتی که قربانی انتخاب شد،

۱- چارلز ای اوهارا "Charles E O'Hara" - اصول تحقیقات جنایی

جمع‌آوری اطلاعات برای پرکردن هر شکافی افزایش می‌یابد و در نتیجه جزئیات بسیاری را در برنامه حمله وارد می‌کند.

اقدامات مهاجمان عبارت است از پرس‌وجو، تجزیه و تحلیل دقیق اطلاعات، مشاهده و دیده‌بانی، شناسایی و زمان‌بندی مسیرها، نقشه‌خوانی، شبیه‌سازی جریان کار، انهدام و ازبین‌بردن شواهد. تأکید زیادی بر جمع‌آوری اطلاعات و تعقیب و مراقبت وجود دارد. خلاصه اینکه متجاوزها معمولاً هر کاری را فقط پس از آماده‌سازی دقیق و پس از آن هم اگر همه یا بیشتر شرایط مطابق میلشان بود، به عهده می‌گیرند. چنین اطلاعاتی که در مورد قربانی احتمالی نیاز دارند را در ابتدا از اطلاعات در دسترس عموم، از قبیل مقالات، اخبار و رسانه‌ها به دست می‌آورند؛ متتبعاً اغلب از منابع صاحب‌امتیاز مثل فهرست کارکنان که بدون محدودیت در بین مراکز فرماندهی ارتش و دیگر دفاتر منتشر می‌شوند. اهداف ممکن است بر حسب جایگاه نظامی، سیاسی، مذهبی، مالی، صنفی یا نمادینی که دارند، انتخاب شوند.

همچنین می‌توان اطلاعات را از طریق منابع خبر آگاه، تعقیب و مراقبت یا ترکیبی از این دو به دست آورد. این منابع آگاه ممکن است افراد معمولی و بی‌اطلاع از موضوع یا عوامل نفوذی یا کسانی باشند که در موقعیتی به اندازه کافی نزدیک به قربانی گماشته شده‌اند و اطلاعات مورد نیاز را کسب می‌کنند.

رسوایی شرکت ¹National Car Parks و اقدامات دادگاه بلافاصله پس از آن، بهترین نمونه از مورد آخر است. برای کسب اطلاعات از جابه‌جایی‌ها، عادت‌ها و یا عوامل امنیتی قربانی ممکن است به تعقیب و مراقبت نیاز باشد.

۱- بزرگترین اپراتور پارکینگ در انگلستان

روش‌های تعقیب و مراقبت

۱. اطلاعات کلی ممکن است از روش‌های زیر به دست بیاید:

- دزدیدن آسغال‌ها، تماس‌های تلفنی، تحقیقات، تماس‌های خدماتی و غیره و از طریق جستجوی شایعات عمومی محلی.

۲. تعقیب و مراقبت ممکن است به شکل‌های زیر انجام شود:

- پیاده
 - یک نفره
 - چند نفره
 - تیمی
- با وسیله نقلیه
 - ماشین، ون، موتورسیکلت، دوچرخه (حتی با هواپیما و قایق)
- ثابت
 - پست‌های دیده‌بانی
 - زیر نظر گرفتن
 - فنی

۳. نوع برداشت اطلاعات:

- ثبت کردن
- عکس برداری
- فیلم برداری

۴. این افراد منابع بسیاری در اختیار دارند:

- وسایل حمل و نقل، عکاسی، تجهیزات ارتباطی، لباس‌ها وسایل مختلف مورد نیاز

۵. نقاط آسیب‌پذیر هدف:

- خانه: مسیر رفت و برگشت
- محل کار: مسیر رفت و برگشت
- زمان‌بندی‌ها و الگوها
- نقطه سد راه
- محدودیت‌ها و نبودن مسیر جایگزین
- فعالیت‌ها و سرگرمی‌های خانواده
- فعالیت‌های منظم و طبق برنامه

۶. تعقیب و مراقبت ممکن است به حالت‌های زیر باشد:

- نزدیک
- مخفی
- ترکیبی

۷. تیم‌های تعقیب و مراقبت ممکن است از شیوه مستقیم استفاده کنند:

- استفاده از آقا، خانم و بچه
- داوطلبان جویای کار
- خبرنگار، تماس‌های خدماتی، تحقیقات و غیره

این افراد چه در موقعیتی ثابت و چه در حال حرکت به‌صورت پیاده یا سوار بر خودرو، اغلب فاصله را حفظ می‌کنند. اما تعقیب و مراقبت یک خیابان یک‌طرفه نیست و برای اجرای موفقیت‌آمیز آن موانع بسیاری سر راهشان قرار دارد.

نقاط آسیب‌پذیر تعقیب و مراقبت

- حداقل یکی از اعضای تیم باید با هدف، تماس چشمی داشته‌باشد.
- آنها نمی‌توانند فعالیت‌ها یا محیط اطراف را کنترل‌کنند. زمانی کنترل را در دست دارید که بتوانید کاری درباره آن انجام‌دهید.
- دائم مجبور هستند از نظرها محو شوند و مخفی عمل‌کنند.
- همواره باید در هر زمانی هوشیار باشند (که کار دشواری است).
- دائم از اینکه شناسایی شوند واهمه دارند.
- خستگی، گرسنگی و فرسودگی کار اغلب، بر آنها چیره‌می‌شود.
- شرایط نامناسب

آنچه باید جستجو کنید

۱. به‌کارگیری معیارهای زمان، مسافت و مسیر
 - تکرارها در افراد، خودروها
 - نقل و انتقال، تغییر مکان‌ها، چرخش‌ها و توقف‌ها
 - طرز رفتار
 ۲. نبود تقارن: آنچه که با محیط مورد نظر تناسب ندارد.
 ۳. اسباب و ادواتی که آشکار می‌شوند: خودرو، تجهیزات ارتباطی و عکاسی
 ۴. اشتباهاتی که فاش می‌شوند.
- از دانش خود نسبت به منطقه نهایت استفاده را بکنید و بدانید که باید انتظار دیدن چه رخدادهایی را داشته‌باشید.
- سیستم حمل‌ونقل، خیابان‌ها و ترافیک
 - مکان‌های عمومی و مکان‌های تجاری
 - مناطق صنعتی و تجاری

- مناطق مسکونی و تفریحی
 - ساعت‌های عملیات و نوع افراد
 - مکان قرارگیری تجهیزات احتمالی
 - آگاهی از نقشه‌ها، نمودارها، عکس‌ها و غیره
- آنگاه نقاط احتمالی که بیشترین مزیت برای اجرای عملیات تعقیب و مراقبت دارند را شناسایی خواهید کرد.
- باید شناخت کاربردی خوبی از روش‌های تعقیب و مراقبت داشته باشید.
- آگاهی از هدف تعقیب و مراقبت
 - شناخت شگردها
 - علائم لودهنده
 - چگونگی شناسایی تعقیب و مراقبت بدون متوجه‌ساختن آنها
 - شناخت قابلیت‌های کلی تعقیب و مراقبت
- هوش خود را به کار بگیرید و بیندیشید که کارها را چگونه باید انجام دهید. این کار بینش مشخصی از الگوی عمل شما و هم‌تیمی‌هایتان ارائه می‌کند.
- به عادت‌های خود بیندیشید.
 - عادت‌ها را ردیابی و در یک دوره آنها را بررسی کنید.
 - آسیب‌پذیری‌های آن را شناسایی کنید.
 - سازش‌های لازم را پیاده کنید.
- تعقیب و مراقبت و شناسایی آن، دو روی سکه هستند. شناخت کامل از روش‌های تعقیب و مراقبت شناسایی آن را آسان‌تر می‌کند.

موارد زیر را بشناسید:

قصد و هدف - شگردها - تجهیزات فنی - چگونگی کنش‌ها و واکنش‌های تعقیب و مراقبت

تعقیب و مراقبت اغلب به معنای آن است که مهاجمان باید برای استخراج اطلاعاتی که برای اقدامی موفقیت‌آمیز لازم است، زمان، نیروی انسانی و منابع را در مدت‌زمانی طولانی هزینه کنند. بنابراین تعقیب و مراقبت می‌تواند پرهزینه باشد، به‌ویژه اگر درآوردن الگوی حرکتی به‌خصوص در مسیر رفت و برگشت به محل کار دشوار باشد. اگر مشخص شود که هدف پیشنهادی را نمی‌توان در حرکت به دام انداخت، آنگاه به احتمال قوی، تلاش و منابع بیشتری نیاز است که برای تعقیب و مراقبت اطراف خانه و محل کار به کار گرفته شوند. ممکن است در جمع‌آوری اطلاعات یک فعالیت اجتماعی مشخص شود که این فعالیت فرصت حمله را فراهم خواهد کرد، اما برای به‌دست آوردن چنین اطلاعاتی، انواع حیل‌های مختلف باید به کار گرفته شود و شاید لازم باشد مهاجمان عملیات تعقیب و مراقبت را شب‌ها و آخر هفته‌ها نیز ادامه دهند.

✓ هرچه تعقیب و مراقبت بیشتر باشد، احتمال دیده‌شدن آن هم بیشتر است.

✓ هرچه کسب اطلاعات لازم از یک قربانی برای متجاوزین دشوارتر باشد، جذابیت آن قربانی برای آنها کمتر می‌شود.

مهاجمان معمولاً بر گیرانداختن قربانی و نیروهای امنیتی او در شرایط غافلگیری محض و بدون محافظت تکیه دارند. با استفاده از امتیاز غافلگیری، کار آسان‌تر انجام می‌گیرد و کاری که توسط تروریست‌ها به‌آسانی انجام بپذیرد، برای آنها پیروزی دوچندان است. اولین تأثیر عملیات موفقیت‌آمیز، افزایش روحیه است و اگر هم تلفاتی در جریان حمله داشته‌اند، تعداد آن کم است و اقدام موفقیت‌آمیز پاداش تبلیغاتی و خبری هم به‌همراه دارد که بر اثربخشی و قدرت آن تیم تروریستی می‌افزاید. بنابراین قربانی آسیب‌پذیر، به هدفی

گفته می‌شود که یک حمله سریع و راه فرار امن را به مهاجم‌ها تقدیم می‌کند. عوامل امنیتی قربانی، یا به اندازه کافی نیستند و یا در تعقیب و مراقبت مشخص شده‌است که بی‌اثر و از خطرات در حال وقوع غافل هستند.

نه نیروهای امنیتی و نه خود کارفرما به حضور مهاجمین هوشیار نیستند و در چنین شرایطی اغلب، ثابت شده که تدابیر امنیتی مورد استفاده و موجود، هیچ سودی ندارند. اگر افراد می‌دانستند که به‌دنبال چه بگردند، یا مهم‌تر از آن به‌اندازه کافی هوشیار و گوش‌به‌زنگ بودند، حتماً متوجه وجود دوره‌های طولانی تعقیب و مراقبت در محل می‌شدند.

ترتیب معمول رویدادها

- انتخاب هدف
 - تعقیب و مراقبت
 - انتخاب نهایی هدف
 - برنامه‌ریزی، به‌اضافه تعقیب و مراقبت بیشتر
 - تمرین عملیات
 - تشکیل تیم حمله، به‌همراه یکی از تیم‌های تعقیب و مراقبت به‌عنوان شروع‌کننده عملیات
 - کارفرما به نقطه X رسیده یا از آن عبور می‌کند.
 - حمله اتفاق می‌افتد، با احتمال موفقیت ۹۰ درصد یا بیشتر
- چرخه حمله می‌تواند در چند نقطه با وقفه مواجه یا قطع شود:**
- در طول تعقیب و مراقبت
 - در طول مرحله تمرین عملیات
 - در طول آرایش تیم حمله‌کننده
 - در اجرای نهایی، به‌دلیل شانس کم موفقیت

عامل بازدارنده

باورها بر این اساس است که اقدامات حفاظتی آشکار همراه با خودنمایی، برای ترساندن طراحی شده‌اند.

- اما این بازدارندگی همیشه قابل سنجش نیست.
- قطع به یقین، همیشه از حمله جلوگیری نمی‌کند.
- از آنجا که تمام عوامل امنیتی بسیار مشهود هستند، بررسی آنها توسط تروریست‌ها آسان‌تر است.

جلب توجه نکردن و فریب

- این کار ضعیف‌ترین نقطه تروریست‌ها یعنی تعقیب و مراقبت را هدف می‌گیرد.
 - ممکن است هدف جدیدی انتخاب شود.
 - شیوه خودنمایی نکردن، تدابیری را به کار می‌گیرد که توجه بی‌مورد و غیرضروری را متوجه کارفرما نمی‌سازد.
 - به همین دلیل تروریست‌ها مجبورند تعقیب و مراقبت را تهاجمی‌تر انجام دهند که در نتیجه تشخیص آن توسط تیم حفاظت شخصی آسان‌تر می‌شود.
- شیوه خودنمایی نکردن می‌تواند شامل موارد زیر باشد:
- برنامه‌ریزی کاذب برای سفر
 - استفاده از خودروهای غیراصلی
 - پیام‌های تلفنی جعلی
 - عملیات ضدتعقیب و مراقبت، به‌ویژه در نقاط کمین
 - حرکت کاروان به‌صورت خالی، استفاده از دیگران برای دیده‌بانی
- به‌طور خلاصه، گام اول تروریست‌ها به‌دست‌آوردن هویت قطعی هدف است و احتمال عکس‌برداری از موارد زیر وجود دارد:

- شخص هدف
- محل سکونت او
- محل کار او
- خودروی او
- خانواده‌ها و
- همراهان او

وقتی شناسایی انجام شد، شخص هدف، موضوع اصلی انواع تعقیب و مراقبت به شکل‌های مختلف قرار می‌گیرد تا مطالب زیر تعیین شوند:

۱. روال همیشگی هدف، نیروهای امنیتی او، محل سکونتش، محل کار وی، خدمات تحویل روزانه اجناس و غیره.
۲. برد و عمق تدابیر امنیتی موجود
۳. نقاط آسیب‌پذیر
۴. نقص یا ضعف ابزارهای امنیتی موجود

به خاطر بسپارید که کار تعقیب و مراقبت سازمان‌های تروریستی اغلب توسط اعضای بدون سوءپیشینه تیم‌های تروریستی انجام می‌شود. در واقع این‌ها افرادی هستند که به‌طور مستقیم، در اقدامات تروریستی دخیل نیستند و سابقه مخفی و پوششی دارند که از عهده آزمون‌های نیروهای امنیتی برمی‌آیند.

ضدتعقیب و مراقبت

ضدتعقیب و مراقبت الزاما نگهداری نیروهای امنیتی در جایی است، که از طریق شناسایی یک یا چند عضو سازمان تروریستی، عملیات تعقیب و مراقبت جاری آنها مشخص می‌شود و مقاصد احتمالی متجاوزها را فاش می‌کند.

عملیات ضدتعقیب و مراقبت معمولا خارج از وظیفه و حیطه عملیات حفاظت اجرایی غیرنظامی است و آزمایش مفصل روش‌های مختلف، در واقع به‌خودی‌خود موضوع اصلی شگردهای تعقیب و مراقبت است که پرداختن به آن در حوصله این کتاب نیست. عملیات ضدتعقیب و مراقبت در دنیای امنیت حفاظتی جایگاه خود را دارد و ابزاری است که معمولا در عملیات علیه خرابکاران مخالف شکار و اعضای تیم‌های آزادسازی حیوانات استفاده می‌شود. اطلاع از اینکه مهاجمان کجا هستند و کجا می‌روند، اغلب قصد احتمالی آنها را به شما نشان می‌دهد.

ضدتعقیب و مراقبت^۱

«ضدتعقیب و مراقبت مجموعه اقداماتی است که آن عده‌ای که وظیفه حفاظت از هدف احتمالی را در برابر تروریسم بر عهده دارند، برای شناسایی تعقیب و مراقبت تروریست‌ها و در شرایط معین برای شکست این عملیات به کار می‌گیرند.»

تدابیر به کار گرفته عبارتند از مکان‌یابی، شناسایی، مختل کردن و گزارش همه انواع تعقیب و مراقبت. گاهی اوقات از آن با عنوان بازداشتن، شناسایی و واکنش یاد می‌شود. به یاد داشته باشید آنهایی که وظیفه حفاظت را بر عهده دارند شامل خود کارفرما و خانواده‌اش نیز

۱- در این عنوان از پیشوند anti استفاده شده است، در حالی که در عنوان قبلی از پیشوند counter استفاده شده بود. از لحاظ معنایی این دو تفاوتی باهم ندارند، ولی از لحاظ فنی مفهومی متفاوت دارند که به صورت قراردادی Anti-Surveillance به ابزارها و تدابیر پیش‌گیرانه تعقیب و مراقبت و درواقع ضدآن، و Counter-Surveillance به استفاده از گروهی مجزا برای اخلاف در کار تعقیب و مراقبت تروریست‌ها و مقابله به مثل با آن گفته می‌شود.

می‌شوند و آموزش دستورالعمل‌ها و اطلاعاتی که به او می‌دهیم (همان‌طور که در فصل ۱ به‌طور خلاصه بیان شد)، به‌اندازه دستورالعمل‌ها و مشاهدات خود شما اهمیت دارد. وظایف ضدتعقیب و مراقبت مناسب با نگرش ذهنی آغاز می‌شود، نه با شگردها و روش‌ها. این نگرش به‌طور راسخ، اعلام می‌کند که «در همه حال یک نفر شما را زیر نظر دارد» و سطح تهدید یا خطری که شناخته شده است، نباید بر این حقیقت ساده تأثیر بگذارد و این موضوع همیشه باید در ذهن شما حضور مشخص داشته باشد.

اگر باور نداشته باشید که همیشه تحت مراقبت هستید، انگیزه لازم برای عملکرد مناسب را نخواهید داشت؛ باور کنید.

ضدتعقیب و مراقبت به‌طور عمده، بر دو دسته است: **عامل یا غیرعامل**

ضدتعقیب و مراقبت غیرعامل

در همه حال فعال است و در واقع هوشیاری و دیده‌بانی دائمی برای شناسایی الگوها یا تعقیب و مراقبت اطراف کارفرما است. تعقیب و مراقبت غیرعامل روش سایر سرویس‌های امنیتی برای شناسایی تعقیب و مراقبت و به‌کارگیری پادکارها یا تدابیر مقابله با آن است. چنین اقدامات مقابله‌ای می‌تواند به شکل‌های متعددی فرد ویژه را به خطر بیندازد. این تدابیر مقابله‌ای اغلب هیچ تغییری در روال برنامه روزانه طلب نمی‌کنند و در نتیجه هیچ نشانی از مظنون‌شدن به تعقیب و مراقبت از خود نشان نمی‌دهند، تا اگر امکان داشته باشد، برای برآوردن مقصود نیروهای ضدتعقیب و مراقبت، عملیات ضدتعقیب و مراقبت مهاجمان را دستخوش تغییر کند. در فضای حفاظت اجرایی غیرنظامی که سازویرگ کمتری دارد، شناسایی تعقیب و مراقبت در حقیقت شما را به سمتی هدایت می‌کند که به مقامات مربوط گزارش دهید و دستورالعمل‌ها و تغییرات لازم برای افزایش تدابیر حفاظتی را در روند کار اعمال کنید و به تیم مخالف بالقوه به‌وضوح نشان دهید که عملیات تعقیب و مراقبت آنها شناسایی شده است.

ضدتعقیب و مراقبت عامل

استفاده از شگردهایی که در ادامه می‌آید، دشمن را وادار می‌کند که یا بلافاصله خود را نشان دهد یا توجه خود را به هم‌تیمی یا همکار خود در خودرو متوجه سازد. امید است با این روش‌ها کل تیم تعقیب و مراقبت به سرعت شناسایی شوند. استفاده از اقدامات ضدتعقیب و مراقبت باید به گونه‌ای باشد که تروریست‌های احتمالی یا دیگران را به شک بیندازد که عملیاتشان شناسایی شده است، یا حداقل به وجود آنها مشکوک شده‌اید. اجرای دستورالعمل‌های ضدتعقیب و مراقبت به عنوان بخشی از برنامه روزانه اغلب این گمان را ایجاد می‌کند که نوعی اقدام واکنشی مورد استفاده قرار گرفته است و حتی اگر عملیات شناسایی شده باشد، می‌تواند پیام شناسایی عملیات را به مهاجمان منتقل کند. ضدتعقیب و مراقبت مناسب، عامل بازدارنده مناسب است.

برخی از دستورالعمل‌ها و شیوه‌های کلی در زیر آمده است:

۱. زمان‌بندی مسیرها را تغییر دهید.
۲. حرکات سنجیده و عمدی از قبیل توقف‌ها، به راه افتادن و تغییر مسیرهای ناگهانی انجام دهید.
۳. در میدان‌ها بیش از یک دور بچرخید.
۴. به خودروها و اشخاص مشکوک آشکارا خیره شوید.
۵. از مسیرهای غیرمنطقی استفاده کنید.
۶. تلاش کنید که پشت چراغ‌های راهنمایی یا هنگام سبقت گرفتن، با مماس و سپر به سپر رانندگی کردن، از دست تیم تعقیب و مراقبت فرار کنید و در انجام این کار محافظت کافی از امنیت کارفرما را به جا آورید. (در کشورهایی که این نوع رانندگی جزء رفتار معمول رانندگی است، این کارها تأثیر چندانی ندارند.)

۷. از تله فریب^۱ استفاده کنید.
 ۸. از خودروی دیگری که با آرامش حرکت می‌کند برای مشاهده بیشتر و دیده‌بانی مظنون‌ها یا ایجاد تأخیر در روند ترافیکی استفاده کنید.
 ۹. در یک مسیر ثابت از پست دیده‌بانی مستقر استفاده کنید که هر روز خودروهای حاضر در دنباله کاروان را با روزهای دیگر مطابقت می‌دهد و بررسی کند.
 ۱۰. از بزرگراه خارج شوید و دوباره به بزرگراه بازگردید.
 ۱۱. از سه جهت یک میدان استفاده کنید، از مسیرهای فرعی استفاده کنید، یک دور کامل بزنید و سپس به مسیر خود بازگردید.
 ۱۲. استفاده نادرست و فریبنده از راهنما
 ۱۳. کنار خیابان یا در محل استراحت توقف کنید و بگذارید ترافیک برطرف شود.
 ۱۴. ناگهان شتاب بگیرید یا هر از گاهی مقدار قابل توجهی از سرعت خود را کاهش دهید.
 ۱۵. پس از دیدن هر موردی بلافاصله تصمیم بگیرید و امنیت شخصی مناسب را در همه حال در نظر بگیرید.
 ۱۶. حضور خود را آشکارا نشان ندهید و مخفیانه عمل کنید. (هم‌رنگ جماعت شوید).
(به‌صورت غیرعامل)
 ۱۷. امنیت تمام ارتباطات را تضمین کنید. (به‌صورت غیرعامل)
- این اتفاق به‌ندرت می‌افتد اما اگر خواستید اطلاعاتی را به تیم ضدتعقیب و مراقبت منتقل کنید، آن وقت باید:
- از تماس چشمی پرهیز کنید.
 - روال عادی روزانه و همیشگی را تغییر دهید.

۱- هدف و خودروی غیرواقعی با شرایط مشابه با کاروان اصلی برای فریب‌دادن دشمن

واکنش، می‌تواند یکی از چهار اقدام زیر باشد:

- اجرای کار به صورت عادی
- پوشش آنها را از بین ببرید و حضورشان را افشا کنید.
- استفاده از تله فریب
- به‌کارگیری نیروهای خودی از جمله پلیس و غیره

موارد زیر را در نظر داشته‌باشید:

۱. رانندگی نامنظم و بدون الگو
 ۲. ظاهرشدن در صبح زود؛ به خاطر داشته‌باشید اول صبح هرکسی باید برای حضور در هر محلی دلیل داشته‌باشد.
 ۳. خودرویی که سبقت نمی‌گیرد.
 ۴. موتورسیکلت‌ها
 ۵. مسافرینی که جهت می‌دهند.
 ۶. سرنشینانی که در خودرو سرشان را پایین انداخته‌اند یا نقشه می‌خوانند.
- مشاهدات خود از موارد زیر را ثبت کنید:
- افراد با توصیف کامل: جنسیت، نژاد، سن و غیره و اگر کمکی می‌کند اسم مستعار هم برای آنها در نظر بگیرید.
 - خودروها: شماره پلاک، سال ساخت، مدل، رنگ و خوردگی‌ها و فرورفتگی‌های آن
 - زمان و مکان و شرایط هم باید در آن ذکر شود.
- ارتباط مناسب با مردم محلی منطقه روستایی یا همسایگان و همین‌طور ارتباط با نیروهای امنیتی محلی یا منطقه‌ای، بخش ضروری ضدتعقیب و مراقبت است. شکی نیست که جز در موارد محدود، هر حمله تروریستی پس از مدتی تعقیب و مراقبت مفصل و پر از جزئیات و گاهی اوقات بسیار پیچیده و پیشرفته به وقوع می‌پیوندد.

شناسایی چنین تعقیب و مراقبتی از سوی تیم حفاظت شخصی نه تنها این آگاهی را به تیم می‌دهد که هدف حمله قرار گرفته‌اند، بلکه مهم‌تر از آن باعث می‌شود که تروریست به کل از اجرای حمله منصرف شوند.

در ادامه فهرستی از سرنام‌های کمک حافظه برای به‌خاطر سپردن، توصیف افراد یا خودروها آمده است:

افراد	خودروها
۱. گونه Type از قبیل جنسیت، رنگ پوست، نژاد	۱. مدل Tatget and Type از قبیل ون، کامیون، ماشین، موتور و غیره
۲. جزئیات به شرح زیر: سن Age اندام Build لباس‌ها (از جمله کفش) Clothing نشان متمایزکننده (خال کوبی، جواهرات، اثر زخم و غیره) Distinguishing marks قد- ارتفاع Elevation صورت: شکل، سیما، بینی، ابروها، گوش‌ها و غیره Face قدم‌ها Gait موی سر Hair	۲. جزئیات به شرح زیر: اندازه Size رنگ Color شماره پلاک Registration number نشان اضافی- باربند، لکه، اهرم یدک‌کش Extras عمر و وضعیت Age سال ساخت و مدل Make
۴. مرا به یاد چه می‌اندازند!	
۵. اسم مستعار	

امروزه در دنیای حفاظت اجرایی غیرنظامی، باید به همین اندازه مراقب عواقب کم خطرتری هم باشیم، که پیامد تعقیب و مراقبت تیم‌های زیر هستند:

۱. شرکا و همکاران تجاری کارفرما

۲. رقبای تجاری کارفرما

۳. تفتیش خصوصی

۴. آژانس‌های حرفه‌ای جاسوسی

۵. خبرنگاران جوینده

۶. دولت

از بین رفتن اطلاعات یا فاش شدن اسرار بسیار بحرانی است.

روش‌های مقابله الکترونیکی

اگر کارفرمای شما مالک یا یکی از مقامات ارشد یکی از شرکت‌های بزرگ، برجسته و موفق است، او و کسب و کارش هردو مورد توجه تیم‌های دیگر قرارخواهند گرفت. حتی اگر کارفرمای شما به ساختار یک شرکت متصل نباشد، اما باز هم ممکن است به دلایل زیادی خود را قربانی عملیات تعقیب و مراقبت ناخواسته ببیند. همان‌طور که تا به حال دیده‌ایم، تعقیب و مراقبت به شکل‌های مختلفی اجرامی‌شود، اما در سال‌های اخیر با رشد و گسترش فناوری و کاهش هزینه‌های تهیه آنها، تعقیب و مراقبت الکترونیکی به سرعت گسترش یافته‌است. نبودن قانونی شفاف، در برابر به‌کارگیری و استفاده از این ابزار در انگلستان، به این موضوع دامن زده‌است.

در حال حاضر، هیچ قانون مشخصی در برابر سرقت اطلاعات از طریق تجهیزات الکترونیکی استراق سمع وجود ندارد و در یک مورد قضایی در دهه ۸۰، حکم قضات در واقع استفاده از آنها را تقویت کرد. هتک حرز^۱ ورود غیرقانونی به ملک دیگری، استفاده از وسایل مخابراتی غیرمجاز و تصویب نشده و اتصال دستگاهی تایید نشده به سامانه مخابراتی انگلستان، همگی ممنوعیت قانونی دارند، البته دو مورد آخر معمولاً قابل شناسایی نیستند.

در مورد ساخت، فروش و مالکیت آنچه به عنوان تجهیزات جاسوسی و استراق سمع شناخته می‌شود، هیچ قانونی وجود ندارد. از خیلی لحاظ چنین استراق سمعی مشروعیت قانونی دارد؛ چراکه سرگرمی‌های بی‌ضرری چون گوش کردن به گفتگوی دیگران را نیز دربر می‌گیرد. اما گذشته از آن نکته دیگری هم وجود دارد که در این گونه قوانین نانوشته، انصاف رعایت نمی‌شود. تحقیقات قانونی یک مسئله است، اما به دست آوردن اطلاعاتی در مورد کارفرما یا شرکت او مسئله دیگری است.

۱- هتک حرز: شکستن حصار و پناهگاه و از این قبیل (ر.ک لغت نامه دهخدا ذیل واژه هتک حرز)

اطلاعاتی که او قصد ندارد تیم‌های دیگر از آنها اطلاع‌یابند و به‌دست‌آوردن آنها مصداق سرقت دارد و باید از آنها در برابر سرقت پاسداری شود.

کسی که از کارفرمای شما استراق سمع می‌کند این مزیت را دارد که اطلاعات به‌روز محصولات، راهبردها، جلسات، امنیت، سفرها و غیره را مستقیم از منبع آن کسب می‌کند و در واقع زمانی که خیلی دیر شده و کار از کار گذشته‌است و اطلاعات توسط تیم‌های دوم یا سوم بازنشر می‌شود و اطلاعات سوخته به دستشان نمی‌رسد. وسایل استراق سمع در شکل‌ها، اندازه‌ها و استتارهای مختلف ارائه می‌شوند و به روش‌های متعددی می‌توان آنها را به کار برد که نیاز به هتک حرز ورود فیزیکی به مکان را ندارد. مکان‌های زیر معمولاً محل هدف این وسایل هستند:

- دفتر یا سوئیت ویژه
- محل سکونت
- ماشین
- اتاق مخصوص (به‌عنوان مثال اتاق جلسات)

منابع اطلاعات عبارتند از:

- تلفن
- ارتباطات رادیویی
- تلکس
- رایانه
- دستگاه دورنگار
- ماشین تحریر
- دستگاه ارتباط داخلی با برد کوتاه
- تجهیزات تبدیل صدا به متن

بعضی از دستگاه‌های ذکر شده را می‌توان به‌عنوان رابط مخابراتی در فاصله‌های دور یا حتی در املاک مجاور استفاده کرد.

اطلاعاتی که از محل هدف به سرقت می‌روند، یا از طریق اتصال به دستگاه‌های قانونی موجود در محل، مثل تلفن انجام می‌شود که اطلاعات را از آن محل به جاهای دیگر و برعکس منتقل می‌کنند، یا با نصب دستگاهی در محل مورد نظر، صورت می‌گیرد که اطلاعات را جمع‌آوری خواهد کرد.

از آن جا که هم سیگنال‌های صوتی و هم نوری از پنجره عبور می‌کنند، دستگاه‌های بسیاری وجود دارند که می‌توانند به‌عنوان ابزار از راه دور به کسب اطلاعات بپردازند. برخی از تجهیزات دفتری هم سیگنال‌هایی منتشر می‌کنند که قابل نفوذ و رهگیری هستند، اگرچه معمولاً در واقعیت این روش جزء گزینه‌های استراق سمع محسوب نمی‌شود.

انواع دستگاه‌های موجود در کل به دسته‌های زیر طبقه‌بندی می‌شوند:

- دستگاه‌های سیم‌کشی شده
- دستگاه‌های رادیویی یا بی‌سیم
- رهگیری گفتگو
- نظارت و مراقبت بصری

و استفاده راه دور در رهگیری و نفوذ در دستگاه‌ها

میکروفون ساده‌ای که در محل مورد نظر نصب شده و با سیم به دستگاه ضبط صوت وصل شده است، نمونه‌ای از دستگاه‌های سیم‌کشی شده است. از سیم‌های 'GPO' اضافی، سیم‌های قدیمی رایانه یا کابل‌کشی اصلی اضافی می‌توان برای نصب میکروفونی استفاده کرد که به محل شنود متصل می‌شود و مخابره می‌کند.

بیشتر تجهیزات شنود از انواع فرستنده‌های رادیویی هستند. مزیت آنها در این است که می‌توان اطلاعات را با فاصله زیادی از محل هدف دریافت کرد. اطلاعات را می‌توان در حین مکالمه شنود یا ضبط کرد و از طریق فرکانس‌های مختلف مخابره کرد که تغییر مدام توان خروجی و شناسایی آنها را دشوار می‌کند. این دستگاه‌ها ممکن است با باتری یا برق مرکزی کار کنند، اندازه آنها کوچک، مخفی هستند و سیگنال باکیفیت عالی ارائه می‌کنند و شناسایی آنها دشوار است، به‌ویژه آنهایی که در وسیله‌ای دیگر جاسازی شده‌اند. برد آنها از یکی دو متر تا چندین متر متغیر است و بستگی به تراکم ساختمان‌های اطراف دارد و برد یک دستگاه کوچک در شهر کوچکی در اسکاتلند، بسیار بیشتر از برد همان دستگاه در دفتری در قلب لندن است.

امروزه شنودهای روی خط تلفن^۱ و گیرنده‌های رادیویی برای شنود تلفن‌های بی‌سیم و تلفن همراه، در صورتی که که حجم فروش این تجهیزات را در نظر بگیریم، در حال حاضر یک اتفاق معمول است. دستگاه‌های تلفن ممکن است به محض وصل شدن خط به‌طور خودکار فعال شوند و شناسایی آنها سخت است. استفاده از تلفن‌های همراه آنالوگ قدیمی برای انتقال اطلاعات و هر موضوعی به غیر از گذران وقت توصیه نمی‌شوند. گفته می‌شود که در سیستم‌های دیجیتالی جدید قابلیت استراق سمع وجود ندارد، اما هنوز هم شاهد این اتفاق هستیم.

لازم نیست که حتماً دستگاهی در محل هدف مورد نظر، یا روی خط ارتباطی بیرون از محل هدف نصب شود، زیرا می‌توان به‌وسیله تجهیزات پرتوان نوری، یا با استفاده از ردیاب‌های لیزری که قادرند از فاصله دور ارتعاش صوتی را روی پنجره‌های محل هدف به دست آورند و جمع‌آوری کنند، شنود و مراقبت را از فاصله دور انجام داد. گفته می‌شود که میکروفون‌های پارابولیک و مشابه آن می‌توانند صدا را از فاصله‌ای تا ۴۵۰ متر جمع‌آوری و تقویت کنند و به

۲- اصطلاح telephone tap، که به معنی شنود روی خط تلفن است و در گذشته اتصالی روی سیم اصلی زده می‌شده و تماس شنود می‌شده‌است و این اسم روی شنود خط تلفن مانده‌است.

گوشی‌های متصل به آن یا ضبط صوت ارسال‌کنند. امواج صوت از اجسام جامد نیز عبور می‌کنند و دستگاه‌هایی از قبیل میکروفون‌های پنوماتیک می‌توانند صدا را از داخل سطوح جامد با ضخامتی تا ۵۰ سانتی‌متر شنود کنند. این دستگاه از پشت پنجره، در و دیوار کار می‌کند. امواج توسط یک گیرنده تقویت‌کننده قوی تقویت می‌شوند و سروصدای خارجی محیط در میکروفون‌های دوربرد را می‌توان تصفیه کرد.

عوامل زیادی انتخاب این تجهیزات را تحت تأثیر قرار می‌دهند، عواملی از قبیل نوع و شرایط اطلاعاتی که فرد به دنبال آن است، کمترین خطر در هنگام نصب و راه‌اندازی دستگاه، کمترین احتمال شناسایی شدن و هزینه. این افراد همیشه می‌خواهند جمع‌آوری اطلاعات مفید و آن‌هم با کیفیت بالا انجام شود. به عنوان مثال رهگیری تلفن‌های گویا دشوار و اغلب نتایج آن ناامیدکننده است.

پادکارها یا تدابیر مقابله‌ای

پادکارها ممکن است بسیار ساده باشند، از جمله اینکه در مرحله پیش‌طراحی محل کار، اطمینان پیدا کنید که میز کار کارفرما و تلفن آن در خط دید و تیررس ساختمان‌ها و زمین‌های اطراف نیست و یا اینکه از پرده‌های توری مناسب استفاده کنید.

در شرایط زیر میکروفون‌های لیزری کاربرد و اثربخشی کمتری دارند:

- شیشه پنجره‌ها دو مرتبه لعاب شده باشند.
- پرده‌های سنگین با قابلیت جذب صدا آویزان شده باشند.
- دستگاه تولید پارازیت روی پنجره نصب شده باشد.

برای مبارزه با معضل شنود الکترونیکی، باید دستورالعمل‌ها و رویکردی اصولی به کار گرفته شود و آنچه در ادامه می‌آید خلاصه‌ای از تدابیر پذیرفته شده‌ای است که باید به کار گرفته شوند.

از ورود وسایل شنود جلوگیری کنید

وقتی یک خودکار یا مجموعه وسایل رومیزی میز کار که ممکن است حاوی یک قطعه باشد را می‌توان از طریق پست به‌عنوان هدیه فرستاد، یا زمانی که نظافتچی پریز حاوی قطعه شنود را کار می‌گذارد، باید همواره آماده و هوشیار بود. هتک حرز ورود غیرقانونی اولین انتخاب نیست و برای نصب دستگاه شنود هم نیازی به این کار نیست، وقتی می‌توان هدایایی چون خودکار، کتاب وسایل دیگر که همگی حاوی قطعه شنود هستند را به‌سادگی از طریق پست فرستاد. تدابیر و روش‌های مناسب امنیت فیزیکی و نظارتی به‌همراه آژیر خطر مناسب و همچنین استفاده از دوربین مداربسته همگی برای جلوگیری از ورود قطعه جاسوسی لازم هستند.

اتاق امن بسازید

همه سفارت‌خانه‌ها اتاق امنی دارند که ساختمان آن مانع ورود پارازیت، ارتعاش و سیگنال‌های رادیویی می‌شود. کابل‌کشی به داخل آن نیز با روش‌های امنیتی فیلتر شده‌است. اتاق امن باید پناهگاهی همچون پيله باشد که در ایمن‌ترین شکل خود به‌هیچ‌وجه هیچ کابلی وارد آن نمی‌شود و هیچ پنجره‌ای ندارد و روشنایی آن نیز توسط باتری تأمین می‌شود. اگر باید با بیرون اتاق ارتباط برقرار شود، باید به‌صورت آشفته‌سازی با پارازیت^۱ ارسال شود. اما در واقعیت آنچه در فضای غیرنظامی عملی است، این است که نهایت تلاش خود را بکنید.

جستجوی فیزیکی منظم برای کشف دستگاه شنود

اگرچه جستجوی فیزیکی محدودیت‌های خودش را دارد، اما نباید از آن غافل شد و فقط به دستگاه‌های ردیاب الکترونیکی بسنده کرد. اگر از وضعیت محل کار خود یا محل هدف احتمالی آگاهی کامل دارید و به‌تازگی اتاق را به‌خوبی پاک‌سازی کرده‌اید، آن وقت جستجوی

۱- scramble که در این روش پیام با پارازیت ارسال می‌شود و فقط گیرنده‌ای که تجهیزات خاصی داشته باشد می‌تواند صداهای اضافی را فیلتر و پیام را کدگشایی کند.

فیزیکی منظم جای خود را دارد. هنگام کارکردن در خارج از کشور وقتی دسترسی به تجهیزات ردیابی الکترونیکی محدود است، آنگاه تنها ابزار باقی‌مانده جستجوی فیزیکی است. اما بررسی کابل‌های ورودی به محل در تمام طول کابل، نه ممکن است و نه عملی. به هر حال، به یاد داشته باشید که اگر برای ایمن‌ساختن اتاق به جستجو می‌پردازید، هر وسیله‌ای در حیطه کاری شما قرار دارد. می‌توانید از وسایلی چون چراغ‌قوه و آینه‌ها استفاده کنید و با ابزار مختلف پانل‌ها را از جا در بیاورید.

در این بخش می‌توانید از فلزیاب (اگرچه خیلی توانایی تمیزدادن اشیا را ندارند) و ردیاب اتصال غیرخطی استفاده کنید، که وجود یک هم‌گذار^۱ الکترونیکی را تشخیص خواهند داد. اما باید تمام گوشه‌ها و شکاف‌های موجود در اتاق را پاک‌سازی کنید و همچنین ممکن است وسیله شنود در دستگاه الکترونیکی دیگری مخفی شده باشد که از دید شما پنهان بماند. ردیاب اتصال، با سیگنال ریزموج کار می‌کند که قطعات الکترونیکی را تحریک کند و بازخورد مخابره شده از آنها را می‌گیرد. این ردیاب نمی‌تواند به دستگاه‌هایی با محافظ فلزی نفوذ کند و همچنین در دیواری که ممکن است دستگاه کاوشگر میله‌ای^۲ نصب شده باشد، خیلی نفوذ نمی‌کند. اما هر وسیله‌ای که حاوی ترانزیستور یا دیود باشد را شناسایی خواهد کرد، درحالی‌که برای شناسایی آن لازم نیست آن وسیله حتما روشن یا فعال باشد.

1- assembler

2- probe-type

«جاروب»

ردیاب اتصال غیرخطی

شیوه‌ای دائمی برای تداخل و تخریب عملکرد دستگاه

شگردهای «تداخل» یا منجر به ازکارافتادن دستگاه می‌شوند یا اطلاعات جمع‌آوری‌شده آن را نامفهوم می‌سازند، مثل کاری که دستگاه‌های رمزنگار یا آشفته‌ساز انجام می‌دهند. بررسی دستگاه‌های رمزنگار و آشفته‌ساز در حیطه این کتاب نیست؛ اما شما به‌عنوان عامل امنیتی باید آگاهی کاربردی از انواع تجهیزات موجود را داشته باشید؛ اما دستگاه‌های پخش پرازیت، ارزش بررسی در این کتاب را دارند، زیرا با اینکه اکثر این دستگاه‌ها خطرناک و ناکارآمد هستند، اما انواع مختلفی از این محصولات در بازار موجود است. به‌طور کلی، این دستگاه‌ها عبارتند از:

- **پرازیت رادیویی:**^۱ استفاده از ارسال سیگنال اخلاص‌گر قوی در فرکانس گیرنده رادیویی استراق سمع یا نزدیک به آن فرکانس، مشکل زمانی به‌وجودمی‌آید که فرکانس دستگاه مشخص نباشد. آنگاه دستگاه پرازیت باید در همه فرکانس‌های مورد استفاده، سیگنال خروجی بفرستد و چنین پرازیت گسترده‌ای ممکن است تمام گیرنده‌های دیگر، در منطقه وسیعی را مختل‌سازد که غیرمسئولانه و کاری نادرست است.

1- Radio Jamming

- **پارازیت صوتی^۱:** این روش فقط زمانی جواب می‌دهد که محل دستگاه مشخص باشد، آنگاه منبع نویز یا پارازیت را می‌توان نزدیک آن قرارداد. اگر محل قرارگیری دستگاه شنود مشخص نباشد، آن وقت حجم زیاد پارازیت مورد نیاز، تمام مکالمات را تحت شعاع قرار می‌دهد. اگر منبع پارازیت را بیرون از محل مورد نظر قرار دهید مفید خواهد بود زیرا از شنود مکالمه‌های داخل محدوده خود جلوگیری می‌کند.
- **ارسال نویز و پارازیت میکروفون:** هر دو روش ناکارآمد و مشکل‌ساز هستند.
- **پارازیت نوری^۲:** کارآمدترین روش است و همان‌طور که پیش‌تر اشاره کردیم نتیجه گرفتن از آن، از همه روش‌ها آسان‌تر است.
- **تخریب ولتاژ بالا:** تلاش برای تخریب وسیله‌ای که به‌عنوان مثال به کابل تلفن وصل شده است. چنین روش‌هایی، غیرمسئولانه و بسیار خطرناک هستند. بار الکتریکی ولتاژ بالا که مورد استفاده قرار می‌گیرد هم کارکنان و هم تجهیزات را به خطر می‌اندازد. علاوه بر این، وسیله شنودی که کیفیت خوبی داشته باشد، در برابر چنین ولتاژهایی مصون می‌ماند.
- **شکست و قطع کردن شنود روی خط:** دریافت ولتاژ روشی است که بیشتر شنودهای روی خط را به کار می‌اندازد. پس از اینکه تماس آغاز شد، وارد کردن مقاومت در خط تلفن، ولتاژ را افزایش و جریان را کاهش می‌دهد که به‌خودی‌خود، منجر به قطع شنود روی خط می‌شود. اگر شنود روی خط، انرژی خود را از خود خط می‌گیرد باز هم می‌توان آن را مختل کرد. قطع کردن خط تلفن پس از قطع تماس، هر دستگاهی که به‌عنوان وسیله صوتی در تلفن فعال است را قطع می‌کند. پس از هر تماس گرفته شده یا دریافتی، یک تماس مجدد خودکار برقرار می‌شود.

1- Acoustic Jamming

2- Optical Jamming

• شناسایی به وسیله تجهیزات مقابله با تعقیب و مراقبت: چنین تجهیزاتی چه به طور تخصصی برای همین کار طراحی شده باشند و چه برای مقاصد دیگر (از قبیل برخی از تجهیزات آزمایش الکترونیکی)، وجود یک دستگاه را تعیین می کنند و احتمالاً با شناسایی سیگنال های غیرمجاز آن یا تأثیر آن بر تجهیزات دیگر (مثل کاهش ولتاژ در خط تلفن) جای آن دستگاه را نیز مشخص می کنند. در زمینه مورد آخر، تجربه نشان داده است که ردیاب های شنود روی خط کافی نیستند و معمولاً خیلی کارایی ندارند.

تجهیزات مقابله ای باید:

- دستگاه شنود را به راحتی در مقیاس زمانی قابل قبول شناسایی و مکان آن را مشخص کنند.
- گزینه جستجو در حالت بی صدا را داشته باشد، برای مواقعی که سیاست کاری این گونه ایجاب می کند. بتواند اطلاعات کاذب را تولید و تغذیه کند یا برای پیدا کردن مرکز شنود، تدابیری را به کار ببندد.
- بدون اینکه جلسه را مختل کند، دستگاه هایی را که در حین جلسه فعال می شوند، شناسایی کند و حفاظت همزمان و آنی را فراهم کند.
- باید قابل حمل باشد تا جابه جایی آسان بین محل های هدف مختلف از قبیل خانه و محل کار را امکان پذیر سازد.

در ادامه خلاصه ای از روش های معمول مورد استفاده در شناسایی دستگاه های دوربرد آورده شده است:

دستگاه های سیم کشی شده و تغییر و اصلاح صدا

برای بررسی تمام سیم هایی که از محل هدف خارج می شوند، از تقویت کننده مراقبتی^۱ استفاده می شود تا سیم های حامل سیگنال های غیرمجاز را تشخیص دهد. چنین تجهیزاتی باید طیف وسیعی از قابلیت ها را داشته باشند، بسیار حساس باشند و امکان اتصال آنها به کابل های

1- surveillance amplifier

برق AC با حفظ ایمنی وجود داشته باشد، که چند ولتاژ مختلف تولید کند و میکروفون غیرفعال را به کار بیندازد. تقویت‌کننده‌های نظارتی و مراقبتی اغلب، در تجهیزات مراقبتی بزرگ‌تر تعبیه شده‌اند.

ردیاب ضبط صوت

برخی از ضبط‌صوت‌ها و نه همه آنها، از خود، سیگنال فراصوتی منتشر می‌کنند که از فاصله یک‌متری قابل شناسایی است. این روش عاری از خطا نیست و بستگی به نوع ضبط‌صوت مورد استفاده دارد.

دستگاه سیم‌کشی شده حامل^۱

در بیشتر موارد فرکانس‌هایی که مورد استفاده قرار می‌گیرند بین ۲۵ کیلوهرتز و ۲۰۵ کیلوهرتز هستند و دستگاه مقابله با شنود باید این فرکانس‌ها و حتی بیشتر از آن را پوشش دهد و باید امکان اتصال به برق AC، قابلیت شنود امواج مخابره شده به غیر از امواج معمول اف.ام و ای.ام، شنود خودکار، مکان‌یابی و جستجوی بی‌صدا را در خود داشته باشد.

پیام‌های رادیویی

فرستنده رادیویی می‌تواند هم:

۱. در محل هدف نصب شده باشد.
 ۲. در محل دیگری نصب و با کابل به محل هدف متصل شده باشد.
- پیام‌های رادیویی در هر دو حالت از محل هدف به محل شنود مخابره می‌شوند. پیام‌های ارسالی توسط حالت اول در محل هدف قوی‌تر هستند، درحالی‌که پیام‌های ارسالی حالت دوم به دلیل فاصله بین محل هدف و مرکز اتصال، در محل هدف هم ضعیف‌تر هستند و هم غیرقابل شناسایی. اگر سیگنال خیلی ضعیف باشد، پادکارهایی که محدود به محل هدف و جستجوی همان محل هستند، قادر به شناسایی سیگنال نخواهند بود.

توجه: پیام‌های مخابره‌شده بین ۲۰ مگاهرتز تا ۲۰۰۰ مگاهرتز متغیر است و نوع امواج آن ممکن است اف.ام یا ای.ام یا ریزحامل باشد. همچنین این دستگاه‌ها ممکن است بر طبق یک تایمر یا کنترل از راه دور، فقط زمانی شروع به ارسال پیام کنند که سروصدا به اندازه کافی بلند باشد. (عملگر^۱ VOX)

انواع بسیاری از تجهیزات شناسایی وجود دارند و لازم است که مزایا و معایب هر دستگاهی را تحقیق و بررسی کنید.

درکل این دستگاه‌ها عبارتند از:

- تجهیزات سنجش قدرت سیگنال
- دستگاه‌های بازخورد^۲
- گیرنده‌های رادیویی

نشانه‌های قدرت سیگنال

جدا از ارزان بودن این دستگاه، استفاده از آن توسط افراد غیرفنی آسان است و از آنجا که تمام سیگنال‌ها را ثبت می‌کند، نوع مدولاسیون مورد استفاده در فرستنده اهمیتی ندارد. اما ردیاب‌های ساده توسط امواج فرستنده‌های ارتباطی دیگر از جمله پلیس، تاکسی‌ها و غیره تحت تأثیر قرار می‌گیرند. برای اینکه این دستگاه‌ها مؤثر واقع شوند باید به منبع نزدیک باشند و این وسایل معمولاً در محیط‌های شهری بیهوده هستند. روش بهتری که برخی از ردیاب‌ها از آن استفاده می‌کنند، اندازه‌گیری تغییرات قدرت سیگنال در بین دو آنتن است. این روش علیه منابع فواصل دور و به نفع فواصل نزدیک تبعیض قائل می‌شود. این روش زمان‌بر است و برای استفاده از آن باید یک‌متر از دستگاه شنود فاصله داشته‌باشید و به‌علاوه دستگاه‌هایی که در حال ارسال نبوده و خاموش هستند را شناسایی نمی‌کند.

1- Voice Operated Transmission: VOX ارسال پیام حساس به صدا

2- Feedback Devices

دستگاه بازخورد

دارای پهنای باند هستند و بنابراین تمام فرکانس‌ها را دربرمی‌گیرد. سیگنال‌های دریافتی توسط شبکه مداربندی تقویت می‌شوند و نتیجه آن به یک ردیاب ای.ام خورنده می‌شود تا بازخوردی «زوزه مانند» یا «سوت مانند» تولید کند. این وسیله در مورد باند اف.ام و دستگاه‌های ریزحامل بی‌فایده است؛ اگرچه کسانی که این تجهیزات را می‌فروشند همیشه ادعا می‌کنند که در آن دو نوع دستگاه دیگر هم کمی امواج ای.ام وجود دارد، اما مزیت این دستگاه قیمت پایین آن است، ولی از بقیه دستگاه‌های قدرت سیگنال اثربخشی کمتری دارند.

گیرنده‌های رادیویی

گیرنده‌هایی که صرفاً مخصوص کار ضدتعقیب و مراقبت طراحی شده‌اند، ویژگی‌هایی دارند که فرآیند تغییر فرکانس و شنود را تا حد زیادی به شکل خودکار انجام می‌دهند. گیرنده ضدتعقیب و مراقبتی مطلوب و رایج می‌شود که قابلیت پوشش وسیع فرکانس‌ها، سرعت کشف سیگنال و ردیابی خودکار سیگنال را با یکدیگر ترکیب کند. از طریق سنجش و نمایش قدرت سیگنال یک فرستنده، مکان آن تعیین می‌شود. این گیرنده قدرت تفکیک‌کننده باندهای ریزحامل، اف.ام و ای.ام از یکدیگر را دارد.

تنظیم فرکانس به صورت همزمان، از فرآیند تجزیه و تحلیل فرکانس‌های متعدد و جستجوی قوی‌ترین و به احتمال زیاد، نزدیک‌ترین فرکانس انجام می‌شود. می‌توان با انتشار یک صدای ممتد و درک سیگنال دریافتی (توسط دستگاه) فرستنده‌های فرمان‌گیر VOX را شناسایی کرد، زیرا اگر فرستنده موجود باشد، صدای ممتد ارسال شده، منقطع می‌شود. از این ویژگی نمی‌توان برای جستجوهای بی‌صدا استفاده کرد. برای جلسات می‌توان از یک گیرنده جامع ضدتعقیب و مراقبت استفاده کرد که هم داخل و هم خارج اتاق را نظارت و علائم دریافتی را بررسی می‌کند.

از وسایل دیگری از قبیل تحلیل گرهای طیفی^۱ هم می توان استفاده کرد. متأسفانه ردیاب های شنود روی خط تلفن کافی نیستند، زیرا تغییرات در ولتاژ و جریان همیشه به طور طبیعی هم اتفاق می افتد. کنتورهای سنجش تغییر ولتاژ و جریان به اندازه کافی حساس نیستند و تجهیزات ردیابی امپدانس و استفاده از آنها نیز بسیار پیچیده است. همچنین دستگاه های قطع شنود روی خط شاید به عنوان جایگزین، کارایی داشته باشند، اما در عمل، فقط دستگاه های آشفته ساز هستند که حفاظت از امنیت مکالمه های تلفنی را تأمین می کنند.

مطالب بسیار بیشتری در مبحث پادکارهای الکترونیکی^۲ وجود دارند، اما هر نیروی حفاظت شخصی حداقل باید آن قدری آگاهی از این دستگاه ها داشته باشد که اگر در این زمینه از او مشورت خواستند، بتواند متقاعدکننده و با قدرت پاسخگو باشد.

1- Spectrum Analyser

2- ECM: Electronic Counter Measures

فصل نوزدهم

راه‌اندازی و اداره اتاق عملیات

همان‌طور که به مکان‌یابی، ساختمان و تجهیزات داخل اتاق کنترل یا اتاق عملیات می‌پردازیم، جا دارد نگاهی هم به نحوه اداره آن داشته باشیم.

رهبر تیم کنترل کامل را به دست دارد، اما ممکن است اداره اتاق عملیات یا نوبت‌های روزبه‌روز را به جانشین خود یا شخص مناسب این کار محول کند. این فرد باید از مهارت‌های اجرایی و مدیریت منابع انسانی برخوردار باشد و ممکن است سرپرست تیم نقش محافظ شخصی را نیز داشته باشد یا به شدت در بخش‌های درگیر باشد و زمان کافی را برای دیگر کارهای روزمره نداشته باشد. وجود یک اتاق عملیات اختصاصی و دائم، در خانه‌های بزرگ و محل کار ایده‌آل است، اما اغلب ممکن است یکی از اتاق‌های موقتی هتل، یک مکان موقتی یا حتی یکی از خودروها باشد.

در هر کجا و هر زمان اتاق عملیات، مرکز ارتباطات کل تیم است. تمام اطلاعات جاری و نظامی ابتدا وارد اتاق عملیات و از آنجا به عضو مورد نظری ارسال می‌شود که باید اطلاعات به‌دستش برسد. همان‌طور که در نمودار شبکه رادیویی^۱ به آن اشاره شد، این اتاق قلب تمام

عملیات است. در بیشتر شغل‌ها در حیطه غیرنظامی، اداره اتاق عملیات بر پایه ۲ شیفت کاری ۱۲ ساعته خواهد بود. در طول روز کسی که وظیفه جانشین فرماندهی را به عهده دارد، یک نفر دستیار معمولاً به عنوان بی‌سیم‌چی به همراه دارد. شب هنگام که فعالیت‌ها به حداقل خود می‌رسند، معمولاً یک نفر سنگر را حفظ می‌کند، که در مواقع نیاز جای خود را با یکی از اعضای تیم امنیتی محل سکونت عوض و پست خود را ترک می‌کند. شغل حفاظت شخصی غیرنظامی، اغلب مواقع یک عملیات موقتی است که در آن وظایف زیادی توسط افراد متعدد به عهده گرفته می‌شوند.

این اتاق به عنوان مرکز فرماندهی باید مجهز به تجهیزات ارتباطی باشد، تا بتواند به تمام تیم‌هایی که ارتباط عملی منظم با آنها لازم است، دسترسی داشته باشد.

در اتاق عملیات باید تمام نقشه‌های مربوط به محل عملیات و همین‌طور لوح نگهبانی و نوبت‌ها در معرض دید قرار داشته باشند. سابقه شخصی همه اعضای تیم حفاظت شخصی، نمودار آماری (پایان همین فصل) که می‌توان با مرور آن از محل فعلی هر یک از منابع، از قبیل نیروی انسانی، خودروها، بی‌سیم‌ها، تلفن‌ها، کارفرما و اعضای خانواده او همچنین زمان‌های تقریبی رسیدن آنها به مقصدهای مختلف در یک نگاه مطلع شد.

فهرست جامعی از وسایل ارتباطی و ابزارهای ضروری دیگر از قرار زیر است:

- ایستگاه مرکزی بی‌سیم
- دستگاه‌های بی‌سیم دستی
- تقویت‌کننده‌های تلفن همراه^۱
- شارژرها و باتری‌های اضافی
- آداپتورها
- لوازم اضافی و ابزارهای مخفی مثل گوشی‌های بسیار کوچک^۲

1- Mobile Repeater

2- Eartalk

- تلفن‌های همراه
- لپ‌تاپ و چاپگر
- دوربین‌های مداربسته که بیشترین حد ممکن را از فضای پیرامونی، از جمله ورودی‌ها و خروجی‌ها و درهای فرعی و زمین‌های خارج از زاویه دید، به‌طور کامل پوشش می‌دهند.
- خطوط تلفن ثابت و تبادل اطلاعات در محل مسکونی
- خطوط تلفن مستقیم
- جعبه کامل کمک‌های اولیه
- دستگاه اشعه ایکس یا snifter برای بازرسی و دیدن داخل بسته‌ها و نامه‌ها
- تجهیزات اطفاء حریق
- ابزار جستجو و بازرسی اتاق
- پتوی ضدبمب
- ماسک ضدگاز
- تجهیزات پادکاری الکترونیکی
- جعبه قابل حمل آژیر خطر، شامل آژیر ترس، آژیر دود، سوئیچ‌های تماس و غیره
- جعبه‌ابزار قابل حمل تعقیب و مراقبت به‌همراه دوربین‌های موقتی کنترل از راه دور، بازرسی و نظارت کابل‌ها، صفحه‌ها و پوشش‌ها
- تمامی اسناد اتاق عملیات، لوازم و تجهیزات دفتری و دفترهای ثبت وقایع، فهرست شیفت کاری و عملیات نیروی انسانی

در بدترین حالت حداقل باید یک فلزیاب دستی داشته باشید که نامه‌های دریافتی را تجسس و بازرسی کنید.

دفتر ثبت بی‌سیم، ثبت وقایع، ثبت ملاقات‌کنندگان به همراه شماره خودرو و ثبت وضعیت کلیدها باید در اتاق عملیات موجود باشند. در زمان تغییر شیفت، کارمندانی که به اتاق عملیات می‌آیند، گزارش خود را می‌دهند و سرپرست تیم که اتاق عملیات را ترک می‌کند نیز توضیحات لازم را به نفرات جدید می‌دهد؛ اگرچه در عمل این توضیحات به‌ندرت اتفاق می‌افتد و نفر جدید به‌سادگی مأموریت‌ها، تجهیزات و پست را از نفر قبلی تحویل می‌گیرد. همچنین در شرایط ایده‌آل، سرپرست جدید باید خودروها، اتاق‌ها، پارکینگ‌ها و سوئیت ویژه را جستجو و پاک‌سازی کند که باز هم این مسئله به‌ندرت اتفاق می‌افتد. اما بررسی دفتر ثبت ملاقات‌ها ضروری است که بدانید وقتی شیفت را تحویل گرفته‌اید چه کسانی در ساختمان هستند و همچنین چه کسانی کلیدها را با خود می‌برند و یا هنوز در دست دارند و قرار است کلیدها را برگردانند. هر محافظ شخصی در دفترچه اتاق عملیات یک صفحه برای خود خواهد داشت که اطلاعات شخصی از قبیل نام، نشانی منزل، نشانی دوم، تعطیلی‌ها، دو شماره تلفن در آن صفحه یادداشت شده است.

باید برای بالابردن وضعیت هوشیاری از روشی ساده که جلوی چشم باشد استفاده کرد؛ علائم رنگی معمولاً برای این کار کافی و مناسب خواهند بود.

در اتاق عملیاتی که به‌خوبی اداره می‌شود، حجم قابل‌توجهی از اطلاعات برای آگاهی از وضعیت در یک نگاه و به دست گرفتن اوضاع، روی دیوارهای دورتادور آن مشاهده می‌شود.

توجیه نیروها

۱. مأموریت‌ها و به‌روزرسانی‌ها
۲. اطلاعات نظامی
۳. پیام‌های هر شیفت به شیفت بعدی
۴. رخدادهای روزانه

اطلاعات نظامی باید تا جای ممکن، هرچه بیشتر به‌روزرسانی شوند، به‌عنوان مثال:

۱. تیم‌های تروریستی
۲. خبرهای جدید جنایی و حوادث با استفاده از تکه‌های روزنامه و غیره
۳. تهدیدهای فردی
۴. دشمنان شناخته‌شده
۵. دشمنان بالقوه و احتمالی

برنامه کاری به‌همراه شماره تلفن‌ها از قبیل:

۱. ملاقات‌های روزانه
۲. زمان‌بندی
۳. توقف‌های اصلی در مسیر
۴. بررسی شرایط آب و هوایی همان روز
۵. تمام کارت‌های مربوط به «شناسایی مسیر» باید به نمایش گذاشته و مسیرهای جایگزین روی نقشه مشخص شوند.

اتاق عملیات را باید تمیز، مرتب و کارآمد نگاهداشت. این اتاق ۲۴ ساعته دایر است و فقط افراد مجاز باید وارد آن شوند. تمام هماهنگی‌های نقل و انتقال باید توسط اتاق کنترل انجام‌شود تا امنیت آنها تضمین و از تکرار برنامه‌ریزی‌ها خودداری‌شود.

پیش از آغاز هر عملیات حفاظت شخصی، باید موارد زیر را مدنظر قرار دهید:

جزئیات

همه‌چیز را در ذهن خود با جزئیات تمرین کنید. همواره همه‌چیز را دوباره و سه‌باره بررسی کنید. مطمئن شوید که منابع اطلاعاتی و خبررسان، داده‌های دقیق را در اختیار شما می‌گذارند، نه فقط حدس و گمان‌هایشان.

زمان‌بندی

در مورد زمان‌بندی هم مثل اطلاعات دقیق باشید. اگر می‌توانید بر دیگران از جمله مقصدهای میزبان کارفرما، وسایل نقل و انتقال برون‌تیمی و دیگر نهادها، اعمال نفوذ کنید و آنها را وادار کنید که زمان‌بندی دقیق را رعایت کنند.

شناسایی

به بخش مربوط به شناسایی در این کتاب رجوع کنید.

ارتباط

گرفتار این دام نشوید که تمام اطلاعات را نزد خود نگه‌دارید. اطلاعات را هم با دیگر اعضای تیم و هم با شرکت کارفرما در میان بگذارید؛ حال در هر سطحی و با وجود تمام تیم‌های غرض‌ورزی که باشد.

درک صحیح

برای تعیین روند کلی عملیات باید درک درستی از مشکلات، خطرات احتمالی و دستورالعمل‌های لازم واکنش‌ها داشته‌باشید.

برای درنظرگرفتن تمام عوامل مرتبط با برنامه‌ریزی و طراحی یک عملیات و تعیین معیارهایی معین از این عوامل، درک صحیح به کار گرفته‌می‌شود. پس از آن هر برنامه‌ای که تنظیم شد، باید این معیارها را برآورده کند و به این ترتیب، تمام ملاحظات در نظر گرفته‌می‌شوند. برخورداری از قوه ادراک خوب، در شکل‌گیری طرح و نقشه مناسب و اثربخشی ترتیب عملیات بسیار حیاتی است.

مرور اجمالی

هدف

در واقع «شرح مأموریت» و به عبارت دیگر، سمت فرد [در تیم] است. اینکه از چه کسی محافظت‌کند، کی و چگونه این کار را انجام‌دهد و خودنمایی نکردن و جلب‌توجه و غیره.

عوامل

۱. تهدید
۲. زمین: منطقه، محل سکونت و زمین‌های متعلق به آن، محل کار و مسیرها
۳. برنامه کار و سفر
۴. زمان‌بندی و فاصله‌ها
۵. نیروی انسانی
۶. ارتباط
۷. کارفرما^۱
۸. لجستیک: نقل و انتقال کارفرما، نقل و انتقال نیروهای خودی، خوراک و پوشاک، وسایل رفاهی، سلاح‌ها و مهمات و غیره
۹. آب و هوا
۱۰. دوره‌های آشنایی با دشمن، خطر جغرافیایی و شیوه کاری دشمن
۱۱. ارزیابی وظایف
۱۲. نتیجه‌گیری

۱- ر.ک بخش «جمع‌آوری مشخصات» در فصل ۴

باز گذاشتن راه‌کارها

پس از اینکه تمام عوامل مربوط به نتیجه‌گیری به دست آمد، لازم است که تأثیر این عوامل بر گزینه‌های موجود را ارزیابی کنید.

در این مرحله هدف این است که دو یا چند راه‌کار مختلف را تعیین کنید و در معرض انتقاد قرار دهید و هم مزایا و هم معایب هر کدام را فهرست کنید. مواردی از قبیل استفاده از کارکنان امنیتی داخلی به‌عنوان راننده و اعضای تیم اسکورت یا به خدمت‌گرفتن افرادی از ایالات متحده یا انگلستان یا به‌عنوان مثال بررسی نقشه‌های دومرحله‌ای یا سه مرحله‌ای. پس از آن در مورد موضوعات زیر تصمیم بگیرید:

طرح و نقشه

اکنون به‌اندازه کافی به جزئیات پرداخته‌شده‌است تا بتوانید شالوده یک سلسله‌مراتب یا توالی عملیاتی را تشکیل دهید.

سلسله‌مراتب و روند عملیات

عملیات حفاظت شخصی غیرنظامی، با عملیات مشابه آن در پلیس یا ارتش تفاوتی ندارد. در این عملیات، هماهنگی پیچیده‌ای بین منابع از قبیل افراد، خودروها و تجهیزات وجود خواهد داشت که با این منابع طیف وسیعی از وظایف طبق سبکی از پیش تعیین شده و در زمانی معین و معمولاً در چندین نقطه انجام می‌شوند. جدا از همه این‌ها باید در کار نظم و ترتیب وجود داشته باشد و هرکس از نقش، وظایف و اقدامات خود در شرایط اورژانسی آگاه باشد.

افراد باید بدانند که چگونه لباس بپوشند، چه زمانی غذا بخورند و چگونه عمل کنند. به عبارت دیگر، وقتی به همراه کارفرما در محیط بیرون هستند، باید خودنمایی کنند و حضور خود را نشان دهند یا انتظار می‌رود که طبق معمول، از دستورالعمل‌های جلب توجه نکردن پیروی کنند. نباید نسبت به تهدید کلی که سطح اقدامات حفاظتی را تعیین می‌کند و همچنین خطرات دیگری که به وجود می‌آیند، کوچک‌ترین شک و تردیدی داشته باشند.

اطلاعات لازم از منابع مختلفی به دست می‌آید، اما همه این‌ها باید طبق شیوه‌ای منظم و مرتب جمع‌آوری و در بین اعضا منتشر شوند. اگرچه ما برای سازمان‌های غیرنظامی کار می‌کنیم، اما اگر چنین شرکت‌هایی ۵۰ سال تلاش کرده‌اند تا روشی را ایجاد کنند که امکان انتقال اطلاعات را در آینده به شکلی سازمان‌یافته و منظم فراهم سازد، در واقع دوباره کاری کرده و به سلسله‌مراتب عملیاتی ارتش دست یافته‌اند که به عنوان روش توجیهی مؤثر به اثبات رسیده است. همچنان بر این باور هستیم که این روش در ایجاد ترتیب و روند کاری در شغل حفاظت شخصی مناسب است و در این بخش به عناوین زیر می‌پردازیم و آنگاه به چگونگی دسته‌بندی اطلاعات نگاهی می‌اندازیم.

عناوین سلسله‌مراتب عملیات

- مقدمات
- زمین
- موقعیت
- مأموریت
- اجرا
- پشتیبانی خدمات
- فرمان‌ها و علامت‌ها

ترتیب عملیاتی ممکن است برای کل کار باشد، یا ترتیب تکمیلی باشد که برای یک رویداد معین از قبیل سفر خارج از کشور، به‌عنوان زیرمجموعه‌ای از کار اصلی ارائه می‌شود. آنچه قصد داریم به آن پردازیم، سلسله‌مراتب عملیاتی است که برای یک عملیات جدید تهیه می‌شود و فرض کنید که این عملیات در یک محل مسکونی روستایی یا ملک شخصی واقع شده و «سوارکردن» کارفرما هم جزئی از برنامه است.

مقدمات یا تکلیف: طرح کلی گسترده از کل کار؛ چه کسانی، کجاها، چه مدت‌زمانی و به‌طور کلی، همه اطلاعاتی که باید در دستور آماده‌باش آورده شوند. (توجه: البته مقدار دستمزد هم باید در اینجا ذکر شود.) مثل هر دستور آماده‌باش دیگری، در اینجا هم به افراد اطلاع داده می‌شود که تیم اصلی دستورگیرنده^۱ کی و کجا تشکیل خواهد شد و چه کسانی در آن حضور خواهند داشت. ممکن است در تیم اصلی دستورگیرنده، مقدمات بازگو شوند تا سناریو اولیه را مشخص کند.

گروه اصلی که دستورات عملیات از سوی فرماندهی به آنها داده می‌شود: Order Group-1

زمین: در این بخش شما جزئیاتی از محل سکونت و زمین‌های آن، موقعیت محلی و در مقیاس بزرگ‌تر منطقه‌های اطراف، با استفاده از نقشه‌ها و نمودارهای موجود از این بخش‌ها خواهید داشت. اطلاعاتی در مورد مسیرهای ارتباطی اصلی، جاده‌ها، خط آهن، طبیعت آن منطقه، به عبارت دیگر روستایی، شهری، حومه شهری، شهرک‌های محلی یا شهرهای محصور. نقاط مختلف سوارکردن از قبیل فرودگاه، خط آهن، مکان‌های مورد علاقه مهم و مکان‌های مورد بازدید، در صورتی که در این مرحله از آنها آگاه باشید.

موقعیت: از چه کسی و به چه دلیل محافظت می‌کنید؟ اگر شامل ملاقات داخل کشور است، یا اگر به خارج از کشور سفر می‌کنید، باید به تاریخ سفرها، هدف سفر و طبقه‌بندی که کارفرما را در آن قرار می‌دهید، اشاره کنید. باید جزئیات شخصیتی (قانون VP) و تمام اطلاعات سابقه پزشکی او به همراه چند عکس و توضیحات کامل در مورد کارفرما موجود باشد.

تهدید: با استفاده از نتیجه ارزیابی تهدید، وسعت تهدید و وضعیت کنونی نیروهای دشمن و همچنین شیوه کاری آنها و هرگونه رویداد جدید را که می‌تواند به عملیات شما مرتبط باشد، به‌طور کلی مطرح کنید. یک خلاصه کلی از نیروهای خودی و تیم‌بندی‌ها از قبیل تیم امنیتی محل سکونت (RST)، تیم مقدم امنیتی (SAP)، تیم اسکورت شخصی (PES) و نوع لباس پوشیدن مورد نظر نیز تهیه می‌شود؛ جمعیت بومی یا به عبارتی پیشینه سیاسی و فرهنگی منطقه. به‌طور کلی، برخورد آنها دوستانه است، جنگ طلبانه است یا بی‌طرف؟ و چه رویکردی از آنها نسبت به کارفرما انتظار می‌رود؟ [بررسی] نیروهای خودی یعنی موقعیت ایستگاه پلیس، ارتش و خدمات اورژانسی.

عزل و نصب‌ها: به‌طور معمول، فقط با انتصاب‌ها سروکار دارید که عبارتند از: تیم جستجوی تخصصی، تیم ضدتعقیب و مراقبت، خلبان هواپیما یا بالگرد، مترجم هم‌زمان، تیم پشتیبان خارجی، نیروی واکنش سریع و غیره. این بخش همچنین شامل خلاصه‌ای کلی از شرایط آب و هوایی، ماه قمری و به احتمال قوی نوع لباس پوشیدن و غیره می‌شود.

مأموریت

همیشه این دستور را به یاد داشته‌باشید: «کارفرما را در مدت‌زمانی که اقامت‌دارد و غیره و غیره محافظت خواهید کرد». این بخش به دیگر اعضای خانواده یا دوستان و اطرافیانی که نیاز به حفاظت دارند نیز اشاره می‌کند و نوع نمایش ظاهری به کار گرفته‌شده توسط تیم را هم برای اجرای مأموریت مشخص می‌کند که با خودنمایی همراه باشد یا با جلب‌توجه‌نکردن و مخفی‌کاری. باید در قسمت مأموریت یک بند را اضافه کنید که برای تضمین عملکرد روان و بدون مشکل در محل سکونت، محل کار، سفرها یا هماهنگی‌های سفر که می‌تواند کل روند بازدید را با موفقیت همراه کند، از هر کمک و مساعدتی بهره ببرید.

اجرا

باید یک طرح کلی تهیه‌شود که معمولاً مراحل عملیات را به‌طور خلاصه توضیح می‌دهد. عملیات حفاظت شخصی از یک شخصیت مهم که برای بازدید، به کشور شما آمده‌است و برای مدت مشخصی اقامت‌دارد، به‌طور کلی، چهار مرحله خواهدداشت:

۱. جمع‌آوری منابع یا مرحله آماده‌سازی
 ۲. سوارکردن (تحویل‌گیری شخص ویژه)
 ۳. ملاقات که احتمالاً به مراحل و رویدادهای جداگانه خود تقسیم‌بندی می‌شود. البته اگر در این مرحله جزئیات آن مشخص باشد.
 ۴. بازگشت و تحویل دادن شخص ویژه
- هر مرحله عملیاتی خود به سه بخش تقسیم می‌شود:

- تقسیم وظایف
- نیروها
- زمان‌بندی‌ها

مرحله جمع‌آوری منابع یا آماده‌سازی می‌تواند وظایف زیادی را دربر بگیرد که برخی از آنها همزمان و برخی دیگر به نوبت انجام می‌شوند، به عنوان مثال:

- آشناسدن با محل سکونت و زمین‌های آن
 - نقشه‌برداری محل سکونت و زمین‌های آن
 - شناسایی مسیرها به:
 - نقطه سوارکردن شخص ویژه
 - مسیرهای جایگزین
 - مسیرهای اصلی به شهر
 - منطقه بومی و جمع‌آوری اطلاعات
 - مکان‌یابی و تجهیز اتاق کنترل مناسب
 - تحویل‌گیری و آزمایش تجهیزات
 - تمرین
 - توجیه اعضا
 - جستجو و پاک‌سازی زمین‌ها و محل سکونت
 - تعیین مسیرهای گشت‌زنی، دیده‌بانی و شیفت افراد
- از آنجا که به ندرت زمان کافی برای مرحله آماده‌سازی اختصاص داده می‌شود، به نظر می‌رسد تمام وظایف به سرعت هرچه تمام‌تر انجام می‌شوند. در این مرحله همگی صرف‌نظر از وظیفه نهایی خود، با سرعت و جدیت به کار مشغول می‌شوند.
- «دستورالعمل‌های هماهنگ‌کننده»، زمان‌بندی دقیق وظایف و مسئول هر وظیفه را با جزئیات توضیح می‌دهد. اگر در زمان تحویل‌گرفتن و سوارکردن شخصیت برنامه مأموریت به‌طور کامل مشخص نباشد، ممکن است از مراحل بعدی جزئیات کمی در اختیارتان قرار بگیرد. موارد زیر را مدنظر قرار دهید:
- زمان‌بندی‌ها

- ترتیب راه‌پیمایی
 - مسیرها
 - ارتباط
 - پزشکی
 - خانه‌های امن
 - امنیت چمدان‌ها
 - فهرست مهمان‌ها
 - فهرست کارکنان
 - تدابیر امنیتی محلی
 - مراتب استفاده از اعمال قدرت
 - قوانین درگیری
 - دستگاه‌های تعیین هویت موجود در محل
 - امنیت خودرو
 - خودروی جانشین
 - بالگردها (در صورت امکان)
- همچنین خلاصه‌ای از وظایف واکنش‌های فوری برای موارد زیر:
- آتش‌سوزی
 - اقدام به آدم‌ربایی
 - حمله: تیراندازی و غیره
 - افزایش تهدید
 - بمب: آماده‌باش یا کشف دستگاه‌های انفجاری ابداعی
 - تهدید

- تصادف جاده‌ای
- ازدحام
- خرابی خودرو
- تغییر برنامه

پشتیبانی خدمات

فهرست تفصیلی تجهیزات از قبیل خودروها، سلاح‌ها، بی‌سیم‌ها با ذکر نوع و تعداد هر یک از آنها. جعبه‌ابزار تجسس، جعبه کمک‌های اولیه، جعبه شخصی (با مجوز)، به‌عنوان مثال تلفن همراه برای محافظین شخصی، سامانه قابل حمل آژیر خطر، دوربین دید در شب، چراغ و چراغ‌قوه، جلیقه‌های ضدگلوله، دستگاه تنفس مصنوعی، دستگاه ارتباط ماهواره‌ای، رایانه و چاپگر قابل حمل. این فهرست بی‌انتهاست و فقط توسط درجه تهدید محدود می‌شود. تغذیه، تعمیر خودرو، پول نقد یا کارت اعتباری، لباس و تغییرات.

فرمان‌ها و علامت‌ها

زنجیره دستورات، بی‌سیم‌ها و فرکانس‌ها، کانال دوم (جایگزین)، دستورالعمل خروج از یک کانال به کانال دوم و در صورت نیاز کانال سوم، به‌همراه کلمات رمز از پیش تعیین‌شده. قطعی ارتباطات، دستورالعمل‌ها، دستور اجرایی روی شبکه بی‌سیم، نمودار شبکه، همه شماره تماس‌ها و تلفن‌های اضطراری، اسامی مستعار و کلمات رمز. (از کلمات رمز ساده استفاده کنید.) بر فرض اگر توضیحاتی که در بالا گفته شد برای سفر مشخصی باشند، آنگاه باید جزئیات بیشتر را در اختیار داشته باشید، از قبیل:

- شرایط آب و هوا
- زمان روشن کردن چراغ خودروها^۱
- شرایط رانندگی وضعیت جوی

۱- از نیم ساعت بعد از غروب آفتاب تا نیم ساعت قبل از طلوع آفتاب

• قابلیت دید

تحت عنوان «زمین» جزئیات بسیار بیشتری در مورد مسیرها، زمان حرکت در مسیر، مقصدهای مورد بازدید، هتل‌ها، نقاط سوار و پیاده‌شدن، مسیرهای جایگزین، نقاط خطر، نقشه‌ها و احتمالات مدل‌ها و به‌علاوه دیگر مسائل کمکی، خواهید داشت.

موقعیت و مأموریت در جزئیات تغییر چندانی نمی‌کنند. اجرا به فازها یا مراحل عملیاتی سفر به‌همراه توضیح اقدامات لازم در خصوص مسائلی از قبیل سوخت خودرو، خرابی، قطع تماس و ارتباط تقسیم می‌شود. اقدامات لازم در زمان حمله فیزیکی، جزئیات خانه‌های امن، مسیرهای جایگزین، آزار ناشی از رسانه‌ها، تلویزیون و غیره. در پشتیبانی خدمات باید جزئیات خودروها، ابزار داخل جعبه‌ابزار تجسس، تجهیزات کلی خودرو، دستگاه تنفس مصنوعی، جعبه پزشکی، جعبه وسایل شخصی و جزئیات بیشتری در مورد مدل و شماره خودروها به تفصیل شرح داده‌شود.

«سلسله‌مراتب عملیات» یک هدف متحرک است. هر بار که اطلاعات بیشتری به تیم تغذیه می‌شود، این مراتب تغییر می‌کند و هرچه جزئیات بیشتری به برنامه کار و سفر افزوده می‌شود، دستورالعمل‌های هماهنگ‌کننده نیز، به‌روز می‌شوند.

بیش از این لازم نیست به جزئیات بیشتری درباره اجرای عملیات بپردازیم، اما مهم این است که هر یک از اعضای تیم نقش و سهم خود را در طرح و برنامه کلی بفهمد و بداند که در شرایط مختلف چه کنش و واکنش‌هایی از او انتظار می‌رود. تیم‌های حفاظت از مقامات اجرایی غیرنظامی، از طریق احترام متقابل فعالیت می‌کنند، نه با مقام و درجه نظامی. کسی که در یک عملیات سرپرست تیم یا محافظ شخصی است، به فاصله چند هفته در شغل دیگری، به‌عنوان یکی از اعضای تیم امنیتی محل سکونت در حال قدم‌زدن و کشیک‌دادن زمین‌های محل سکونت دیده خواهد شد. این تنها شغلی است که همه افراد از لحاظ رتبه مساوی هستند، اما

یک نفر سرپرستی تیم را به عهده می‌گیرد. اما جای تأسف دارد که بسیاری از افراد وقتی مسئولیت عملیات به عهده آنها گذاشته می‌شود، این موضوع را فراموش می‌کنند.

Operational Duties and Serial References compiled on 27/8/94 17:12

SERIAL	VEHICLE	COLOUR	INDEX NO.	DRIVER	CP	PRINCIPAL	MOBILE	CALL SIGN
01	Rolls Royce	Blue	E510KYM	Fred Jay	Kevin C	Sir John	0585 678101	M1A
02	Merc 300SE	Red	E678KDB	Tony Lowe	Clint E	Rt. Hon. Hugo..	0831 456908	M1B
03	Merc 500SL	Black	M456BOY	Geff Glen	Ross P	Sir William...	0850 576890	M2A
04	Rolls Royce	Red	Q911DET	Joe Storey	Bob G	Viscount W...	0860 877609	M4A
05	Merc 300SEL	Grey	H586JKL	Roy Pine	K. White	Lady Margaret T.	0850 879650	M2B
06								
07								
08								
09								
10								

وظایف عملیاتی و شماره زنجیره مرجع گردآوری‌شده در تاریخ ۱۹۹۴/۸/۲۷ ساعت ۱۷:۱۲

فصل بیستم

ارتباطات

شکست یا پیروزی اثربخشی در تیم حفاظت شخصی منوط به توانایی تیم در ارتباط برقرار کردن است. منظور ما فقط به شیوه استفاده از آن نیست، بلکه متناسب با اهمیت اطلاعاتی که بین اعضا رد و بدل می‌شود، باید در افراد نگرشی پرورانده شود. افراد برجسته و کارمندان دفتری آنها باید این نکته را بدانند که شما همواره باید از آخرین اطلاعات مربوط به اقدامات و حرکتهای پیشنهادی توسط کارفرما آگاهی داشته باشید و هیچ شکی نسبت به این موضوع نداشته باشند.

هر یک از افراد باید کوچک‌ترین اخبار و اطلاعات خانوادگی را که می‌شنود با دیگران در میان بگذارد و سرپرست‌های تیم نیز باید به یاد داشته باشند که در دنیای غیرنظامی حفاظت شخصی، با بقیه اعضا فرقی ندارند و فقط مسئولیت به عهده آنها گذاشته شده است و بنابراین باید به محض به دست آوردن اطلاعات نظامی، آن را به دیگر اعضا انتقال دهند.

در ابتدا ممکن است روش انتقال اطلاعات در قالب دستور عملیات چه به صورت کتبی و چه شفاهی و دستورالعمل‌های مأموریتی کلی یا به عبارتی دستورات نظامی ثابت^۱ باشند.

1- Standing Order

هر دو مورد ممکن است به شکل توضیحات شفاهی یا سندهای کتبی به‌طور منظم، به‌روزرسانی شوند.

اتاق عملیات در زمان عملیاتی، از دو راه با تیم‌های اسکورت شخصی و تیم امنیتی محل سکونت در تماس خواهد بود:

- بی‌سیم
- تلفن

استفاده از بی‌سیم مستلزم انتخاب دستگاه‌های بی‌سیم VHF به‌همراه ایستگاه بی‌سیم در اتاق عملیات و به احتمال زیاد دستگاه‌های بی‌سیم در خودروها است.

- خطوط تلفن زمینی (تلفن ثابت)
- تلفن همراه
- ارتباط ماهواره‌ای

پیش از پرداختن و به فناوری و سهم آن در زمینه ارتباطات، باید کمی به جنبه‌های دیگر بپردازیم. تلاش و زمان بیش از اندازه‌ای که در آموزش و تمرین دستورالعمل‌های روزانه صرف می‌شود، به این منظور است که اگر ورق برگشت و شرایط با مشکل مواجه شد، هر یک از اعضای تیم بتواند مستقل از بقیه و مهم‌تر از آن، به‌گونه‌ای عمل کند که با تیم هم‌راستا و در رسیدن به هدف مورد نظر تیم، همکاری کرده باشد. این اتفاق ممکن است در هر یک از حالت‌های پیاده، سوار بر خودرو یا زمانی رخ دهد که تیم در موقعیت‌های مختلف مستقر است. تأکید زیادی بر استقلال عمل داریم، زیرا آنچه هم از نظر اثربخشی و هم اطمینان‌پذیری ناقص عمل خواهد کرد، ارتباطات است. نلسون «ماهیت نبرد» را این‌گونه تعریف می‌کرد که وقتی با دشمن درگیر می‌شوید و دکل‌های بادیانی و پرچم‌ها و علامت‌ها از بین رفته‌اند، کاپیتان‌های او باید به اختیار خود عمل کنند و دستور او به آنها این بود که «اگر در چنین شرایطی خود را نزدیک و در کنار دشمن قرار دهند احتمال اشتباه آنها بسیار کم خواهد بود.» منظور من این

نیست که در همه حال باید «خود را در کنار دشمن قرار دهید»، بلکه اگر اتفاقی رخ داد، هرکس باید به وضوح وظیفه خود را بداند و همچنین اگر ارتباط قطع شد یا به دلیل آشفتگی و پارازیت غیرقابل استفاده شد، برای خود برنامه عملیاتی داشته باشد. اعضای تیم باید توانایی مستقل عمل کردن و ابتکار عمل داشته باشند.

امروزه مشکلات ارتباطات کمتر نشده است، اما اگر همه افراد بدانند که در هنگام قطع شدن ارتباط یا در زمان اقدامات سریع واکنشی چه وظیفه‌ای خواهند داشت، آنگاه تیم همچنان مفید و کاربردی باقی خواهد ماند. وابستگی بیش از حد به وسایل ارتباطی در هنگام فشار و تنش فقط منجر به بروز فاجعه می‌شود. همچنین در سطح متوسط حفاظت شخصی غیرنظامی، وسایل ارتباطی آن‌چنان ایمن‌تر از زمان ناپلئون نیست، که پرچم روی دکل بالا می‌رفت و برای همه قابل دیدن بود. بدون کمک دستگاه‌های رمزنگار و آشفته‌ساز، تقریباً تمام طیف وسایل ارتباطی شما، در اختیار کسانی قرار می‌گیرد که قصد شنود آن را دارند. تجهیزات مراقبت و نظارت ارزان‌قیمت و فناوری آن‌ها به قدری ساده است که حتی یک کودک هم می‌تواند از آن‌ها استفاده کند. ظهور تلفن‌های همراه دیجیتال ضربه‌ای بر امنیت مکالمات تلفن همراه داشت و حتی اکنون گفته می‌شود که تجهیزاتی با قیمت بسیار کم موجود هستند که قابلیت ردیابی تلفن‌های دیجیتال را دارند.

بنابراین ارتباط با چه کسانی لازم است؟

- کارفرما
- تمام عناصر تیم حفاظت شخصی
- نیروهای خودی و اورژانسی
- شرکت امنیتی فرمان‌دهنده
- نیروی ضربتی QRF¹

1- quick reaction force

البته در اغلب موارد، منظور ما ارتباط روزانه است، اما وقتی شرایط عملیاتی است و شاید در کشوری دیگر و خارج از محدوده هستید، آنگاه ارتباطات، نقش متفاوتی پیدامی‌کند.

ارتباط روزانه بین عناصر تیم از گذشته، با بی‌سیم‌های دستی قابل حمل و ارتباط آن با ایستگاه بی‌سیم مستقر در محل سکونت یا محل کار و دستگاه‌های نصب‌شده در خودروها برقرارمی‌شده‌است. در شرایط عادی وقتی در محل سکونت هستید بین تیم امنیتی محل سکونت اتاق کنترل و [نیروهای] در حال حرکت و بین خودروها برقراری ارتباط لازم است، که این روش شبکه ارتباطی مناسب را ارائه‌می‌کند. اغلب، وقتی تیمی بزرگ از این ارتباطات استفاده‌می‌کند، اختلالاتی در شبکه بی‌سیم رخ‌می‌دهد که پیشرفت‌های موجود در فناوری بی‌سیم‌های اف.ام تا حدی به کاهش اختلال در این شبکه کمک‌کرده‌است. رمزگذار و رمزگشای دی‌تی‌ام‌اف^۱ امکان کددهی به دستگاه بی‌سیم را فراهم‌می‌کند و به ایستگاه بی‌سیم امکان می‌دهد که به هر یک از بی‌سیم‌های مشخص، یا تیمی از بی‌سیم‌ها که به‌درستی کد [گذاری] شده‌اند، دسترسی پیدا کند. در برخی موارد می‌توان صدای زنگ را فعال کرد یا اینکه مدار به همان شکل بسته بماند تا اینکه شماره کد دستگاه در حالت معمولی پیجر شنیده‌شود. وقتی دکمه PTT روی دستگاه فشرده‌می‌شود، کد مخصوص و منحصر به فرد آن به ایستگاه بی‌سیم فرستاده‌می‌شود و ایستگاه، آن را آزمایش و شناسایی می‌کند. کدها را می‌توان برای تک‌تک دستگاه‌ها یا برای تیمی از آنها وارد کرد؛ به‌عنوان مثال فقط تیم امنیتی محل سکونت، تیم اسکورت شخصی یا سرپرست‌های تیم.

امکان برقراری و استفاده از بی‌سیم سیار خدمات عمومی از قبیل تاکسی‌ها و غیره نیز وجود دارد، اما این کار برای عملیات موقتی حفاظت شخصی زیاده‌روی است، زیرا تمام تجهیزات برای همان مدت عملیات کرایه‌می‌شوند.

1- DTMF: Dual-Tone Multi-Frequency

به‌طور روزافزون، شاهد این هستیم که بیشتر عملیات حفاظت شخصی در انگلستان، بدون استفاده از تلفن همراه اجراپذیر هستند، اما در مقایسه با بی‌سیم، سامانه‌های سلولی آنالوگ تلفن همراه، به‌شدت مستعد شنود هستند.

فقط شبکه‌های جدید دیجیتال هستند که تا حد زیادی فراتر از قابلیت‌های اکثر دستگاه‌های شنود عمل می‌کنند. با بیش از ۳ میلیون مشترک تلفن همراه در انگلستان، که بیشتر آنها در دو شبکه آنالوگ قدیمی‌تر فعال هستند، تلفن‌ها همراه ماندنی هستند.

وقتی دسترسی به خط ثابت ندارید، استفاده از آنها به‌عنوان روشی برای ارسال داده و پیام‌های صوتی بی‌نظیر است، اما دسترسی‌نداشتن به سیگنال‌های قوی و نبود امنیت، مانع استفاده از آنها می‌شود. فناوری دیجیتال برای رفع این مشکل‌ها و ارائه وضوح بیشتر، رهایی از شنود و امکان استفاده از تلفن شخصی خارج از کشور و از لحاظ نظری برقراری تماس در سراسر دنیا بنا نهاده شده است.

تلفن‌های دیجیتال به شما امکان می‌دهند که تماس‌گیرنده را بشناسید، به گوشی‌های دیگر پیام متنی بفرستید، به رایانه‌های شخصی متصل شوید و دورنگار ارسال کنید.

دو نوع اصلی از فناوری دیجیتالی موجود، جی‌اس‌ام (سامانه‌جهانی ارتباطات همراه)^۱ و پی‌سی‌ان (شبکه‌های ارتباطی شخصی)^۲ هستند که مورد دوم توسط اپراتورهایی از جمله Mercury's One-2-One و Orange استفاده‌نماید. اما جی‌اس‌ام سامانه‌ای است که توسعه جدی بین‌المللی را دنبال می‌کند.

در حال حاضر شرکت وادافون^۳ قرارداد ارتباطی با شبکه‌های موجود در هشت کشور عموماً در اروپا و شرکت سلنت^۴ در پانزده کشور به امضا رسانده‌اند؛ اگرچه در حال حاضر شرایط به‌گونه‌ای که به نظر می‌رسد، مطلوب نیست. زیرا پوشش شبکه‌ای در برخی از کشورها، حتی

1- Global System for Mobile Communications: GSM

2- Personal Communications Networks: PCN

3- Vodaphone

4- Cellnet

از سامانه آنالوگ در اینجا هم ضعیف‌تر است، اما در حال حاضر اگر در اروپا به ارتباطات تلفن همراه احتیاج داشته باشید، جی‌اس‌ام تنها انتخاب شما است. از آنجا که ارتباطات همراه در حال جهانی شدن است، در آینده نزدیک انتخاب‌های بیشتری در بازار خواهند بود. ایریدیوم^۱ یکی از کنسرسیوم‌های پیش‌تاز موتورولا در بین هفده شرکت مهم، پیشنهاد پوشش جهانی با ۶۶ ماهواره در پایان قرن را ارائه کرده است. هیچ نقطه‌ای از دنیا خارج از محدوده پوشش نیست و شما با یک تلفن همراه کوچک، حتی با دورافتاده‌ترین گوشه دنیا هم در ارتباط خواهید بود.

به عنوان تجربه شخصی، گاهی اوقات در روسیه وقتی خارج از محدوده شهر مسکو بودیم که هیچ سامانه ارتباطی یا بی‌سیم وجود نداشت که بتوانیم به غیر از تلفن ثابت با استفاده از آن با پایگاه عملیاتی خود ارتباط برقرار کنیم، مجبور بودیم به سامانه ارتباطات ماهواره‌ای اینمارست^۲ به عنوان پوشش پشتیبان اتکا کنیم. ماهواره‌های اینمارست در سال ۱۹۷۹ الزاماً برای جمعیت دریانوردی مستقر شد که اولین آنها اینمارست A، در حال حاضر ۲۰۰۰۰ کاربر در سراسر جهان دارد. هم اکنون آخرین فناوری موجود آن اینمارست M، است که فناوری قابل حمل «چمدانی» است و کوچک‌ترین تلفن ماهواره‌ای قابل حمل در جهان است. مثل هم‌فناوری‌ها، در این مورد هم اصطلاح قابل حمل به شکل استعاری به کار رفته است، زیرا چمدان به اندازه کافی بزرگ است و به طور قطع، وزن آن سبک نیست. همچنین به کار بردن آن مستلزم این است که در مکانی ثابت قرار داشته باشید تا در مسیر دید ماهواره قرار بگیرید و در نتیجه استفاده از آن در حال حرکت موفقیت‌آمیز نخواهد بود. این فناوری پیشرفته با قابلیت ارسال صدا و داده، برای مخابره کردن صدای انسان، آن را به صورت دیجیتال درآورده و امنیت آن را به مقدار فراوانی افزایش می‌دهد.

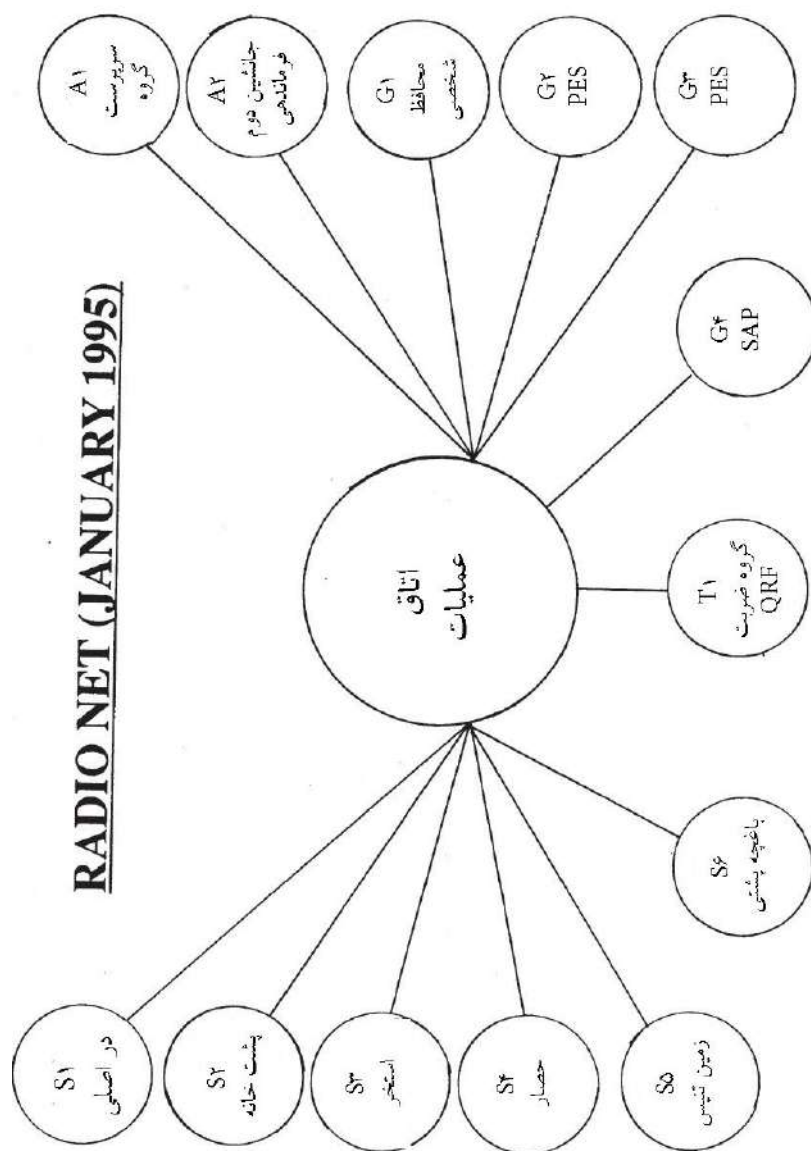
1- Iridium

۲ Inmarsat

در آینده با «پروژه ۲۱»^۱ و Inmarsat P پیشرفت‌های مهمی در فناوری ارتباطات ماهواره‌ای صورت می‌گیرد که شاهد توسعه تلفن‌هایی به اندازه گوشی تلفن همراه خواهیم بود. اینکه در مقابل سامانه سلولی دیجیتال جهانی چقدر قابل مقایسه و قابل قبول است، باید ثابت شود. اما هر پیشرفتی که ارتباطات ایمن، کاربردی و در سراسر جهان را در اختیار تیم حفاظت شخصی و عوامل آن قرار دهد، ارزشمند خواهد بود.

اتاق عملیات به یک بی‌سیم‌چی اختصاصی نیاز دارد. گاهی وقت‌ها ممکن است بیش از ۲۰ سیگنال تماس در شبکه وجود داشته باشد و برای تضمین ارتباط اثربخش، تجربه در کار لازم است.

کلام آخر

پایان [دادن] این کتاب با موضوع ارتباطات، مناسب به نظر می‌رسد، به‌ویژه وقتی این مبحث با توانایی‌های فردی شما و به‌خصوص توانایی برقراری ارتباط با کارفرماهای آتی شما مرتبط است.

توانایی پیدا کردن شغل در این صنف، اغلب ارتباط چندانی با توانایی و مهارت در انجام این کار ندارد، بلکه در اصل باید توان عرضه کردن صلاحیت خود به کارفرمای آتی را داشته باشید. افراد بی‌تجربه و کم‌مهارتی هستند که همواره مشغول به کار هستند و برعکس، عوامل حفاظتی عالی و کارکشته‌ای هستند که همواره برای پیدا کردن شغل در تقلا هستند و تفاوت این دو تنها در برقراری ارتباط و در برخی از موارد نیز مضحک است.

اگر به دنبال کار هستید، اعتماد به نفس در برقراری ارتباط نقشی حیاتی دارد. باید خود را متقاعدکننده و مطمئن نشان دهید، روی قدرت کلام و شیوه بیان خود کار کنید و آن را اصلاح کنید و در مورد برخوردی که با شما می‌شود، صادقانه قضاوت کرده و به این شکل روی خود سرمایه‌گذاری کنید و نسبت به برداشتی که از شما می‌شود کورکورانه رفتار نکنید. صادق باشید و سعی کنید نقاط ضعف خود را اصلاح کنید. این مشکل ممکن است در مورد قرارداد، یا ظاهر کلی یا به عبارتی، لباس شما باشد. اما مشکل هرکجا که باشد باید برای رفع و بهبود آن کوشش کنید.

دنیا از یک لحاظ همواره در حال کوچک‌تر شدن است. آسانی ارتباطات، سفر و سرمایه‌گذاری جهانی همه در تبدیل جهان به بازار بزرگ‌تر کمک می‌کنند. در چشم کسانی که دنیا را بازار جهانی می‌پندارند، با گشوده شدن بلوک اتحادیه شوروی به روی «بهره‌برداری» غرب در طول ۶ سال گذشته یا بیشتر فرصت‌ها و وسعت این بازار دوچندان شده است. هر سال موانع بیشتری از سر راه آسیا و آمریکای جنوبی برداشته می‌شود و دسترسی جهانی تاجران غربی روزافزون است.

متأسفانه، بی‌ثباتی سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و مذهبی نیز دست در دست این بازار به‌پیش می‌رود. در حقیقت جهان بیش‌ازپیش با خود در تضاد است. جرائم سازمان‌دهی‌شده در بیشتر نهادهای غرب و به‌طور قطع، در تمام نهادهای اتحادیه شوروی سابق رواج‌یافته‌است و در نتیجه، نیاز مردم به مهارت‌های مدیریت خطر و امنیت تخصصی افزایش می‌یابد. اما این بازار بسیار مرکب و پیچیده است و در این محیط‌ها توانایی‌های فیزیکی نظامی یا ماهیت مبارزاتی به‌تنهایی کارگر نخواهدافتاد. امید است این کتاب توانسته‌باشد در مورد وظیفه و ویژگی‌های محافظ شخصی نوین که در دنیای امروز فعالیت دارد، نگرشی صحیح و رو به گسترش ارائه‌کند.

پیتر کانستردین